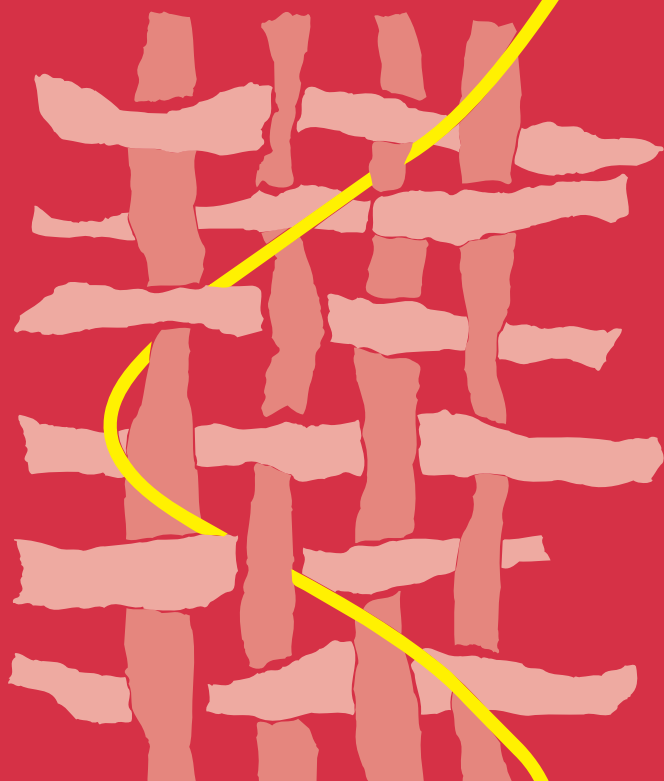

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

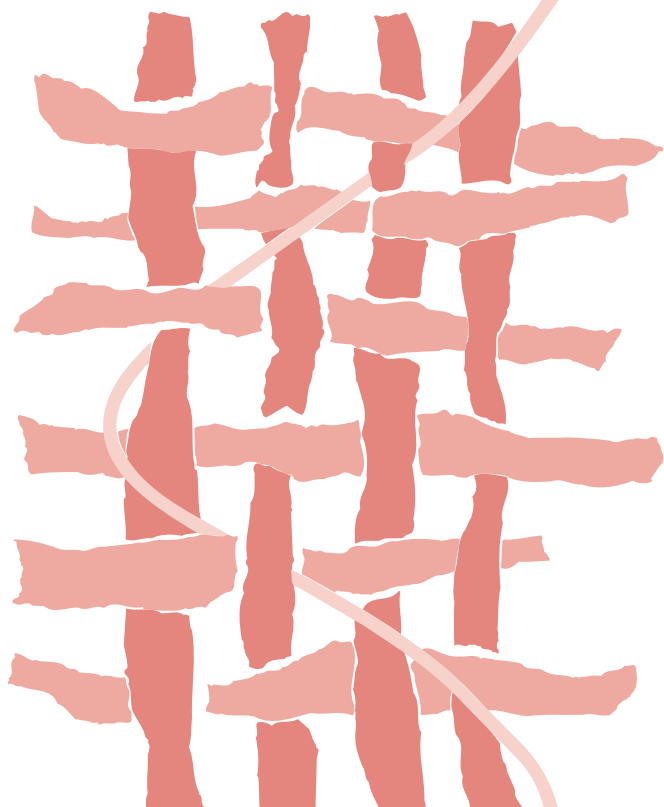
ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 1997

Ο Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

1997

Στρασβούργο, 20 Απριλίου 1998

Κύριον José María Gil-Robles Gil-Delgado
Πρόεδρο
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
rue Wiertz
B 1047 Βρυξέλλες

Κύριε Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το άρθρο 138Ε, εδάφιο 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και το άρθρο 3, εδάφιο 8 της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το καθεστώς του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του σας υποβάλλω την έκθεσή μου για το έτος 1997.

Jacob Söderman,
Διαμεσολαβητής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

1 ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 11

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 17

2.1 Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ 18

2.2 ΤΡΟΠΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ 19

2.2.1 Η εντολή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή 19

2.2.2 Παραδεκτό των καταγγελιών 29

2.2.3 Λόγοι για τη διενέργεια έρευνας 31

2.3 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ 33

2.4 ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ 34

2.5 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΗΣΕ Ο ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ 34

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ 37

3.1 ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ 37

3.1.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο 37

Απόφαση για θέση σε διαθεσιμότητα βάσει του Άρθρου 41 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. 37
Χειρισμός καταγγελίας. 39

3.1.2 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ελεγκτικό Συνέδριο, Επιτροπή των Περιφερειών και Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή 42
Καταγγελία actio popularis: όρια ηλικίας σε διαγωνισμούς προσλήψεων. 42

3.1.3 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης 46
Πρόσληψη: αποκλεισμός από διαγωνισμό. 47

3.1.4 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκή Επιτροπή 47
Διάκριση σε ανοιχτούς διαγωνισμούς. 47
Πρόσληψη: αξιολόγηση επαγγελματικής εμπειρίας και παράλειψη απάντησης. 50

3.1.5 Ευρωπαϊκή Επιτροπή 55
Επιλογή ασκουμένων υποτρόφων: πρόσβαση στο «γαλάζιο βιβλίο». 55
Άρνηση αποδοχής πιστοποιητικού EUR 1 από την Ακτή του Ελεφαντοστού. 56
Πρόσληψη: διαδικασία προφορικής δοκιμασίας. 62
Ελευθερία κυκλοφορίας : χειρισμός καταγγελιών που υπεβλήθησαν στην Επιτροπή. 63
Πρόσληψη προσωρινού υπαλλήλου. 72
Τερματισμός σύμβασης. 75
Ερμηνεία κανόνων της Επιτροπής. 78

Δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας πρόωρα συνταξιοδοτηθέντων προσώπων	81
Πόσληψη: επίπεδο απαιτούμενων προσόντων για συμμετοχή σε διαγωνισμό	85
Πρόσκληση για υποβολή προσφορών: διαδικασία	88
Τερματισμός σύμβασης υπερβολαβίας του προγράμματος Phare: ευθύνες της Επιτροπής	91
Άρνηση πρόσβασης σε έγγραφο	95
Καταγγελλόμενη καθυστέρηση πληρωμής επιδότησης	97
Χειρισμός αίτηση για χορήγηση πληροφοριών από αντιπροσωπεία της Επιτροπής	103
Σύμβαση τεχνικής βοήθειας στην Αλγερία	106
Μη αναγνώριση διπλώματος που αποκτήθηκε σε τρίτη χώρα	109
Αναγνώριση διπλώματος: χειρισμός καταγγελίας από την Επιτροπή	114
Χρηματοδότηση έργου στο πλαίσιο του προγράμματος MED-URBS	118
Μεταχείριση εκ μέρους αντιπροσωπείας της Επιτροπής	119
Πρόσληψη προσωρινών υπαλλήλων	121
Συστήματα ραδιοναυτιλοίας στην Ευρώπη: παράλειψη εφαρμογής	122
Γεωργία: διαγωνισμός για την προμήθεια άλευρου σικάλεως	124
Προσφυγή κατά απόφασης περί μη παρατάσεως διανεπιστημιακού προγράμματος	126
Προσωπικό: συμπληρωματικές καταβολές μισθολογικών διαφορών	128
Ανάπτυξη: αίτηση χρηματοδότησης στο πλαίσιο του κεφαλαίου του Προϋπολογισμού για τα τροπικά δάση	131
Καταγγελλόμενη παράλειψη απάντησης σε καταγγελία	132
Προσωπικό: επιστροφή εξόδων από τη Διοίκηση	134
Πρόσληψη: δικαιώματα ατόμου που συμπεριλαμβάνεται σε κατάλογο επιτυχόντων	135
Παράλειψη προαγωγής υπαλλήλου της Επιτροπής	138
Προσωπικό: ελευθερία έκφρασης	141
Εισαγωγές αυτοκινήτων σε άλλο κράτος μέλος: χειρισμός καταγγελιών που υπεβλήθησαν στην Επιτροπή	146
Πρόσληψη: αποκλεισμός από ανοιχτό διαγωνισμό	148
Χειρισμός καταγγελίας που υπεβλήθη στην Επιτροπή	150
Απαλλαγή ΦΠΑ σε εργολάβο της Επιτροπής για παρασχεθείσες υπηρεσίες	152
Πρόσληψη: λήξη ισχύος καταλόγου επιτυχόντων	154
Φορολόγηση αμοιβών που καταβάλλονται σε εμπειρογνώμονες	156
Επιλογή αναδόχων σε διαγωνισμό	159
Αμφισβητούμενη πρόσληψη	160
Απορριφθείσα αίτηση στο πλαίσιο του προγράμματος Copernicus	164
Έρευνα της Επιτροπής σχετικά με το ετήσιο τέλος που επιβάλλεται στα ιταλικά διαβατήρια	165
Απόρριψη από διαγωνισμό	167
Διαδικασίες κατακύρωσης διαγωνισμού στο Πακιστάν	170
Αμφισβητούμενη κατάταξη υπαλλήλου	172
Απόρριψη συμμετοχής σε διαγωνισμό	176

3.1.6	Δικαστήριο	179
	Πρόσληψη: κριτήρια επιλογής υποψηφίων σε ανοιχτό διαγωνισμό	179
3.2	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΚΕ Ο ΚΑΤΑΓΓΕΛΩΝ	183
3.2.1	Ευρωπαϊκή Επιτροπή	183
	Καθυστέρηση απάντησης στους καταγγέλλοντες	183
	Πρόσληψη: Εσφαλμένη ενημέρωση	183
	Δασμοί αντιντάμπινγκ	184
	Ερευνα: άρνηση παροχής πληροφοριών	184
3.3	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	185
3.3.1	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	185
	Απόλυση από το Κοινοβούλιο	185
3.3.2	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Ευρωπαϊκή Επιτροπή	185
	Παρακράτηση κοινοτικού φόρου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στους διερμηνείς free-lance	185
3.3.3	Ευρωπαϊκή Επιτροπή	187
	Μη αναγνώριση διπλωμάτων ιατρικής στον τομέα της δημόσιας υγείας εκ μέρους των ισπανικών αρχών	187
	Καταγγελλόμενη μεροληψία σε διαγωνισμό	188
	Προσωπικό: συνταξιοδοτικά δικαιώματα τοπικού υπαλλήλου	189
3.3.4	Ελεγκτικό Συνέδριο	189
	Παραδεκτό: υπέρβαση χρονικού ορίου	189
3.4	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ	190
3.4.1	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	190
	Πρόσληψη: γλωσσική διάκριση	190
	Αποκλεισμός από διαγωνισμό	191
	Ποσά που καταβάλλονται σε ασκούμενους υποτρόφους	192
	Βεβαίωση παραλαβής αναφοράς από το Ευρωπαϊό Κοινοβούλιο	193
3.4.2	Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	194
	Μη δημοσιοποίηση των σχεδίων ημερήσιας διάταξης του Συμβουλίου Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων	194
3.4.3	Ευρωπαϊκή Επιτροπή	197
	Παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία	197
	Παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία	199
	Χειρισμός καταγγελίας σχετικά με φραγμούς στις καταβολές κοινωνικών ασφαλίσεων	200
	Δημοσιοποίηση εγγράφων σχετικά με τις διαδικασίες επί παραβάσει	202

Παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία	203
Ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων: χειρισμός καταγγελίας στην Επιτροπή	204
Αίτηση για χορήγηση πληροφοριών	205
Παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία	206
3.4.4 Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Αξιολόγησης Φαρμακευτικών Προϊόντων	207
Ταξινόμηση κτηνιατρικών φαρμάκων στον κατάλογο της ΕΜΕΑ	207
3.5 ΦΙΛΙΚΟΙ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	207
3.5.1 Ευρωπαϊκή Επιτροπή	207
Πρόσκληση: δημοσίευση ονομάτων και βαθμολογίας των επιτυχόντων υποψηφίων σε διαγωνισμό	207
Καθυστερήση καταβολής μισθού και διακανονισμού εξόδων ταξιδιού	214
Καθυστερημένη εξόφληση μεταφραστικών υπηρεσιών	216
3.6 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	218
3.6.1 Ευρωπαϊκή Επιτροπή	218
Παράλειψη διενέργειας επαρκών ελέγχων πριν από τον ορισμό εκπροσώπου Γραφείου Προσέγγισης Επιχειρήσεων (BRE)	218
Μέτρα που έλαβε η Επιτροπή για την ενίσχυση πορτογάλων τελωνειακών υπαλλήλων μετά την έναρξη ισχύος της εσωτερικής αγοράς	224
Πρόσκληση: άδικοι και δυσανάλογα μέτρα κατά υποψηφίου	228
Παράλειψη λήψης των κατάλληλων μέτρων για την ενημέρωση εξωτερικού προσωπικού για τη θέση του	232
Ευθύνη για έργα κοινοτικής χρηματοδότησης: πρόγραμμα LIFE	238
Καθυστερημένη καταβολή αμοιβής και εξόδων και παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία	241
Καταγγελλόμενη παραβίαση οδηγίας: χειρισμός καταγγελιών που υπεβλήθησαν στην Επιτροπή	244
Ευθύνη της Επιτροπής για «ενδιάμεσους οργανισμούς»	246
Πρόσκληση: κριτήρια αξιολόγησης και δημοσιοποίηση των ονομάτων των διορθωτών	253
Πρόσκληση: διαδικασίες ανοιχτού διαγωνισμού	257
Πρόσκληση: ενημέρωση των υποψηφίων	261
Άρνηση δημόσιας πρόσβασης σε έγγραφα	263
Πρόσκληση: προσφυγή κατά απόφασης εξεταστικής επιτροπής	265
Αναγνώριση διπλωμάτων: καταγγελία που δεν εξετάστηκε δεόντως	268
Επιλογή συμβούλου για την υλοποίηση έργου TACIS	271
Προσωπικό: εσφαλμένη κατάταξη εμπειρογνώμονα	274
Παραβίαση του ιατρικού απορρήτου	278
Έλλειψη διαφάνειας κατά τη διεξαγωγή διαγωνισμού	282
Κριτική σχετικά με τη διεξαγωγή διαγωνισμού	286

Επιστροφή ιατρικών εξόδων	291
3.7 ΕΡΕΥΝΕΣ ΙΔΙΑΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	293
Διενέργεια διαγωνισμού	293
Διοικητικές διαδικασίες της Επιτροπής για τον χειρισμό καταγγελιών που αφορούν την εκ μέρους κρατών μελών παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας	294
4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	301
4.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ	301
4.2 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	304
4.3 ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	305
5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ	307
5.1 ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΑΦΗΣ	307
5.2 ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ	308
5.3 ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ	309
5.4 ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ	310
6. ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ	313
6.1 ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ 1997	314
6.2 ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ	316
6.3 ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ	328
6.4 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ	333
6.5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	334
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	337
A. Στατιστικά στοιχεία	337
B. Δαπάνες	342
Γ. Το προσωπικό του Διαμεσολαβητή	344

1 ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΗΣ Ε. Ε.

Η ανά χείρας είναι η τρίτη ετήσια έκθεση του διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, η δεύτερη που καλύπτει πλήρες έτος δραστηριότητας. Η υπηρεσία του διαμεσολαβητή ευρίσκεται ακόμη σε αρχικό στάδιο αναπτύξεως, αλλά ήδη το 1997 επιτύχαμε να αρχίσουμε περισσότερες εξετάσεις ιδία πρωτοβουλία, να κλείσουμε περισσότερες υποθέσεις με αιτιολογημένες αποφάσεις και να έχουμε περισσότερα θετικά αποτελέσματα για καταγγέλλοντες. Σε τρεις περιπτώσεις προτάθηκε η διευθέτηση επί φιλικής βάσεως και παρουσιάστηκε η πρώτη ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κατά τη διάρκεια του έτους κατέστη επίσης δυνατόν να διεξαχθούν τα εγκαίνια των κυρίων εγκαταστάσεων στο Στρασβούργο με μία μικρή εορτή και να αρχίσει η λειτουργία κλιμακίου της υπηρεσίας στις Βρυξέλλες. Οι εκτελεστικές διατάξεις θεσπίστηκαν από τον διαμεσολαβητή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 των καταστατικών κανόνων του διαμεσολαβητή και σχηματίστηκε δίκτυο υπαλλήλων συνδέσμων με τις υπηρεσίες των επιτρόπων διοικήσεως ή αντιστοίχων φορέων στα κράτη μέλη.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Από της αναλήψεως του έργου μου ως διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως την 1η Σεπτεμβρίου 1995 έχω αφιερώσει σημαντικό τμήμα του χρόνου μου στην πληροφόρηση των Ευρωπαίων πολιτών σχετικά με το δικαίωμά τους να υποβάλλουν καταγγελία στον διαμεσολαβητή, με τις καταστάσεις τις οποίες μπορούν να καταγγέλλουν και με τον τρόπο με τον οποίον πρέπει να το πράξουν. Για να προωθήσω τη σχετική γνώση των πολιτών έχω επιδοθεί σε τακτικές επαφές και συνεργασία με τις υπηρεσίες των επιτρόπων διοικήσεως και άλλων αντιστοίχων φορέων στα κράτη μέλη, με τα γραφεία πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και με τις αντιπροσωπείες της Επιτροπής στα κράτη μέλη. Όλοι έχουν το ενημερωτικό υλικό μας συμπεριλαμβανομένου του προαιρετικού τυποποιημένου εντύπου μέσω του οποίου μπορεί να γίνει μία καταγγελία. Η στάση τους όσον αφορά τη συνεργασία ήταν διαρκώς θετική.

Για να παρέχουμε πληροφορίες στους πολίτες ταχύτερα και αποτελεσματικότερα, έχουμε επίσης ανοίξει θέση δικτύου στο Ίντερνετ, που συνδέεται με εκείνη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπου παρέχουμε γενικές πληροφορίες περί του δικαιώματος υποβολής καταγγελίας καθώς και περί των δραστηριοτήτων μας. Διαθέσαμε επίσης πληροφορίες προς τον ευρωπαϊκό τύπο σχετικά με αποφάσεις ή πρωτοβουλίες

γενικού ενδιαφέροντος και παρουσιάσαμε το έργο του διαμεσολαβητή σε διάφορα ειδικευμένα περιοδικά του κλάδου.

Για να καταστήσω το έργο του διαμεσολαβητή γνωστότερο πραγματοποιήσα επισκέψεις στα κράτη μέλη. Μόνον ένα κράτος μέλος, την Πορτογαλία, δεν έχω ακόμη επισκεφθεί. Η επίσκεψή μου εκεί έχει προγραμματισθεί για τον Απρίλιο 1998 και ρυθμίζεται σε συνεργασία με το γραφείο πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Λισαβώνα και το γραφείο του Πορτογάλου επιτρόπου διοικήσεως.

Οι στατιστικές που δείχνουν τον αριθμό των καταγγελιών σε σχέση προς τον πληθυσμό σε έκαστο κράτος μέλος δίδουν κατά προσέγγιση εικόνα του τρόπου με τον οποίον έγινε δεκτή η ενημερωτική εκστρατεία (βλ. Παράρτημα Α). Παρατηρούνται σημαντικές διαφορές. Αφήνοντας το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και τη Φιλανδία κατά μέρος, κράτη για έκαστο των οποίων υπάρχει ιδιαίτερη εξήγηση, φαίνεται ότι από τις μικρότερες χώρες η Ιρλανδία είναι καλώς κατατοπισμένη ενώ ολιγότερες καταγγελίες έχουν ληφθεί από την Αυστρία και τη Σουηδία. Όσον αφορά τις μεγάλες χώρες, η ενημερωτική εκστρατεία ήταν επιτυχής στην Ισπανία και τη Γαλλία και ολιγότερο επιτυχής στη Γερμανία και την Ιταλία.

Συνολικώς 1181 νέες καταγγελίες έγιναν στον διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κατά τη διάρκεια του 1997. Τούτο αποτελεί αύξηση 40% επί του συνόλου των 842 νέων καταγγελιών που είχαν ληφθεί το 1996. Παρατηρείται επίσης αύξηση στον αριθμό των παραδεκτών καταγγελιών, μολονότι είναι σαφώς μικρότερη.

Πολλά πρέπει να γίνουν ακόμη στο πεδίο της ενημερώσεως. Φαντάζομαι ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή Αναφορών αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα στην προσπάθεια να καταστήσουν το δικαίωμα του αναφέρεσθαι ευρύτερα γνωστό. Η διαφορά είναι ότι με τη μάλλον περιορισμένη εντολή που έχω – καλύπτει μόνον τις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών – πρέπει να επικεντρώσω την προσοχή μου στο να απευθυνθώ στον κόσμο που μπορεί να έχει όντως λόγο να καταγγείλει κάτι σχετικά με την ευρωπαϊκή διοίκηση αντί να επιδίδομαι σε εκστρατείες γενικού χαρακτήρα. Το 1998 η ενημερωτική εκστρατεία του διαμεσολαβητή θα έχει στόχο πολίτες και φορείς που έχουν σχέση με τη διοίκηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Θα καταβληθεί μεγαλύτερη προσπάθεια στη χρήση των δυνατοτήτων που προσφέρει το Ίντερνετ τόσο για άμεση επικοινωνία με τους πολίτες όσο και για την παροχή ενημερώσεως προς τα ευρωπαϊκά γραφεία πληροφοριών και τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς για το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον διαμεσολαβητή. Σημασία φαίνεται επίσης να έχει το να εστιασθεί η προσπάθεια περισσότερο σε περιφερειακό επίπεδο στα κράτη μέλη με περισσότερο αποκεντρωμένη δομή. Αυτή η ενημερωτική δραστηριότητα θα μπορούσε επίσης να

χορηγήσει πληροφορίες περί του δικαιώματος των πολιτών να υποβάλλουν αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Το άρθρο 138 Ε της Συνθήκης παρέχει στον διαμεσολαβητή τη δυνατότητα να προβεί σε εξετάσεις τόσο ίδια πρωτοβουλία όσο και κατόπιν υποβολής καταγγελίας. Εντός των ορίων της εντολής μου έχω χρησιμοποιήσει την εξουσία που αποτελεί η εξέταση ίδια πρωτοβουλία για να προωθήσω τη διαφάνεια εντός της Ενώσεως αρχίζοντας τη διενέργεια τριών εξετάσεων επί θεμάτων στα οποία ένας αριθμός καταγγελιών άφηνε να εννοηθεί γενικότερη δυσaréσκεια από πλευράς πολιτών.

Η εξέταση ίδια πρωτοβουλία στις διαδικασίες που ακολουθεί η Επιτροπή κατά την αντιμετώπιση καταγγελιών από πολίτες με θέμα παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου από κράτη μέλη άρχισε και έληξε στη διάρκεια του 1997 και παρουσιάζεται στην παρούσα έκθεση (βλ. κεφάλαιο 3 κατωτέρω). Το Κοινοβούλιο χαιρέτισε αυτή την εξέταση ίδια πρωτοβουλία στο ψήφισμά του σχετικά με τη δεκάτη τετάρτη ετήσια έκθεση της Επιτροπής με θέμα την παρακολούθηση της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου (εισηγήτρια Astrid THORS).

Άλλη εξέταση ίδια πρωτοβουλία που αποσκοπεί στην προώθηση περισσότερης διαφάνειας αφορά τις διαδικασίες που ακολουθούν τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας για την πρόσληψη προσωπικού. Η εν λόγω εξέταση άρχισε τον Νοέμβριο 1997 και συνεχίζεται.

Τέλος, υπάρχει η εξέταση ίδια πρωτοβουλία στην πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, την οποίαν άρχισε τον Ιούνιο 1996. Στις 20 Δεκεμβρίου 1996 διατύπωσα σχέδιο συστάσεων σε 14 θεσμικά όργανα και υπηρεσίες της Κοινότητας περί του ότι πρέπει να εγκρίνουν κανόνες για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα οι οποίοι και να διατίθενται ευχερώς στο κοινό. Το σχέδιο συστάσεων και οι λόγοι γι' αυτό εξηγήθηκαν πλήρως στην ετήσια έκθεση 1996.

Οι απαντήσεις από τα θεσμικά όργανα και οργανισμούς τους οποίους αφορούσε το σχέδιο συστάσεων αποτελούν το θέμα ειδικής εκθέσεως του διαμεσολαβητή προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την οποίαν υπέβαλα στον Πρόεδρο Gil-Robles στις 15 Δεκεμβρίου 1997. Επειδή πρόκειται περί της πρώτης ειδικής εκθέσεως σύμφωνα με τους καταστατικούς κανόνες του διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, πρότεινα να ακολουθηθεί στην περίπτωση της διαδικασίας παρόμοια με εκείνη που ακολουθείται για την ετήσια έκθεση.

Για να είναι η αντίδραση στο έργο του διαμεσολαβητή συνεπής και αποτελεσματική έχει μεγίστη σημασία να ασχολείται η επιτροπή του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είναι αρμόδια για τις σχέσεις με τον διαμεσολαβητή με όλες τις εκθέσεις τις οποίες παρουσιάζει ο διαμεσολαβητής στο Κοινοβούλιο κατ' εφαρμογήν των καταστατικών κανόνων. Εάν για μία συγκεκριμένη έκθεση απαιτείται ιδιαίτερη εμπειρογνομosύνη, αυτή ασφαλώς και μπορεί να εξασφαλισθεί κατά αρμόζοντα τρόπο, όπως με το να ζητηθεί η γνώμη άλλης επιτροπής. Προς αποφυγή συγχύσεως θα συνέβαλλε εάν το Κοινοβούλιο εξέταζε το ενδεχόμενο διασαφηνίσεως του Κανονισμού του για να ορισθεί πώς αντιμετωπίζονται οι ετήσιες και οι ειδικές εκθέσεις του διαμεσολαβητή.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έως σήμερα με έκαστο έτος λειτουργίας της υπηρεσίας του διαμεσολαβητή αυξάνουν και τα θετικά αποτελέσματα για τους πολίτες. Φέτος έχει αυξηθεί ο αριθμός των περιπτώσεων που διευθετήθηκαν από τα θεσμικά όργανα και επιτεύχθηκαν οι πρώτες επιλύσεις επί φιλικής βάσεως. Πρέπει όμως να επιτευχθούν περισσότερα επί του θέματος κατά το προσεχές έτος προτού θεωρήσει κανείς ότι τα αποτελέσματα ικανοποιούν. Η λειτουργία κλιμακίου της υπηρεσίας στις Βρυξέλλες θα καταστήσει ευκολότερες τις χρονοβόρες δραστηριότητες επιθεωρήσεως εγγράφων και διαπραγματεύσεων προς επίλυση επί φιλικής βάσεως. Η έγκριση και δημοσίευση ενός κώδικα δεοντολογίας όσον αφορά την καλή διοικητική συμπεριφορά ασφαλώς και θα σήμαινε αρτιότερης ποιότητας διοικητικές πρακτικές από τα θεσμικά όργανα και βελτίωση των σχέσεών τους με τους Ευρωπαίους πολίτες .

Μολονότι η υπηρεσία μας επέτυχε την ταχεία λήψη αποφάσεων σχετικά με το παραδεκτό των καταγγελιών και, όπου επιβάλλεται, την υπόδειξη προς τους υποβαλόντες άλλου αρμόδιου φορέα στον οποίον θα μπορούσαν να απευθυνθούν και μολονότι επέτυχε επίσης να επιληφθεί πολύ περισσότερων παραδεκτών υποθέσεων και να αρχίσει τη διενέργεια περισσότερων ερευνών ιδία πρωτοβουλία, έχει προκύψει μία μικρή συσσώρευση στην αντιμετώπιση μερικών παραδεκτών καταγγελιών.

Στόχος πρέπει να είναι η διενέργεια των απαιτούμενων εξετάσεων σχετικά με μία καταγγελία και η ενημέρωση του πολίτη περί του αποτελέσματος εντός περιόδου ενός έτους, εκτός εάν υπάρχουν ειδικές συνθήκες που απαιτούν διερεύνηση επί μακρότερο διάστημα. Με τη λήξη του 1997 υπήρχαν περίπου 30 υποθέσεις στις οποίες ο εν λόγω στόχος δεν είχε επιτευχθεί· τούτο εν μέρει διότι η αρχική φάση συνεπάγεται περισσότερη διοικητική εργασία από ό,τι αναμένετο αλλά και διότι υφίσταται αντικειμενική ανάγκη για περισσότερο προσωπικό. Την ανάγκη αυτή υπογραμμίζουν επίσης οι νέες αρμοδιότητες που απορρέουν για τον διαμεσολαβητή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ελπίζω ότι τούτο θα αντιμετωπισθεί κατά τον

δέοντα τρόπο στη διαδικασία του προϋπολογισμού για τα έτη 1999 και 2000.

Στο ψήφισμά του για την ετήσια έκθεση 1996 του διαμεσολαβητή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαπίστωνε ότι χρειάζεται να ορισθεί ο όρος 'κακή διοίκηση'. Ανέλαβα αυτή την υποχρέωση και στο κεφάλαιο δύο της ανά χείρας ετήσιας εκθέσεως υπάρχει ένας ορισμός που λαμβάνει υπόψη την εμπειρία των επιτρόπων διοικήσεως και των αντιστοίχων φορέων των κρατών μελών.

Το θετικό πνεύμα και πνεύμα συνεργασίας περί του οποίου έκανα λόγο σε προηγούμενες ετήσιες εκθέσεις συνεχίστηκε κατά το έτος 1997, ελπίζω δε ότι μία περισσότερο ανοικτή και ανθρώπινη ευρωπαϊκή διοίκηση θα είναι προς όφελος των Ευρωπαίων πολιτών.

Jacob Söderman

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το σημαντικότερο καθήκον του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή είναι να ασχολείται με περιπτώσεις κακής διοίκησης που αφορούν δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης έρχονται σε γνώση του Διαμεσολαβητή κυρίως μέσω καταγγελιών που υποβάλουν ευρωπαίοι πολίτες. Ο Διαμεσολαβητής έχει επίσης τη δυνατότητα να διενεργεί έρευνες ίδιας πρωτοβουλίας.

Κάθε ευρωπαίος πολίτης, ή πολίτης τρίτου κράτους που ζεί σε ένα κράτος μέλος, μπορεί να προσφύγει στον Διαμεσολαβητή. Στον Διαμεσολαβητή μπορούν επίσης να προσφύγουν και επιχειρήσεις, ενώσεις και άλλα όργανα που έχουν εγκατεστημένο γραφείο στην Ένωση. Οι καταγγελίες μπορούν να υποβληθούν στον Διαμεσολαβητή είτε άμεσα, είτε μέσω ενός βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Οι καταγγελίες στον Διαμεσολαβητή αντιμετωπίζονται δημοσίως, εκτός και αν ο καταγγέλων ζητήσει εμπιστευτικότητα. Είναι σημαντικό ο Διαμεσολαβητής να ενεργεί όσο το δυνατόν πιο ανοιχτά και με διαφάνεια, ούτως ώστε οι ευρωπαίοι πολίτες να μπορούν να παρακολουθήσουν και να κατανοήσουν το έργο του και να αποτελέσει καλό παράδειγμα για άλλους.

Κατά το 1997, ο Διαμεσολαβητής αντιμετώπισε 1.412 υποθέσεις. Οι 1.181 αφορούσαν νέες καταγγελίες που παραλήφθηκαν το 1997. Οι 1.067 από αυτές είχαν αποσταλεί απευθείας από μεμονωμένους πολίτες, 57 προέρχονταν από ενώσεις και 38 από εταιρείες. 17 καταγγελίες διαβιβάστηκαν από μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. 227 υποθέσεις είχαν μεταφερθεί από το 1996. Ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε επίσης και 4 έρευνες ίδιας πρωτοβουλίας.

Όπως επισημαινόταν αρχικά στην ετήσια έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1995, υπήρξε συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής Αναφορών και του Διαμεσολαβητή σχετικά με την αμοιβαία μεταφορά καταγγελιών και αναφορών όπου αυτό κρινόταν σκόπιμο. Κατά το 1997, δύο αναφορές διαβιβάστηκαν στον Διαμεσολαβητή, με τη συγκατάθεση του αναφέροντα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν ως καταγγελίες. 13 καταγγελίες μεταφέρθηκαν, με την συγκατάθεση του καταγγέλλοντος, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να αντιμετωπιστούν ως αναφορές. Επιπλέον, υπήρξαν και 86 περιπτώσεις στις οποίες ο Διαμεσολαβητής συνέστησε στον καταγγέλοντα να υποβάλει αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. (Βλέπε Παράρτημα Α, Στατιστικά στοιχεία

2.1 Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το έργο του Διαμεσολαβητή διενεργείτε σύμφωνα με το άρθρο 138ε της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το Καταστατικό του Διαμεσολαβητή.¹ Το άρθρο 14 του καταστατικού προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής θεσπίζει εφαρμοστικές διατάξεις. Με βάση την περιορισμένη εμπειρία που αποκτήθηκε το 1996 σχετικά με τη λειτουργία του γραφείου του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, οι εφαρμοστικές διατάξεις εγκρίθηκαν κατ' αρχάς σε ενδεικτική και προσωρινή βάση, στις 4 Σεπτεμβρίου 1996. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την Επιτροπή Αναφορών και την Επιτροπή Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την εν λόγω έγκριση των εφαρμοστικών διατάξεων σε προσωρινή και ενδεικτική βάση και ότι εντός του 1997 θα υιοθετούνταν οι επίσημες και μόνιμες εφαρμοστικές διατάξεις.

Στις 16 Οκτωβρίου 1997, ο Διαμεσολαβητή ενέκρινε τις επίσημες και μόνιμες εφαρμοστικές διατάξεις που τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1998. Η Επιτροπή Αναφορών και η Επιτροπή Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενημερώθηκαν για την έγκριση των τελικών διατάξεων. Το κείμενο των εφαρμοστικών διατάξεων, σε όλες τις επίσημες γλώσσες, δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα που έχει ο Διαμεσολαβητής στο Internet (<http://www.euro-ombudsman-eu.int>). Το κείμενο διατίθεται επίσης και από το γραφείο του Διαμεσολαβητή. Ανακοίνωση με λεπτομέρειες σχετικά με την έγκριση και τη δημοσίευση των εφαρμοστικών διατάξεων δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα.

Οι εφαρμοστικές διατάξεις αναφέρονται στην εσωτερική λειτουργία του γραφείου του Διαμεσολαβητή. Ωστόσο, προκειμένου να αποτελέσουν ένα έγγραφο που θα είναι κατανοητό και χρήσιμο στους πολίτες, περιλαμβάνει και υλικό που αφορά τα άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς και που περιλαμβάνεται ήδη στο Καταστατικό του Διαμεσολαβητή.

Το άρθρο 13 των εφαρμοστικών διατάξεων αναθεωρεί και παγιώνει τους κανόνες που διέπουν τη δημόσια πρόσβαση στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Παλαιότερα, οι κανόνες σχετικά με την πρόσβαση σε έγγραφα που αφορούσαν καταγγελίες περιλαμβάνονταν στις προσωρινές και ενδεικτικές εφαρμοστικές διατάξεις, ενώ οι κανόνες περί δημόσιας πρόσβασης σε άλλα έγγραφα περιλαμβάνονταν σε χωριστή απόφαση του Διαμεσολαβητή, της 24ης Μαρτίου 1997.

1 Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 94/262 της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με τους κανονισμούς και τους γενικούς όρους που διέπουν την εκτέλεση των καθηκόντων του Διαμεσολαβητή. ΕΕ L 113, 1994, σελ. 15.ι.

Κατά το 1997, η Επιτροπή Κανονισμού του Κοινοβουλίου πρότεινε τροποποιήσεις στο άρθρο 161 (εισηγητής ο κ. Brian Crowley). Ο Διαμεσολαβητής παρακολούθησε συνεδρίαση της επιτροπής στις 24 Σεπτεμβρίου κατά την οποία συζητήθηκαν οι προτεινόμενες τροπολογίες. Η έκθεση της Επιτροπής Κανονισμού σχετικά με την τροποποίηση του άρθρου 161 του Κανονισμού του Κοινοβουλίου, που εγκρίθηκε ομόφωνα από την επιτροπή στη συνεδρίασή της της 4ης Νοεμβρίου 1997, δεν τέθηκε ενώπιον της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά το 1997.

Ο Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίον το Κοινοβούλιο αντιμετωπίζει την ετήσια έκθεση και τις ειδικές εκθέσεις του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Υπάρχει η αίσθηση πως αυτές οι διατάξεις είναι απαραίτητες και ο Διαμεσολαβητής επιθυμεί να εξετάσει την περίπτωση να υποβάλει πρόταση προς τούτο, όπως προβλέπει το άρθρο 161, παράγραφος 1 του Κανονισμού.

2.2 ΤΡΟΠΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Όλες οι καταγγελίες που αποστέλλονται στον Διαμεσολαβητή καταχωρίζονται και πιστοποιείται η παραλαβή τους. Η επιστολή πιστοποίησης της παραλαβής ενημερώνει τον καταγγέλοντα σχετικά με την διαδικασία εξέτασης της καταγγελίας του (της) και αναγράφει το όνομα και τον αριθμό τηλεφώνου του νομικού υπαλλήλου που τη χειρίζεται. Το επόμενο βήμα είναι να εξεταστεί κατά πόσον η καταγγελία εμπίπτει στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή.

2.2.1 Η εντολή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

Η εντολή του Διαμεσολαβητή, όπως ορίζει το άρθρο 138 της Συνθήκης ΕΚ, του δίνει το δικαίωμα να παραλαμβάνει καταγγελίες από κάθε πολίτη της Ένωσης ή οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαμένει ή έχει εγκαταστημένο γραφείο στο κράτος μέλος, σχετικά με περιπτώσεις κακής διοίκησης από δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση του δικαιοδοτικού τους ρόλου. Συνεπώς, καταγγελία βρίσκεται εκτός της εντολής αυτής αν

- 1 ο καταγγέλων δεν δικαιούται να υποβάλει καταγγελία·
- 2 δεν αναφέρεται σε κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό·
- 3 αναφέρεται στο Δικαστήριο ή το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση του δικαιοδοτικού τους ρόλου· ή
- 4 δεν αφορά πιθανή περίπτωση κακής διοίκησης

Ποιός δικαιούται να υποβάλει καταγγελία;

Τούρκος πολίτης που διαμένει στις Ηνωμένες Πολιτείες κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τον τρόπο με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αντιμετώπισε την αίτηση της Τουρκίας για ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Καθόσον η καταγγελία προερχόταν από άτομο που δεν ήταν ούτε πολίτης της Ένωσης ούτε μόνιμος κάτοικος κράτους μέλους της Ένωσης, ήταν εκτός της εντολής του Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής συμβούλεψε τον καταγγέλοντα να απευθυνθεί άμεσα στον αρμόδιο επίτροπο σε σχέση με το θέμα αυτό και τον ενημέρωσε σχετικά με την διεύθυνση στην οποία θα μπορούσε να απευθύνει την επιστολή του.

(1017/97/OV)

Μαροκινός πολίτης απηύθυνε επιστολή στον Διαμεσολαβητή από το Μαρόκο, καταγγέλοντας ότι απελάθη από τη Γαλλία, χωρίς δίκη, μετά την ακύρωση της άδειας παραμονής του από τη νομαρχία του Παρισιού.

Καθόσον η καταγγελία προερχόταν από άτομο που δεν ήταν ούτε πολίτης της Ένωσης ούτε μόνιμος κάτοικος κράτους μέλους της Ένωσης, ήταν εκτός του πεδίου εντολής του Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλοντα σχετικά με τους γενικούς όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μία υπόθεση μπορεί να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Σημείωση: Ακόμη και αν ο καταγγέλων βρισκόταν φυσικώς στην Γαλλία, η καταγγελία θα βρισκόταν εκτός του πεδίου εντολής του Διαμεσολαβητή, καθόσον δεν αφορούσε κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό.

(978/97/XD)

Παραδείγματα καταγγελιών που δεν αφορούν κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό

Βρετανός πολίτης υπέβαλε αίτηση σε ένα Κέντρο Επιχειρηματικής Καινοτομίας, για ενίσχυση ενός σχεδίου για την έναρξη επιχείρησης. Κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή ότι η αίτησή του απορρίφθηκε λόγω παρατυπιών που σημειώθηκαν κατά την εξέτασή της από το Κέντρο.

Το Κέντρο Επιχειρηματικής Καινοτομίας κατά του οποίου στρέφεται η καταγγελία εντάσσεται στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Επιχειρήσεων και Καινοτομίας, που αποτελείται από διάφορα επιχειρηματικά κέντρα της Κοινότητας. Η Κοινότητα υποστηρίζει τη δημιουργία και ανάπτυξη αυτών των κέντρων τόσο οικονομικά όσο και τεχνικά. Ωστόσο, τα κέντρα καθεαυτά βασίζονται σε δημόσια ή ιδιωτική συμμετοχή, και συμμετέχουν οργανισμοί όπως οι τοπικές αρχές, εμπορικά επιμελητήρια, επαγγελματικές ενώσεις, συνδικάτα, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα, εταιρείες και παρεμφερή όργανα τοπικών συμφερόντων. Η Επιτροπή δεν εκπροσωπείται στα διοικητικά τους συμβούλια.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλοντα ότι τα επιχειρηματικά κέντρα που περιλαμβάνονται στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Επιχειρήσεων και Καινοτομίας δεν είναι κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οργανισμοί

(Καταγγελία 947/97/HMA)

Τέως υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Εργαστηρίου Μοριακής Βιολογίας προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με το εργαστήριο. Η καταγγέλουσα ισχυριζόταν ότι έτυχε κακής μεταχείρισης και παρενόχλησης και ότι τραυματίστηκε λόγω έλλειψης μέτρων ασφαλείας στον χώρο εργασίας.

Το εργαστήριο δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Μοριακής Βιολογίας, στην οποία συμμετέχουν επί του παρόντος 16 κράτη. Η συμφωνία για τη σύσταση του εργαστηρίου υπεγράφη αρχικά το 1973 από δέκα κράτη: Αυστρία, Δανία, Γαλλία, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Ισραήλ, Ιταλία, Κάτω Χώρες, Σουηδία, Ελβετία και Ηνωμένο Βασίλειο. Έτσι λοιπόν, το εργαστήριο δεν δημιουργήθηκε με βάση τις κοινοτικές συνθήκες ούτε από πράξη των θεσμικών οργάνων των Κοινοτήτων και η χρηματοδότησή του δεν προέρχεται από τις Κοινότητες.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλοντα ότι το εργαστήριο δεν είναι κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός.

(Καταγγελία 374/15.01.96/MV/UK/PD)

Υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με το ευρωπαϊκό σχολείο του Woluwe στις Βρυξέλλες

Η καταγγελία αφορούσε αποφάσεις που ελήφθησαν από το συμβούλιο της τάξης και το πειθαρχικό συμβούλιο του εν λόγω σχολείου σχετικά με τον γιό του. Ο καταγγέλων ισχυριζόταν ότι δεν υπήρχαν δικαιώματα υπεράσπισης, ούτε για τον μαθητή αλλά ούτε και για τους γονείς. Επέκρινε επίσης το σύστημα προσφυγής στο ευρωπαϊκό σχολείο, ισχυριζόμενος ότι ήταν άδικο το συμβούλιο τάξης να εξετάζει προσφυγές που αφορούν αποφάσεις του.

Ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι η καταγγελία βρισκόταν εκτός του πεδίου εντολής του επειδή δεν στρεφόταν κατά κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού. Μολονότι η Επιτροπή έχει κάποια γενική ευθύνη καθόσον εκπροσωπείται στο διοικητικό συμβούλιο των σχολείων και συνεισφέρει σημαντικό τμήμα του προϋπολογισμού τους, δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για θέματα εσωτερικής διοίκησης.

(Καταγγελία 989/97/OV)

Ένα άλλο θέμα που αφορά την αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή προέκυψε από 6 καταγγελίες κατά του Συμβουλίου, που υπέβαλε ο Βρετανός δημοσιογράφος κ. Tony BUNYAN εξ ονόματος της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Statewatch» τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 1996. Οι καταγγελίες αφορούσαν τις απαντήσεις που είχε δώσει το Συμβούλιο στα αιτήματα που είχε υποβάλει ο κ. BUNYAN για πρόσβαση σε έγγραφα που αφορούσαν τις δραστηριότητες του «τρίτου πυλώνα». («Ο τρίτος πυλώνας» είναι ο ανεπίσημος όρος που χρησιμοποιείται για την συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, στο πλαίσιο του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση).

Αφού ο Διαμεσολαβητής εκτίμησε ότι οι 6 καταγγελίες ενέπιπταν στο πεδίο εντολής του, ήταν παραδεκτές και ότι υπήρχε λόγος διενέργειας έρευνας, τις διαβίβασε τον Ιανουάριο του 1997 στο Συμβούλιο. Τον Μάρτιο του 1997, το Συμβούλιο απέστειλε απάντηση που αμφισβητούσε την αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή για τον χειρισμό των καταγγελιών αυτών.

Στις 15 Απριλίου 1997, ο Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε στο Συμβούλιο επιβεβαιώνοντας την αρχική απόφασή του ότι οι καταγγελίες ενέπιπταν στο πεδίο εντολής του και ανανέωσε το αίτημά του για διατύπωση γνώμης σχετικά με την ουσία των καταγγελιών. Στις 20 Ιουνίου 1997, το Συμβούλιο συμμορφώθηκε με το αίτημα του Διαμεσολαβητή.¹

¹ Η εξέταση μίας εκ των καταγγελιών του κ. Bunyan περατώθηκε το 1997 καθόσον διευθετήθηκε από το όργανο (βλέπε την περιληψη στο κεφάλαιο 3 κατωτέρω με τίτλο «διατήρηση των σχεδίων ημερήσιας διάταξης του Συμβουλίου Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών». Στα τέλη του 1997, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή σε σχέση με 5 άλλες καταγγελίες εξακολουθούσαν να συνεχίζονται.

Ο ισχυρισμός του Συμβουλίου ότι δεν ήταν αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή να ασχοληθεί με τις καταγγελίες του κ. BUNYAN βασιζόνταν σε δύο στοιχεία:

- 1 η αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή δεν επεκτείνεται και στις δραστηριότητες που αναλαμβάνει το Συμβούλιο στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα¹
- 2 το αντικείμενο των καταγγελιών αφορούσαν ενέργειες του Συμβουλίου στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα.

Επιβεβαιώνοντας προγενέστερη απόφασή του ότι είχε αρμοδιότητα για τον χειρισμό των καταγγελιών, ο Διαμεσολαβητής εξήγησε ότι το δεύτερο επιχείρημα που παρατίθεται ανωτέρω ήταν εσφαλμένο. Συνεπώς, δεν χρειαζόταν να τοποθετηθεί και επί του πρώτου.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι οι καταγγελίες αφορούσαν την απάντηση του Συμβουλίου σε αιτήσεις για πρόσβαση σε έγγραφα. Οι αιτήσεις είχαν υποβληθεί στο πλαίσιο της απόφασης του Συμβουλίου για δημόσια πρόσβαση στα έγγραφα του Συμβουλίου¹ και αντιμετωπίστηκαν από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή της εν λόγω απόφασης. Η απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τη δημόσια πρόσβαση στα έγγραφα ελήφθη δυνάμει του άρθρου 151 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Το Δικαστήριο επιβεβαίωσε με την απόφαση του στην υπόθεση Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου² ότι η απόφαση έχει νομικά αποτελέσματα έναντι των τρίτων μερών, ως θέμα κοινοτικού δικαίου.

(Η απόφαση ερμηνεύθηκε και εφαρμόστηκε από το Πρωτοδικείο στην υπόθεση Εφημερίδες Carvel και Guardian κατά Συμβουλίου³ Η εν λόγω υπόθεση αφορούσε, μεταξύ άλλων, και την πρόσβαση σε έγγραφα που είχαν σχέση με τις δραστηριότητες του Συμβουλίου στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα.

Λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμούς της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου που ορίζει το άρθρο Λ της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Πρωτοδικείο δεν έχει δικαιοδοσία να ασχολείται με την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης Carvel, αν η πρόσβαση στα έγγραφα του Συμβουλίου αφορά δράσεις που περιλαμβάνονται στον τρίτο πυλώνα, εφόσον αυτή είναι αφ' εαυτής θέμα του τρίτου πυλώνα. Στην πράξη ωστόσο, το Δικαστήριο δέχτηκε την δικαιοδοσία για την εν λόγω υπόθεση.

Η σωστή ερμηνεία και εφαρμογή της απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την δημόσια πρόσβαση στα έγγραφα είναι συνεπώς θέμα κοινοτικής νομοθεσίας και όχι θέμα που αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα, ακόμα και αν τα εν λόγω έγγραφα αφορούν ενέργειες στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα.

1 Απόφαση 93/731/ΕΚ, ΕΕ L340/43, 1993

2 Υπόθεση C-58/94, απόφαση της 30ής Απριλίου 1996.

3 Υπόθεση T-194/94, απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 1995.

Η έννοια της κακής διοίκησης

Στο ψήφισμά του για την ετήσια έκθεση του Διαμεσολαβητή το 1996, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρότρυνε τον Διαμεσολαβητή να αξιοποιήσει πλήρως την εντολή που του έχει ανατεθεί από τις Συνθήκες για την αντιμετώπιση θεμάτων κακής διοίκησης των δραστηριοτήτων των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών.

Το ψήφισμα αναφερόταν επίσης και στο πλαίσιο και την ανάγκη σαφούς ορισμού του όρου κακή διοίκηση.

Η Συνθήκη για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δεν ορίζει την έννοια της κακής διοίκησης. Επ' ευκαιρία της εκ μέρους του Κοινοβουλίου έγκρισης του ανωτέρω ψηφίσματος, ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε να προσπαθήσει να διευκρινίσει καλύτερα τον ορισμό της έννοιας αυτής στην ετήσια έκθεση του 1997.

Στην ετήσια έκθεση του Διαμεσολαβητή το 1995 η έννοια της κακής διοίκησης οριζόταν ως εξής:

Ασφαλώς, υπάρχει περίπτωση κακής διοίκησης αν ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός παραλείψει να ενεργήσει σύμφωνα με τις Συνθήκες και τις συναφείς δεσμευτικές κοινοτικές πράξεις, ή αν παραλείψει να τηρήσει τους κανόνες και τις αρχές της νομοθεσίας που θεσπίζει το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο.

Για παράδειγμα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πρέπει να λάβει υπόψη του την απαίτηση του άρθρου ΣΤ της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και η οργανισμοί οφείλουν να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Πολλά άλλα θέματα μπορούν επίσης να συνιστούν περίπτωση κακής διοίκησης, συμπεριλαμβανομένων και των εξής:

- διοικητικές παρατυπίες
- διοικητικές παραλείψεις
- κατάχρηση εξουσίας
- αμέλεια
- παράνομες διαδικασίες
- αδικία
- κακή λειτουργία ή αναρμοδιότητα
- διάκριση
- δυνάμενη να αποφευχθεί καθυστέρηση
- έλλειψη ή άρνηση ενημέρωσης

Ο κατάλογος αυτός δεν είναι εξαντλητικός. Η εμπειρία των εθνικών Διαμεσολαβητών δείχνει ότι είναι καλύτερο να μην προσπαθήσουμε να δώσουμε αυστηρό ορισμό σχετικά με το τί μπορεί να συνιστά περίπτωση κακής διοίκησης. Πράγματι, η ευρεία έννοια του όρου αυτού είναι το στοιχείο που διαφοροποιεί τον ρόλο του Διαμεσολαβητή από αυτόν του δικαστή.

Υπάρχουν ωστόσο όρια όσον αφορά το τί μπορεί να θεωρηθεί περίπτωση κακής διοίκησης. Όλες οι καταγγελίες που στρέφονται κατά αποφάσεων πολιτικής μάλλον παρά διοικητικής φύσεως θεωρούνται μη παραδεκτές¹· για παράδειγμα, καταγγελίες που στρέφονται κατά του πολιτικού έργου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή των οργάνων του, όπως οι αποφάσεις της Επιτροπής Αναφορών. Ούτε, επίσης για παράδειγμα, είναι καθήκον του Διαμεσολαβητή να εξετάζει το περιεχόμενο των κοινοτικών νομοθετικών πράξεων, όπως των κανονισμών και των οδηγιών.

Αυτή η ερμηνεία της κακής διοίκησης έγινε αποδεκτή από την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ετήσια έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1995. Διαβιβάστηκε επίσης και εγκρίθηκε στην σύνοδο των ευρωπαϊών εθνικών διαμεσολαβητών που πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1997.

Προκειμένου η ανωτέρω επεξήγηση να συμπληρωθεί και με ορισμό, ζητήθηκε από τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα να ενημερώσουν τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με την έννοια που δίνουν στον όρο *κακή διοίκηση* στα κράτη μέλη τους.

Από τις απαντήσεις που παραλήφθηκαν, φαίνεται πως η βασική έννοια μπορεί να οριστεί ως εξής:

Περίπτωση κακής διοίκησης σημειώνεται όταν ένα δημόσιο όργανο παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με τον κανόνα ή την αρχή που το δεσμεύει.

Σε σχέση με τον ορισμό αυτό είναι απαραίτητο να διατυπωθούν δύο παρατηρήσεις.

Κατ' αρχάς, η εντολή ορισμένων διαμεσολαβητών περιορίζεται εξαιρετικά από τον εθνικό νόμο βάσει του οποίου συνεστήθη η υπηρεσία. Για παράδειγμα, η νομοθεσία βάσει της οποίας δημιουργήθηκε ο κοινοβουλευτικός επιτροπος διοίκησης του ΗΒ προβλέπει ότι αυτός δεν θα διερευνά συνήθως καταγγελίες για τις οποίες μπορεί να υπάρξει δικαστική επανόρθωση¹. Ασφαλώς ο εν λόγω Διαμεσολαβητής περιορίζει αντίστοιχα και τις έρευνές του για τις περιπτώσεις κακής διοίκησης. Ωστόσο, τέτοιοι περιορισμοί δεν εμπίπτουν στον συνήθη ορισμό της

1) Νόμος περί Κοινοβουλευτικού Επιτρόπου του 1967, τμήμα 5 (2).

έννοιας *κακή διοίκηση*, γιατί διαφορετικά δεν θα ήταν αναγκαίο να αναφέρονται ρητώς. Έτσι λοιπόν, για παράδειγμα, το γραφείο του Δανού Διαμεσολαβητή, που αποτέλεσε και τη βάση της έμπνευσης για τη δημιουργία του γραφείου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, δεν ορίζει τέτοιου είδους περιορισμούς και ο ορισμός του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τον ρόλο του Διαμεσολαβητή περιλαμβάνει και τον έλεγχο της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων¹.

Δεύτερον, οι ειδικοί κανόνες και αρχές που είναι δεσμευτικές για τα δημόσια όργανα ποικίλλουν ανάλογα με το συνταγματικό, νομικό και διοικητικό πλαίσιο της ενδιαφερόμενης χώρας. Επιπλέον, οι κανόνες και οι αρχές δεν είναι στατικές. Μεταβάλλονται και εξελίσσονται λόγω του έργου του νομοθέτη, των δικαστηρίων, του Διαμεσολαβητή καθώς και της ίδιας της διοίκησης.

Συνεπώς, χρήσιμο θα ήταν να προστεθούν ορισμένες ακόμη παρατηρήσεις σχετικά με τους κανόνες και τις αρχές που είναι δεσμευτικές στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η κυριαρχία του νόμου

Αφετηρία του έργου όλων των θεσμικών οργάνων και οργανισμών που έχουν συσταθεί από, ή στο πλαίσιο, των Συνθηκών για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο νόμος. Όπως έχει τονίσει το Δικαστήριο επανειλημμένως, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι κοινότητα νόμου. Κατά συνέπεια, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διερευνά κατά πόσον ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός ενήργησε σύμφωνα με τους κανόνες και τις αρχές που το δεσμεύουν, και το πρώτο και σημαντικότερο καθήκον του πρέπει να είναι να καθορίσει κατά πόσον αυτό το όργανο ενήργησε νόμιμα. Κατά την εκτέλεση του καθήκοντός του αυτού, ο Διαμεσολαβητής έχει πάντοτε επίγνωση του γεγονότος ότι, όπως αναφέρθηκε στην Ετήσια Έκθεση για το 1995, η ύπατη αρχή για την ερμηνεία της κοινοτικής νομοθεσίας είναι το Δικαστήριο. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 138ε της Συνθήκης ΕΚ, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να διενεργήσει έρευνες που αφορούν καταγγελλόμενα γεγονότα που έχουν παραπεμφθεί στη δικαιοσύνη.

Ορισμένες καταγγελίες προς τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή θέτουν θέματα εθνικής νομοθεσίας. Ειδικότερα, όταν μία καταγγελία αφορά μία υφιστάμενη συμβατική σχέση μεταξύ του καταγγέλλοντος και ενός κοινοτικού θεσμικού οργάνου, η σύμβαση διέπεται από τις διατάξεις της αντίστοιχης εθνικής νομοθεσίας.

Σε πολλά κράτη μέλη, ο Διαμεσολαβητής δεν αντιμετωπίζει τις συμβατικές διαφορές, λόγω είτε των γενικότερων χαρακτηριστικών των

1 Η Διοίκηση και εσείς: εγχειρίδιο, 1996 σελ. 44.Α0

συμβάσεων αυτών στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας, είτε λόγω του ότι ο νόμος που καθορίζει την εντολή του Διαμεσολαβητή αποκλείει ρητώς συμβατικά θέματα. Όπως αναφέρεται και στην ετήσια έκθεση του 1995, μέρος της αποστολής του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή είναι να συμβάλει στην άρση των εμποδίων της διχογνωμίας, προωθώντας φιλικούς διακανονισμούς και υποβάλλοντας συστάσεις που αποτρέπουν την ανάγκης προσφυγής στα δικαστήρια. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, συνεπώς, αντιμετωπίζει πράγματι καταγγελίες κακής διοίκησης που απορρέουν από συμβατικές σχέσεις.

Ωστόσο, δεν προσπαθεί να καθορίσει κατά πόσον έχει σημειωθεί παραβίαση της σύμβασης από κάποιο συμβαλλόμενο μέρος. Το θέμα αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά μόνο ενώπιον δικαστηρίου αρμόδιας δικαιοδοσίας, που θα έχει τη δυνατότητα να ακούσει τα επιχειρήματα των αντιδίκων σχετικά με την αντίστοιχη εθνική νομοθεσία και να αξιολογήσει το αποδεικτικό υλικό των αντιδίκων για τα αμφισβητούμενα θέματα ουσίας. Ωστόσο, για λόγους χρηστής διοίκησης, η δημόσια αρχή που εμπλέκεται σε μία συμβατική διαφωνία με ιδιωτικό μέρος, θα πρέπει πάντα να έχει τη δυνατότητα να παρέχει στον Διαμεσολαβητή συνεκτικό απολογισμό της νομικής βάσης των δράσεων του και τον λόγο για τον οποίο πιστεύει ότι αιτιολογείται η δική του άποψη στην συμβατική αντιπαράθεση.

Κανόνες και αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς

Το τί συνιστά χρηστή ή κακή διοίκηση στην πράξη, συνήθως εξετάζεται και συγκεκριμενοποιείται κατά περίπτωση. Το θέμα μπορεί επίσης να διευκρινιστεί θεσπίζοντας νόμο ή έναν κώδικα συμπεριφοράς που διέπει τη χρηστή διοικητική συμπεριφορά, όπως συνέβη σε πολλά κράτη μέλη. Σημαντική πρωτοβουλία ελήφθη από τον κ. Roy PERRY, BEK, εισηγητή της έκθεσης της Επιτροπής Αναφορών για τις δραστηριότητες της επιτροπής κατά την περίοδο 1996-97¹, ζητώντας να θεσπιστεί κώδικας χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς για τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Ο Γενικός Γραμματέας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή σε μία συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο στις 21 Οκτωβρίου 1997 ότι η Επιτροπή έχει ήδη ξεκινήσει την κατάρτιση ενός κώδικα για τους υπαλλήλους της.

Οι πρωτοβουλίες αυτές πρέπει να τύχουν θερμής υποστήριξης. Ένας δημοσιευμένος κώδικας χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς θα ενημέρωνε τους υπαλλήλους σχετικά με την υπηρεσία που θα πρέπει να παρέχουν και τους πολίτες σχετικά με το τί πρέπει να αναμένουν. Συνεπώς, θα συνέβαλε τόσο στη βελτίωση της ποιότητας του διοικητικού έργου όσο και στη βελτίωση των σχέσεων με τους πολίτες.

Το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή συνέβαλε λοιπόν στο προπαρασκευαστικό έργο του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής χορηγώντας πληροφορίες και παραδείγματα που έχουν συγκεντρωθεί από την εμπειρία των κρατών μελών και σχολιάζοντας τις αρχές που εφαρμόζονται στις αρχικές φάσεις της κατάρτισης. Ειδικότερα, ο Διαμεσολαβητής διεβίβασε στον Γενικό Γραμματέα αντίγραφα της δανικής νομοθεσίας περί δημόσιας διοίκησης του 1985 και της φιλανδικής νομοθεσίας περί διοικητικών διαδικασιών του 1982, οι οποίες, αμφότερες, περιλαμβάνουν λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με θέματα διαδικασίας, μεταξύ άλλων και της αιτιολόγησης των αποφάσεων, του δικαιώματος ανάπτυξης απόψεων και της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών σχετικά με ενδεχόμενες επανορθώσεις.

Ο Διαμεσολαβητής διεβίβασε επίσης στον Γενικό Γραμματέα αντίγραφα: του πορτογαλικού κώδικα διοικητικών διαδικασιών του 1991· του πρόσφατου γαλλικού νομοσχεδίου σχετικά με τις σχέσεις της διοίκησης και του κοινού, που περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την πιστοποίηση παραλαβής και την υποχρέωση διαβίβασης αλληλογραφίας στην αρμόδια υπηρεσία, προθεσμίες για απαντήσεις και το δικαίωμα υποβολής γραπτών και προφορικών παρατηρήσεων πριν από τη λήψη απόφασης· δήλωση αρχών του Χάρτη των πολιτών του Ηνωμένου Βασιλείου· καταλόγους ελέγχου της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς που κατήρτισαν οι διαμεσολαβητές της Ιρλανδίας και του Χόνγκ Κόνγκ καθώς και συναφές υλικό.

Τα όρια της κακής διοίκησης

Προκειμένου να ολοκληρώσουμε αυτό το τμήμα της έκθεσης, χρήσιμο ίσως θα ήταν να αποσαφηνίσουμε τα όρια της κακής διοίκησης σε σχέση, κατ' αρχάς, με την άσκηση της διακριτικής διοικητικής εξουσίας και, κατά δεύτερον, με το πολιτικό έργο του Κοινοβουλίου.

Προκειμένου να φέρει σε πέρας τα διοικητικά καθήκοντα που ου έχουν ανατεθεί από τις Συνθήκες, ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός μπορεί να έχει την νομική εξουσία να επιλέγει μεταξύ δύο ή περισσότερων ενδεχόμενων τρόπων δράσης. Για παράδειγμα, αν η Επιτροπή θεωρήσει ότι ένα κράτος μέλος έχει παραλείψει να εκπληρώσει μία υποχρέωση που απορρέει από τη Συνθήκη ΕΚ, μπορεί, αφού ακολουθήσει τα αναγκαία διοικητικά βήματα, να φέρει το θέμα ενώπιον του Δικαστηρίου, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης. Αυτό είναι μία διακριτική εξουσία και η Επιτροπή δεν μπορεί, συνεπώς, να υποχρεωθεί να προσφύγει στο Δικαστήριο επί παραβάσει.

Ο Διαμεσολαβητής δεν στοχεύει στο να θέσει υπό αμφισβήτηση αποφάσεις που εμπίπτουν σε διακριτική διοικητική εξουσία, υπό την προϋπόθεση ότι το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμός

λειτουργήσε στο πλαίσιο των ορίων της νομικής εξουσίας του. Τα γενικά όρια της εξουσίας αυτής καθορίζονται από τη νομολογία του Δικαστηρίου το οποίο ορίζει, για παράδειγμα, ότι οι διοικητικές αρχές πρέπει να ενεργούν συνεκτικά και καλή τη πίστει· να αποφεύγουν τις διακρίσεις· να συμμορφώνονται με τις αρχές της αναλογικότητας, της ισότητας και των θεμιτών προσδοκιών και να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες¹

Μολονότι το άρθρο 138ε της Συνθήκης ΕΚ αποκλείει ειδικά το δικαιοδοτικό έργο του Δικαστηρίου από το πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή, δεν αναφέρεται στο πολιτικό έργο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ωστόσο, το τυπικό γραφείο του Διαμεσολαβητή στις χώρες της Βόρειας Ευρώπης δημιουργείται για να επιβλέπει τη δημόσια διοίκηση εξ ονόματος του Κοινοβουλίου, και όχι να επιβλέπει τις πολιτικές δραστηριότητές του. Οι διαμεσολαβητές στα άλλα κράτη μέλη φαίνεται επίσης να μην επιβλέπουν το πολιτικό έργο των αντίστοιχων κοινοβουλίων τους. Έτσι λοιπόν, εφαρμόζοντας μία κοινή σε όλα τα κράτη μέλη συνταγματική αρχή, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν διενεργεί έρευνες σχετικά με τις πολιτικές δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το θέμα αυτό στην πράξη έπρεπε να αντιμετωπιστεί αρκετά νωρίς, καθόσον το γραφείο του Διαμεσολαβητή παρέλαβε διάφορες καταγγελίες που κατήγγειλαν περιπτώσεις κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την εξέταση των αναφορών τους. Καθόσον η επιτροπή είναι ένα πολιτικό όργανο που χειρίζεται αναφορές στο πλαίσιο των πολιτικών καθηκόντων του Κοινοβουλίου, οι καταγγελίες αυτές δεν θεωρήθηκαν ότι εμπίπτουν στο πλαίσιο της εντολής του Διαμεσολαβητή.

2.2.2 Παραδεκτό των καταγγελιών

Μία καταγγελία για να εμπίπτει στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή θα πρέπει να πληροί και άλλα κριτήρια περί παραδεκτού πριν ο Διαμεσολαβητής κινήσει διαδικασία εξέτασης. Τα κριτήρια όπως ορίζει το καταστατικό του Διαμεσολαβητή είναι τα εξής:

- 1) Επίσης σχετική με το θέμα αυτό είναι και η σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης αριθ. R (80) 2, που αναφέρει ότι η διοικητική αρχή κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας:
 - 1 στοχεύει μόνο στον σκοπό για τον οποίον της έχει ανατεθεί η εξουσία αυτή·
 - 2 σέβεται τις αρχές της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας, λαμβάνοντας υπόψη μόνο τα στοιχεία που αφορούν τη συγκεκριμένη υπόθεση·
 - 3 σέβεται την αρχή της ισονομίας, αποφεύγοντας τις άδικες διακρίσεις·
 - 4 διατηρεί σωστή ισορροπία μεταξύ των αρνητικών συνεπειών που η απόφασή του μπορεί να επιφέρει στα δικαιώματα, τις ελευθερίες ή τα συμφέροντα ατόμων αφενός, και του στόχου της αφετέρου·
 - 5 λαμβάνει την απόφασή της εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, λαμβάνοντας υπόψη το αντικείμενο της διαφοράς·
 - 6 εφαρμόζει κάθε γενική διοικητική κατευθυντήρια αρχή κατά συνεκτικό τρόπο ενώ ταυτόχρονα λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες για κάθε περίπτωση.

Βλέπε: Η Διοίκηση και εσεις: εγχειρίδιο, 1996 σελ. 362.D

- 1 ο συντάκτης και το αντικείμενο της καταγγελίας πρέπει να είναι προσδιορισμένα (άρθρο 2.3 του Καταστατικού)
- 2 ο Διαμεσολαβητής δεν παρεμβαίνει σε υποθέσεις που βρίσκονται ενώπιον των δικαστηρίων ή αμφισβητούν δικαστική απόφαση (άρθρο 1.3)
- 3 η καταγγελία θα πρέπει να υποβάλλεται εντός 2 ετών από την ημερομηνία κατά την οποία τα γεγονότα στα οποία βασίζεται περιήλθαν σε γνώση του καταγγέλλοντος (άρθρο 2.4)
- 4 των καταγγελιών πρέπει να έχουν προηγηθεί τα δέοντα διοικητικά διαβήματα προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό (άρθρο 2.4)
- 5 σε περίπτωση καταγγελιών που αφορούν εργασιακές σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των υπαλλήλων τους ή του λοιπού προσωπικού, πριν υποβληθεί η καταγγελία θα πρέπει να έχουν εξαντληθεί οι δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών διαβημάτων και προσφυγών (άρθρο 2.8).

Παραδείγματα μη παραδεκτών καταγγελιών

Τον Οκτώβριο του 1997, ένας έλληνας ερευνητής, κάτοχος δικτατορικού διπλώματος στο διεθνές και κοινοτικό δίκαιο, προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η καταγγελία βασιζόταν στα κάτωθι γεγονότα. Το 1990 είχε αποκλειστεί, με βάση την εθνικότητά του, από διαγωνισμού που διοργανώθηκαν για θέσεις πανεπιστημιακού ερευνητή από τη νομική σχολή του Πανεπιστημίου «La Sapienza» στη Ρώμη και το Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Σύγχρονων Γλωσσών του Μιλάνου. Προσέφυγε στην Επιτροπή με επιστολές του τον Μάρτιο και τον Ιούνιο του 1990 ισχυριζόμενος ότι ο αποκλεισμός του από τους διαγωνισμούς παραβίαζε το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ. Σύμφωνα με την καταγγελία που υποβλήθηκε στον Διαμεσολαβητή, μολονότι η Επιτροπή απήντησε στις επιστολές του του Μαΐου και Ιουλίου 1990, δεν έλαβε ικανοποιητικά μέτρα για την αντιμετώπιση της διάκρισης.

Ο Διαμεσολαβητής απεφάνθη ότι η καταγγελία ήταν μη παραδεκτή καθόσον ο καταγγέλων δεν είχε έρθει σε επαφή με την Επιτροπή από τον Ιούλιο του 1990, δηλαδή επί 7 έτη, πριν προσφύγει στον Διαμεσολαβητή. Έτσι λοιπόν, είχε σημειωθεί σημαντική υπέρβαση του χρονικού ορίου των δύο ετών που ορίζει το άρθρο 2.4.

(Καταγγελία 937/97/OV)

Μία εταιρεία προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή κατά της Επιτροπής σε σχέση με μία διαδικασία διαγωνισμού στην οποία είχε συμμετάσχει. Ο διαγωνισμός ήταν με βάση την κλειστή διαδικασία και αφορούσε την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς του διπλωματικού σάκου και του λοιπού ταχυδρομείου.

Σύμφωνα με την καταγγελία, τα γεγονότα είχαν ως εξής. Η Επιτροπή κάλεσε την εταιρεία να υποβάλει προσφορά με ημερομηνία 29 Σεπτεμβρίου 1997. Στις 10 Σεπτεμβρίου και στις 24 Σεπτεμβρίου, η εταιρεία ζήτησε περαιτέρω πληροφορίες και διευκρινίσεις σχετικά με ορισμένες πτυχές των εγγράφων του διαγωνισμού. Στις 19 Σεπτεμβρίου και 25 Σεπτεμβρίου, η Επιτροπή απήντησε ότι δεν ήταν σε θέση να παράσχει τις ζητούμενες πληροφορίες.

Σύμφωνα με τον καταγγέλοντα, ο ανάδοχος της προηγούμενης σύμβασης είχε το πλεονέκτημα να κατέχει περισσότερες πληροφορίες. Συνεπώς, η εταιρεία προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή από τον οποίο ζήτησε να αποσαφηνίσει την κατάσταση.

Μολονότι ο καταγγέλων είχε έρθει σε επαφή με την Επιτροπή κατά τη διαδικασία του διαγωνισμού, δεν υπήρχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή ήταν σε γνώση της δυσφορίας του σχετικά με τη διενέργεια ή το αποτέλεσμα της διαδικασίας του διαγωνισμού. Ο Διαμεσολαβητής, συνεπώς, απεφάνθη ότι η καταγγελία ήταν μη παραδεκτή, καθόσον δεν είχαν γίνει τα αρμόδια διοικητικά διαβήματα που ορίζονταν στο 2(4) του Καταστατικού.

Στην καταγγέλουσα εταιρεία συνεστήθη να έρθει σε επαφή με την Επιτροπή, και να αναπτύξει με σαφήνεια τις ανησυχίες της σχετικά με τη διαδικασία του διαγωνισμού. Αν δεν ικανοποιείτο από την απάντηση της Επιτροπής μπορούσε να υποβάλει καταγγελία στον Διαμεσολαβητή.

(1136/97/IJH)

2.2.3 Βάση για τη διενέργεια ερευνών

Ο Διαμεσολαβητής μπορεί να αντιμετωπίσει καταγγελίες που εμπίπτουν στο πεδίο της εντολής του και πληρούν τα κριτήρια περί παραδεκτού. Το άρθρο 138ε της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι αυτός «διενεργεί έρευνες που θεωρεί αιτιολογημένες». Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να μην υπάρχει επαρκής αιτιολόγηση για τον Διαμεσολαβητή να κινήσει τη διαδικασία έρευνας, ακόμη και αν η καταγγελία είναι από τεχνικής σκοπιάς παραδεκτή. Όταν μία καταγγελία έχει ήδη αντιμετωπιστεί ως αναφορά από την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο

Διαμεσολαβητής κανονικά θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να κινηθεί διαδικασία έρευνας, εκτός και αν υποβληθούν νέα στοιχεία.

Σε περίπτωση που μία καταγγελία ισχυρίζεται ότι δεν έχει απλώς απαντηθεί η επιστολή, το γραφείο του Διαμεσολαβητή προσπαθεί να επιλύσει το θέμα με ανεπίσημες τηλεφωνικές έρευνες. Αν το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμός απαντήσει αποστέλλοντας απάντηση εγκαίρως στον καταγγέλοντα, ο Διαμεσολαβητής κανονικά θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσει τις έρευνες και, συνεπώς, περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

Παραδείγματα καταγγελιών για τις οποίες δεν υπήρχε λόγος διενέργειας έρευνας

Τον Ιούλιο του 1997, η κ. S κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή ότι τα στοιχεία που είχαν παρασχεθεί στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από δύο υπαλλήλους της Επιτροπής δεν εξηγούσαν ούτε αιτιολογούσαν ικανοποιητικά την άποψη της Επιτροπής ότι δεν σημειώθηκε παραβίαση της οδηγίας περί οικοτόπων 92/43/ΕΟΚ στην υπόθεση της παρακαμπηρίου οδού Newbury.

Καθόσον η ουσία της καταγγελίας αφορούσε θέμα το οποίο εξέταζε η Επιτροπή Αναφορών στο πλαίσιο των αναφορών με αντικείμενο την παρακαμπτήρια οδό Newbury, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν υπήρχε λόγος να κινηθεί διαδικασία έρευνας για την καταγγελία και η κ. S ενημερώθηκε δεόντως.

(646/97/IJH)

Στις 10 Φεβρουαρίου 1997, η κ. V κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τις ενέργειες της Επιτροπής σχετικά με τη ΣΕΒ («ασθένεια των τρελών αγελάδων»). Κατήγγειλε ότι η Επιτροπή αγνόησε τις απόψεις βρετανών και ευρωπαίων ερευνητών.

Στις 18 Ιουλίου 1996, συνεστήθη μία προσωρινή εξεταστική επιτροπή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο πλαίσιο του άρθρου 138γ της Συνθήκης ΕΚ, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση ΣΕΒ. Η επιτροπή εξέτασε τις ευθύνες της Επιτροπής καθώς και τις ευθύνες του Συμβουλίου και της κυβέρνησης του ΗΒ. Η έκθεση της επιτροπής δημοσιεύθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1997¹ στην οποία περιλαμβάνονταν επικριτικές παρατηρήσεις σε σχέση με την Επιτροπή καθώς και συστάσεις για το μέλλον.

1) A4-0020/97, PE 220.544/τελ./Α.

Με βάση το γεγονός ότι οι ευθύνες της Επιτροπής σε σχέση με τη ΣΕΒ είχαν ήδη εξεταστεί στο πλαίσιο της Προσωρινής Εξεταστικής Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν υπήρχαν λόγοι να ερευνηθεί την καταγγελία και η κ. V ενημερώθηκε δεόντως.

(Καταγγελία 143/97/JMA)

2.3 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Από τις 2.321 καταγγελίες που καταχωρίστηκαν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή, το 14,9% προερχόταν από την Γαλλία, 14,7% από την Γερμανία, 14% από την Ισπανία, 12,5% από το ΗΒ και 11% από την Ιταλία. Πλήρης ανάλυση της γεωγραφικής προέλευσης των καταγγελιών παρατίθεται στο Παράρτημα 1, στατιστικά στοιχεία.

Κατά το 1997, η διαδικασία εξέτασης των καταγγελιών για το κατά πόσον αυτές εμπίπτουν στο πλαίσιο της εντολής του, πληρούν τα κριτήρια περί παραδεκτού και δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας έρευνας, ολοκληρώθηκε στο 97% των υποθέσεων. Το 27% των καταγγελιών που εξετάστηκαν βρίσκονταν εντός του πεδίου εντολής του Διαμεσολαβητή. Εξ αυτών, 230 πληρούσαν τα κριτήρια περί παραδεκτού, 34 όμως δεν φαίνεται να αιτιολογούσαν την κίνηση διαδικασίας έρευνας. Συνεπώς, έρευνες ξεκίνησαν για 196 υποθέσεις.

Περισσότερες από τις καταγγελίες που οδήγησαν σε διαδικασία έρευνας, αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (80%). Καθόσον η Επιτροπή είναι το βασικό κοινοτικό θεσμικό όργανο που λαμβάνει αποφάσεις που έχουν άμεση επίπτωση στους πολίτες, είναι φυσιολογικό να αποτελεί και το βασικό αντικείμενο των καταγγελιών των πολιτών. Υπήρξαν 18 καταγγελίες κατά το Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 14 καταγγελίες κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα κυριότερα χαρακτηριστικά κακής διοίκησης που καταγγέλονταν αφορούσαν την έλλειψη διαφάνειας (60 υποθέσεις), διακρίσεις (42 υποθέσεις), μη ικανοποιητικές διαδικασίες ή παράλειψη σεβασμού υπερασπιστικών δικαιωμάτων (32 υποθέσεις), αδικία ή κατάχρηση εξουσίας (23 υποθέσεις), δυνάμενη να αποφευχθεί καθυστέρηση και αμέλεια (συνολικά 22 υποθέσεις) παράλειψη διασφάλισης της εκπλήρωσης υποχρεώσεων, δηλαδή παράλειψη εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να ανταποκριθεί στον ρόλο του θεματοφύλακα των Συνθηκών έναντι των κρατών μελών (20 υποθέσεις) και νομικό σφάλμα (14 υποθέσεις).

2.4 ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Αν μία καταγγελία βρίσκεται εκτός του πεδίου εντολής ή είναι μη παραδεκτή, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί πάντοτε να συμβουλευεί τον καταγγέλοντα να προσφύγει σε άλλη υπηρεσία που θα μπορούσε να χειριστεί την καταγγελία του. Αν αυτό είναι δυνατόν ο Διαμεσολαβητής διαβιβάζει την καταγγελία απευθείας σε άλλη αρμόδια υπηρεσία με τη συγκατάθεση του καταγγέλοντος, υπό την προϋπόθεση ότι η καταγγελία είναι βάσιμη.

Από το 1997, δόθηκαν συμβουλές σε 490 υποθέσεις, περισσότερες από τις οποίες αφορούσαν θέματα κοινοτικής νομοθεσίας. Σε 254 υποθέσεις, δόθηκε συμβουλή στον καταγγέλοντα να διαβιβάσει την καταγγελία του στον εθνικό ή τον περιφερειακό Διαμεσολαβητή ή κάποιο παρεμφερές όργανο. Επιπλέον, με τη συγκατάθεση του καταγγέλοντος, 3 καταγγελίες διαβιβάστηκαν απευθείας στον εθνικό Διαμεσολαβητή και μία ως αναφορά στο εθνικό Κοινοβούλιο. Δόθηκε συμβουλή σε 86 καταγγέλοντες να υποβάλουν αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και, επιπροσθέτως, 13 καταγγελίες διαβιβάστηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τη συγκατάθεση του καταγγέλοντος, προκειμένου να αντιμετωπιστούν ως αναφορές. Σε 76 υποθέσεις δόθηκε η συμβουλή να έλθουν σε επαφή με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν και ορισμένες υποθέσεις στις οποίες η καταγγελία κατά της Επιτροπής κρίθηκε μη παραδεκτή, καθόσον δεν είχαν προηγηθεί τα κατάλληλα διοικητικά διαβήματα προς την Επιτροπή. Σε 73 περιπτώσεις δόθηκε στον καταγγέλοντα συμβουλή να έλθει σε επαφή με άλλες υπηρεσίες,

2.5 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΗΣΕ Ο ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Όταν ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει να κινήσει διαδικασία έρευνας για μία καταγγελία, το πρώτο βήμα είναι να αποστείλει την καταγγελία και τα συνημμένα σ' αυτήν έγγραφα στο εμπλεκόμενο κοινοτικό όργανο ή οργανισμό για γνωμοδότηση. Όταν παραλειφθεί η γνωμοδότηση, αποστέλλεται στον καταγγέλοντα για παρατηρήσεις.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο οργανισμός ή το ίδιο το όργανο αναλαμβάνει να λάβει μέτρα για τη διευθέτηση της υπόθεσης προς ικανοποίηση του καταγγέλοντος. Αν η γνωμοδότηση και οι παρατηρήσεις δείχνουν ότι κάτι τέτοιο έγινε ήδη, η εξέταση της υπόθεσης περατώνεται ως «διευθετηθείσα από το όργανο». Σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις, ο

καταγγέλων αποφασίζει να παραιτηθεί της καταγγελίας οπότε περατώνεται και η εξέταση του φακέλου.

Αν η καταγγελία δεν διευθετηθεί από το όργανο ούτε παραιτηθεί από αυτήν ο καταγγέλων, ο Διαμεσολαβητής συνεχίζει τις έρευνες του. Αν οι έρευνες δεν διαπιστώσουν περίπτωση κακής διοίκησης, ο καταγγέλων και το θεσμικό όργανο ή οργανισμός ενημερώνονται αναλόγως και η εξέταση της υπόθεσης περατώνεται.

Αν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή διαπιστώσουν περίπτωση κακής διοίκησης, αυτός επιζητεί ει δυνατόν τον φιλικό διακανονισμό προκειμένου να επιλυθεί το θέμα και να ικανοποιηθεί ο καταγγέλων. Σε συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στις 21 Οκτωβρίου 1997 στο Στρασβούργο, ο Διαμεσολαβητής και ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής κ. Carlo TROJAN συμφώνησαν ότι σε ορισμένες περιπτώσεις θα μπορούσε να πραγματοποιείται ανεπίσημη συνάντηση, η οποία θα αποτελούσε τον κατάλληλο τρόπο εξεύρεσης φιλικού διακανονισμού σε υποθέσεις όπου εμπλέκεται η Επιτροπή.

Αν ο φιλικός διακανονισμός δεν είναι εφικτός, ή η προσπάθεια εξεύρεσης φιλικού διακανονισμού ήταν ανεπιτυχής, ο Διαμεσολαβητής είτε περατώνει την εξέταση της υπόθεσης με κριτικές παρατηρήσεις προς το θεσμικό όργανο ή οργανισμό ή διαπιστώνει επισήμως περίπτωση κακής διοίκησης και καταρτίζει σχέδιο συστάσεων.

Η κριτική παρατήρηση θεωρείται κατάλληλο μέσο για υποθέσεις όπου η περίπτωση κακής διοίκησης φαίνεται να μην έχει γενικές επιπτώσεις και δεν κρίνεται απαραίτητο να υπάρξει μεταπαρακολουθητική δράση του Διαμεσολαβητή.

Σε περιπτώσεις όπου η μεταπαρακολουθητική δράση του Διαμεσολαβητή κρίνεται απαραίτητη (δηλαδή σε πιο σοβαρές περιπτώσεις κακής διοίκησης ή σε περιπτώσεις με γενικές επιπτώσεις), ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει να συντάξει σχέδιο συστάσεων προς το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Σύμφωνα με το άρθρο 3(6) του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, το θεσμικό όργανο ή οργανισμός πρέπει να αποστείλει λεπτομερή γνωμοδότηση εντός 3 μηνών. Η λεπτομερής γνωμοδότηση θα μπορούσε να αποτελεί αποδοχή της απόφασης του Διαμεσολαβητή και περιγραφή των μέτρων που ελήφθησαν για την εφαρμογή των συστάσεων.

Αν ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός παραλείψει να ανταποκριθεί ικανοποιητικά στο σχέδιο συστάσεων, το άρθρο 3, παράγραφος 7, προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής αποστέλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Η έκθεση μπορεί να περιλαμβάνει συστάσεις. Η δυνατότητα που έχει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής να υποβάλει τέτοια ειδική έκθεση

στο Κοινοβούλιο έχει τεράστια αξία για το έργο του. Ορισμένοι εθνικοί Διαμεσολαβητές πάλεψαν πολύ έντονα για να πετύχουν αντίστοιχες δυνατότητες. Οι ειδικές εκθέσεις δεν θα πρέπει συνεπώς να υποβάλλονται υπερβολικά συχνά, αλλά μόνο όταν αφορούν σημαντικά θέματα και όταν το Κοινοβούλιο μπορεί να αναλάβει δράση για να βοηθήσει τον Διαμεσολαβητή σύμφωνα με το Καταστατικό του.

Η πρώτη ειδική έκθεση του Διαμεσολαβητή υπεβλήθη στις 15 Δεκεμβρίου, μετά από έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας σχετικά με τη δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα που κατέχουν κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί (βλέπε κεφάλαιο 4 κατωτέρω).

Το 1997, ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε 200 έρευνες, 196 σε σχέση με καταγγελίες και 4 ίδιας πρωτοβουλίας.

16 υποθέσεις διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Σε δύο άλλες περιπτώσεις οι καταγγέλλοντες παραιτήθηκαν των καταγγελιών τους. Σε 59 υποθέσεις, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν διαπίστωσαν περίπτωση κακής διοίκησης.

Κριτική παρατήρηση προς θεσμικό όργανο διατυπώθηκε σε 21 περιπτώσεις. Φιλικός διακανονισμός επετεύχθη σε 3 περιπτώσεις. Σχέδιο συστάσεων στα εμπλεκόμενα θεσμικά όργανα και οργανισμούς δεν υπεβλήθησαν εντός του 1997 (για περαιτέρω πληροφορίες, βλέπε προσάρτημα Α, στατιστικά στοιχεία,

3.1 ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΚΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

3.1.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΘΕΣΗ ΣΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 41 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟΝΙΣΜΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 483/4.3.96/DG/L/KT κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Στις 22 Φεβρουαρίου 1996, η κ. G. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να τη θέσει σε διαθεσιμότητα με βάση το άρθρο 41 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Είχε ήδη καταγγείλει στον Διαμεσολαβητή το ίδιο θέμα στις 12 Φεβρουαρίου 1996. Η καταγγελία αυτή (424/14.2.96/DG/L/KT) κρίθηκε μη παραδεκτή γιατί δεν είχαν εξαντληθεί οι εσωτερικές διοικητικές προσφυγές (άρθρο 2.8 του καταστατικού του Διαμεσολαβητή).

Στις αρχές Ιανουαρίου 1996, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημέρωσε την κ. G σχετικά με την απόφαση του να τη θέσει σε διαθεσιμότητα. Η απόφαση καθεαυτή έφερε ημερομηνία 21 Δεκεμβρίου 1995 και ετέθη σε εφαρμογή από τις 15 Δεκεμβρίου 1995.

Η κ. G απευθύνθηκε στον Γενικό Γραμματέα διαμαρτυρόμενη για το γεγονός ότι η απόφαση της κοινοποιήθηκε τρεις εβδομάδες μετά την λήψη της και είχε αναδρομική ισχύ. Επιπλέον, επεσήμανε ότι μέχρι τον Φεβρουάριο του 1996 είχε τεθεί σε άδεια ασθενείας. Αφού έλαβε απάντηση από τον Γενικό Γραμματέα, η καταγγέλλουσα εξακολουθούσε να μην έχει ικανοποιηθεί και υπέβαλε νέα καταγγελία στον Διαμεσολαβητή.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εν ολίγοις, οι παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου ήταν οι εξής:

Η κ. G. ήταν μία από τις 34 υπαλλήλους οι οποίοι εθελοντικά προσφέρθηκαν τον Ιούλιο του 1994 να τεθούν σε διαθεσιμότητα αφού ενημερώθηκαν σχετικά με την πρόταση για μείωση των θέσεων με βάση το άρθρο 41 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Εν συνεχεία, δεν κοινοποίησε αλλαγή των προθέσεων της ούτε στην υπηρεσία ούτε στην Διοίκηση. Συνεπώς, ουδέποτε υπήρξε αμφιβολία ότι η θέση της σε κατάσταση διαθεσιμότητας δεν ήταν απολύτως προς όφελός της.

Η απόφαση να τεθεί η κ. Γ. σε διαθεσιμότητα έπρεπε να ληφθεί μέχρι τα τέλη του έτους, καθόσον η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή είχε αποφασίσει να καταργήσει μέχρι 15 θέσεις εντός του 1995.

Όσον αφορά την αναδρομικότητα της απόφασης, ήταν αναγκαίο για την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να διαβουλευθεί τόσο με την Ισομερή Επιτροπή όσο και με την Επιτροπή Εκθέσεων πριν ληφθεί απόφαση περί της διαθεσιμότητας της εν λόγω υπαλλήλου. Οι διαβουλεύσεις αυτές ολοκληρώθηκαν στις 15 Νοεμβρίου 1995.

Στις 9 Ιανουαρίου 1996, η κ. Γ. ζήτησε να μεταφερθεί η ημερομηνία θέσεως σε διαθεσιμότητα την 1η Μαρτίου 1996, ούτως ώστε να επωφεληθεί πλήρως από την άδεια ασθενείας που της είχε χορηγηθεί από τον ιατρό της, από 24 Οκτωβρίου 1995 έως 29 Φεβρουαρίου 1996.

Όταν το Κοινοβούλιο πληροφορήθηκε ότι η διατύπωση του οργανογράμματός του για το 1996 επέτρεπε την μεταφορά των εκκρεμουσών ή μη χρησιμοποιηθεισών διαδικασιών με βάση το άρθρο 41 από το 1995 στο 1996, η Υπηρεσία Προσωπικού πρότεινε την αλλαγή της έναρξης ισχύος της απόφασης για θέση της κ. Γ. σε διαθεσιμότητα για την 1η Φεβρουαρίου 1996. Ωστόσο, ο Δημοσιονομικός Ελεγκτής υποστήριξε ότι τα στοιχεία δεν αιτιολογούσαν αλλαγή της αρχικής απόφασης.

Οι παρατηρήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαβιβάστηκαν στην κ. Γ. με πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις, εάν επιθυμούσε. Δεν παρελήφθησαν παρατηρήσεις.

Η απόφαση

Σύμφωνα με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή καταρτίζει κατάλογο των υπαλλήλων που θα τεθούν σε διαθεσιμότητα. Κάθε υπάλληλος που κατέχει θέση η οποία επηρεάζεται από τις μειώσεις του αριθμού των θέσεων και ο οποίος εκφράζει την επιθυμία να τεθεί σε διαθεσιμότητα, αυτομάτως εγγράφεται στον κατάλογο αυτό. Οι υπάλληλοι των οποίων τα ονόματα εμφανίζονται στον κατάλογο αυτό τίθενται σε διαθεσιμότητα με απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής.

Με βάση τις πληροφορίες που περιήλθαν σε γνώση του Διαμεσολαβητή, φαίνεται ότι η κ. Γ. επιθυμούσε να τεθεί σε διαθεσιμότητα και ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πίστευε ότι η απόφαση αυτή ήταν εξαιρετικά προς όφελός της. Δεν υπεβλήθησαν στον Διαμεσολαβητή στοιχεία περί παραβίασης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης κατά τον χειρισμό της εν λόγω υπόθεσης.

Φαίνεται επίσης ότι το Κοινοβούλιο ανταποκρίθηκε στο αίτημα της κ. Γ. για αναβολή της έναρξης ισχύος της απόφασης περί θέσεώς της σε

διαθεσιμότητα, αλλά ο Δημοσιονομικός Ελεγκτής ήταν της άποψης ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να αιτιολογούν αλλαγή της αρχικής απόφασης. Δεν υπεβλήθησαν στον Διαμεσολαβητή στοιχεία που να αμφισβητούν την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του Δημοσιονομικού Ελεγκτή.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, φαίνεται ότι δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 130/97/HMA κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Τον Φεβρουάριο του 1997, ο κ. Χ υπέβαλε καταγγελία σχετικά με την Επιτροπή Διαχείρισης του νηπιαγωγείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εντός 18 μηνών, ο γιός του κ. Χ εδόθη 6 φορές από άλλα παιδιά του νηπιαγωγείου. Ο κ. Χ είχε αλληπάληδες επαφές με τη διευθύντρια του νηπιαγωγείου καθώς και με την Επιτροπή Διαχείρισης σε μια προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος. Διαμαρτυρήθηκε στην Επιτροπή Διαχείρισης σχετικά με το γεγονός ότι η διευθύντρια του νηπιαγωγείου δεν προέβαινε σε καμία ενέργεια για να προστατέψει τον γιό του. Κατά την άποψή του, η Επιτροπή Διαχείρισης δεν αντιμετώπισε σωστά την καταγγελία του.

Ο καταγγέλων υποστήριζε τα εξής:

- η Επιτροπή Διαχείρισης επέδειξε αμέλεια μη προστατεύοντας τα παιδιά που κινδύνευαν.
- σημειώθηκε κατάχρηση εξουσίας υπό μορφή εκφοβισμού και απειλών. Ο κ. Χ ισχυρίζεται ότι του είπαν ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, το άλλο του παιδί δεν θα γινόταν δεκτό στο νηπιαγωγείο.
- παρατηρείτο άνιση μεταχείριση και διακρίσεις καθόσον τα παιδιά που έδερναν άλλα αντιμετωπιζόνταν καλύτερα από τα παιδιά που είχαν πέσει θύματα ξυλοδαρμού. Ο κ. Χ κατήγγειλε ότι του είπαν πως αν δεν ήταν ικανοποιημένος με την κατάσταση αυτή μπορούσε να πάρει το γιό του από το νηπιαγωγείο.
- η Επιτροπή Διαχείρισης αρνήθηκε να δημοσιοποιήσει τα ονόματα των παιδιών που είχαν δείξει τον γιό του κυρίου Χ και ουδέποτε εξήγησε τις συγκεκριμένες δράσεις που ανέλαβε στο νηπιαγωγείο όσον αφορά τα παιδιά που χειροδικούν σε βάρος άλλων και για να αποτρέψουν επανάληψη τέτοιων γεγονότων.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 (3) του Καταστατικού, η καταγγελία χαρακτηρίστηκε εμπιστευτική κατόπιν αιτήσεως του καταγγέλλοντος.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου

Η προσφυγή διαβιβάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εν ολίγοις, οι παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου περιλάμβαναν τα κάτωθι σημεία:

Δεν σημειώθηκε περίπτωση αμέλειας, καθόσον η καταγγελία αντιμετωπίστηκε από τις αρμόδιες αρχές ενδελεχώς. Φαίνεται από το φάκελο ότι ένα μέλος της Επιτροπής Διαχείρισης παρέστη μάρτυς παρεμφερούς συμβάντος στο νηπιαγωγείο και είδε τον τρόπο αντιμετώπισής του.

Ο ισχυρισμός περί εκφοβισμού και απειλών ήταν ανυπόστατος. Δεν υπήρχε εμπόδιο για την αποδοχή του άλλου παιδιού του κ. Χ στο νηπιαγωγείο.

Ο ισχυρισμός περί κατάχρησης εξουσίας είχε σχέση εν μέρει με το γεγονός ότι η Επιτροπή Διαχείρισης αρνείτο να υποβάλει αίτηση μεταφοράς του υιού του κ. Χ στο νηπιαγωγείο της Επιτροπής. Υπάρχουν αυστηροί κανόνες που διέπουν τις αιτήσεις μεταφοράς και η μόνη περίπτωση στην οποία μία τέτοια αίτηση δικαιολογείται είναι αν ο αιτών βρίσκεται επικεφαλής του καταλόγου προτεραιοτήτων για να γίνει δεκτός στο νηπιαγωγείο και δεν υπάρχει διαθέσιμη θέση στις εγκαταστάσεις του Κοινοβουλίου. Συνεπώς, δεν σημειώθηκε κατάχρηση εξουσίας.

Η διευθύντρια του νηπιαγωγείου έδωσε στην Επιτροπή Διαχείρισης λεπτομερείς εξηγήσεις όσον αφορά τα περιγραφόμενα γεγονότα και την πολιτική του προσωπικού όσον αφορά την αντιμετώπιση τέτοιων συμβάντων. Με βάση τις εξηγήσεις αυτές, η Επιτροπή Διαχείρισης δεν διαπίστωσε να έχει σημειωθεί μεροληπτική μεταχείριση. Σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, ο κ. Χ ουδέποτε υποχρεώθηκε να πάρει τον γιό του από το νηπιαγωγείο Eastman.

Η μη δημοσιοποίηση του ονόματος του παιδιού που είχε δει τον γιό του κ. Χ ήταν αιτιολογημένη. Η πολιτική αυτή ακολουθείται προκειμένου να αποφεύγονται βίαιες σκηνές μεταξύ γονέων στο νηπιαγωγείο, γεγονός που θα επιδρούσε αρνητικά για όλους τους εμπλεκόμενους. Το θέμα αντιμετωπιζόταν από το νηπιαγωγείο και τους γονείς του παιδιού που είχαν δει τον γιό του κ. Χ. Το Κοινοβούλιο ανέφερε ότι για όλα τα υπόλοιπα ο κ. Χ ήταν ενημερωμένος σχετικά με τις διαδικασίες και όλες τις αποφάσεις που ελάμβανε η Επιτροπή Διαχείρισης και η διευθύντρια του νηπιαγωγείου. Ο κ. Χ κλήθηκε να συζητήσει το θέμα περαιτέρω με την διευθύντρια του νηπιαγωγείου.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο κ. Χ επεσήμανε ότι ακόμη και αν η καταγγελία του είχε εξεταστεί από την Επιτροπή Διαχείρισης, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν σημειώθηκε αμέλεια όσον αφορά την ουσία και το αποτέλεσμα της έρευνας.

Δεν αποδεχόταν το γεγονός ότι του «απαγορεύτηκε» να έχει άμεση επαφή με τους γονείς των παιδιών που είχαν δειρί τον γιό του. Και ισχυρίστηκε ότι η διευθύντρια ουδέποτε τον ενημέρωσε ότι προτίθετο να μιλήσει η ίδια αυτοπροσώπως στους γονείς, ούτε σχετικά με την συγκεκριμένη δράση που είχε αναλάβει για να επιλύσει το πρόβλημα.

Όσον αφορά τις απειλές, ο κ. Χ εξακολουθούσε να υποστηρίζει ότι διατυπώθηκε απειλή ότι το άλλο του παιδί δεν θα γινόταν δεκτό στο νηπιαγωγείο υπό τις προϋποθέσεις αυτές.

Η απόφαση

Όσον αφορά την καταγγελία ότι η Επιτροπή Διαχείρισης επέδειξε αμέλεια, φαίνεται πως η Επιτροπή Διαχείρισης εξέτασε την καταγγελία και ζήτησε πληροφορίες από τη διευθύντρια του νηπιαγωγείου για το θέμα αυτό, διενεργώντας έτσι έρευνα που φάνηκε να είναι σύμφωνη με τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Όσον αφορά την καταγγελία για κατάχρηση εξουσιών, το Κοινοβούλιο, κατά την άποψή του, υποστήριζε πως δεν υπήρχε εμπόδιο όσον αφορά την αποδοχή του άλλου παιδιού του καταγγέλλοντος στο νηπιαγωγείο. Όσον αφορά το αίτημα για μεταφορά του παιδιού του καταγγέλλοντος στο νηπιαγωγείο της Επιτροπής, δεν κρίθηκε σκόπιμο να ερευνηθεί περαιτέρω όσον αφορά την αιτιολόγηση της άρνησης να υποβληθεί η αίτηση αυτή, καθόσον, στο μεταξύ, το παιδί μεταφέρθηκε σε άλλο νηπιαγωγείο.

Όσον αφορά την καταγγελία περί διάκρισης, φαίνεται ότι η παιδαγωγική που ακολουθεί το νηπιαγωγείο εφαρμόζεται σε όλα τα παιδιά κατά τον ίδιο τρόπο και, συνεπώς, δεν σημειωνόταν διάκριση. Δεν υπήρχαν στοιχεία που να πιστοποιούν ότι ο καταγγέλων πείστηκε να αποσύρει το παιδί του από το νηπιαγωγείο.

Όσον αφορά την άρνηση της διευθύντριας, με την υποστήριξη της Επιτροπής Διαχείρισης, να δημοσιοποιήσει τα ονόματα των παιδιών που είχαν δειρί τον γιό του κ. Χ, η άρνηση αυτή βασιζόταν σε παιδαγωγικούς λόγους. Η διευθύντρια του νηπιαγωγείου φαίνεται να είχε υπόψη της ότι συχνά οι γονείς αντιδρούν σε τέτοια απόφαση, αλλά προτιμούσε να διοχετεύσει τον θυμό των γονέων κατά αυτής προσωπικά παρά κατά άλλων γονέων και των παιδιών τους. Η απόφαση αυτή ήταν παιδαγωγικού χαρακτήρα και δεν φαίνεται να παραβιάζει τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Από τον φάκελο φαίνεται ότι ο καταγγέλων ενημερώθηκε πως τα παιδιά που δέρνουν άλλα παιδιά τιμωρούνται σύμφωνα με την παιδαγωγική που ακολουθείται στο νηπιαγωγείο και ότι η διευθύντρια ενημέρωνε τους γονείς των παιδιών αυτών για την επίλυση του προβλήματος. Ο καταγγέλων κλήθηκε να συζητήσει περαιτέρω το θέμα με την διευθύντρια. Η απόφαση για τη μη δημοσιοποίηση της συγκεκριμένης δράσης φαίνεται να έχει σχέση με την επαγγελματική δεοντολογία. Η απόφαση ήταν δεοντολογικής φύσεως και δεν φαίνεται να παραβιάζει τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή σε σχέση με την εν λόγω καταγγελία, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής Διαχείρισης του νηπιαγωγείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.2 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ, ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Καταγγελία Actio Popularis: όρια ηλικίας στους διαγωνισμούς προσλήψεων

Απόφαση επί της καταγγελίας 1042/25.10.96/SKTOL/FIN/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Επιτροπής των Περιφερειών και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

H καταγγελία

Τον Νοέμβριο του 1996, ο κ. Β προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή εξ ονόματος της ομοσπονδίας των φινλανδικών μεταφραστικών γραφείων (Suomen Käännöstoimistojen Liito r.y) σχετικά με τα όρια ηλικίας στις προκηρύξεις διαγωνισμών που δημοσιεύουν τα κοινοτικά όργανα και οι οργανισμοί και ειδικότερα, τις προκηρύξεις διαγωνισμών, COM/A/1029, EUR/LA/118 και EUR/LA/119.

Σύμφωνα με την καταγγελία, οι επαγγελματίες μεταφραστές υποστηρίζαν ότι η παρούσα πρακτική των κοινοτικών θεσμικών οργάνων εισάγει διακρίσεις κατά ατόμων με βάση την ηλικία και, κατά συνέπεια, αντίκειται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης και ενδεχομένως ακόμη και στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Οι μεταφραστές ισχυρίζονται ότι αυτό καθίσταται ακόμη πιο ανησυχητικό καθώς η πρακτική αυτή υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία δίνει έμφαση στον ελεύθερο ανταγωνισμό και στην Ευρώπη των πολιτών.

Ο κ. Β ζητούσε από τον Διαμεσολαβητή να εξετάσει τη νομιμότητα όλων των ορίων ηλικίας και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση του θέματος.

Η εξέταση

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στα ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα και οργανισμούς.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ξεκινούσαν αναφερόμενες στην γνώμη της σε σχέση με ένα σημείωμα επί του ιστορικού που απεστάλη στον Διαμεσολαβητή στις 31 Οκτωβρίου 1996.

Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε ότι η εφαρμογή των ορίων ηλικίας στους διαγωνισμούς αποτελεί επιλογή που προβλέπεται στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης και μπορεί να εφαρμοστεί ευέλικτα αναλόγως των συνθηκών και των ειδικών στόχων των διαγωνισμών.

Η Επιτροπή εξηγούσε επίσης ότι η εφαρμογή των ορίων ηλικίας αποτελούσε ένα τρόπο αντιμετώπισης του τεράστιου αριθμού των πιθανών υποψηφίων.

Τέλος, η Επιτροπή ανέφερε ότι τα όρια ηλικίας δεν απαγορεύουν στις γυναίκες να υποβάλουν υποψηφιότητα. Επιπλέον, τα αποτελέσματα των διαγωνισμών για τα νέα κράτη μέλη έδειξαν ότι η ηλικία αποτελεί σημαντικό παράγοντα που επηρεάζει την κινητικότητα.

Οι παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο ανέφερε ότι, σύμφωνα με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης, τίθεται όριο ηλικίας για τους υποψηφίους στους ανοιχτούς διαγωνισμούς που διοργανώνουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα. Επαφίεται στις διάφορες αρμόδιες επί των διορισμών αρχές να αποφασίσουν, με βάση την κρίση τους και τις αρχές της χρηστής διοίκησης, κατά πόσον αιτιολογείται όριο ηλικίας.

Το Κοινοβούλιο τόνιζε ότι όλα τα θεσμικά όργανα εφαρμόζουν όρια ηλικίας στην πολιτική προσλήψεών τους. Διάφορα θεσμικά όργανα αιτιολόγησαν την εφαρμογή των ορίων ηλικίας ως εξής:

- α) διατήρηση της διάρθρωση της σταδιοδρομίας,
- β) οι δυσκολίες αντιμετώπισης του πολυπολιτισμικού και πολυγλωσσικού περιβάλλοντος μακριά από τον τόπο καταγωγής αυξάνουν με την ηλικία,
- γ) τα διοικητικά και οικονομικά προβλήματα θα αυξάνονταν αν καταργούνταν τα όρια ηλικίας, καθόσον η πρόσληψη θα

καθίστατο δυσχερέστερη και δαπανηρότερη και δεν θα υπήρχε αντίστοιχη αύξηση του αριθμού των προς πλήρωση θέσεων.

Παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Το Ελεγκτικό Συνέδριο συμεριζόταν τις παρατηρήσεις της Επιτροπής που διαβιβάστηκαν στις 19 Μαρτίου 1997.

Η Επιτροπή των Περιφερειών και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Η Επιτροπή των Περιφερειών και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσαν κοινή γνώμη συμεριζόμενες τις παρατηρήσεις της Επιτροπής που διαβιβάστηκαν στις 19 Μαρτίου 1997.

Η απόφαση

- 1 Όρια ηλικίας στην πολιτική προσλήψεων των κοινοτικών θεσμικών οργάνων
 - 1.1 Φαίνεται ότι, γενικώς, όλα τα κοινοτικά θεσμικά όργανα εφαρμόζουν τα όρια ηλικίας για την αποδοχή των υποψηφίων στους διαγωνισμούς. Η δυνατότητα αυτή περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙΙ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και, ειδικότερα, στο άρθρο 1 (ζ) του παραρτήματος ΙΙΙ στο οποίο αναφέρεται ότι η προκήρυξη ανοιχτού διαγωνισμού πρέπει να καθορίζει, όπου κρίνεται απαραίτητο, όριο ηλικίας και οιαδήποτε παράταση του ορίου ηλικίας στην περίπτωση των μελών του προσωπικού των Κοινοτήτων που έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον 1 χρόνο υπηρεσίας.
 - 1.2 Φαίνεται πως τα όρια ηλικίας μπορούν να αυξηθούν τουλάχιστον για τους υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει υποχρεωτική στρατιωτική θητεία, που είχαν την κηδεμονία εξαρτημένου τέκνου σε ηλικία υποχρεωτικής εκπαίδευσης ή που πάσχει από σοβαρή νοητική ή φυσική αναπηρία και για τους υποψηφίους που έχουν φυσική αναπηρία.
 - 1.3 Τα θεσμικά όργανα θεωρούν τα όρια ηλικίας ως σημαντικό μέσο διασφάλισης της σταδιοδρομίας της δημόσιας υπηρεσίας και σεβασμού των κανονιστικών διατάξεων. Τα θεσμικά όργανα ακολουθούν μία αρχή για την πρόσληψη προσωπικού με βάση τον βαθμό και, κατά συνέπεια, οι αλλαγές της αρχής αυτής μπορούν να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στα κίνητρα και την χρηστή διοίκηση. Σύμφωνα με την Επιτροπή, οι έρευνες αποδεικνύουν ότι όσο υψηλότερο είναι το όριο ηλικίας, τόσο σαφέστερη είναι η γεωγραφική ανισορροπία. Επιπλέον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η εμπειρία έχει δείξει ότι

περισσότερες γυναίκες συμμετέχουν σε ανοιχτούς διαγωνισμούς για βαθμό A8 από ό,τι για βαθμό A7/6.

- 2 Η εξέταση ίδιας πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σχετικά με την χρήση των ορίων ηλικίας για την πρόσληψη στα κοινοτικά θεσμικά όργανα
 - 2.1 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έχει λάβει διάφορες καταγγελίες για περιπτώσεις κακής διοίκησης από την χρήση των ορίων ηλικίας για την πρόσληψη προσωπικού στα κοινοτικά θεσμικά όργανα.
 - 2.2 Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή σε σχέση με την καταγγελία αυτή, καθώς και διάφορες άλλες σε σχέση με τη χρήση των ορίων ηλικίας από διάφορα κοινοτικά θεσμικά όργανα, τον οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται να υπάρξει γενικότερη εξέταση της χρήσης των ορίων ηλικίας.
 - 2.3 Με βάση τις καταγγελίες που έλαβε ο Διαμεσολαβητής, φαίνεται ότι η τρέχουσα πρακτική όσον αφορά την χρήση ορίων ηλικίας από θεσμικά όργανα δημιουργούσε σημαντική δυσφορία στους ευρωπαίους πολίτες και ιδίως, στους πολίτες των νέων κρατών μελών.
 - 2.4 Σύμφωνα με το άρθρο 138ε της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έχει τη δυνατότητα να διενεργεί έρευνες ίδιας πρωτοβουλίας σε σχέση με πιθανές περιπτώσεις κακής διοίκησης σχετικά με την δραστηριότητα των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Με βάση τη διάταξη αυτή, ο Διαμεσολαβητής κίνησε διαδικασία έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας σχετικά με την χρήση ορίων ηλικίας στην πρόσληψη υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Ιουλίου 1997.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σε σχέση με την εν λόγω καταγγελία, καθώς και με άλλες καταγγελίες όσον αφορά τη χρήση ορίων ηλικίας, φαίνεται ότι αιτιολογείται να ξεκινήσει μια γενικότερη εξέταση σχετικά με την χρήση ορίων ηλικίας.

Στις 14 Ιουλίου 1997, ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας σχετικά με την χρήση ορίων ηλικίας στην πρόσληψη από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα. Τα θέματα που ετέθησαν από την συγκεκριμένη καταγγελία θα ληφθούν υπόψη στην έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.1.3 ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 725/16.7.96/GD/FR/KH κατά του Συμβουλίου

Η καταγγελία

Ο κ. D. κατήγγειλε τον Ιούνιο του 1996 στον Διαμεσολαβητή τον αποκλεισμό του από γενικό διαγωνισμό (C/360) που διοργανώθηκε από το Συμβούλιο. Είχε περάσει επιτυχώς τις γραπτές δοκιμασίες και κλήθηκε με επιστολή που ταχυδρομήθηκε στις 15 Μαΐου 1996 να συμμετάσχει σε προφορικό διαγωνισμό που πραγματοποιείται στο Παρίσι στις 10 Ιουνίου 1996. Η επιστολή ταχυδρομήθηκε σε διεύθυνση της Μασαλίας την οποία ο κ. D. είχε δώσει στο Συμβούλιο. Ο κ. D. είχε αναχωρήσει από τη Μασαλία για τις Βρυξέλλες στις 22 Μαΐου 1996 και ζήτησε από τον πατέρα του να του διαβιβάσει το ταχυδρομείο. Μόνο μετά από τηλεφωνική επαφή που είχε με τους γονείς του στις 16 Ιουνίου 1996 ο κ. D. ενημερώθηκε ότι είχε λάβει επιστολή του Συμβουλίου. Παραλαμβάνοντας την επιστολή στις 20 Ιουνίου 1996, ο κ. D. ενημερώθηκε σχετικά με την πρόσκλησή του στις προφορικές δοκιμασίες. Όταν ήρθε σε επαφή με το Συμβούλιο ενημερώθηκε ότι η εξεταστική επιτροπή είχε ολοκληρώσει τις εργασίες της στις 17 Ιουνίου 1996.

Με επιστολή του στις 21 Ιουνίου 1996, ο κ. D. ζήτησε από τον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής να διοργανώσει συμπληρωματική προφορική εξέταση για αυτόν. Το επιχείρημα που διατυπώθηκε για το αίτημα του αυτό ήταν ότι, λαμβάνοντας υπόψη το σύνηθες όριο ηλικίας που εφαρμόζεται για τους υποψηφίους, ο κ. D. δεν θα είχε άλλη ευκαιρία συμμετοχής σε διαγωνισμό των κοινοτικών οργάνων. Στις 25 Ιουνίου 1996, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής ενημέρωσε τον κ. D. γραπτώς ότι η εξεταστική επιτροπή είχε ολοκληρώσει τις εργασίες της και ότι είχε αποκλειστεί από τον διαγωνισμό.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις του Συμβουλίου

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο. Στις παρατηρήσεις του, το Συμβούλιο επεσήμαινε τα εξής:

Αν ο κ. D. είχε έλθει σε επαφή με την γενική γραμματεία του Συμβουλίου πριν από τις 17 Ιουνίου 1996, ενδεχομένως η εξεταστική επιτροπή θα μπορούσε να είχε ακόμη τη δυνατότητα να τον καλέσει σε προφορική δοκιμασία.

Ωστόσο, από την στιγμή που είχε καταρτιστεί ο κατάλογος επιτυχόντων, η αρχή των ίσων ευκαιριών όλων των υποψηφίων δεν επέτρε-

πε στο Συμβούλιο να ανοίξει και πάλι τις διαδικασίες του διαγωνισμού, διοργανώνοντας προφορική δοκιμασία ειδικά για τον κ. D.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του σε σχέση με τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου, ο κ. D. υποστήριξε την αρχική του καταγγελία.

Η απόφαση

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι, μετά τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου, θα μπορούσε να υπάρξει θετική ανταπόκριση στο αίτημα του καταγγέλλοντος αν αυτό είχε υποβληθεί εγκαίρως. Ωστόσο, καθόσον η αίτηση διεβιβάστη στο Συμβούλιο μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας του διαγωνισμού, η αποδοχή της προϋπέθετε το εκ νέου άνοιγμα των διαδικασιών αυτών. Τα στοιχεία αυτά δεν στοιχειοθετούσαν περίπτωση κακής διοίκησης και ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

Περαιτέρω παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι λαμβάνοντας υπόψη τον μεγάλο αριθμό των προσφυγών που έχει λάβει σχετικά με τα όρια ηλικίας για την πρόσληψη προσωπικού στα κοινοτικά όργανα, αποφάσισε να διεξαγάγει έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για την πρακτική αυτή.

3.1.4 ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΑΝΟΙΧΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 851/3.9.96/ALC/ES/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η καταγγελία

Τον Αύγουστο του 1996, ο κ. L.C από την Ισπανία, κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με ορισμένες πτυχές των συστημάτων προσλήψεως.

Ο καταγγέλων ισχυριζόταν 3 πράγματα:

- 1 Κατά την άποψη του υπήρχε τεράστια διαφορά μεταξύ αυτού που αναφέρεται στο φυλλάδιο της Επιτροπής που στα ισπανικά έχει δημοσιευθεί με τον τίτλο «*La carrera en la Comisión de las Comunidades europeas*» και της πραγματικής πολιτικής του οργάνου όσον αφορά την πρόσληψη υπαλλήλων.

2 Η αρχή της μη διάκρισης με βάση την εθνικότητα παραβιάστηκε με την έναρξη ισχύος του κανονισμού του Συμβουλίου 626/95 της 20.3.95¹ που θεσπίζει ειδικά και προσωρινά μέτρα τα οποία, κατά την άποψή του, έρχονται σε αντίφαση με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης² και,

3 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο προέβαιναν σε διακρίσεις με βάση την ηλικία, καθόσον συνήθως εφαρμόζουν όρια ηλικίας για την πρόσληψη των υπαλλήλων τους.

Ζητούσε την κατάργηση κάθε ορίου ηλικίας από όλους τους ανοιχτούς διαγωνισμούς των Κοινοτήτων και τον σεβασμό της αρχής περί μη διάκρισης με βάση την εθνικότητα.

Η εξέταση

Οι καταγγελίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή και το Συμβούλιο.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Κατόπιν προηγούμενου αιτήματος του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή είχε ήδη διαβιβάσει τις παρατηρήσεις της σχετικά με το γενικότερο θέμα της εφαρμογής ορίων ηλικίας.

Επεσήμαινε ότι τα θεσμικά όργανα είχαν εφαρμόσει τα όρια ηλικίας για την πρόσληψη υπαλλήλων στην Κοινότητα με βάση τις διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, παράρτημα III, άρθρο 1. Ωστόσο, καθόσον αυτά τα όρια ηλικίας αποτέλεσαν αντικείμενο έντονων επικρίσεων από διάφορα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή ανέλαβε ενδελεχή αξιολόγηση των επιπτώσεων της κατάργησης κάθε ορίου ηλικίας. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι βασικοί λόγοι για την υποστήριξη των ορίων ηλικίας ήταν οι εξής:

1 διασφάλιση καλύτερων συνθηκών για ισόρροπη διαχείριση των ανθρωπίνων πόρων³

2 προώθηση της γεωγραφικής ισορροπίας στους δημοσίους υπαλλήλους του θεσμικού οργάνου⁴ και

3 υποστήριξη των υποψηφιοτήτων των γυναικών.

Όσον αφορά τα συγκεκριμένα στοιχεία της καταγγελίας του κ. L.C, η Επιτροπή ανέφερε ότι το φυλλάδιο που ανέφερε ο καταγγέλων δεν είχε νομική αξία και ήταν ενημερωτικής μόνο φύσεως. Όσον αφορά την καταγγελλόμενη παραβίαση της αρχής περί μη διακρίσεως με βάση την εθνικότητα, ο κανονισμός του Συμβουλίου 625/95 θέσπιζε ειδικά και

¹ ΕΕ L 66/1, 1995.ω

προσωρινά μέτρα με στόχο την προώθηση της πρόσληψης υπαλλήλων από τα νέα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ένωση από 1ης Ιανουαρίου 1995. Η Επιτροπή τόνιζε ότι ο καταγγέλων είχε προηγουμένως υποβάλει αναφορά σχετικά με το ίδιο θέμα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (αριθ. 898/95). Η Επιτροπή Αναφορών είχε ήδη εξετάσει την αναφορά και αποφάσισε να περατώσει την εξέτασή της με βάση την απάντηση της Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις του Συμβουλίου

Κατ' αρχάς, το Συμβούλιο επεσήμαινε ότι κατά την εφαρμογή της πολιτικής του επί των προσλήψεων, το όργανο πρέπει να λάβει υπόψη τις πραγματικά διαθέσιμες θέσεις καθώς και τους δημοσιονομικούς περιορισμούς. Δεύτερον, ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ 626/95) που θέσπιζε ειδικά και προσωρινά μέτρα για την προώθηση της πρόσληψης υπαλλήλων από τα νέα κράτη μέλη, δεν παραβίαζε την αρχή της μη διάκρισης με βάση την εθνικότητα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο κ. L.C ισχυρίστηκε ότι η δυνατότητα εφαρμογής ορίων ηλικίας που προβλέπεται στο άρθρο 1 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, αντιβαίνει στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και το Ισπανικό Σύνταγμα. Ο ισχυρισμός ότι οι προοπτικές σταδιοδρομίας για τους νεοπροσλαμβανόμενους υπαλλήλους μεγαλύτερης ηλικίας είναι περιορισμένοι είναι άσχετος, καθόσον δεν θεωρούν όλοι τους την προαγωγή στην σταδιοδρομία ως προτεραιότητα. Τέλος, πίστευε ότι η ισόρροπη εκπροσώπηση υπηκόων από όλα τα κράτη μέλη δεν μπορεί να επιτευχθεί απλώς με τον περιορισμό της πρόσβασης στους ανοιχτούς διαγωνισμούς με βάση την εθνικότητα αλλά με την προώθηση της ισότιμης πρόσβασης όλων των πολιτών της Ένωσης σε όλους τους διαγωνισμούς.

Η απόφαση

Από τις έρευνες προέκυψε ότι αυτή η μορφή φυλλαδίου, καθώς και η παρουσίαση και το περιεχόμενο του, έδειχναν ότι δεν αποσκοπούσε στην δημιουργία νομικού πλαισίου για τον καθορισμό της πρόσβασης στην δημόσια διοίκηση της Ένωσης, αλλά μάλλον να παράσχει γενικές πληροφορίες σχετικά με τους ανοιχτούς διαγωνισμούς των οργάνων. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι η δυνητική διαφοροποίηση μεταξύ της υφιστάμενης κατάστασης και του γενικού στόχου του φυλλαδίου, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

Όσον αφορά την διάκριση με βάση την εθνικότητα, ο καταγγέλων απηύθυνε αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το ίδιο θέμα, που εξετάστηκε από την Επιτροπή Αναφορών ως αναφορά αριθ. 898/95. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να συνεχίσει περαιτέρω εξέταση του θέματος.

Το θέμα των ορίων ηλικίας αποτελούσε αντικείμενο εξέτασης ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή που ξεκίνησε στις 14 Ιουλίου 1997 και ο Διαμεσολαβητής δεν θεωρούσε συνεπώς αναγκαίο να συνεχίσει περαιτέρω έρευνα για την συγκεκριμένη καταγγελία. Ωστόσο, ο καταγγέλων θα ενημερωθεί για το αποτέλεσμα της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας.

Με βάση αυτά τα δεδομένα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 940/11.10.96/AS/SW/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η καταγγελία

Τον Οκτώβριο του 1996, η κ. S προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με την αξιολόγηση της επαγγελματικής του εμπειρίας στον διαγωνισμό EUR/LA/75 που διοργανώθηκε από την Επιτροπή και την παράλειψη απάντησης του Συμβουλίου στο αίτημά της να της διαβιβαστεί αντίγραφο του διορθωμένου γραπτού της στο διαγωνισμό COUNCIL/LA/369.

Η κ. S είχε αποκλειστεί από τον ανοιχτό διαγωνισμό EUR/LA/75 λόγω έλειψης της ελάχιστης απαιτούμενης επαγγελματικής εμπειρίας των 12 ετών.

Μετά το αίτημα της κ. S η εξεταστική επιτροπή επανήλθε στην απόφασή της αλλά επέμεινε στην αρχική απόφαση. Αργότερα, η κ. S απευθύνθηκε και πάλι στην εξεταστική επιτροπή ισχυριζόμενη ότι αυτή δεν είχε διευκρινίσει τον τρόπο με τον οποίο αξιολόγησε την επαγγελματική της εμπειρία. Επιπλέον, η κ. S επεσήμαινε ότι δεν είχε ενημερωθεί ότι δεν προσμετρώνται οι περίοδοι φοίτησης παράλληλα με την επαγγελματική δραστηριότητα. Κατά συνέπεια, δεν είχε αποστείλει το πιστοποιητικό σπουδών αλλά μόνο το πιστοποιητικό που ανέφερε τις τελικές ημερομηνίες κάθε κύκλου σπουδών. Τέλος, η κ. S είχε υπολογίσει ότι το πιστοποιητικό σπουδών της ανέφερε ότι είχε 12ετή επαγγελματική εμπειρία. Η κ. S ζήτησε δεύτερη αναθεώρηση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής.

Τον Ιανουάριο του 1996, η εξεταστική επιτροπή απήντησε ότι επανήλθε και πάλι στην απόφασή της. Αναφέρθηκε στο σημείο B3 της ανακοίνωσης και V.B.2, VI.2 και XI της προκήρυξης που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα 1995 / C 219A και ανέφερε ότι απαγορεύονταν εξαιρέσεις στους κανόνες αυτούς.

Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή η κ. S ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε αναφέρει τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποιούσε για την εκτίμηση της επαγγελματικής εμπειρίας. Τόνισε ότι για να υπάρξει ίση μεταχείριση των υποψηφίων ήταν απαραίτητο η εξεταστική επιτροπή να παρέχει στοιχεία σχετικά με την μέθοδο αξιολόγησης.

Τον Φεβρουάριο του 1996, η κ. S απέστειλε επιστολή στο Συμβούλιο ζητώντας αντίγραφο του διορθωμένου αγγλικού γραπτού της σε σχέση με τον διαγωνισμό COUNCIL/LA/369. Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή ισχυρίστηκε ότι δεν έλαβε ποτέ απάντηση στην επιστολή της.

Η εξέταση

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή και το Συμβούλιο.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Συνοπτικά, η Επιτροπή στις παρατηρήσεις της επεσήμανε τα κάτωθι σημεία:

Σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού, οι υποψήφιοι θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον 12ετή επαγγελματική εμπειρία μετά την απόκτηση πανεπιστημιακού πτυχίου.

Η προκήρυξη του διαγωνισμού ανέφερε ότι ως επαγγελματική εμπειρία θα ληφθούν υπόψη και δεόντως πιστοποιημένοι περίοδοι κύκλου σπουδών εξειδίκευσης ή επανακατάρτισης. Στην περίπτωση κύκλου σπουδών επανακατάρτισης, αυτοί θα πρέπει να είναι επιπέδου τουλάχιστον αντίστοιχου με αυτό που απαιτείτο για αποδοχή στο διαγωνισμό. Κατά συνέπεια, οι κύκλοι μαθημάτων εξειδίκευσης ή επανακατάρτισης καθώς και οι κύκλοι μαθημάτων περαιτέρω κατάρτισης λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό της επαγγελματικής εμπειρίας. Ωστόσο, για να προσμετρήσει ως εμπειρία η κατάρτιση θα πρέπει να έχει τη μορφή πλήρους απασχόλησης. Ο ίδιος κανόνας ισχύει και για την επαγγελματική εμπειρία. Με άλλα λόγια, όπου η κατάρτιση λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια της απασχόλησης, δεν μπορεί να προσμετρηθεί επιπλέον της περιόδου επαγγελματικής εμπειρίας. Σύμφωνα με το σημείο XI της προκήρυξης του διαγωνισμού, στην αίτηση πρέπει να

επισυνάπτονται φωτοαντίγραφα που να αποδεικνύουν ότι ο υποψήφιος πληροί τους όρους αυτούς.

Η επαγγελματική εμπειρία της κ. Σ υπολογίστηκε με βάση την αρχική της αίτηση και τα έγγραφα που επισύναψε. Συνολικά, η επαγγελματική της εμπειρία ανερχόταν σε 11 χρόνια και 6 μήνες.

Το κείμενο της προκήρυξης του διαγωνισμού είναι νομικά δεσμευτικό και η εξεταστική επιτροπή οφείλει να το σεβαστεί.

Οι παρατηρήσεις του Συμβουλίου

Συνοπτικά, το Συμβούλιο στις παρατηρήσεις του επεσήμανε τα κάτωθι σημεία:

Τον Ιανουάριο του 1996, η κ. Σ ενημερώθηκε ότι δεν έγινε δεκτή στην προφορική δοκιμασία λόγω του ότι είχε απορριφθεί στο τρίτο μέρος της γραπτής δοκιμασίας.

Τον Φεβρουάριο του 1996, η κ. Σ ζήτησε αντίγραφο του διορθωμένου γραπτού της. Ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής απέστειλε λεπτομερή απάντηση στο αίτημά της, εξηγώντας τις διαδικασίες αλλά αρνούμενος να επισυνάψει το διορθωμένο χειρόγραφο.

Τον Οκτώβριο του 1996, η κ. Σ ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με την άρνηση του Συμβουλίου να της διαβιβάσει διορθωμένο χειρόγραφο. Την ίδια μέρα, απευθύνθηκε στον κ. Brunmayr, αναπληρωτή γενικό διευθυντή ζητώντας απάντηση.

Τον Οκτώβριο του 1996, αντίγραφο της επιστολής της 27ης Φεβρουαρίου 1996 εστάλη και πάλι στην καταγγέλουσα.

Τα διορθωμένα γραπτά καλύπτονται από το απόρρητο των διαδικασιών της εξεταστικής επιτροπής που ορίζει το άρθρο 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης.

Ο υψηλός βαθμός των υποψηφίων που συμμετέχουν θα καθιστούσε πολύ προβληματική την περίπτωση να γίνονται δεκτές αιτήσεις για αποστολή αντιγράφων των διορθωμένων γραπτών.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η κ. Σ αναφερόταν εν ολίγοις στα κάτωθι σημεία:

Όσον αφορά την αξιολόγηση της επαγγελματικής της εμπειρίας, εξακολουθούσε να υποστηρίζει ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού δεν ανέφερε ότι η περαιτέρω κατάρτιση που έλαβε χώρα κατά την διάρκεια της απασχόλησης δεν θα μπορούσε να προσμετρηθεί στην περίοδο επαγγελματικής εμπειρίας. Αν η προκήρυξη ήταν σαφής στο θέμα αυτό, η κ. Σ ισχυρίζεται ότι θα είχε αποστείλει το

πιστοποιητικό σπουδών της από το πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης μαζί με την πρωτότυπη αίτηση για τον ανοιχτό διαγωνισμό EUR/LA/369.

Όταν ζήτησε αναθεώρηση της απόφασης περί αποκλεισμού της από τον ανωτέρω διαγωνισμό, η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε υπολογίσει την επαγγελματική της εμπειρία σύμφωνα με το πιστοποιητικό σπουδών που είχε επισυναφθεί με την αίτηση αναθεώρησης. Η κ. Σ ισχυρίζεται ότι αν λαμβανόταν υπόψη το πιστοποιητικό σπουδών της, πληρούσε την προαπαιτούμενη 12ετή επαγγελματική εμπειρία.

Όσον αφορά την επιστολή του Συμβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 1996, η κ. Σ ανέφερε ότι έλαβε μόνο αντίγραφο της εν λόγω επιστολής τον Οκτώβριο του 1996. Ισχυρίστηκε ότι το Συμβούλιο ουδέποτε απέστειλε πρωτότυπο την επιστολή. Επέμεινε στο αίτημά της για να λάβει αντίγραφο του διορθωμένου γραπτού της.

Η απόφαση

1 Εκτίμηση της επαγγελματικής εμπειρίας

- 1.1 Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι εξεταστικές επιτροπές έχουν ευρείες διακριτικές εξουσίες. Κατά την άσκηση των εξουσιών αυτών, οι εξεταστικές επιτροπές πρέπει να σέβονται το νομικό πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους, που ορίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.
- 1.2 Στην επιστολή της στις 19 Δεκεμβρίου 1995 και στις παρατηρήσεις της προς τον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή ενημέρωσε την κ. Σ σχετικά με την μέθοδο αξιολόγησης της εξεταστικής επιτροπής όσον αφορά την επαγγελματική εμπειρία. Επιπλέον, οι παρατηρήσεις διευκρίνιζαν τον τρόπο με τον οποίον υπολογίστηκε η επαγγελματική εμπειρία της καταγγέλουσας.
- 1.3 Με βάση την έρευνα που διενέργησε ο Διαμεσολαβητής για την εν λόγω καταγγελία, φαίνεται ότι η εξεταστική επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με την προκήρυξη.

2 Παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία

- 2.1 Το Συμβούλιο διεβίβασε στον Διαμεσολαβητή αντίγραφο της επιστολής του με ημερομηνία 27 Φεβρουαρίου 1997. Στην εν λόγω επιστολή, το Συμβούλιο απαντούσε ότι, κατά κανόνα, δεν απέστειλε αντίγραφα των διορθωμένων γραπτών δοκιμασιών.
- 2.2 Ο Διαμεσολαβητής εκτίμησε ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να στηρίζουν τον ισχυρισμό του καταγγέλοντος ότι το Συμβούλιο ουδέποτε απέστειλε την προαναφερθείσα επιστολή.

3 Αντίγραφο της διορθωμένης γραπτής δοκιμασίας

- 3.1 Υπό την παρούσα κατάσταση της κοινοτικής νομοθεσίας, δεν υπάρχει νομική βάση που να ορίζει ότι το Συμβούλιο υποχρεούται να διαβιβάσει αντίγραφο των διορθωμένων γραπτών δοκιμασιών στους υποψηφίους που το ζητούν.
- 3.2 Ο Διαμεσολαβητής έχει λάβει μια σειρά καταγγελιών που αναφέρονται στο θέμα της πρόσληψης, ιδίως όσον αφορά την έλλειψη διαφάνειας των διαδικασιών. Μεταξύ άλλων, οι καταγγέλλοντες διαμαρτύρονται για το γεγονός ότι δεν τους απεστάλησαν αντίγραφα των διορθωμένων γραπτών δοκιμασιών τους όταν το ζήτησαν.
- 3.3 Σύμφωνα με το άρθρο 138ε της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ο Διαμεσολαβητής έχει την δυνατότητα να διενεργεί έρευνες ίδιας πρωτοβουλίας σε σχέση με ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης στις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Με βάση την εν λόγω διάταξη, ξεκίνησε μια έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας στις 7 Νοεμβρίου 1997 σχετικά με το απόρρητο των διαδικασιών πρόσληψης που εφαρμόζει η Επιτροπή.
- 3.4 Στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας του, ο Διαμεσολαβητής θα διερευνήσει κατά πόσον η Επιτροπή προτίθεται να λάβει μέτρα προκειμένου να δώσει τη δυνατότητα δημοσιοποίησης αντιγράφων των διορθωμένων γραπτών δοκιμασιών στον ενδιαφερόμενο υποψήφιο.

Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης ούτε εκ μέρους της Επιτροπής ούτε εκ μέρους του Συμβουλίου. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της εν λόγω υπόθεσης.

Συμπληρωματικές παρατηρήσεις

Με βάση τον σημαντικό αριθμό των καταγγελιών που έχει λάβει ο Διαμεσολαβητής σχετικά με την έλλειψη διαφάνειας των διαδικασιών των διαγωνισμών πρόσληψης που διοργανώνουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, ξεκίνησε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για το εν λόγω θέμα στις 7 Νοεμβρίου 1997.

3.1.5 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ: ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ «ΓΑΛΑΖΙΟ ΒΙΒΛΙΟ»

Απόφαση επί της καταγγελίας 111/95/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Σεπτέμβριο του 1995, ο κ. Χ κατήγγειλε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ότι οι υποτροφίες στην Επιτροπή δεν χορηγούνται με βάση την αξία αλλά με βάση τις κατάλληλες διασυνδέσεις με υψηλά ιστάμενα άτομα.

Προς επίρρωση των καταγγελιών του ο κ. Χ αναφέρθηκε σε δύο ανεπιτυχείς αιτήσεις υποτροφίας που είχε υποβάλει στην Επιτροπή. Ισχυριζόταν ότι του ήταν αδύνατον να κατανοήσει τον λόγο για τον οποίο την πρώτη φορά περιελήφθη στο αποκαλούμενο «Γαλάζιο Βιβλίο» της Επιτροπής, πράγμα που δεν συνέβη την δεύτερη φορά που τα προσόντα του ήταν καλύτερα.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 (3) του Καταστατικού, η καταγγελία χαρακτηρίστηκε εμπιστευτική με αίτηση του καταγγέλλοντος.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιάστηκε στην Επιτροπή που στις παρατηρήσεις της ισχυρίστηκε ότι, πράγματι, ο κ. Χ πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να γίνει δεκτός σύμφωνα με τους κανονισμούς περί υποτροφιών. Ωστόσο, λόγω του μεγάλου αριθμού των αιτήσεων που παραλαμβάνονται κάθε χρόνο, ήταν αναγκαίο να διενεργηθεί μία δοκιμασία προεπιλογής με βάση τα πραγματικά αποτελέσματα σπουδών των υποψηφίων και τις ενδεχόμενες σπουδές σε σχέση με θέματα ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης στον τομέα της κοινοτικής νομοθεσίας.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι με βάση το εξαιρετικό βιογραφικό του σημείωμα, ο κ. Χ είχε εγγραφεί στο Γαλάζιο Βιβλίο αλλά αργότερα διαπιστώθηκε ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις. Επιπλέον, η Επιτροπή τόνιζε ότι, κατ' αρχάς, κάθε χρόνο λαμβάνονται υπόψη η γεωγραφική ισορροπία και ο αριθμός των αιτήσεων.

Παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιάστηκαν στον καταγγέλοντα ο οποίος επέμεινε στην καταγγελία του. Ο καταγγέλων προσέθεσε ότι μόνο μία σύσταση που διατυπώθηκε εκ μέρους υψηλά ιστάμενου ατόμου τον βοήθησε να συμπεριληφθεί τελικώς στον συμπληρωματικό κατάλογο του Γαλάζιου Βιβλίου τη δεύτερη φορά που υπέβαλε αίτηση.

Περαιτέρω έρευνες

Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε πληροφορίες από την Επιτροπή σχετικά με την διαδικασία εγγραφής στο Γαλάζιο Βιβλίο. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε αντίγραφα των αιτήσεων υποβολής υποψηφιότητας των άλλων υποψηφίων της ίδιας εθνικότητας με αυτήν του Χ, προκειμένου να αξιολογήσει τα προσόντα τους.

Η Επιτροπή απέστειλε συμπληρωματικές πληροφορίες καθώς και αντίγραφα των αιτήσεων υποψηφιότητας των άλλων υποψηφίων της ίδιας εθνικότητας με αυτήν του Χ. Η Επιτροπή τόνιζε ότι ο συμπληρωματικός κατάλογος χρησιμοποιείται για περαιτέρω αξιολόγηση των αιτήσεων και χρησίμευε για λόγους διόρθωσης ή σε περίπτωση τεχνικών ή εκτυπωτικών σφαλμάτων.

Η απόφαση

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι τα κριτήρια που εφαρμόστηκαν για την επιλογή των ασκουμένων υποτρόφων όπως του κοινοποιήθηκαν από την Επιτροπή, δεν φαινόταν να είναι αστήρικτα.

Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η διοικητική αρχή διαθέτει ένα περιθώριο αξιολόγησης όσον αφορά τον καθορισμό του κατά πόσον μια συγκεκριμένη αίτηση πληροί τα κριτήρια που ορίζει η προκήρυξη για την πλήρωση θέσης.

Από την εξέταση των αιτήσεων των άλλων υποψηφίων με εθνικότητα ίδια με αυτή του κ. Χ που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής, δεν φαινόταν πως η Επιτροπή είχε αγνοήσει τα κριτήρια που η ίδια είχε ορίσει.

Ο κ. Χ ισχυριζόταν ότι είχε περιληφθεί στο συμπληρωματικό κατάλογο του Γαλάζιου Βιβλίου λόγω συστάσεως εκ μέρους υψηλά ιστάμενου ατόμου. Δεδομένου ότι δεν υπήρχε αναφορά της ταυτότητας του εν λόγω προσώπου και του ατόμου ή των ατόμων που ενδεχομένως αυτός επηρέασε, δεν υπήρχε λόγος να διερευνηθεί περαιτέρω ο ισχυρισμός αυτός.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΡΝΗΣΗ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ EUR 1 ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΤΗ ΤΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 187/17.10.95/FS/Β/Ι/Η κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. S. υπέβαλε τον Οκτώβριο του 1995 καταγγελία στο Διαμεσολαβητή εξ ονόματος εταιρείας με την επωνυμία B. NV. Ο καταγγέλλων υποστήριξε ότι η εταιρεία B. NV αγόρασε ποσότητα μακρόσπερμου

ρυζιού από την Ακτή του Ελεφαντοστού, μέσω εμπορικού αντιπροσώπου του ΗΒ, για εισαγωγή στην Κοινότητα τον Απρίλιο του 1994. Το ρύζι προέλευσης Ακτής του Ελεφαντοστού, που είναι κράτος της Σύμβασης Λομέ, υπόκειται σε περιορισμένους δασμούς εισαγωγής.

Η εταιρεία B. NV υπέβαλε πιστοποιητικό EUR 1 στις βελγικές τελωνειακές αρχές ως απόδειξη προέλευσης του ρυζιού. Οι τελωνειακές αρχές ωστόσο, υποψιάστηκαν ότι το ρύζι δεν προερχόταν από την Ακτή του Ελεφαντοστού και δεν δέχτηκαν το πιστοποιητικό. Για να επιτύχει την αποδέσμευση του ρυζιού, η B. NV χορήγησε στις τελωνειακές αρχές εγγύηση 10% των επιπλέον τελωνειακών δασμών που θα καταβάλλονταν αν το ρύζι δεν προερχόταν από την Ακτή του Ελεφαντοστού.

Οι βελγικές τελωνειακές αρχές έλαβαν δείγματα του ρυζιού προς εξέταση και κίνησαν διαδικασία για τον εν συνεχεία έλεγχο του πιστοποιητικού EUR 1. Τον Μάρτιο του 1995, η B. NV ενημερώθηκε ότι η κυβέρνηση της Ακτής του Ελεφαντοστού επιβεβαίωσε την εγκυρότητα του πιστοποιητικού EUR 1. Η B. NV ζήτησε να αποδεσμευθεί η εγγύηση που είχε καταβάλει. Με επιστολή της 28ης Ιουλίου 1995, οι βελγικές τελωνειακές αρχές ενημέρωσαν την B. NV ότι η Μονάδα Καταπολέμησης της Απάτης της Κοινότητας αρνήθηκε να αποδεσμεύσει την εγγύηση και ζητούσε περαιτέρω διερεύνηση.

Στην καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή ο κ. S. υποστηρίζει ότι, καθόσον η διαδικασία ελέγχου είχε ολοκληρωθεί θα έπρεπε να αποδεσμευθεί η εγγύηση που είχε καταβάλει η B. NV. Υποστήριξε ότι αν υπήρχαν αμφιβολίες σχετικά με την έκδοση πιστοποιητικών EUR 1 από την Ακτή του Ελεφαντοστού, αυτό είναι θέμα των κοινοτικών αρχών και της κυβέρνησης της Ακτής του Ελεφαντοστού.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή τον Ιανουάριο του 1996. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή αναφέρθηκε στους λόγους για τους οποίους οι βελγικές τελωνειακές αρχές και οι υπηρεσίες της Επιτροπής υποπτεύονταν ότι το ρύζι δεν προερχόταν από την Ακτή του Ελεφαντοστού. Εν ολίγοις, οι παρατηρήσεις αναφέρονταν στα εξής σημεία:

Παρά το γεγονός ότι η απάντηση της Ακτής του Ελεφαντοστού επιβεβαίωνε την αυθεντικότητα του πιστοποιητικού και την προέλευση των προϊόντων, η εμπειρία του παρελθόντος αποδείκνυε ότι δεν αρκούσε απλώς η πιστοποίηση των αρχών της Ακτής του Ελεφαντοστού και ότι συχνά το θέμα ήταν η πιστοποίηση της ύπαρξης του πιστοποιητικού και όχι η προέλευση των προϊόντων.

Σύμφωνα με το άρθρο 26 του πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Σύμβασης Λομέ, η Επιτροπή ζήτησε από τις αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού να διεξαγάγουν έρευνα σχετικά με το ρύζι και προσφέρθηκε να αποστείλει κοινοτική αποστολή προς βοήθεια. Το αίτημα υπεβλήθη στις 22 Ιουνίου 1995 και υπεβλήθη εκ νέου στις 12 Σεπτεμβρίου 1995.

Καθόσον η αλληλογραφία που ακολούθησε δεν απήντησε τα ερωτήματα που είχαν τεθεί, οι υπηρεσίες της Επιτροπής έθεσαν το θέμα ενώπιον της επιτροπής τελωνειακής συνεργασίας ΕΚ – ΑΚΕ.

Μολοντί δεν υπήρχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν τη συμμετοχή της B. NV σε απάτη, υπήρχαν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με την εγκυρότητα του πιστοποιητικού EUR 1.

Ξεκίνησε εν συνεχεία διάλογος με τις αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού που ζήτησαν και τους χορηγήθηκε περαιτέρω ενημέρωση.

Οι παρατηρήσεις ολοκληρώνονται με την έκφραση της ευχής ότι ο διάλογος θα οδηγούσε σε ρύθμιση του προβλήματος στο εγγύς μέλλον.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιάστηκαν στον κ. S. τον Απρίλιο του 1996. Οι παρατηρήσεις του αμφισβητούσαν τα στοιχεία σχετικά με την εγκυρότητα του πιστοποιητικού EUR 1 και υποστήριζαν ότι δεν μπορούσαν να υπάρξουν «εύλογες αμφιβολίες» που να αιτιολογούν την εν συνεχεία πιστοποίηση για τα προληπτικά μέτρα με βάση τη Σύμβαση Λομέ.

Οι παρατηρήσεις έθεταν επίσης και ένα νέο θέμα σχετικά με την καταγγελλόμενη καθυστέρηση των βελγικών τελωνειακών αρχών να διαβιάσουν το πιστοποιητικό EUR 1 στις αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού για έλεγχο.

Περαιτέρω έρευνες

Το Μάρτιο του 1997, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε και πάλι προς την Επιτροπή ζητώντας να ενημερωθεί κατά πόσον ο διάλογος με τις αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού κατέληξαν και, αν όχι, αν η Επιτροπή προτίθετο να λάβει μέτρα για την επίλυση του προβλήματος.

Στην απάντηση της, η Επιτροπή παρέσχε στοιχεία σχετικά με τις περαιτέρω προσπάθειές της για επίλυση του προβλήματος. Ειδικότερα, αναφέρθηκε σε περαιτέρω αίτηση για συνεργασία με την επιτροπή τελωνειακής συνεργασίας ΑΚΕ – ΕΚ τον Μάιο του 1996 και στην αποστολή ομάδας για διοικητική συνεργασία τον Νοέμβριο του 1996.

Σύμφωνα με την απάντησή της, εξακολουθούσε να υπάρχει διαφωνία μεταξύ της κοινοτικής αντιπροσωπείας (στην οποία συμπεριλαμβάνονται

και εκπρόσωποι της Επιτροπής και των βελγικών τελωνειακών αρχών) και των αρχών της Ακτής του Ελεφαντοστού όσον αφορά τα σχετικά γεγονότα.

Η απάντηση κατέληγε ως εξής:

Η Επιτροπή ενημερώθηκε ότι οι βελγικές αρχές αύξησαν την εγγύηση που θα κατέβαλε η B. NV (η διαφορά του 10% μεταξύ του προτιμησησιακού δείκτη εξαγωγών και του μη προτιμησησιακού δείκτη αυξήθηκε σε 100%).

Εναπόκειται στις αρμόδιες βελγικές αρχές να συναγάγουν συμπεράσματα για το θέμα αυτό. Η βελγική κυβέρνηση επί του παρόντος δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει στον εισαγωγέα (B. NV) το τελωνειακό χρέος, καθόσον δεν υπάρχει αδιαμφισβήτητη απόδειξη ότι το ρύζι δεν προερχόταν από την Ακτή του Ελεφαντοστού.

Η Επιτροπή μπορεί μόνο να επισημάνει και πάλι ότι ασκεί ευσυνειδήτως τις εξουσίες της προκειμένου να προστατεύσει τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά (πέρα από τις απώλειες ίδιων εσόδων, υπάρχει και το θέμα της εφαρμογής των συμφωνιών με τις χώρες ΑΚΕ). Ωστόσο, εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι, παρά τις ελπίδες που δημιουργήθηκαν κατά τη συνεδρίαση της 3ης Απριλίου 1996, το επίπεδο συνεργασίας που επέδειξαν οι αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού ήταν ανεπαρκές, όπως αποδεικνύουν και οι ανωτέρω περιγραφόμενες συνθήκες.

Η απόφαση

1 Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 1.1 Η εφαρμογή της κοινοτικής τελωνειακής νομοθεσίας και η διενέργεια των σχετικών διοικητικών διαδικασιών αποτελεί ευθύνη των εθνικών τελωνειακών αρχών. Μολονότι εφαρμόζουν την κοινοτική νομοθεσία, οι εθνικές τελωνειακές αρχές δεν είναι κοινοτικά όργανα ή υπηρεσίες και οι δραστηριότητές τους δεν μπορούν να υποβληθούν σε έρευνα εκ μέρους του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.
- 1.2 Ο Διαμεσολαβητής δεν έχει, συνεπώς, αρμοδιότητα όσον αφορά την αντιμετώπιση καταγγελίας, στον βαθμό που αυτή άπτεται διοικητικών δραστηριοτήτων των βελγικών τελωνειακών αρχών. Ειδικότερα, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να διενεργήσει έρευνα σχετικά με την καταγγελία που διατυπωνόταν στις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος σχετικά με τις παρατηρήσεις

της Επιτροπής, όσον αφορά τη μεγάλη καθυστέρηση που επέδειξαν οι βελγικές τελωνειακές αρχές στη διαβίβαση του πιστοποιητικού EUR 1 στις αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού για έλεγχο.

- 1.3 Εξετάζοντας το κατά πόσον υπήρξε περίπτωση κακής διοίκησης από τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει την ουσιαστική διαφωνία σχετικά με την προέλευση του ρυζιού. Το θέμα αυτό θα καθοριστεί από αρμόδιας δικαιοδοσίας δικαστήριο, που θα έχει τη δυνατότητα να ακούσει τις μαρτυρίες και να αξιολογήσει αντικρουόμενα επιστημονικά στοιχεία.

2 Ο ρόλος της Επιτροπής

- 2.1 Από τις απαντήσεις της Επιτροπής φαίνεται ότι η αρμοδιότητές της σχετικά με την εν λόγω περίπτωση απορρέουν από δύο πηγές:

–Η συμμετοχή της στην Επιτροπή Τελωνειακής Συνεργασίας που θεσπίζεται με το άρθρο 30 του πρωτοκόλλου 1 της Σύμβασης Λομέ¹, που αναφέρεται στις διαφορές με βάση τα άρθρα 26 (7) και 27(7) του πρωτοκόλλου·

–Την αρμοδιότητά της, όσον αφορά την εκτέλεση του κοινοτικού προϋπολογισμού, για την διασφάλιση του σωστού υπολογισμού των οφειλομένων τελωνειακών δασμών (που αποτελούν κοινοτικό πόρο).

3 Η Επιτροπή και οι αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού

- 3.1 Τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του ο Διαμεσολαβητής ήταν ότι η Επιτροπή:

– ζήτησε από τις αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού να διενεργήσουν τις κατάλληλες έρευνες σύμφωνα με το άρθρο 26, του πρωτοκόλλου 1 της Σύμβασης·

– ζήτησε και συμμετείχε σε αποστολή διοικητικής συνεργασίας στην Ακτή του Ελεφαντοστού·

– έθεσε το θέμα σε διαδοχικές συνεδριάσεις της Επιτροπής Τελωνειακής Συνεργασίας ΑΚΕ – ΕΚ.

- 3.2 Σύμφωνα με τα στοιχεία της Επιτροπής, η αποτυχία των ανωτέρω δραστηριοτήτων για επίλυση του θέματος απέρρεαν από την έλ-

1 Βλέπε Κανονισμό του Συμβουλίου 714/90/ΕΟΚ της 5ης Μαρτίου 1990 σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης αριθ. 2/90 του Συμβουλίου Υπουργών ΑΚΕ – ΕΟΚ όσον αφορά τα μεταβατικά μέτρα που θα εφαρμοστούν από 1η Μαρτίου 1990, ΕΕ L 84/1 30.03.90.

λειψη συνεργασίας εκ μέρους των αρχών της Ακτής του Ελεφαντοστού.

- 3.3 Συνεπώς, η Επιτροπή φαίνεται ότι αξιοποίησε πλήρως τις δυνατότητες για δράση που έχει σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης Λομέ σχετικά με τη διαφορά αυτή.

4 Η Επιτροπή και οι βελγικές τελωνειακές αρχές

- 4.1 Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή δεν αντέκρουσε την καταγγελία ότι οι υπηρεσίες της αρνήθηκαν να αποδεσμεύσουν την εγγύηση που είχε καταβάλει η Β. ΝΥ. Με βάση τα περιορισμένα διαθέσιμα στοιχεία, φαίνεται στην πράξη ότι είναι πιθανό οι υπηρεσίες της Επιτροπής να έπαιξαν καθοριστικό ρόλο.
- 4.2 Με βάση τις αρμοδιότητες της Επιτροπής όσον αφορά την εκτέλεση του κοινοτικού προϋπολογισμού, αυτή έχει υποχρέωση, πράγμα που επανειλημμένως τονίζεται στις εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, να προστατεύει τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας.
- 4.3 Από τις απαντήσεις της Επιτροπής για το θέμα αυτό, φαίνεται πως οι αμφιβολίες της σχετικά με την προέλευση του ρυζιού βασίζονταν σε στοιχεία και, κατά συνέπεια, αποτελούσαν «εύλογες αμφιβολίες» με βάση το άρθρο 26 του πρωτοκόλλου 1 της Σύμβασης Λομέ.
- 4.4 Υπό τις συνθήκες αυτές, η έλλειψη προόδου όσον αφορά την επίλυση της διαφοράς, που απορρέει από τη συνεχιζόμενη αμφιβολία της Επιτροπής σχετικά με την προέλευση του ρυζιού από την Ακτή του Ελεφαντοστού, δεν φαίνεται να συνιστά περίπτωση κακής διοίκησης υπό μορφή δυναμένης να αποφευχθεί καθυστέρησης.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, φαίνεται πως δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε επίσης ότι ο καταγγέλλων έχει ακόμη τη δυνατότητα να υποβάλει τη διαφορά όσον αφορά την προέλευση του ρυζιού στις αρμόδιες δικαστικές αρχές προσφεύγοντας κατά των εθνικών τελωνειακών αρχών. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής προχώρησε στην περάτωση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 252/22.11.95/TMF/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή τον Νοέμβριο του 1995, ο κ. R. κατήγγειλε ότι του εδόθη η εντύπωση ότι είχε περάσει επιτυχώς τη διαδικασία προφορικής εξέτασης που είχε διοργανωθεί από την ΓΔ XII της Επιτροπής, λόγω της συμπεριφοράς της εξεταστικής επιτροπής. Σύμφωνα με όσα καταθέτει στην καταγγελία του, τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής τον ρώτησαν σχετικά με την μελλοντική του εργασία και τον συνεχάρησαν δια χειραψίας μετά τη συνέντευξη. Επιπλέον, κατήγγειλε ότι η Επιτροπή δεν επιθυμούσε να δημοσιοποιήσει τα ονόματα των μελών της εξεταστικής επιτροπής.

Η έρευνα**Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή τον Φεβρουάριο του 1996. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε θέσει το ερώτημα στην γραμματέα της εξεταστικής επιτροπής. Κατ' αυτήν, δεν δόθηκε στον υποψήφιο η εντύπωση ότι είχε περάσει επιτυχώς τη δοκιμασία ούτε του δόθηκαν συγχαρητήρια. Επιπλέον, η Επιτροπή τόνισε ότι τα μέλη των εξεταστικών επιτροπών έχουν λάβει οδηγίες σχετικά με τον τρόπο συμπεριφοράς τους και ότι δεν θα πρέπει να διατυπώνουν ενδείξεις ή αντιδράσεις σχετικά με την επίδοση των υποψηφίων. Την ευθύνη παρακολούθησης της διαδικασίας αυτής έχει η γραμματέας της εξεταστικής επιτροπής.

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής ο κ. R. επέμεινε στην καταγγελία του.

Η απόφαση

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, του ετέθησαν ερωτήσεις σχετικά με την θέση και το σχετικό αντικείμενο εργασίας. Το περιεχόμενο των ερωτήσεων αυτών δεν αμφισβητείται από την Επιτροπή. Θεωρείται φυσικό για τον μέλλοντα εργοδότη να θέτει τέτοια ερωτήματα προκειμένου να αξιολογήσει τον υποψήφιο, για παράδειγμα, τον τρόπο με τον οποίο αυτός θα αντιδρούσε σε ορισμένες καταστάσεις της εργασίας. Κατά συνέπεια, το περιεχόμενο των ερωτήσεων αυτών δεν φαίνεται να αποτελεί ένδειξη ότι ο υποψήφιος έχει επιλεγεί για τη θέση.

Ο κ. R. υποστηρίζει ότι τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής τον συνεχάρησαν. Για το γεγονός αυτό υπάρχει διαφωνία μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών. Μία χειραψία στο τέλος μίας συνέντευξης μπορεί να εκληφθεί ως χειρονομία ευγενίας μάλλον παρά συγχαρητηρίων.

Με βάση την τρέχουσα κοινοτική νομοθεσία, η άρνηση της δημοσιοποίησης των ονομάτων των μελών της εξεταστικής επιτροπής δεν φαίνεται να είναι παράνομη.

Τα στοιχεία αυτά δεν φαίνεται να στοιχειοθετούν περίπτωση κακής διοίκησης και, συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ: ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 259/27.11.95/PL/UK/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Στις 20 Νοεμβρίου 1995, ο κ. L. υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή εξ ονόματος των αδελφών B. και ως εκπρόσωπος του Εθνικού Συμβουλίου Δημοσίων Ελευθεριών (Liberty). Η καταγγελία αφορούσε καταγγελλόμενη περίπτωση κακής διοίκησης στην αντιμετώπιση δύο προσφυγών που είχαν κατατεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Το ιστορικό της καταγγελίας

Το Νοέμβριο του 1990, δύο Ουαλοί αδελφοί, ο G.B. και ο R.B., μετέβαιναν σιδηροδρομικώς στο Βέλγιο προκειμένου να παρακολουθήσουν ποδοσφαιρικό αγώνα με την ομάδα της Ουαλίας. Οι αδελφοί υποχρεώθηκαν να κατέλθουν από το τρένο στα σύνορα Βελγίου – Λουξεμβούργου από την βελγική αστυνομία και κατεγράφησαν τα στοιχεία ταυτότητάς τους και φωτογραφήθηκαν. Οι πληροφορίες αυτές εν συνεχεία διαβιβάστηκαν στην εθνική εγκληματολογική υπηρεσία πληροφοριών του HB (NCIS) και καταχωρίστηκαν σε μηχανογραφημένο κατάλογο.

Το Νοέμβριο του 1992, οι καταχωρισμένες πληροφορίες διαβιβάστηκαν στις βελγικές αστυνομικές αρχές λόγω μιας άλλης ποδοσφαιρικής συνάντησης την οποία παρακολουθούσαν οι αδελφοί B. Οι αδελφοί κρατήθηκαν σε αστυνομικό τμήμα του Kortrijk και εν συνεχεία υποβλήθηκαν σε έλεγχο ταυτοτήτων στις Βρυξέλλες. Επιπλέον, ο R.B. κρατήθηκε σε αστυνομικό σταθμό των Βρυξελλών επί 16 ώρες, υπεβλήθη σε έρευνα και φωτογράφηση και εν συνεχεία απελάθη.

Σύμφωνα με τον R.B., ο λόγος για τον οποίο συνέβησαν αυτά ήταν ότι το όνομα του ήταν καταχωρισμένο στον κατάλογο NCIS. Η επίσημη αναφορά του βελγικού υπουργείου εσωτερικών προς την NCIS ανέφερε ότι ο R.B. είχε συλληφθεί στις 17 Νοεμβρίου 1992 στις Βρυξέλλες, λόγω του ότι βρισκόταν υπό την επήρεια αλκοόλ, διέταραξε τη δημόσια τάξη κατά την διάρκεια ελέγχου ταυτοτήτων και δεν διέθετε στοιχεία ταυτότητας.

Οι αδελφοί Β. και οι εθνικοί και κοινοβουλευτικοί τους εκπρόσωποι κινήθηκαν προκειμένου να επιτύχουν εθνική αποζημίωση αλλά χωρίς επιτυχία.

Η καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Στις 8 Ιουλίου 1994, οι αδελφοί Β., εκπροσωπούμενοι από την Liberty, προσέφυγαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η Επιτροπή κατέγραψε τις προσφυγές με αριθμούς 94/4998 κατά του Ηνωμένου Βασιλείου και 94/4999 κατά του Βελγίου.

Η Liberty ζήτησε από την Επιτροπή να διαβιβάσει την καταγγελία στα ενεχόμενα κράτη μέλη και να αναλάβει δέσμευση ότι τα εν λόγω κράτη μέλη θα συμμορφώνονταν στις απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου. Η Liberty ζήτησε επίσης τη διαγραφή όλων των στοιχείων που αφορούσαν τους αδελφούς Β.

Επιπλέον, η Επιτροπή κλήθηκε να διατυπώσει διαβεβαίωση προς τους αδελφούς Β. ότι θα έχουν δυνατότητα ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι δεν θα υπόκειντο σε περιορισμούς που δεν αιτιολογούνται με βάση τη Συνθήκη ΕΚ. Αν οιοδήποτε από τα δύο κράτη δεν προχωρούσε ικανοποιητικά στην έγκριση τέτοιων μέτρων, ζητείτο από την Επιτροπή να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ.

Στις 20 Οκτωβρίου 1994 η γενική Διεύθυνση XV της Επιτροπής απήντησε με επιστολή υποστηρίζοντας τα εξής:

«Το Βέλγιο και το Ηνωμένο Βασίλειο υποχρεούνται να μελετήσουν ενεργά το αίτημα των αδελφών για διαγραφή τους από τον «μαύρο πίνακα» στον οποίο ενδεχομένως φαίνονται καταχωρισμένοι. Απευθυνθήκαμε σε αμφότερα τα κράτη μέλη για το θέμα αυτό, ζητώντας τους να διαγράψουν τα ονόματα των πελατών σας από οιοδήποτε τέτοιον «μαύρο πίνακα» και, αν δεν το πράξουν, να αιτιολογήσουν τον λόγο της μη διαγραφής από τον κατάλογο αυτό»

Με επιστολή της στις 6 Οκτωβρίου 1995, η ΓΔ XV της Επιτροπής ανέφερε ότι είχε ληφθεί από το Ηνωμένο Βασίλειο απάντηση με το εξής περιεχόμενο:

«Επί της ουσίας, οι αρχές του ΗΒ ανέφεραν ότι ο Α.Β ουδέποτε καταχωρίστηκε στους καταλόγους της ΝΙCΣ και μολονότι καταχωρίσεις πραγματοποιήθηκαν, τόσο όσον αφορά τον Γ.Β. όσο και τον Ρ.Β., δεν υπάρχουν στοιχεία που να πιστοποιούν ότι τα ονόματα τους εξακολουθούν να συμπεριλαμβάνονται στους καταλόγους αυτούς.»

« Η μη συμπερίληψη των ονομάτων των πελατών σας στους καταλόγους της NCIS μας οδηγεί στο να συναγάγουμε ότι, επί του παρόντος, δεν υπάρχουν περιορισμοί της ελεύθερης κυκλοφορίας τους από την πλευρά των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου.»

«Ως εκ τούτου, πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας στην εν λόγω περίπτωση και γι' αυτό προτίθεται να προτείνω στην Επιτροπή να θέσει την καταγγελία στο αρχείο.»

Καθόσον δεν παρελήφθη απάντηση των βελγικών αρχών, η Επιτροπή συνέχισε να τις πιέζει προκειμένου να λάβει απάντηση.

Η Liberty απήντησε με επιστολή στις 11 Οκτωβρίου 1995 και παρουσίασε τα θέματα που κατά την άποψη της ακόμη εκκρεμούσαν:

Οι αδελφοί ουδέποτε ενημερώθηκαν ακριβώς σε ποιούς καταλόγους είχαν περιληφθεί τα ονόματά τους.

Οι αδελφοί δεν ενημερώθηκαν σχετικά με το ποιά άλλα κράτη μέλη και οργανισμοί είχαν στην κατοχή τους κατάλογο ή καταλόγους. Το θέμα της νομιμότητας της αρχικής καταχώρισης των ονομάτων τους δεν επιλύθηκε ικανοποιητικά.

Η καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή

Η Liberty καταγγέλλει ότι σημειώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά την αντιμετώπιση εκ μέρους της Επιτροπής της καταγγελίας κατά του Ηνωμένου Βασιλείου για τους ακόλουθους λόγους:

1 καθυστέρηση 16 μηνών όσον αφορά την ουσιαστική απάντηση της καταγγελίας.

2 δεν απαιτήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο να αντιμετωπίσει τα θέματα που τίθεντο με την καταγγελία που υπεβλήθη τον Ιούλιο του 1994.

3 μη κίνηση διαδικασιών με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ.

Η Liberty κατήγγειλε ότι σημειώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά την διαχείριση εκ μέρους της Επιτροπής της καταγγελίας κατά του Βελγίου για τους ακόλουθους λόγους:

1 η Επιτροπή δεν έλαβε από τις βελγικές αρχές απάντηση μετά την καταγγελία που υπεβλήθη τον Ιούλιο του 1994.

2 η Επιτροπή δεν κίνησε τις διαδικασίες με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ εφόσον δεν υπήρξε οιαδήποτε απάντηση εκ μέρους

των βελγικών αρχών 16 μήνες μετά την υποβολή της καταγγελίας στην Επιτροπή.

Η έρευνα

Η Συνθήκη της ΕΚ εξουσιοδοτεί τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή να ερευνήσει ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης μόνο όσον αφορά τις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Το καταστατικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή ορίζει ειδικά ότι στον Διαμεσολαβητή δεν μπορεί να υποβληθεί καταγγελία κατά δράσης ή συμπεριφοράς ατόμου ή άλλης αρχής. Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή όσον αφορά την εν λόγω καταγγελία αφορούσαν συνεπώς το κατά πόσον σημειώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης σχετικά με τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Εν ολίγοις, η Επιτροπή προέβη στις κάτωθι παρατηρήσεις:

Αποφασίζοντας να μην κινήσει διαδικασία επί παραβάσει όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, η Επιτροπή άσκησε την διακριτική εξουσία που έχει και που αναγνωρίζεται πλήρως από το Δικαστήριο. Το Δικαστήριο επαινελημμένως έχει υποστηρίξει¹ ότι:

«... είναι σαφές με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΟΚ ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να κινήσει διαδικασία με βάση το εν λόγω άρθρο· έχει εξουσία εκτιμήσεως αποκλείοντας το δικαίωμα ατόμων να ζητούν από αυτήν να υιοθετήσει συγκεκριμένη στάση και να κινήσει διαδικασία ακύρωσης κατά της άρνησής της να αναλάβει δράση.»²

- 1 Αντιμετώπισε τους καταγγέλλοντες σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς.
- 2 Οι καταγγελίες καταχωρίστηκαν, οι απαντήσεις απεστάλησαν στους καταγγέλλοντες και οι επιστολές διαβιβάστηκαν στα κράτη μέλη εντός εύλογου χρόνου για την αντιμετώπιση των καταγγελιών ή των καταγγελομένων παραβιάσεων.
- 3 Η Επιτροπή απευθύνθηκε εγγράφως στα κράτη μέλη ζητώντας πληροφορίες ή διευκρινίσεις όσον αφορά το θέμα του χρόνου και των καθυστερήσεων, που αφορούσαν τα ενεχόμενα κράτη μέλη.
- 4 Όσον αφορά την υπόθεση του Ηνωμένου Βασιλείου, μία πρώτη επιστολή απεστάλη στις 20 Οκτωβρίου 1994 με υπενθύμιση στις

1 Υπόθεση 247/89 *Star Fruit* κατά Επιτροπής [1989] ECR 291 και υπόθεση 87/89, *Sonito* και άλλοι κατά Επιτροπής [1990] ECR 1981.ζ

2 *Sonito* και άλλοι κατά Επιτροπής, σελ. 2008.M

29 Μαρτίου 1995, ενώ η απάντηση των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου παρελήφθη στις 22 Μαΐου 1995.

- 5 Μόλις η απάντηση εξετάστηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, οι καταγγέλλοντες ενημερώθηκαν μέσω του νομικού τους εκπροσώπου στις 6 Οκτωβρίου 1995.
- 6 Όσον αφορά την υπόθεση του Βελγίου, στις 16 Δεκεμβρίου 1994 παρελήφθη η βεβαίωση παραλαβής από τον μόνιμο αντιπρόσωπο, αλλά παρ' όλα αυτά μόνο μετά από αλεπάλληλες υπενθυμιστικές επιστολές της 28ης Φεβρουαρίου 1995 και 27ης Ιουνίου 1995 οι βελγικές αρχές απήντησαν στην Επιτροπή στις 19 Οκτωβρίου 1995, επιβεβαιώνοντας ότι το αίτημα για διευκρίνιση είχε διαβιβαστεί στις αρμόδιες αρχές.
- 7 Εξακολουθεί να μην υπάρχει αντίδραση από τις εν λόγω αρχές και, κατά συνέπεια, η καταγγελία κατά του Βελγίου δεν έχει ακόμη εξεταστεί.
- 8 Καθ' όλη αυτή τη διάρκεια των 16 μηνών και όσον αφορά αμφότερες τις περιπτώσεις, η Επιτροπή έχει τηρήσει ενήμερους τους καταγγέλλοντες μέσω του νομικού τους εκπροσώπου.
- 9 Με βάση το άρθρο 169, ο καταγγέλλων δεν διαθέτει ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις όπως συμβαίνει σε άλλους τομείς όπως σε θέματα ανταγωνισμού ή αντιντάμπινγκ.
- 10 Όσον αφορά το χρονικό διάστημα που απαιτήθηκε για την αντιμετώπιση των δύο αυτών θεμάτων, αξίζει να σημειωθεί η πολυπλοκότητα των εμπλεκόμενων νομικών και τεχνικών θεμάτων.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο κ. L. συνοπτικά τόνισε τα εξής θέματα:

- 1 Δεν αμφισβητείτο ούτε η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής του κατά πόσον θα κινήσει επισήμως τις διαδικασίες του άρθρου 169 ούτε η αποστολή αρχικής επιστολής στα κράτη μέλη στο πλαίσιο εύλογου χρονοδιαγράμματος.
- 2 Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής δεν υπεισέρχονταν στην ουσία της καταγγελίας για κακή διοίκηση και ειδικότερα στα κάτωθι θέματα:

Στις 20 Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή εξέφρασε την άποψη, εφαρμόζοντας την απόφαση του Δικαστηρίου επί της υπόθεσης *Bouchereau και Adoui και Cornuaille*¹, ότι «το Βέλγιο και το Ηνωμένο Βασίλειο υποχρεούνται να εξετάσουν ενεργά

το αίτημα των αδελφών να διαγραφεί το όνομά τους από οιονδήποτε «μαύρο πίνακα» όπου ενδεχομένως έχει καταχωριστεί». Το γεγονός ότι η Επιτροπή αποδεχόταν ότι μία τέτοια δράση εκ μέρους των ενεχομένων κρατών μελών ήταν απαραίτητη, συνδέεται απόλυτα με την αξιολόγηση της επάρκειας της μεταγενέστερης αντιμετώπισης του θέματος από την Επιτροπή.

Το κατά πόσον η Επιτροπή ακολούθησε πρακτική χρηστής διοίκησης προτείνοντας την περάτωση της εξέτασης του εν λόγω φακέλου στο Ηνωμένο Βασίλειο, μολονότι η απάντηση του ΗΒ δεν αναφερόταν σχεδόν στα περισσότερα θέματα που έθετε ο καταγγέλλων και ειδικότερα στο κατά πόσον τα ονόματα των αδελφών Β. είχαν κοινοποιηθεί στους καταλόγους άλλων χωρών και μη προτείνοντας τη λήψη περαιτέρω συγκεκριμένης δράσης σχετικά με το Βέλγιο, παρά το γεγονός ότι δεν είχε ληφθεί απάντηση από το εν λόγω κράτος μέλος.

Το κατά πόσον η απαίτηση για χρηστή διοίκηση προϋποθέτει ότι η Επιτροπή παρακολουθεί αποτελεσματικά το αναμφισβότως ανησυχητικό γεγονός ότι δεν είχαν γίνει σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα των αδελφών Β. στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας.

Ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να θεωρήσει ότι η απάντηση της Επιτροπής ήταν ανεπαρκής και ότι η χρηστή διοίκηση απαιτεί κάποια αποτελεσματική μεταπαρακολουθητική δράση εκ μέρους της Επιτροπής.

Περαιτέρω έρευνες

Φαίνεται πως η Επιτροπή δεν ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με την κατάσταση όσον αφορά την καταγγελία αριθ. 94/4999. Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε συνεπώς από την Επιτροπή να τον ενημερώσει κατά πόσον υπήρξε απάντηση εκ μέρους των βελγικών αρχών στην καταγγελία αριθ. 94/4999.

Στην απάντησή της η Επιτροπή ανέφερε ότι στις 10 Ιουνίου 1996 έλαβε από τον μόνιμο αντιπρόσωπο του Βελγίου σύντομη επίσημη απάντηση. Επί της ουσίας, οι βελγικές αρχές έδιναν διαβεβαιώσεις σχετικά με τον σεβασμό των δικαιωμάτων των καταγγελλόντων όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος του Βελγίου.

Η Επιτροπή εξέτασε την απάντηση και κοινοποίησε τους όρους της στους καταγγέλλοντες μέσω του νομικού της εκπροσώπου με επιστολή

της 9ης Ιουλίου 1996. Η επιστολή αυτή ανέφερε επίσης ότι, εν όψει της κατάστασης που ανέφεραν οι βελγικές αρχές, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα πρότειναν στην ομάδα που εξέταζε τις καταγγελλόμενες παραβιάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας στην επόμενη συνεδρίασή της, την περάτωση της εξέτασης της υπόθεσης αριθ. 94/4999.

Η συνεδρίαση κατά την οποία συζητήθηκε η πρόταση των υπηρεσιών για περάτωση της εξέτασης της υποθέσεως αυτής πραγματοποιήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 1996. Η απόφαση επιβεβαιώθηκε στην εβδομαδιαία συνεδρίαση της Επιτροπής στις 16 Οκτωβρίου 1996.

Με επιστολή της 4ης Δεκεμβρίου 1996, διαβιβάστηκε η επιβεβαίωση της απόφασης για περάτωση της εξέτασης της υπόθεσης στον κ. L., εκπρόσωπο των καταγγελλόντων.

Η απόφαση

1 Καταγγελλόμενη παράλειψη απάντησης εκ μέρους των βελγικών αρχών

- 1.1 Στο πλαίσιο της χρηστής διοικητικής πρακτικής, η Επιτροπή έπρεπε να εμμένει στις προσπάθειές της προκειμένου να λάβει απαντήσεις από τα κράτη μέλη όσον αφορά τη διοικητική φάση της διαδικασίας επί παραβάσει με βάση το άρθρο 169.
- 1.2 Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διευκολύνουν την διεκπεραίωση των καθηκόντων της Επιτροπής ως «Θεματοφύλακα της Συνθήκης», σύμφωνα με το άρθρο 155 της Συνθήκης¹. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συνεργάζονται καλή τη πίστει στις έρευνες που διενεργεί η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 169 και να διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλα τα προς τούτο αναγκαία στοιχεία². Η εκ μέρους κράτους μέλους άρνηση παροχής βοήθειας στην Επιτροπή στις έρευνες συνιστά μη εκπλήρωση καθήκοντος που αναλαμβάνει κάθε κράτος μέλος με βάση το άρθρο 5 για διευκόλυνση της διεκπεραίωσης των καθηκόντων της Επιτροπής³. Σε μία τέτοια περίπτωση, η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο.
- 1.3 Φαίνεται πως, τελικώς, η Επιτροπή έλαβε απάντηση από τις βελγικές αρχές στις 17 Ιουνίου 1996, μετά από αλεπάλληλες υπομνήσεις με επιστολές και περαιτέρω επαφές. Συνεπώς, ο

1 η Επιτροπή:
– μεριμνά για την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης καθώς και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα όργανα' (...)

2 Υπόθεση 192/84 Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας [1985], ECR 3967, παρ. 19.

3 Υπόθεση 240/86 Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας [1988], ECR 1835, παρ. 28.

Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι δεν υπάρχουν στοιχεία περί κακής διοίκησης όσον αφορά αυτήν την πτυχή της υπόθεσης.

2 Καθυστέρηση ουσιαστικής απάντησης στην καταγγελία κατά του Ηνωμένου Βασιλείου

- 2.1 Όσον αφορά την καταγγελλόμενη καθυστέρηση των 16 μηνών για την ουσιαστική απάντηση της καταγγελίας κατά του Ηνωμένου Βασιλείου, η Liberty αναφέρει ότι δεν αμφισβητεί την αποστολή της αρχικής επιστολής στα κράτη μέλη εντός εύλογου χρονοδιαγράμματος. Κατά συνέπεια, η καταγγελία αφορά την περίοδο μετά την 20ή Οκτωβρίου 1994. Μετά την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή απέστειλε υπομνηστική επιστολή και έλαβε απάντηση στις 22 Μαΐου 1995. Με επιστολή της στις 6 Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι η καταγγελία είχε τεθεί στο αρχείο.
- 2.2 Φαίνεται από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή είχε επανειλημμένως προσπαθήσει να λάβει απάντηση από το Ηνωμένο Βασίλειο. Για λόγους χρηστής διοικητικής πρακτικής, η Επιτροπή πρέπει πάντοτε να κοινοποιεί την απόφαση περάτωσης της εξέτασης μιας υπόθεσης στον καταγγέλλοντα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να τεκμηριώνουν την καταγγελία ότι υπήρξε υπέρ το δέον καθυστέρηση σχετικά με την ουσιαστική απάντηση της καταγγελίας κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.

3 Παράλειψη απαίτησης από το Ηνωμένο Βασίλειο να αναφερθεί σε κάθε θέμα που εθίγετο στην καταγγελία

- 3.1 Όσον αφορά τις καταγγελίες ότι η Επιτροπή δεν απαίτησε από το Ηνωμένο Βασίλειο να αναφερθεί σε κάθε ένα από τα θέματα που έθιγε η καταγγελία που κατετέθη τον Ιούλιο του 1994, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου ανέφεραν ότι δεν υπήρχαν στοιχεία σχετικά με τους αδελφούς Β. στους καταλόγους της NCIS. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρούσε ότι δεν υπάρχει παραβίαση κοινοτικής νομοθεσίας εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 3.2 Φαίνεται πως η Επιτροπή κατέληξε πως δεν υπήρχε επί του παρόντος παραβίαση και ότι δεν προτίθετο να δώσει συνέχεια στην υπόθεση για το κατά πόσον υπήρξε κατά το παρελθόν παραβίαση. Σύμφωνα με το Δικαστήριο, ο στόχος της προ της ασκήσεως καταγγελίας διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 169 είναι να δοθεί στο κράτος μέλος δυνατότητα αποκατάστασης της υπόθεσης πριν το θέμα τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου¹. Σύμφωνα με τις έρευνες του Διαμεσολαβητή, δεν διαπιστώθηκε κακή διοίκηση εκ

μέρους της Επιτροπής σχετικά με την καταγγελλόμενη μη απαίτηση απάντησης για κάθε ένα από τα θέματα της καταγγελίας.

4 Παράλειψη κίνησης της διαδικασίας επί παραβάσει δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ

- 4.1 Όσον αφορά την καταγγελία ότι η Επιτροπή δεν κίνησε επίσημη διαδικασία κατά του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βελγίου, το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι η Επιτροπή διατυπώνει αιτιολογημένη γνώμη σε περίπτωση που κρίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ της παρούσης συνθήκης.
- 4.2 Το άρθρο 169 της Συνθήκης δεν καταγράφει τη διαδικασία ή τα κριτήρια που πρέπει να ακολουθήσει η Επιτροπή κατά την περίοδο πριν από τη διατύπωση αιτιολογημένης γνώμης σε κράτος μέλος. Επιπλέον, η νομολογία του Δικαστηρίου παρέχει μόνο περιορισμένη καθοδήγηση. Συνεπώς, η ίδια η Επιτροπή πρέπει να αποφασίσει περί των διαδικασιών και των κριτηρίων που θα υιοθετήσει προκειμένου να απαλλαγεί των ευθυνών της με βάση το άρθρο 169 στη διαδικασία που μπορεί να οδηγήσει στην διατύπωση αιτιολογημένης γνώμης.
- 4.3 Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, και λαμβάνοντας υπόψη τον ρόλο της ως «Θεματοφύλακα της Συνθήκης», η Επιτροπή είναι η μόνη αρμόδια να αποφασίσει κατά πόσον πρέπει να κινηθεί διαδικασία κατά ενός κράτους μέλους για παράλειψη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του². Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι δεν υπήρξε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή ολοκλήρωσε τις έρευνες που ανέλαβε στην υπόθεση αυτή.

Με βάση τα στοιχεία αυτά και λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή έλαβε τόσο από το Ηνωμένο Βασίλειο όσο και από το Βέλγιο διαβεβαιώσεις ότι θα γίνονταν σεβαστά τα δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας των καταγγελλόντων, δεν φαινόταν να υπάρχει περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Η έρευνα για την εν λόγω καταγγελία καθώς και διάφορες άλλες καταγγελίες κατά της Επιτροπής, οδήγησαν τον Διαμεσολαβητή να συναγάγει ότι καλό θα ήταν να διενεργηθεί μία γενικότερη έρευνα των διοικητικών διαδικασιών της Επιτροπής όσον αφορά τον χειρισμό των

1 Υπόθεση 74/82 *Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας* [1984] ECR 317, παρ. 13.

2 Υπόθεση 431/92 *Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας* [1995] ECR I – 2189, παρ. 22.

προσφυγών πολιτών σχετικά με την εκ μέρους κρατών μελών μη εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την κοινοτική νομοθεσία. Έτσι λοιπόν, στις 15 Απριλίου 1997, ο Διαμεσολαβητής κίνησε τη διαδικασία έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας σχετικά με τις δυνατότητες βελτίωσης της ποιότητας των σχετικών διοικητικών διαδικασιών της Επιτροπής.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 265/29.11.95/VKCG/PD/UK – εν κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Η κ. G. είχε απαντήσει σε πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων για μία θέση προσωρινού υπαλλήλου, βαθμού A4/A5 στην Υπηρεσία Πολιτικής για Θέματα Καταναλωτών της Επιτροπής. Τον Αύγουστο του 1995, η εξεταστική επιτροπή την ενημέρωσε ότι δεν θα καλείτο σε συνέντευξη.

Στην καταγγελία της στον Διαμεσολαβητή το Νοέμβριο του 1995, η κ. G. κατήγγειλε ότι ο επιτυχών υποψήφιος ήταν γνωστός εκ των προτέρων. Έθετε διάφορα θέματα. Ειδικότερα, ζητούσε να πληροφορηθεί πόσοι υποψήφιοι κλήθηκαν σε συνέντευξη και τους λόγους για τους οποίους αυτή δεν εκλήθη σε συνέντευξη. Η κ. G. κατήγγειλε ότι οι αγγελίες στον εθνικό τύπο ήταν ψευδείς και παραπλανητικές, καθόσον διαφήμιζαν κενές θέσεις οι οποίες στην ουσία δεν υπήρχαν. Έθετε επίσης το ερώτημα του κατά πόσον η χρησιμοποιηθείσα διαδικασία ήταν σύμφωνη με την πολιτική περί ισότητας ευκαιριών και κατά πόσον τα έξοδα της διαδικασίας αυτής ήταν αιτιολογημένα και εύλογα.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής περιλάμβαναν τα ακόλουθα σημεία:

Στην Επιτροπή, το προσωρινό προσωπικό προσλαμβάνεται μέσω διαδικασιών επιλογής που ανακοινώνονται μέσω αγγελιών στον εθνικό τύπο των κρατών μελών. Έτσι λοιπόν, η προσωρινή θέση Α αναγγέλθηκε μέσω του εθνικού τύπου των κρατών μελών.

Οι αιτήσεις που παραλαμβάνονται και αφορούν τις εν λόγω αγγελίες διαβιβάζονται στην εξεταστική επιτροπή η οποία απαρτίζεται από ανώτερους υπαλλήλους, εξειδικευμένους στον τομέα που καλύπτει η διαδικασία.

Για την εν λόγω θέση, συνεστήθη τριμελής εξεταστική επιτροπή προκειμένου να εξετάσει τις υποψηφιότητες και να επιλέξει αυτούς που κρίνο-

νταν καλύτεροι για την εν λόγω θέση, προκειμένου να κληθούν σε συνέντευξη.

Η εξεταστική επιτροπή παρέλαβε 75 αιτήσεις. Οκτώ υποψήφιοι επελέγησαν για συνέντευξη με βάση τα κριτήρια που είχε καταρτίσει η εξεταστική επιτροπή, δηλαδή την ποιότητα και την διάρκεια της επαγγελματικής εμπειρίας των υποψηφίων. Εξ αυτών που κλήθηκαν σε συνέντευξη, οι 4 ενεγράφησαν στον κατάλογο επιτυχόντων.

Η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία ότι το άτομο που επελέγη για τη θέση ήταν εκ των προτέρων γνωστό. Ανέφερε ότι η εξεταστική επιτροπή εκτίμησε τα προσόντα της καταγγέλλουσας αλλά έκρινε ότι η άλλοι υποψήφιοι είχαν καλύτερα προσόντα για την εν λόγω θέση.

Όσον αφορά την πολιτική περί ίσων ευκαιριών, η Επιτροπή επεσήμανε ότι δύο από τα τέσσερα άτομα που ενεγράφησαν στον κατάλογο επιτυχόντων ήταν γυναίκες. Πρόσθεσε επίσης ότι η εξεταστική επιτροπή βάσισε τις αποφάσεις της αποκλειστικά και μόνο στα σχετικά προσόντα των υποψηφίων.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η κ. Γ. έθετε διάφορα ερωτήματα σχετικά με τη διαδικασία και τους λόγους όσον αφορά τη δημιουργία προσωρινής θέσης A4/A5 στην Υπηρεσία Πολιτικής για Θέματα Καταναλωτών, καθώς και για τη διαδικασία επιλογής που ακολουθήθηκε και την ταυτότητα του επιτυχόντος υποψηφίου. Επιπλέον, η κ. Γ. ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να καλέσει σε συνέντευξη ορισμένα μέλη του προσωπικού της Επιτροπής.

Περαιτέρω έρευνες

Μετά την εξέταση των παρατηρήσεων της Επιτροπής και της καταγγέλλουσας, φάνηκε ότι ορισμένα θέματα της καταγγελίας είχαν μείνει αναπάντητα. Στις 5 Ιουλίου 1997, οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή για συμπληρωματικές παρατηρήσεις. Επιπλέον, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να διαβιβάσει προς αυτόν τη δημοσιευμένη ανακοίνωση για την πλήρωση κενής θέσης, τις αιτήσεις υποψηφιότητας των 8 επιλεγέντων υποψηφίων και την έκθεση της εξεταστικής επιτροπής.

Στις συμπληρωματικές της παρατηρήσεις, η Επιτροπή ανέφερε ότι η έκθεση της εξεταστικής επιτροπής περιελάμβανε κατάλογο 8 υποψηφίων που κλήθηκαν σε συνέντευξη, καθώς και κατάλογο 4 υποψηφίων που κρίθηκαν οι καλύτεροι για την θέση. Κατά συνέπεια, η Γενική Διεύθυνση Πολιτικής για Θέματα Καταναλωτών εξέτασε τους φακέλους των 4 υποψηφίων που ετέθησαν στον κατάλογο επιτυχόντων και επέλεξε το άτομο που θεωρούσε καταλληλότερο για την εν λόγω θέση. Επιπλέον, η

Επιτροπή ανέφερε ότι η προσδοκία ότι ο επιτυχών υποψήφιος θα ελάμβανε την εν λόγω θέση δεν ήταν μεγαλύτερη από οιοδήποτε άλλο, είτε εντός είτε εκτός της Επιτροπής.

Οι συμπληρωματικές παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Οι συμπληρωματικές παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιβάστηκαν στην κ. Γ. Στις συμπληρωματικές τις παρατηρήσεις επέμεινε στην αρχική της καταγγελία.

Η απόφαση

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το προσωρινό προσωπικό προσλαμβάνεται για να καλύψει θέσεις τις οποίες η αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή έχει εγγράψει ως προσωρινές.

Η πρόσληψη προσωρινού υπαλλήλου διαφέρει από την πρόσληψη υπαλλήλου, κατά την έννοια ότι ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης δεν περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις σχετικά με την διαδικασία πρόσληψης προσωρινών υπαλλήλων.

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή, φαίνεται πως δεν υπήρξαν στοιχεία που να τεκμηριώνουν ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε σύμφωνα με τις συνήθεις διαδικασίες πρόσληψης προσωρινών υπαλλήλων στην εν λόγω περίπτωση.

Με βάση τις πληροφορίες που περιήλθαν στη διάθεση του Διαμεσολαβητή, φαινόταν ότι δεν υπήρξαν στοιχεία που να στηρίζουν την καταγγελία ότι η ταυτότητα του επιτυχόντος υποψηφίου ήταν γνωστή εκ των προτέρων. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν υπήρχαν επαρκή στοιχεία που να αιτιολογούν την εκ μέρους του συνέχιση περαιτέρω ερευνών για τη συγκεκριμένη πτυχή της καταγγελίας.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, φαίνεται πως δεν υπήρξε περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 271/4.12.95/DEA-EF-en κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Στην καταγγελία του προς τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή τον Νοέμβριο του 1995, ο κ. Α. ανέφερε ότι είχε προσληφθεί με σύμβαση από εταιρεία, («BMB»), ως συντονιστής έργου ενός αναπτυξιακού προγράμματος περιφερειακής ανάπτυξης χρηματοδοτούμενου από την ΕΕ στη Νιγηρία («πρόγραμμα μεσαίας ζώνης»). Ξαφνικά, τον Νοέμβριο του 1994, η BMB προχώρησε σε διακοπή της σύμβασης του κ. Α. και εν συνεχεία συμφώνησε να του καταβάλει 45.000 στερλίνες για τον διακανονισμό της προσφυγής του κατά της παράνομης απόλυσής του.

Η καταγγελία του κ. Α. αναφερόταν σε τρία θέματα:

- 1 Κατήγγειλε ότι η Επιτροπή ήταν άμεσα υπεύθυνη για τον τερματισμό της σύμβασής του, είτε μέσω της αντιπροσωπείας της στη Νιγηρία είτε μέσω των ενεργειών υπαλλήλου της από τις Βρυξέλλες.
- 2 Κατήγγειλε ότι έχασε ευκαιρία απασχόλησης σε άλλη εταιρεία («MM»), σε ένα άλλο χρηματοδοτούμενο από την ΕΕ πρόγραμμα στη Νιγηρία, επειδή η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Νιγηρία συμβούλευσε ανεπισημώς ότι ο ορισμός αυτός δεν θα γινόταν αποδεκτός.
- 3 Εξέφρασε την άποψη ότι, αν είχε συμπεριληφθεί σε μαύρο πίνακα όσον αφορά την απασχόλησή του σε προγράμματα χρηματοδοτούμενα από την ΕΕ, θα έπρεπε να έχει ενημερωθεί επισήμως και θα έπρεπε να του έχει παρασχεθεί πλήρης αιτιολόγηση ούτως ώστε να έχει τη δυνατότητα αντιπαράθεσης.

Η έρευνα**Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή αρνήθηκε ότι ο τερματισμός της σύμβασης του κ. Α. με την BMB ήταν αποτέλεσμα άμεσης παρέμβασης υπαλλήλου της. Υποστήριξε ότι οι επαφές μεταξύ των υπαλλήλων της και του προγράμματος μέσης ζώνης επικεντρώθηκαν στη διαχείριση, την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων επί θεμάτων που είχαν επισημανθεί σε μία κρίσιμη ανεξάρτητη αναθεώρηση του προγράμματος. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η BMB αποφάσισε με δική της πρωτοβουλία να αντικαταστήσει τον κ. Α. ως συντονιστή του προγράμματος.

Όσον αφορά την καταγγελία ότι έχασε ευκαιρία απασχόλησης λόγω του ότι η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Νιγηρία ανεπίσημα διεμήνυσε ότι ο εν λόγω ορισμός δεν θα γινόταν αποδεκτός, η Επιτροπή ανέφερε ότι, κατά την άποψή της, η εν λόγω εταιρεία προέβη σε δική της αξιολόγηση της κατάστασης και κατέληξε ότι δεν θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή η υποψηφιότητα του κ. Α.

Τέλος, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν υπήρχε άλλη αξιολόγηση των υπηρεσιών του κ. Α. πέρα από μία θετική που είχε καταρτιστεί από την αντιπροσωπεία στη Νιγηρία, και αντίγραφο της οποίας του είχε διαβιβαστεί.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο κ. Α. ανέφερε ότι είχε ενημερωθεί προσωπικά από μέλος της διοίκησης της BMB ότι η Επιτροπή είχε ζητήσει την παραίτησή του από το πρόγραμμα μεσαίας ζώνης.

Εν συνεχεία, ανέφερε ότι είχε ενημερωθεί άμεσα από την MM πως ο εταίρος της στην κοινοπραξία τους είχε ενημερώσει ότι η Επιτροπή δεν θα υποστήριζε την εν λόγω υποψηφιότητα.

Τέλος, ανέφερε ότι δεν είχε πειστεί από την άρνηση της Επιτροπής ότι είχε περιληφθεί σε μαύρο πίνακα.

Η απόφαση

1 Ο τερματισμός της σύμβασης «πρόγραμμα μέσης ζώνης»

- 1.1 Η αξιολόγηση των προγραμμάτων που τυγχάνουν κοινοτικής χρηματοδότησης αποτελεί συνήθη και δόκιμη πρακτική της Επιτροπής.
- 1.2 Είναι πιθανό η κριτική αξιολόγηση εκ μέρους υπαλλήλου της Επιτροπής όσον αφορά τη διαχείριση και τις προμήθειες στο πρόγραμμα μέσης ζώνης να είχαν ως αποτέλεσμα τη λήξη της σύμβασης του καταγγέλλοντος.
- 1.3 Φαίνεται πως δεν υπάρχουν στοιχεία άμεσης παρέμβασης υπαλλήλων της Επιτροπής για να εξασφαλιστεί ο τερματισμός της σύμβασης. Ούτε η εκ μέρους του πρώην εργοδότη του καταγγέλλοντος καταβολή αποζημίωσης για διακανονισμό των απαιτήσεων του λόγω παράνομης απόλυσης υπονοούν ότι υπήρξε μία τέτοια παρέμβαση.
- 1.4 Συνεπώς, δεν κρίθηκε αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον και υπό ποιές συνθήκες υπήρξε άμεση παρέμβαση από υπαλλήλους της

Επιτροπής για να διασφαλιστεί ο τερματισμός της εν λόγω σύμβασης θα μπορούσε να αποτελέσει περίπτωση κακής διοίκησης.

2 Η καταγγελλόμενη απώλεια ευκαιρίας απασχόλησης

- 2.1 Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι αποσύρθηκε μία προσφορά εργασίας λόγω του ότι η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Νιγηρία συμβούλευσε ανεπίσημα τους ενδιαφερομένους ότι δεν θα υποστήριζε την εν λόγω υποψηφιότητα. Η άποψη της Επιτροπής ήταν ότι η εν λόγω εταιρεία προέβη αφ' εαυτής σε αξιολόγηση της κατάστασης.
- 2.2 Ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος βασιζόταν σε αυτά που του είπε ο ενδεχόμενος εργοδότης του σχετικά με το τί είπε η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στον εταίρο του στην κοινοπραξία. Η πληροφορία αυτή δεν έχει την ουσιαστική ακρίβεια και τη δέουσα αποδεικτική αξία για να τεκμηριώσει μια καταγγελία περί κακής διοίκησης.
- 2.3 Συνεπώς, δεν ήταν αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον και υπό ποιες συνθήκες η ανεπίσημη συμβουλή ότι μία υποψηφιότητα δεν θα υποστηριζόταν μπορεί να συνιστά περίπτωση κακής διοίκησης.

3 Η καταγγελία περί εγγραφής σε «μαύρο πίνακα»

- 3.1 Ο καταγγέλλων ισχυριζόταν ότι, αν είχε περιληφθεί σε μαύρο πίνακα από τις υπηρεσίες της Επιτροπής για την περίπτωση απασχόλησής του σε έργα κοινοτικής χρηματοδότησης, θα έπρεπε να έχει ενημερωθεί επισήμως προς τούτο και θα έπρεπε η απόφαση αυτή να έχει αιτιολογηθεί πλήρως ούτως ώστε να έχει τη δυνατότητα να την αντικρούσει. Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τον ισχυρισμό αυτό.
- 3.2 Ωστόσο, η Επιτροπή αρνήθηκε ότι είχε περιλάβει τον καταγγέλλοντα σε μαύρο πίνακα και δεν φαινόταν να υπάρχουν στοιχεία που να στηρίζουν την καταγγελία περί εγγραφής σε μαύρο πίνακα.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαινόταν να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 308/96/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιανουάριο του 1996, ο κ. C, ιταλός δικηγόρος, υπέβαλε καταγγελία εξ ονόματος της εταιρείας X. Ισχυριζόταν ότι, σε γνώση της Επιτροπής, οι ιταλικές αρχές είχαν μεροληπτήσει σε βάρος της εταιρείας X το φθινόπωρο του 1994. Η καταγγελλόμενη διάκριση αφορούσε αιτήσεις περί άδειας εισαγωγής μπανάνας. Σύμφωνα με τον κ. C, τόσο η εταιρεία X όσο και μία άλλη εταιρεία Y υπέβαλαν αίτηση για χορήγηση άδειας εισαγωγής μπανάνας εκτός της προθεσμίας που ήταν η 4η Σεπτεμβρίου 1994. Ωστόσο, η αίτηση της εταιρείας Y, που υποβλήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1994, έγινε αποδεκτή ενώ η αίτηση της εταιρείας X απορρίφθηκε.

Η εξέταση**Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής**

Οι καταγγελίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι η πρωταρχική ευθύνη για την διαχείριση του καθεστώτος χορήγησης αδειών εισαγωγής επαφίεται στις αρχές των κρατών μελών και, σύμφωνα με τις πληροφορίες που είχε στην διάθεση της η Επιτροπή, η εταιρεία X είχε υποβάλει την αίτησή της για χορήγηση άδειας εισαγωγής εκπρόθεσμα, προθεσμία που στην συγκεκριμένη περίπτωση δυνάμει του Κανονισμού αριθ. 1442/93¹ έληγε στις 7 Σεπτεμβρίου 1994.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλων ανέφερε ότι η Επιτροπή δεν είχε υπεισέλθει επί της ουσίας της καταγγελίας του η οποία έγκειτο στο ότι η εταιρεία Y είχε λάβει άδεια εισαγωγής μολονότι με προσεκτικότερη ανάγνωση του κανονισμού 1442/93, η αίτηση που υπέβαλε στις 7 Σεπτεμβρίου 1994 ήταν εκπρόθεσμη.

Επιπλέον, ο καταγγέλων ανέφερε ότι ήταν προφανές πως η εταιρεία είχε υποβάλει εκπρόθεσμη αίτηση, αν λαμβανόταν υπόψη η μεταγενέστερη αλλαγή της σχετικής διάταξης του κανονισμού 1442/93. Κατά την εποχή των γεγονότων αυτών, ο κανονισμός 1442/93 προέβλεπε ότι οι αιτήσεις για χορήγηση αδειών εισαγωγής έπρεπε να υποβάλλονται «κατά την πρώτη εβδομάδα του τελευταίου μήνα κάθε τριμήνου» ενώ αργότερα ο κανονισμός τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό 2444/94² που προέβλεπε ότι η αίτηση έπρεπε να υποβάλλεται κατά το πρώτο

¹ ΕΕ L 142/6, 1993.

² ΕΕ L 261/3, 1994.

επταήμερο του τελευταίου μήνα του προηγούμενου τριμήνου για το οποίο εκδίδονται οι άδειες». Έτσι λοιπόν, σύμφωνα με τον καταγγέλοντα, η «πρώτη εβδομάδα» του Σεπτεμβρίου 1994 δεν είναι το ίδιο με τις «το πρώτο επταήμερο» του Σεπτεμβρίου 1994· η πρώτη εβδομάδα έληγε στις 4 Σεπτεμβρίου 1997 και, κατά συνέπεια, η αίτηση που υπέβαλε η εταιρεία Υ στις 27 Σεπτεμβρίου 1994 ήταν εκπρόθεσμη.

Περαιτέρω έρευνες

Ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να ζητήσει από την Επιτροπή παρατηρήσεις σχετικά με τις παρατηρήσεις του καταγγέλοντος. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι ο κανονισμός 2444/94 δεν τροποποιούσε την προθεσμία για την υποβολή αιτήσεων αλλά απλώς διευκρίνιζε την νομική κατάσταση. Κατά δεύτερον, η Επιτροπή παρατήρησε ότι σύμφωνα με τις πληροφορίες που διεβίβασαν ο καταγγέλων και οι ιταλικές αρχές, η αίτηση της εταιρείας Χ είχε υποβληθεί 13 μέρες εκπρόθεσμα. Τρίτον, οι ιταλικές αρχές ουδέποτε κοινοποίησαν στην Επιτροπή ότι υπήρχε παρεμφερής περίπτωση με αυτή της Χ και, εν πάση περιπτώσει, αίτηση που υποβλήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1994 ήταν εμπρόθεσμη.

Στις παρατηρήσεις της επί των συμπληρωματικών παρατηρήσεων αυτών, ο κ. C επέμεινε στην καταγγελία και ειδικότερα στο γεγονός ότι η Επιτροπή εσφαλμένα ισχυριζόταν ότι ο Κανονισμός 2444/94 δεν τροποποιούσε την προθεσμία για την υποβολή αιτήσεων.

Η απόφαση

Πρώτον, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ανέφερε ότι αυτός ήταν αποκλειστικά αρμόδιος για περιπτώσεις κακής διοίκησης δραστηριοτήτων των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Κοινότητας· δραστηριότητες εθνικών οργάνων δεν ενέπιπταν στο πεδίο δικαιοδοσίας του. Έτσι λοιπόν, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν ήταν αρμόδιος να εξετάσει καταγγελίες κατά των ιταλικών αρχών.

Το θέμα της καταγγελίας αυτής ήταν κατά πόσον η Επιτροπή είχε ερμηνεύσει ορθά τη διάταξη που όριζε το χρονικό όριο υποβολής αίτησης.

Το ιστορικό της υπόθεσης από πλευράς κανονιστικών ρυθμίσεων ήταν ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των μπανανών στην Κοινότητα, το Συμβούλιο ενέκρινε μια κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της μπανάνας με τον Κανονισμό του Συμβουλίου αριθ. 404/93 στις 13 Φεβρουαρίου 1993¹. Ο Κανονισμός καθιερώνει την βασική διάκριση μεταξύ των μπανανών που παράγονται (i) εντός της Κοινότητας, (ii) στις χώρες ΑΚΕ και, (iii) στις άλλες χώρες. Όσον αφορά τις δύο

τελευταίες κατηγορίες μπανανών, ο Κανονισμός θεσπίζει ένα σύστημα δασμολογικών ποσοστώσεων: μέχρι κάποιο όριο, οι μπανάνες μπορούν να εισάγονται αδασολόγητες ή με καταβολή χαμηλού δασμού· πάνω από το όριο αυτό εφαρμόζονται οι υψηλότεροι δασμοί.

Προκειμένου το σύστημα αυτό να είναι λειτουργικό, η εισαγωγή μπανανών στην Κοινότητα πρέπει να παρακολουθείται μέσω ενός συστήματος αδειών εισαγωγής. Ο Κανονισμός της Επιτροπής αριθ. 1442/93 καθόριζε λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής των ρυθμίσεων για την εισαγωγή μπανανών στην Κοινότητα. Όσον αφορά τις μπανάνες προέλευσης χωρών ΑΚΕ, που θα εισάγονταν άνω του ορίου αυτού, το άρθρο 14.2 του κανονισμού 1442/93 προέβλεπε, τη στιγμή που συνέβαιναν τα γεγονότα που αναπτύσσονται στην καταγγελία:

«Οι αιτήσεις χορήγησης άδειας εισαγωγής υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών κατά την πρώτη εβδομάδα του τελευταίου μήνα κάθε τριμήνου.»

Σύμφωνα με τον καταγγέλοντα, «η πρώτη εβδομάδα» αναφέρεται σε ημερολογιακή εβδομάδα. Σύμφωνα με την Επιτροπή, «πρώτη εβδομάδα» σημαίνει το πρώτο επταήμερο κάθε μήνα. Προς επίρρωση της άποψής του, ο καταγγέλων αναφέρεται και στην μεταγενέστερη νέα διατύπωση της εν λόγω διάταξης, που εισάγεται από τον κανονισμό 2444/94, σύμφωνα με τον οποίο το άρθρο 14.2 διατυπώνεται ως εξής:

«Οι αιτήσεις για την χορήγηση άδειας εισαγωγής υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές κάθε κράτους μέλους κατά το πρώτο επταήμερο του τελευταίου μήνα του τριμήνου που προηγείται αυτού για τον οποίο εκδίδονται οι άδειες».

Σύμφωνα με τον κ. C, η νέα αυτή διατύπωση δείχνει ότι, προηγουμένως «πρώτη εβδομάδα» σήμαινε ημερολογιακή εβδομάδα. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η νέα αυτή διατύπωση απλώς διευκρινίζει ότι η «πρώτη εβδομάδα» είχε ανέκαθεν την έννοια των πρώτων επτά ημερών του μήνα.

Αξιολογώντας την διαφωνία μεταξύ του καταγγέλλοντος και της Επιτροπής, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξέτασε κατά πόσον η άποψη του καθενός στηριζόταν και στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 2444/94. Η αντίστοιχη αιτιολογική σκέψη είχε την εξής διατύπωση:

«ότι, όσον αφορά τους λεπτομερείς κανόνες που διέπουν τις άδειες εισαγωγής για παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ, για λόγους που συνδέονται με τη διαχείριση, η περίοδος υποβολής των αιτήσεων άδειας **προσαρμόζεται...**».

Η χρήση της λέξεως «προσαρμόζεται» σημαίνει ότι το χρονικό περιθώριο ουσιαστικά τροποποιείται. Οι άλλες γλωσσικές εκδοχές επισημαίνουν την ίδια κατεύθυνση· για παράδειγμα στο γερμανικό, γαλλικό, ιταλικό, ισπανικό και δανικό κείμενο η λέξη «προσαρμόζεται» μεταφράστηκε αντίστοιχα ως εξής «angepasst», «adapter», «adattare», «adaptar» και «tilpasse». Μολονότι η εξέταση αυτή στήριζε κατά κάποιο τρόπο την άποψη του καταγγέλλοντος σύμφωνα με την οποία, πριν από την νέα διατύπωση του άρθρου 14.2 το χρονικό περιθώριο υποβολής των εν λόγω αιτήσεων ουσιαστικά ήταν μία ημερολογιακή εβδομάδα, η εν λόγω ερμηνεία δεν είναι προφανής. Κατ' αρχάς, η άποψη του κ. C ότι «πρώτη εβδομάδα» ήταν η πρώτη ημερολογιακή εβδομάδα θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα η προθεσμία να λήγει την πρώτη ή τη δεύτερη μέρα ενός μήνα. Αν οι μέρες αυτές έπεφταν Σαββατοκύριακο, αυτό θα σήμαινε ότι οι εταιρείες θα έπρεπε να υποβάλουν τις αιτήσεις τους ακόμη νωρίτερα αντί να επωφεληθούν από τις 7 ημέρες του επόμενου μήνα. Δεν αιτιολογήθηκε ο περιορισμός της προθεσμίας, και δεν υπήρχε λόγος που να στηρίζει την υιοθέτηση ερμηνείας που θα είχε ως αποτέλεσμα τη μεταβολή του χρονικού ορίου από μήνα σε μήνα. Επιπλέον, δεν ήταν σαφές ότι μια τέτοια ερμηνεία θα εφαρμοζόταν ομοιόμορφα σε όλη την Κοινότητα. Η άποψη της Επιτροπής ότι ως «πρώτη εβδομάδα» νοούνται οι 7 πρώτες μέρες του μήνα, φαινόταν συνεπώς δεόντως αιτιολογημένη. Πρέπει ωστόσο να υπενθυμίσουμε ότι το Δικαστήριο είναι η ύπατη αρχή για θέματα που άπτονται της κοινοτικής νομοθεσίας.

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σε σχέση με την εν λόγω καταγγελία, δεν φαινόταν να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΡΟΩΡΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΘΕΝΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 313/4.1.96/MB/ES/KH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Δεκέμβριο του 1995, ο κ. B κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή την εκ μέρους της Επιτροπής παράλειψη ανάληψης δράσης για την καταγγελλόμενη παραβίαση του δανικού νόμου *efterløn* (μορφή επιδόματος πρόωρης συνταξιοδότησης) της κοινοτικής νομοθεσίας. Είχε επισύρει την προσοχή της ΓΔV της Επιτροπής στο θέμα αυτό τον Οκτώβριο του 1995 και προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή για τον τρόπο με τον οποίον αντιμετώπισε την καταγγελία αυτή η Επιτροπή.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής περιλάμβαναν τα κάτωθι σημεία:

- 1 Δεν είχε παρέμβει ενώπιον των δανικών αρχών όσον αφορά την καταγγελία για εισαγωγή διακρίσεων επειδή – ανεξαρτήτως της εθνικότητας του δικαιούχου του εν λόγω επιδόματος – η νομική κατάσταση ήταν ίδια.
- 2 Η μόνη κοινοτική νομοθεσία που διέπει το δικαίωμα απολαβής κοινωνικών επιδομάτων για άτομα που διαμένουν σε άλλο κράτος μέλος είναι ο Κανονισμός 1408/71. Αυτός δεν εφαρμόζεται στα επιδόματα πρόωρης συνταξιοδότησης όπως το δανικό *efterløn*, όπως είχε καταστήσει σαφές το δικαστήριο¹.
- 3 Η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση στο Συμβούλιο το 1980 για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του Κανονισμού 1408/71, αλλά αυτό ουδέποτε εγκρίθηκε.² Νέα πρόταση για την συμπερίληψη των επιδομάτων πρόωρης συνταξιοδότησης στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού υποβλήθηκε στο Συμβούλιο στις 10 Ιανουαρίου 1996.³
- 4 Η Επιτροπή έλαβε συνεπώς όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων που λαμβάνουν επιδόματα πρόωρης συνταξιοδότησης.

Η απόφαση

Η Συνθήκη της ΕΚ δίνει στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή τη δυνατότητα να εξετάζει περιπτώσεις κακής διοίκησης μόνο από τις δραστηριότητες κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Το καταστατικό του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή προβλέπει ειδικά ότι οι ενέργειες άλλης αρχής ή ατόμου δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελίας του Διαμεσολαβητή.

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή στα θέματα που θίγει η καταγγελία προσανατολίστηκαν συνεπώς στην εξέταση του κατά πόσον σημειώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης στον τρόπο με τον οποίον χειρίστηκε η Επιτροπή την καταγγελία.

1 Σχετικά με τον χειρισμό της καταγγελίας

- 1.1 Οι επιστολές που απηύθυνε ο καταγγέλων στην Επιτροπή το 1995 απαντήθηκαν δεόντως δύο μήνες μετά την παραλαβή τους.

¹ Υπόθεση 171/82 Valentini, ECR [1983] 2157.

² Πρόταση της 18ης Ιουνίου 1980.

³ ΕΕ C 62/14, 1996.

- 1.2 Η απάντηση της Επιτροπής αναφερόταν στον Κανονισμό περί κοινωνικής ασφάλισης (Κανονισμός 1408/71¹). Ο Κανονισμός αυτός διασφαλίζει ότι οι κατηγορίες των εργαζομένων στις οποίες εφαρμόζεται, συμπεριλαμβανομένων και των συνταξιούχων, έχουν το δικαίωμα να διαμένουν εντός οιοδήποτε κράτους μέλους χωρίς να επηρεάζονται τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα.
- 1.3 Η απάντηση ανέφερε ρητώς ότι ο Κανονισμός δεν κάλυπτε τις περιπτώσεις των επιδομάτων πρόωρης συνταξιοδότησης και αναφερόταν στην ισχύουσα νομολογία του Δικαστηρίου. Ο καταγγέλων ενημερώθηκε επίσης και για την πλέον πρόσφατη πρόταση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο για να συμπεριληφθούν επιδόματα όπως το *efterløn* στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού.
- 1.4 Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, φαίνεται πως η Επιτροπή ενήργησε απολύτως σύμφωνα με τις διαδικαστικές απαιτήσεις που θα αναμενόταν να ενεργήσει κατά τον χειρισμό της καταγγελίας.

2 Ουσιαστικά θέματα της καταγγελίας

- 2.1 Ο καταγγέλων αμφισβητούσε το συμπέρασμα της Επιτροπής για δύο λόγους. Κατ' αρχάς, η Συνθήκη αναγνωρίζει την ελευθερία εγκατάστασης εντός της Ένωσης και αυτό θα έπρεπε να ισχύει και για τα άτομα που επωφελούνται του *efterløn* χωρίς να επηρεάζει το δικαίωμά του στο επίδομα αυτό. Δεύτερον, θα πρέπει να θεωρείται διάκριση το γεγονός ότι μία ομάδα προσώπων – αυτοί που επωφελούνται του *efterløn* – αποκλείονται από το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας.
- 2.2 Η ελεύθερη κυκλοφορία διασφαλίζεται από το άρθρο 48 της Συνθήκης. Το άρθρο 51 αναφέρει ότι το Συμβούλιο εγκρίνει τα μέτρα στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης που κρίνει αναγκαία για να εξασφαλιστεί αυτή η ελευθερία κυκλοφορίας. Τα μέτρα αυτά έχουν εν μέρει ληφθεί με την έγκριση του Κανονισμού 1408/71. Είναι ωστόσο καθιερωμένη νομολογία ότι, τα άτομα που έχουν συνταξιοδοτηθεί πρόωρα αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού. Έτσι λοιπόν, δεν έχουν ληφθεί ακόμη μέτρα για να διασφαλίζουν το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των ατόμων που εισπράττουν πρόωρη συνταξιοδότηση χωρίς να επηρεαστούν τα κοινωνικά τους οφέλη. Έτσι λοιπόν, το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων που επωφελούνται από το πρόγραμμα *efterløn* δεν διασφαλίζεται από τη Συνθήκη, δεν φαίνεται εσφαλμένο.

1 Ο κανονισμός του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 για την εφαρμογή των προγραμμάτων κοινωνικής ασφάλισης σε υπαλλήλους και αυτοαπασχολούμενα άτομα και τα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας· ΕΕ C 325, 1995.

- 2.3 Δεν αμφισβητείται το γεγονός ότι το δανικό κράτος δεν κάνει διαφοροποίηση μεταξύ Δανού και μη Δανού υπηκόου όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες στοιχειοθετείται το δικαίωμα για ένταξη στο σχέδιο *efterløn*. Έτσι λοιπόν, το συμπέρασμα που συνάγει η Επιτροπή ότι δεν υπάρχει στοιχείο διάκρισης στο δανικό νόμο δεν είναι εσφαλμένο.
- 2.4 Συμπερασματικά, φαίνεται πως τα ουσιαστικά στοιχεία της καταγγελίας αντιμετωπίστηκαν διεξοδικά εκ μέρους της Επιτροπής στην απάντηση που απέστειλε και η εν λόγω απάντηση φαίνεται ορθή. Επιπλέον, υποβάλλοντας πρόταση προς το Συμβούλιο για την διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού, η Επιτροπή δείχνει σαφώς την ανησυχία της για τα προβλήματα που εκθέτει η καταγγελία.

Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης στον τρόπο με τον οποίον η Επιτροπή χειρίστηκε την καταγγελία και, συνεπώς, περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Συμπληρωματικές παρατηρήσεις

Σύμφωνα με το άρθρο 2 (5) του Καταστατικού του, ο Διαμεσολαβητής μπορεί να συμβουλευθεί το άτομο που υποβάλει καταγγελία να απευθυνθεί σε άλλη αρχή. Η κίνηση νομικών διαδικασιών προϋποθέτει έξοδα και τον κίνδυνο αποτυχούς έκβασης των διαδικασιών. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν συμβουλεύει να κινηθεί νομική διαδικασία. Το θέμα αυτό εμπίπτει αποκλειστικά στην κρίση του καταγγέλλοντος.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρα και το ρητό αίτημα του καταγγέλλοντος να ενημερωθεί σχετικά με το ποιές αρχές μπορούν να αντιμετωπίσουν την διεκδίκησή του αυτή, ο Διαμεσολαβητής προέβη σε συμπληρωματικές παρατηρήσεις. Η καταγγελία περιλάμβανε στοιχεία που θα μπορούσαν να τεθούν ενώπιον εθνικού δικαστηρίου. Ειδικότερα, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι το άμεσο αποτέλεσμα των άρθρων της Συνθήκης σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία καθιστά άκυρο τον αποκλεισμό των πρόωρα συνταξιοδοτηθέντων ατόμων από το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 1408/71. Συμπληρωματική υποστήριξη του εν λόγω επιχειρήματος θα μπορούσε να αναζητηθεί στην πρόσφατη απάντηση του Δικαστηρίου.¹

(1) Υπόθεση C-443/93 Βουγιούκας κατά ΙΚΑ ECR [1995] I-4033. Ειδικότερα, στην παράγραφο 36 αναφέρεται ότι το άρθρο 4 (4) του Κανονισμού 1408/71 (που αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού τα ειδικά προγράμματα των δημοσίων υπαλλήλων και των ατόμων που τυγχάνουν παρόμοιας αντιμετώπισης) δεν σημαίνει ότι μία αίτηση συνυπολογισμού δεν θα γίνει δεκτή όταν μπορεί να ικανοποιηθεί με άμεση εφαρμογή του άρθρου 48 ή 51 της Συνθήκης, χωρίς προσφυγή στους συντονιστικούς κανόνες που εγκρίνει το Συμβούλιο.

Αν κινηθούν νομικές διαδικασίες ενώπιον εθνικού δικαστηρίου αυτό μπορεί να οδηγήσει σε παραπομπή του θέματος με βάση το άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΚ στο Δικαστήριο, που είναι η ύπατη αρχή για θέματα κοινοτικής νομοθεσίας.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΩΝ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 373/9.1.96/AM/L/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Η κ. Μ. κατήγγειλε τον Ιανουάριο του 1996 στο Διαμεσολαβητή την προκήρυξη διαγωνισμού για την πρόσληψη υπαλλήλου στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες. Η προκήρυξη διευκρίνιζε ότι οι απόφοιτοι φιλανδικών πανεπιστημίων θα πρέπει να έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές ανώτερου πανεπιστημιακού επιπέδου (*fil.kand.*). Η καταγγέλλουσα ανέφερε ότι οι απόφοιτοι άλλων κρατών μελών, όπως από τη Σουηδία και το ΗΒ, υποχρεούνται μόνο να κατέχουν πιστοποιητικό που αντιστοιχεί σε χαμηλότερου επιπέδου δίπλωμα στη Φιλανδία (*hum. kand.*).

Η καταγγέλλουσα συνήγαγε ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού περιείχε λάθος και διαμαρτύρεται για το γεγονός ότι, ως εκ τούτου, πολλοί Φιλανδοί έχασαν την ευκαιρία να υποβάλουν υποψηφιότητα για θέσεις εργασίας.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Εν ολίγοις, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής επεσήμαναν τα εξής θέματα:

Δεν υπήρχε εναρμονισμένη ακαδημαϊκή ισοτιμία πανεπιστημιακών διπλωμάτων μεταξύ των κρατών μελών.

Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να καθορίζει μόνη της τη φύση των διπλωμάτων που θα επιτρέπουν τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς με βάση τις πληροφορίες που χορηγούν οι αρμόδιες εθνικές αρχές.

Η Επιτροπή, επιζητεί να διασφαλίσει ότι η προσέγγιση αυτή εξασφαλίζει παρεμφερή μεταχείριση όσον αφορά τους απόφοιτους πανεπιστημίων ανεξαρτήτως του κράτους μέλους από ανώτατη σχολή του οποίου αποφοιτούν.

Η προσέγγιση της Επιτροπής σχετικά με τα διπλώματα των φινλανδικών πανεπιστημίων ήταν να ζητεί ανώτερα πανεπιστημιακά διπλώματα για συμμετοχή σε διαγωνισμούς.

Η Επιτροπή ολοκλήρωνε τις παρατηρήσεις δηλώνοντας ότι «με βάση τις πρόσφατες εξελίξεις στον τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης, η Επιτροπή προτίθεται να αναθεωρήσει τη συνολική προσέγγιση των διπλωμάτων που δίνουν δυνατότητα συμμετοχής στους διαγωνισμούς της και να διασφαλίσει μία ενιαία προσέγγιση μεταξύ των θεσμικών οργάνων.»

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η κ. Μ. ανέφερε ότι οι παρατηρήσεις της Επιτροπής σήμαιναν ότι για τους Φιλανδούς απαιτείται υψηλότερο επίπεδο προσόντων σε σχέση με άλλους υποψηφίους. Πίστευε ότι η πρακτική αυτή ήταν εσφαλμένη και ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να συνεχίσει τη διερεύνηση της υπόθεσης.

Περαιτέρω έρευνες

Αφού εξετάστηκαν οι παρατηρήσεις της Επιτροπής και της καταγγέλλουσας, διαπιστώθηκε πως ορισμένα σημεία της καταγγελίας δεν είχαν απαντηθεί. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να παράσχει περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των προϋποθέσεων συμμετοχής σε διαγωνισμούς όσον αφορά τους Φιλανδούς, τους Σουηδούς και τους Βρετανούς. Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε επίσης τα λεπτομερή στοιχεία της αναθεώρησης της Επιτροπής όσον αφορά τη συνολική προσέγγιση του θέματος των διπλωμάτων που δίνουν δυνατότητα συμμετοχής στους διαγωνισμούς της.

Εν ολίγοις, η απάντηση της Επιτροπής ήταν η εξής:

Κατά την αξιολόγηση των πανεπιστημιακών διπλωμάτων, η Επιτροπή βασιζόταν σε συγκεκριμένες πληροφορίες που παρείχαν τα εθνικά υπουργεία παιδείας, η ετήσια ενημερωμένη έκθεση της ομάδας εργασίας NEED του Συμβουλίου της Ευρώπης και οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται από το δίκτυο των Εθνικών Κέντρων Πληροφόρησης περί Αναγνώρισης Ακαδημαϊκών Πτυχίων (NARIC).

Στην περίπτωση της Φιλανδίας και της Σουηδίας, η Επιτροπή αποφάσισε με βάση τα στοιχεία που παρέχουν τα αντίστοιχα εθνικά υπουργεία παιδείας και που επιβεβαιώνονται από τη NEED και το NARIC. Η απόφαση σχετικά με την αποδοχή για συμμετοχή σε διαγωνισμό των πανεπιστημιακών διπλωμάτων του Ηνωμένου Βασιλείου, αυτή ελήφθη κατά την φάση προσχώρησης του. Και στις 3 περιπτώσεις απαιτείται το τελικό πανεπιστημιακό δίπλωμα.

Η Επιτροπή κατέληξε δηλώνοντας ότι «μη υπάρχουσας επίσημης διακυβερνητικής συμφωνίας σχετικά με την αναγνώριση ακαδημαϊκών τίτλων σπουδών, η Επιτροπή προτίθεται να απαιτεί από τους υποψηφίους να κατέχουν τελικό πανεπιστημιακό δίπλωμα που τους επιτρέπει να συνεχίσουν διδακτορικές σπουδές.»

Η απόφαση

1 Η προκήρυξη του διαγωνισμού

- 1.1 Η αρχική καταγγελία έθετε το θέμα του κατά πόσον η προκήρυξη του διαγωνισμού περιλάμβανε εσφαλμένη και παραπλανητική πληροφορία.
- 1.2 Ήταν σαφές από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής ότι η ανακοίνωση του διαγωνισμού με ακρίβεια αναφερόταν στην απόφαση της Επιτροπής να απαιτούνται ανώτερα πανεπιστημιακά διπλώματα στην περίπτωση των αποφοίτων φινλανδικών πανεπιστημίων.

2 Η απόφαση της Επιτροπής να ζητήσει ανώτερα πανεπιστημιακά διπλώματα στην περίπτωση των αποφοίτων φινλανδικών πανεπιστημίων

- 2.1 Το άρθρο 27 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προβλέπει ότι η πρόσληψη πρέπει να στοχεύει στη διασφάλιση για λογαριασμό του θεσμικού οργάνου υπηρεσιών υπαλλήλων του υψηλότερου δυνατού επιπέδου ικανοτήτων, αποτελεσματικότητας και ακεραιότητας, που προσλαμβάνονται με την ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση μεταξύ όλων των υπηκόων κρατών μελών των Κοινοτήτων.
- 2.2 Όσον αφορά τα κριτήρια για την πλήρωση κενών θέσεων, η διακριτική ευχέρεια έγκειται στην αρμόδια επί των διορισμών αρχή.¹
- 2.3 Κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας, η αρμόδια επί των διορισμών αρχή οφείλει να σέβεται την αρχή της ισότητας². Δεν πρέπει να υπάρχουν διακρίσεις στην αντιμετώπιση υποψηφίων όσον αφορά παρεμφερείς καταστάσεις, αν δεν υπάρχουν λόγοι που να αιτιολογούν έναν τέτοιο χειρισμό.
- 2.4 Τα προσόντα όσον αφορά την ανώτατη εκπαίδευση εμπίπτουν στην αρμοδιότητα εκάστου κράτους μέλους. Η κοινοτική δράση στον τομέα αυτό βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης³. Οι διαφορές όσον αφορά την αναγκαία περίοδο πανεπιστημιακών

1 Bakke-d'Aloja κατά Συμβουλίου [1981] ECR 2887.

2 Prais κατά Συμβουλίου 1976 [ECR] 1589.

3 Οδηγία του Συμβουλίου 89/48, 1989 ΕΕ L 19/16.

σπουδών για αποφοίτους από διάφορα κράτη μέλη που θα γίνουν δεκτοί να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό δεν αρκεί αφ' ευατής για να στοιχειοθετηθεί μη σεβασμό των αρχών της ισότητας και της μη διάκρισης.

- 2.5 Η Επιτροπή αναγνώρισε στις παρατηρήσεις της επί της καταγγελίας τις αρχές της ισότητας και της μη διάκρισης, δηλώνοντας ότι, κατά τον καθορισμό της φύσεως των διπλωμάτων που επιτρέπουν τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς, επιζητεί να διασφαλίσει ότι η προσέγγισή της εξασφαλίζει ίση μεταχείριση μεταξύ των αποφοίτων πανεπιστημίων ανεξαρτήτως του κράτους μέλους από ίδρυμα του οποίου έχουν αποφοιτήσει.
- 2.6 Συνεπώς, φαίνεται πως δεν υπάρχουν στοιχεία ότι η Επιτροπή άσκησε κατά εσφαλμένο τρόπο τη διακριτική της ευχέρεια να επιλέξει τα κριτήρια βάσει των οποίων θα καλύπτοντο κενές θέσεις.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 444/20.2.96/TK/D/VK κατά του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Κ., γερμανός υπήκοος, υπέβαλε τον Ιανουάριο του 1995 αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Τον Μάιο του 1995, η Επιτροπή Αναφορών διαβίβασε την αναφορά αυτήν στον Διαμεσολαβητή προκειμένου να αντιμετωπιστεί ως καταγγελία. Ο κ. Κ. συμμετείχε σε κλειστή διαδικασία διαγωνισμού που διοργανώθηκε από το Κοινό Κέντρο Ερευνών στην Ίσπρα. Καταγγέλλει ότι η διαδικασία δεν τηρήθηκε ορθά, σε σχέση με τις προϋποθέσεις που ορίζει το γερμανικό δίκαιο για τις περιπτώσεις διαγωνισμών. Ειδικότερα, διαμαρτυρόταν σχετικά με την ελλιπή ενημέρωση και το γεγονός ότι, όταν τα έργα του δεν έγιναν αποδεκτά από την επιτροπή, δεν αποζημιώθηκε δεόντως για το έργο που είχε επιτελέσει.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή αναφέρθηκε στα κάτωθι σημεία:

Προκειμένου να προχωρήσει σε ανακαίνιση των κτιρίων του Κέντρου Ερευνών της Ίσπρα, δημοσιεύθηκε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος και εν συνεχεία κλειστή πρόσκληση υποβολής προσφορών στην Επίσημη Εφημερίδα της 25ης Μαΐου 1993.

15 από τις 42 εταιρείες που εκδήλωσαν ενδιαφέρον επελέγησαν από εσωτερική επιτροπή. Μεταξύ αυτών ήταν και η εταιρεία του καταγγέλλοντος.

Όλα τα συναφή έγγραφα σχετικά με την κλειστή πρόσκληση υποβολής προσφορών απεστάλησαν στους 15 υποψηφίους. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε συνάντηση προς ενημέρωση των υποψηφίων. Ο καταγγέλλων αποφάσισε να μη συμμετάσχει στη συνεδρίαση. Έκθεση της συνεδρίασης αυτής απεστάλη και στους 15 υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένου και του καταγγέλλοντος.

Η κλειστή πρόσκληση υποβολής προσφορών ολοκληρώθηκε σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, δηλαδή του δημοσιονομικού κανονισμού και των οδηγιών περί δημοσίων προμηθειών.

Όλα τα σχετικά έγγραφα που διανεμήθηκαν στους υποψηφίους ήταν ορθά και πλήρη και κάθε συμμετέχων ενημερώθηκε προσωπικά σχετικά με το αποτέλεσμα της διαδικασίας. Η Επιτροπή επισύναψε επίσης στις παρατηρήσεις της έγγραφα που παρείχαν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία επιλογής και την ταυτότητα της εξεταστικής επιτροπής.

Η Επιτροπή δεν έχει γενική υποχρέωση να αποζημιώνει το κόστος στο οποίο έχουν υποβληθεί οι μη επιτυχόντες προσφέροντες. Στην εν λόγω περίπτωση, το Κέντρο Ερευνών ανέλαβε να αποζημιώσει μέχρι του ποσού των 5.000 Ecu ανά σχέδιο κτιρίου που θα υποβαλλόταν αλλά δεν θα επιλεγόταν, αναλόγως του κατά πόσον νέα και καινοτόμα ήταν η πρόταση. Με βάση αυτά, ο προσφέρων αποζημιώθηκε με 2.500 Ecu για το 1/3 του τελικού του έργου, συν 10.000 Ecu για τα 5 έργα του τα οποία δεν εξετάστηκαν.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις σχετικά με τις παρατηρήσεις της Επιτροπής, ο κ. Κ. ανέφερε ότι, όσον αφορά την διαφάνεια της διαδικασίας, ήταν ικανοποιημένος από την ενημέρωση που εδόθη από την Επιτροπή στα έγγραφα που επισυνάπτονταν στις παρατηρήσεις.

Όσον αφορά το επίπεδο της αποζημίωσης, ο κ. Κ. επεσήμανε ότι ο όγκος των προπαρασκευαστικών εργασιών για τα έργα ήταν ασυνήθως

υψηλός. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να υπάρξουν συζητήσεις μεταξύ των συμμετεχόντων και, εν συνεχεία, αυξήθηκε το ποσό της αποζημίωσης. Οι όροι της καταβολής των αποζημιώσεων ήταν ασαφείς καθώς και ασυνήθεις και δεν ήταν κατανοητό γιατί οι όροι των καταβολών των αποζημιώσεων δημοσιεύθηκαν μετά την ολοκλήρωση του διαγωνισμού.

Η απόφαση

Με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, φαινόταν ότι η κλειστή διαδικασία υποβολής προσφορών ολοκληρώθηκε ορθά και σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας.

Όσον αφορά το επίπεδο της αποζημίωσης για τα μη επιλεγέντα σχέδια, οι αρχές της χρηστής διαχείρισης προϋποθέτουν ότι όλοι οι συμμετέχοντες θα πρέπει να έχουν λάβει πλήρη και ακριβή ενημέρωση σχετικά με την διαδικασία της πρόσκλησης υποβολής προσφορών. Αυτό συμπεριλαμβάνει και το σχέδιο αποζημίωσης για τα υποβαλλόμενα σχέδια, καθόσον η προετοιμασία των σχεδίων προϋποθέτει σημαντική προσπάθεια και κόστος.

Με βάση τα στοιχεία που περιήλθαν στη διάθεση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, φάνηκε πως το Κέντρο Ερευνών σαφώς εξήγησε τη διαδικασία της υποβολής των σχεδίων και παρέσχε ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τους όρους αποζημίωσης που προβλέπονταν για τα υποβληθέντα σχέδια. Δεν φαίνεται να υπήρχαν στοιχεία που να τεκμηριώνουν ότι το Κέντρο Ερευνών δεν εκπλήρωσε τους προαναφερθέντες όρους.

Όσον αφορά την ανακοίνωση, ο καταγγέλλων δεν συμμετείχε στην ενημερωτική συνάντηση που διοργανώθηκε από το Κέντρο Ερευνών και δεν ζήτησε περαιτέρω πληροφορίες. Κατά συνέπεια, δεν φαίνεται να υπάρχει βάση για υποβολή οιασδήποτε αξιώσεως σχετικά με το ότι το Κέντρο θα έπρεπε να του παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

**ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΜΙΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΑΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ PHARE: ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

Απόφαση επί της καταγγελίας 475/7.3.96/SH/ROM/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Η. ήταν τοπικός συντονιστής ενός έργου Phare στη Ρουμανία. Παρείχε τις υπηρεσίες του ως υπεργολάβος, σε εταιρεία με την επωνυμία Τ.Τ. Η εταιρεία Τ.Τ είχε σύμβαση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος Phare (εφεξής: «η σύμβαση Phare»).

Το Φεβρουάριο του 1996, η Τ.Τ τερμάτισε τη σύμβασή της με τον κ. Η. ισχυριζόμενη λόγους ανεπαρκούς επίδοσης.

Το Μάρτιο του 1996, ο κ. Η. προσέφυγε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Εν ολίγοις, ο κ. Η. υποστήριζε τα εξής:

- 1 Ο τερματισμός της σύμβασής του ήταν ανατιολόγητος καθόσον το έργο βρισκόταν εντός χρονοδιαγράμματος και στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του.
- 2 Οι αλλαγές του έργου στις οποίες προέβη η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Ρουμανία και η Τ.Τ., παρέβαιναν τους όρους της σύμβασης Phare και οι αποφάσεις επί του έργου που έλαβε η αντιπροσωπεία της Επιτροπής και η Τ.Τ. χρειάζονταν έγγραφη εκ των προτέρων έγκριση των υπηρεσιών της Επιτροπής που είναι αρμόδιες για το Phare, πράγμα που δεν πραγματοποιήθηκε.
- 3 Δεν του επιτράπη πρόσβαση σε αντίγραφο της σύμβασης Phare.
- 4 Δεν έγινε δεκτή αίτησή του για συνάντηση με την επιτροπή παρακολούθησης του έργου προκειμένου να συζητηθεί το θέμα.

Ένα χρόνο αργότερα, το Μάρτιο του 1997, ο κ. Η. απέστειλε στον Διαμεσολαβητή αντίγραφο του υλικού που είχε επίσης απευθύνει και στο Ελεγκτικό Συνέδριο και στην Μονάδα Καταπολέμησης της Απάτης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (UCLAF). Το υλικό αυτό αφορούσε καταγγελιόμενες παρατυπίες στην κατακύρωση συμβάσεων που χρηματοδοτούνται από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες στη Ρουμανία. Περιλάμβανε και καταγγελίες κατά δύο μεμονομένων ατόμων ονομαστικώς, συμπεριλαμβανομένου και του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Ρουμανία.

Κατά την εξέταση των καταγγελιών περί κακής διοίκησης που θέτουν θέματα σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, ο Διαμεσολαβητής έχει επίγνωση των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου με βάση το άρθρο 188γ της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του ρόλου της Μονάδας για

την Καταπολέμηση της Απάτης που έχει συσταθεί στην Επιτροπή, την UCLAF. Οι καταγγελίες του κ. Η. φαίνεται να έθεταν θέματα που θα μπορούσαν καλύτερα να διερευνηθούν στο πλαίσιο έρευνας εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της UCLAF, στους οποίους είχε ήδη διαβιβάσει τις καταγγελίες του ο κύριος Η. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να κινήσει εκ νέου έρευνα και η απόφασή του για την εν λόγω υπόθεση αφορούσε μόνο τις καταγγελίες που περιελάμβανε η αρχική καταγγελία του κ. Η.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή η οποία, εν ολίγοις, προέβη στις κάτωθι παρατηρήσεις:

- 1 Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διέθετε η Επιτροπή, σημαντικές ελλείψεις παρατηρήθηκαν κατά την προετοιμασία ενός σεμιναρίου και μιας σημαντικής συνάντησης την ευθύνη των οποίων είχε ο κ. Η.
- 2 Το σεμινάριο και τα εργαστήρια άλλαξαν επανειλημμένως με τη σύμφωνη γνώμη της αντιπροσωπείας της Επιτροπής. Οι αλλαγές αυτές οφειλονταν κυρίως στην έλλειψη εποικοδομητικής συνεργασίας και επικοινωνίας του κ. Η. με την υπόλοιπη ομάδα. Ο τερματισμός της σύμβασης υπεργολαβίας μεταξύ Τ.Τ και κ. Η. δεν χρειαζόταν εκ των προτέρων έγκριση εκ μέρους της Επιτροπής. Αυτό που χρειαζόταν έγκριση της Επιτροπής ήταν η επαναδιάθεση των κονδυλίων που έμειναν διαθέσιμα λόγω του τερματισμού της σύμβασης. Η Επιτροπή έδωσε την επίσημη έγκριση της για τις τροποποιήσεις της σύμβασης προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι συνέπειες της αντικατάστασης του κ. Η.
- 3 Ο κ. Η. έλαβε αντίγραφο της σύμβασης της Επιτροπής με την Τ.Τ τον Σεπτέμβριο του 1995.
- 4 Η επιτροπή παρακολούθησης του έργου αποτελείτο από τον εργολήπτη, την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Ρουμανία και το τμήμα ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης της κυβέρνησης της Ρουμανίας. Τα μέλη της Επιτροπής ομόφωνα θεώρησαν ότι δεν ήταν αναγκαίο να συγκληθεί συνεδρίαση για να συζητηθεί ο τερματισμός της συνεργασίας του κ. Η. στο πλαίσιο της σύμβασης.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο κ. Η. αναφέρθηκε σε συγκεκριμένες διατάξεις της σύμβασης Phare, τις οποίες ισχυριζόταν ότι είχε παραβιάσει η Τ.Τ. Οι παρατηρήσεις επαναλάμβαναν επίσης τους ισχυρισμούς περί ανατιολόγητης απόλυσης, καθυστέρησης για πρόσβαση στην σύμβαση Phare και μη σύγκλησης συνεδρίασης της

επιτροπής παρακολούθησης για να συζητηθεί η απόλυσή του και οι λόγοι που οδήγησαν σε αυτήν.

Η απόφαση

1 Το νομικό πλαίσιο

- 1.1 Από τα έγγραφα που τέθηκαν στη διάθεση του Διαμεσολαβητή δεν διαπιστωνόταν συμβατική σχέση μεταξύ του καταγγέλλοντος, κ. Η. και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή εμπλεκόταν στην σύμβαση Phare με την εταιρεία συμβούλων υπό την επωνυμία Τ.Τ. Η Τ.Τ. είχε προσλάβει υπερβολικά τον κ. Η. για την παροχή υπηρεσιών που είχε αναλάβει να χορηγήσει στο πλαίσιο της σύμβασης Phare.
- 1.2 Όσον αφορά, συνεπώς, τον κ. Η, η Επιτροπή ενήργησε ως δημόσια αρχή που δεσμεύεται από την κοινοτική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων και των απαιτήσεων για σεβασμό των γενικών αρχών της χρηστής διοίκησης.

2 Ο τερματισμός της σύμβασης του κ. Η

- 2.1 Η σύμβαση του κ. Η. είχε συναφθεί με την Τ.Τ και όχι με την Επιτροπή. Εφόσον η Τ.Τ δεν είναι κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί κατά πόσον ο τερματισμός της σύμβασης που είχε συναφθεί μεταξύ Τ.Τ και κ. Η. ήταν αιτιολογημένη.
- 2.2 Όσον αφορά το κατά πόσον οι ενέργειες της Τ.Τ σε σχέση με τον κ. Η. υπόκεινται στις διατάξεις της σύμβασης Phare, ο Διαμεσολαβητής είχε αρμοδιότητα να διερευνήσει ενδεχόμενη περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής κατά την άσκηση των εξουσιών της σε σχέση με την εν λόγω σύμβαση.
- 2.3 Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε προσεκτικά τις διατάξεις της σύμβασης Phare που ανέφερε ο κ. Η. Δεν φάνηκε τα γεγονότα που κατήγγελλε ο κ. Η. να συνιστούν παραβίαση των διατάξεων αυτών. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε αναγκαίο να εξετάσει κατά πόσον υπήρξε εκ μέρους της Επιτροπής παράλειψη επιβολής των διατάξεων της σύμβασης σε σχέση με την Τ.Τ, ή προώθηση εκ μέρους της ίδιας της Επιτροπής αλλαγών του έργου οι οποίες δεν ήταν σύμφωνες με τους όρους της σύμβασης, πράγμα που θα αποτελούσε εν προκειμένω περίπτωση κακής διοίκησης.

3 Η δυνατότητα πρόσβασης του κ. Η. στη σύμβαση Phare

- 3.1 Φαίνεται πως η σύμβαση Phare μεταξύ Τ.Τ και Επιτροπής είχε συναφθεί στις 25 Ιουλίου 1995 και αντίγραφο της διετέθη στον κ. Η.

σε συνεδρίαση της επιτροπής παρακολούθησης στις 29 Σεπτεμβρίου 1995.

- 3.2 Το υλικό που διεβιβάσθη στον Διαμεσολαβητή δεν περιελάμβανε έγγραφο με το οποίο να ζητείται αντίγραφο της σύμβασης, ούτε και ο καταγγέλλων διευκρίνισε την ημερομηνία κατά την οποία είχε υποβληθεί το αίτημα αυτό. Συνεπώς, δεν φαίνεται να υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν περίπτωση κακής διοίκησης από το γεγονός της δίμηνης χρονικής απόστασης μεταξύ της υπογραφής της σύμβασης Phare και της κοινοποίησής της σε υπεργολάβο.

4 Το αίτημα για σύγκληση της επιτροπής παρακολούθησης

- 4.1 Η Επιτροπή ανέφερε ότι τα μέλη της επιτροπής παρακολούθησης, στα οποία συμπεριλαμβάνονταν και η αντιπροσωπεία της Επιτροπής, ομόφωνα κατέληξαν ότι δεν ήταν απαραίτητο να συγκληθεί συνεδρίαση της επιτροπής παρακολούθησης όπως ζητούσε ο κ. Η.
- 4.2 Γενική αρχή της χρηστής διοίκησης είναι ότι ένα άτομο του οποίου τα συμφέροντα πλήττονται κατάφωρα από απόφαση που λαμβάνεται από δημόσια αρχή πρέπει να έχει την ευκαιρία να υποστηρίξει τις απόψεις του.¹ Αν είχε πραγματοποιηθεί συνεδρίαση της επιτροπής παρακολούθησης, ο κ. Η. θα είχε την ευκαιρία να παρουσιάσει τις απόψεις του σχετικά με την καταγγελλόμενη ανεπαρκή του επίδοση.
- 4.3 Υπό τις συγκεκριμένες ωστόσο συνθήκες η σχετική απόφαση (δηλαδή ο τερματισμός της υπεργολαβικής σύμβασης του κ. Η.) δεν ελήφθη από την Επιτροπή αλλά από την Τ.Τ. Το θέμα, συνεπώς, που ετέθη ήταν κατά πόσον υπήρξε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της αντιπροσωπείας της Επιτροπής με την ενέργειά της να μην πιέσει για σύγκληση συνεδρίασης της επιτροπής παρακολούθησης, προκειμένου να συζητηθεί μία απόφαση που ενέπιπτε στην αρμοδιότητα της Τ.Τ, την οποία είχε ήδη λάβει η Τ.Τ.
- 4.4 Από τις παρατηρήσεις του προς τον Διαμεσολαβητή, φαίνεται πως πριν συμφωνήσει στις μετέπειτα τροποποιήσεις της σύμβασης Phare που είχε ζητήσει η Τ.Τ., η Επιτροπή είχε την εντύπωση ότι υπήρχαν κάποια στοιχεία που ενίσχυαν τους ισχυρισμούς της Τ.Τ περί μη ικανοποιητικής επίδοσης του κ. Η. Η Επιτροπή θα μπορούσε, συνεπώς, να έχει την εύλογη εντύπωση ότι η απόφαση της Τ.Τ να καταγγείλει τη σύμβαση με τον κ. Η. δεν ήταν εξώφθαλμα εσφαλμένη. Φαίνεται λοιπόν πως δεν υπάρχει βάση για τον ισχυρισμό ότι οι αρχές της χρηστής διοίκησης απαιτούν από την Επιτροπή να διασφαλίσει την πραγματοποίηση ad hoc ανεπίσημης ακρόασης

1 Υπόθεση 17/74 *Transocean Marine Paint Association κατά Επιτροπής* [1974] ECR 1063 έως 1081.

σχετικά με τη συμβατική διένεξη που είχε ξεσπάσει μεταξύ Τ.Τ και κ. Η.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, φαίνεται πως δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Με βάση τις καταγγελίες που διέτύπωσε ο κ. Η. τον Μάρτιο του 1997, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε αντίγραφο της απόφασής του, προς ενημέρωση, στο Ελεγκτικό Συνέδριο και την UCLAF, με αίτηση να ενημερωθεί για οιαδήποτε δράση ενδεχομένως αναληφθεί σε σχέση με τις καταγγελίες του κ. Η. Εν συνεχεία, ο Διαμεσολαβητής ενημερώθηκε ότι η UCLAF είχε ξεκινήσει έρευνα.

ΑΡΝΗΣΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 532/28.3.96/UTE/B/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. F. κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τον Μάρτιο του 1996 την άρνηση της Επιτροπής να του αποστείλει αντίγραφο ενός τελωνειακού εγγράφου T5.

Η βελγική εταιρεία U του κ. F. είναι μία εταιρεία εισαγωγών- εξαγωγών με εξειδίκευση στις εμπορικές συναλλαγές με αφρικανικά κράτη. Σε μία διεθνή εμπορική πράξη, η εταιρεία U εξήγαγε γάλα προς το Τόγκο, μέσω της ολλανδικής εταιρείας C. Ο εισαγωγέας στο Τόγκο αρνήθηκε να εισαγάγει το γάλα καθόσον το προϊόν δεν ανταποκρινόταν στις διατάξεις της σύμβασης. Αμέσως, η εταιρεία U προσέφυγε στα ολλανδικά δικαστήρια κατά της εταιρείας C.

Η εταιρεία U κατήγγειλε ότι το εμπορικό επιμελητήριο του Zutphen είχε εκδώσει πλαστό πιστοποιητικό προέλευσης, με βάση το οποίο θα εισέπραττε την αμοιβή της η εταιρεία C. Αφού απευθύνθηκε τόσο στις βελγικές όσο και στις ολλανδικές αρχές ανεπιτυχώς, η εταιρεία U ζήτησε το τελωνειακό έγγραφο T5 από την Επιτροπή. Η Επιτροπή απήντησε ότι μόνο εθνικές αρχές μπορούν να χορηγήσουν το έγγραφο αυτό.

Ο κ. F. προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή ζητώντας να λάβει το τελωνειακό έγγραφο T5 από την Επιτροπή.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν μπορούσε να παρέμβει σε περιπτώσεις όπως

η προκειμένη, καθόσον δεν διαθέτει διοικητικές ή νομικές εξουσίες σε σχέση με διαφορές που ανακύπτουν μεταξύ ιδιωτών.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, τα θέματα αυτά πρέπει να ρυθμίζονται με βάση την εθνική νομοθεσία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συμβούλευσε την εταιρεία U να προσφύγει σε αστικό δικαστήριο των Κάτω Χωρών για τη διευθέτηση του θέματος.

Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε ότι το εν λόγω έγγραφο δεν ήταν έγγραφο της Επιτροπής, αλλά ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής είχαν πρόσβαση σε τελωνειακά έγγραφα που χρησιμοποιούν οι εθνικές αρχές για τον έλεγχο των εισαγωγών και εξαγωγών εμπορευμάτων.

Η πρόσβαση αυτή προβλέπεται ειδικά από τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1468/81 της 19ης Μαΐου 1981¹ και δίνει τη δυνατότητα στις υπηρεσίες της Επιτροπής να φέρουν σε πέρας τα καθήκοντά τους όσον αφορά τον έλεγχο, τον συντονισμό και την παρακολούθηση. Η Επιτροπή επεσήμανε ότι σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού, δεν ήταν δυνατόν, για λόγους επαγγελματικού απορρήτου, τα έγγραφα που έχουν ληφθεί με βάση αυτές τις εξουσίες να διαβιβαστούν από την Επιτροπή σε τρίτο μέρος για χρήση σε αστική υπόθεση.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο κ. F. υποστήριζε την αρχική του καταγγελία και διαμαρτυρόταν για τη στάση της Επιτροπής που του αρνήθηκε πρόσβαση στο έγγραφο T5 με βάση το σκεπτικό του επαγγελματικού απορρήτου.

Περαιτέρω έρευνες

Αφού εξέτασε τις παρατηρήσεις της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι ορισμένες πτυχές της καταγγελίας δεν είχαν ακόμη απαντηθεί. Ζήτησε λοιπόν από την Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τη νομική βάση της άρνησής της να χορηγήσει αντίγραφο του εγγράφου αυτού στον καταγγέλλοντα, ιδίως με βάση την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 περί της πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα της Επιτροπής.

Απαντώντας, η Επιτροπή ανέφερε ότι τα τελωνειακά έγγραφα T5 δεν προέρχονταν ούτε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής ούτε από τις υπηρεσίες άλλου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού της Κοινότητας αλλά από την εταιρεία C, με την θεώρηση των ολλανδικών τελωνειακών αρχών. Η Επιτροπή σημείωνε επιπλέον ότι δεν διέθετε το πρωτότυπο αυτού του εγγράφου ή αντίγραφό του.

1 ΕΕ 144 της 2.6.1981, σελ. 1.

Η απόφαση

Στις 8 Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή ενέκρινε απόφαση σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής¹. Η απόφαση αυτή θεσπίζει την αρχή της ευρείας πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής.

Η Επιτροπή δήλωσε στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ήταν αυτή ο συντάκτης του τελωνειακού εγγράφου T5 και ότι δεν κατείχε το έγγραφο αυτό ούτε ως πρωτότυπο ούτε αντίγραφο του.

Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν ήταν δυνατόν η Επιτροπή να επιτρέψει την πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο, πράγμα που βρίσκεται εκτός του πεδίου εφαρμογής της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαινόταν να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΜΕΝΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 533/01.4.96/ETEN/ES κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Μάρτιο του 1994 ο κ. C, τεχνικός γραμματέας του Ευρωπαϊκού Δικτύου Τουριστικής Εκπαίδευσης (ETEN), μίας μη κερδοσκοπικής ευρωπαϊκής οργάνωσης, προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενος ότι η Επιτροπή δεν κατέβαλε το υπόλοιπο 40% της συμπεφωνημένης επιδότησης δύο τουριστικών προγραμμάτων. Κατήγγειλε επίσης ότι η Επιτροπή παρέλειψε να απαντήσει σε όλες τις επιστολές που απέστειλε η ETEN ζητώντας από την Επιτροπή να εξηγήσει αυτή την καθυστέρηση πληρωμής.

Τον Δεκέμβριο του 1993, η Επιτροπή (ΓΔ XXIII) συμφώνησε να χρηματοδοτήσει το 80% του κόστους δύο προγραμμάτων της ETEN. Τα δύο προγράμματα αφορούσαν τη δημιουργία της Διεθνούς Ένωσης Σπουδαστών Τουριστικών Επαγγελματιών (έργο ITSA) και τη δημοσίευση ενός θησαυρού και λεξικού τουριστικής ορολογίας (έργο Thesaurus). Το πλαίσιο των δύο αυτών επιδοτήσεων εντασσόταν στο «κοινοτικό σχέδιο δράσης για την ενίσχυση του τουρισμού»². Οι επιδοτήσεις συμφωνήθη-

1 ΕΕ 1994, L 46/58.

2 Απόφαση του Συμβουλίου 94/421/ΕΟΚ της 13ης Ιουλίου 1992 σχετικά με κοινοτικό σχέδιο δράσης για την ενίσχυση του τουρισμού (ΕΕ L 231/26)· κοινοτικό σχέδιο δράσης για την ενίσχυση του τουρισμού, χρονοδιάγραμμα προτεραιοτήτων, πρόσκληση υποβολής προτάσεων (ΕΕ C 93/28/09).

καν με την υπογραφή συμβάσεων μεταξύ της ETEN και της ΓΔ XXIII στις 30 και 31 Δεκεμβρίου 1993, που περιλάμβαναν «δηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης του δικαιούχου».

Η καταβολή της επιδότησης επρόκειτο να γίνει σε δύο φάσεις, 60% και 40% αντίστοιχα του συνολικού ποσού. Το σχέδιο ITSA ολοκληρώθηκε τον Δεκέμβριο του 1994. Το σχέδιο Thesaurus ολοκληρώθηκε τον Ιούνιο του 1995 μετά από εξάμηνη παράταση που χορηγήθηκε στο ETEN από την Επιτροπή. Σύμφωνα με τον καταγγέλοντα, όλη η αναγκαία τεκμηρίωση συμπεριλαμβανομένης και της τελικής έκθεσης και δήλωσης λογαριασμών παραδόθηκε εγκαίρως στην ΓΔ XXIII. Η πρώτη καταβολή του 60% (57.450 Ecu και 60.480 Ecu αντίστοιχα για το ITSA και το Thesaurus) έγινε τον Αύγουστο του 1994. Εν συνεχεία, η Επιτροπή δεν κατέβαλε το υπόλοιπο 40% που ανερχόταν στις 78.620 Ecu (38.300 Ecu και 40.320 Ecu αντιστοίχως).

Εν συνεχεία, το ETEN ήρθε σε επαφή με την Επιτροπή επανειλημμένως ζητώντας την καταβολή του εκκρεμούντος ποσού και αιτιολόγηση της καθυστέρησης. Δεν λάβανε απάντηση από την ΓΔ XXIII, πέρα από τον ισχυρισμό ότι σημειώθηκε διοικητική καθυστέρηση. Από τον Ιούνιο του 1995 έως τον Απρίλιο του 1996 το ETEN απέστειλε 5 επιστολές και φάξ στην Επιτροπή τα οποία έμειναν αναπάντητα. Με βάση τα στοιχεία αυτά, το ETEN κατήγγειλε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε στην υποχρέωσή της να καταβάλει το υπόλοιπο 40% του ποσού και παρέλειψε να χορηγήσει στο ETEN αιτιολόγηση της εν λόγω καθυστέρησης.

H εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή επεσήμανε τα εξής σημεία:

1 Η Επιτροπή παραδέχτηκε την παράλειψη απάντησης στην αλληλογραφία του ETEN και ζήτησε συγνώμη γι' αυτό. Η διαδικασία στο πλαίσιο της ΓΔ XXIII για την απάντηση σε έρευνες όσον αφορά εκκρεμείς πληρωμές σε παρεμφερή όργανα τελούν υπό αναθεώρηση, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι έρευνες αυτές θα αναλαμβάνονται χωρίς καθυστέρηση και οι απαντήσεις θα αποστέλλονται το ταχύτερο δυνατό.

2 Η καθυστέρηση πληρωμής οφειλόταν εν μέρει στο γεγονός ότι, στην περίπτωση του σχεδίου ITSA, στην Επιτροπή επεστράφησαν δύο διαφορετικά αντίγραφα της σύμβασης με υπογραφές διαφορετικών εκπροσώπων της ETEN. Επιπλέον, η ETEN μολονότι είχε ως έδρα την Ισπανία κατά την διάρκεια της περιόδου του έργου,

είχε συμπληρώσει τις διατυπώσεις καταχώρισης στο Λουξεμβούργο τον Νοέμβριο του 1993 και μετέφερε τον τραπεζικό λογαριασμό της από τις Βρυξέλλες στο Λουξεμβούργο.

- 3 Για αμφότερα τα έργα, η Επιτροπή δεν είχε ικανοποιηθεί από την τελική δήλωση λογαριασμών που δεν απηχούσε το πραγματικό κόστος των έργων. Επιπλέον, η υποστηρικτική τεκμηρίωση για τα διεκδικούμενα ποσά ήταν ανεπαρκής και δεν ήταν σύμφωνη με τους όρους της σύμβασης.
- 4 Το έργο ITSA δεν είχε εκτελεστεί σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, καθόσον ένας από τους βασικούς στόχους του (η παροχή υποτροφιών) δεν είχε επιτευχθεί. Καθόσον η Επιτροπή δεν ικανοποιήθηκε από τις πληροφορίες που ζήτησε από την ETEN σχετικά με την κατάσταση υλοποίησης του έργου, έκρινε απαραίτητο να διενεργήσει επιτόπου επιθεώρηση στα κεντρικά γραφεία της ETEN στις 25 Απριλίου 1996.
- 5 Η Επιτροπή δεν ικανοποιήθηκε από τις εξηγήσεις του κ. C και από τα υποστηρικτικά έγγραφα που έλαβε από την ETEN κατά τη διάρκεια και μετά την επιτόπου επιθεώρηση. Κρίθηκε συνεπώς αναγκαίο να διενεργηθεί περαιτέρω εξέταση της κατάστασης προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον θα μπορούσε να καταβληθεί στην ETEN η τελική πληρωμή ή, αντιθέτως, θα έπρεπε να ζητηθεί επιστροφή κάποιου ποσού απ' αυτήν. Πρόθεση της Επιτροπής ήταν να καταλήξει σε τελική απόφαση πριν από τα τέλη του Ιουλίου 1996.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Συνοπτικά, ο κ. F πρόεδρος της ETEN, προέβη στις κάτωθι παρατηρήσεις:

- 1 Οι διατυπώσεις καταχώρισης και τα άλλα διοικητικά στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή δεν αιτιολογούν πλήρως την καθυστέρηση της πληρωμής. Πιο συγκεκριμένα, οι διοικητικές διαδικασίες που ανάγονται στο 1994 θα μπορούσαν να αιτιολογήσουν κάποιες από τις αρχικές καθυστερήσεις αλλά όχι τις μεταγενέστερες όταν είχαν ολοκληρωθεί τα έργα. Επιπλέον, η εξήγηση της Επιτροπής επί του θέματος αυτού αφορούσε μόνο το έργο ITSA και δεν αιτιολογούσαν την καθυστέρηση της καταβολής του έργου Thesaurus.
- 2 Οι υπηρεσίες της Επιτροπής μπορούσαν να επιβεβαιώσουν κατά την επί τόπου επιθεώρηση ότι το έργο ITSA στόχευε στην παροχή υποτροφιών σε σπουδαστές και ότι βρισκόταν σε φάση ολοκλήρωσης, αλλά η μεταγενέστερη επέκταση του έργου καθυστέρησε λόγω της έλλειψης της οικονομικής βοήθειας της Επιτροπής.

3 Όλο το υλικό που ζήτησε η Επιτροπή μετά την επίσκεψή της απεστάλη στις υπηρεσίες της σύντομα.

4 Στα τέλη του Ιουλίου του 1996 εξακολουθούσε να μην έχει ληφθεί τελική απόφαση της Επιτροπής και δεν υπήρχε και κατά προσέγγιση ένδειξη της ημερομηνίας κατά την οποία θα λαμβανόταν η τελική απόφαση.

Σε συμπληρωματική επιστολή προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλων παρατηρούσε ότι, λόγω των καθυστερήσεων στις πληρωμές, υπονομεύθηκε σοβαρά η υλοποίηση αμφοτέρων των έργων ITSA και Thesaurus.

Περαιτέρω έρευνες

Η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι είχε διαβιβάσει στην ETEN εγγράφως στις 3 Δεκεμβρίου του 1996 την τελική της απόφαση σχετικά με την καταβολή της πληρωμής για τα έργα ITSA και Thesaurus.

Η Επιτροπή κατέληγε ότι, για το έργο Thesaurus, από το τελικό μη καταβεβλημένο ποσό των 40.320 Ecu έπρεπε να αφαιρεθούν 25.519 Ecu λόγω μη επιλέξιμων δαπανών και έλλειψης υποστηρικτικών εγγράφων. Για το σχέδιο ITSA, η Επιτροπή κατέληξε ότι θα έπρεπε να επιστραφεί το ποσό της πρώτης πληρωμής του 40% (57.450 Ecu), λόγω της πλήρους αποτυχίας του έργου και τις σαφείς ενδείξεις ότι οι προσπάθειες της ETEN δεν ήταν τέτοιες που να δίνουν βάσιμες ελπίδες επιτυχίας. Συνεπώς, η Επιτροπή απέστειλε εντολή καθαρής επιστροφής 31.931 Ecu στην ETEN.

Συμπληρωματικές παρατηρήσεις του καταγγέλοντος

Ο καταγγέλων δεν συμφωνούσε με την τελική απόφαση της Επιτροπής που κατέληγε σε εντολή επιστροφής, δεδομένου ότι, κατά την άποψή του, αμφότερα τα έργα είχαν ολοκληρωθεί επιτυχώς εγκαίρως και σύμφωνα με τους συμφωνηθέντες όρους. Όσον αφορά το έργο ITSA, ο καταγγέλων υποστήριζε ότι η Επιτροπή παραδεχόταν στην επιστολή της στις 3 Δεκεμβρίου 1996 ότι οι συμπεφωνημένοι όροι του έργου είχαν κατά βάση εκπληρωθεί στα τέλη Δεκεμβρίου 1994 και ότι η Επιτροπή ήταν υπεύθυνη για τα μεταγενέστερα οικονομικά και οργανωτικά προβλήματα αμφοτέρων των έργων.

Τέλος, ο καταγγέλων ζήτησε από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή να αναστείλει την εντολή επιστροφής.

Η απόφαση

1 Η απαίτηση του καταγγέλλοντος για αναστολή της εντολής πληρωμής

Ο Διαμεσολαβητής δεν έχει εξουσιοδότηση να αναστέλει απόφαση περί εντολής επιστροφής.

2 Παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει σε αλληλογραφία

Η Επιτροπή παραδεχόταν και εξέφραζε την λύπη της για το γεγονός ότι παρέλειψε να απαντήσει στις επιστολές της ETEN. Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε πως οι διαδικασίες στο πλαίσιο της ΓΔ XXIII σχετικά με τις απαντήσεις σε έρευνες όσον αφορά εκκρεμούσες πληρωμές βρίσκονταν υπό αναθεώρηση, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι έρευνες αυτές αναλαμβάνονται χωρίς καθυστέρηση και ότι οι απαντήσεις διαβιβάζονταν το ταχύτερο δυνατό. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε αναγκαίο να προβεί σε περαιτέρω παρατηρήσεις.

3 Παράλειψη της Επιτροπής να καταβάλει το υπόλοιπο 40% της επιδότησης

3.1 Οι όροι για την καταβολή του υπολοίπου 40% της οικονομικής ενίσχυσης καθορίζονταν ταυτόσημα στις «δηλώσεις για οικονομική ενίσχυση του δικαιούχου», που υπεγράφησαν από την ETEN στις 30 και 31 Δεκεμβρίου 1993. Οι αντίστοιχες διατάξεις των εν λόγω δηλώσεων προέβλεπαν ότι το υπόλοιπο 40% της οικονομικής ενίσχυσης θα καταβαλλόταν μετά την υποβολή και την εκ μέρους της Επιτροπής αποδοχή των αναγκαίων εγγράφων (έκθεση σχετικά με την χρήση της οικονομικής ενίσχυσης, δήλωση λογαριασμού ή οικονομική δήλωση καθώς και δεόντως πιστοποιημένα υποστηρικτικά έγγραφα που θα ανέφεραν την φύση και το ποσό κάθε στοιχείου δαπάνης και τα αντίστοιχα έσοδα). Οι δηλώσεις αυτές προέβλεπαν επίσης ότι, αν η δήλωση εξόδων δεν αιτιολογούσε την χρήση της οικονομικής βοήθειας, η ETEN συμφωνούσε να επιστρέψει, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, κάθε χρεωστικώς καταβληθέν ποσό.

3.2 Η ETEN δικαιούτο συνεπώς να εισπράξει επιδότηση αν εκπληρούσε τους όρους των δύο δηλώσεων. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της Επιτροπής, η καθυστέρηση πληρωμής οφειλόταν κατά βάση στο γεγονός ότι η ETEN δεν είχε εκπληρώσει πλήρως τους όρους αυτούς.

3.3 Ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να αποφανθεί σχετικά με την ουσιαστική διαφωνία μεταξύ Επιτροπής και ETEN, σχετικά με το κατά πόσον η τελευταία είχε εκπληρώσει τους όρους των δύο

αυτών δηλώσεων. Το θέμα αυτό μπορούσε μόνο να επιλυθεί από αρμόδιο δικαστήριο, που θα είχε την δυνατότητα να ακούσει μαρτυρίες και να αξιολογήσει το αποδεικτικό υλικό των δύο πλευρών.

- 3.4 Ο ρόλος του Διαμεσολαβητή σε σχέση με αυτή την πτυχή της υπόθεσης ήταν να εξετάσει κατά πόσον υπήρχαν στοιχεία ότι η Επιτροπή είχε παραλείψει να ενεργήσει σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διαχείρισης. Οι αρχές αυτές απαιτούν να μην είχε καθυστερήσει την πληρωμή της ETEN όσον αφορά το υπόλοιπο 40% της οικονομικής ενίσχυσης, εκτός κι αν υπήρχαν σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την εκ μέρους της ETEN εκπλήρωση των όρων των δύο δηλώσεων.
- 3.5 Άν οι διατυπώσεις καταχώρισης και τα λοιπά διοικητικά στοιχεία που επικαλείτο η Επιτροπή δεν μπορούσαν, όπως ορθά παρατηρεί ο καταγγέλων, να αιτιολογήσουν πλήρως την καθυστέρηση της καταβολής του υπολοίπου 40%, τα άλλα επιχειρήματα που επικαλέστηκε η Επιτροπή φαίνεται να αποδεικνύουν πως η Επιτροπή είχε σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την εκ μέρους της ETEN εκπλήρωση των όρων των δύο δηλώσεων. Ειδικότερα, φαινόταν από τις παρατηρήσεις της, ότι η Επιτροπή δεν είχε πειστεί ότι η τελική δήλωση λογαριασμών ανταποκρινόταν πλήρως στο πραγματικό κόστος των έργων. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η υποστηρικτική τεκμηρίωση των διεκδικουμένων ποσών ήταν ανεπαρκής και δεν ήταν σύμφωνη με τους όρους της σύμβασης.
- 3.6 Επιπλέον, το γεγονός ότι η Επιτροπή, μη όντας ικανοποιημένη από τις πληροφορίες της ETEN σχετικά με την κατάσταση υλοποίησης του έργου ITSA, αποφάσισε να διενεργήσει επιτόπου έλεγχο στην έδρα της ETEN, εξετάζοντας εν συνεχεία τη δυνατότητα επιστροφής εκ μέρους της ETEN κάποιου ποσού, επιβεβαίωσε το γεγονός ότι είχε πραγματικές αμφιβολίες σχετικά με το κατά πόσον η ETEN είχε συμμορφωθεί με τους όρους της σύμβασης. Η ύπαρξη πραγματικών αμφιβολιών εκ μέρους της Επιτροπής επιβεβαιώθηκε εν συνεχεία από την τελική της απόφαση να εκδώσει εντολή επιστροφής, λόγω μη επιλέξιμων δαπανών και έλλειψης υποβολής υποστηρικτικών εγγράφων στο έργο Thesaurus και λόγω της συνολικής αποτυχίας του έργου ITSA.

Με βάση τις έρευνες που διενεργήθηκαν σε σχέση με την εν λόγω καταγγελία, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Με βάση τα στοιχεία αυτά, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Συμπληρωματική παρατήρηση

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι ο καταγγέλων είχε την δυνατότητα να προσφύγει σχετικά με την υπόθεση της μη καταβολής του υπολοίπου 40% της οικονομικής ενίσχυσης και της τελικής απόφασης της Επιτροπής σε αρμόδια δικαστική αρχή.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 539/3.4.96/MA/DK/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Μάρτιο του 1996, η κ. Α κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή ότι η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Δανία δεν την βοήθησε δεόντως καθόσον δεν την ενημέρωσε σχετικά με τα δικαιώματά της με βάση τον Κανονισμό αριθ. 1408/71¹.

Καθόσον η κ. Α είναι σουηδή συνταξιούχος που διαμένει στην Δανία, αντιμετώπισε προβλήματα σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση στη Δανία. Υποχρεώθηκε να απευθυνθεί δύο φορές στην δανική αντιπροσωπεία και στον Πρόεδρο της Επιτροπής προκειμένου να τους συμβουλευθεί.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής επεσήμαιναν τα εξής σημεία:

Η κ. Α απευθύνθηκε στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τον Απρίλιο του 1996. Η επιστολή παραπέμφθηκε στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Κοπεγχάγη για περαιτέρω δράση.

Η βοηθητική υπηρεσία «Euro-Jus» στην Κοπεγχάγη ανέλαβε το θέμα και, σύμφωνα με την Επιτροπή, ο νομικός σύμβουλος της ήρθε επανειλημμένως σε επαφή με την κ. Α τηλεφωνικώς. Η κ. Α έλαβε υπόσχεση για τεχνική βοήθεια προς επίλυση του προβλήματός της αν μπορούσε να παράσχει περαιτέρω πληροφορίες. Οι πληροφορίες αυτές ζητήθηκαν με επιστολή στις 22 Απριλίου 1996 και με επιστολή υπενθύμισης στις 9 Μαΐου 1996. Στην επιστολή υπενθύμισης η αντιπροσωπεία στην Κοπεγχάγη επανέλαβε την πρόθεσή της να βοηθήσει αλλά εξήγησε ότι χρειάζονταν περαιτέρω

1 ΕΕ L 149/2, 1971.

πληροφορίες προκειμένου να δώσει συνέχεια στο θέμα. Τελική επιστολή υπενθύμισης απεστάλη από τον νομικό σύμβουλο στις 29 Μαΐου 1996 εξηγώντας ότι χωρίς τις ζητηθείσες πληροφορίες ήταν αδύνατον να διερευνηθεί η υπόθεση.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι ήταν απολύτως πρόθυμη να βοηθήσει την κ. Α. Ωστόσο, για να διερευνηθεί το θέμα είχε ζωτική σημασία η Επιτροπή να κατείχε όλες τις πληροφορίες στις οποίες είχε ήδη αναφερθεί στην αλληλογραφία της η κ. Α.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλουσας

Στις παρατηρήσεις της η κ. Α επέμεινε στην καταγγελία της. Επιβεβαίωσε ότι απευθύνθηκε στον Πρόεδρο της Επιτροπής τον Απρίλιο του 1996, αλλά ανέφερε ότι δεν έλαβε από αυτόν απάντηση.

Η κ. Α αρνήθηκε ότι είχε επανειλημμένες τηλεφωνικές επικοινωνίες με τον νομικό σύμβουλο της αντιπροσωπείας. Σύμφωνα με την κ. Α δεν υπήρχαν τηλεφωνικές επαφές μεταξύ αυτής και του γραφείου μετά τον Απρίλιο του 1996. Ωστόσο, επιβεβαίωσε ότι μίλησε μία φορά με τον εκπρόσωπο της Euro-Jus στις 21 Φεβρουαρίου 1996.

Η κ. Α ανέφερε ότι δεν ήταν δυνατόν να υποβάλει όλο το σχετικό υλικό πριν πληροφορηθεί τα περί της κοινοτικής νομοθεσίας.

Η κ. Α ανέφερε ότι την επιστολή της 22ας Απριλίου 1996 την έλαβε μόνο στα τέλη Μαΐου 1996. Ουσιαστικά, έλαβε πρώτα την επιστολή υπενθύμισης της 9ης Μαΐου 1996 στην οποία επισυναπτόταν η επιστολή της 22ας Απριλίου. Η κ. Α με έκπληξη διαπίστωσε τις καθυστερήσεις που σημειώνονταν στην παραλαβή των επιστολών αυτών.

Όσον αφορά το περιεχόμενο της επιστολής της 22ας Απριλίου 1996, η κ. Α ανέφερε ότι είχε ήδη απαντήσει στο πρώτο ερώτημα στην προηγούμενη επιστολή της στις 17 Φεβρουαρίου 1996. Επιπλέον, θεωρούσε ότι τα τελευταία τρία ερωτήματα ήταν άσχετα και αποσκοπούσαν στο να της δημιουργήσουν άγχος. Σύμφωνα με την κ. Α και αυτά τα θέματα είχαν επίσης ήδη απαντηθεί.

Η απόφαση

1 Αλληλογραφία μεταξύ της καταγγέλουσας και των υπηρεσιών της Επιτροπής

- 1.1 Στις 17 Φεβρουαρίου 1996, η κ. Α απευθύνθηκε στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Κοπεγχάγη ζητώντας βοήθεια για το θέμα της. Στην επιστολή της έδινε διεύθυνση στο Frederiksberg. Στις 22 Φεβρουαρίου 1996, η κ. Α μίλησε τηλεφωνικά με την εκπρόσωπο της Euro-Jus, την κ. F, η οποία υποσχέθηκε να εξετάσει το θέμα.

Στις 22 Απριλίου 1996, η κ. F απήντησε στην επιστολή της 17ης Φεβρουαρίου 1996 της κ. Α, ζητώντας περαιτέρω πληροφορίες. Η επιστολή αυτή απεστάλη στη διεύθυνση που ανέφερε η κ. Α στην επιστολή της της 17ης Φεβρουαρίου 1996.

- 1.2 Στις 16 Απριλίου 1996, η κ. Α απευθύνθηκε στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στην επιστολή της έδινε διεύθυνση στο Humlebaek. Στις 18 Απριλίου 1996, ο Πρόεδρος διαβίβασε την επιστολή της στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Κοπεγχάγη. Στις 9 Μαΐου 1996, η κ. F απήντησε εξ ονόματος του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ευχαριστώντας την κ. Α για την επιστολή της και ενημερώνοντάς την ότι θα προσπαθήσει να βοηθήσει την κ. Α, αλλά χρειαζόταν να λάβει απαντήσεις εκ μέρους της κ. Α όσον αφορά τα θέματα που είχε ήδη θέσει. Η επιστολή αυτή απεστάλη στο Humlebaek και η κ. Α την παρέλαβε περί τα τέλη Μαΐου 1996.
- 1.3 Η αντιπροσωπεία της Επιτροπής απέστειλε την τελευταία επιστολή υπενθύμισης στις 29 Μαΐου 1996 και στις δύο διευθύνσεις που η κ. Α είχε χρησιμοποιήσει στην αλληλογραφία της. Στην εν λόγω επιστολή επαναλαμβανόταν το αίτημα για περαιτέρω πληροφορίες.
- 1.4 Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, οι επιστολές της κ. Α προς την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Κοπεγχάγη και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής απαντήθηκαν στις 22 Απριλίου 1996 και 9 Μαΐου 1996.
- 1.5 Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης στον τρόπο με τον οποίο η αντιπροσωπεία της Επιτροπής απήντησε τις προαναφερθείσες επιστολές.

2 Καθυστερήσεις στην παραλαβή επιστολών που απέστειλε η αντιπροσωπεία της Επιτροπής

- 2.1 Στις παρατηρήσεις της, η κ. Α ανέφερε ότι σημειώθηκαν καθυστερήσεις στην παραλαβή επιστολών που είχε αποστείλει η αντιπροσωπεία της Επιτροπής. Οι καταγγελλόμενες καθυστερήσεις φαίνεται ότι οφείλονταν στο γεγονός ότι η κ. Α είχε χρησιμοποιήσει τρεις διαφορετικές διευθύνσεις στην αλληλογραφία της προς την αντιπροσωπεία της Επιτροπής και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 2.2 Όλες οι απαντήσεις απεστάλησαν στη διεύθυνση που η κ. Α είχε δώσει στην αντίστοιχη επιστολή της. Επιπλέον, η κ. Α δεν φαίνεται να είχε δηλώσει αλλαγή διεύθυνσης στην Επιτροπή. Έτσι λοιπόν, από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με τις καθυστερήσεις όσον αφορά την παραλαβή της αλληλογραφίας.

3 Βοήθεια εκ μέρους της αντιπροσωπείας της Επιτροπής

- 3.1 Στην αλληλογραφία της, η αντιπροσωπεία της Επιτροπής είχε αναφέρει ότι χρειαζόταν περισσότερες πληροφορίες για την ιδιαίτερη κατάσταση της κ. Α προκειμένου να διερευνήσει την υπόθεσή της. Η αντιπροσωπεία εξέφρασε την πρόθεσή της να βοηθήσει αλλά η κ. Α θεώρησε ότι τα ερωτήματα που έθετε ήταν άσχετα.
- 3.2 Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η αντιπροσωπεία της Επιτροπής προσπάθησε να βοηθήσει την κ. Α στο θέμα της και ότι, προκειμένου να μπορέσει να το πράξει, χρειάστηκε να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες.

Με βάση τα ευρήματα αυτά, δεν φαίνεται να σημειώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΛΓΕΡΙΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 572/24.4.96/ST/IT/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου

Η καταγγελία

Τον Απρίλιο του 1996, ο κ. Τ υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή σχετικά με μία σύμβαση τεχνικής βοήθειας στην Αλγερία που είχε υπογράψει με την Επιτροπή. Στην καταγγελία του αναφερόταν επίσης και στην γνώμη που έδωσε για το σχέδιο αυτό το Ελεγκτικό Συνέδριο.

1 Σχετικά με την Επιτροπή

Το 1994, ο κ. Τ είχε υπογράψει σύμβαση με την Επιτροπή για συνεργασία στην Αλγερία, στο πλαίσιο του προγράμματος PSAS που χρηματοδοτείτο από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Μετά από διαγωνισμό, ο οποίος διενεργήθηκε από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Αλγερία, ο καταγγέλων ανέλαβε το έργο «SEM/03/280/030/A».

Τα καθήκοντά του στην Αλγερία ξεκίνησαν τον Μάρτιο του 1994. Παρά ορισμένες δυσκολίες, ο καταγγέλων κατόρθωσε να ολοκληρώσει τις εργασίες του πριν από την προθεσμία που όριζε η σύμβαση (Μάρτιος 1995). Η Επιτροπή εξόφλησε δύο λογαριασμούς σχετικά με το εξάμηνο που εργάστηκε το 1994, αλλά όσον αφορά άλλους λογαριασμούς που απέστειλε στην Επιτροπή στις 15 Φεβρουαρίου 1995 και 18 Μαΐου 1995, δεν έγιναν πληρωμές.

Ο κ. Τ ζήτησε την εξόφληση των λογαριασμών αυτών, την καταβολή τόκων υπερημερίας καθώς και αποζημίωση για προσβολή της επαγγελματικής του ευτιξίας. Τον Μάρτιο του 1996 η Επιτροπή συμφώνησε να διευθετήσει το θέμα.

Ο κ. Τ προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με καταγγελλόμενη κακή διοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής, καθόσον αυτή παρέλειψε να του χορηγήσει επαρκή τεχνική βοήθεια, για κατάχρηση εξουσίας με καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες, για διοικητικές παρατυπίες και για εσφαλμένα και λανθασμένα πληροφόρηση που διαβιβάστηκε στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

2 Σχετικά με το Ελεγκτικό Συνέδριο

Ο κ. Τ διαμαρτυρόταν επίσης και για διάφορες παρατηρήσεις που περιλάμβανε η ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το 1994 σχετικά με το πρόγραμμα PSAS στην Αλγερία. Στο σημείο 11.69 της έκθεσης, το Ελεγκτικό Συνέδριο ανέφερε ότι η έκθεσή του περιορίστηκε «στην εξέταση των εγγράφων, και σε ορισμένες συνεδριάσεις με υπαλλήλους της Επιτροπής». Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, το Ελεγκτικό Συνέδριο θα έπρεπε επίσης να έχει συνάντηση και με τον ίδιο, προκειμένου να του δώσει την ευκαιρία να αιτιολογήσει τις ενέργειες του.

Η εξέταση

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στα ενδιαφερόμενα όργανα.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Συνοπτικά, η Επιτροπή προέβη στις κάτωθι παρατηρήσεις:

Στις διάφορες φάσεις του έργου, ο κ. Τ δεν είχε συμμορφωθεί με τις τεχνικές οδηγίες της σύμβασης και οι εκθέσεις του ήταν ελλιπείς και υπερβολικά ασαφείς.

Τον Φεβρουάριο του 1995, ο κ. Τ διεβίβασε συνοπτική έκθεση των δραστηριοτήτων για την περίοδο από 15.5.1994 έως 18.1.1995. Μία δεύτερη έκθεση απεστάλη στις 10 Μαΐου 1995 μόλις ολοκληρώθηκε η σύμβαση. Οι εκθέσεις αυτές ήταν ανεπαρκείς και είχαν συνταχθεί βιαστικά και, κατά συνέπεια, δεν έδιναν δυνατότητα σαφούς αξιολόγησης της προόδου. Η Επιτροπή αποφάσισε να αναβάλει την εξόφληση των δύο τελευταίων λογαριασμών της σύμβασης μέχρις ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία ελέγχου, στην οποία εμπλέκονται διάφορες υπηρεσίες της Επιτροπής.

Τον Ιούνιο του 1996 επετεύχθη συμφωνία με τον καταγγέλοντα που συμφώνησε να μην εμμείνει στις διεκδικήσεις του, με αντάλλαγμα την καταβολή του υπόλοιπου ποσού.

Οι παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Συνοπτικά, το Ελεγκτικό Συνέδριο προέβη στις κάτωθι παρατηρήσεις:

Το Ελεγκτικό Συνέδριο έλεγξε την εξέλιξη του προγράμματος PSAS κατά την περίοδο από τον Απρίλιο 1994 έως τον Φεβρουάριο 1995. Κατά την έλεγχο αυτό, το Ελεγκτικό Συνέδριο ακολούθησε τα κριτήρια που ορίζει η Συνθήκη της ΕΚ, και ειδικότερα το άρθρο 188γ, τρίτη παράγραφος, που αναφέρει ότι «ο έλεγχος πραγματοποιείται βάσει εγγράφων και, εν ανάγκη επιτόπου στα άλλα όργανα της Κοινότητας και στα κράτη μέλη». Εν προκειμένω, το Ελεγκτικό Συνέδριο αποφάσισε να μην πραγματοποιήσει ελέγχους επί τόπου λόγω της ασταθούς πολιτικής κατάστασης που επικρατούσε στην Αλγερία.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο αναφέρθηκε στο πρόγραμμα PSAS στην ετήσια έκθεση το 1994. Διάφορα τμήματα της έκθεσης συνετάγησαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο με βάση τις πληροφορίες που του χορήγησε η Επιτροπή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 188γ. Ο κ. Τ δεν κλήθηκε να παράσχει στοιχεία, καθόσον το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν υποχρεούται να έλθει σε επαφή με μεμονωμένα άτομα ή άλλους οργανισμούς. Αφετέρου, ο καταγγέλων ενημέρωσε το Ελεγκτικό Συνέδριο για την επιθυμία του να του δοθεί η ευκαιρία να παρουσιάσει την κατάσταση αφού πλέον είχε δημοσιευθεί η έκθεση του 1994 στην Επίσημη Εφημερίδα.

Η έκθεση δεν αναφερόταν σε οιοσδήποτε πτυχές που έχουν σχέση με τις επιδόσεις που σημείωσε ο καταγγέλων σε σχέση με τη σύμβαση. Η συγκεκριμένη έκφραση που χρησιμοποιείται στο σημείο 11.75 της ετήσιας έκθεσης και στην οποία αναφέρεται ο καταγγέλων («κατά συνέπεια») αφορούσε όλες τις παρατηρήσεις που αναφέρονταν στις προηγούμενες παραγράφους και όχι μόνο στα θέματα τεχνικής βοήθειας.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλων επιβεβαίωσε ότι επετεύχθη φιλικός διακανονισμός, μολονότι επέμενε πως έπρεπε να υπάρξει δημόσια συγγνώμη εκ μέρους της Επιτροπής και ζητούσε επίσης από το Ελεγκτικό Συνέδριο να προσθέσει *διορθωτικό* στην Επίσημη Εφημερίδα, στον βαθμό που η έκφραση «κατά συνέπεια» στο σημείο 11.75 της ετήσιας έκθεσης 1994, δεν αφορούσε την τεχνική βοήθεια που αυτός είχε χορηγήσει.

Ο καταγγέλων ζήτησε από την Επιτροπή να αναγνωρίσει το σφάλμα της με επιστολή προκειμένου να αποκαταστήσει την επαγγελματική του φήμη. Στην επιστολή αυτή θα έπρεπε να αναφέρει πως αποκαταστάθηκε η συμβατική σχέση με το θεσμικό όργανο.

Η απόφαση

Από την έρευνα που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής προκύπτει ότι ο κ. Τ και η Επιτροπή δήλωσαν πως επετεύχθη φιλικός διακανονισμός σε σχέση με τα θέματα της καταγγελίας. Καθόσον ο διακανονισμός αυτός ικανοποιούσε τα περισσότερα αιτήματα του καταγγέλοντος, αυτός εξέφρασε την ικανοποίησή του. Καθόσον η Επιτροπή είχε δημοσίως αναγνωρίσει ότι επετεύχθη συμφωνία με τον κ. Τ, το αίτημά του για δημόσια αναγνώριση είχε ήδη ικανοποιηθεί.

Αξιολογώντας το νόημα του σημείου 11.75 της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου του 1994, μπορεί να συναχθεί ότι η έκφραση «κατά συνέπεια» δεν αναφερόταν μόνο στην τεχνική βοήθεια που είχε αναλάβει ο καταγγέλων. Από τα συμφοραζόμενα φαίνεται να αναφερόταν σε όλα τα προηγούμενα τμήματα της έκθεσης. Το αντικείμενο της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου ήταν η Επιτροπή και όχι ο καταγγέλων.

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή σε σχέση με την εν λόγω καταγγελία, δεν φαίνεται να έχει σημειωθεί περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΜΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 579/2.5.96.MAMG/UK/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Απρίλιο του 1996, ο κ. Μ προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με την μη αναγνώριση των επαγγελματικών ικανοτήτων που είχε αποκτήσει στην Αργεντινή ως κλινικός ψυχολόγος. Η καταγγελία του αφορούσε την Βρετανική Ένωση Ψυχολόγων (BPS) και την Επιτροπή. Ο Διαμεσολαβητής τον ενημέρωσε ότι μπορούσε να ασχοληθεί με το τμήμα της καταγγελίας που αφορούσε την Επιτροπή, καθόσον η BPS δεν ήταν κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός.

Σύμφωνα με το καταγγέλοντα που είναι ισπανός πολίτης, αυτός απέκτησε πανεπιστημιακό δίπλωμα κλινικού ψυχολόγου στην Αργεντινή και εν συνεχεία άσκησε το επάγγελμα στην Γαλλία, όπου το δίπλωμά του αναγνωρίστηκε τον Δεκέμβριο του 1991. Το 1992 μετακόμισε στο Ηνωμένο Βασίλειο όπου προσπάθησε να εξεύρει εργασία ως κλινικός ψυχολόγος, αλλά η BPS αρνήθηκε να αναγνωρίσει τα πτυχία του και του ζήτησε, προκειμένου να λάβει ισοτιμία, να περάσει τις εξετάσεις για το βρετανικό δίπλωμα στην ψυχολογία. Λόγω αυτής της μη αναγνώρισης, δεν μπορούσε να υποβάλει υποψηφιότητα ως κλινικός ψυχολόγος στο εθνικό σύστημα υγείας του ΗΒ. Θεωρούσε ότι η BPS έπρεπε να

αναγνωρίσει τα πτυχία του με βάση την οδηγία του Συμβουλίου 89/48/ΕΟΚ¹ και τη σύσταση του Συμβουλίου 89/49/ΕΟΚ.²

Τον Απρίλιο του 1993, η Συμβουλευτική Υπηρεσία των Πολιτών της Ευρώπης (τμήμα του γραφείου της Επιτροπής στο Λονδίνο), που ενεργούσε εξ ονόματος του κ. Μ ανέφερε την κατάσταση αυτή στην Επιτροπή και ζήτησε διευκρίνιση του κατά πόσον η απαίτηση της BPS, σύμφωνα με την οποία για να του δοθεί ισοτιμία θα έπρεπε να λάβει το αντίστοιχο δίπλωμα του HB, ήταν σύμφωνη με την οδηγία 89/48. Τον Ιούνιο του 1993, η Επιτροπή (ΓΔ XV – εσωτερική αγορά και οικονομικές υπηρεσίες) απήντησε υποστηρίζοντας ότι δεν είχε λάβει πληροφορίες από τις γαλλικές αρχές σχετικά με την αναγνώριση του διπλώματος που είχε λάβει ο καταγγέλων από την Αργεντινή και, κατά συνέπεια, είχε σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την εκπλήρωση των όρων που ορίζει η οδηγία 89/48/ΕΟΚ. Η Επιτροπή πιο συγκεκριμένα παρατήρησε ότι το πιστοποιητικό που υπέβαλε στις βρετανικές αρχές ο κ. Μ, είχε εκδοθεί από την ισπανική πρεσβεία στο Παρίσι και δεν ήταν επικυρωμένο αντίγραφο της επίσημης απόφασης που είχαν λάβει οι αρμόδιες γαλλικές αρχές.

Σύμφωνα με τον καταγγέλοντα, η απάντηση της Επιτροπής διατύπωνε άδικες κατηγορίες σε βάρος του. Τον Ιανουάριο του 1995 ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έστειλε επιστολή στην ΓΔ XV αναφέροντας ότι η απάντηση της Επιτροπής προς την Συμβουλευτική Υπηρεσία της Ευρώπης των Πολιτών ήταν απολύτως αρνητική και δεν βοηθούσε τον καταγγέλοντα. Για τον λόγο αυτό, ζήτησε αναθεώρηση της υπόθεσης και πιο εμπεριστατωμένη γνωμοδότηση. Ο βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επεσήμανε ότι το γαλλικό υπουργείο παιδείας είχε αναγνωρίσει στον καταγγέλοντα το δικαίωμα άσκησης επαγγέλματος στις 24 Οκτωβρίου 1991 και ότι ο καταγγέλων πληρούσε προϋποθέσεις τουλάχιστον τριετούς επαγγελματικής εμπειρίας στη Γαλλία πριν εγκατασταθεί στο HB.

Η Επιτροπή απήντησε τον Φεβρουάριο του 1995 επαναλαμβάνοντας ότι, προκειμένου να επωφεληθεί της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ περί ενός γενικού συστήματος αναγνώρισης διπλωμάτων ανώτερης εκπαίδευσης, ο καταγγέλων θα έπρεπε να αποδείξει τριετή επαγγελματική εμπειρία πιστοποιημένη από κράτος μέλος που αναγνώριζε το δίπλωμα τρίτης χώρας που κατείχε (άρθρο 1 (α) της οδηγίας. Η Επιτροπή παρατηρούσε ότι, προκειμένου να μπορέσει να παρέμβει ενώπιον των βρετανικών αρχών και να τους ζητήσει να εφαρμόσουν στην περίπτωση αυτή την οδηγία, ο καταγγέλων θα έπρεπε να της αποστείλει αντίγραφο της επίσημης απόφασης των γαλλικών αρχών που αναγνώριζαν το δίπλωμα

1 EE L 19/16, 1989.

2 EE L 19/24, 1989.

που είχε λάβει στην Αργεντινή, καθώς και πιστοποιητικό τριετούς επαγγελματικής εμπειρίας.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, ο κ. Μ προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή καταγγέλοντας ότι η ΓΔ ΧΥ της Επιτροπής:

- 1 παρέλειψε να τον βοηθήσει στην προσπάθειά του να λάβει αναγνώριση των τίτλων σπουδών του,
- 2 προέβη σε άδικες κατηγορίες σε βάρος του στην αλληλογραφία σχετικά με το εν λόγω θέμα,
- 3 υιοθέτησε παρελκυστική ερμηνεία της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ ζητώντας τριετή επίσημη απασχόληση μετά την αναγνώριση,
- 4 δεν προχώρησε σε υλοποίηση της σύστασης 89/49/ΕΟΚ σχετικά με υπηκόους κρατών μελών που κατέχουν δίπλωμα τρίτης χώρας.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, η Επιτροπή επεσήμανε τα εξής σημεία:

- 1 Όσον αφορά την καταγγελία ότι παρέλειψε να βοηθήσει τον καταγγέλοντα στο να λάβει αναγνώριση των τίτλων σπουδών του, η Επιτροπή επιβεβαίωσε το θέμα που είχε επισημάνει και στο γραφείο της στο Λονδίνο, αναφέροντας ότι εξακολουθούσε να μην έχει απόδειξη ότι οι γαλλικές αρχές είχαν αναγνωρίσει το δίπλωμα που είχε ληφθεί στην Αργεντινή. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι είχε ζητήσει από τον καταγγέλοντα επανειλημμένως να αποστείλει απλό αντίγραφο της αναγνώρισης, αλλά συστηματικά αυτός απέφυγε να το πράξει. Η Επιτροπή παρατήρησε επίσης ότι, στον βαθμό που δεν είχε απόδειξη ότι ο καταγγέλων ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, δεν ήταν σε θέση να έρθει σε επαφή με τις αρχές του ΗΒ για την περίπτωση του.
- 2 Όσον αφορά την καταγγελία ότι προέβη σε άδικες κατηγορίες εναντίον του καταγγέλοντος, η Επιτροπή παρατήρησε ότι συνήθως πρακτική στην αντιμετώπιση καταγγελιών σε βάρος κρατών μελών είναι να ζητείται από τον καταγγέλοντα η αποστολή απλών αντιγράφων των βασικών εγγράφων, προς διευκρίνιση των στοιχείων και αξιολόγηση της θεμελίωσης της καταγγελίας πριν γίνει επαφή με τις αρχές των κρατών μελών, και ότι η στάση αυτή δεν στόχευε στο να πλήξει την αξιοπιστία του καταγγέλοντος.

- 3 Όσον αφορά την ερμηνεία της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, η Επιτροπή παρατήρησε ότι διπλώματα τρίτων χωρών που αποκτά κοινοτικός υπήκοος μπορούν να επωφεληθούν της διαδικασίας αναγνώρισης της εν λόγω οδηγίας, υπό δύο προϋποθέσεις: α) πρέπει κατ' αρχάς να αναγνωριστούν από κράτος μέλος της Ένωσης και, β) ο κάτοχος πρέπει να έχει πιστοποιημένη τριετή επαγγελματική εμπειρία στο κράτος μέλος που αναγνώρισε το δίπλωμα.
- 4 Όσον αφορά την καταγγελλόμενη παράλειψη υλοποίησης της σύστασης του Συμβουλίου 89/49/ΕΟΚ, σύμφωνα με το άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ η σύσταση δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλοντος

Ο καταγγέλων επανέλαβε τις προηγούμενες παρατηρήσεις του και προσέθεσε ότι η τεκμηρίωση της αναγνώρισης είχε αποσταλεί επανειλημμένως, ακόμη και από την συμβουλευτική υπηρεσία της Ευρώπης των Πολιτών αλλά και από έναν βουλευτή του ΕΚ, αλλά η ΓΔ ΧV είχε εξαφανίσει τα στοιχεία που αποδείκνυαν την αναγνώριση αυτή. Τέλος, ο καταγγέλων ζητούσε να του αναγνωριστεί το δικαίωμα στην απασχόληση.

Η απόφαση

1 Καταγγελλόμενη εκ μέρους της Επιτροπής παράλειψη να δοθηθεί τον καταγγέλοντα στο να λάβει αναγνώριση των πιστοποιητικών σπουδών του

- 1.1 Προκειμένου να βοηθήσει τον καταγγέλοντα στο να λάβει αναγνώριση των τίτλων σπουδών του και να διαπιστώσει κατά πόσον οι αρχές του ΗΒ είχαν ενεργήσει σύμφωνα με την οδηγία, ήταν απαραίτητο η Επιτροπή να κατέχει όλα τα έγγραφα που θα συνέβαλαν στην αξιολόγηση και διαπίστωση της ισχύος των αντίστοιχων νομικών στοιχείων σχετικά με την επαγγελματική κατάσταση του καταγγέλοντος. Μεταξύ των εγγράφων αυτών συγκαταλεγόταν και το έγγραφο της εκ μέρους των γαλλικών αρχών αναγνώρισης του διπλώματος που είχε λάβει ο καταγγέλων στην Αργεντινή.
- 1.2 Από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής απορρέει ότι ζητήθηκε επανειλημμένως από τον καταγγέλοντα να αποστείλει αντίγραφο της επίσημης απόφασης αναγνώρισης των γαλλικών αρχών, αλλά ο καταγγέλων δεν το έπραξε. Αντ' αυτού, η Επιτροπή έλαβε πιστοποιητικό που είχε εκδώσει η ισπανική πρεσβεία στο Παρίσι, που δεν αποτελούσε πιστοποιημένο αντίγραφο της απόφασης αναγνώρισης των γαλλικών αρχών. Χωρίς το βασικό αυτό έγγραφο, η Επιτροπή δεν μπορούσε να ξεκινήσει έρευνα. Η Επιτροπή παρατήρησε επα-

νειλημμένως ότι, αφ' ης στιγμής θα ελάμβανε το ζητούμενο αντίγραφο, θα μπορούσε να παρέμβει ενώπιον των βρετανικών αρχών.

- 1.3 Από τα ανωτέρω συνάγεται λοιπόν πως δεν υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν ότι η Επιτροπή παρέλειψε να βοηθήσει τον καταγγέλοντα στο να λάβει αναγνώριση των πιστοποιητικών σπουδών του.

2 Οι καταγγελλόμενες άδικες κατηγορίες σε βάρος του καταγγέλλοντος

Ζητώντας από τον καταγγέλοντα να αποστείλει αντίγραφο της επίσημης απόφασης αναγνώρισης των γαλλικών αρχών και αρνούμενη το πιστοποιητικό που είχε εκδώσει η ισπανική πρεσβεία ως απόδειξη της αναγνώρισης αυτής, η Επιτροπή προσπαθούσε να λάβει τη σχετική τεκμηρίωση για τη νομική αξιολόγηση της επαγγελματικής κατάστασης του καταγγέλλοντος. Με τις ενέργειες της αυτές η Επιτροπή δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι προέβη σε άδικες κατηγορίες σε βάρος του καταγγέλλοντος.

3 Η εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ

- 3.1 Το άρθρο 1 (α) της οδηγίας προβλέπει ότι ένα δίπλωμα που έχει ληφθεί σε τρίτη χώρα από υπήκοο κράτους μέλους μπορεί να επωφεληθεί του συστήματος αναγνώρισης της οδηγίας αν «ο κάτοχος έχει πιστοποιημένη τριετή επαγγελματική εμπειρία στο κράτος μέλος που αναγνώρισε το δίπλωμα της τρίτης χώρας».

- 3.2 Κατά συνέπεια, ζητώντας την τριετή επαγγελματική εμπειρία μετά την αναγνώριση του διπλώματος τρίτης χώρας, η Επιτροπή δεν φαινόταν να υιοθετεί ερμηνεία που να αντιβαίνει στις ανωτέρω διατάξεις. Πρέπει ωστόσο να υπενθυμιστεί ότι το Δικαστήριο είναι η ύπατη αρχή για την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου.

4 Η καταγγελλόμενη παράλειψη της Επιτροπής να υλοποιήσει τη σύσταση 89/49/ΕΟΚ

Καθόσον οι συστάσεις δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα (άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), η Επιτροπή δεν έχει το δικαίωμα να ζητήσει από ένα κράτος μέλος να συμμορφωθεί με μία σύσταση. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή αμέλησε να ενεργοποιήσει τη σύσταση 89/49/ΕΟΚ.

Με βάση τις έρευνες που διενεργήθηκαν για την εν λόγω καταγγελία, δεν φαίνεται να τεκμηριώνεται περίπτωση κακής διοίκησης

εκ μέρους της Επιτροπής και, κατά συνέπεια, ο Διαμε-σολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ: ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 583/3.5.96/MFCL/IT/CT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Μάιο του 1996, η κ. C προσέφυγε στο Διαμεσολαβητή σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίστηκε από την Επιτροπή η καταγγελία της σε βάρος των πορτογαλικών αρχών.

Η κ. C ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι ήταν κάτοχος γαλλικού δικτατορικού διπλώματος στις γλωσσικές επιστήμες. Προσπάθησε να αναγνωρίσει το γαλλικό δίπλωμα της στην Πορτογαλία ανεπιτυχώς. Οι πορτογαλικές αρχές θεωρούσαν ότι το δικτατορικό της δεν ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ¹.

Τον Ιανουάριο του 1994, η κ. C απευθύνθηκε στην Επιτροπή για το θέμα. Ο γενικός γραμματέας της Επιτροπής απήντησε τον Μάιο του 1994, ενημερώνοντάς την ότι η καταγγελία της καταχωρίστηκε με τον αύξοντα αριθμό 94/4382 και ότι θα εξεταζόταν.

Στην καταγγελία της, η κ. C ζητούσε από τον Διαμεσολαβητή να διερευνήσει το θέμα καθόσον η Επιτροπή ούτε είχε κλείσει τον φάκελο υπ' αριθ. 94/4382 ούτε είχε κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά της Πορτογαλίας.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, η Επιτροπή επεσήμανε τα κάτωθι σημεία:

Το ουσιαστικό θέμα της καταγγελίας αφορούσε την εκ μέρους της Επιτροπής άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας όσον αφορά τις διαδικασίες που κινούνται με βάση το άρθρο 169.

Η οδηγία του Συμβουλίου 89/48/ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1998 καθιέρωνε ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων ανώτερης εκπαίδευσης που χορηγούνται με την ολοκλήρωση επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης τουλάχιστον τριετούς διάρκειας.

¹ ΕΕ L 19/16, 1989.

Με βάση την ανωτέρω οδηγία, η καταγγέλουσα είχε δικαίωμα να λάβει αναγνώριση προκειμένου να ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα στην Πορτογαλία ίδιες με αυτές που ο τίτλος του δικτατορικού της της έδινε τη δυνατότητα να ασκήσει στη Γαλλία.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής ήλθαν σε επαφή με τις πορτογαλικές και γαλλικές αρχές σε σχέση με την εν λόγω καταγγελία. Λεπτομερής κατάλογος της αλληλογραφίας διαβιβάστηκε στον Διαμεσολαβητή.

Με βάση την ανωτέρω αλληλογραφία, την απάντηση των γαλλικών αρχών και αλληπάλληλες επιστολές μεμονωμένων ατόμων με παρεμφερή προβλήματα σε άλλα κράτη μέλη, η Επιτροπή αποφάσισε να συζητήσει το θέμα σε συνεδρίασή της στις 24 Απριλίου 1996 με τους εθνικούς συντονιστές σε σχέση με την εφαρμογή της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ.

Η κ. C ενημερώθηκε τηλεφωνικά για τη συνάντηση των συντονιστών και για το γεγονός ότι, λόγω του χρονοδιαγράμματος της συνεδρίασης της Επιτροπής, όλες οι αποφάσεις που αφορούσαν την ενδεχόμενη κίνηση διαδικασίας επί παραβάσει δεν θα λαμβάνονταν νωρίτερα από τον Οκτώβριο του 1996.

Με βάση τα στοιχεία που διεβίβασαν οι πορτογαλικές αρχές και τις συζητήσεις κατά τη συνάντηση των συντονιστών, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από την κ. C να τους διεβιβάσει αντίγραφο όλης της αλληλογραφίας της με τις πορτογαλικές αρχές και αντίγραφο των διπλωμάτων της.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι η υπόθεση της κ. C αφορούσε πολύπλοκα θέματα που επί του παρόντος αποτελούν αντικείμενα συζητήσεων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής. Επιπλέον, η Επιτροπή επισήμαινε ότι όταν οι υπηρεσίες της απευθύνονται στα κράτη μέλη προς ενημέρωση, το χρονοδιάγραμμα του χειρισμού του φακέλου εξαρτάται ως ένα μεγάλο βαθμό από τις ενέργειες αυτές.

Τέλος, η Επιτροπή δήλωσε ότι η κ. C τηρείτο ενήμερη ανά πάσα στιγμή σχετικά με την εξέλιξη του φακέλου της και η Επιτροπή θα συνέχιζε να την ενημερώνει για όλες τις ενέργειες που αναλαμβάνει στο πλαίσιο της άσκησης των διακριτικών της εξουσιών.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η κ. C επέμεινε στην καταγγελία της. Ανέφερε ότι είχε εμπειρία ανώτερης εκπαίδευσης και ότι το δίπλωμά της δεν ήταν ακαδημαϊκής φύσεως καθόσον έδινε πρόσβαση στο επάγγελμα του *μέλους του πανεπιστημιακού διδακτικού προσωπικού*. Επιπλέον, ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή είχε ζητήσει περαιτέρω

πληροφορίες από αυτήν μόνο στις 12 Ιουνίου 1996 και ότι απήντησε στο αίτημα αυτό στις 19 Ιουνίου 1996.

Η κ. C ενημέρωσε εν συνεχεία τον Διαμεσολαβητή ότι, τον Νοέμβριο του 1996, είχε λάβει επιστολή της Επιτροπής στην οποία αναφερόταν ότι θα απέστελλε επίσημη κοινοποίηση στις πορτογαλικές αρχές. Τον Ιανουάριο του 1997, η κ. C έλαβε άλλη επιστολή στην οποία ενημερώνονταν ότι η επιστολή της επίσημης κοινοποίησης δεν είχε ακόμη αποσταλεί λόγω ουσιαστικών ερωτημάτων. Η κ. C εξέφρασε τη δυσάρεσκά της για την καθυστέρηση όσον αφορά την αποστολή της επίσημης κοινοποίησης.

Περαιτέρω έρευνες

Ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες από την Επιτροπή σχετικά με το κατά πόσον είχε κινήσει την διαδικασία επί παραβάσει με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ κατά της Πορτογαλίας όσον αφορά την μεταφορά της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ, όπως αναφερόταν στην επιστολή της προς την καταγγέλουσα τον Ιανουάριο του 1997.

Η απάντηση της Επιτροπής

Η Επιτροπή απήντησε ότι είχε αποφασίσει να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά της Πορτογαλίας με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ. Η διαδικασία αυτή βασιζόταν στην ανεπαρκή μεταφορά της οδηγίας 89/48 στην πορτογαλική νομοθεσία. Σύμφωνα με την Επιτροπή, ενημέρωσε την κ. C με επιστολή τον Ιούνιο του 1997 σχετικά με την εξέλιξη της διαδικασίας.

Η απόφαση

1 Η διοικητική φάση της διαδικασίας του άρθρου 169

- 1.1 Το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ δεν καθορίζει τις διαδικασίες και τα κριτήρια που πρέπει να ακολουθεί η Επιτροπή κατά την περίοδο πριν από την έκδοση αιτιολογημένης γνώμης προς ένα κράτος μέλος. Επιπλέον, η νομολογία του Δικαστηρίου παρέχει περιορισμένη μόνο καθοδήγηση. Η Επιτροπή πρέπει συνεπώς να αποφασίσει μόνη της όσον αφορά τις διαδικασίες και τα κριτήρια που θα υιοθετήσει για να απεκδυθεί των ευθυνών της με βάση το άρθρο 169, στη διαδικασία που ενδεχομένως μπορεί να οδηγήσει στην έκδοση αιτιολογημένης γνώμης.
- 1.2 Όσον αφορά την πρακτική χρηστής διοίκησης, η Επιτροπή θα πρέπει να επιμένει στις προσπάθειές της να λαμβάνει απαντήσεις από τα κράτη μέλη στο διοικητικό στάδιο της διαδικασίας επί παραβάσει.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 5 της Συνθήκης υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διευκολύνουν την εκτέλεση των καθηκόντων που αναθέτει στην Επιτροπή το πρώτο εδάφιο του άρθρου 155. Τα κράτη μέλη καλούνται να συνεργάζονται καλή τη πίστει σε έρευνα που αναλαμβάνει η Επιτροπή με βάση το άρθρο 169 και να διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτό.¹

- 1.3 Λαμβάνοντας υπόψη ότι από τις 6 Μαΐου 1994, οπότε η καταγγελία της κ. C καταχωρίστηκε με αύξοντα αριθμό 94/4382, η Επιτροπή έστειλε επανειλημμένως επιστολές στο εμπλεκόμενο κράτος μέλος και ενημέρωνε την κ. C σχετικά με τις εξελίξεις είτε τηλεφωνικά είτε δι' αλληλογραφίας, ο Διαμεσολαβητής εκτίμησε ότι δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

2 Απόφαση περί κίνησης διαδικασίας επί παραβάσει με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ

- 2.1 Το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι η Επιτροπή εκδίδει αιτιολογημένη γνώμη αν θεωρηθεί ότι ένα κράτος μέλος έχει αμελήσει να εκπληρώσει υποχρέωσή του που απορρέει από τη Συνθήκη.
- 2.2 Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, λαμβάνοντας υπόψη το ρόλο της ως θεματοφύλακα της Συνθήκης, η Επιτροπή είναι από μόνη της αρμόδια να αποφασίσει κατά πόσον χρήζει να κινήσει διαδικασία σε βάρος κράτους μέλους επί παραλήψει εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του.²
- 2.3 Η Επιτροπή ενημέρωσε την καταγγέλουσα με επιστολή της τον Ιούνιο του 1997 ότι είχε αποστείλει επίσημη κοινοποίηση στις πορτογαλικές αρχές με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την μη ολοκληρωμένη μεταφορά της οδηγίας 89/48 στο εθνικό δίκαιο.
- 2.4 Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής εκτιμά ότι δεν στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή διενήργησε τις έρευνές της για το θέμα αυτό.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

1 Υπόθεση 192/84 *Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας* [1985] ECR 3967, παρ. 19.

2 Υπόθεση 431/92 *Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας* [1995] ECR I-2189, παρ. 22.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ MED-URBS

Απόφαση επί της καταγγελίας 605/21.5.96/CGW/B/PD/XD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Μάιο του 1996, η κ. S προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή εκ μέρους μίας ένωσης σχετικά με ένα σχέδιο που χρηματοδοτείται στο πλαίσιο του προγράμματος MED-URBS.

Μεταξύ της Επιτροπής και μίας πόλης στην Ελλάδα υπεγράφη σύμβαση για τη χρηματοδότηση ενός σχεδίου MED-URBS. Η ένωση που επωφελείτο από το εν λόγω σχέδιο είχε καταλήξει σε συμφωνία με την ευρωπαϊκή πόλη σχετικά με τον τόπο εγκατάστασης πολιτιστικού κέντρου. Εν συνεχεία, ανέκυψε πρόβλημα μεταξύ της ένωσης και της πόλης σχετικά με τον τόπο εγκατάστασης του κέντρου.

Ο καταγγέλων ισχυρίζεται ότι η διαφωνία αυτή έθεσε σε κίνδυνο το έργο συνολικά και κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή όφειλε να αναλάβει την ευθύνη για την επίλυση της διαφωνίας.

Η εξέταση**Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή επεσήμανε ότι η σύμβαση για τη χρηματοδότηση του εν λόγω σχεδίου είχε συναφθεί μεταξύ της Επιτροπής και της ελληνικής πόλης. Η ένωση δεν ήταν συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης. Δεύτερον, η Επιτροπή επεσήμανε ότι συνήφθη χωριστή συμφωνία όσον αφορά τον τόπο εγκατάστασης πολιτιστικού κέντρου μεταξύ της πόλης και του καταγγέλοντος και ότι η Επιτροπή δεν ήταν συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας αυτής. Η Επιτροπή κατέληγε στο ότι οι ενέργειες του δημοτικού συμβουλίου της πόλης δεν ήταν δική της ευθύνη και ότι, κατά συνέπεια, δεν υποχρεούτο να κινηθεί διαδικασία έρευνας.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλοντος

Ο καταγγέλων υποστήριξε ότι η Επιτροπή ήταν υπεύθυνη για το έργο καθόσον χορηγούσε τα κονδύλια και, κατά συνέπεια, καθιστούσε δυνατή και την ανέγερση πολιτιστικού κέντρου.

Σύμφωνα με τον καταγγέλοντα, η Επιτροπή είχε ηθική υποχρέωση να υποστηρίξει το έργο. Η υποχρέωση αυτή απέρρεε από ορισμένες διατάξεις της σύμβασης που στόχευαν στο να διασφαλίσουν τη συνέχεια του έργου. Η Επιτροπή δεν μπορεί από την μία να χρηματοδοτεί ένα έργο

και, από την άλλη, να επιτρέπει το έργο αυτό να τίθεται σε κίνδυνο από μία πόλη που έχει την ευθύνη συντονισμού του έργου.

Η απόφαση

Κατ' αρχάς, ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι δεν υπήρχε συμβατική σχέση μεταξύ του καταγγέλλοντος και της Επιτροπής. Αφενός, η σύμβαση για τη χρηματοδότηση του έργου είχε συναφθεί μεταξύ της Επιτροπής και της ελληνικής πόλης και, αφετέρου, η συμφωνία σχετικά με το χώρο εγκατάστασης του πολιτιστικού κέντρου είχε υπογραφεί μεταξύ του καταγγέλλοντος και της πόλεως μόνο.

Δεύτερον, ο Διαμεσολαβητής εξέτασε τις διατάξεις της σύμβασης που είχε συναφθεί μεταξύ της Επιτροπής και της πόλης. Η Επιτροπή όφειλε να χρηματοδοτήσει το σχέδιο στον βαθμό που η πόλη σεβόταν τους όρους της σύμβασης. Σύμφωνα με την Επιτροπή, το σχέδιο χρηματοδοτήθηκε γιατί οι όροι της σύμβασης τηρήθηκαν. Η σύμβαση δεν προέβλεπε άλλες υποχρεώσεις για την Επιτροπή.

Τρίτον, ο Διαμεσολαβητής εξέτασε την σύμβαση στο γενικό πλαίσιο της αποκεντρωμένης συνεργασίας που διέπει το ευρωπαϊκό πρόγραμμα MED-URBS. Η Κοινότητα χρηματοδοτεί έργα που σέβονται το πνεύμα και τους όρους που ορίζει το εν λόγω πρόγραμμα. Δεν μπορεί να δίνει απαντήσεις για κάθε έργο ούτε να έχει την ευθύνη κάθε πρακτικού προβλήματος που ενδεχομένως θα ανέκυπτε στο πλαίσιο ενός έργου.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής και περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 615/30.5.96/LK/FIN/KT/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Μάιο του 1996, η κ. Κ κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τον τρόπο με τον οποίον την αντιμετώπισε η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Φινλανδία. Τον Απρίλιο του 1996, η κ. Κ επικοινωνήσε με την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Φινλανδία και ζήτησε πληροφορίες σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδίων της για το διαγωνισμό της Επιτροπής EUR/LA/74. Ισχυριζόταν ότι η απάντηση που εδόθη από το γραφείο ήταν αγενής και της συνεστήθη να έρθει σε επαφή με την Επιτροπή στις Βρυξέλλες. Νωρίτερα το 1996, η κ. Κ είχε ελθεί σε επαφή

με την αντιπροσωπεία στην Φινλανδία προκειμένου να ζητήσει πληροφορίες για τις ευκαιρίες προσλήψεων. Η αντιπροσωπεία απήντησε ομοίως στην κ. Κ ότι θα έπρεπε να απευθυνθεί στις Βρυξέλλες.

Στην καταγγελία της η κ. Κ εξέφραζε τη δυσαρέσκεια της σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Φινλανδία απήντησε στις ερωτήσεις που είχε θέσει.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ενημέρωνε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τη φύση των συμβουλών που χορηγεί η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Φινλανδία. Ανέφερε ότι στην εν λόγω περίπτωση, στην κ. Κ δόθηκε συμβουλή να επικοινωνήσει τηλεφωνικώς με τις Βρυξέλλες. Σύμφωνα με την Επιτροπή, μία εβδομάδα αργότερα προσέφυγε με επιστολή της της στην αντίστοιχη μονάδα.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλουσας

Στις παρατηρήσεις της, η κ. Κ επέμεινε στην καταγγελία της. Επιπλέον, ισχυριζόταν ότι δικαιούτο αποζημίωσης λόγω καθυστέρησης στην καταβολή των ταξιδιωτικών της εξόδων.

Η απόφαση

- 1 Όσον αφορά τη συμβουλή που δόθηκε από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Φινλανδία, η Επιτροπή ανέφερε ότι, η αντιπροσωπεία, γενικώς, παρέχει όταν της ζητείται γενικές πληροφορίες σχετικά με τους ανοιχτούς διαγωνισμούς. Συνήθης πρακτική της αντιπροσωπείας είναι να παραπέμπει το κοινό που ζητεί περισσότερες πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένα θέματα πρόσληψης στη μονάδα προσλήψεων της ΓΔ ΙΧ στις Βρυξέλλες.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, η κ. Κ έλαβε τη δέουσα βοήθεια σε όλες τις επαφές της. Η Επιτροπή ανέφερε ότι, πάνω απ' όλα, σε κάθε περίπτωση τα προσωπικά της δικαιώματα ήταν σεβαστά.

Στις παρατηρήσεις της η κ. Κ δεν αμφισβητούσε ούτε παρείχε στοιχεία περί του αντιθέτου όσον αφορά αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά τη συμβουλή που χορήγησε η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Φινλανδία.

- 2 Στις 5 Ιουνίου 1996, η Επιτροπή έδωσε εντολή για την καταβολή των ταξιδιωτικών εξόδων. Στις 10 Ιουλίου 1996, η κ. Κ παραδέχτηκε ότι εισέπραξε τα εν λόγω χρήματα μερικές εβδομάδες αργότερα.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι αν η καταγγέλουσα προτίθετο να εμμένει στην διεκδίκηση αποζημίωσης, θα έπρεπε να απευθυνθεί απευθείας στην Επιτροπή.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν στοιχειοθετείτο περίπτωση κακής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 631/10.6.96/AS/L/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Ιούνιο του 1996, ο κ. S κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τη διαδικασία επιλογής προσωρινών υπαλλήλων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (AT/3/95, αναφορά 21T/SDT/95). Η εξεταστική επιτροπή είχε κοινοποιήσει στον καταγγέλοντα με επιστολή της στις 23 Απριλίου 1996 την απόφασή της να τον αποκλείσει από συνέντευξη. Ο κ. S αμφισβήτησε την απόφαση αυτή με επιστολή του προς την Επιτροπή, η οποία απήντησε επιβεβαιώνοντας την αρχική απόφαση. Ο κ. S κατέθεσε εν συνεχεία καταγγελία στον Διαμεσολαβητή σχετικά με την αξιολόγηση των προσόντων του στον διαγωνισμό AT/3/95.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή ανέφερε ότι, μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης για την πλήρωση κενής θέσης, η Επιτροπή διεπίστωσε 213 αιτήσεις στην Εξεταστική Επιτροπή. Τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής ήταν εμπειρογνώμονες στον τομέα που όριζε η προκήρυξη. Έλεγξαν κατ' αρχάς κατά πόσον όλοι οι υποψήφιοι πληρούσαν τους γενικούς όρους (βλέπε άρθρο 12 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης) και, εν συνεχεία, συνέκριναν τις ιδιαίτερες ικανότητες των υποψηφίων σε σχέση με τις απαιτήσεις των καθηκόντων που θα αναλάμβαναν. Ο κ. S δεν συγκαταλεγόταν στους 16 υποψηφίους που ενεγράφησαν στον κατάλογο για να κληθούν σε συνέντευξη.

Όταν αμφισβήτησε τον αποκλεισμό του από την ομάδα των επιλεγμένων υποψηφίων, διαμυνήθηκε στον κ. S εγγράφως ότι η εξεταστική επιτροπή επανεξέτασε την αίτησή του. Καθόσον η εξεταστική επιτροπή κατέληξε

ότι υπήρχαν άλλοι υποψήφιοι οι οποίοι είχαν καλύτερα προσόντα από τον καταγγέλοντα, επέμεινε στην αρχική της απόφαση, αιτιολογώντας την με βάση την ανάγκη ο υποψήφιος να έχει μία εις βάθος γνώση στον τομέα της μηχανογραφημένης γλωσσικής επιστήμης, όπως περιγραφόταν στην ανακοίνωση για την πλήρωση της κενής θέσης.

Η απόφαση

Αντίθετα με τον Κανονισμό περί Υπηρεσιακής Κατάστασης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ισχύει για την πρόσληψη υπαλλήλων, ο Κανονισμός που εφαρμόζεται για το λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο οποίος εφαρμόζεται και για τους προσωρινούς υπαλλήλους, δεν ορίζει ειδική διαδικασία πρόσληψης.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, η διαδικασία επιλογής 21T/SDT/95 στόχευε στην πρόσληψη προσωρινών υπαλλήλων βαθμού LA7/LA6 που θα αναλάμβαναν την ανάπτυξη των συστημάτων αυτόματης μετάφρασης της Επιτροπής.

Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι η εξεταστική επιτροπή είχε διενεργήσει συγκριτική εξέταση των ιδιαίτερων προσόντων των υποψηφίων σε σχέση με τις απαιτήσεις της εν λόγω θέσης. Είχε καταλήξει ότι τα επαγγελματικά προσόντα του καταγγέλοντος ήταν περιορισμένα όσον αφορά την ανάπτυξη ειδικού συστήματος στον τομέα της μηχανογραφημένης γλωσσικής επιστήμης.

Με βάση το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή διεπίστωσε στον καταγγέλοντα αιτιολογημένη απόφαση και, δεδομένου ότι οι έρευνες που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής δεν τον οδήγησαν στο να αμφισβητήσει την ορθότητα της αιτιολόγησης, δεν στοιχειοθετείτο περίπτωση κακής διοίκησης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΡΑΔΙΟΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ: ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 638/13.6.96/CC/F/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο του 1996, ο κ. C προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή καταγγέλοντας την Επιτροπή για παράλειψη εφαρμογής των υποχρεώσεων που απορρέουν από την απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουα-

ρίου 1992 (92/143/EK) σχετικά με την λειτουργία των συστημάτων ραδιοναυσιπλοΐας στην Ευρώπη, ιδίως όσον αφορά την λειτουργία της αλυσίδας Μεσογείου Loran-C.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή επισημαίνει τα κάτωθι σημεία:

- 1 Η Επιτροπή συμμεριζόταν την άποψη του καταγγέλλοντος ότι θα έπρεπε να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για τη λειτουργία της αλυσίδας Loran-C για τη διασφάλιση της πλήρους κάλυψης της Δυτικής Μεσογείου με το σήμα του Loran-C.
- 2 Η Επιτροπή είχε καταλήξει το 1995 σε συμφωνία με τις ισπανικές αρχές για την επαναλειτουργία του σχετικού σταθμού (Estarit). Ωστόσο, η Ισπανία δεν είχε ακόμη εφαρμόσει τη συμφωνία αυτή. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή σχεδίαζε να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο για την μη εφαρμογή και για να ξεκινήσει μία νέα πολιτική στον τομέα της ραδιοναυσιπλοΐας, στο πλαίσιο της οποίας θα υποβαλλόταν σχέδιο έκθεσης για τις αλυσίδες Loran-C στο Συμβούλιο.
- 3 Η απόφαση του Συμβουλίου 92/143 ορίζει ότι τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να θεσπίσουν ένα παγκόσμιας εμβέλειας σύστημα *ραδιοναυσιπλοΐας*, στο οποίο θα συμπεριληφθούν και οι ευρωπαϊκές περιφερειακές αλυσίδες Loran-C. Ωστόσο, η απόφαση επαφίει την ευθύνη για συμμετοχή στις περιφερειακές συμφωνίες Loran-C αποκλειστικά και μόνο στα κράτη μέλη και δεν περιλαμβάνει δεσμευτική ρήτρα για τη διατήρηση ή την ανάπτυξη του συστήματος.
- 4 Η Επιτροπή κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες να πείσει τα κράτη μέλη να καταλήξουν σε μία περιφερειακή συμφωνία Loran-C.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλων επεσήμανε ότι υπήρχε υποχρέωση των συμβαλλομένων σε διεθνή συμφωνία μερών να δημιουργήσουν και να διατηρήσουν συστήματα υποβοήθησης της ναυσιπλοΐας.

Η απόφαση

Η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εκπληρώι τις υποχρεώσεις της όσον αφορά τη λειτουργία των συστημάτων ραδιοναυσιπλοΐας που ορίζει η απόφαση του Συμβουλίου 92/143.

Το άρθρο 2 της απόφασης ορίζει ότι η Επιτροπή διασφαλίζει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, ενθαρρύνει την ανάπτυξη δεκτών και παρακολουθεί τη λειτουργία τους, με στόχο τη δημιουργία ενός σχεδίου ραδιοναυσιπλοΐας και προτείνει τα αναγκαία μέτρα στο Συμβούλιο.

Από τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν στον Διαμεσολαβητή, φαίνεται πως η Επιτροπή προέβη στις ρυθμίσεις για την επίτευξη συμφωνίας με τα κράτη μέλη. Κατέληξε σε συμφωνία με την Ισπανία το 1995. Ωστόσο, έκτοτε οι ισπανικές αρχές δεν είχαν ακόμη εφαρμόσει τις σχετικές διατάξεις. Σύμφωνα με την Επιτροπή, αυτή σχεδίαζε να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο για την μη εφαρμογή της συμφωνίας και να ξεκινήσει μία νέα πολιτική στον τομέα της ραδιοναυσιπλοΐας στο πλαίσιο της οποίας θα υποβληθεί έκθεση στο Συμβούλιο σε σχέση με τις αλυσίδες Loga-C.

Φαίνεται λοιπόν ότι η Επιτροπή εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από την απόφαση του Συμβουλίου του 1992.

Ο καταγγέλων υποστήριξε ότι τα συμβαλλόμενα μέρη υποχρεούνται να μεριμνούν για τη δημιουργία και διατήρηση βοηθημάτων ναυσιπλοΐας.

Η απαίτηση αυτή βασίζεται στη Διεθνή Σύμβαση για την Ασφάλεια της Ζωής στη Θάλασσα του 1974 (Solas 1974). Δεν είναι διάταξη της απόφασης του Συμβουλίου του 1992. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να μεριμνήσει για τη δημιουργία και συντήρηση βοηθημάτων ναυσιπλοΐας.

Η έρευνα του Διαμεσολαβητή για την εν λόγω υπόθεση δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΓΕΩΡΓΙΑ: ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΑΛΕΥΡΟΥ ΣΙΚΑΛΕΩΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 647/18.6.96/JEW/AVK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο του 1996, η JEW, μία αυστριακή αλευροβιομηχανία, προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με μία σύμβαση για την προμήθεια αλεύρων σικάλεως την οποία είχε κερδίσει σύμφωνα με τον Κανονισμό της Επιτροπής αριθ. 2389/95 της 11ης Οκτωβρίου 1995¹.

¹ ΕΕ L 244/53, 1995.

Η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο στον καταγγέλοντα για καθυστερημένη παράδοση των προϊόντων. Ο προαναφερθείς κανονισμός ορίζει ότι τα προϊόντα θα έπρεπε να παραδοθούν από την 4η Δεκεμβρίου 1995. Σύμφωνα με τον καταγγέλοντα, η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα τον Κανονισμό ζητώντας τα προϊόντα να παραδοθούν *το αργότερο μέχρι* τις 4 Δεκεμβρίου 1995. Λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη το γεγονός ότι τα προϊόντα είχαν παραληφθεί από τον αρμόδιο μεταφορέα 10 ημέρες πριν, όπως προέβλεπε ο Κανονισμός, η ποινή δεν ήταν αιτιολογημένη. Επιπλέον, ο καταγγέλων ισχυριζόταν ότι η Επιτροπή μεροληπτούσε σε βάρος μικρών επιχειρήσεων.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι η περίοδος των 10 ημερών δεν είχε την έννοια ότι θα έδινε στον προμηθευτή τη δυνατότητα να χωρίσει το φορτίο του αλεύρου σε διαφορετικές παραδόσεις. Είχε αποκλειστικά την έννοια να δώσει στον μεταφορέα κάποια ευελιξία σχεδιασμού. Ο προμηθευτής δεν είχε, συνεπώς, χρονικό περιθώριο και ολόκληρη η ποσότητα του αλεύρου θα έπρεπε να είναι έτοιμη προς μεταφορά στις 4 Δεκεμβρίου. Συνεπώς, η ποινή ήταν αιτιολογημένη.

Όσον αφορά τη μεροληπτική συμπεριφορά σε βάρος μικρότερων επιχειρήσεων, η Επιτροπή ανέφερε πως περιόρισε ειδικά την ποσότητα των προϊόντων προκειμένου να δώσει τη δυνατότητα σε μικρότερες επιχειρήσεις να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό.

Ο καταγγέλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

Η απόφαση

Το άρθρο 12 του Κανονισμού 2009/95¹ προβλέπει ότι η εγγύηση για την προμήθεια των προϊόντων που καταθέτουν οι διαγωνιζόμενοι υπέρ της Κοινότητας, παρακρατείται όταν σημειωθούν καθυστερήσεις στην παράδοση με ευθύνη του προμηθευτή.

Από τις πληροφορίες που συγκέντρωσε ο Διαμεσολαβητής, φαίνεται πως τα προϊόντα δεν παραδόθηκαν εντός του προβλεπόμενου χρονοδιαγράμματος και, κατά συνέπεια, η ποινή ήταν αιτιολογημένη. Επιπλέον, δεν φαίνεται να υπάρχουν στοιχεία μεροληπτικής μεταχείρισης σε βάρος μικρότερων επιχειρήσεων.

1 ΕΕ L 196/4, 1995.

Η εξέταση του Διαμεσολαβητή όσον αφορά την εν λόγω περίπτωση δεν διεπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΗ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΔΙΑΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 661/25.6.96/DG/FK/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. G, ήταν αντιπρόεδρος της ομάδας ανωτέρων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων εμπορίου της Rennes (GSC Rennes), που λάμβανε χρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος ERASMUS για διαπανεπιστημιακό πρόγραμμα συνεργασίας (ΔΠΣ).

Το GSC Rennes δεν υπέβαλε νέο έντυπο αίτησης για την περίοδο 1996/97 για το ΔΠΣ. Λόγω της μη υποβολής του εντύπου αυτού, το γραφείο ERASMUS αποφάσισε να μην παρατείνει το ΔΠΣ του GSC Rennes για το 1996/97.

Με επιστολή του στις 13 Μαΐου 1996, ο κ. G. διαμαρτυρόταν στον προϊστάμενο της υπηρεσίας του Γραφείου Τεχνικής Βοήθειας SOCRATES & YOUTH σχετικά με την απόφαση και εξηγούσε ότι το GSC Rennes δεν είχε λάβει έντυπο για νέα υποβολή αίτησης για την περίοδο 1996/97.

Καθόσον ο κ. G. δεν είχε λάβει απάντηση στην επιστολή του μέχρι τις 21 Ιουνίου 1996, προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή τον Ιούνιο του 1996. Στην καταγγελία του εξέφραζε ανησυχία σχετικά με τις διαδικασίες του γραφείου ERASMUS. Ειδικότερα, κατήγγειλε ότι δεν υπήρχε δυνατότητα προσφυγής κατά των αποφάσεων του εν λόγω γραφείου.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ήταν οι εξής:

Δεν υπήρχε θεσμοθετημένο σύστημα προσφυγής κατά αποφάσεων του γραφείου ERASMUS. Οι προσφυγές τόσο επί ποιοτικών κρίσεων όσο και επί διαδικαστικών θεμάτων εξετάζονται *ad hoc*.

Αν σημειωθούν διοικητικά σφάλματα κατά τις διαδικασίες που χρησιμοποιεί η Επιτροπή ή το γραφείο τεχνικής βοήθειας (ΤΑΟ) για

την εξέταση πρότασης, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα αποκατάστασης των σφαλμάτων αυτών και επανεξέτασης της πρότασης.

Η πρακτική της Επιτροπής σε περιπτώσεις που ο αιτών διαπράττει διαδικαστικό σφάλμα είναι να εξετάσει κατά πόσον το σφάλμα οφείλεται σε λόγους εκτός των δυνατοτήτων του αιτούντος ή του οργανισμού του. Παραδείγματα τέτοιων περιπτώσεων είναι ο αιφνίδιος θάνατος ή η ασθένεια.

Η αρχή της ίσης μεταχείρισης παίζει σημαντικό ρόλο όσον αφορά την κατάληξη της προσφυγής. Αν αλλάξει η διαδικασία επιλογής με βάση μία καταγγελία, τότε θα πρέπει και άλλοι υποψήφιοι να έχουν δυνατότητα επανυποβολής υπό νέες συνθήκες.

Η Επιτροπή εξήγησε ότι αποφάσισε να απορρίψει την προσφυγή του κ. G λόγω του ότι είχε ενημερώσει τα πανεπιστήμια δύο φορές σχετικά με την αναγκαιότητα να αποσταλεί νέο έντυπο αίτησης για την περίοδο 1996/97. Σύμφωνα με την Επιτροπή, ο κ. G φαίνεται τουλάχιστον να έχει λάβει μια από τις επιστολές αυτές, όπως ανέφερε στην επιστολή καταγγελίας του.

Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε ότι σε παρόμοιες περιπτώσεις όπου έχει αγνοηθεί επίσημη διαδικαστική απαίτηση, δεν θεώρησε ότι υπήρχαν σοβαροί λόγοι επανεξέτασης της απόφασης επιλογής. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης επιβάλλει συνεπώς η εν λόγω περίπτωση να μην επανεξεταστεί.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιάστηκαν στον κ. G με πρόσκληση να υποβάλει τις παρατηρήσεις του αν το επιθυμούσε. Δεν φαίνεται να έχουν παραληφθεί παρατηρήσεις.

Η απόφαση

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που συγκέντρωσε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, η Επιτροπή χρησιμοποιεί την διαδικασία *ad hoc* για τον χειρισμό προσφυγών. Η διαδικασία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εξέταση και την αποκατάσταση διοικητικών σφαλμάτων τόσο εκ μέρους της Επιτροπής όσο και εκ του γραφείου τεχνικής βοήθειας αλλά και εκ μέρους του αιτούντος.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, αυτή αξιολόγησε τα επιχειρήματα του κ. G σχετικά με το ότι δεν είχε λάβει έντυπο για νέα υποβολή αίτησης και δεν τα θεώρησε πειστικά.

Αρνούμενη να αποδεχτεί την εκπρόθεσμη επανυποβολή, το σκεπτικό της Επιτροπής αναφέρεται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης. Αναφέρει ότι σε παρεμφερείς περιπτώσεις όπου οι συντονιστές έργου παρέλειψαν

τυπικές προϋποθέσεις δεν έγιναν αποδεκτοί από την Επιτροπή για επανεξέταση της απόφασης επιλογής.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ: ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 669/17.6.96/ND/L/VK· 670/27.6.96/KM/L/VK και 679/1.7.96/CS/L/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο του 1996, η κ. D, η κ. S και ο κ. M κατήγγειλαν στον Διαμεσολαβητή την άρνηση της Επιτροπής να τους καταβάλει μισθολογικές διαφορές.

Οι καταγγέλοντες είχαν επιτύχει σε ανοιχτό διαγωνισμό που τους έδινε την δυνατότητα να ανέλθουν σε υψηλότερο βαθμό. Οι υπάλληλοι ορίστηκαν σε υψηλότερους βαθμούς χωρίς αναγνώριση της επαγγελματικής τους εμπειρίας.

Μετά από απόφαση του Πρωτοδικείου επί υποθέσεων άλλων υπαλλήλων της Επιτροπής, οι καταγγέλοντες αναβαθμίστηκαν. Ωστόσο, η επιπλέον μισθολογική διαφορά είχε αναδρομική ισχύ μόνο από την ημερομηνία της απόφασης του Δικαστηρίου το 1993.

Οι υπάλληλοι χρησιμοποίησαν τις δυνατότητες της εσωτερικής προσφυγής που προβλέπει το άρθρο 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης αλλά οι προσφυγές τους απορρίφθηκαν. Εν συνεχεία, οι υπάλληλοι προσέφυγαν στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενοι ότι θα έπρεπε να έχουν εισπράξει τη μισθολογική διαφορά για την ανώτερη βαθμίδα, με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία διορισμού τους στον ανώτερο βαθμό.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Οι καταγγελίες διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή επεσήμαινε συνοπτικά τα κάτωθι σημεία:

Μετά την απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση *Baiwir* και άλλοι κατά Επιτροπής¹, η κατάταξη στην βαθμίδα υπαλλήλων που επιτυγχάνουν σε ανοιχτό διαγωνισμό για υψηλότερη κατηγορία, μπορούσε να βασιστεί είτε στο άρθρο 32 είτε στο άρθρο 46 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, αναλόγως του ποιός ήταν ευνοϊκότερος για τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο. Στις 10 Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή δημοσίευσε διοικητική ανακοίνωση που καλούσε τους υπαλλήλους να υποβάλουν αίτηση για επανεξέταση της κατάταξής τους με βάση την απόφαση αυτή. Η ανακοίνωση ανέφερε ότι η απόφαση για οιαδήποτε αλλαγή δεν μπορούσε να έχει αναδρομική ισχύ πριν από την ημερομηνία της απόφασης (28 Σεπτεμβρίου 1993).

Μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης, οι καταγγέλοντες ζήτησαν να μεταβληθεί η αρχική τους κατάταξη και ελήφθη απόφαση προς τούτο. Οι υπάλληλοι εν συνεχεία υπέβαλαν προσφυγές σύμφωνα με το άρθρο 90 (2) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Αμφισβητούσαν το γεγονός ότι η άνοδος σε βαθμίδα που είχαν πετύχει είχε, όσον αφορά την μισθολογική αντιστοιχία, ισχύ από την ημερομηνία της απόφασης και όχι αναδρομικά από την ημερομηνία του ορισμού τους στη νέα κατηγορία.

Η προσφυγή απορρίφθηκε από την Επιτροπή λόγω του ότι το όφελος που απορρέει από μία δικαστική απόφαση μπορούν να καρπωθούν μόνο τα εμπλεκόμενα μέρη και ότι οιαδήποτε δράση αναλαμβάνεται με βάση αυτή την απόφαση για άλλα άτομα αφορά μόνο το μέλλον.

Αν δεν υπήρχε η διοικητική ανακοίνωση της Επιτροπής, οι καταγγέλοντες δεν θα είχαν δυνατότητα αμφισβήτησης της απόφασης περί κατάταξής τους, σύμφωνα με τα άρθρα 90 (2) και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Τα άρθρα αυτά, που αποτελούν παραδειγματική εφαρμογή της αρχής της νομικής βεβαιότητας, προβλέπουν ότι μία απόφαση που πλήττει έναν υπάλληλο πρέπει να αμφισβητείται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων

Οι καταγγέλοντες ανέφεραν ότι η Επιτροπή είχε παραβιάσει την αρχή της ισότητας. Ένας καταγγέλων δεν θεωρούσε λογικό το γεγονός ότι η Επιτροπή, αφενός έδινε αναδρομική ισχύ στην αναβάθμισή τους αλλά, αφετέρου, δεν θεωρούσε ότι ο καταγγέλων ήταν στην ίδια κατάσταση με αυτή των προσφευγόντων μερών στην υπόθεση *Baiwir*.

1 Κοινές υποθέσεις T-103/92, T-104/92 και T-105/92 [1993] ECR II-987.

Η απόφαση

- 1 Στις 28 Σεπτεμβρίου 1993, το Πρωτοδικείο εξέδωσε απόφαση από κοινού για τις υποθέσεις *Baiwir* και άλλων κατά Επιτροπής¹ και, κατά συνέπεια, ακύρωσε τις αποφάσεις της Επιτροπής που ίσχυαν για τους προσφεύγοντες των εν λόγω υποθέσεων.
- 2 Η Επιτροπή εν συνεχεία δημοσίευσε διοικητικό σημείωμα που καλούσε άλλους υπαλλήλους, οι οποίοι δεν ήταν μέρη της υπόθεσης *Baiwir*, να υποβάλουν αίτηση για την επανεξέταση της κατάταξής τους σε βαθμό, υπό το φώς της απόφασης αυτής. Η ανακοίνωση ανέφερε ότι το αποτέλεσμα οιασδήποτε αλλαγής δεν θα είχε αναδρομική ισχύ χαρακτήρα πριν από την ημερομηνία της απόφασης. Το θέμα που θίγει η καταγγελία είναι κατά πόσον η Επιτροπή είχε την δυνατότητα να επιβάλει τον περιορισμό αυτό.
- 3 Η αρχική απόφαση της Επιτροπής αφορούσε την βαθμίδα στην οποία κατετάγη ο καταγγέλων τον Ιούνιο του 1984. Τα χρονικά περιθώρια προσφυγής κατά της απόφασης αυτής, με βάση τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης, είχε λήξει πριν από μερικά χρόνια. Τα χρονικά αυτά περιθώρια είναι υποχρεωτικά και ορίζονται με στόχο να διασφαλιστεί η σαφήνεια και η νομική βεβαιότητα.² Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, μόνο η ύπαρξη «νέων στοιχείων» είναι δυνατό να επιφέρει παράταση της προθεσμίας αυτής.³
- 4 Κατά την έννοια αυτή, το Δικαστήριο έχει με συνέπεια αποφανθεί ότι μία απόφαση που ακυρώνει διοικητικό μέτρο μπορεί να αποτελέσει «νέο στοιχείο» μόνο όσον αφορά τα άτομα που πλήττονται άμεσα από το ακυρωθέν μέτρο.⁴
- 5 Όσον αφορά τους υπαλλήλους που δεν ήταν μέρη της υπόθεσης *Baiwir*, η Επιτροπή μπορούσε, συνεπώς, να αποφανθεί ότι, οιαδήποτε αλλαγή στην κατάταξή τους δεν θα ίσχυε, από μισθολογικής σκοπιάς, πριν από την ημερομηνία της απόφασης που εξεδόθη για την εν λόγω υπόθεση. Συνεπώς, η Επιτροπή είχε επίσης τη δυνατότητα να θεωρήσει πως η διαφορετική μεταχείριση όσον αφορά το θέμα αυτό μεταξύ των προσφευγόντων στην υπόθεση *Baiwir* και των λοιπών υπαλλήλων ήταν αιτιολογημένη και δεν παραβίαζε την αρχή της ισότητας.⁵ Πρέπει ωστόσο να υπενθυμίσουμε ότι το Δικαστήριο είναι η ύπατη αρχή για θέματα κοινοτικής νομοθεσίας.

1 Κοινές υποθέσεις T-103/92, T-104/92 και T-105/92 [1993] ECR II-987.

2 Υπόθεση C-191/84 *Barcella* και άλλοι κατά Επιτροπής [1986] ECR 1541.4

3 Υπόθεση 127/84 *Eslly* κατά Επιτροπής, [1985] ECR 1437.

4 Υπόθεση 43/64 *Muller* κατά Συμβουλίων ΕΟΚ, ΕΚΑΕ και ΕΚΑΧ [1965] ECR 385· Υπόθεση 125/87 *Leslie Brown* κατά Δικαστηρίου [1988] ECR 1619.i

5 Υπόθεση T-93/94 *Michael Becker* κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου [1996] ECR II-145.

Η εξέταση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για την εν λόγω περίπτωση δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ: ΑΙΤΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΟΠΙΚΑ ΔΑΣΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 677/1.7.96/ΑΥΜΥ/ΝΛ/ΝΚ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο του 1996, το ίδρυμα WS, προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με τη συμμετοχή του σε διαγωνισμό για ένα έργο αειφόρου ανάπτυξης στο τροπικό δάσος στο Σουρινάμ.

Η WS ανέφερε ότι οι αρμόδιοι υπάλληλοι της Επιτροπής στη ΓΔ VIII δεν είχαν παράσχει επαρκείς πληροφορίες, με αποτέλεσμα αυτή να μην μπορέσει να υποβάλει εγκαίρως και ορθώς το σχέδιο της.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι το ίδρυμα είχε προσπαθήσει να προσαρμόσει το αρχικό του σχέδιο. Οι αλληπάλληλες εκδοχές του σχεδίου ουδέποτε πληρούσαν εντελώς τους στόχους του αντίστοιχου κεφαλαίου του προϋπολογισμού. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι πάντοτε προσπαθεί να αιτιολογήσει προσεκτικά τις αλληπάλληλες αρνήσεις της και να παράσχει τεκμηρίωση προκειμένου να βοηθήσει τον καταγγέλοντα να αναθεωρήσει τον σχεδιασμό του έργου και να διατυπώσει νέο σχέδιο που θα μπορούσε να χρηματοδοτηθεί στο πλαίσιο του αντίστοιχου κεφαλαίου του προϋπολογισμού.

Η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι χρειάστηκε πολύ χρόνο για να αξιολογήσει το έργο και αυτό οφειλόταν στις μακρές περιόδους σιωπής που παρατηρούντο από την πλευρά του καταγγέλοντος και την αδυναμία του να σχεδιάσει ένα αποδεκτό και βιώσιμο αναπτυξιακό έργο.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλοντος

Το ίδρυμα ανέφερε ότι μία αντιπροσωπεία του γραφείου του στο Σούριναμ είχε έλθει σε επαφή με εκπροσώπους της Επιτροπής προκειμένου να συζητήσει το έργο. Ο καταγγέλων επεσήμανε ότι η συζήτηση αυτή ήταν πολύ θετική. Η τελική απόφαση θα λαμβανόταν στις Βρυξέλλες σε μεταγενέστερη ημερομηνία.

Η απόφαση

Από τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν στον Διαμεσολαβητή, φαίνεται πως σημειώθηκαν ατυχείς αρχικές καθυστερήσεις. Ωστόσο, η Επιτροπή εξήγησε τις αλληπάλληλες αρνήσεις της και χορήγησε τεκμηρίωση για να βοηθήσει τον καταγγέλοντα να αναθεωρήσει τον σχεδιασμό του έργου. Ο καταγγέλων επιπλέον είχε τη δυνατότητα να επανυποβάλει το σχέδιο υπό τους ίδιους όρους. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχουν στοιχεία που να υποδηλώνουν ότι οι καθυστερήσεις αυτές ευθύνονταν για την αδυναμία του καταγγέλοντος να επιτύχει τη χρηματοδότηση του έργου.

Η εξέταση που διενέργησε ο Διαμεσολαβητής στην εν λόγω υπόθεση δεν στοιχειοθέτησε περίπτωση κακής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 701/3.7.96/JE/UK/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Η κ. Ε. ανέφερε ότι είχε υποβάλει καταγγελία στην Επιτροπή τον Σεπτέμβριο του 1994, σχετικά με ενδεχόμενες παραβιάσεις της οδηγίας περί οικοτόπων 92/43/ΕΟΚ κατά την κατασκευή της παρακαμπτήριας οδού Newbury στο ΗΒ. Προσέφυγε στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή τον Ιούνιο του 1996 υποστηρίζοντας ότι δεν είχε λάβει αλληλογραφία από την Επιτροπή σχετικά με το εν λόγω θέμα.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή, η οποία προέβη στις εξής παρατηρήσεις:

η καταγγελία... διαβιβάστηκε στον κ. Ken Collins BEK, στις 14 Σεπτεμβρίου 1994, ο οποίος την διεβίβασε στην Γενική Διεύθυνση XI στις 20 Σεπτεμβρίου 1994 όπου παρελήφθη στις 23 Σεπτεμβρίου 1994. Στις 30 Σεπτεμβρίου 1994, η κ. Ε. επικοινωνήσε τηλεφωνικά με τον υπάλληλο της ΓΔ XI που ήταν αρμόδιος για την καταγγελία. Κάποια στιγμή πριν από τις 11 Οκτωβρίου 1994, η κ. Ε. όρισε δικηγόρους για την εν λόγω καταγγελία τους κκ. D.

Τον Οκτώβριο και στις αρχές Νοεμβρίου 1994, υπήρξε αλληλογραφία από τους κ. D και την κ. Ε. Η ΓΔ XI απευθύνθηκε στους κ. D στις 10 Νοεμβρίου 1994, 7 Μαρτίου 1995 και, τέλος, στις 6 Δεκεμβρίου 1995 όταν η απόφαση της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου

1995 να μη κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κοινοποιήθηκε και σε αυτούς. Συνέχεια της αλληλογραφίας με τους κ. D υπήρξε και μετά την ημερομηνία αυτή.

Μετά την αλληλογραφία αυτή με τους δικηγόρους που είχε ορίσει η κ. Ε σχετικά με το θέμα αυτό, η Επίτροπος BJERREGAARD απέστειλε επιστολή στην κ. Ε., στη διεύθυνση του Newbury Transport Forum την οποία χρησιμοποιούσε στη προηγούμενη αλληλογραφία της 12 και 19 Ιουλίου 1995 σχετικά με την καταγγελία της.

Η γνώμη της Επιτροπής περιελάμβανε λεπτομερές χρονοδιάγραμμα της προαναφερθείσας αλληλογραφίας.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διεβιάστηκαν στην κ. Ε με πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις αν το επιθυμούσε. Δεν παρελήφθησαν παρατηρήσεις.

Η απόφαση

- 1 Η καταγγέλλουσα υποστήριζε ότι δεν έλαβε αλληλογραφία από την Επιτροπή σχετικά με την καταγγελία της που είχε υποβληθεί τον Σεπτέμβριο του 1994.
- 2 Φαίνεται πως η Επιτροπή απηύθυνε την αλληλογραφία της για το θέμα αυτό στους δικηγόρους της καταγγέλλουσας, από τους οποίους είχε λάβει αλληλογραφία για την καταγγελία. Φαίνεται επίσης ότι δύο επιστολές της Επιτροπής BJERREGAARD απεστάλησαν στην καταγγέλλουσα σε μία διεύθυνση (Newbury Transport Forum) που είχε χρησιμοποιήσει σε άλλη αλληλογραφία της σχετικά με την καταγγελία.
- 3 Φαίνεται, συνεπώς, πως δεν υπάρχουν στοιχεία περί παραβίασης εκ μέρους της Επιτροπής των αρχών της χρηστής διοίκησης για παράλειψη απάντησης σε καταγγελία. Επιπλέον, η Επιτροπή φαίνεται να έχει ενεργήσει λογικά αποστέλοντας την αλληλογραφία στους δικηγόρους της καταγγέλλουσας και στην ίδια την καταγγέλλουσα, στη διεύθυνσή της στο Newbury Transport Forum.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ: ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΞΟΔΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 735/736/17.7.96/ΕΕ/Λ/ΝΚ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Ιούλιο του 1996, ο κ. Ε, υπάλληλος της Επιτροπής, υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή σχετικά με τη διεκδίκηση της επιστροφής των εξόδων που είχε καταβάλει για ζεύγος οματογυαλιών για εργασία σε οθόνη υπολογιστή και μία ιατρική συσκευή μυονευρικής άσκησης. Η αίτηση επιστροφής εξόδων είχε απορριφθεί.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή αναφέρθηκε στους κανονισμούς περί επιστροφής των εξόδων για αγορά οματογυαλιών, σύμφωνα με τους οποίους, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όσοι φέρουν φακούς VARILUX και έχουν ηλικία περί τα 55 έτη μπορούν να διεκδικήσουν επιστροφή εξόδων. Εν προκειμένω, η ιατρική υπηρεσία αποφάσισε ότι ο κ. Ε δεν πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις. Εν συνεχεία, εξήγησε ότι η επιστροφή των εξόδων δεν ήταν δυνατή επειδή μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνο οι φακοί που προορίζονται αποκλειστικά για τη χρήση μπροστά από υπολογιστή και σε απόσταση περίπου 70 εκατοστών.

Η ιατρική συσκευή δεν κρίθηκε λειτουργική.

Ο καταγγέλων επεσήμανε ότι η Επιτροπή δεν ακολουθούσε τα μέτρα προστασίας που χρησιμοποιούσε αυτός και για το προσωπικό της και ότι τα γυαλιά ήταν απαραίτητα προκειμένου να είναι σε θέση να αντεπεξέρχεται στην εργασία του. Η ιατρική συσκευή θα απέτρεπε τις επισκέψεις του καταγγέλοντος σε φυσιοθεραπευτή, καθώς θα μπορούσε να τη χρησιμοποιεί κατ' οίκον. Συνεπώς, θα μπορούσε να εργάζεται χωρίς διακοπή.

Από τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν στον Διαμεσολαβητή, φαίνεται πως οι σχετικοί κανονισμοί εφαρμόστηκαν ορθώς και η ιατρική υπηρεσία είχε ακολουθήσει την ορθή διαδικασία αξιολόγησης. Κατά συνέπεια, δεν τεκμηριωνόταν η καταγγελία περί εσφαλμένης εφαρμογής των υφισταμένων κανόνων.

Η εξέταση δεν διεπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΤΟΜΟΥ ΠΟΥ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΣΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελία 746/96/ΚΤ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούλιο του 1996, ο κ. Χ προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με το διαγωνισμό COM/R/C/4/89950375. Σύμφωνα με το άρθρο 2 (3) του Καταστατικού, η καταγγελία ταξινομήθηκε ως εμπιστευτική κατόπιν αιτήσεως του καταγγέλλοντος.

Σύμφωνα με την καταγγελία, ο κ. Χ υπέβαλε τον Ιανουάριο του 1989 υποψηφιότητα για μία θέση στην υπηρεσία ασφαλείας του Κοινού Κέντρου Ερευνών στην Ίσπρα της Ιταλίας. Στις 23 Νοεμβρίου 1990, ο καταγγέλων ενημερώθηκε ότι συμπεριελήφθη σε κατάλογο επιτυχόντων για μία θέση προσωρινού προσωπικού. Η ισχύς του κατάλογου επιτυχόντων αρχικά προβλεπόταν να λήξει στις 30 Ιουνίου 1991. Ωστόσο, η περίοδος ισχύος παρατάθηκε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994 και, εν συνεχεία, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995. Την ημερομηνία που συνετάγη η καταγγελία, ο κ. Χ δεν είχε προσληφθεί από το Κοινό Κέντρο Ερευνών στην Ίσπρα.

Ο καταγγέλων διαπίστωσε ότι δεν είχαν απομείνει άλλοι υποψήφιοι στον κατάλογο επιτυχόντων. Στην καταγγελία του, ο κ. Χ εξέφραζε την απογοήτευση του για το γεγονός ότι πληροφορήθηκε πως υπήρχε η πρόθεση να προκηρυχθεί νέος διαγωνισμός για την πλήρωση της θέσης για την οποία είχε υποβάλει αίτηση. Διευκρίνισε ότι πληροφορήθηκε πως η υπηρεσία ασφαλείας είχε έλλειψη προσωπικού και εξακολουθούσε να είχε ανάγκη για έναν εκπαιδευτή πυροβόλων όπλων. Ο κ. Χ είχε ακούσει επίσης και φήμες για τον λόγο της μη πρόσληψής του και αυτός ήταν η διαφωνία που υπήρχε μεταξύ του προϊσταμένου της υπηρεσίας του κέντρου και του προϊσταμένου της τοπικής υπηρεσίας ασφαλείας, καθόσον ο τελευταίος, που ήταν Ιταλός, φερόταν διατεθειμένος να προσλάβει μόνο Ιταλούς υπηκόους.

Ο κ. Χ υποστήριξε ότι υπέβαλε καταγγελία για τους εξής λόγους:

- 1 κακή διοίκηση καθόσον η υπηρεσία φαίνεται να έχει έλλειψη προσωπικού·
- 2 παράλειψη ακριβούς ενημέρωσης καθόσον όποτε επικοινωνούσε απευθυνόταν σε υπαλλήλους που δεν είχαν γνώση του θέματος·
- 3 πιθανή διάκριση με βάση το γεγονός ότι δεν ήταν Ιταλός·
- 4 άδικη μεταχείριση λόγω του ότι θα διενεργείτο νέος διαγωνισμός πριν εξαντληθεί ο κατάλογος επιτυχόντων·

- 5 δυνάμενη να αποφευχθεί καθυστέρηση καθότι ενημερώθηκε μόλις τον Απρίλιο του 1995 ότι η ισχύς του κατάλογου επιτυχόντων παρετάθη μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Συνοπτικά, η Επιτροπή στις παρατηρήσεις της επεσήμανε τα κάτωθι σημεία:

Η συμπερίληψη σε κατάλογο επιτυχόντων δεν δίνει στον υποψήφιο το δικαίωμα να προσληφθεί στην Επιτροπή. Ο κ. Χ είχε ενημερωθεί προσωπικά γι' αυτό.

Όσον αφορά την κατηγορία περί διάκρισης, οι πληροφορίες του κ. Χ ήταν εσφαλμένες. Στην πραγματικότητα, μόνο ένας Ιταλός είχε εγγραφεί στον κατάλογο επιτυχόντων αλλά το άτομο αυτό δεν είχε προσληφθεί από το Κέντρο.

Η Επιτροπή είχε διοργανώσει νέο διαγωνισμό για προσωρινούς υπαλλήλους της υπηρεσίας ασφαλείας για το Κοινό Κέντρο Ερευνών, κατηγορίας Δ και όχι υπαλλήλους κατηγορίας Γ, όπως ήταν ο διαγωνισμός στον οποίον είχε συμμετάσχει ο κ. Χ.

Η Επιτροπή θεωρούσε ότι η καταγγελία του κ. Χ ήταν αβάσιμη.

Ο καταγγέλων δεν προέβη σε παρατηρήσεις επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής.

Η απόφαση

1 Δικαιώματα ατόμου που έχει συμπεριληφθεί σε κατάλογο επιτυχόντων

- 1.1 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το γεγονός πως ένα άτομο έχει συμπεριληφθεί σε κατάλογο επιτυχόντων δεν του παρέχει και το δικαίωμα να προσληφθεί σε κοινοτικά θεσμικά όργανα.
- 1.2 Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλοντος ότι η εν λόγω υπηρεσία είχε έλλειψη προσωπικού, ο ισχυρισμός αυτός ήταν ατεκμηρίωτος.
- 1.3 Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και δεδομένου ότι δεν υπήρχαν συγκεκριμένα στοιχεία που να τεκμηριώνουν ότι η Επιτροπή είχε χρησιμοποιήσει εσφαλμένες διαδικασίες, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν διαπίστωσαν περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

2 Παράλειψη χορήγησης ακριβούς πληροφόρησης

- 2.1 Ο ισχυρισμός του καταγγέλοντος για παράλειψη χορήγησης ακριβούς πληροφόρησης φαίνεται να αναφέρεται στις τηλεφωνικές επικοινωνίες που είχε με την Επιτροπή.
- 2.2 Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή ο καταγγέλων ανέφερε ότι είχε τακτικές τηλεφωνικές και γραπτές επαφές με τον υπάλληλο που ήταν υπεύθυνος για το τμήμα προσωπικού της Ίσπρα. Ο αρμόδιος υπάλληλος είχε υποβάλει σημείωμα που περιελήφθη στο φάκελο του καταγγέλοντος σχετικά με το ενδιαφέρον του καταγγέλοντος να προσληφθεί.
- 2.3 Ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε στοιχεία κακής διοίκησης σε σχέση με την καταγγελία περί παράλειψης χορήγησης ακριβούς πληροφόρησης.

3 Διάκριση με βάση την εθνικότητα

- 3.1 Όσον αφορά την καταγγελλόμενη διάκριση με βάση την εθνικότητα, ο καταγγέλων ισχυριζόταν ότι υπήρξε προτίμηση για την πρόσληψη μόνο ιταλών υπηκόων. Στις απόψεις που διετύπωσε η Επιτροπή ανέφερε ότι ο κατάλογος επιτυχόντων περιελάμβανε μόνο έναν ιταλό υποψήφιο, ο οποίος δεν προσελήφθη στο Κοινό Κέντρο Ερευνών.
- 3.2 Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν διαπιστώθηκε να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

4 Διοργάνωση νέου διαγωνισμού πριν εξαντληθεί ο κατάλογος επιτυχόντων

- 4.1 Στις προηγούμενες αποφάσεις του, ο Διαμεσολαβητής είχε υποστηρίξει την άποψη ότι όπου δημιουργούνται απαιτήσεις για πρόσληψη, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αναμείνει την εξάντληση καταλόγου επιτυχόντων πριν κινήσει την διαδικασία για νέο διαγωνισμό.
- 4.2 Στην γνωμοδότησή της η Επιτροπή ανέφερε ότι ο νέος διαγωνισμός είχε διοργανωθεί για την πρόσληψη υπαλλήλων της κατηγορίας Δ. Πρόκειται περί κατηγορίας χαμηλότερης από την κατηγορία Γ που θα προσλαμβάνονταν από τον διαγωνισμό στον οποίον είχε συμμετάσχει ο καταγγέλων τον Ιανουάριο του 1989.
- 4.3 Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν διεπίστωσαν συνεπώς περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με τη διοργάνωση νέου διαγω-

νισμού κατηγορίας Δ πριν εξαντληθεί ο κατάλογος επιτυχόντων κατηγορίας Γ.

5 Δυνάμενη να αποφευχθεί καθυστέρηση για πιθανή πρόσληψη

- 5.1 Όσον αφορά την καταγγελλόμενη καθυστέρηση ενημέρωσης του καταγγέλλοντος τον Απρίλιο του 1995 ότι η περίοδος ισχύος του καταλόγου επιτυχόντων είχε παραταθεί για τις 31 Δεκεμβρίου 1995, ο Διαμεσολαβητής αποδέχεται την άποψη ότι η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να παρατείνει την ισχύ του συγκεκριμένου καταλόγου επιτυχόντων.
- 5.2 Η ισχύς του καταλόγου επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/R/C/4/89950375 αρχικά προβλεπόταν για 6 μήνες, από τον Νοέμβριο του 1990 ως τις 31 Ιουνίου 1991. Τον Μάιο του 1993, ο καταγγέλων ενημερώθηκε ότι η ισχύς παρατάθηκε για άλλους 6 μήνες μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994. Στην πραγματικότητα, ο καταγγέλων ενημερώθηκε ήδη από τις 15 Μαρτίου 1995 ότι η ισχύς είχε παραταθεί κατά 9 μήνες μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995.
- 5.3 Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία και το γεγονός ότι η απόφαση περί παράτασης της ισχύος του καταλόγου επιτυχόντων ήταν ευνοϊκή για τον καταγγέλοντα, ο Διαμεσολαβητής δεν διεπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, δεν φαινόταν να υπήρξε περίπτωση κακής διοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής συνεπώς περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 754/23.7.96/LS/IT/DT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Μάιο του 1996, ο κ. S προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με την παράλειψη του Γραφείου Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΟΡΟCE) να τον συμπεριλάβει στον κατάλογο προαγωγών.

Μη έχοντας επιλεγεί στους προτεινόμενους υποψηφίους για προαγωγή στο βαθμό B1 το 1994, ο κ. S χρησιμοποίησε κατ' αρχήν την εσωτερική διαδικασία προσφυγής, με βάση το άρθρο 90(2) του Κανονισμού περί Υπηρεσιακής Κατάστασης. Στην απάντησή του επί της προσφυγής με βάση το άρθρο 90(2), ο Γενικός Διευθυντής Προσωπικού τον ενημέρωσε ότι δεν είχαν σημειωθεί παρατυπίες όσον αφορά την διαδικασία προαγωγών. Ανέφερε ότι το ΟΡΟCE είχε προχωρήσει με βάση τις

εκθέσεις που είχαν καταρτιστεί για όλους τους υπαλλήλους του βαθμού B2 που περιλαμβάνονταν στον κατάλογο προαγωγών και οι 5 άλλοι υποψήφιοι που περιλαμβάνονταν στον κατάλογο είχαν περισσότερα προσόντα από τον καταγγέλοντα.

Στη καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο κ. Σ ισχυριζόταν ότι είχε ζημιωθεί από διοικητικές παρατυπίες εκ μέρους των ανωτέρων του στο ΟΡΟCE, καθώς και από τη νομική υπηρεσία της Επιτροπής.

Ισχυριζόταν επίσης ότι η διάκριση αυτή συνεχιζόταν, καθόσον δεν προήχθη ούτε το 1995 ούτε το 1996.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ήταν οι εξής: (i) οι άλλοι υποψήφιοι είχαν περισσότερα προσόντα από τον καταγγέλοντα να προαχθούν το 1994· (ii) ακόμη και αν το 1995 ο κ. Σ δεν προτάθηκε για προαγωγή στο βαθμό B1, οι ανώτεροί του πρότειναν το όνομά του να συμπεριληφθεί στον κατάλογο προαγωγών για το 1996 ή το 1997, υπό την προϋπόθεση ότι θα διεκπεραίωνε τα καθήκοντά του κατά τον αντίστοιχο τρόπο· (iii) ο καταγγέλων συμπεριελήφθη στον κατάλογο προαγωγών του 1996 με 31 άλλους υπαλλήλους, αλλά τελικά στην διαδικασία αξιολόγησης προήχθησαν μόνο 3 και δεν συγκαταλεγόταν μεταξύ αυτών· (iv) η επιτροπή προαγωγών για τον βαθμό B ενημερώθηκε σχετικά με την «αργή σταδιοδρομία» του κ. Σ. Παρ' όλα αυτά, επρόκειτο περί προβλήματος που έπρεπε κατά βάση να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υπηρεσίας του που θα έπρεπε να υποβάλει πρόταση προαγωγής· (v) κατά τη διαδικασία επιλογής για προαγωγές δεν σημειώθηκαν παρατυπίες και τα βασικά κριτήρια για τις προαγωγές ήταν η αξία των υποψηφίων.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο κ. Σ τόνισε ότι η «αργή» σταδιοδρομία του ξεκίνησε μόνο το 1994 και ότι μολονότι περιελήφθηκε στον κατάλογο προαγωγών του 1996, η συμπερίληψή του αντιμετώπισε σειρά παρατυπιών λόγω παρελκυστικής τακτικής του προϊσταμένου της ΟΡΟCE και της νομικής υπηρεσίας. Τόνισε επίσης ότι, λόγω των τροποποιήσεων που έγιναν στην διαδικασία αξιολόγησης των προαγωγών σταδιοδρομίας το 1993, ορισμένοι από τους συναδέλφους του που είχαν λιγότερα προσόντα από τον ίδιο επωφελήθηκαν λόγω του αποκλεισμού του.

Περαιτέρω έρευνες

Μολονότι η Επιτροπή ανέφερε στην γνωμοδότησή της ότι δεν σημειώθηκαν παρατυπίες στην διαδικασία επιλογής του 1994, ο Διαμεσολαβη-

τής θεώρησε ότι δεν υπήρχαν αντικειμενικά στοιχεία στην επιστολή του οργάνου που να πιστοποιούν τη διαβεβαίωση αυτή.

Για να διασφαλίσει ότι η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής στην εν λόγω διαδικασία ήταν σύμφωνη με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε με επιστολή του στις 18 Ιουλίου 1997 να ελέγξει ορισμένα εμπιστευτικά έγγραφα που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να καταλήξει στην απόφαση αυτή. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονταν και εκθέσεις επί του προσωπικού, συγκριτικοί πίνακες και/ή συναφές υλικό που χρησιμοποιείται από την αρμόδια επί των διορισμών αρχή για την αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων.

Η Επιτροπή απέστειλε στον Διαμεσολαβητή εμπιστευτικές πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν από την αρμόδια επί των διορισμών αρχή κατά τη διαδικασία επιλογής για τις προαγωγές του 1994.

Η απόφαση

Όσον αφορά τη διαδικασία επιλογής για τις προαγωγές του 1994, λόγω της φύσεως της διαδικασίας προαγωγών, και όπως ορίζει το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και έχει αποδεχθεί και το Δικαστήριο, η αρμόδια επί των διορισμών αρχή έχει μεγάλο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας. Κατά την άσκηση της διακριτικής της αυτής ευχέρειας, η αρμόδια επί των διορισμών αρχή πρέπει να εξετάζει τα προσόντα των υποψηφίων με βάση αντικειμενικά στοιχεία που υπόκεινται σε έλεγχο, όπως απεφάνθη το Δικαστήριο.

Για να διασφαλιστεί ότι η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής στη διαδικασία αυτή ακολούθησε τις αρχές της χρηστής διοίκησης, ο Διαμεσολαβητής έλεγξε μία σειρά εμπιστευτικών εγγράφων που χρησιμοποιήθηκαν από την αρμόδια επί των διορισμών αρχή για την αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων. Από την έρευνα προέκυψε ότι η Επιτροπή κατέληξε στην απόφασή της με αντικειμενικά, εκ πρώτης όψεως, κριτήρια. Έτσι λοιπόν δεν υπήρχαν στοιχεία που να υποδηλώνουν ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τη διακριτική της ευχέρεια για τη συγκεκριμένη διαδικασία προαγωγών του 1994 κατά αυθαίρετο ή μεροληπτικό τρόπο.

Ο κ. Σ κατήγγειλε επίσης την, κατά την άποψή του, άδικη μεταχείριση που έτυχε εκ μέρους της Επιτροπής στην διαδικασία επιλογής για τις προαγωγές του 1995 και 1996. Δεν αμφισβήτησε με εσωτερικές διαδικασίες εντός της Επιτροπής την απόφαση αυτή. Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8 του καταστατικού του Διαμεσολαβητή: «δεν μπορεί να υποβληθεί στον Διαμεσολαβητή καταγγελία που αφορά εργασιακές σχέσεις μεταξύ κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των υπαλλήλων τους και του λοιπού προσωπικού εκτός και αν

έχουν εξαντληθεί όλες οι δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών αιτημάτων και προσφυγών, ιδίως στο πλαίσιο των διαδικασιών που αναφέρει το άρθρο 90 (1) και (2) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης (...).»

Καθόσον η προϋπόθεση αυτή δεν πληρούτο για τις διαδικασίες επιλογής προαγωγών για το 1995 και 1996, ο Διαμεσολαβητής δεν συνέχισε τις έρευνες του όσον αφορά αυτό το τμήμα της καταγγελίας.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση του φακέλου.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 794/5.8.1996/EAW/SE/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. W, Σουηδός υπήκοος, προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή τον Ιούλιο του 1996 σχετικά με επιστολή που απέστειλε ο κ. Erkki LIIKANEN, μέλος της Επιτροπής αρμόδιο για το προσωπικό και την διοίκηση, προς τον κ. Carl Magnus LEMMEL, αναπληρωτή γενικό διευθυντή της ΓΔ III της Επιτροπής.

Από το φάκελο της καταγγελίας απορρέει ότι η σουηδική εφημερίδα *Dagens Politik* δημοσίευσε σχόλια που αποδίδονται στον κ. LEMMEL. Τα σχόλια ήταν επικριτικά για τις μεθόδους εργασίας της Επιτροπής. Η καταγγελία αφορούσε το γεγονός ότι μετά τη δημοσίευση των προαναφερθεισών παρατηρήσεων στην *Dagens Politik*, ο κ. LIIKANEN έστειλε επιστολή στον κ. LEMMEL. Ο κ. LEMMEL δεν προσέφυγε αυτοπροσώπως στον Διαμεσολαβητή. Ενημερώθηκε για την καταγγελία και την έρευνα που είχε κινήσει ο Διαμεσολαβητής για την περίπτωση αυτή. Δεν υπέβαλε απόψεις ή πληροφορίες προς τον Διαμεσολαβητή.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής περιλαμβάνουν και τα κάτωθι στοιχεία:

Η δημόσια έκφραση γνώμης από πλευράς υπαλλήλων διέπεται από το άρθρο 12 του Κανονισμού περί Υπηρεσιακής Κατάστασης, που προβλέπει ότι «ο υπάλληλος πρέπει να απέχει από οιαδήποτε δραστηριότητα και, ειδικότερα δημόσια έκφραση γνώμης που μπορεί να απηχεί την άποψή του». Επιπλέον, το άρθρο 17 του

Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης προβλέπει ότι «ο υπάλληλος ασκεί τα καθήκοντά του με τη μεγαλύτερη δυνατή διακριτικότητα όσον αφορά στοιχεία και πληροφορίες που περιέρχονται εις γνώση του κατά τη διάρκεια ή σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων του».

Παρά τις διατάξεις αυτές του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, η Επιτροπή αποφάσισε στην εν λόγω περίπτωση να μην κινήσει πειθαρχική διαδικασία. Περιορίστηκε να αποστείλει επιστολή υπενθύμισης, αφενός προς τον υπάλληλο ο οποίος μόλις είχε προσληφθεί – σχετικά με το καθήκον της εχεμύθειας, στο οποίο υπόκεινται όλοι οι υπάλληλοι και, αφετέρου, υπενθυμίζοντας ότι η Επιτροπή προσδοκά από όλους του υπαλλήλους της, και ειδικότερα τους υπαλλήλους υψηλότερων βαθμών, να είναι εποικοδομητικοί και προσεκτικοί σχετικά με τις βελτιώσεις που μπορούν να επιτύχουν στη διοίκηση και εφαρμογή των καθηκόντων που τους αναθέτει το όργανο. Ωστόσο, οι πρωτοβουλίες αυτές θα πρέπει να εξετάζονται και να ακολουθούνται από τα κατάλληλα μέσα εντός της Επιτροπής, ούτως ώστε να διατυπώνονται προτάσεις και να εκφράζονται σε συγκεκριμένα μέτρα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο καταγγέλλων ανέφερε ότι στη Σουηδία, η ελευθερία έκφρασης αποτελεί συνταγματικό δικαίωμα το οποίο έχουν και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Ανέφερε επίσης ότι θεωρούσε πως η Επιτροπή επέβαλε αυστηρούς περιορισμούς στην ελευθερία έκφρασης και ότι αυτό δεν ήταν σωστό.

Η απόφαση

1 Τα γεγονότα επί των οποίων στηρίχθηκε η απόφαση του Διαμεσολαβητή

Με βάση τις έρευνες που διενέργησε ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής, τα σχετικά στοιχεία έχουν ως εξής:

- 1.1 Σε σουηδική εφημερίδα δημοσιεύθηκαν επικριτικές παρατηρήσεις σε σχέση με τις μεθόδους εργασίας της Επιτροπής, οι οποίες αποδόθηκαν στον κ. LEMMEL.
- 1.2 Δεν κινήθηκαν διαδικασίες πειθαρχικών μέτρων κατά του κ. LEMMEL.
- 1.3 Ο Επίτροπος LIIKANEN απηύθυνε επιστολή στον κ. LEMMEL. Σύμφωνα με την γνώμη της Επιτροπής σχετικά με την καταγγελία, η επιστολή υπενθύμιζε στον κ. LEMMEL την υποχρέωση εχεμύθειας στην οποία υπόκεινται οι υπάλληλοι. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή

αναφέρθηκε στα άρθρα 12 και 17 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης.

2 Ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης

- 2.1 Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 12 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης προβλέπει ότι:

Ο υπάλληλος πρέπει να απέχει από οιαδήποτε δραστηριότητα και, ειδικότερα, κάθε δημόσια έκφραση γνώμης που μπορεί να απηχεί την άποψή του.

Στη γνώμη της, η Επιτροπή επικαλείτο επίσης την πρώτη παράγραφο του άρθρου 17 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης:

Ο υπάλληλος ασκεί τα καθήκοντα του με τη μεγαλύτερη δυνατή διακριτικότητα όσον αφορά όλα τα γεγονότα και τις πληροφορίες που περιέχονται εις γνώση του κατά την διάρκεια ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του' ...

- 2.2 Σχετικά με την υποχρέωση πίστης των υπαλλήλων προς τις Κοινότητες, το Δικαστήριο ανέφερε στην απόφαση του *Ogowe και Traore κατά Επιτροπής*¹ ότι:

«ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να αντίκειται στην ελευθερία έκφρασης, που αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα, το οποίο το Δικαστήριο πρέπει να διασφαλίσει ότι γίνεται σεβαστό στην κοινοτική νομοθεσία».

- 2.3 Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που αναφέρεται επίσης στο άρθρο ΣΤ (2) της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, παρέχει ως βάση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τις γενικές αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας.

- 2.4 Το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου διασφαλίζει την ελεύθερη έκφραση, που περιλαμβάνει την ελευθερία της γνώμης και της συλλογής και διοχέτευσης πληροφοριών και ιδεών χωρίς ανάμειξη της δημόσιας αρχής. Το άρθρο 10, παράγραφος 2 της σύμβασης αναφέρει ότι η άσκηση των ελευθεριών αυτών συνδυάζεται με υποχρεώσεις και ευθύνες και προβλέπει ότι, στο πλαίσιο ορισμένων προϋποθέσεων, μπορεί διά νόμου να επιβληθούν ορισμένοι περιορισμοί στην ελευθερία έκφρασης.

1 Υπόθεση C-100/88 [1989] ECR 4285 έως 4309.

- 2.5 Σύμφωνα με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση *Vogt κατά Γερμανίας*¹, μολονότι θεωρείται θεμιτό να επιβάλλεται στους δημόσιους υπαλλήλους, σε σχέση με το καθεστώς τους, υποχρέωση εχεμύθειας, οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι άτομα και, ως τέτοια, εμπίπτουν στην προστασία του άρθρου 10 της σύμβασης. Το Δικαστήριο ανέφερε στην ίδια περίπτωση την ανάγκη διασφάλισης της εξισορρόπησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων της ατομικής ελευθερίας έκφρασης και των θεμιτών συμφερόντων ενός δημοκρατικού κράτους να διασφαλίσει ότι η δημόσια υπηρεσία του διεκπεραιώνει ορθά τους σκοπούς που αναγράφονται στο άρθρο 10, παράγραφος 2. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο ανέφερε επίσης ότι, σε περίπτωση που υπάρχει θέμα σχετικά με το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης δημοσίων υπαλλήλων, «τα καθήκοντα και οι ευθύνες» που αναφέρονται στο άρθρο 10 παρ. 2, λαμβάνουν ειδική σημασία.
- 2.6 Η Επιτροπή δεν κίνησε πειθαρχική διαδικασία κατά του κ. LEMMEL, αλλά περιορίστηκε στο να αποστείλει επιστολή υπενθυμίζοντάς του τα καθήκοντά του στα πλαίσια του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Σύμφωνα με το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα καθήκοντα αυτά δεν μπορούν να ερμηνευθούν κατά τρόπο που να έρχεται σε αντίφαση με το δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης.
- 2.7 Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή, δεν φαίνεται συνεπώς να υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν ανάμιξη της ελευθερίας έκφρασης στην εν λόγω περίπτωση ή, γενικότερα, πρόθεση της Επιτροπής να ανατρέψει την ισορροπία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου για ελευθερία έκφρασης και των καθηκόντων και ευθυνών των υπαλλήλων.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, φαίνεται πως δεν υπάρχει περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή

Σύμφωνα με το Δικαστήριο, ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να έρχεται σε αντίφαση με την ελευθερία έκφρασης. Η γνώμη της Επιτροπής επί της εν λόγω καταγγελίας επικεντρωνόταν στους περιορισμούς που επιβάλλει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης στην δημόσια έκφραση γνώμης των υπαλλήλων. Δεν παραδεχόταν ρητώς ωστόσο ότι οι υπάλληλοι έχουν το θεμελιώδες δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης.

1 Απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 1995, σειρά Α, αριθ. 323.

Όπως φαίνεται στο άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η ελευθερία έκφρασης περιλαμβάνει και την ελευθερία της διατύπωσης γνώμης και της συλλογής και διάδοσης πληροφοριών και ιδεών χωρίς παρέμβαση της δημόσιας αρχής. Το άρθρο 10, παράγραφος 2 της σύμβασης προβλέπει ότι, υπό ορισμένες συνθήκες, μπορεί δια νόμου να επιβληθούν περιορισμοί της ελευθερίας έκφρασης.

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να επισημάνουμε ότι η γνώμη της Επιτροπής προς τον Διαμεσολαβητή για την εν λόγω περίπτωση, αναφέρθηκε μόνο στο πρώτο τμήμα της πρώτης παραγράφου του άρθρου 17 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Η παράγραφος συνεχίζει ως ακολούθως:

(ο υπάλληλος) «*επ ουδενί δημοσιοποιεί σε μη εντεταλμένο άτομο έγγραφο ή πληροφορίες που δεν έχουν δημοσιοποιηθεί. Εξακολουθεί να δεσμεύεται με την υποχρέωση αυτή και μετά την αποχώρησή του από την υπηρεσία*»

Θεωρητικά λοιπόν, και χωρίς να ληφθεί υπόψη η δήλωση του Δικαστηρίου ότι ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να αντίκειται στην ελευθερία έκφρασης, αυτό το τμήμα του άρθρου 17 μπορεί να εκληφθεί ότι απαγορεύει στους υπαλλήλους να δημοσιοποιούν οιοσδήποτε πληροφορίες, απαγορεύοντάς τους να αναφέρονται σε δημόσια συζήτηση σχετικά με το περιεχόμενο της εργασίας τους. Τέτοια ερμηνεία θα ήταν εσφαλμένη.

Η Επιτροπή μπορεί ίσως να εξετάσει κατά πόσον πρέπει να δώσει οδηγίες στους υπαλλήλους της σχετικά με το τί θεωρεί εξισορρόπηση του ατομικού τους δικαιώματος ελευθερίας έκφρασης, που περιλαμβάνει και την ελευθερία δημοσιοποίησης πληροφοριών και ιδεών, και των καθηκόντων και ευθυνών τους ως υπαλλήλων, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 12 και 17 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης.

Η έκδοση τέτοιων κατευθυντηρίων γραμμών θα συμβάλει στην εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τους όρους που θέτει το άρθρο 10 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ότι οι περιορισμοί της ελευθερίας έκφρασης «μπορεί να προβλέπονται εκ του νόμου», δίνοντας στους υπαλλήλους τη δυνατότητα να προβλέπουν τους κινδύνους που μπορεί να ενέχουν ορισμένες πράξεις.

Η δημοσιοποίηση των κατευθυντηρίων αυτών γραμμών στις οποίες θα περιλαμβάνεται, ειδικότερα, και αναγνώριση του γεγονότος ότι οι υπάλληλοι έχουν το θεμελιώδες δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης, θα συμβάλει επίσης και στην βελτίωση των σχέσεων μεταξύ της Επιτροπής και των ευρωπαίων πολιτών, αποφεύγοντας ενδεχόμενη περίπτωση σύγχυσης και παρεξηγήσεων για το εν λόγω θέμα.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΕ ΑΛΛΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ: Ο ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 822/16.8.96/SJH/PO/VK/XD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Αύγουστο 1996, ο κ. Η. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Έστειλε επιπλέον στοιχεία το Σεπτέμβριο και Νοέμβριο 1996.

Τον Οκτώβριο 1995, ο κ. Η. κατήγγειλε στην Επιτροπή ότι οι Πορτογαλικές αρχές δεν τηρούσαν το Κοινοτικό Δίκαιο όσον αφορά την εισαγωγή οχημάτων στην Πορτογαλία. Οι μη πορτογάλοι υπήκοοι αντιμετώπιζαν δυσχέρειες με τη μακρόχρονη και δαπανηρή διαδικασία καταχώρησης των οχημάτων που ήταν ήδη καταχωρημένα σε άλλα κράτη μέλη.

Τον Οκτώβριο 1996, η Επιτροπή αποφάσισε να κλείσει το φάκελο επειδή κατά την ενδελεχή εξέταση δεν προέκυψαν επαρκή στοιχεία για την παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας από τις πορτογαλικές αρχές. Όμως, οι υπηρεσίες της Επιτροπής αποφάσισαν εν συνεχεία να κινησουν εξ ιδίας πρωτοβουλίας εξέταση του θέματος. Το ζήτημα εξακολουθούσε να είναι υπό εξέταση τη στιγμή που ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στο Διαμεσολαβητή.

Ο καταγγέλλων υποστήριζε κατ' αρχήν ότι η Επιτροπή χρειαζόταν πολύ καιρό για την εξέταση της καταγγελίας, και δεύτερον ότι η Επιτροπή δεν ανέλαβε θετική δράση για να αντιμετωπίσει τις καταγγελλόμενες παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου από τις πορτογαλικές αρχές.

Η έρευνα**Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Περιληπτικά, η Επιτροπή προέβη στις εξής παρατηρήσεις:

- 1 Η καταγγελία τέθηκε στο αρχείο επειδή η ενδελεχής εξέτασή της κατέδειξε ότι δεν παρείχε επαρκή στοιχεία για την καταγγελλόμενη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου.
- 2 Εν συνεχεία, πραγματοποιήθηκε αυτεπάγγελτη έρευνα της Επιτροπής για να εξασφαλιστεί η σε βάθος εξέταση πτυχών που σχετίζονται με την ελεύθερη διακίνηση των αγαθών που αναφερόντουσαν στις περαιτέρω επιστολές του καταγγέλλοντος. Πραγματοποιήθηκε συνάντηση των υπηρεσιών της Επιτροπής και των πορτογαλικών αρχών, προς συζήτηση του θέματος.

- 3 Η Επιτροπή απέρριψε την κατηγορία ότι δεν εξέτασε την καταγγελία εντός λογικού χρονικού διαστήματος και ότι δεν έλαβε θετική δράση προς αντιμετώπιση της καταγγελλόμενης παραβίασης του κοινοτικού δικαίου. Τόνισε ότι οι υπηρεσίες της ανέλυσαν σε βάθος τα θιγόμενα προβλήματα και ότι έστειλαν λεπτομερέστερες επιστολές στον καταγγέλλοντα, αφ' όλων των ζητημάτων που είχε διαδοχικά θίξει στις διάφορες επιστολές του προς την Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των σχολίων της Επιτροπής, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι δυσκολευόταν να πιστέψει ότι δεν υπήρχαν επαρκή στοιχεία για να κινηθεί η διαδικασία παραβίασης. Ανέφερε σειρά γεγονότων που υποστηρίζει ότι καταδεικνύουν την ύπαρξη σαφούς παραβίασης του κοινοτικού δικαίου. Υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή συναντήθηκε με τη λάθος υπηρεσία της Πορτογαλικής διοίκησης κατά τη διάρκεια της έρευνάς της.

Ο καταγγέλλων δήλωσε επίσης ότι έπρεπε να αντιμετωπιστεί επείγοντως το πρόβλημα. Αναγνώριζε το γεγονός ότι είχε λάβει πολλές πληροφορίες από την Επιτροπή. Κατά την άποψή του όμως, η κατάσταση παρέμεινε ως είχε, και οι πορτογαλικές αρχές εξακολουθούσαν να παραβιάζουν το κοινοτικό δίκαιο. Δεν μπορεί να κατανοήσει γιατί η Επιτροπή δεν είχε πάρει κανένα μέτρο επί διετία.

Η απόφαση

1 Όσον αφορά την καταγγελλόμενη καθυστέρηση της Επιτροπής για την εξέταση της καταγγελίας

- 1.1 Βάσει των εσωτερικών κανόνων της Επιτροπής, η απόφαση για το κλείσιμο μιας υπόθεσης χωρίς να ληφθεί κανένα μέτρο πρέπει να λαμβάνεται εντός έτους από την ημερομηνία της καταχώρησής της στο μητρώο, εκτός ειδικών περιπτώσεων. Στην παρούσα περίπτωση, ο κ. Η. φαίνεται να προέβη στην καταγγελία του προς την Επιτροπή τον Οκτώβριο του 1995, και η Επιτροπή να αποφάσισε να θέσει την υπόθεση στο αρχείο χωρίς περαιτέρω ενέργειες τον Οκτώβριο του 1996. Κατά συνέπεια, τηρήθηκε το όριο του ενός έτους. Από το αντίγραφο δε της αλληλογραφίας που η Επιτροπή έστειλε στο Διαμεσολαβητή φαίνεται να κρατήθηκε καλά ενημερωμένος ο καταγγέλλων για την πρόοδο της εξέτασης της καταγγελίας του.
- 1.2 Η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί σχετική έρευνα εξ ιδίας πρωτοβουλίας το Νοέμβριο 1996. Φαίνεται ότι η Επιτροπή έστειλε επιστολή στις πορτογαλικές αρχές το Δεκέμβριο 1996 και συναντήθηκε με αυτές το Φεβρουάριο 1997. Το γεγονός αυτό καταδεικνύει την επιθυμία της Επιτροπής να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Πρέπει

επίσης να αναφερθεί ότι εναπόκειται στην Επιτροπή το ποιές έρευνες πρέπει να αναληφθούν καθώς και η μορφή τους.

2 Όσον αφορά την καταγγελλόμενη έλλειψη θετικής δράσης της Επιτροπής

- 2.1 Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, μόνη η Επιτροπή, ως φύλαξ της Συνθήκης, είναι αρμόδια για να αποφασίσει εάν και κατά πόσον είναι σκόπιμο να κινηθεί κατά κράτους μέλους η διαδικασία για τη μη τήρηση των υποχρεώσεών του¹.
- 2.2 Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι η Επιτροπή χρειάζεται κάποιο διάστημα για τη νομική ανάλυση του καταγγελλόμενου προβλήματος προτού λάβει την απόφαση να κινήσει τη διαδικασία παραβίασης κατά κράτους μέλους. Κατά το χειρισμό της παρούσας περίπτωσης, τίποτα δεν καταδεικνύει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς.

Συμπέρασμα

Με βάση τα στοιχεία αυτά δε φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΑΝΟΙΧΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 827/22.8.96/YS/FIN/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Στις 19 Αυγούστου 1996, ο κ. S κατήγγειλε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή το γεγονός ότι αποκλείστηκε από ανοιχτό διαγωνισμό (COM/A/972) που διοργανώθηκε από την Επιτροπή για την κατάρτιση κατάλογου επιτυχόντων για ιατρικούς συμβούλους, βαθμού A5/A4 αυστριακής, φιλανδικής ή σουηδικής υπηκοότητας. Ο διαγωνισμός ήταν βάσει τίτλων και προφορικής εξέτασης. Η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να μην καλέσει σε προφορική εξέταση τον κ. S.

Ο κ. S δήλωσε ότι είχε παλαιότερα συμμετάσχει σε ανοιχτό διαγωνισμό (COM/A/956 για πρόσληψη προϊσταμένου της αντιπροσωπείας της Επιτροπής για τις διεθνείς οργανώσεις στη Βιέννη), η εξεταστική επιτροπή του οποίου του είχε ζητήσει να αποστείλει πέρα από το έντυπο αίτησης και βιογραφικό σημείωμα. Ο κ. S κατήγγειλε ότι το βιογραφικό σημείωμα που απέστειλε για τον διαγωνισμό COM/A/956 χρησιμοποιή-

1 Υπόθεση 431/92 Επιτροπή των ΕΚ κατά Ο.Δ. Γερμανίας [1995] ECR I-2189, παρ. 22.

θηκε σκοπίμως για τον καθορισμό των κριτηρίων επιλεξιμότητας για τον διαγωνισμό COM/A/972.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής είναι οι εξής:

Η εξεταστική επιτροπή για τον διαγωνισμό COM/A/956 ζήτησε από όλους του υποψηφίους πέρα από το έντυπο της αίτησης να υποβάλουν και βιογραφικό σημείωμα. Το βιογραφικό σημείωμα αποσκοπούσε μόνο στην διευκόλυνση και επιτάχυνση των διαδικασιών της εξεταστικής επιτροπής.

Οι υποψήφιοι του ανοιχτού διαγωνισμού COM/A/972 έπρεπε να είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού τίτλου στον τομέα της ιατρικής και πιστοποιητικού εξιδεικευμένων επαγγελματικών σπουδών για θέματα υγείας. Επιπλέον, οι υποψήφιοι έπρεπε να έχουν επαγγελματική εμπειρία, μεταξύ άλλων, σε θέματα τροπικών φαρμάκων και ασφάλειας από ακτινοβολία. Η τελευταία απαίτηση οφειλόταν στο γεγονός ότι πολλοί υπάλληλοι της Επιτροπής υποχρεούνται να εργαστούν ή να ταξιδέψουν σε τροπικές περιοχές και η τελευταία απαίτηση στο γεγονός ότι ορισμένα μέλη του προσωπικού είτε εργάζονται σε πυρηνικές εγκαταστάσεις είτε ασχολούνται με επεξεργασία πυρηνικών υλικών.

Ο κ. S δεν κλήθηκε στην προφορική εξέταση γιατί δεν είχε τα απαιτούμενα προσόντα, χωρίς να υπάρχει άλλος λόγος αποκλεισμού του από τον διαγωνισμό.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην αρχική του καταγγελία προς τον Διαμεσολαβητή.

Η απόφαση

Το Παράρτημα III, άρθρο 2 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης προβλέπει ότι οι υποψήφιοι πρέπει να συμπληρώνουν έντυπο που ορίζει η αρμόδια επί των διορισμών αρχή και μπορεί να κληθούν να παράσχουν πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία. Συνεπώς, υπήρχε νομική βάση για να ζητηθεί από τους υποψηφίους του ανοιχτού διαγωνισμού COM/A/956 να επισυνάψουν βιογραφικό σημείωμα καθώς και το έντυπο αίτησης.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, τα βιογραφικά σημειώματα στον ανοιχτό διαγωνισμό COM/A/956 απλώς διευκόλυναν την επιτάχυνση των διαδικασιών της εξεταστικής επιτροπής του εν λόγω διαγωνισμού. Οι έρευνες

του Διαμεσολαβητή απεκάλυψαν ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να αμφισβητούν τη δήλωση αυτή της Επιτροπής.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, ο κ. S αποκλείστηκε από τον ανοιχτό διαγωνισμό COM/A/972 λόγω του ότι δεν είχε τα απαιτούμενα προσόντα και για κανένα άλλο λόγο. Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν συγκέντρωσαν στοιχεία που να αμφισβητούν τη δήλωση της Επιτροπής.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 996/5.11.96/JC/IRL/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Οκτώβριο 1996, ο κ. C. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή τον εκ μέρους της Επιτροπής χειρισμό της καταγγελίας του κατά του Πανεπιστημίου του Ανατολικού Λονδίνου (UEL) στο ΗΒ.

Ο κ. C. δήλωνε ότι είχε παρακολουθήσει ένα νέο διετές τμήμα του UEL, το οποίο κατέληγε στην απονομή πτυχίου MSc στην αρχιτεκτονική. Ανέφερε ότι τον είχαν διαβεβαιώσει ότι το δεύτερο έτος θα ήταν το τελικό έτος του τμήματος, βάσει των εγγράφων του κολλεγίου που δηλώνουν ότι το διετές αυτό πρόγραμμα εξαιρείται από το Τμήμα 2 των απαιτήσεων του Βασιλικού Ινστιτούτου Βρετανών Αρχιτεκτόνων (RIBA).

Ο κ. C. πέτυχε στο πρώτο μέρος του πτυχίου MSc το Δεκέμβριο 1991. Αργότερα πληροφορήθηκε ότι είχε αποτύχει στο δεύτερο μέρος (MSc Architecture: RIBA. Part 2), αλλά ότι μπορούσε να επαναλάβει τη χρονιά.

Ο κ. C. έστειλε γράμμα στη βουλευτή κ. McKenna, η οποία το διαβίβασε στην κ. Cresson, Μέλος της Επιτροπής. Το Μάιο 1996, η Επίτροπος απάντησε ότι η καταγγελία αφορούσε τη μη χορήγηση πτυχίου αρχιτεκτονικής και κατέληγε ότι αυτό ήταν θέμα που ενέπιπτε στην ακαδημαϊκή κρίση του Πανεπιστημίου και στο οποίο δεν μπορούσε να παρέμβει η Επιτροπή.

Τον Οκτώβριο 1996, ο κ. C. έγραψε και πάλι στην Επίτροπο Cresson και στον Προϊστάμενο της ΓΔ XXII εξηγώντας ότι ήθελε η καταγγελία του κατά του UEL να εξεταστεί βάσει της Οδηγίας 85/384/ΕΟΚ¹.

¹ ΕΕ 1985 L 223/15.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο κ. C. κατήγγειλε κακή διοίκηση υπό μορφή έλλειψης ή άρνησης πληροφοριών κατά την εκ μέρους της Επιτροπής διεκπεραίωση της καταγγελίας του κατά του UEL.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Περιληπτικά, η Επιτροπή τόνισε τα κάτωθι:

Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η καταγγελία του κ. C. αφορούσε αποκλειστικά το γεγονός ότι δεν κατάφερε να αποκτήσει το πτυχίο αρχιτεκτονικής.

Το Μάιο 1996, κοινοποιήθηκε στον κ. C. ότι το πρόβλημά του αφορούσε το Πανεπιστήμιο και ότι δε συνέτρεχαν λόγοι παρέμβασης της Επιτροπής.

Σε απάντηση της δεύτερης επιστολής του κ. C., η ΓΔ XXII τον πληροφόρησε το Δεκέμβριο 1996 ότι, ενόψει του νέου αιτήματός του, η καταγγελία του είχε καταχωρηθεί επίσημα με τον αριθμό 96/4785.

Τον Ιανουάριο 1997, η ΓΔ XV έστειλε δεύτερη αιτιολογημένη επιστολή στον κ. C. εξηγώντας του ότι το διετές τμήμα που παρακολούθησε δεν παραβίαζε το άρθρο 7 της Οδηγίας 85/384/ΕΟΚ. Κατά συνέπεια, η ΓΔ XV είχε αποφασίσει να προτείνει στην Επιτροπή να μη δώσει συνέχεια στην καταγγελία του κ. C. Τον Απρίλιο 1997, η ΓΔ XV πληροφόρησε τον κ. C. ότι η Επιτροπή είχε αποφασίσει το Μάρτιο 1997 να θέσει στο αρχείο την καταγγελία του αριθ. 96/4785 κατά του Πανεπιστημίου επειδή δεν υπήρχε παραβίαση του κοινωνικού δικαίου.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο κ. C. επέμεινε στην καταγγελία του.

Η απόφαση

Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, μόνη η Επιτροπή, ως φύλαξ της Συνθήκης, είναι αρμόδια για να αποφασίσει εάν και κατά πόσον είναι σκόπιμο να κινηθεί κατά κράτους μέλους η διαδικασία για τη μη τήρηση των υποχρεώσεών του¹.

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία κατέδειξαν ότι, μετά από την επίσημη καταχώρηση της καταγγελίας του κ. C., η Επιτροπή την εξέτασε σε σχέση με την Οδηγία 85/384/ΕΟΚ. Με την απόφασή της να θέσει την καταγγελία 96/4785 στο αρχείο, η Επιτροπή

1 Υπόθεση 431/92 Επιτροπή κατά Γερμανίας [1995] ECR I-2189, παρ. 22.

έδωσε νομική αιτιολόγηση που υποστηρίζει το συμπέρασμά της ότι δεν παρατήρησε παραβίαση της Οδηγίας 85/384/ΕΟΚ στην παρούσα περίπτωση.

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν αποκάλυψαν καμμία περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής κατά την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, ή κατά την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στα περιστατικά και στο εθνικό νομικό πλαίσιο της περίπτωσης.

Με βάση τα στοιχεία αυτά δε φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΦΠΑ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΣΧΕΘΗΚΑΝ ΣΕ ΕΡΓΟΛΑΒΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1000/8.11.96/VILA/IT/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. S προσέφυγε τον Οκτώβριο του 1996 στο Διαμεσολαβητή εξ ονόματος μίας κοινοπραξίας σχετικά με πράξεις της Επιτροπής που αφορούσαν ένα θέμα ΦΠΑ που αντιμετώπισε με τις ιταλικές αρχές. Υποστήριξε ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα τους κανόνες περί απαλλαγής από τον ΦΠΑ που εφαρμόζεται για την Επιτροπή.

Το ιστορικό της διαφοράς, όπως φάνηκε από τον φάκελο, επί της ουσίας ήταν το εξής:

Με την απόφαση C (93) 256/5 της 16ης Φεβρουαρίου 1993, η Επιτροπή χορήγησε στην κοινοπραξία επιχορήγηση από το Περιφερειακό Ταμείο. Η επιχορήγηση αφορούσε την οικονομική συμβολή σε έργα για τη βελτίωση της πρόσβασης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων σε τεχνολογικές καινοτομίες. Αναφερόταν ότι ο κ. S θα ήταν υπεύθυνος του προγράμματος αυτού συμπεριλαμβανομένων και των αναγκών εκστρατειών δημοσιοποίησης και των ελέγχων στις εταιρείες στις οποίες διοχετεύονταν τα κονδύλια. Προβλεπόταν ότι η κοινοπραξία θα παρακρατούσε το 1% της επιχορήγησης ως αμοιβή και ότι αναλάμβανε να λάβει τα αναγκαία μέτρα σε σχέση με την απαλλαγή του φόρου των υπηρεσιών που θα παρείχε στην Επιτροπή.

Φαίνεται πως σε σχέση με τη διάταξη περί απαλλαγής του φόρου, η κοινοπραξία ζήτησε από τους προμηθευτές τιμολόγια χωρίς προσαύξηση του ΦΠΑ και, ως νομική βάση περί αυτού, αναφέρθηκε στο αντίστοιχο

ιταλικό καθεστώς περί ΦΠΑ. Εν συνεχεία, οι αρμόδιες ιταλικές αρχές αμφισβήτησαν την πρακτική αυτή και, κατά συνέπεια, υποστήριξαν ότι η κοινοπραξία δεν έπρεπε να απαλλαγεί από ΦΠΑ. Υπό τις συνθήκες αυτές ο κ. S απευθύνθηκε στην Επιτροπή στις 15 Μαΐου 1996, προκειμένου να πληροφορηθεί τη θέση της.

Με επιστολή της στις 9 Ιουλίου 1996, η Επιτροπή απήντησε στο ερώτημα αυτό. Δήλωσε ότι, κατ' αρχάς, δεν είχε εξουσία ερμηνείας της εθνικής νομοθεσίας. Κατά δεύτερον, ανέφερε ότι οι κοινοτικές οικονομικές επιχορηγήσεις απαλλάσσονται από ΦΠΑ, καθώς και το τμήμα της επιχορήγησης που αποτελεί αμοιβή του φορέα που έχει την ευθύνη της διαχείρισης του κοινοτικού προγράμματος. Κατά τρίτον, ανέφερε ότι, στον βαθμό που ο φορέας αυτός δεχόταν υπηρεσίες και αγαθά για την ολοκλήρωση των καθηκόντων του, οι πράξεις αυτές υπόκεινταν, με βάση τους αντίστοιχους κανόνες της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ, σε ΦΠΑ. Τέλος, η Επιτροπή παρατηρούσε ότι το αντίστοιχο ιταλικό καθεστώς περί ΦΠΑ αναφερόταν μόνο σε ερευνητικά προγράμματα χρηματοδοτούμενα από την Κοινότητα και, κατά συνέπεια, όχι στη διαχείριση κοινοτικών προγραμμάτων.

Επειδή δεν ικανοποιήθηκε από την απάντηση αυτή, ο κ. S. προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή υποστηρίζοντας ότι η απαλλαγή του ΦΠΑ που ίσχυε για την Κοινότητα έπρεπε επίσης να ισχύει και για την κοινοπραξία κατά τις αγορές υπηρεσιών και προϊόντων.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι λόγω της καταγγελίας, επανεξέτασε την υπόθεση και επέμεινε στην πρόταση που είχε κοινοποιήσει με επιστολή της στις 9 Ιουλίου 1996. Επιπλέον, περιέγραφε μία λύση του προβλήματος που αντιμετώπισε η κοινοπραξία με τις ιταλικές αρχές.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιβάστηκαν στον κ. S με πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις αν το επιθυμούσε. Δεν παρελήφθησαν παρατηρήσεις.

Η απόφαση

Η Επιτροπή δεν έχει εξουσία για την αυθεντική ερμηνεία των διατάξεων του εθνικού δικαίου. Το εν λόγω θέμα ήταν κατά πόσον η στάση της Επιτροπής όσον αφορά την κοινοτική νομοθεσία ήταν δεόντως τεκμηριωμένη. Οι σχετικές διατάξεις περιλαμβάνονται στην οδηγία του Συμβουλίου αριθ. 77/388¹ της 17ης Μαΐου 1977 – 6η οδηγία περί ΦΠΑ. Το

άρθρο 15. 10 της οδηγίας προβλέπει ότι χορηγείται απαλλαγή από ΦΠΑ σε διεθνούς οργανισμούς. Σύμφωνα με την διατύπωσή της, η απαλλαγή δεν επεκτείνεται και στις υπηρεσίες που παρέχονται προς εργολάβο εντός του διεθνούς οργανισμού. Αυτή η ερμηνεία της διάταξης είναι σύμφωνη με τη νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία οι απαλλαγές χορηγούνται συσταλτικά και οι απαλλαγές υπέρ ενός ατόμου δεν μπορούν να επεκταθούν και σε αυτούς με τους οποίους το εν λόγω άτομο συνάπτει συμβάσεις¹.

Έτσι λοιπόν, η στάση της Επιτροπής όπως κοινοποιήθηκε στην κοινοπραξία χωρίς καθυστέρηση με επιστολή στις 9 Ιουλίου 1996, σε απάντηση της επιστολής του κ. S της 15ης Μαΐου 1996, φαινόταν δεόντως αιτιολογημένη. Πρέπει ωστόσο να υπενθυμίσουμε ότι το Δικαστήριο είναι η ύπατη αρχή επί της κοινοτικής νομοθεσίας.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται ότι στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΛΗΨΗ: ΛΗΞΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1036/15.11.96/AM/IT/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Μ από την Ιταλία κατήγγειλε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή τον Νοέμβριο του 1996 το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν του προσέφερε εργασία.

Το ιστορικό ήταν ότι το 1988, πέτυχε στον γενικό διαγωνισμό COM/B/520, που διοργανώθηκε από την Επιτροπή. Έτσι λοιπόν, το όνομά του συμπεριελήφθη σε κατάλογο επιτυχόντων για πιθανή μελλοντική πρόσληψή του ως μονίμου υπαλλήλου στην Επιτροπή. Η ισχύς του καταλόγου επιτυχόντων που αρχικά προβλεπόταν να λήξει τον Δεκέμβριο του 1988, παρατάθηκε αλλεπάλληλες φορές. Τον Σεπτέμβριο του 1989, προσεφέρθη στον κ. Μ. θέση επικουρικού υπαλλήλου αλλά αρνήθηκε για προσωπικούς λόγους. Εν συνεχεία, το 1992, απευθύνθηκε στην Επιτροπή δύο φορές ζητώντας προσφορά εργασίας. Στις 31 Δεκεμβρίου 1992 έληξε η ισχύς του καταλόγου επιτυχόντων χωρίς να παρατεθεί. Εν συνεχεία, ακολούθησαν έγγραφες και τηλεφωνικές επαφές μεταξύ του καταγγέλλοντος και των αντίστοιχων υπηρεσιών της Επιτροπής, με τις οποίες ζητούσε θέση και η Επιτροπή αναφέρθηκε, επί της ουσίας, στο γεγονός ότι ο κατάλογος επιτυχόντων είχε λήξει και, κατά συνέπεια, δεν ήταν δυνατό να προσφερθεί στον κ. Μ μόνιμη θέση.

¹ Υπόθεση 107/84, Επιτροπή κατά Γερμανίας [1985] ECR σελ. 2655.

Στη καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή, ο κ. Μ υποστήριζε ότι δύο επιστολές που είχαν αποσταλεί στην Επιτροπή το 1992 δεν είχαν απαντηθεί· ότι η Επιτροπή έπρεπε να του είχε προσφέρει μόνιμη θέση και ότι ουδέποτε του ανακοίνωσε ότι δεν θα του προσεφέρετο θέση.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν είχε καταγραφεί η παραλαβή των δύο επιστολών του κ. Μ. το 1992. Όσον αφορά το γεγονός ότι δεν του πρόσφεραν θέση, η Επιτροπή υποστήριξε πως ήταν νόμιμη διαδικασία το να τίθενται περισσότερα ονόματα σε κατάλογο επιτυχόντων από τον αριθμό των διαθέσιμων θέσεων· κατά συνέπεια, δεν είχε τη νομική υποχρέωση να προχωρήσει στην πρόσληψη όλων των ατόμων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν του κοινοποίησε την απόφαση να μην προσφέρει στον κ. Μ θέση, η Επιτροπή ανέφερε ότι από την αλληλογραφία του απορρέει ότι είχε λάβει τις ανακοινώσεις της Επιτροπής περί παράτασης της ισχύος του καταλόγου επιτυχόντων. Κατά συνέπεια, αφού είχε λάβει ανακοίνωση περί παράτασης της ισχύος του καταλόγου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και δεν είχε λάβει περαιτέρω ανακοίνωση επί του θέματος αυτού. Ο κ. Μ εμμέσως είχε πληροφορηθεί ότι ο κατάλογος έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Η Επιτροπή αναφέρεται επίσης και στο γεγονός ότι, στην μεταγενέστερη αλληλογραφία της με τον κ. Μ, είχε καταστεί σαφές ότι ο κατάλογος δεν μπορούσε πλέον να αποτελέσει βάση προσλήψεων.

Η απόφαση

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι δεν είχε λάβει επιστολές του καταγγέλλοντος από το 1992· κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να θεωρήσει περίπτωση κακής διοίκησης το γεγονός ότι οι επιστολές αυτές έμειναν αναπάντητες.

Όσον αφορά τη μη προσφορά θέσης, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου το γεγονός ότι το όνομα ενός ατόμου περιλαμβάνεται σε κατάλογο επιτυχόντων δεν δίνει στο εν λόγω άτομο δικαίωμα για θέση σε κοινοτικά θεσμικά όργανα. Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω και καθώς δεν υπήρχαν στοιχεία περί διαδικαστικής παρατυπίας εκ μέρους της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι δεν υπήρχε περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

Το εναπομείναν θέμα σχετικά με τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι δεν ενημερώθηκε περί της λήξης του καταλόγου επιτυχόντων και, κατά συνέπεια, περί του γεγονότος ότι δεν είχε πλέον δυνατότητα να προσληφθεί με βάση το κατάλογο, από τον φάκελο φαίνεται πως η ισχύς

του καταλόγου είχε παραταθεί επανειλημμένως, και τελευταία φορά μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992. Ο κ. Μ. ενημερώθηκε σχετικά με τις παρατάσεις αυτές. Λόγω μη περαιτέρω παρατάσεων, ήταν σαφές ότι ο κατάλογος έληξε.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΑΜΟΙΒΗΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΕ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1060/28.11.96/BK/DK/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Κ. από τη Δανία, κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τον Νοέμβριο του 1996 το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν αντιμετώπισε ορθά το θέμα του κατά πόσον υπόκειτο σε κοινοτική φορολογία για ορισμένα εισοδήματά του.

Το ιστορικό της καταγγελίας έχει ως εξής: το 1988 και το 1990 ο κ. Κ. εργαζόταν στην Κίνα και τη Νότια Αμερική στο πλαίσιο κοινοτικών προγραμμάτων ανάπτυξης και βοήθειας. Η αμοιβή του εισπράττετο και εν συνεχεία φορολογείται από τις δανικές αρχές. Θεωρούσε ότι η φορολόγηση αυτή ήταν άδικη και το κατήγγειλε στην Επιτροπή. Η Επιτροπή δεν συμμεριζόταν την άποψή του.

Η ουσία της καταγγελίας είναι ότι η Επιτροπή δεν διασφάλισε τη συμμόρφωση των δανικών αρχών προς την κοινοτική νομοθεσία η οποία, κατά την άποψη του κ. Κ, σήμαινε ότι δεν θα έπρεπε να φορολογηθεί στη Δανία. Ισχυριζόταν επίσης ότι η Επιτροπή δεν απήντησε στις επιστολές του μετά το 1994, συμπεριλαμβανομένης και της καταγγελίας που υπέβαλε κατά των δανικών αρχών τον Φεβρουάριο του 1996 και ότι το γραφείο της Επιτροπής στη Δανία δεν διαβίβασε δεόντως τις επιστολές τους στις σχετικές υπηρεσίες της Επιτροπής.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι ο κ. Κ. είχε προσληφθεί ως ανεξάρτητος «εμπειρογνώμων» και ότι, συνεπώς, δεν καλυπτόταν από το άρθρο 13 του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με βάση το οποίο μόνο οι υπάλληλοι και τα λοιπά μέλη του

προσωπικού των Κοινοτήτων απαλλάσσονται από την εθνική φορολόγηση των αμοιβών που εισπράττουν από τις Κοινότητες.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, ο κ. Κ. δεν ενέπιπτε στην κατηγορία «του λοιπού προσωπικού». Προς επίρρωση της άποψής της, η Επιτροπή αναφερόταν στον Κανονισμό του Συμβουλίου αριθ. 549/69 της 25ης Μαρτίου 1969 για τον καθορισμό των κατηγοριών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τους οποίους ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 12, δεύτερη παράγραφος, του άρθρου 13 και του άρθρου 14 του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι ενημέρωσε το 1992 τον κ. Κ. σχετικά με την άποψή της ότι δεν απαλλασσόταν από την εθνική φορολογία. Τέλος, υποστήριξε ότι το γραφείο της αντιπροσωπείας πάντοτε διεβίβαζε τις επιστολές στις κεντρικές υπηρεσίες των Βρυξελλών.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο κ. Κ υποστήριξε ότι η εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία του άρθρου 13 του ανωτέρω πρωτοκόλλου ήταν εσφαλμένη και επέμενε στην καταγγελία του.

Η απόφαση

Το θέμα της καταγγελίας ήταν κατά πόσον η Επιτροπή είχε αξιολογήσει σωστά την προσφυγή του κ. Κ. κατά των δανικών αρχών.

Το άρθρο 13, δεύτερη παράγραφος, του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ορίζει ότι «[οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό] απαλλάσσονται από την εθνική φορολογία για τις αποζημιώσεις, τους μισθούς και τις αμοιβές που εισπράττουν από τις Κοινότητες». Με βάση το άρθρο 16 του πρωτοκόλλου, το Συμβούλιο καθορίζει τις κατηγορίες των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού στους οποίους εφαρμόζονται οι διατάξεις της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 13. Το Συμβούλιο το έπραξε στον Κανονισμό αριθ. 549/69, άρθρο 2 όπου προβλέπεται ότι:

«οι διατάξεις της δεύτερας παραγράφου του άρθρου 13 του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών των Κοινοτήτων εφαρμόζεται στις ακόλουθες κατηγορίες:

- (α) Άτομα που εμπίπτουν στον κανονισμό περί υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων ή του λοιπού προσωπικού των*

Κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που εισπράττουν αμοιβή που προβλέπεται στην περίπτωση σύνταξης προς όφελος της υπηρεσίας, με εξαίρεση το τοπικό προσωπικό

- (β) *Άτομα που εισπράττουν συντάξεις αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντος μέλους από τις Κοινότητες*
- (γ) *Άτομα που εισπράττουν την αποζημίωση που προβλέπεται στο άρθρο 5 του Κανονισμού (ΕΟΚ, ΕΥΡΑΤΟΜ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68 σε περίπτωση αποχώρησης από την υπηρεσία».*

Ήταν σαφές ότι ο κ. Κ δεν καλυπτόταν ούτε από την (β) ούτε από την (γ) περίπτωση. Καθόσον είναι επίσης σαφές ότι δεν ήταν υπάλληλος, το θέμα είναι κατά πόσον μπορεί να καλυφθεί από τη φράση «*άτομα που εμπίπτουν στον κανονισμό περί υπηρεσιακής κατάστασης του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων*» της περιπτώσεως (α).

Η φράση αυτή δεν εφαρμόζεται για όλους όσοι παρέχουν υπηρεσίες στην Κοινότητα. Πράγματι, φαίνεται να σχετίζεται με ένα ειδικό νομικό έγγραφο, τον Κανονισμό του Συμβουλίου αριθ. 259/68 που ορίζει τους «*όρους απασχόλησης του λοιπού προσωπικού*». Το λοιπό προσωπικό που καλύπτεται από τους όρους αυτούς, είναι το «*προσωρινό προσωπικό*», το «*επικουρικό προσωπικό*», οι «*ειδικοί και οι τοπικοί υπάλληλοι*». Είναι σαφές ότι ποτέ η Επιτροπή δεν απασχόλησε τον κ. Κ. ως προσωρινό, επικουρικό, ειδικό σύμβουλο ή τοπικό υπάλληλο. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να καλυφθεί από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης του λοιπού προσωπικού και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτεται από την φορολογική απαλλαγή που προβλέπει το άρθρο 2 (α). Συνεπώς, φαίνεται πως η εκτίμηση της Επιτροπής ήταν εν προκειμένω ορθή.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του κ. Κ. ότι η Επιτροπή δεν απήντησε στις επιστολές τους, από το φάκελο προκύπτει ότι το 1994 απευθύνθηκε στην Επιτροπή προκειμένου να ζητήσει επιβεβαίωση των υπηρεσιών που είχε αναλάβει στη Κίνα. Η Επιτροπή χορήγησε την επιβεβαίωση στις επιστολές της στις 26 Οκτωβρίου και 17 Νοεμβρίου 1994. Όσον αφορά την καταγγελία που υπεβλήθη τον Φεβρουάριο του 1996 κατά των δανικών αρχών, ο φάκελος έδειχνε ότι η Επιτροπή απήντησε στις επιστολές με ημερομηνία 3 Σεπτεμβρίου και 6 Δεκεμβρίου 1996. Από τον φάκελο δεν απέρρευε ότι το γραφείο της αντιπροσωπείας της Επιτροπής είχε κατ' ουδένα τρόπο αμελήσει να διαβιβάσει τις επιστολές του κ. Κ στις αρμόδιες κεντρικές υπηρεσίες στις Βρυξέλλες.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαινόταν να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΝΑΔΟΧΩΝ ΣΕ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 1138/31.12.96/JAON/UK/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Δεκέμβριο 1996, ο κ. Ο. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή, εξ ονόματος εταιρίας (TASIL), την Επιτροπή για κακή διοίκηση σε προκήρυξη για την υποβολή προσφορών που διοργάνωσε προς επιλογή συμβούλου για την υλοποίηση προγράμματος του TACIS.

Μετά από την πρόσκληση υποβολής προσφορών για σχέδια σχετικά με το περιβάλλον του τουριστικού τομέα στη Ρωσία, η TASIL, ενεργώντας εξ ονόματος κοινοπραξίας εταιριών διαφόρων ευρωπαϊκών χωρών, υπέβαλε εκδήλωση ενδιαφέροντος στην Επιτροπή.

Παρότι η πρότασή της υποστηριζόταν από ορισμένες κυβερνητικές υπηρεσίες της Ρωσίας, η TASIL αποκλείστηκε από τον κατάλογο που ετοίμασε η Επιτροπή. Η καταγγελία αμφισβητεί τον αποκλεισμό αυτό.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στα σχόλιά της, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών του ανωτέρω είδους πρέπει να συνάπτονται κατόπιν προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών. Στα πλαίσια του προγράμματος TACIS, η Επιτροπή, ενεργώντας ως Αρμόδια για τη Σύναψη Συμβάσεων Αρχή, και οι υπηρεσίες της (Διεύθυνση Γ της ΓΔ ΙΑ) είναι υπεύθυνες για την προκήρυξη, την αξιολόγηση και τη λήψη απόφασης επί των προσφορών αυτών.

Εν προκειμένω, μετά από την αξιολόγηση των προσφορών από την Επιτροπή, η TASIL δεν περιλήφθηκε στον κατάλογο των επιλέκτων υποψηφίων που περιελάμβανε οκτώ κοινοπραξίες. Ο αποκλεισμός της TASIL ήταν συνεπώς το αποτέλεσμα της τυποποιημένης διαδικασίας επιλογής. Η Επιτροπή συνήψε σειρά παρατηρημάτων που αφορούν γενικές πληροφορίες για το πρόγραμμα, τον πλήρη κατάλογο όλων των εκδηλώσεων ενδιαφέροντος που είχε λάβει, και τους πίνακες για τη συγκριτική αξιολόγηση των προσόντων όλων των συμμετασχόντων.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των σχολίων της Επιτροπής, ο κ. Ο. αναφέρθηκε στην απaráμιλλη πείρα της κοινοπραξίας της TASIL, και επανέλαβε την καταγγελία για αθέμιτη μεταχείριση.

Η απόφαση

Στην απόφασή του ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι η Επιτροπή χάρει μεγάλης διακριτικής ευχέρειας κατά τη λήψη της απόφασης για τη σύναψη σύμβασης μετά από πρόσκληση για υποβολή προσφορών¹. Η ευχέρεια πάντως αυτή δεν την απαλάσσει της ευθύνης για έκδηλα σφάλματα κατά τη διαδικασία επιλογής². Χρησιμοποιώντας τη διακριτική του ευχέρεια, το όργανο πρέπει να βασίζει την απόφασή του σε ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία να μπορούν να επανεξεταστούν³.

Στην παρούσα περίπτωση, η Επιτροπή βάσισε την αξιολόγησή της σε ορισμένα *prima facie* αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία αντικατοπτρίζονταν στους πίνακες συγκριτικής αξιολόγησης των προσόντων των υποψηφίων. Παρότι η κοινοπραξία του καταγγέλλοντος απέδειξε πείρα και ειδικευση στον τομέα του συγκεκριμένου σχεδίου, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τη διακριτική της ευχέρεια κατά τρόπο αυθαίρετο ή διακριτικό.

Με βάση τα στοιχεία αυτά δε φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 14/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιανουάριο 1997, ο κ. V. παραπονέθηκε στο Διαμεσολαβητή σχετικά με κενή θέση που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο 1994 από την Επιτροπή (COM 1898/94). Σύμφωνα με αυτήν, η σταδιοδρομία ήταν LA 8 – 4 και ο ορισμός της θέσης ήταν «νομικός μεταφραστής αναθεωρητής». Στο τμήμα «ιδιαίτερα προσόντα» αναφερόταν ότι ο αιτών πρέπει να έχει:

1 Περίπτωση 19/95, *Adia Interim SA* κατά *Επιτροπής*, [1996] ECR II-321, παρ. 49.

2 Περίπτωση 56/77, *Agence Européenne d'Interims* κατά *Επιτροπής* [1978] ECR 2215, παρ.

3 Περίπτωση 166/94, *Koyo Seiko* κατά *Συμβουλίου* [1995] ECR II-2129, παρ. 103.

«πλήρη νομική παιδεία, επικυρωμένη με πτυχίο πανεπιστημίου. Σε βάθος γνώση της ολλανδικής γλώσσας, ικανοποιητική γνώση δύο άλλων γλωσσών της Κοινότητας, γνώσεις της νομικής ορολογίας στα ολλανδικά. Εμπειρία στη μετάφραση και αναθεώρηση.»

Στις 4 Ιουλίου 1994 ο κ. V. υπέβαλε υποψηφιότητα για τη θέση. Από το *curriculum vitae* που συνήψε σε αυτήν καταδεικνύετο ότι επί πολλά έτη ο κ. V. είχε εργαστεί στο τμήμα ολλανδικής μετάφρασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ως «νομικός-γλωσσολόγος» από το 1982 έως το 1989 και εν συνεχεία ως «κύριος νομικός-γλωσσολόγος». Από το 1991, ο προϊστάμενός του του ανέθετε τακτικά αναθεωρήσεις, ενώ το 1994 ορίστηκε «γλωσσικός αναθεωρητής» (LA 5). Η σχετική υπηρεσία της Επιτροπής εξέτασε δια συνεντεύξεως τον κ. V., αλλά τελικά κάλυψε τη θέση με άλλον υποψήφιο, ο οποίος έτυχε να είναι συνάδελφος του κ. V. στο Δικαστήριο. Το διορισθέν άτομο ήταν «κύριος νομικός-γλωσσολόγος» (LA 5) στο Δικαστήριο.

Στην καταγγελία του ο κ. V. προβάλλει δύο κύρια επιχειρήματα.

- 1 Ο διορισμός του συναδέλφου του αντίκειται στη διατύπωση της ανακοίνωσης της κενής θέσης. Κατά την άποψη του κ. V., ο συνάδελφος του δεν έπρεπε να έχει θεωρηθεί ικανός να πληρώσει τη θέση επειδή ως κύριος νομικός-γλωσσολόγος δεν είχε καμμία εμπειρία αναθεώρησης ενώ η ανακοίνωση ζητούσε εμπειρία τόσο στη μετάφραση όσο και στην αναθεώρηση. Ο κ. V. θεωρεί ότι η άποψή του ενισχύεται από το γεγονός ότι μεταγενέστερα, το 1996, η Επιτροπή άλλαξε τις ανακοινώσεις της για την πλήρωση τέτοιων θέσεων κατά τρόπο που οι υποψήφιοι να πρέπει να έχουν εμπειρία στη μετάφραση ή αναθεώρηση. Επιπλέον, δηλώνει ότι σύμφωνα με το γαλλικό λεξικό “Le Petit Robert”, η λέξη «εμπειρία» σημαίνει πρακτική, συνήθεια και κανονική πορεία καθηκόντων. Συνεπώς, παρότι ένας κύριος νομικός-γλωσσολόγος μπορεί περιστασιακά να προβαίνει σε γλωσσική αναθεώρηση, δεν πρέπει να θεωρείται έμπειρος.
- 2 Ακόμη και στην περίπτωση που ο συνάδελφος του μπορούσε να ληφθεί υπόψη ως υποψήφιος, η συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων θα έπρεπε να έχει ως αποτέλεσμα να μην επιλεγεί για τη θέση. Προς υποστήριξη του ισχυρισμού του, ο κ. V. αναφέρθηκε ιδιαίτερα στο γεγονός ότι ο συνάδελφος του είχε μικρότερη εμπειρία από τον ίδιο ως νομικός-γλωσσολόγος και ότι προήχθη μετά από αυτόν στο βαθμό του κύριου νομικού-γλωσσολόγου.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Περιληπτικά, η Επιτροπή τόνισε τα κάτωθι:

- 1 Ουσιαστικά, ότι η περιγραφή των καθηκόντων που ισχύει στο Δικαστήριο αναφέρει την εργασία αναθεώρησης τόσο για τη θέση του κύριου νομικού-γλωσσολόγου όσο και για τη θέση του αναθεωρητή. Επιπλέον ανέφερε ότι ο κύριος νομικός-γλωσσολόγος πραγματοποιεί την αναθεώρηση μόνος του, δεδομένου ότι η περιγραφή των καθηκόντων του αναφέρει ότι πρέπει συνήθως να μεταφράζει κείμενα χωρίς αναθεώρηση.
- 2 Η Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή διαθέτει ευρείες διακριτικές εξουσίες κατά την πλήρωση μιας θέσης και είχε σεβαστεί τα όρια των διακριτικών αυτών εξουσιών κατά την πλήρωση της ανωτέρω θέσης.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των σχολίων της Επιτροπής, ο κ. V. επέμεινε επί της καταγγελίας του.

Η απόφαση

Λαμβάνοντας θέση επί του θέματος της καταγγελίας αυτής, είναι κατ' αρχήν σημαντικό να υπενθυμίσουμε την περιγραφή των καθηκόντων που ζητούνται για τις εν λόγω θέσεις, τόσο στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο όσο και στην Επιτροπή, όπως εκτίθεται στα έγγραφα που κατατέθηκαν. Τα καθήκοντα του κύριου νομικού-γλωσσολόγου στο Δικαστήριο περιγράφονται γενικά ως εξής:

«Ειδικευμένος υπάλληλος επιφορτισμένος με τη μετάφραση κειμένων, συνήθως χωρίς αναθεώρηση, και, σε ορισμένες περιπτώσεις, με την αναθεώρηση μεταφράσεων, με τον έλεγχο της ορολογίας και των εργασιών τεκμηρίωσης, ή με ειδικευμένη εργασία σε άλλους γλωσσικούς τομείς· συμμετέχει στην επαγγελματική επιμόρφωση των μεταφραστών.»

Τα καθήκοντα ενός γλωσσικού αναθεωρητή στο Δικαστήριο περιγράφονται ως εξής:

«Ειδικευμένος υπάλληλος επιφορτισμένος με την αναθεώρηση κειμένων, και, σε ορισμένες περιπτώσεις, με τη μετάφραση κειμένων με ή χωρίς αναθεώρηση, με τον έλεγχο της ορολογίας και των εργασιών τεκμηρίωσης, ή με ειδικευμένη εργασία σε άλλους

γλωσσικούς τομείς· συμμετέχει στην επαγγελματική επιμόρφωση των μεταφραστών.»

Τα καθήκοντα του *“traducteur réviseur juriste”* στην Επιτροπή περιγράφονται ως εξής στην ανακοίνωση για την πλήρωση της εν λόγω θέσης:

– «ελέγχει ότι η ολλανδική έκδοση των καταστατικών κειμένων και σχεδίων κειμένων της Επιτροπής είναι νομικώς σύμφωνο με τις λοιπές εκδόσεις των κειμένων·

– ελέγχει ότι η παρουσίαση των ανωτέρω κειμένων τηρεί τους γενικούς κανόνες που ισχύουν στον τομέα·

– διεξάγει έρευνες σχετικά με νομικές διαδικασίες και εθνικό δίκαιο”.

Η φύση της εργασίας φαίνεται να διαφέρει σημαντικά στο Δικαστήριο απότι στην Επιτροπή.

Με αυτή τη βάση, μπορεί να αξιολογηθεί ο χειρισμός του θέματος από την Επιτροπή. Όσον αφορά το θέμα τού εάν η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη αιτήσεις κύριων νομικών-γλωσσολόγων του Δικαστηρίου, είναι γεγονός ότι η ανακοίνωση της κενής θέσης όριζε ότι οι αιτούντες πρέπει να έχουν εμπειρία στη μετάφραση και αναθεώρηση. Εναπόκειται στην προσλαμβάνουσα υπηρεσία η εκτίμηση της έκτασης και του είδους της εμπειρίας που χρειάζεται για τις ανάγκες της· δε φαίνεται να υπάρχουν λόγοι που να υποστηρίζουν ότι το συμφέρον της υπηρεσίας απαιτούσε γενικά να μη ληφθούν υπόψη οι αιτήσεις υποψηφίων, των οποίων η επίσημη περιγραφή των καθηκόντων δεν αναφέρει τις εργασίες αναθεώρησης.

Επιπλέον, φαίνεται από τα υποβληθέντα έγγραφα ότι στην πράξη οι κύριοι νομικοί-γλωσσολόγοι του Δικαστηρίου μπορούν να επιτελούν εργασίες αναθεώρησης επί τακτικής βάσεως και ότι η επίσημη περιγραφή των καθηκόντων τους αναφέρει τις εργασίες αναθεώρησης. Εφόσον οι κύριοι νομικοί-γλωσσολόγοι μεταφράζουν χωρίς αναθεώρηση τρίτου, φαίνεται λογικό να θεωρήσουμε ότι υπονοείται ότι κάνουν την αναθεώρηση μόνοι τους.

Τέλος, η ανακοίνωση ανέφερε σαφώς ότι η σταδιοδρομία της προς πλήρωση θέσης ήταν LA 8-4· κατά συνέπεια, μπορούσαν να υποβάλουν αίτηση ακόμα και «νομικοί-γλωσσολόγοι».

Φαίνεται συνεπώς ότι η Επιτροπή δικαιούτο να λάβει υπόψη την αίτηση του συναδέλφου του κ. V. Το γεγονός ότι η Επιτροπή τροποποίησε μεταγενέστερα το πρότυπο της ανακοίνωσης για την πλήρωση κενής θέσης χάριν σαφήνειας δεν επιτρέπει άλλο συμπέρασμα. Πρέπει πάντως να υπενθυμιστεί ότι το Δικαστήριο είναι η ανώτατη αρχή επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου.

Όσον αφορά το θέμα εάν η Επιτροπή προέβη στη ορθή εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων, δε φαίνεται να υπάρχουν στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της διακριτικής εξουσίας που διαθέτει επί του θέματος. Το αίτημα να δίνεται αυτόματα προτεραιότητα στον αιτούντα με τη μεγαλύτερη αρχαιότητα θα στερούσε την Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή από τις εξουσίες που διαθέτει βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου.

Με βάση τα στοιχεία αυτά δε φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙΣΑ ΑΙΤΗΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ COPERNICUS

Απόφαση επί της καταγγελίας 98/97PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Ιανουάριο του 1997, ο κ. Α κατήγγειλε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή το γεγονός ότι η Επιτροπή απέρριψε κακώς αίτηση που είχε υποβάλει στο πλαίσιο του προγράμματος Copernicus, πρόγραμμα της Επιτροπής για την συνεργασία στον τομέα της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις 5 Φεβρουαρίου του 1997. Στην γνώμη που διαβίβασε η Επιτροπή, ανέφερε ότι η αίτησή του κ. Α. δεν μπορούσε να προκριθεί με βάση τους κανόνες που ίσχυαν και απαιτούσαν οι αιτήσεις να αφορούν τουλάχιστον δύο συμμετέχοντες, με έδρα σε διαφορετικά κράτη μέλη. Η αίτηση του κ. Α περιελάμβανε δύο συμμετέχοντες, αλλά και οι δύο ήταν εγκαταστημένοι στην Ιταλία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση του.

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο κ. Α. επέμεινε στην αρχική του καταγγελία.

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή φάνηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την αίτηση του κ. Α ήταν απολύτως σύμφωνη με τους εφαρμοστέους κανόνες. Δεν υπήρχαν στοιχεία στον φάκελο που να δείχνουν ότι η Επιτροπή είχε λάβει εσφαλμένη απόφαση επί της αίτησης.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαινόταν να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΤΗΣΙΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΣΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 190/97DT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το 1995, ο κ. Ι. κατήγγειλε στην Επιτροπή το γεγονός ότι η Ιταλία υποχρεώνει τους πολίτες της να καταβάλουν ετήσιο ειδικό τέλος για τη χρήση των ιταλικών διαβατηρίων τους.

Το Φεβρουάριο του 1996, η Επιτροπή ενημέρωσε τον κ. Ι. ότι εξέτασε το θέμα και απολογείται για την καθυστερημένη απάντηση στην επιστολή του. Τον ενημέρωνε επίσης ότι είχε λάβει πολλές επιστολές σχετικά με το ίδιο θέμα και ότι επιθυμούσε τις περιπτώσεις αυτές να τις εξετάσει προσεκτικά πριν λάβει απόφαση επί του θέματος.

Το Φεβρουάριο του 1997, ο κ. Ι. κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει ακόμη απόφαση, ένα χρόνο μετά την πρώτη απάντησή της προς αυτόν.

Η έρευνα

Η έρευνα του Διαμεσολαβητή στράφηκε στο κατά πόσον στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίον χειρίστηκε η Επιτροπή την καταγγελία του κ. Ι.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή τον Μάρτιο του 1997. Εν ολίγοις, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ήταν οι εξής:

Με βάση δύο κοινοβουλευτικές ερωτήσεις και διάφορες επιστολές πολιτών αποφασίστηκε να εξεταστεί προσεκτικά το πρόβλημα και να διενεργηθεί γενική έρευνα ζητώντας από όλα τα κράτη μέλη να χορηγήσουν πληροφορίες σχετικά με τους όρους και τα τέλη που επιβάλλουν στην έκδοση διαβατηρίων. Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε για την ενέργεια αυτή.

Η Επιτροπή έλαβε την τελευταία απάντηση κράτους μέλους τον Μάρτιο του 1997. Έλαβε την απόφασή της επί του θέματος και απέστειλε στον κ. Ι. στις 2 Μαΐου 1997.

Στην επιστολή της της 2ας Μαΐου 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε τον κ. Ι. ότι η κοινοτική νομοθεσία απαιτεί από τα κράτη μέλη να εκδίδουν διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας στους πολίτες τους. Το γεγονός ότι η Ιταλία επιβάλλει ετήσιο τέλος στο διαβατήριο είναι συμβατό με την κοινοτική νομοθεσία, καθόσον «το κόστος του διαβατηρίου και η διαδικασία έκδοσής του εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών». Η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι «το σύστημα

έκδοσης διαβατηρίων παρεμποδίζει την ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας».

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιβάστηκαν τον Ιούλιο στον κ. Ι, ο οποίος, συνοπτικά, προέβη στις κάτωθι παρατηρήσεις:

Είτε η Επιτροπή δεν ενδιαφέρεται πραγματικά για το θέμα της ελεύθερης κυκλοφορίας των ατόμων είτε δεν εξέτασε το πρόβλημα: απόδειξη του ισχυρισμού αυτού είναι το γεγονός ότι χρειάστηκαν δύο χρόνια για να λάβει την απόφαση αυτή.

Το ιταλικό διαβατήριο βασίζεται στο πρότυπο του ευρωπαϊκού διαβατηρίου, στο οποίο δεν προβλέπεται θέση για τη χαρτοσήμανση που αποδεικνύει την καταβολή του τέλους. Αυτό σημαίνει ότι «η πρόθεση της κοινοτικής νομοθεσίας ήταν να αποκλείσει το τέλος αυτό». Η ερμηνεία αιτιολογείται με βάση το διεθνές δίκαιο που θεωρεί ότι το διαβατήριο αποτελεί έγγραφο που επιτρέπει τη διέλευση από μία χώρα σε άλλη.

Με βάση το γεγονός ότι κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει αυτού του είδους το τέλος και ότι η τάση της Συνθήκης ΕΕ είναι να εξαλείψει τις διαφορές μεταξύ κρατών μελών, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στην Ιταλία να επιβάλλει αυτά τα «άτυπα» τέλη.

Το καθήκον της Επιτροπής είναι να είναι ο θεματοφύλακας της Συνθήκης και θα πρέπει να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ιταλίας.

Η απόφαση

1 Ο χειρισμός της καταγγελίας εκ μέρους της Επιτροπής

- 1.1 Από τον φάκελο απορρέει ότι, μετά τις διαμαρτυρίες και τα ερωτήματα που έθεσαν μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή προχώρησε σε έρευνα προκειμένου να διαπιστώσει ποιά κράτη μέλη επιβάλλουν τέλη στη διαδικασία για την έκδοση διαβατηρίων. Φάνηκε επίσης ότι η Επιτροπή εξέτασε το θέμα του ετήσιου τέλους που επιβάλλεται στα διαβατήρια των ιταλών πολιτών ως πιθανή παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας.
- 1.2 Η Επιτροπή κατέληξε ότι δεν υπήρχε περίπτωση παραβίασης της κοινοτικής νομοθεσίας εκ μέρους του ιταλικού κράτους γιατί το κόστος των διαβατηρίων και των διαδικασιών για την έκδοσή τους δεν εμπίπτουν στο πεδίο της κοινοτικής αρμοδιότητας αλλά αποκλειστικά στην αρμοδιότητα των κρατών μελών.
- 1.3 Το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ δίνει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει μόνο αν θεωρήσει ότι κάποιο κράτος μέλος παρέλειψε να συμμορφωθεί με υποχρέωση του στο πλαίσιο της Συνθήκης.

- 1.4 Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, δεν φαινόταν να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά το χειρισμό της καταγγελίας.

2 Καθυστέρηση απάντησης προς τον καταγγέλλοντα

- 2.1 Η Επιτροπή απέστειλε την πρώτη επιστολή προς τον καταγγέλλοντα στις 13 Φεβρουαρίου 1996, πέντε μήνες αφού του αυτός είχε ζητήσει πληροφορίες. Αιτιολόγησε την καθυστέρηση αυτή λόγω του ότι «η επίλυση του προβλήματος δεν ήταν εύκολη» και ότι θα έπρεπε να εξεταστεί προσεκτικά την υπόθεση. Στις 16 Οκτωβρίου 1996, η Επιτροπή απέστειλε δεύτερη επιστολή στον καταγγέλλοντα προκειμένου να τον ενημερώσει σχετικά με την έρευνα που διενεργεί στα κράτη μέλη. Η τελευταία επιστολή, που περιλαμβάνει την απόφαση επί του θέματος αυτού, απεστάλη στον καταγγέλλοντα στις 2 Μαΐου 1997.
- 2.2 Με βάση την πολυπλοκότητα του θέματος, που αποτέλεσε επίσης αντικείμενο δύο γραπτών ερωτήσεων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που δεν μπορούσαν να απαντηθούν χωρίς να διενεργηθεί έρευνα στην οποία θα περιλαμβάνονταν όλα τα κράτη μέλη, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, στην εν λόγω περίπτωση, η καθυστέρηση των σχεδών δύο ετών που μεσολάβησαν μέχρις ότου η Επιτροπή καταλήξει σε τελική απόφαση, δεν μπορούσε να θεωρηθεί περίπτωση κακής διοίκησης.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαινόταν να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΣΕ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 199/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Μάρτιο 1997, ο κ. Τ. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή τη διαδικασία υποβολής προσφορών που ακολούθησε η Επιτροπή.

Το 1996, η εταιρία του υπέβαλε προσφορά για τη σύναψη σύμβασης με την Επιτροπή προς παροχή υπηρεσιών σε σχέση με την Οδηγία για το Πόσιμο Ύδρω.

Το τμήμα των εγγράφων για την υποβολή προσφορών που πιλοφορείτο «απαιτούμενη πείρα του αναδόχου» ανέφερε ότι οι ανάδοχοι:

«πρέπει να αποδείξουν ότι κατέχουν ευρεία πείρα και γνώσεις, και τεκμηριωμένο παρελθόν στον τομέα της επιστήμης του ύδατος, περιλαμβανομένης της μικροβιολογίας, της τοξικολογίας και της μηχανικής του ύδατος και υγειονομικών εγκαταστάσεων. Επιπλέον, πρέπει απαραίτητως να διαθέτει ο ανάδοχος σε βάθος γνώση της Οδηγίας για το Πόσιμο Ύδωρ, καθώς και της πρότασης προς αναθεώρησή της.»

Στο τμήμα με τίτλο «Κριτήρια επιλογής» αναφερόταν ότι η αξιολόγηση των προσφορών θα γινόταν σε δύο στάδια. Μόνο οι προσφορές που καλύπτουν τα κριτήρια επιλογής του πρώτου σταδίου θα περνούσαν στο δεύτερο στάδιο (το στάδιο της κατακύρωσης). Ένα από τα κριτήρια του πρώτου σταδίου ήταν ότι:

«Οι προσφέροντες θα πρέπει να αποδείξουν ότι κατέχουν την απαραίτητη πείρα στον τομέα της υδάτινης έρευνας, βάσει των προσόντων τους, με αναφορά σε προηγούμενες εργασίες που έχουν σχέση με τον εν λόγω τομέα, καθώς και τη σύνθεση της ομάδας εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των βιογραφικών σημειωμάτων τους.»

Με επιστολή της στις 7 Ιανουαρίου 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε τον κ. Τ. ότι η προσφορά του δεν είχε επιλεγεί. Στις 13 Ιανουαρίου 1997, 31 Ιανουαρίου 1997 και 15 Φεβρουαρίου 1997 ο κ. Τ. κάλεσε την Επιτροπή να τον ενημερώσει για τους λόγους απόρριψης. Με επιστολή της στις 13 Μαρτίου 1997, η Επιτροπή πληροφόρησε τον κ. Τ. ότι, βάσει των κριτηρίων επιλογής, είχε διαπιστώσει ότι η εταιρία δε διέθετε την απαραίτητη εμπειρία στον τομέα της υδατολογικής έρευνας, ήτοι της έρευνας, της εξέλιξης και του σχεδιασμού συσκευών επεξεργασίας του ύδατος.

Ο κ. Τ. δε θεώρησε ικανοποιητική την απάντηση της Επιτροπής και απευθύνθηκε ξανά σε αυτήν. Με επιστολή της στις 10 Απριλίου 1997 η Επιτροπή του κοινοποίησε λεπτομερέστερα την αιτιολόγηση της ληφθείσας απόφασης. Σύμφωνα με αυτήν την επιστολή, ο αποφασιστικός παράγοντας για τη μη επιλογή της προσφοράς του κ. Τ. εξακολουθούσε να είναι το γεγονός ότι, κατά την άποψη της Επιτροπής, η εταιρία του δε διέθετε την απαραίτητη εμπειρία στη μηχανική στον τομέα του ύδατος και των υγειονομικών εγκαταστάσεων, ήτοι στο σχεδιασμό συσκευών επεξεργασίας του ύδατος.

Ο κ. Τ. παρέμεινε ανικανοποίητος με τη θέση της Επιτροπής και απευθύνθηκε στο Διαμεσολαβητή, προβάλλοντας τρεις ισχυρισμούς.

- 1 Οι λέξεις «απαραίτητη πείρα» στα προαναφερθέντα κριτήρια επιλογής πρέπει να ερμηνευτούν υπό την ευρεία τους έννοια, ήτοι για την υδατολογική έρευνα που σχετίζεται με την Οδηγία που

αφορά το Πόσιμο Ύδωρ. Η Επιτροπή δεν μπορούσε να ζητήσει η πείρα να είναι στον τομέα της υγειονομικής και υδατολογικής μηχανικής, δεδομένου ότι αυτό δεν αναφερόταν ρητά στα έγγραφα για την υποβολή των προσφορών. Επ' αυτού συνηγορεί και το γεγονός ότι η Οδηγία που αφορά το Πόσιμο Ύδωρ αναφέρεται κυρίως σε θέματα ποιότητας του πόσιμου ύδατος και υγείας, και όχι στη μηχανική.

- 2 Εν πάσηπεριπτώσει, η εταιρία του διαθέτει την απαραίτητη εμπειρία στον τομέα της μηχανικής του ύδατος και των υγειονομικών εγκαταστάσεων, και κατά συνέπεια η αξιολόγηση της Επιτροπής ήταν λανθασμένη.
- 3 Η Επιτροπή παραβίασε το άρθρο 12 της Οδηγίας 92/50/ΕΟΚ για τις Υπηρεσίες, το οποίο ζητά να δίνεται απάντηση εντός 15 ημερών από την παραλαβή έγγραφης αίτησης για τους λόγους απόρριψης μιας υποψηφιότητας ή προσφοράς.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Περιληπτικά, η Επιτροπή τόνισε τα κάτωθι:

- 1 Η απαίτηση για «απαραίτητη εμπειρία» έπρεπε να νοηθεί στα πλαίσια της ζητούμενης πείρας· ήτοι, «ευρεία πείρα και γνώσεις, και τεκμηριωμένο παρελθόν στον τομέα της επιστήμης του ύδατος, περιλαμβανομένης (...) της μηχανικής του ύδατος και υγειονομικών εγκαταστάσεων.» Ο προσφέρων έπρεπε ιδίως να αποδείξει την απαραίτητη πείρα στον τομέα της μηχανικής του ύδατος και υγειονομικών εγκαταστάσεων σε σχέση με την Οδηγία για το Πόσιμο Ύδωρ. Αυτό θα έπρεπε να είναι σαφές στους υποψήφιους αναδόχους, οι οποίοι μπορούσαν, εν πάσει περιπτώσει, να ζητήσουν διευκρινήσεις από την Επιτροπή.
- 2 Η Επιτροπή συνέχισε να υποστηρίζει ότι η εταιρία του κ. Τ. δε διέθετε την απαραίτητη εμπειρία στον τομέα της μηχανικής του ύδατος και των υγειονομικών εγκαταστάσεων, παρότι είχε πολλά προσόντα σε άλλους τομείς της υδατολογικής έρευνας.
- 3 Η Επιτροπή είχε απαντήσει εγκαίρως τις επιστολές του κ. Τ. και είχε αιτιολογήσει τη ληφθείσα απόφαση.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο κ. Τ. συνέχισε να υποστηρίζει την καταγγελία του. Επιπλέον δήλωνε ότι η Επιτροπή έπρεπε να προσφέρει στην εταιρία του αποζημίωση για ζημιές και διαφυγόντα κέρδη.

Η απόφαση

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του κ. Τ., το κρίσιμο ερώτημα είναι εάν, βάσει των κριτηρίων επιλογής, η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να λάβει υπόψη την εμπειρία στη μηχανική στον τομέα του ύδατος και των υγειονομικών εγκαταστάσεων. Είναι αληθές ότι υπό τον τίτλο «κριτήρια επιλογής» αναφερόταν απλώς γενικά ότι ο ανάδοχος πρέπει να έχει την «απαραίτητη πείρα» στον τομέα της υδατολογικής έρευνας. Όμως, όταν η ανάγνωση του κριτηρίου γίνει σε συνδυασμό με το προηγούμενο κεφάλαιο που αφορά την «απαιτούμενη εμπειρία του αναδόχου», φαίνεται λογικό να θεωρηθεί ότι η «απαραίτητη πείρα» αναφέρεται στις απαιτήσεις που θεσπίζονται σχετικά με την πείρα του αναδόχου· ήτοι «ευρεία πείρα και γνώσεις, και τεκμηριωμένο παρελθόν στον τομέα της επιστήμης του ύδατος, περιλαμβανομένης της μικροβιολογίας, της τοξικολογίας και της μηχανικής του ύδατος και υγειονομικών εγκαταστάσεων». Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δικαιούτο να λάβει υπόψη την εμπειρία των προσφερόντων στη μηχανική του ύδατος και των υγειονομικών εγκαταστάσεων κατά την αξιολόγηση των προσφορών.

Όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής αξιολόγηση των ικανοτήτων της εταιρίας στον τομέα του ύδατος και της έρευνας, δεν υπήρχαν στοιχεία στο φάκελλο που να καταδεικνύουν ότι η εν λόγω αξιολόγηση δεν διεξήχθη ορθώς.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του κ. Τ. ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το όριο των 15 ημερών που θεσπίζει το άρθρο 12 της Οδηγίας για τις Υπηρεσίες 92/50, η Οδηγία ισχύει μόνο για συμβάσεις που υπερβαίνουν το σχετικό όριο αξίας. Δεν υπάρχει παραβίαση των γενικών αρχών της χρηστής διοίκησης, δεδομένου ότι η Επιτροπή έδωσε εγκαίρως αιτιολογημένες απαντήσεις στις επιστολές του κ. Τ.

Με βάση τα στοιχεία αυτά δε φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής, ούτε να είναι βάσιμος ο ισχυρισμός ότι πρέπει να καταβληθεί αποζημίωση στην εταιρία του κ. Τ. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΥΡΩΣΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΣΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 160/97/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Φεβρουάριο 1997 ο κ. G. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την Επιτροπή, ισχυριζόμενος ότι υπήρξε περίπτωση κακής διοίκησης κατά την κατακύρωση πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών.

Η εταιρία του καταγγέλλοντος συμμετείχε σε πρόσκληση για την υποβολή προσφορών που δημοσιεύτηκε από την κυβέρνηση του Πακιστάν για το σχέδιο αριθ. ALA/85/18 με τίτλο «Δεύτερο Σχέδιο Επαγγελματικής Επιμόρφωσης στην Ύπαιθρο», που χρηματοδοτείται από την Επιτροπή. Η πρόταση της εταιρίας αφορούσε ένα μέρος του σχεδίου αυτού, ήτοι τη δέσμη αριθ. 5 («υπάλληλοι επίδειξης και εκπαιδευτές στην ψύξη ηλεκτρονικών και ηλεκτρικών συστημάτων»). Δεν επελέγη από την επιτροπή αξιολόγησης, επειδή δεν ταίριαζε με τις τεχνικές προδιαγραφές.

Ο καταγγέλλων κάλεσε την Επιτροπή να ελέγξει εάν παρατηρήθηκαν παρατυπίες στις διαδικασίες ή στις δράσεις που ανέλαβαν οι υπάλληλοί της στο Πακιστάν, οι οποίες θα μπορούσαν να προκαλέσουν την ακύρωση των αποτελεσμάτων των προσφορών. Στην απάντησή της, η Επιτροπή δήλωσε ότι η «δέσμη αριθ. 5» είχε ανατεθεί στην επιχείρηση Η. Ο κ. Γ. κάλεσε εν συνεχεία την Επιτροπή να προβεί σε εκτίμηση του εάν η απόφαση σχετικά με τη διαδικασία υποβολής προσφορών έχει καταστεί άκυρη λόγω τυπικών ή ουσιαστικών παρατυπιών.

Παρότι ο καταγγέλλων είχε προτείνει να μοιραστεί η δέσμη 5 του σχεδίου μεταξύ του νικητή και της εταιρίας του, η Επιτροπή απέρριψε το ενδεχόμενο αυτό.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή επεσήμει ότι η Κυβέρνηση του Πακιστάν ήταν η αρμόδια αρχή για την εξέλιξη του σχεδίου, με τη συνδρομή τεχνικής ομάδας στο Υπουργείο Εργασίας του Πακιστάν και στη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας (ΔΟΕ) και ότι η Επιτροπή παρακολουθούσε απλώς την όλη διαδικασία.

Όσον αφορά τη μη επιλογή της πρότασης του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή εξηγούσε ότι η προσφορά του δεν ήταν συμβατή με τις τεχνικές προδιαγραφές για διάφορους λόγους: (i) το εκπαιδευτικό υλικό που προσφερόταν προοριζόταν μάλλον για επίδειξη και όχι για συνεχή χρήση σε περιβάλλον επαγγελματικής επιμόρφωσης· (ii) το υλικό δεν ήταν συμβατό με τις τεχνικές προδιαγραφές· (iii) μερικές πληροφορίες που είχε παράσχει η εταιρία του καταγγέλλοντος ήταν ασαφείς και ατελείς· (iv) το επείγον αίτημα της επιτροπής αξιολόγησης προς την εταιρία του καταγγέλλοντος για πρόσθετες πληροφορίες παρέμεινε αναπάντητο.

Όσον αφορά το αίτημα του καταγγέλλοντος να χωριστεί το περιεχόμενο της «δέσμης αριθ.5», η Επιτροπή τόνισε ότι η ανάγκη υποβολής προτάσεων για ολόκληρη τη δέσμη είχε δηλωθεί εκ των προτέρων από την Κυβέρνηση του Πακιστάν και από την Επιτροπή, σύμφωνα με τους

όρους της πρόσκλησης για υποβολή προσφορών. Επιπλέον, τόνισε ότι διάφορες εταιρίες μπόρεσαν να υποβάλλουν προτάσεις για ολόκληρο το περιεχόμενο της δέσμης 5.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των σχολίων της Επιτροπής, ο κ. Γ. δήλωνε ότι δεν εστάλη απάντηση στο αίτημα της επιτροπής αξιολόγησης για περαιτέρω πληροφορίες επειδή, κατά την άποψή του, η απόφαση είχε ήδη ληφθεί.

Η απόφαση

Από την καταγγελία, τα συνοδευτικά έγγραφα και τις πραγματοποιηθείσες έρευνες προέκυπτε ότι η τελική κατακύρωση του σχεδίου έγινε από την Κυβέρνηση του Πακιστάν, υπό την ιδιότητά της ως αναθέτουσας αρχής. Η απόφαση πάντως βασιζόταν σε έκθεση αξιολόγησης όλων των προσφορών που προετοίμασε η Επιτροπή Αξιολόγησης – Εθνική Υπηρεσία Εκπαίδευσης του Υπουργείου Εργασίας του Πακιστάν, και το Διεθνές Κέντρο Επιμόρφωσης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας – επί της οποίας έπρεπε να συμφωνήσει και η Επιτροπή.

Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της Επιτροπής, η έκθεση αξιολόγησης θεώρησε την πρόταση του καταγγέλλοντος ανεπαρκή για διάφορους λόγους, και παρότι προσπάθησαν να εξετάσουν τις ανεπάρκειες αυτές απ' ευθείας με την εταιρία του καταγγέλλοντος, δεν πήραν απάντηση. Ο καταγγέλλων δεν αμφισβήτησε τα σημεία αυτά.

Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι η διαδικασία επιλογής διεξήχθη σύμφωνα με τους κανόνες της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, και ότι η Επιτροπή φαινόταν να ακολουθήσε τις αρχές της χρηστής διοίκησης κατά την εκ μέρους της εποπτεία της διαδικασίας.

Όσον αφορά το αδιαίρετο της “δέσμης αριθ. 5”, δεδομένου ότι η συμβουλή που έδωσε επ' αυτού η Επιτροπή ήταν σύμφωνη με τους κανόνες της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε καμμία αρχή της χρηστής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 198/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Φεβρουάριο 1997, ο κ. R. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την κατάταξή του ως υπαλλήλου της Επιτροπής.

Σύμφωνα με την καταγγελία, αποφοίτησε από πανεπιστήμιο το 1988 και άρχισε να εργάζεται το Φεβρουάριο 1989. Στις 16 Ιουνίου 1994 έγινε υπάλληλος της Επιτροπής (Βαθμός Α/8, κλιμάκιο 2). Μετά από την επιτυχία του στο γενικό διαγωνισμό COM/A/764, διορίστηκε διοικητικός υπάλληλος από 16ης Φεβρουαρίου 1995 με το βαθμό Α/7, κλιμάκιο 1, και αρχαιότητα στο κλιμάκιο από 1ης Φεβρουαρίου 1994. Αυτή η απόφαση αποτελεί το αντικείμενο της καταγγελίας του.

Προτού καταφύγει στο Διαμεσολαβητή, ο κ. Ρ. υπέβαλε προσφυγή στην Επιτροπή κατά της απόφασης κατάταξής του, βάσει του άρθρου 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Θεωρούσε ότι η Επιτροπή εφάρμοσε λανθασμένα τη σχετική Απόφασή της του Οκτωβρίου 1983. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η ορθή εφαρμογή της απόφασης θα σήμαινε να αναγνωρίσει η Επιτροπή ότι διέθετε επαγγελματική πείρα από το Δεκέμβριο 1989. Η Επιτροπή όμως αναγνώρισε την επαγγελματική πείρα του μόνο από το Δεκέμβριο 1990 και απέρριψε τα επιχειρήματα της καταγγελίας.

Νομική βάση της καταγγελίας είναι το άρθρο 32 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, το οποίο ορίζει:

«Ο προσλαμβανόμενος υπάλληλος κατατάσσεται στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού του.

Εν τούτοις, η αρμόδια για διορισμούς αρχή δύναται, προκειμένου να λάβει υπόψη την κατάρτιση και την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, να του χορηγήσει βελτίωση αρχαιότητας κατά κλιμάκιο στο βαθμό αυτό· η βελτίωση αυτή δε δύναται να υπερβεί τους 72 μήνες στους βαθμούς Α/1 έως Α/4, ΛΑ/3 και ΛΑ/4 και τους 48 μήνες στους άλλους βαθμούς.»

Οι λεπτομερέστεροι κανόνες κατάταξης έχουν θεσπιστεί με την προαναφερθείσα Απόφαση του Οκτωβρίου 1983. Το άρθρο 2 της Απόφασης αφήνει να εννοηθεί ότι οι υπάλληλοι Α/7 που έχουν 3ετή επαγγελματική πείρα κατά τη στιγμή της πρόσληψης θα καταταγούν στο κλιμάκιο 1. Το άρθρο 3 της Απόφασης και το Παράρτημα II αυτής αφορούν τη βελτιωμένη αρχαιότητα και συνεπάγονται ότι ένας υπάλληλος Α/7 με 4ετή επαγγελματική πείρα θα αποκτήσει 12 μήνες πρόσθετη αρχαιότητα και ένας υπάλληλος Α/7 με 5ετή πείρα 24 μήνες πρόσθετη αρχαιότητα, με αποτέλεσμα να μπορεί να καταταγεί στο βαθμό Α/7, κλιμάκιο 2. Το παράρτημα όμως 1 της Απόφασης θεσπίζει εξαίρεση των κανόνων αυτών:

«Δεδομένου ότι η διάρκεια των πανεπιστημιακών σπουδών στα κράτη μέλη ποικίλλει από 3 έως 8 έτη, με αποτέλεσμα την ενδεχόμενη παραμόρφωση της βαθμολογικής κατάταξης, έχουν ληφθεί μέτρα προς μείωση του χάσματος στην πράξη από πέντε έτη σε δύο έτη.

Όποτε οι πανεπιστημιακές σπουδές είναι μικρής διάρκειας (πτυχίο που αντιστοιχεί σε σπουδές διάρκειας κάτω των 4 ετών), **η περίοδος επαγγελματικής πείρας που λαμβάνεται υπόψη αρχίζει να υπολογίζεται ένα έτος μετά την αποφοίτηση.**

Όποτε οι πανεπιστημιακές σπουδές είναι μακράς διάρκειας (πτυχίο που απαιτεί σπουδές διάρκειας άνω των 6 ετών), η επαγγελματική πείρα λαμβάνεται υπόψη από το έβδομο έτος των μεταπτυχιακών σπουδών.».

Ο κ. R. αποφοίτησε το Δεκέμβριο του 1988 μετά από διετείς πανεπιστημιακές σπουδές. Ενόψη του γεγονότος αυτού, η Επιτροπή υπολόγισε την επαγγελματική του πείρα από το Δεκέμβριο 1990. Ο κ. R. θεωρεί ότι η επαγγελματική πείρα του θα έπρεπε να υπολογιστεί τουλάχιστον από το Δεκέμβριο 1989· κατά συνέπεια, αντί να καταταγεί στο βαθμό A/7, κλιμάκιο 1, θα έπρεπε να καταταγεί στο βαθμό A/7, κλιμάκιο 2.

Ουσιαστικά, ο κ. R. υποστήριξε ότι ο κανόνας του παραρτήματος 1 για τις πανεπιστημιακές σπουδές μικρής διάρκειας συνιστά διάκριση κατά των υπηκόων των κρατών μελών στο οποίο οι πανεπιστημιακές σπουδές είναι μικρής διάρκειας, και ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την Απόφασή της του Οκτωβρίου 1983. Στο πλαίσιο αυτό, ο κ. R. τόνισε ιδιαίτερα το γεγονός ότι μολονότι η διάρκεια των πανεπιστημιακών του σπουδών ήταν διετής, επρόκειτο ουσιαστικά για συμπεπυκνωμένες τριετείς σπουδές.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή δήλωσε ότι στόχος της απόφασης του Οκτωβρίου 1983 ήταν η θέσπιση κριτηρίων που εξασφαλίζουν την ακριβοδίκαιη προσέγγιση της βαθμολογικής κατάταξης. Δεδομένου ότι η διάρκεια των πανεπιστημιακών σπουδών στα κράτη μέλη διαφέρει πολύ, η Επιτροπή θεώρησε δίκαιο να εγκρίνει μέτρα που να μειώνουν τις επιπτώσεις αυτών των διαφορών επί της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων, οι οποίοι πρέπει να προσλαμβάνονται από όσο το δυνατόν ευρύτερη γεωγραφική περιοχή, εξασφαλίζοντας έτσι την ίση μεταχείρισή τους στην πράξη. Συνεπώς, η Επιτροπή απέρριψε τον ισχυρισμό ότι το παράρτημα 1 της Απόφασης κάνει διακρίσεις.

Όσον αφορά την υλοποίηση της Απόφασης, η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε επανεξετάσει τη βαθμολογική κατάταξη του κ. R., και ότι συνεχίζει να θεωρεί ότι η Απόφαση είχε εφαρμοστεί ορθώς. Η Επιτροπή τόνιζε ιδιαίτερα ότι στόχος του Παραρτήματος 1 ήταν η μείωση του χάσματος της διάρκειας των σπουδών από 5 σε 2 έτη. Η επίτευξη αυτού του στόχου σημαίνει ότι στην περίπτωση του κ. R., η επαγγελματική πείρα δεν μπορεί να αναγνωριστεί πριν από το Δεκέμβριο του 1990.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε επί της καταγγελίας του.

Η απόφαση

Όσον αφορά την αρχή της ίσης μεταχείρισης, αυτή συνεπάγεται, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ότι ταυτόσημες καταστάσεις δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται διαφορετικά και ότι διαφορετικές καταστάσεις δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο. Το κρίσιμο ερώτημα κατά την εφαρμογή της αρχής αυτής είναι ο προσδιορισμός του τί αποτελεί ταυτόσημη ή διαφορετική κατάσταση.

Από τη μία πλευρά, θα μπορούσε κανείς να θεωρήσει ότι η επαγγελματική πείρα πρέπει να εξετάζεται αυτή καθ' εαυτή, ανεξάρτητα από τη διάρκεια των πανεπιστημιακών σπουδών. Στην περίπτωση δύο ατόμων με την ίδια επαγγελματική πείρα, θα ήταν δύσκολο να αιτιολογηθεί για ποιο λόγο η εμπειρία του ενός εκ των δύο δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, εξ αιτίας της διάρκειας των πανεπιστημιακών του σπουδών που προηγήθηκαν αυτής.

Από την άλλη, πρέπει να αναγνωρίσουμε στην Επιτροπή κάποια διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο αποφασίζει να αντιμετωπίσει τις διαφορές μεταξύ της διάρκειας των πανεπιστημιακών σπουδών. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η διάρκεια των σπουδών αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο που πρέπει να συνυπολογιστεί κατά τη λήψη της απόφασης για την κατάταξη των υπαλλήλων της, με προφανείς επιπτώσεις στην περαιτέρω σταδιοδρομία τους. Εάν δεν ληφθεί υπόψη η διάρκεια των πανεπιστημιακών σπουδών, το αποτέλεσμα θα είναι να έχουν πάντα καλύτερες προοπτικές εξέλιξης της σταδιοδρομίας τους οι υπάλληλοι από κράτη μέλη στα οποία η διάρκεια των πανεπιστημιακών σπουδών είναι μικρή απότι οι υπάλληλοι από κράτη μέλη με μακρόχρονες πανεπιστημιακές σπουδές.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή φαίνεται ότι δικαιούται να θεωρήσει ότι οι διαφορές της διάρκειας των πανεπιστημιακών σπουδών δικαιολογούν τη διαφορετική μεταχείριση των υπαλλήλων που έχουν σύντομες σπουδές και αυτών που έχουν μακρόχρονες.

Δεν προκύπτει κατά συνέπεια ότι το Παράρτημα 1 της Απόφασης του Οκτωβρίου 1983 συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Πρέπει πάντως να υπενθυμίσουμε ότι το Δικαστήριο αποτελεί την ανώτατη αρχή επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου.

Όσον αφορά την εφαρμογή του Παραρτήματος 1 στη συγκεκριμένη περίπτωση, το Παράρτημα προβλέπει ότι στην περίπτωση σύντομων πανεπιστημιακών σπουδών, ήτοι πτυχίων που αντιστοιχούν σε λιγότερο

από 4ετείς σπουδές, η επαγγελματική πείρα που λαμβάνεται υπόψη αρχίζει να υπολογίζεται ένα έτος μετά την αποφοίτηση. Δεδομένου ότι ο κ. R. αποφοίτησε το Δεκέμβριο 1988, σύμφωνα με τη διατύπωση του Παραρτήματος, φαίνεται ότι η επαγγελματική του πείρα θα έπρεπε να υπολογιστεί από το Δεκέμβριο 1989. Από την άλλη όμως πλευρά, το Παράρτημα προϋποθέτει ότι οι συντομότερες πανεπιστημιακές σπουδές είναι 3ετούς διάρκειας και ο στόχος είναι να μειωθεί το χάσμα μεταξύ των συντομότερων και μακρύτερων σπουδών σε 2 έτη. Σύμφωνα με τον προϋπάρχοντα στόχο, η επαγγελματική εμπειρία του κ. R. θα έπρεπε να υπολογιστεί από το Δεκέμβριο 1990· έτσι αποφάσισε η Επιτροπή να ερμηνεύσει το Παράρτημα, σύμφωνα με το βασικό στόχο του. Η Επιτροπή φαίνεται να δικαιούται να επιλέξει αυτήν την ερμηνεία. Πρέπει πάντως να υπενθυμίσουμε ότι το Δικαστήριο είναι η ανώτατη αρχή επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου.

Με βάση τα στοιχεία αυτά δε φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 233/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Μάρτιο 1997, ο κ. F. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την άρνηση της Επιτροπής να τον δεχτεί σε διαγωνισμό. Στις 6 Φεβρουαρίου 1996, η Επιτροπή είχε δημοσιεύσει ανοιχτό διαγωνισμό βάσει πτυχίων και προφορικών εξετάσεων (COM/A/975), για τη δημιουργία κατάστασης επιτυχόντων για θέσεις της σταδιοδρομίας A5/A4.

Ένας από τους όρους για να ληφθεί υπόψη η αίτηση αφορούσε την επαγγελματική πείρα:

Οι υποψήφιοι πρέπει, μετά την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης που τους επιτρέπει να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό, να έχουν αποδεδειγμένη 12ετή επαγγελματική εμπειρία σε θέση αντίστοιχη προς την εκπαίδευση, εκ των οποίων τουλάχιστον 6 έτη σε τομέα σχετικό με τη φύση των καθηκόντων που περιγράφεται στο διαγωνισμό.»

Η περιγραφή της φύσης των καθηκόντων στην ανακοίνωση είχε ως εξής:

«Προϊστάμενος της αντιπροσωπείας της Επιτροπής σε Διεθνείς Οργανισμούς στη Βιέννη, Αυστρία, υπό τη δικαιοδοσία της Γενικής Διεύθυνσης Ι.Α, Εξωτερικές Σχέσεις: Ευρώπη και νέα ανεξάρτητα

Κράτη, Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, Υπηρεσία Εξωτερικών Σχέσεων.

Ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας της Επιτροπής είναι επιφορτισμένος με τα εξής καθήκοντα:

- Εκπροσώπηση της Επιτροπής σε όλους τους τομείς αρμοδιοτήτων και για όλες τις δραστηριότητες·
- Εξασφάλιση της ενιαίας υλοποίησης όλων των μέτρων της Επιτροπής επί θεμάτων εξωτερικών σχέσεων·
- Παρακολούθηση, εμβάθυνση και διεύρυνση των επαφών με τους επί τόπου Διεθνείς Οργανισμούς·
- Θέσπιση και διατήρηση τακτικών επαφών μεταξύ των Οργανισμών και των υπηρεσιών της Επιτροπής.

Επιπλέον, οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν σε βάθος γνώση των κοινοτικών πολιτικών και της λειτουργίας της Ένωσης (οικονομικά, εμπορικά και πολιτικά θέματα, εξωτερικές υποθέσεις) και να μπορούν να ηγηθούν μιας ομάδας.»

Το Μάρτιο 1996 ο κ. F. υπέβαλε υποψηφιότητα για τη θέση. Από το βιογραφικό του σημείωμα προέκυπτε ότι ήταν κάτοχος Ph. D. φυσικών επιστημών και ότι για πάνω από οκτώ έτη εργάστηκε ως επιστήμονας στον τομέα αυτό στις ΗΠΑ, τη Γαλλία και τη Γερμανία. Εν συνεχεία εργάστηκε επί δέκα έτη για το Αυστριακό Υπουργείο Έρευνας και Τεχνολογίας, ενώ οι σημερινές του δραστηριότητες συμπεριλαμβάνουν το συντονισμό και την εποπτεία της έρευνας στους τομείς της ηλεκτρονικής, της επεξεργασίας δεδομένων και της επικοινωνίας, των τεχνικών μικροσυστημάτων και των λείζερ. Κατά την περίοδο αυτή είχε παρακολουθήσει τριμηνιαίο μάθημα για τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες. Φαινόταν, επιπλέον, ότι ήταν υπεύθυνος για τις σχέσεις του Υπουργείου με διεθνή οργανισμό επί θεμάτων που αφορούσαν τις τεχνικές της πληροφορίας και την επικοινωνία.

Το Μάιο 1996 η Εξεταστική Επιτροπή πληροφόρησε τον κ. F. ότι αποφάσισε να μην του επιτρέψει να συμμετάσχει στο διαγωνισμό. Σε συνημμένο στην επιστολή έντυπο αναφερόταν ότι η Εξεταστική Επιτροπή θεώρησε ότι δε διέθετε εξαετή επαγγελματική εμπειρία σε θέση που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που θέσπιζε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Ο κ. F. έγραψε στην Εξεταστική Επιτροπή καλώντας την να αναθεωρήσει την απόφασή της. Η Εξεταστική Επιτροπή τον πληροφόρησε όμως ότι επέμενε στην απόφασή της, επειδή θεωρούσε ότι ο κ. F. δεν είχε, ειδικότερα, σχετική διπλωματική πείρα καθώς και ότι η πείρα του δε σχετιζόταν με τους διάφορους τομείς πολιτικής της ΕΕ. Ο κ. F. αμφισβήτησε την απόφαση αυτή, αλλά η Εξεταστική Επιτροπή τον

πληροφόρησε ότι η απόφαση ήταν τελεσίδικη και ότι είχε ολοκληρώσει το έργο της.

Στην καταγγελία του, ο κ. Φ. υποστήριζε ότι το σκεπτικό της Εξεταστικής Επιτροπής βάσει του οποίου δεν έγινε δεκτός στο διαγωνισμό δεν έστεκε και αντιτίθετο στους όρους που δημοσιεύτηκαν στην ανακοίνωση του διαγωνισμού.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή υποστήριξε στην ουσία της τη θέση της Εξεταστικής Επιτροπής. Τόνισε ιδιαίτερα ότι η απόφαση της Εξεταστικής Επιτροπής για την περίπτωση του κ. Φ. καλυπτόταν πλήρως από τη διατύπωση της ανακοίνωσης του διαγωνισμού. Επιπλέον, τόνιζε ότι η Εξεταστική Επιτροπή είχε προσπαθήσει να εξηγήσει στον κ. Φ. τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι η επαγγελματική του εμπειρία δε σχετιζόταν με την προς πλήρωση θέση.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε επί της καταγγελίας του. Επιπλέον, προσθέτει ότι η επιχειρηματολογία της Εξεταστικής Επιτροπής για την απόρριψη της συμμετοχής του στο διαγωνισμό ήταν διατυπωμένη κατά τρόπο αδιαφανή.

Η απόφαση

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η Εξεταστική Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια. Κατά την άσκηση των εξουσιών τους, οι Εξεταστικές Επιτροπές σέβονται το νομικό πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους, που θεσπίζονται από την ανακοίνωση του διαγωνισμού. Επιπλέον, λόγω της φύσης της, η αξιολόγηση των υποψηφίων ενέχει ένα συγκριτικό στοιχείο.

Το κρίσιμο ερώτημα στην παρούσα περίπτωση είναι εάν η Εξεταστική Επιτροπή σεβάστηκε τη διατύπωση της ανακοίνωσης του διαγωνισμού. Από τους όρους για την επαγγελματική πείρα φαίνεται ότι για να γίνει δεκτός στο διαγωνισμό, ένας υποψήφιος έπρεπε να έχει εργαστεί στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών και να διαθέτει εκτεταμένη πείρα των κοινοτικών πολιτικών. Η Εξεταστική Επιτροπή θεώρησε ότι ο όρος αυτός σημαίνει ότι ο υποψήφιος έπρεπε να έχει διπλωματική εμπειρία σχετική με την προς πλήρωση θέση, η οποία περιελάμβανε σχέση με τους τομείς πολιτικής της ΕΕ. Η ερμηνεία της αυτή φαίνεται να είναι σύμφωνη με τους όρους της ανακοίνωσης.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η επιχειρηματολογία της Εξεταστικής Επιτροπής δεν ήταν διαφανής, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η αιτιολόγηση μιας απόφασης πρέπει να επιτρέπει στον αποδέκτη της και σε ένα δικαστή –σε περίπτωση που η απόφαση φτάσει στο δικαστήριο- να προσδιορίσουν τους λόγους στους οποίους βασίζεται η απόφαση. Επιπρόσθετα, το Δικαστήριο έχει δηλώσει ότι, κατά την αξιολόγηση της επάρκειας των αναφερόμενων λόγων, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου δόθηκε η αιτιολόγηση. Είναι αληθές ότι η αιτιολόγηση της Εξεταστικής Επιτροπής στην εν λόγω επιστολή προς τον καταγγέλλοντα ήταν συντομότερη. Όμως, η αιτιολόγηση φαίνεται να επιτρέπει στον κ. F., ή σε ένα δικαστή εφόσον προσφύγει ο κ. F. δικαστικώς κατά της απόφασης, αλλά και στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, να προσδιορίσουν τα δύο σημεία στα οποία η Εξεταστική Επιτροπή θεώρησε ανεπαρκή την πείρα του κ. F. Κατά συνέπεια, η αιτιολόγηση φαίνεται επαρκής.

Με βάση τα στοιχεία αυτά δε φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Δεδομένου του σημαντικού αριθμού καταγγελιών που έλαβε ο Διαμεσολαβητής σχετικά με την έλλειψη διαφάνειας των διαδικασιών των διαγωνισμών που οργανώνουν τα κοινοτικά όργανα, άρχισε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας επί του θέματος στις 7 Νοεμβρίου 1997, η οποία καλύπτει και το ερώτημα εάν η Επιτροπή μπορεί να κοινοποιεί στους υποψήφιους που το ζητούν τα κριτήρια αξιολόγησης.

3.1.6 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΕ ΑΝΟΙΧΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 869/10.9.96/EP/IT/DT κατά του Δικαστηρίου

Η καταγγελία

Το Σεπτέμβριο του 1996, ο κ. P. κατήγγειλε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή τον αποκλεισμό του από διαγωνισμό για νομομαθείς διοικητικούς υπαλλήλους που διοργανώθηκε από το Δικαστήριο (CJ/A/11). Αφού απέστειλε την αίτησή του στις 30 Αυγούστου 1995, η εξεταστική επιτροπή τον ενημέρωσε στις 23 Μαΐου 1996 ότι απεκλείσθη λόγω του ότι δεν απέδειξε την καλή γνώση δεύτερης κοινοτικής γλώσσας. Υπέβαλε καταγγελία και η εξεταστική επιτροπή επενεξέτασε την

απόφασή της σχετικά με την προϋπόθεση της γνώσης ξένης γλώσσας. Ωστόσο, ενημέρωσε τον κ. Ρ. ότι και πάλι δεν μπορούσε να συμμετάσχει στη γραπτή δοκιμασία καθόσον κατά τη δεύτερη φάση της επιλογής, η εξεταστική επιτροπή είχε καταλήξει ότι ο μέσος όρος των πανεπιστημιακών μονάδων του ήταν κατώτερος του κριτηρίου που είχε οριστεί για τον διαγωνισμό (99 έναντι 110 μορίων).

Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, αυτό το κριτήριο επιλογής των υποψηφίων ήταν νέο και αβάσιμο. Αφού ακολούθησε και δεύτερη καταγγελία, η εξεταστική επιτροπή επιβεβαίωσε την απόφασή της να μην τον κάνει δεκτό στις γραπτές δοκιμασίες.

Με βάση τα ανωτέρω, ο κ. Ρ. κατήγγελλε τη μεγάλη καθυστέρηση που σημείωσε η διαδικασία επιλογής. Κατήγγελλε επίσης για μεροληπτική την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να ορίσει κατώτατο όριο βαθμολογίας (99/110) χωρίς να ληφθεί υπόψη η εξαιρετική επαγγελματική του εμπειρία ως νομικού συμβούλου εταιρείας και ενάμιση έτους ως δικηγόρου.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις του Δικαστηρίου

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Δικαστήριο. Στις παρατηρήσεις του, το Δικαστήριο υποστήριξε ότι η επιλογή των υποψηφίων που θα γίνονταν δεκτή στις γραπτές δοκιμασίες στον διαγωνισμό CJ/A/11 συνίστατο σε δύο φάσεις. Οι δύο φάσεις αναλύονταν στον οδηγό του διαγωνισμού. Κατά την πρώτη φάση, η εξεταστική επιτροπή κατήρτιζε τον κατάλογο των υποψηφίων που πληρούσαν τις προϋποθέσεις που όριζε η προκήρυξη του διαγωνισμού (αποκτηθέντες τίτλοι και διπλώματα, επαγγελματική εμπειρία, γλωσσική εμπειρία και όριο ηλικίας). Στη δεύτερη φάση, η εξεταστική επιτροπή καθόρισε, και εν συνεχεία εφήρμοσε, κριτήριο αξιολόγησης των διπλωμάτων προκειμένου να αποφασίσει σχετικά με τους υποψηφίους που θα γίνονταν δεκτοί για τις δοκιμασίες.

Μετά την αξιολόγηση των υποψηφίων, η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να μη κάνει δεκτή την αίτηση του κ. Ρ. καθόσον δεν περιλάμβανε αποδεικτικά των γλωσσικών του προσόντων που απαιτούνταν με βάση το τμήμα III.B.2 της προκήρυξης του διαγωνισμού. Ωστόσο, μετά από αίτημα του καταγγέλλοντος, η εξεταστική επιτροπή επανήλθε στο θέμα και κατέληξε ότι, πράγματι, είχε προσαρτηθεί στην υποψηφιότητα έγγραφο που αποδείκνυε τα απαιτούμενα γλωσσικά προσόντα.

Έχοντας κάνει δεκτή την αίτηση του κ. Ρ. στη δεύτερη φάση της διαδικασίας επιλογής, η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να τον αποκλείσει καθόσον το δίπλωμά του δεν συγκέντρωνε την ελάχιστη

βαθμολογία που απαιτούσε το κριτήριο που είχε θέσει η εξεταστική επιτροπή.

Το Δικαστήριο ισχυρίστηκε ότι, κατά την άποψή του, η υπόθεση δεν ενέπιπτε στο πλαίσιο του Διαμεσολαβητή, καθόσον για θέματα προσωπικού η διαδικασία που ακολουθείται προβλέπεται στο άρθρο 90 (1) και (2) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Πρόσθεσε επίσης ότι ο Διαμεσολαβητής πρέπει να ενημερώσει τον κ. Ρ. ότι η πλέον ενδεδειγμένη πράξη θα ήταν να προσφύγει στο Πρωτοδικείο.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο κ. Ρ. υποστήριξε ότι ο έγγραφος οδηγός του διαγωνισμού έπρεπε να αναφέρει σαφέστερα, κατά σειρά βαρύτητας, τις σχετικές προϋποθέσεις που θα λαμβάνονταν υπόψη από την εξεταστική επιτροπή για τη διαδικασία επιλογής του διαγωνισμού. Ο καταγγέλλων επέμεινε επίσης ότι δεν ήταν ικανοποιημένος από τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής.

Η απόφαση

1 Παραδεκτό της υπόθεσης

Με βάση το σχέδιο που ορίζει η Συνθήκη και το καταστατικό του Διαμεσολαβητή, το παραδεκτό των προσφυγών καθορίζεται από τον Διαμεσολαβητή σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.

Το άρθρο 2 (8) του καταστατικού προβλέπει ότι δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή καταγγελία προς τον Διαμεσολαβητή που αφορά εργασιακές σχέσεις μεταξύ κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των υπαλλήλων τους και του λοιπού προσωπικού εκτός αν «ο ενδιαφερόμενος έχει εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών αιτημάτων και προσφυγών, ιδίως της διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο 90 (1) και (2) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης». Η διαδικαστική αυτή προϋπόθεση εφαρμόζεται μόνο για τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων. Ένας υποψήφιος σε ανοιχτό διαγωνισμό δεν συμπεριλαμβάνεται στους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων.

Ένας υποψήφιος ανοικτού διαγωνισμού μπορεί να προσφύγει στο Πρωτοδικείο σύμφωνα με το άρθρο 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Εναλλακτικά, ο υποψήφιος μπορεί να προσφύγει στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Ρ. επέλεξε να προσφύγει στον Διαμεσολαβητή. Δεν υπάρχει διάταξη στο καταστατικό του Διαμεσολαβητή που να επιβάλλει στον καταγγέλλοντα την υποχρέωση να αναμείνει μέχρις ότου εξαντληθεί το

περιθώριο για την κίνηση πιθανών νομικών διαδικασιών. Μόνο σε περίπτωση που πραγματικά ο καταγγέλλων κινήσει νομικές διαδικασίες μπορεί ο Διαμεσολαβητής να θεωρήσει την καταγγελία μη παραδεκτή.

2 Χρήση του κριτηρίου του μέσου όρου βαθμολογίας

Το τμήμα VI της προκήρυξης του διαγωνισμού έδινε στην εξεταστική επιτροπή τη διακριτική ευχέρεια να επιλέξει μεταξύ διαφόρων κριτηρίων επιλογής. Όσον αφορά τους βαθμούς που συγκεντρώνονται με βάση τις πανεπιστημιακές σπουδές, το κριτήριο αυτό αναφέρεται ρητά στην τελευταία παράγραφο. Έτσι λοιπόν, δεν είναι παράλογη η επιλογή με βάση προκαθορισμένο μέσο όρο βαθμολογίας, ακόμη και αν το κριτήριο αυτό μπορεί να μη θεωρείται τέλειο.

3 Προβλεπόμενος χρόνος για το πρώτο στάδιο του διαγωνισμού

Το χρονοδιάγραμμα της διαδικασίας επιλογής στο τμήμα XII της προκήρυξης του διαγωνισμού, περιλαμβάνει εκτίμηση αλλά όχι καθορισμένο χρονοδιάγραμμα. Ο μεγάλος αριθμός των υποψηφίων που συμμετέχουν σ' αυτού του είδους τους διαγωνισμούς μπορεί να καταστήσει αναγκαία τη μετάθεση ορισμένων αρχικά προβλεπόμενων ημερομηνιών για τη διενέργεια των πρώτων δοκιμασιών.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.2 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΚΕ Ο ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ

3.2.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΥΣ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 732/17.7.96/BAWA/NL/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Ιούλιο 1996, μία ολλανδική νομική εταιρία κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή, εξ ονόματος δύο ολλανδικών εταιριών, την παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει σε καταγγελίες για παραβιάσεις της Οδηγίας 92/50/ΕΟΚ¹ εκ μέρους της Ολλανδίας.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή δήλωσε ότι –λόγω κακής συνεννόησης των υπηρεσιών της Επιτροπής– προέκυψε καθυστέρηση και ότι είχε λάβει μέτρα προς βελτίωση των εσωτερικών διαδικασιών. Όσον αφορά την παραβίαση εκ μέρους της Ολλανδίας, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν υπήρχε νομική βάση για να κινηθεί διαδικασία κατά της Ολλανδίας.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής εστάλησαν στον καταγγέλλοντα, ο οποίος απάντησε ότι επιθυμούσε να κλείσει η υπόθεση.

Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 919/2.10.1996/LJ/B/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Οκτώβριο του 1996, ο κ. J., βέλγος υπήκοος, κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τις διοικητικές παρατυπίες όσον αφορά την κάλυψη θέσεως στην τριεθνή επιτροπή αναπτυξιακού έργου στη Λατινική Αμερική. Υποστήριζε ότι η Επιτροπή τον είχε ενημερώσει εσφαλμένως σχετικά με τα απαιτούμενα προσόντα για τη κάλυψη της θέσης.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι όλοι οι υποψήφιοι για τη θέση αυτή έλαβαν τις ίδιες πληροφορίες. Ενδεχόμενο λάθος θα είχε συνεπώς ζημιώσει εξίσου όλους τους υποψηφίους.

Στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων υποστήριζε ότι, επειδή η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η καταγγελία του ήταν θεμελιωμένη, δεν επιθυμούσε να δοθεί συνέχεια στην υπόθεση.

Με βάση την επιθυμία του καταγγέλλοντος να μην δοθεί συνέχεια στην υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΔΑΣΜΟΙ ΑΝΤΙΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 349/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Απρίλιο 1997, μία εταιρία κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την επιβολή Δασμού Αντιντάμπινγκ επί του ψευδάργυρου χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση. Οι διευθυντές είχαν ρωτήσει επανειλημμένα εάν επρόκειτο να επιβληθεί δασμός κατά τη διάρκεια της άνοιξης του 1997. Τους δόθηκαν πάντα διαβεβαιώσεις ότι ο δασμός θα επιβάλλετο, αλλά όχι αμέσως και ότι θα δινόταν προειδοποίηση 6 έως 8 εβδομάδες πριν από την επιβολή του. Οι διευθυντές της εταιρίας προσπάθησαν ανεπιτυχώς να έρθουν σε επαφή με την Επιτροπή για περαιτέρω σχετικές πληροφορίες.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στον Πρόεδρο της Επιτροπής. Πριν ληφθεί η απάντηση της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής έλαβε άλλη επιστολή του καταγγέλλοντος, με την οποία εξέθετε την επιθυμία του να αποσύρει την καταγγελία, δεδομένου ότι η εταιρία πραγματοποιούσε άμεσες επαφές με την Επιτροπή.

Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΡΕΥΝΑ: ΑΡΝΗΣΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 474/97/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η κ. Β., ελληνίδα σπουδάστρια, προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή τον Ιούνιο του 1997 σχετικά με μία αίτηση για χορήγηση πληροφοριών που είχε απευθύνει στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Αθήνα. Υποστήριζε ότι το προσωπικό του γραφείου, και ειδικότερα ο διευθυντής του τμήματος τεκμηρίωσης, επέδειξαν αγενή συμπεριφορά και αρνήθηκαν να χορηγήσουν πληροφορίες σε ερευνητές σπουδαστές.

Κατά τη διάρκεια των ερευνών, η καταγγέλλουσα ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι δεν επιθυμούσε να επιμείνει στην καταγγελία της γιατί στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής είχε οριστεί νέος διευθυντής και η κατάσταση είχε βελτιωθεί.

Με βάση το γεγονός ότι η καταγγέλλουσα δεν επιθυμούσε να εμμένει στην καταγγελία της, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.3 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

3.3.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΛΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 458/27.2.96/HS/Β/ΚΤ κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Στις 15 Φεβρουαρίου 1996, ο κ. S. κατήγγειλε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή την απόλυσή του από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στις 11 Μαρτίου 1996, η καταγγελία διαβιβάστηκε στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αφού παρέλαβε τις παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος επί των παρατηρήσεων αυτών, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να συνεχίσει την έρευνα στην υπόθεση αυτή.

Στις 17 Ιουλίου 1997, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι ο καταγγέλλων είχε κινήσει νομική διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου σχετικά με το θέμα της καταγγελίας του. Απεστάλη στον Διαμεσολαβητή αντίγραφο των προσφυγών στην υπόθεση αυτή.

Επειδή τα καταγγελλόμενα γεγονότα είχαν καταστεί αντικείμενο νομικής διαδικασίας, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της καταγγελίας στις 21 Ιουλίου 1997, σύμφωνα με το άρθρο 138ε της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 (7) του καταστατικού του Διαμεσολαβητή, το αποτέλεσμα των ερευνών του Διαμεσολαβητή μέχρι του σημείου εκείνου τέθηκαν στο αρχείο χωρίς περαιτέρω ενέργειες.

3.3.2 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΤΑΚΡΑΤΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΦΟΡΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΣΕ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΣ FREE-LANCE

Απόφαση επί των καταγγελιών 463/28.2.96/RK/CH/PD, 770/29.7.96/MAC/CH/PH και 1017/13.11/96/AVL/FR/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο κ. Κ., η κ. Α.- C. και η κ. L. προσέφυγαν χωριστά στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με την παρακράτηση κοινοτικού φόρου εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής από τις αμοιβές τους ως διερμηνέων free – lance. Οι καταγγελίες υπεβλήθησαν

τον Φεβρουάριο του 1996, τον Ιούλιο του 1996 και τον Νοέμβριο του 1996 αντιστοίχως.

Οι καταγγέλλοντες είχαν εργαστεί επί σειρά ετών ως διερμηνείς free lance στο Κοινοβούλιο και την Επιτροπή. Αμφότερα τα όργανα παρακρατούσαν την κοινοτική φορολογία από την αμοιβή τους. Το Κοινοβούλιο υιοθέτησε την πρακτική αυτή το 1983, με βάση απόφαση του Προεδρείου του Κοινοβουλίου. Η απόφαση αυτή τροποποίησε το άρθρο 78 του Κανονισμού για το λοιπό προσωπικό, ούτως ώστε οι διερμηνείς free lance να προσομοιωθούν με το επικουρικό προσωπικό της συνόδου. Η Επιτροπή υιοθέτησε την πρακτική αυτή με συμφωνία που συνήφθη το 1989 με την «Διεθνή Ένωση Διερμηνέων Συνεδρίων» (AIIC).

Οι καταγγέλλοντες οι οποίοι ζούν στην Ελβετία, υποβλήθηκαν σε διπλή φορολογία επί των αμοιβών τους για την περίοδο 1989 – 1994, δηλαδή κατέβαλαν φόρο εισοδήματος στην Ελβετία και τον κοινοτικό φόρο. Το 1994, η συμφωνία AIIC τροποποιήθηκε προκειμένου να επιτρέψει την επιστροφή των εθνικών φόρων. Ωστόσο, η Επιτροπή ζήτησε λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τους ήδη καταβληθέντες εθνικούς φόρους. Οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι η προϋπόθεση αυτή παραβίαζε το δικαίωμα ιδιωτικής ζωής.

Κατά την εξέταση που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής, δύο καταγγέλλοντες, και ειδικότερα η κ. Α – C (770/29.7.96/MAC/CH/PD) και η κ. L (1017/13.11.96/AVL/FR/ JMA), προσέφυγαν κατά της Επιτροπής ενώπιον του Πρωτοδικείου (υποθέσεις T-202/96 και T-204/96). Οι διαδικασίες αυτές φαίνεται ότι περιλαμβάνουν καταγγελίες των γεγονότων που καταγγέλλονται και στις προσφυγές προς τον Διαμεσολαβητή.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 (7) του καταστικού του Διαμεσολαβητή, στην περίπτωση των δύο αυτών καταγγελιών, το αποτέλεσμα των ερευνών του Διαμεσολαβητή μέχρι του σημείου εκείνου τέθηκαν στο αρχείο χωρίς περαιτέρω ενέργειες.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι δεν μπορούσε να συνεχίσει τις έρευνες του για την τρίτη καταγγελία, που είχε υποβληθεί από τον κ. K (463/28.2.96/RK/CH/PD), χωρίς να υπάρξει τοποθέτηση επί των θεμάτων που εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου για τις υποθέσεις T – 202/96 και T-204/96.

Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής διέκοψε την περαιτέρω εξέταση της καταγγελίας αυτής, εν αναμονή του αποτελέσματος της εκδίκασης των υποθέσεων.

3.3.3 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΤΥΧΙΩΝ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΙΣΠΑΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 713/11.07.96/LMV/ES/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο 1996 ο κ. Μ. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την άρνηση των ισπανικών αρχών να αναγνωρίσουν τα τυπικά του προσόντα, που του είχαν απονεμηθεί στη Γαλλία, ως ειδικευμένου στη δημόσια υγεία, καθώς και την παράλειψη της Επιτροπής να εξασφαλίσει την ορθή εφαρμογή της Οδηγίας 93/16/ΕΟΚ¹ εκ μέρους της Ισπανίας.

Έχοντας ολοκληρώσει τις ιατρικές σπουδές του στη Γαλλία, ο κ. Μ. επιδίωξε να αναγνωρισθεί το πτυχίο του από τις ισπανικές αρχές. Όπως και στην περίπτωση άλλων αιτήσεων, οι ισπανικές αρχές είχαν αρνηθεί, δεδομένου ότι η τότε σχετική κοινοτική νομοθεσία (Οδηγία 75/262/ΕΟΚ) δεν είχε μεταφερθεί στο ισπανικό δίκαιο. Παρότι η Οδηγία 75/262 τροποποιήθηκε εν συνεχεία από την Οδηγία 93/16/ΕΟΚ, παρέμεινε αμετάβλητη η σημαντικότερη σχετική υποχρέωση που θέσπιζε το άρθρο 8. Το άρθρο 12α του ισπανικού νόμου μεταφοράς της (RD 2072/95) περιέλαβε τις διατάξεις του άρθρου 8 της Οδηγίας, αλλά μόνον εν μέρει.

Η Επιτροπή είχε κινήσει την επί παραβάσει διαδικασία κατά της Ισπανίας για το θέμα αυτό το 1990, παρότι η διαδικασία δεν έφτασε ποτέ στο στάδιο της αποστολής αιτιολογημένης γνώμης. Η διαδικασία κινήθηκε εκ νέου στο 1996, δεδομένου ότι η Ισπανία τροποποίησε τότε την αρχική νομοθεσία περί μεταφοράς. Χρειάστηκε να σταλεί συμπληρωματική επιστολή της επίσημης κοινοποίησης το 1996. Κατά την εξαετία που κράτησε η διαδικασία, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι υπηρεσίες της προέβαιναν σε αξιολόγηση του ισπανικού δικαίου, με ορισμένες επαφές και συναντήσεις με τις ισπανικές αρχές.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή δήλωσε την πρόθεσή της να συνεχίσει τη διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ισπανίας, για τη λανθασμένη μεταφορά της Οδηγίας 93/16/ΕΟΚ και να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να φτάσει το θέμα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί των σχολίων της Επιτροπής.

Από τις πληροφορίες που δόθηκαν στο Διαμεσολαβητή, φαίνεται ότι ο κ. Μ. είχε επίσης στείλει αναφορά με το ίδιο θέμα στο ΕΚ, και ότι η Επιτροπή Αναφορών του ΕΚ ασχολείτο με το θέμα.

Η απόφαση

Δεδομένου ότι η Επιτροπή Αναφορών ασχολείτο με την αναφορά του κ. Μ., δεν συνέτρεχε λόγος να διεξάγει ο Διαμεσολαβητής περαιτέρω έρευνες για την καταγγελία. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗ ΜΕΡΟΛΗΨΙΑ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 944/15.10.96/JBW/B/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο κ. W. συμμετείχε σε εσωτερικό διαγωνισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (COM/T/A/96). Πέρασε επιτυχώς τις γραπτές δοκιμασίες αλλά απέτυχε στις προφορικές.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή στις 3 Οκτωβρίου 1996, κατήγγειλε ότι σε προφορική δοκιμασία του ετέθη άδικη και μεροληπτική ερώτηση.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Με επιστολή της 17ης Φεβρουαρίου 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι ο κ. W. είχε υποβάλει καταγγελία στις 5 Νοεμβρίου 1996 κατά της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και ότι η καταγγελία του βρισκόταν ακόμη στη φάση της εξέτασης.

Σύμφωνα με το άρθρο 2.8 του καταστατικού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή:

«Στον Διαμεσολαβητή δεν μπορεί υποβληθεί καταγγελία που αφορά εργασιακές σχέσεις μεταξύ κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των υπαλλήλων τους και του λοιπού προσωπικού αν ο ενδιαφερόμενος δεν είχε εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών διαβημάτων και προσφυγών ιδίως στις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 90 (1) και (2) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και τα χρονικά περιθώρια για απάντηση της αρμόδιας αρχής έχουν λήξει».

Όπως φαίνεται, οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης εξακολουθούσαν να εκκρεμούν και, συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης χωρίς να προχωρήσει περαιτέρω τις έρευνες του.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ: ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΠΙΚΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 970/24.10.96/DBR/B/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Οκτώβριο 1996, η κ. R. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή τα προβλήματα που σχετιζόντουσαν με την αναγνώριση των συνταξιοδοτικών της δικαιωμάτων βάσει της θέσης της ως τοπικού υπαλλήλου της Επιτροπής.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή, η οποία πληροφόρησε το Διαμεσολαβητή ότι η κ. R. είχε υποβάλει εσωτερική προσφυγή στις 23 Οκτωβρίου 1996 βάσει του άρθρου 35 του καθεστώτος που ισχύει για τους τοπικούς υπαλλήλους που υπηρετούν στο Μπενίν.

Σύμφωνα με το άρθρο 2.8 του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή:

«Καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις μεταξύ των οργάνων της Κοινότητας και φορέων ή των μονίμων και λοιπών υπαλλήλων γίνονται δεκτές μόνον εάν έχουν εξαντληθεί από τον ενδιαφερόμενο όλες οι δυνατότητες υποβολής εσωτερικών διοικητικών αιτημάτων και καταγγελιών, ιδίως των διαδικασιών που αναφέρονται στο άρθρο 90 (1) και (2) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, και εάν έχουν παρέλθει τα χρονικά όρια για την απάντηση της αρχής προς την οποία υποβλήθηκαν.»

Δεδομένου ότι δε φαίνεται να τηρείται αυτή η προϋπόθεση, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης χωρίς περαιτέρω έρευνες.

3.3.4 ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ: ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΟΡΙΟΥ**

Απόφαση επί της καταγγελίας 525/25.3.96/HDC/FR/PD/IJH/XD κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Τον Ιούνιο του 1995, ο κ. C. προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με γεγονότα που είχαν συμβεί κατά τη δεκαετία του 80. Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε την καταγγελία μη παραδεκτή με βάση το άρθρο 2.4 του καταστατικού του Διαμεσολαβητή, λόγω του ότι τα γεγονότα επί των οποίων βασιζόταν η καταγγελία ήταν γνωστά στον καταγγέλλοντα, πάνω από 2 χρόνια.

Τον Μάρτιο του 1996, ο κ. C υπέβαλε νέα καταγγελία κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καταγγέλλοντας νέα γεγονότα. Αφού εξέτασε τις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος επί των παρατηρήσεων αυτών, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι η νέα καταγγελία δεν περιλάμβανε νέα στοιχεία σε σχέση με την παλαιότερη. Κατά συνέπεια, περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης ως μη παραδεκτή με βάση το άρθρο 2.4 του καταστατικού του.

3.4 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.4.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 627/5.6.1996/PS/B/VK κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο κ. S., βέλγος υπήκοος, προσέφυγε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή τον Ιούνιο του 1996 σχετικά με μία πρόσκληση για υποβολή υποψηφιοτήτων, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, για θέσεις σχετικά με τις υπηρεσίες παρακολούθησης και ασφάλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες. Σύμφωνα με την πρόσκληση υποβολής αιτήσεων, τα απαιτούμενα γνωστικά προσόντα ήταν μόνο οι γνώσεις της γαλλικής. Ο καταγγέλλων υποστήριζε ότι αυτό κατά την άποψη του αποτελούσε διάκριση σε βάρος της φλαμανδικής γλώσσας.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για παρατηρήσεις. Το Κοινοβούλιο απήντησε ότι η πρόσκληση για υποβολή αιτήσεων για θέσεις στις υπηρεσίες ασφαλείας στις Βρυξέλλες αποσύρθηκε από την 21 Ιανουαρίου 1997.

Η απάντηση του Κοινοβουλίου διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα με πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις αν το επιθυμούσε. Δεν παρελήφθησαν παρατηρήσεις.

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή, φαίνεται πως το Κοινοβούλιο έλαβε μέτρα για να αποτρέψει ενδεχόμενη γλωσσική διάκριση στη συγκεκριμένη αίτηση υποβολής υποψηφιοτήτων για θέσεις της υπηρεσίας ασφαλείας του Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φαίνεται να διευθέτησε το θέμα ικανοποιητικά για τον καταγγέλλοντα και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 7/97/BB κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Στις 3 Ιανουαρίου 1997, η κ. V., βελγίδα υπήκοος, κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τον αποκλεισμό της από διαγωνισμό που διενέργησε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Κοινοβούλιο προκήρυξε διεθνή διαγωνισμό με θέμα «δυνατότητα πρόσβασης των ατόμων με ειδικές ανάγκες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο». Η καταγγέλλουσα απέστειλε την προσφορά της εγκαίρως και αναχώρησε για διακοπές. Στο μεταξύ, το Κοινοβούλιο απέστειλε επιστολή σε όλους τους υποψηφίους εξηγώντας ότι, λόγω διοικητικού προβλήματος στην παραλαβή του ταχυδρομείου, το Κοινοβούλιο δεν ήταν σε θέση να ανοίξει τις προσφορές. Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο ζητούσε από τους υποψηφίους να αποστείλουν αντίγραφα των προσφορών τους σε νέα προθεσμία. Επιστρέφοντας από τις διακοπές της, η κ. V. διαπίστωσε ότι η νέα αυτή προθεσμία είχε ήδη εκπνεύσει. Απέστειλε αμέσως τηλεμοιότυπο στο Κοινοβούλιο εξηγώντας την κατάσταση και προτείνοντας να αποστείλει αντίγραφο της προσφοράς της την επόμενη Δευτέρα. Το Κοινοβούλιο απήντησε δηλώνοντας ότι η κ. V. δεν είχε δικαίωμα να συμμετάσχει στον διαγωνισμό. Η καταγγέλλουσα ζήτησε την ακύρωση του διαγωνισμού λόγω κακής διοίκησης σχετικά με τις διαδικασίες και την προκήρυξη νέου διαγωνισμού.

Η έρευνα

Στις 6 Φεβρουαρίου 1997, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου με αίτηση για υποβολή παρατηρήσεων.

Η κ. V. απέστειλε στον Διαμεσολαβητή στις 25 Φεβρουαρίου 1997 επιστολή αναφέροντας ότι το Κοινοβούλιο την ενημέρωσε εγγράφως με ημερομηνία 20 Φεβρουαρίου, ότι αποφάσισε να ακυρώσει τον αρχικό διαγωνισμό και ότι προτίθετο να εκδώσει νέα πρόσκληση στο εγγύς μέλλον. Η κ. V. εξέφρασε την ικανοποίησή της και ευχαρίστησε τον Διαμεσολαβητή για την διερεύνηση του θέματος.

Οι παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή στις 9 Απριλίου 1997 ότι η πρόσκληση του διαγωνισμού ακυρώθηκε με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 15ης Μαρτίου 1997 και ότι νέα πρόσκληση θα προκηρύσσεται στο εγγύς μέλλον. Το Κοινοβούλιο εξήγησε ότι ο λόγος της ακύρωσης του διαγωνισμού ήταν ένα ατυχές σφάλμα κατά την αποσφράγιση των προσφορών στις 30

Οκτωβρίου 1996. Το Κοινοβούλιο ανέφερε ότι ενημέρωσε τόσο την κ. V. όσο και τους δικηγόρους της.

Η απόφαση

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φαίνεται να επέλυσε το θέμα ικανοποιητικά για την καταγγέλλουσα και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΟΣΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΕ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΥΣ ΥΠΟΤΡΟΦΟΥΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 37/97/JMA κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η κ. P., μαζί με διάφορους άλλους καταγγέλλοντες κατήγγειλε τον Ιανουάριο του 1997 στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι το ποσό που τους καταβαλλόταν ως ασκουμένων υποτρόφων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν αντιστοιχούσε στο αρχικά προσφερθέν ποσό.

Όταν η υπηρεσία ασκουμένων υποτρόφων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενημέρωσε τους καταγγέλλοντες σχετικά με την αποδοχή των αιτήσεών τους ως ασκουμένων υποτρόφων, ανέφερε ότι θα εισπράττουν περίπου 49.000 βελγικά φράγκα μηνιαίως. Ωστόσο, εν συνεχεία, οι καταγγέλλοντες ενημερώθηκαν ότι η μηνιαία καταβολή θα περιοριζόταν στις 35.054 βελγικά φράγκα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αιτιολόγησε την αλλαγή αυτή στο γεγονός ότι, μεταξύ των δύο ανακοινώσεων, είχε εγκριθεί από την Γενική Γραμματεία του Κοινοβουλίου νέος κανονισμός για τις υποτροφίες των ασκουμένων υποτρόφων.

Η εφαρμογή των νέων αυτών όρων αμφισβητήθηκε από τους καταγγέλλοντες ενώπιον των αρμόδιων υπηρεσιών του Κοινοβουλίου καθώς και με καταγγελία στον Διαμεσολαβητή.

Λόγω των πρωτοβουλιών αυτών, το Κοινοβούλιο επανεξέτασε τη θέση του και αποφάσισε να καταβάλει στους καταγγέλλοντες το αρχικά προσφερθέν ποσό. Η κ. P. ενημέρωσε λοιπόν τον Διαμεσολαβητή ότι τα αιτήματα των καταγγελλόντων είχαν ικανοποιηθεί και ότι δεν προτίθεντο να επιμείνουν στην καταγγελία τους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φαίνεται να διευθέτησε το θέμα ικανοποιητικά για την καταγγέλλουσα και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 569/97/IJH κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Στις 21 Ιουνίου 1997, ο κ. Ρ. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή ότι το ΕΚ παρέλειψε να βεβαιώσει την παραλαβή αναφοράς που είχε απευθύνει στον Πρόεδρο του ΕΚ στις 26 Απριλίου 1997. Είχε στείλει περαιτέρω επιστολές στις 18 Μαΐου 1997 και στις 5 Ιουνίου 1997 ζητώντας να βεβαιωθεί η παραλαβή.

Η έρευνα**Η γνώμη του Κοινοβουλίου**

Στις 2 Ιουλίου 1997, η καταγγελία διαβιβάστηκε στον Πρόεδρο του ΕΚ. Συνοπτικά, το ΕΚ εξέφρασε τις ακόλουθες παρατηρήσεις στη γνώμη του:

Από το 1991, ο κ. Ρ. είχε στείλει τακτικά επιστολές, συχνά με ταυτόσημη διατύπωση, καλώντας το ΕΚ να ενθαρρύνει τη χρησιμοποίηση της γλώσσας Esperanto. Τρεις από τις επιστολές καταχωρήθηκαν ως αναφορές (515/91, 364/93 και 270/95. Κάθε φορά η Επιτροπή Αναφορών ολοκλήρωνε την εξέταση της αναφοράς και τον πληροφορούσε για τις κύριες αποφάσεις του ΕΚ σχετικά με τη χρήση των γλωσσών.

Ο κ. Ρ. έγραψε επανειλημμένα για να παραπονεθεί για τη ληφθείσα απόφαση και επιμένοντας για την αξία της Esperanto. Πλέον πρόσφατα, ζήτησε να καταχωρηθεί νέα αναφορά. Δεδομένου ότι η ουσία και η διατύπωσή της ήταν ταυτόσημη με τις ήδη εξετασθείσες αναφορές, η επιστολή του δεν καταχωρήθηκε από το ΕΚ ως νέα αναφορά. Αντ' αυτού, διαβιβάστηκε στην Επιτροπή Αναφορών ως αλληλογραφία σχετική με την τελευταία του αναφορά αριθ. 270/95.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών σκόπευε να διαβουλευθεί την επιτροπή κατά τη συνεδρίαση του Ιουνίου ή Ιουλίου 1997, για τη συνέχεια που έπρεπε να δοθεί στις επιστολές του κ. Ρ. Έδωσε εντολή στη γραμματεία της επιτροπής ότι, κατά την άποψή του, δεν ήταν απαραίτητο –ούτε σκόπιμο– να γνωστοποιήσει την παραλαβή της επιστολής ενός ατόμου που είχε στείλει σειρά επιστολών στο ΕΚ επί πολλά έτη, οι οποίες πολλές φορές καταχωρήθηκαν ως αναφορές, μεταφράστηκαν σε όλες τις γλώσσες και εξετάστηκαν και απαντήθηκαν από την Επιτροπή Αναφορών.

Η Επιτροπή Αναφορών δεν πρόλαβε να εξετάσει το θέμα κατά τις συνεδριάσεις της του Ιουνίου και Ιουλίου 1997. Στις 11 Ιουλίου 1997, ο Πρόεδρος της επιτροπής έστειλε επιστολή στον κ. Ρ.

πληροφορώντας τον ότι το θέμα θα εξεταζόταν μεταγενέστερα από την επιτροπή και ότι θα ενημερωνόταν για το αποτέλεσμα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Η γνώμη του ΕΚ εστάλη στον κ. Ρ. στις 28 Οκτωβρίου 1997. Στις παρατηρήσεις του, ανέφερε ότι η γνώμη του ΕΚ εξηγούσε πλήρως το ζήτημα και ότι ήταν ικανοποιημένος με το γεγονός ότι η Επιτροπή Αναφορών θα εξέταζε το θέμα. Δήλωνε ότι ο Διαμεσολαβητής μπορούσε πλέον να περατώσει την εξέταση της καταγγελίας.

Η απόφαση

Βάσει της γνώμης του ΕΚ και των παρατηρήσεων του καταγγέλλοντος, το ΕΚ φαίνεται να διευθέτησε το θέμα κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.4.2 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 1054/25.11.96/STATEWATCH/UK/IJH κατά του Συμβουλίου

Το Νοέμβριο και Δεκέμβριο 1996, ο κ. Β. υπέβαλε έξι καταγγελίες κατά του Συμβουλίου στο Διαμεσολαβητή.

Μετά από την απόφαση του Διαμεσολαβητή να αρχίσει έρευνες για τις έξι καταγγελίες, το Συμβούλιο αμφισβήτησε την αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή να τις εξετάσει. Στις 15 Απριλίου 1997, ο Διαμεσολαβητής έγραψε στο Συμβούλιο εξηγώντας την απόφασή του ότι οι καταγγελίες ενέπιπταν στα πλαίσια της εντολής του, και στις 20 Ιουνίου 1997 το Συμβούλιο έστειλε τη γνώμη του σχετικά με τις καταγγελίες.

Το θέμα της αρμοδιότητας του Διαμεσολαβητή εξετάζεται στο κεφάλαιο 2 (σελ. XX ανωτέρω).

Η παρούσα σύνοψη αναφέρεται στην απόφαση του Διαμεσολαβητή όσον αφορά την ισχύ μίας εκ των καταγγελιών. Στα τέλη του 1997, συνεχιζόντουσαν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή επί των υπολοίπων πέντε καταγγελιών.

Η καταγγελία

Η καταγγελία ανέφερε ότι το Συμβούλιο φαινόταν να καταστρέφει τις ημερήσιες διατάξεις συνεδριάσεων των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων μετά από ένα έτος.

Συνοπτικά, τα στοιχεία που παρουσίασε ο κ. Β. ήσαν τα εξής:

Το 1995 έγραψε στο Συμβούλιο ζητώντας τις ημερήσιες διατάξεις 11 συνεδριάσεων ομάδων στο πλαίσιο της Επιτροπής Κ4 και τις ημερήσιες διατάξεις των συνεδριάσεων των Συντονιστικών Ομάδων και των Ομάδων Εργασίας τους κατά το 1994. Και στις δύο περιπτώσεις, το Συμβούλιο απάντησε ότι οι ημερήσιες διατάξεις υπάρχουν μόνο υπό μορφή τηλετύπων τα οποία φυλάσσονται μόνο επί ένα έτος.

Το Μάιο 1996, έγραψε στο Συμβούλιο με παρεμφερές αίτημα για τις συνεδριάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών από τον Ιούλιο 1994 έως τον Ιούνιο 1996. Στην απάντησή του, το Συμβούλιο δήλωσε ότι τα σχετικά έγγραφα δεν φυλάσσονται. Ξανάστειλε επιστολή στο Συμβούλιο τον Ιούλιο 1996, καλώντας το να επανεξετάσει την πολιτική του για τη μη διατήρηση των εγγράφων. Έλαβε απάντηση του Συμβουλίου που θεώρησε ότι δεν ικανοποιούσε το αίτημά του.

Τα αιτήματα διατυπώθηκαν βάσει της Απόφασης του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου¹.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο κ. Β ανέφερε επίσης τον Κανονισμό του Συμβουλίου 354/83 σχετικά με το άνοιγμα στο κοινό των ιστορικών αρχείων², ο οποίος θεσπίζει τη μεταφορά σε ιστορικά αρχεία όλων των εγγράφων και στοιχείων που έχουν διοικητική ή ιστορική αξία. Υποστήριζε ότι οι ημερήσιες διατάξεις των συνεδριάσεων που αφορούν θέματα Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων περιέχουν σημαντικές πληροφορίες για τους πολίτες, αποτελώντας την ιστορική καταγραφή των δραστηριοτήτων του Συμβουλίου και ότι τα έν λόγω έγγραφα πρέπει να φυλάσσονται.

Η έρευνα

Η γνώμη του Συμβουλίου

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο τον Ιανουάριο 1997. Μετά από την επιβεβαίωση εκ μέρους του Διαμεσολαβητή της αρμοδιότητάς του να εξετάσει το ζήτημα, το Συμβούλιο έστειλε τη γνώμη του επί της καταγγελίας. Σε αυτήν δήλωνε:

1 ΕΕ 1993 L 340/43.

2 ΕΕ 1983 L 43/1.

«Η παρούσα καταγγελία αναφέρεται στη διαφύλαξη και ενσωμάτωση στα ιστορικά αρχεία τηλετύπων που εστάλησαν σε αντιπροσωπείες σχετικά με τη σύγκληση συνεδριάσεων.

Τα τηλετύπα αυτά κρατούνται στο υπάρχον σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή που χρησιμοποιείται για την αποστολή τηλετύπων για περίπου ένα έτος. Μετά το διάστημα αυτό, η συστηματική ταξινόμηση τέτοιων εγγράφων εμπίπτει στην εσωτερική οργάνωση κάθε τμήματος της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου.

Επιπλέον, το έγγραφο κάθε συνεδρίασης που συγκαλείται συντάσσεται αποκλειστικά βάσει της ημερήσιας διάταξης της συνεδρίασης, η οποία εγκρίνεται στην αρχή της ίδιας της συνεδρίασης βάσει του σχεδίου ημερήσιας διάταξης που στέλλεται με τηλετύπο, αλλά η οποία μπορεί να διαφέρει από το σχέδιο αυτό.

Εν πάσει περιπτώσει, δεδομένου ότι το πρόβλημα προέκυψε μετά από τα αιτήματα του κ. Β., τα σχέδια ημερήσιας διάταξης των συνεδριάσεων επί θεμάτων Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων φυλάσσονται συστηματικά από τα ενδιαφερόμενα τμήματα της Γενικής Γραμματείας.»

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Οι παρατηρήσεις του Συμβουλίου διαβιβάστηκαν στον κ. Β. τον Ιούνιο 1997. Στις παρατηρήσεις του δήλωνε ότι ικανοποιήθηκε όσον αφορά την καταγγελία του.

Η απόφαση

Από τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου προκύπτει ότι το Συμβούλιο ανταποκρίθηκε στην καταγγελία τροποποιώντας την πρακτική του, με αποτέλεσμα να φυλάσσονται συστηματικά από τα ενδιαφερόμενα τμήματα της Γενικής Γραμματείας οι ημερήσιες διατάξεις των συνεδριάσεων για θέματα Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων.

Στις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος αναφερόταν ότι ικανοποιήθηκε η καταγγελία του.

Φαίνεται συνεπώς ότι με τη συστηματική φύλαξη των σχεδίων ημερήσιας διάταξης των συνεδριάσεων επί θεμάτων Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, το Συμβούλιο ικανοποίησε τον καταγγέλλοντα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.4.3. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 604/21.5.96/SW/IRL/LJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Στις 16 Μαΐου 1996, η κ. W. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την Επιτροπή για παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία.

Είχε στείλει επιστολή στο γραφείο της Επιτροπής στο Δουβλίνο σχετικά με την άρνηση των ιρλανδικών αρχών να αναγνωρίσουν πτυχίο διδασκαλίας που είχε αποκτήσει στο ΗΒ. Στις 26 Ιουλίου 1995, το γραφείο της Επιτροπής στο Δουβλίνο της απάντησε, δηλώνοντας ότι η επιστολή της θα διαβιβαζόταν σε υπάλληλο της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής και ότι ο τελευταίος θα ερχόταν σε επαφή μαζί της στο άμεσο μέλλον.

Η κ. W. κατήγγειλε ότι δεν είχε λάβει πλέον κανένα νέο από την Επιτροπή σχετικά με το θέμα.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή δήλωνε ότι η Γενική Γραμματεία είχε διαβιβάσει την επιστολή της κ. W. της 12ης Ιουλίου 1995 στην αρμόδια Γενική Διεύθυνση και ότι:

«η εσωτερική έρευνα αποκάλυψε ότι η επιστολή δε διεκπεραιώθηκε λόγω του μεγάλου όγκου της αλληλογραφίας της σχετικής υπηρεσίας, η οποία ασχολείται και με άλλα θέματα που αφορούν τον πολίτη. Η Επιτροπή εκφράζει τη λύπη της για τα τυχόν προβλήματα που μπορεί να προκάλεσε στην κ. W. Θα ήθελε επίσης να τονίσει ότι η σαφής απάντηση στην ερώτηση που έθεσε μπορούσε να βρεθεί στον οδηγό για τους χρήστες του γενικού συστήματος αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων...»

Όσον αφορά την αναγνώριση των πτυχίων διδασκαλίας της στην Ιρλανδία, η γνώμη της Επιτροπής ανέφερε ότι η περίπτωση της ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ¹, η οποία ορίζει ότι, σε περιπτώσεις στις οποίες υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ της εκπαίδευσης του μετανάστη και της απαιτούμενης από το κράτος

1 ΕΕ 1989 L 19/16.

υποδοχής, το τελευταίο δύναται να ζητήσει είτε περίοδο προσαρμογής είτε δοκιμασία ικανοτήτων· ο ενδιαφερόμενος μπορεί να επιλέξει.

Η γνώμη κατέληγε ότι η Επιτροπή θα ερχόταν σε επαφή με τον εθνικό συντονιστή για την εφαρμογή της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ για να αποκτήσει περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση της κ. W., και ότι θα την ενημέρωνε επ' αυτού.

Η γνώμη της Επιτροπής διαβιβάστηκε στην κ. W., καλώντας την να υποβάλει παρατηρήσεις εάν το επιθυμούσε. Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις.

Περαιτέρω έρευνες

Στις 16 Οκτωβρίου 1997, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ήλθαν σε τηλεφωνική επαφή με την κ. W. Δήλωσε ότι δεν είχε λάβει τα περαιτέρω στοιχεία που είχε υποσχεθεί η Επιτροπή στη γνώμη της.

Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ήρθαν τότε σε επαφή με την Επιτροπή για να ενημερωθούν επί της καταστάσεως.

Στις 14 Νοεμβρίου 1997, η Επιτροπή έστειλε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο της αλληλογραφίας που είχε στείλει η ΓΔ. XV για την περίπτωση της κ. W. στις ιρλανδικές αρχές στις 16 Οκτωβρίου 1997 και στις 12 Νοεμβρίου 1997, καθώς και την απάντηση των ιρλανδικών αρχών της 13ης Νοεμβρίου 1997.

Στις 19 Νοεμβρίου 1997, η Επιτροπή έστειλε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο της επιστολής που είχε στείλει στην κ. W. τη 18η Νοεμβρίου 1997, μετά από την αλληλογραφία της με τις ιρλανδικές αρχές. Εκεί τη συμβούλευε να έρθει σε επαφή με τις αρμόδιες εθνικές αρχές για να τους κοινοποιήσει την επιλογή της όσον αφορά τη δοκιμασία ικανοτήτων ή την περίοδο προσαρμογής. Στην επιστολή αναφερόταν το όνομα, η διεύθυνση, ο αριθμός τηλεφώνου και ο αριθμός φάξ του αρμοδίου ατόμου.

Η επιστολή ανέφερε επίσης ότι τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν την εξουσία να ανακαλέσουν διοικητική απόφαση των εθνικών αρχών και ότι το άρθρο 8 της Οδηγίας 89/48/ΕΟΚ παρέχει το δικαίωμα προσφυγής σε εθνικό δικαστήριο.

Η απόφαση

- 1 Στη γνώμη της, η Επιτροπή δήλωνε ότι η επιστολή της 12ης Ιουλίου 1995 της κ. W. δε διεκπεραιώθηκε λόγω του μεγάλου όγκου αλληλογραφίας της σχετικής υπηρεσίας. Εξέφραζε τη λύπη της για τα τυχόν προβλήματα που προέκυψαν από αυτό.

- 2 Παρότι ο απροσδόκητα μεγάλος όγκος αλληλογραφίας μπορεί να εξηγήσει κάποια καθυστέρηση όσον αφορά την απάντηση σε μία επιστολή, δε συνιστά παραδεκτό λόγο για την παράλειψη απάντησης, και ιδίως όταν, όπως στην παρούσα περίπτωση, η Επιτροπή έχει δηλώσει σαφώς στον ενδιαφερόμενο ότι θα του απαντήσει.
- 3 Η γνώμη της Επιτροπής τόνιζε επίσης ότι η απάντηση στο ερώτημα της καταγγέλλουσας μπορούσε να βρεθεί στον οδηγό για τους χρήστες του γενικού συστήματος αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων. Θα έπρεπε, συνεπώς, το γραφείο της Επιτροπής στο Δουβλίνο να είχε παραπέμψει πάραυτα την καταγγέλλουσα σε αυτόν τον οδηγό. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη ότι η Επιτροπή (ΓΔ Χ) παρέχει, από τον Αύγουστο 1996, υπηρεσία που καλείται «Europe Direct» και η οποία αποσκοπεί στην ταχεία απάντηση ερωτημάτων γενικής φύσης που απευθύνονται στην Επιτροπή.
- 4 Η επιστολή της 18ης Νοεμβρίου της Επιτροπής προς την καταγγέλλουσα φαίνεται να απαντά στα ερωτήματα που είχε θέσει με την επιστολή της της 12ης Ιουλίου 1995.

Ενόψη του ανωτέρω σημείου 4, η Επιτροπή ενήργησε προς ρύθμιση της καταγγελίας με ικανοποιητικό τρόπο. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 723/16.7.96/EJ/RL/KH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Τον Ιούλιο 1996, ο κ. J. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει σε επιστολή του και σε σχετική υπενθύμιση. Τον Ιούλιο 1995 απευθύνθηκε στο γραφείο της Επιτροπής στην Ιρλανδία για ερώτημα σχετικά με ασφαλιστικά θέματα. Η επιστολή διαβιβάστηκε στην Επιτροπή στις Βρυξέλλες. Καθώς ο κ. J. δεν είχε νέα από τις Βρυξέλλες, έστειλε επιστολή υπενθύμισης. Τελικά, κατήγγειλε το θέμα στο Διαμεσολαβητή.

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ζητούσε συγγνώμη για το γεγονός ότι δεν απάντησε εγκαίρως την επιστολή του κ.. J. Δήλωνε ότι το πρόβλημα ανέκυψε από δυσλειτουργία του συστήματος εσωτερικού ταχυδρομείου της Επιτροπής και ότι είχαν ληφθεί μέτρα για να εξασφαλιστεί η καλύτερη διεκπεραίωση της παραλαμβανόμενης αλληλογραφίας. Επιπρόσθετα, η Επιτροπή συνήπτε την επιστολή της 18ης Οκτωβρίου 1996 που είχε στείλει στον κ.

J., απαντώντας του για το ζήτημα που είχε θέσει με την αρχική του επιστολή.

Ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής.

Η Επιτροπή αναγνώρισε το σφάλμα της και ζήτησε συγγνώμη· επιπλέον, είχε λάβει μέτρα για την επανόρθωση του θέματος και για την ικανοποιητική για τον καταγγέλλοντα ρύθμισή του. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΦΡΑΓΜΟΥΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 785/2.8.96/PKP/IT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Στις 29 Ιουλίου 1996, η κ. Ρ. κατήγγειλε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή δεν ανέλαβε δράση μετά την μη συμμόρφωση των ιταλικών αρχών στον κανονισμό σχετικά με την εφαρμογή των προγραμμάτων κοινωνικής ασφάλειας στους διακινούμενους εντός της Κοινότητας εργαζομένους και τις οικογένειές τους.¹

Η κ. Ρ. έφτασε στην Ιταλία στις 8 Οκτωβρίου 1994, ενώ είχε μείνει άνεργη στην Φιλανδία από τον Ιούνιο του έτους αυτού. Καταγράφηκε στα γραφεία εργασίας της Πάδοβας στις 10 Οκτωβρίου 1994. Το γραφείο εργασίας της ζήτησε να λάβει «κάρτα εργασίας» από την τοπική αρχή, προκειμένου να εισπράττει τα επιδόματα ανεργίας. Καθόσον η κ. Ρ δεν ήταν κάτοικος Πάδοβας, το έγγραφο αυτό δεν μπόρεσε να εκδοθεί μέχρι τα τέλη Οκτωβρίου 1994. Κατά την περίοδο αυτή, οι ιταλικές αρχές αρνήθηκαν να τις καταβάλουν επίδομα ανεργίας.

Η κ. Ρ. ισχυρίζεται ότι η απαίτηση των ιταλικών αρχών να εκπληροί ορισμένες διοικητικές προϋποθέσεις προκειμένου να εισπράττει επίδομα ανεργίας, αντίκειται στο άρθρο 69 του Κανονισμού 1408/71.

Η κ. Ρ. αρχικά προσέφυγε στην επιβλέπουσα αρχή της ΕΖΕΣ αλλά μετά την προσχώρηση της Φιλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Ιανουαρίου 1995, η καταγγελία της διαβιβάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΓΔ V) στις 28 Μαρτίου 1995. Απευθύνθηκε επίσης στις 30 Μαΐου 1995 στην Επιτροπή σχετικά με το πρόβλημα αυτό.

¹ Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1408/71, της 14ης Ιουνίου 1971.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Εν ολίγοις, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ήταν οι εξής:

Αφού παρέλαβε την καταγγελία, επικοινωνήσε με τις ιταλικές αρχές ανεπισήμως.

Όταν διεπιστώθηκε ότι δεν σημειωνόταν πρόοδος απευθύνθηκε στο ιταλικό υπουργείο εργασίας και κοινωνικών υποθέσεων, ζητώντας από τις αρμόδιες αρχές να εφαρμόσουν τους κανόνες που ορίζει το άρθρο 69 του Κανονισμού 1408/71 στην περίπτωση αυτή. Εν συνεχεία, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ήρθαν σε επαφή με τις ιταλικές αρχές τηλεφωνικώς και έλαβαν τη διαβεβαίωση ότι το πρόβλημα θα επιλυόταν αμέσως.

Η Επιτροπή είχε την άποψη, με βάση παρεμφερείς περιπτώσεις, ότι η κατάσταση μπορούσε να επιλυθεί στο εγγύς μέλλον χωρίς περαιτέρω δράση. Για τον λόγο αυτό, δεν έκρινε αναγκαίο να έρθει σε επαφή με την καταγγέλλουσα και πάλι.

Όταν ο Διαμεσολαβητής επικοινωνήσε με την Επιτροπή για το θέμα αυτό, η Επιτροπή διαπίστωσε την ανεπαρκή πρόοδο που είχε σημειωθεί και ήρθε και πάλι σε επαφή με τις ιταλικές αρχές που επιβεβαίωσαν ότι το πρόβλημα θα επιλυόταν.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιβάστηκαν στην κ. Ρ. Εν συνεχεία, αυτή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι τα επιδόματα ανεργίας που διεκδικούσε της καταβλήθηκαν στις 26 Μαρτίου 1997.

Η απόφαση

Καθόσον η κ. Ρ. είχε εισπράξει τα επιδόματα ανεργίας που διεκδικούσε, το θέμα φαίνεται να έληξε ικανοποιητικά για την καταγγέλλουσα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΠΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙ

Απόφαση επί της καταγγελίας 790/5.8.96/IT/DT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Μ. κατήγγειλε τον Ιούλιο του 1996 στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν του διεβίβασε έγγραφα σχετικά με διαδικασία επί παραβάσει σε βάρος της Ιταλίας με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης. Η διαδικασία επί παραβάσει αφορούσε την κατακύρωση δημόσιας σύμβασης για την ανέγερση γέφυρας στα στενά της Μεσσήνης.

Ο κ. Μ. είχε επαγγελματικό ενδιαφέρον για την κατασκευή της οδικής ζεύξης στα στενά της Μεσσήνης, έργο για το οποίο είχε σχεδιάσει ειδική γέφυρα. Ενημέρωσε εν συνεχεία τον Πρόεδρο της Επιτροπής κ. DELORS για τις απόψεις του και του ζήτησε την υποστήριξη του για την εφαρμογή του σχεδίου. Η Επιτροπή ευχαρίστησε τον κ. Μ. για το ενδιαφέρον του και τον ενημέρωσε ότι θα μπορούσε να συμμετάσχει σε έργα αυτής της μορφής μόνο αν το ζητούσε η ιταλική κυβέρνηση.

Οι ιταλικές αρχές κατακύρωσαν την σύμβαση σε εταιρεία την πλειοψηφία των μετοχών της οποίας είχε μία ιταλική δημόσια επιχείρηση χαρτοφυλακίου, η IRI. Μετά την κατακύρωση, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία επί παραβάσει σε βάρος της Ιταλίας. Ο κ. Μ. απέστειλε στις 9 Φεβρουαρίου 1996 επιστολή στο ιταλικό υπουργείο εξωτερικών ζητώντας αντίγραφο της σχετικής αλληλογραφίας με την Επιτροπή. Αντίγραφο της επιστολής διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Η Επιτροπή απήντησε ότι η επίλυση του θέματος εναπόκειται σε ιταλικές αρχές. Το ιταλικό υπουργείο εξωτερικών απήντησε ότι, μετά από διάφορες ανταλλαγές απόψεων με την Επιτροπή, κρίθηκε ότι τα ζητούμενα έγγραφα δεν μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν.

Η έρευνα**Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ήταν οι εξής:

Ο κ. Μ. ουδέποτε ζήτησε από την Επιτροπή απευθείας τα εν λόγω έγγραφα· απλώς απέστειλε στην Επιτροπή αντίγραφο της αίτησης που είχε απευθύνει στο ιταλικό υπουργείο εξωτερικών.

Όταν το ιταλικό υπουργείο εξωτερικών ήλθε σε επαφή με την Επιτροπή σχετικά με το αίτημα αυτό, αυτή απήντησε ότι, όσον αφορά τις υπηρεσίες της Επιτροπής, ίσχυε η αρχή της εμπιστευτικότητας αλλά

κατέστησε σαφές ότι οι ιταλικές αρχές είχαν την ευχέρεια να αποφασίσουν σχετικά με την πολιτική τους στο θέμα αυτό.

Αν το αίτημα είχε διατυπωθεί απευθείας σε αυτήν, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να το ικανοποιήσει, καθόσον τα έγγραφα που αφορούν διαδικασίες επί παραβάσει εντάσσονται στις εξαιρέσεις που προβλέπει η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα.¹

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο κ. Μ ανέφερε ότι η αίτηση για χρηματοδότηση από την εταιρεία που είχε αρχικά επιλεγεί για την διεκπεραίωση των κατασκευαστικών εργασιών δεν είχε εγκριθεί και, κατά συνέπεια, το έργο δεν μπορούσε να ολοκληρωθεί. Ο καταγγέλλων εξέφρασε την ικανοποίηση του για το αποτέλεσμα που φαινόταν να επιλύει το πρόβλημα, ευχαριστώντας τον Διαμεσολαβητή για την παρέμβασή του και τα μέτρα που έλαβε.

Η απόφαση

Επειδή οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος ανέφεραν ότι το πρόβλημα είχε επιλυθεί ικανοποιητικά γι' αυτόν, δεν κρίθηκε αναγκαίο να συνεχιστούν περαιτέρω έρευνες. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 835/22.8.96/GL/F/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. L. που εργαζόταν στο Γαλλικό Εθνικό Ινστιτούτο Στατιστικής (INSEE), κατήγγειλε τον Αύγουστο του 1996 στο Διαμεσολαβητή το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει σε επιστολές του σχετικά με τις προδιαγραφές που καθόριζε ο Διεθνής Οργανισμός Προτύπων (ISO).

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ανέφεραν ότι η πρώτη επιστολή του κ. L είχε απευθυνθεί στο γραφείο εκδόσεων του δελτίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επιστολή είχε μορφή σημειώματος που επέσυρε την προσοχή σε ορισμένα γεγονότα χωρίς να ζητείτε απάντηση. Η δεύτερη επιστολή που απευθύνθηκε

1 Απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994 σχετικά με τη δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής ΕΕ 1994, L46/58.

στη γενική γραμματεία, ζητούσε απάντηση. Η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη για το γεγονός ότι – λόγω προβλημάτων στον εσωτερικό συντονισμό – οι επιστολές του καταγγέλλοντος δεν είχαν απαντηθεί. Απαντητική επιστολή σχετικά με το θέμα επί της ουσίας που αφορούσε τα πρότυπα του ISO, απεστάλη στον καταγγέλλοντα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιβάστηκαν στον καταγγέλλοντα, με πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις αν το επιθυμούσε. Σε απάντηση, ο καταγγέλλων απέστειλε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο της απάντησης του στην επιστολή της Επιτροπής. Στην απάντηση αυτή, ο καταγγέλλων εξέφρασε την ικανοποίησή του για ορισμένα θέματα ουσίας που αναφέρονταν στην επιστολή της Επιτροπής. Εξέφρασε διαφορετική άποψη σχετικά με άλλα θέματα ουσίας.

Η απόφαση

Η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι θα έπρεπε να είχε απαντήσει ενωρίτερα στις επιστολές του καταγγέλλοντος και ζήτησε συγγνώμη για το γεγονός ότι δεν το είχε πράξει. Συνεπώς, δεν κρίθηκε αναγκαία περαιτέρω παρατήρηση εκ μέρους του Διαμεσολαβητή.

Από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος, φαίνεται πως η Επιτροπή έχει πλέον απαντήσει στις επιστολές και απάντησε και στα θέματα ουσίας που έθεσε ο καταγγέλλων σχετικά με τις προδιαγραφές ISO.

Συνεπώς, η Επιτροπή διεκπεραίωσε το θέμα ικανοποιητικά για τον καταγγέλλοντα και, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ: ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1100/16.12.96/FS/UK/KH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. S. κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τον Δεκέμβριο του 1996 για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε χειριστεί ορθά μία καταγγελία που είχε υποβάλει προς την Επιτροπή σχετικά με την άρνηση της Δανίας να εκδώσει άδεια παραμονής στη σύζυγό του, η οποία είναι υπήκοος τρίτης χώρας.

Η έρευνα

Κατά τη διάρκεια των ερευνών του Διαμεσολαβητή σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο καταγγέλλων εξακολούθησε να αλληλογραφεί απευθείας με την Επιτροπή που φαίνεται πως διεκπεραίωσε τα θέματα κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα. Αφού παρέλαβε τις παρατηρήσεις της Επιτροπής, ο καταγγέλλων απέστειλε επιστολή στον Διαμεσολαβητή αναφέροντας ότι δεν επέμενε πλέον στην καταγγελία του και περιορίστηκε στο να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με το πώς, κατά την άποψη του, θα μπορούσε στο μέλλον η Επιτροπή να βελτιώσει τις διαδικασίες υποβολής καταγγελίας.

Η απόφαση

Η Επιτροπή φαίνεται να έλαβε μέτρα για την διευθέτηση του θέματος κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή

Όσον αφορά τις παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή για τη βελτίωση των διοικητικών διαδικασιών στο πλαίσιο της Επιτροπής στο μέλλον, ο Διαμεσολαβητής τον ενημέρωσε ότι οι έρευνές του σχετικά με διάφορες προσφυγές τον είχαν οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι καλύτερο θα ήταν να υπήρχε μία πιο γενική εξέταση των διοικητικών διαδικασιών της Επιτροπής για την αντιμετώπιση των καταγγελιών πολιτών σχετικά με τη μη εκπλήρωση εκ μέρους των κρατών μελών υποχρεώσεων που απορρέουν από την κοινοτική νομοθεσία. Έτσι λοιπόν, στις 15 Απριλίου 1997, ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε μία έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας σχετικά με τις δυνατότητες βελτίωσης της ποιότητας των σχετικών διοικητικών διαδικασιών της Επιτροπής.

ΑΙΤΗΜΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 118/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Φεβρουάριο 1997, ο κ. Ε. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει σε αίτημα για την παροχή πληροφοριών.

Ο κ. Ε. είναι ξεναγός αλλοδαπών τουριστών στην Αυστρία. Βάσει των ισχυρισμών του, η αυστριακή νομοθεσία απαγορεύει στον αλλοδαπό ξεναγό να παρέχει κατά τις περιηγήσεις αυτές οιαδήποτε εξήγηση ή άλλες πληροφορίες, και του επιτρέπει απλώς να δείχνει τα

ενδιαφέροντα μνημεία. Ο κ. Ε. αναρωτιόταν εάν αυτό συμβιβαζόταν με την ελευθερία παροχής υπηρεσιών που θεσπίζεται με το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ. Απευθύνθηκε στην Επιτροπή με επιστολή του στις 14 Αυγούστου για να διασαφηνιστεί το θέμα.

Καθώς δεν έλαβε απάντηση, υπέβαλε την καταγγελία στο Διαμεσολαβητή.

Η έρευνα

Η γνώμη της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιάστηκε στην Επιτροπή. Στη γνώμη της, η Επιτροπή δήλωνε ότι το θιγέν ζήτημα ήταν ακανθώδες και σύνθετο και ευρίσκεται υπό συζήτηση επί πολλά έτη. Οι συζητήσεις κατέληξαν τελικά στην έγκριση έγγραφου εργασίας της Επιτροπής στις 13 Μαΐου 1997. Εν αναμονή της έγκρισης του εγγράφου αυτού, οι αρμόδιες υπηρεσίες δεν απάντησαν στον κ. Ε., κάτι για το οποίο η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη. Επιπλέον, η Επιτροπή δήλωνε ότι είχε πλέον στείλει στον καταγγέλλοντα το ανωτέρω έγγραφο εργασίας, καθώς και άλλα σχετικά στοιχεία. Ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

Η απόφαση

Από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής απορρέει ότι έλαβε μέτρα για να ρυθμίσει το θέμα, ικανοποιώντας τον καταγγέλλοντα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 375/97/PD κατά της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Το Μάιο 1997, η κ. F. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την Κοινωνική και Οικονομική Επιτροπή επειδή δεν απάντησε στις επιστολές της του Ιουλίου 1996, σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετώπιζε στην Ελλάδα όσον αφορά την καταβολή επιδομάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Ο Διαμεσολαβητής ήρθε σε επαφή με την ΟΚΕ, η οποία απάντησε ότι δε βρήκε ίχνη των επιστολών της κ. F. Ο αρμόδιος υπάλληλος ήταν διατεθειμένος να απαντήσει στην κ. F., παρότι το αντικείμενο της επιστολής της δεν ενέπιπτε στην αρμοδιότητα της ΟΚΕ. Κατά συνέπεια, δόθηκαν στην κ. F. πληροφορίες για το δίκτυο Euro-Jus, το οποίο μπορούσε να τη συμβουλευτεί επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου σε σχέση με τα προβλήματα κοινωνικής ασφάλισης που αντιμετώπιζε.

Δεδομένου ότι η καταγγέλλουσα έμεινε ευχαριστημένη με την απάντηση αυτή, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.4.4 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ (ΕΜΕΑ)

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΜΕΑ

*Απόφαση επί της καταγγελίας 345/97/VK κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Αξιολόγησης
Φαρμακευτικών Προϊόντων (ΕΜΕΑ)*

Μία εταιρεία με έδρα τη Γερμανία, η οποία ασχολείται με την εμπορία βιολογικών κτηνιατρικών φαρμάκων, κατήγγειλε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή τον Απρίλιο του 1997 ότι η ΕΜΕΑ είχε αρνηθεί να αξιολογήσει την αίτηση της καταγγέλλουσας εταιρείας για την καταχώριση κτηνιατρικών φαρμάκων, λόγω του ότι τα σχετικά έγγραφα είχαν φτάσει μετά τη λήξη της προθεσμίας. Η εταιρεία διαμαρτυρήθηκε ότι δεν είχε λάβει έγκαιρη γνωστοποίηση της προθεσμίας.

Με επιστολή της στις 20 Μαΐου 1997, η καταγγέλλουσα εταιρεία ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι είχε κανονιστεί συνάντηση στο Λονδίνο με εκπροσώπους της ΕΜΕΑ και ότι οι παρεξηγήσεις μεταξύ των μερών μπορούσαν να επιλυθούν. Ο καταγγέλλων εξέφρασε τις ευχαριστίες του για την παρέμβαση του Διαμεσολαβητή και τον ευχαρίστησε για το έργο του.

Από την ενημέρωση που δόθηκε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή εκ μέρους της καταγγέλλουσας εταιρείας, η ΕΜΕΑ φαίνεται να έλαβε πρωτοβουλία για την επίλυση του ζητήματος κατά τρόπο ικανοποιητικό για την καταγγέλλουσα εταιρεία. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.5 ΦΙΛΙΚΟΙ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.5.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση επί της καταγγελίας 16/17.1.95/GS/IT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. S. συμμετείχε σε διαγωνισμό (COM/A/770) που διοργανώθηκε από την Επιτροπή για την πρόσληψη βοηθών διοικητικών υπαλλήλων στο βαθμό A8. Με επιστολή της στις 16 Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή τον

ενημέρωσε ότι δεν είχε επιτύχει. Η επιστολή του κοινοποιούσε επίσης τη βαθμολογία που είχε λάβει στις γραπτές και τις επακόλουθες προφορικές δοκιμασίες, καθώς και την ελάχιστη βαθμολογία που απαιτείτο για να συμπεριληφθεί στον κατάλογο επιτυχόντων.

Στις 22 Δεκεμβρίου 1994, ο κ. Σ. απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή υποστηρίζοντας ότι υπήρχε δυσαναλογία της βαθμολογίας που είχε λάβει στις προφορικές δοκιμασίες σε σχέση με τις γραπτές. Ζητούσε από την Επιτροπή να του χορηγήσει:

- 1 κατάλογο των επιτυχόντων υποψηφίων και των βαθμών που έλαβαν σε κάθε δοκιμασία·
- 2 κατάλογο των μελών της εξεταστικής επιτροπής που είχε διενεργήσει τις προφορικές δοκιμασίες και την τοποθέτηση ενός εκάστου εξ αυτών για όλους τους εξετασθέντες υποψηφίους.

Με επιστολή στις 23 Ιανουαρίου 1995, η Επιτροπή αρνήθηκε να χορηγήσει τις ζητηθείσες πληροφορίες.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή τον Ιανουάριο του 1995, ο κ. Σ. υποστήριξε ότι, επειδή ο διαγωνισμός χρηματοδοτείτο από δημόσια κονδύλια για την πρόσληψη υπαλλήλων που θα αμείβονταν από δημόσια κονδύλια, η Επιτροπή έπρεπε να του είχε διαβιβάσει τον κατάλογο των επιτυχόντων υπαλλήλων και τη βαθμολογία ενός εκάστου εξ αυτών. Ζητούσε επίσης ο Διαμεσολαβητής να ελέγξει την κανονικότητα των διαδικασιών στον διαγωνισμό και ειδικότερα:

- 1 κατά πόσον οι προφορικές δοκιμασίες των υποψηφίων είχαν εξεταστεί από διάφορες εξεταστικές επιτροπές και, σε αυτή την περίπτωση, μήπως αυτό είχε ως συνέπεια σημαντικές διαφοροποιήσεις της αξιολόγησης·
- 2 αν οι βαθμοί τους οποίους έλαβε στην προφορική δοκιμασία ήταν δεόντως αιτιολογημένοι, λαμβάνοντας υπόψη την βαθμολογία που είχε στις γραπτές δοκιμασίες.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής αναφέρονταν στα εξής θέματα:

- 1 στις γραπτές δοκιμασίες έγιναν δεκτοί 1800 υποψήφιοι, εκ των οποίων 600 έγιναν εν συνεχεία δεκτοί στις προφορικές δοκιμασίες. Ο αριθμός των επιτυχόντων υποψηφίων είχε περιοριστεί στους 300 καλύτερους, με βάση τους όρους της προκήρυξης του διαγωνισμού. Ο κ. Σ. ενημερώθηκε ότι είχε λάβει στις γραπτές και προφορικές

δοκιμασίες 78,75 βαθμούς επί συνόλου 120, ενώ για να συμπεριληφθεί στους 300 καλύτερους θα έπρεπε να είχε λάβει 88,58 μονάδες.

- 2 Το αίτημα του κ. S. για τον κατάλογο των επιτυχόντων υποψηφίων και την βαθμολογία εκάστου εξ αυτών δεν έγινε αποδεκτό, με το σκεπτικό ότι οι εργασίες των εξεταστικών επιτροπών είναι εμπιστευτικές, καθόσον περιλαμβάνουν εκτιμήσεις περί του χαρακτήρα προσωπικής και συγκριτικής φύσης που δεν μπορούν να κοινοποιηθούν στον εν λόγω υποψήφιο παρά μόνο υπό μορφή συνολικής βαθμολογίας.
- 3 Δεν ήταν δυνατό να ικανοποιηθεί το αίτημα για γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων των επιτυχόντων υποψηφίων, εκτός από το ότι όλοι είχαν βαθμολογία υψηλότερη ή ίση με 88,58 μονάδες.
- 4 Ο κ. S. είχε τη δυνατότητα να προσφύγει στο Πρωτοδικείο, αλλά δεν το έπραξε.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Οι παρατηρήσεις του κ. S. στις παρατηρήσεις της Επιτροπής επέμεναν στον ισχυρισμό ότι η διαφορά που υπήρχε στην βαθμολογία μεταξύ της γραπτής και της προφορικής δοκιμασίας έγειρε αμφιβολίες σχετικά με την ακρίβειά τους. Επανέλαβε το αρχικό αίτημα προς τον Διαμεσολαβητή να ελέγξει την κανονικότητα των διαδικασιών του διαγωνισμού.

Υποστήριξε επίσης ότι ήταν απαράδεκτο τα αποτελέσματα των διαγωνισμών που χρηματοδοτούνται από δημόσια κονδύλια για την πρόσληψη υπαλλήλων που θα αμείβονται από δημόσια κονδύλια να παραμένουν απόρρητα.

Περαιτέρω έρευνες

Μετά από ενδελεχή εξέταση των παρατηρήσεων της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος, κρίθηκε πως δεν είχαν απαντηθεί όλα τα θέματα που θίγονταν στην καταγγελία. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να τον ενημερώσει σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούν να δημοσιοποιηθούν τα ονόματα των επιτυχόντων υποψηφίων στον διαγωνισμό. Η απάντηση της Επιτροπής περιέλαβε τα κάτωθι σημεία:

- 1 Η συμπερίληψη σε κατάλογο επιτυχόντων δεν δίνει αυτομάτως το δικαίωμα στον υποψήφιο να προσληφθεί στην Επιτροπή. Οι περισσότεροι επιτυχόντες υποψήφιοι απασχολούνται σε εργασίες εκτός Επιτροπής και, κατά συνέπεια, η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων θα μπορούσαν να πλήξουν τις τρέχουσες προοπτικές

σταδιοδρομίες τους. Κατά συνέπεια, δεν είναι πρακτική της Επιτροπής να δημοσιοποιεί τους καταλόγους επιτυχόντων υποψηφίων σε ανοικτούς διαγωνισμούς.

- 2 Σύμφωνα με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης, οι εργασίες των εξεταστικών επιτροπών είναι απόρρητες. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν συνηθίζει να δημοσιοποιεί τα ονόματα των μελών των εξεταστικών επιτροπών ούτε των εκθέσεών τους.

Οι προσπάθειες του Διαμεσολαβητή για εξεύρεση φιλικού διακανονισμού

Σύμφωνα με το άρθρο 3 (5) του καταστατικού του¹, ο Διαμεσολαβητής απέστειλε στην Επιτροπή επιστολή που περιλάμβανε συνοπτικά τα κάτωθι σημεία:

- 1 Οι δημόσιες δεσμεύσεις της Ένωσης σχετικά με την διαφάνεια² δημιουργούν μία γενική εντύπωση υπέρ της πρόσβασης στην πληροφόρηση εκτός και αν υπάρχουν σημαντικά συμφέροντα που βαρύνουν περισσότερο από την αρχή της διαφάνειας.
- 2 Στην απάντηση που έδωσε η Επιτροπή στις περαιτέρω έρευνες του Διαμεσολαβητή, εξήγησε την άρνησή της να δημοσιοποιήσει τα ονόματα των επιτυχόντων υποψηφίων λόγω του ότι, ενδεχομένως, να επλήττοντο οι τρέχουσες προοπτικές σταδιοδρομίας τους.
- 3 Φαίνεται πως η πρακτική της Επιτροπής έχει υιοθετηθεί πριν από την εκ μέρους της Ένωσης προαναφερθείσας ανάληψης των δεσμεύσεων περί διαφάνειας και η πρακτική που ακολουθεί το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαφέρουν από αυτή της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, φαίνεται ότι πρέπει να αναθεωρηθεί η πρακτική της Επιτροπής προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον η ζημία που ασφαλώς απορρέει από την απώλεια διαφάνειας, αντισταθμίζεται από τα υποθετικά οφέλη από την προστασία των τρεχουσών προοπτικών σταδιοδρομίας των επιτυχόντων υποψηφίων.

Σε απάντηση της, η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι θα έπρεπε να είχε επιτραπεί στον καταγγέλλοντα να συμβουλευθεί τον κατάλογο των επιτυχόντων υποψηφίων του διαγωνισμού COM/A/770. Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε ότι στις μελλοντικές προκηρύξεις διαγωνισμών θα διευκρινίζεται ότι προτίθεται να κοινοποιεί τους καταλόγους των επιτυχόντων υποψηφίων.

(1) «Στο μέτρο του δυνατού, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να εξεύρει λύση με το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό για να αρθεί η επίπτωση της κακής διοίκησης και να ικανοποιηθεί ο καταγγέλλων».

(2) Για παράδειγμα, δήλωση αριθ. 17 που επισυνάπτεται στην τελική πράξη της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση· διοργανική δήλωση για τη δημοκρατία, την διαφάνεια και την επικουρικότητα της 25ης Οκτωβρίου 1993, ΕΕ 1993 C 329/133.

Ο καταγγέλλων ενημερώθηκε περί της πρότασης της Επιτροπής για φιλικό διακανονισμό. Σε απάντησή του ανέφερε δύο προϋποθέσεις για την εκ μέρους του αποδοχή. Πρώτον, η Επιτροπή θα έπρεπε να του κοινοποιήσει τη βαθμολογία κάθε επιτυχόντος υποψηφίου στον διαγωνισμό COM/A/770. Δεύτερον, η Επιτροπή θα έπρεπε να του καταβάλει το ποσό των 500.000 λιρών Ιταλίας, που ήταν το κόστος της καταγγελίας.

Όσον αφορά το πρώτο θέμα, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να διευκρινίσει τη θέση της. Στην απάντησή της, η Επιτροπή υποστήριζε εν ολίγοις ότι βασιζόταν σε εδραιωμένη νομολογία κατά την έννοια ότι, με βάση την εξουσία των εξεταστικών επιτροπών να αξιολογούν τα προσόντα των υποψηφίων, η κοινοποίηση σε υποψήφιο της βαθμολογίας που αυτός προσωπικά συγκέντρωσε πληροί την προϋπόθεση της τεκμηρίωσης των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής.

Όσον αφορά τη διεκδίκηση αποζημίωσης, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν είχε την εξουσία να τον αποζημιώσει και ότι αν επιτιθέτο να εμμένει στη διεκδίκησή του, θα έπρεπε να απευθυνθεί απευθείας στην Επιτροπή.

Η απόφαση

1 Η άρνηση δημοσιοποίησης των ονομάτων των μελών της εξεταστικής επιτροπής επιλογής και της ψήφου τους

- 1.1 Το άρθρο 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης προβλέπει ότι οι εργασίες των εξεταστικών επιτροπών διέπονται από το απόρρητο. Το απόρρητο θεσπίστηκε προκειμένου να διασφαλιστεί η ανεξαρτησία των εξεταστικών επιτροπών και η αντικειμενικότητα των διαδικασιών τους, προστατεύοντάς τους από κάθε παρέμβαση και πιέσεις.¹
- 1.2 Η Επιτροπή έχει συνεπώς το δικαίωμα να αρνηθεί το αίτημα του καταγγέλλοντος για κοινοποίηση του καταλόγου των μελών της εξεταστικής επιτροπής που διενήργησε τις προφορικές δοκιμασίες και των αποτελεσμάτων της ψηφοφορίας για κάθε έναν από τους υποψηφίους που εξετάστηκαν.
- 1.3 Συνεπώς, φαίνεται πως δεν υπάρχει περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

2 Δημοσιοποίηση των ονομάτων των επιτυχόντων υποψηφίων

- 2.1 Απαντώντας στην πρόταση του Διαμεσολαβητή σχετικά με αναθεώρηση της πρακτικής της προκειμένου να εξευρεθεί φιλικός

1 Βλέπε για παράδειγμα, Υπόθεση C-254/95, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Angelo Innamorati, (1996) ECR I – 3423.

διακανονισμός, η Επιτροπή συμφώνησε να διαβιβάσει στον καταγγέλλοντα τον κατάλογο των ονομάτων των επιτυχόντων υποψηφίων στον διαγωνισμό COM/A/770 και να προβαίνει στη δημοσίευση των καταλόγων αυτών στους μελλοντικούς διαγωνισμούς.

- 2.2 Συνεπώς, η Επιτροπή φαίνεται να έχει καταλήξει ότι η σαφής ζημία που προξενείται όσον αφορά την απώλεια διαφάνειας από την άρνηση δημοσιοποίησης των ονομάτων των επιτυχόντων υποψηφίων, είναι σημαντικότερη από τα υποθετικά οφέλη των τρεχουσών προοπτικών σταδιοδρομίας των επιτυχόντων υποψηφίων.
- 2.3 Συγκατατιθέμενη να δημοσιοποιεί τα ονόματα των επιτυχόντων υποψηφίων σε διαγωνισμούς, η Επιτροπή έκανε ένα σημαντικό βήμα στη βελτίωση της διαφάνειας και φαίνεται να έχει διευθετήσει αυτή την πτυχή της καταγγελίας, ικανοποιώντας τον καταγγέλλοντα.

3 Δημοσίευση της βαθμολογίας των επιτυχόντων υποψηφίων

- 3.1 Φαίνεται πως η Επιτροπή προτίθεται να εμμένει στην παρούσα πρακτική της να ενημερώνει τους υποψηφίους για την ατομική τους βαθμολογία και για την ελάχιστη βαθμολογία που απαιτείτο για να συμπεριληφθούν στο κατάλογο των επιτυχόντων.
- 3.2 Αιτιολογώντας τη θέση αυτή, η Επιτροπή βασίστηκε, συνοπτικά, στην εδραιωμένη νομολογία κατά την έννοια ότι, με δεδομένη την εξουσία των εξεταστικών επιτροπών να αξιολογούν τα προσόντα των υποψηφίων, η κοινοποίηση σε ένα υποψήφιο της ατομικής του βαθμολογίας ικανοποιεί την απαίτηση της αιτιολόγησης των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής.
- 3.3 Η Επιτροπή δεν εξήγησε ωστόσο τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η γενική αρχή της διαφάνειας δεν πρέπει να εφαρμόζεται στην περίπτωση της βαθμολογίας των επιτυχόντων υποψηφίων.
- 3.4 Σκόπιμο θα ήταν να εξεταστεί το θέμα της δημοσιοποίησης της βαθμολογίας παράλληλα με άλλα θέματα διαφάνειας, σε μία προσεχή έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας που θα αναλάβει ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής, σχετικά με την πρόσληψη στα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν φαίνεται να υπάρχει λόγος συνέχισης των ερευνών ως προς αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

4 Η κανονικότητα των διαδικασιών του διαγωνισμού COM/A/770

- 4.1 Από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής προκύπτει ότι στις γραπτές δοκιμασίες έγιναν δεκτοί 1800 υποψήφιοι, εκ των οποίων 600 έγιναν εν συνεχεία δεκτοί στις προφορικές δοκιμασίες. Προκύπτει επίσης εν συνεχεία ότι η βαθμολογία της προφορικής δοκιμασίας

εκφράστηκε ως συγκριτική αξιολόγηση των υποψηφίων εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής. Αυτό συμφωνεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου.¹

- 4.2 Λαμβάνοντας υπόψη τη διαδικασία αξιολόγησης, η δυσαναλογία στη βαθμολογία μεταξύ γραπτής και προφορικής δοκιμασίας τους καταγγέλλοντος δεν αποτελεί λόγο για τον Διαμεσολαβητή να αμφισβητήσει την κανονικότητα της διαδικασίας του διαγωνισμού.

5 Η διεκδίκηση αποζημίωσης εκ μέρους του καταγγέλλοντος

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν έχει αρμοδιότητα να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα.

Συμπεράσματα

- 1 Η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να απορρίψει το αίτημα του καταγγέλλοντος να του χορηγηθεί κατάλογος των μελών της εξεταστικής επιτροπής που διενέργησε τις προφορικές δοκιμασίες και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας για κάθε έναν από τους εξετασθέντες υποψηφίους.
- 2 Συμφωνώντας στη δημοσιοποίηση των ονομάτων των επιτυχόντων υποψηφίων σε διαγωνισμούς, η Επιτροπή έκανε ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της βελτίωσης της διαφάνειας και φαίνεται πως διευθέτησε το θέμα αυτό της καταγγελίας ικανοποιώντας τον καταγγέλλοντα.
- 3 Το θέμα της δημοσιοποίησης της βαθμολογίας των επιτυχόντων υποψηφίων θα εξεταστεί περαιτέρω, παράλληλα με άλλα θέματα διαφάνειας, σε μία επικείμενη έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας εκ μέρους του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, σχετικά με την πρόσληψη υπαλλήλων στα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς.
- 4 Λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των διαδικασιών αξιολόγησης, η διαφορά της βαθμολογίας που έλαβε ο καταγγέλλων στην γραπτή και προφορική δοκιμασία δεν φαίνεται να αποτελεί λόγο για την εκ μέρους του Διαμεσολαβητή αμφισβήτηση της κανονικότητας των διαδικασιών του διαγωνισμού COM/A/770.
- 5 Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δεν έχει αρμοδιότητα να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα.

Με βάση τα ανωτέρω συμπεράσματα, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

1 Ομοίως.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 748/22.7.96/LB/NL/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούλιο 1996, ο κ. Β. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την Επιτροπή σχετικά με σύμβαση παροχής εργασιών μεταξύ του ιδίου και της Επιτροπής. Μετά τη λήξη της σύμβασης, προέκυψε μία διαφορά όσον αφορά την καταβολή της αμοιβής και των εξόδων ταξιδιού.

Ο κ. Β. άρχισε να εργάζεται για την Επιτροπή το Μάιο 1994. Δεν αμφισβητείται το γεγονός ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής έστειλαν έγγραφο συμβόλαιο στον κ. Β. προς υπογραφή μόνο στις 10 Ιουνίου 1994. Ο κ. Β. υπέγραψε και έστειλε τη σύμβαση στην Επιτροπή. Η σύμβαση δεν υπογράφηκε από τον αρμόδιο υπάλληλο της Επιτροπής παρά μόνο στις 28 Ιουνίου 1994. Η σύμβαση ανέφερε ότι «ισχύει για περίοδο τριών μηνών από της ημερομηνίας υπογραφής» και ότι μπορούσε να διακοπεί «από κάθε μέρος με προθεσμία ενός μηνός».

Με φαξ στις 30 Ιουνίου 1994 οι υπηρεσίες της Επιτροπής διέκοψαν τη σύμβαση από 6ης Ιουλίου 1994. Η υπογεγραμμένη σύμβαση εστάλη στον κ. Β. μόνο στις 18 Ιουλίου 1994.

Στις 7 Οκτωβρίου 1994, ο κ. Β. έστειλε στην Επιτροπή το τιμολόγιο για την εργασία του, το οποίο ανέφερε ότι η αμοιβή του –συμπεριλαμβανομένων εξόδων ταξιδιού– ανήρχετο σε 19.059,22 Ecu· από το ποσό αυτό αφαιρείτο η προκαταβολή των 7.128,00 Ecu, με αποτέλεσμα το συνολικό ποσό να ανέρχεται σε 11.931,22 Ecu. Το ποσό αυτό βασιζόταν στο ότι ο κ. Β. είχε εργαστεί 44 ημέρες αντί 373,58 Ecu καθεμία. Ο κ. Β. αργότερα επανόρθωσε τον αριθμό αυτό σε 43 εργάσιμες ημέρες, για την περίοδο 6 Μαΐου έως 6 Ιουλίου 1994, με αποτέλεσμα το συνολικό ποσό να ανέρχεται σε 11.557,64 Ecu.

Η σύμβαση όριζε ότι «ενόψει της εκτέλεσης από το συμβαλλόμενο των εργασιών που αναφέρονται στην παρούσα σύμβαση, η Κοινότητα θα του καταβάλλει κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 23.760 Ecu.» Το ποσό αυτό υπολογίστηκε για 63,6 εργάσιμες ημέρες αντί 373,58 Ecu καθεμία = 23.760 Ecu.

Από τη συνημμένη στην καταγγελία αλληλογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή υιοθέτησε διάφορες θέσεις σχετικά με το τιμολόγιο του κ. Β., αλλά τελικά δήλωσε ότι μπορούσε να δεχτεί μόνο την πληρωμή των ημερών εργασίας μετά την 3η Ιουνίου 1994, επειδή ο Δημοσιονομικός Ελεγκτής της Επιτροπής είχε συμφωνήσει να θεωρήσει την ημερομηνία έγκρισης της πρότασης αναλήψεως –ήτοι την 3η Ιουνίου 1994– ως ημέρα έναρξης της εργασίας. Βάσει της άποψης αυτής της Επιτροπής, θα πληρωνόντουσαν 35 εργάσιμες μέρες. Ο κ. Β., διαφωνώντας με τη θέση

της Επιτροπής, υποστήριξε ότι βάσει της σύμβασης δικαιούτο κατ' αποκοπήν ποσό 23.760 Ecu, ανεξαρτήτως των ημερών πραγματοποιηθείσας εργασίας.

Όσον αφορά τα έξοδα ταξιδιού, φαίνεται ότι η ατομική σύμβαση δεν περιείχε ειδική αναφορά. Στους γενικούς όμως όρους που είχαν επισυναφθεί στη σύμβαση και είχαν εκπονηθεί από την Επιτροπή αναφερόταν ότι «η επιστροφή εξόδων ταξιδιού και διαμονής πραγματοποιείται, όπου συντρέχει λόγος, μετά την υποβολή σχετικών αποδεικτικών, όπως αποδείξεων και χρησιμοποιημένων εισητηρίων.» Από τη συνημμένη στην καταγγελία αλληλογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή θεώρησε αρχικά ότι η σύμβαση δεν κάλυπτε τα έξοδα ταξιδιού. Εν συνεχεία, δέχτηκε να καταβάλει τις δαπάνες ταξιδιού που δημιουργήθηκαν μετά την 3η Ιουνίου 1994· η ημερομηνία αυτή επελέγη με το ίδιο επιχείρημα που αναφέρθηκε ανωτέρω.

Στην καταγγελία του, ο κ. Β. θεωρεί αβάσιμη την άρνηση της Επιτροπής να τον πληρώσει για την εργασία και τα έξοδα ταξιδιού που πραγματοποιήθηκαν πριν από την 3η Ιουνίου 1994.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή δήλωνε ότι η σύμβαση δεν υπογράφηκε μέχρι τις 28 Ιουνίου 1994 λόγω διοικητικών καθυστερήσεων στην Επιτροπή.

Όσον αφορά την πληρωμή, η Επιτροπή υποστήριζε ότι δεν μπορούσε να πληρώσει ημέρες εργασίας που πραγματοποιήθηκε πριν από την έγκριση της πρότασης αναλήψεως στις 3 Ιουνίου 1994.

Για τα έξοδα ταξιδιού, η Επιτροπή δήλωνε ότι δεν μπορούσε να γίνει δεκτή η διεκδίκησή τους από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής για νομικούς λόγους.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του ο καταγγέλλων επέμεινε επί της καταγγελίας του.

Η απόπειρα του Διαμεσολαβητή να επιτύχει φιλική διευθέτηση

Αφού εξέτασε την καταγγελία του κ. Β., τις παρατηρήσεις της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής έστειλε επιστολή στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 3§5 του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή. Στην επιστολή του αυτή διατύπωνε τις κάτωθι παρατηρήσεις:

- Όσον αφορά την αμοιβή, η Επιτροπή δεν προέβαλε κανένα λόγο για τη μη πληρωμή όλων των 43 ημερών, εκτός από το επιχείρημα που αφορά τη δική της εσωτερική έγκριση της σχετικής πρότασης αναλήψεως από το Δημοσιονομικό Ελεγκτή. Ο Διαμεσολαβητής παρατηρούσε ιδιαίτερα ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητούσε το γεγονός ότι ο κ. Β. είχε πράγματι εργαστεί επί 43 ημέρες.
- Όσον αφορά τα έξοδα ταξιδιού, η Επιτροπή είχε λάβει διαφορετικές θέσεις και τελικά δεν είχε αναφέρει τους νομικούς λόγους που την οδήγησαν στην άποψη ότι τα έξοδα ταξιδιού δεν καλυπτόντουσαν από τη σύμβαση.

Βάσει των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής κατέληγε ότι η εξέταση του φακέλου αυτού δεν τον είχε καθυσιάσει ότι οι πράξεις της Επιτροπής ανταποκρινόντουσαν στα υψηλά πρότυπα που δικαιούνται να αναμένουν οι πολίτες από τα Κοινοτικά Όργανα. Πρότεινε κατά συνέπεια στην Επιτροπή να αναθεωρήσει τη θέση της για να επιτευχθεί φιλική διευθέτηση του προβλήματος.

Στην απάντησή της η Επιτροπή πληροφόρησε το Διαμεσολαβητή ότι είχε προτείνει στον κ. Β. την καταβολή του εκκρεμούντος ποσού του αρχικού του τιμολογίου και ότι ο κ. Β. είχε δεχτεί την πρόταση.

Η απόφαση

Μετά από την πρωτοβουλία του Διαμεσολαβητή, φαίνεται να συμφωνήθηκε φιλική διευθέτηση της καταγγελίας μεταξύ της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να περατώσει την εξέτασή της.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΠΛΗΡΩΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 1038/25.11.96/WS/UK/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Νοέμβριο 1996 ο κ. S. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την Επιτροπή για την καθυστέρηση να εξοφλήσει τιμολόγιο για μεταφραστικές υπηρεσίες. Ο κ. S. είχε αναλάβει τη μετάφραση στα Αγγλικά του εγγράφου *“Guide de l’artisanat et de la petite entreprise dans l’Union Européenne”*. Όταν ολοκληρώθηκε η μετάφραση στα τέλη Ιουνίου 1996, ο κ. S. έστειλε το τιμολόγιο στις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής.

Βάσει της σύμβασης του καταγγέλλοντος, η πληρωμή έπρεπε να παραγματοποιηθεί εντός 60 ημερών από της παραλαβής του τιμολογίου. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής, ο κ. S. έστειλε δύο υπενθυμίσεις στην Επιτροπή τον Αύγουστο και τον Οκτώβριο 1996. Η

Επιτροπή πραγματοποίησε την πληρωμή το Νοέμβριο 1996, τεσσερισήμιση μήνες μετά την αποστολή του τιμολογίου από τον καταγγέλλοντα.

Ο κ. S. κάλεσε το Διαμεσολαβητή να εξασφαλίσει ότι η Επιτροπή θα τερματίσει την αβεβαιότητα που περιβάλλει τα δικαιώματα των συμβαλλομένων και τις υποχρεώσεις του οργάνου σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής, και, ει δυνατόν, να εξασφαλίσει την καταβολή αποζημίωσης για τις οικονομικές απώλειες που είχε υποστεί.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η Επιτροπή δήλωσε ότι η μεγάλη καθυστέρηση της πληρωμής οφείλετο στο γεγονός ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες έπρεπε να διεξάγουν λεπτομερή έλεγχο της ποιότητας της μετάφρασης του μεγάλου αυτού κειμένου (άνω των 200 σελίδων), κατά την περίοδο των διακοπών και εν μέσω διοικητικής αναδιοργάνωσης.

Η Επιτροπή τόνισε την καλή ποιότητα της μετάφρασης και ζήτησε συγγνώμη για την μακρόχρονη καθυστέρηση της πληρωμής. Όσον αφορά την αποζημίωση, δήλωνε ότι δεν υπήρχαν διατάξεις της σύμβασης πλαίσιο που να προβλέπουν την περίπτωση αποζημίωσης σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής, και ότι συνεπώς δεν μπορούσε να καταβληθεί αποζημίωση.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των σχολίων της Επιτροπής, ο κ. S. επέμεινε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να θεσπίσει γενικό μηχανισμό για τις περιπτώσεις καθυστέρησης πληρωμών. Πίστευε ότι, όταν αναθεωρηθεί η σύμβαση πλαίσιο, θα πρέπει να ενσωματωθούν διατάξεις που να επιβάλλουν την καταβολή τόκων σε περίπτωση καθυστέρησης πέραν της προθεσμίας των 60 ημερών για την πληρωμή των τιμολογίων.

Βάσει του άρθρου 3§5 του Καταστατικού του, ο Διαμεσολαβητής έγραψε στην Επιτροπή προς επιδίωξη φιλικής διευθέτησης. Ο Διαμεσολαβητής αναφέρθηκε στο γεγονός ότι η Επιτροπή είχε συστήσει στα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν το δικαίωμα των πιστωτών σε τόκους επί καθυστερουμένων σε εθνικό επίπεδο¹. Επιπλέον, σε Ανακοίνωσή της στις 10 Ιουνίου 1997 για την καθυστέρησης πληρωμή και τους τόκους καθυστερουμένων², η Επιτροπή είχε δεχτεί το δικαίωμα των πιστωτών της να ζητούν τόκους για καθυστερημένες πληρωμές.

1 Σύσταση της Επιτροπής 95/198/ΕΚ της 12ης Μαΐου 1995 για τις περιόδους πληρωμής σε εμπορικές συναλλαγές, ΕΕ 1995 L 127/19.

2 SEC (97) 1205.

Κατά συνέπεια, η άρνηση της Επιτροπής να αποζημιώσει τον κ. S. φαινόταν ασυνεπής. Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε να εφαρμόσει η Επιτροπή στην παρούσα περίπτωση την πολιτική που δηλώνει στη δική της Ανακοίνωση της 10ης Ιουνίου 1997, και να καταβάλλει στον καταγγέλλοντα τους σχετικούς τόκους.

Στην απάντησή της η Επιτροπή δήλωνε ότι είχε ήδη λάβει μέτρα για να επιτύχει την καταβολή τόκων για τις καθυστερημένες πληρωμές· κατά συνέπεια, η Επιτροπή ήταν διατεθειμένη να προσφέρει στον κ. S. μία *ex-gratia* πληρωμή. Ζητούσε επίσης συγγνώμη για τα προβλήματα που ενδεχομένως προκάλεσε η καθυστέρηση της πληρωμής.

Ο Διαμεσολαβητής κάλεσε τον καταγγέλλοντα να εξετάσει τη λύση που πρότεινε η Επιτροπή. Ο καταγγέλλων δέχτηκε στην απάντησή του την προσφορά και την έκφραση λύπης της Επιτροπής. Ο κ. S. εξέφρασε επίσης την ικανοποίησή του για τις προσπάθειες του Διαμεσολαβητή προς επίτευξη φιλικής διευθέτησης.

Η απόφαση

Με την παρέμβαση του Διαμεσολαβητή, επιτεύχθηκε φιλική διευθέτηση της καταγγελίας μεταξύ της Επιτροπής και του καταγγέλλοντα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.6 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.6.1 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΠΑΡΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΡΙΣΜΟ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (BRE).

Απόφαση επί της καταγγελίας 171/09.10.95/HGF/UK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή τον Οκτώβριο του 1995 από τον κ. Tony Cunningham, μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εξ ονόματος ενός μέλους της εκλογικής του περιφέρειας, του κ. F. Συνοπτικά, τα σχετικά γεγονότα που καταγγέλλει ο κ. F. έχουν ως εξής:

Ο κ. F. σχεδίασε ένα σύστημα σταθεροποίησης του εδάφους. Το 1993, ήλθε σε επαφή με τον κ. A, ο οποίος ήταν επικεφαλής μιας εταιρείας υπό την επωνυμία Cumbria International Trade Center (CITC). Ο κ. A. έδειξε στον κ. F. έγγραφη συμφωνία μεταξύ του ιδίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Δημιουργήθηκε στον κ. F. η εντύπωση ότι η συμφωνία αυτή σήμαινε ότι ο κ. A. ήταν αντιπρόσωπος επί συμβάσει της Επιτροπής.

Ο κ. A. προσφέρθηκε να υποβάλει αίτηση για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος Εταιρική Σχέση Επενδύσεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ECIP) εξ ονόματος της εταιρείας του κ. F. Η αίτηση αυτή αφορούσε ένα σύστημα σταθεροποίησης του εδάφους, στο οποίο περιλαμβάνονταν εργασίες έρευνας και εταιρικών σχέσεων στο Πακιστάν, την Ινδία και το Αφγανιστάν. Ο κ. A. είπε αργότερα στον κ. F. ότι η αίτηση έγινε δεκτή και ότι είχε εισπράξει κονδύλια από το ECIP σε σχέση με αυτήν και τα οποία θα διεβίβαζε στον κ. F. Μη έχοντας εισπράξει χρήματα, ο κ. F. είχε την εντύπωση ότι ο κ. A. είχε εισπράξει και υπεξαίρεσει για ίδια χρήση τη χρηματοδότηση του ECIP σε σχέση με το πρόγραμμα αυτό για το σύστημα σταθεροποίησης του εδάφους.

Ήλθε σε τηλεφωνική επαφή με την Επιτροπή και ένας υπάλληλος από το γραφείο του ECIP τον ενημέρωσε ότι είχε σταματήσει η χρηματοδότηση ενός παρεμφερούς προγράμματος στη Μαλαισία και ότι οι ερωτήσεις επί του θέματος αυτού έπρεπε να απευθυνθούν στον κ. A.

Ο κ. F. ενημερώθηκε αργότερα από τον κ. A. ότι αυτός είχε έναν συνεταίρο στο γραφείο του ECIP ο οποίος τον βοήθησε να εισπράξει τη χρηματοδότηση ECIP και να την υπεξαίρεσει.

Ο κ. F. υποστήριξε ότι οι αρχές της ECIP θα έπρεπε να έχουν ελέγξει τον κ. A. πριν τον ορίσουν ως εκπρόσωπο και δεν είχαν ανταποκριθεί σωστά στην υποχρέωσή τους αυτή.

Από το επισυναπτόμενο στην καταγγελία έγγραφο προκύπτει ότι η έγγραφη συμφωνία μεταξύ του κ. A και της Επιτροπής ήταν μία συμφωνία η οποία όριζε τον κ. A. εξ ονόματος της CITC ως ανταποκριτή BRE (Γραφείο Προσέγγισης Επιχειρήσεων).

Η έρευνα

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή η οποία, εν ολίγοις, προέβη στις ακόλουθες παρατηρήσεις:

Η Επιτροπή ήταν σε γνώση των καταγγελιών του κ. F. από τον Μάρτιο του 1994 και είχε λάβει μέτρα για τη διερεύνησή τους. Η μονάδα καταπολέμησης της απάτης της Επιτροπής (UCLAF) είχε

αναλάβει ενδελεχή εξέταση και με ικανοποίηση είχε διαπιστώσει ότι για την συγκεκριμένη περίπτωση που ανέφερε ο κ. F. δεν είχαν ζητηθεί, εγκριθεί ή εκταμειωθεί παρανόμως κονδύλια της Επιτροπής. Το Ελεγκτικό Συνέδριο είχε διενεργήσει επίσης έρευνες και είχε ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν είχαν διαπιστώσει, όσον αφορά τον κ. F. και τις εταιρείες του, εκταμίευση ή παράνομη χρήση κονδυλίων του ECIP.

Η Επιτροπή ουδέποτε παρέλαβε αίτηση για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος ECIP για τον κ. F. ή τις εταιρείες στις οποίες αυτός συμμετέχει. Η Επιτροπή παρέλαβε το 1992 αίτηση ECIP στην οποία συμμετείχε ο κ. A. Η αίτηση αφορούσε τον προσδιορισμό επενδυτικών έργων και εταιρών στην Αργεντινή και τη Χιλή και εγκρίθηκε για χρηματοδότηση.

Ο κ. F. είχε παρανοήσει τις τηλεφωνικές επικοινωνίες με τον υπάλληλο της Επιτροπής. Δεν του είχε ειπωθεί ότι το σχέδιό του είχε χρηματοδοτηθεί ούτε ότι θα έπρεπε να συνεννοηθεί μέσω του κ. A.

Η Επιτροπή απέρριψε κατηγορηματικά τις κατηγορίες του κ. A. σχετικά με το ότι αυτός έχει «ένα συνetaίρο στο γραφείο ECIP». Η UCLAF είχε διενεργήσει περαιτέρω διασταυρωμένο έλεγχο που επιβεβαίωσε την εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη των δηλώσεων σχετικά με τους μηχανισμούς εκταμίευσης του ECIP.

Η αίτηση του κ. A. ως ανταποκριτή BRE έγινε αποδεκτή στο πλαίσιο της καταχώρισής του ως νομίμου εταιρείας ... και με βάση την πραγματική πληροφόρηση που παρέσχε σχετικά με την ικανότητά του να προωθήσει ευκαιρία συνεργασίας BRE στις επιχειρήσεις της περιοχής. Η έδρα της εταιρείας Cumbria International Trade Centre στη Βόρεια Αγγλία, μία περιοχή που δεν έχει ικανοποιητική κάλυψη ανταποκριτών BRE, ήταν ένα επιπλέον επιχείρημα υπέρ της αίτησής του.

Αν ο κ. A. ισχυρίστηκε στον κ. F. ότι είχε τη δυνατότητα να πετύχει χρηματοδότηση της Επιτροπής μέσω BRE, διαστρέβλωσε την πραγματικότητα σε σχέση με τον εαυτό του και το BRE, καθώς ειδικά το τελευταίο είναι ένα σχέδιο για τον προσδιορισμό εταιρών που επ' ουδενί προβαίνει σε χρηματοδότηση ενισχύσεων.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής αναφέρονταν επίσης και στα περιεχόμενα της συμφωνίας BRE μεταξύ της Επιτροπής και των αντιπροσώπων BRE.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιβάστηκαν στον κ. Cunningham και στους δικηγόρους του κ. F. Ο κ. F. έστειλε τις παρατηρήσεις του μέσω

των δικηγόρων του. Επί της ουσίας, οι παρατηρήσεις επέμεναν στην αρχική καταγγελία.

Η απόφαση

1 Εισαγωγικές παρατηρήσεις σχετικά με τον ρόλο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

- 1.1 Η Συνθήκη δίνει στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή τη δυνατότητα να διερευνά περιπτώσεις ενδεχόμενης κακής διοίκησης στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή όσον αφορά την εν λόγω καταγγελία στράφηκαν προς την εξέταση του κατά πόσον οι δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής συνιστούσαν περίπτωση κακής διοίκησης.
- 1.2 Αντιμετωπίζοντας καταγγελίες περί κακής διοίκησης που θέτουν θέματα σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, ο Διαμεσολαβητής έχει επίγνωση του ρόλου τόσο του Ελεγκτικού Συνεδρίου όσο και της Μονάδας Καταπολέμησης της Απάτης της Επιτροπής, την UCLAF.
- 1.3 Ο Διαμεσολαβητής δεν προσπάθησε συνεπώς, να επικαλύψει τις έρευνες που διενεργεί το Ελεγκτικό Συνέδριο και η UCLAF σε σχέση με την ουσία της υπόθεσης αυτής. Επίσης, οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν στράφηκαν στο να διαπιστώσουν την αλήθεια των καταγγελιών περί απάτης που διατυπώνονται στην εν λόγω υπόθεση.

2 Διαδικασίες εκταμίευσης χρηματοδότησης της ECIP

- 2.1 Η καταγγελία έθετε το θέμα του κατά πόσον σημειώθηκε εκ πρώτης όψεως περίπτωση κακής διοίκησης, κατά την έννοια ότι η χρηματοδότηση ECIP που προορίζονταν για την αίτηση που είχε υποβληθεί εκ μέρους της εταιρείας του κ. F. είχε εκταμιευθεί μέσω διαδικασίας που επέτρεπε την υπεξάρεσή της.
- 2.2 Φαίνεται από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής ότι η ίδια η Επιτροπή, η UCLAF και το Ελεγκτικό Συνέδριο είχαν ελέγξει ότι τέτοια αίτηση ουδέποτε είχε υποβληθεί.
- 2.3 Γενικότερα, από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής προέκυπτε ότι είχε λάβει σοβαρά τις καταγγελίες περί απάτης σε σχέση με την χρηματοδότηση ECIP και τις διαδικασίες εκταμίευσης και ότι είχε συνεργαστεί πλήρως στις έρευνες που διεξήγαγε η UCLAF και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

- 2.4 Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε στοιχεία κακής διοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

3 Ενημέρωση που παρεσχέθη τηλεφωνικά στον κ. F από το γραφείο ECIP της Επιτροπής

- 3.1 Τόσο στην αρχική καταγγελία όσο και στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο κ. F. ανέφερε ότι ενημερώθηκε τηλεφωνικά από υπάλληλο της Επιτροπής ότι τα θέματα που άπτονται της χρηματοδότησης ECIP πρέπει να τίθενται στον κ. Α. Η αρχική καταγγελία ανέφερε επίσης ότι ο υπάλληλος της Επιτροπής υποστήριξε ότι η χρηματοδότηση του έργου για την σταθεροποίηση του εδάφους είχε χορηγηθεί.
- 3.2 Τα στοιχεία όσον αφορά τί έχει διαμειφθεί σε τηλεφωνικές επικοινωνίες είναι περιορισμένα. Ωστόσο, το πιθανότερο είναι να υπήρξε παρεξήγηση λόγω και των διαφορών που εμφανίζονται στους λογαριασμούς που δίνουν τα μέρη. Δεν υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν πρόθεση για παραπλάνηση ή εξ αμελείας παροχή εσφαλμένων πληροφοριών.
- 3.3 Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε στοιχεία που να τεκμηριώνουν περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

4 Παρέλειψε η Επιτροπή να διενεργήσει επαρκείς ελέγχους σχετικά με τα bona fides αντιπροσώπου BRE;

- 4.1 Είναι σαφές ότι ο αντιπρόσωπος BRE δεν έχει εξουσία, με βάση τη συμφωνία BRE, να εμφανίζεται ως εκπρόσωπος της Επιτροπής σε σχέση με αιτήσεις για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του ECIP ή άλλη κοινοτική χρηματοδότηση.
- 4.2 Η συμφωνία μεταξύ των αντιπροσώπων BRE και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αναφέρει ότι:

Το Γραφείο Προσέγγισης Επιχειρήσεων είναι ένα μέσο που συστήνεται και λειτουργεί από την Επιτροπή ... Η λειτουργία του μέσου σε τοπικό επίπεδο επαφίεται σε δίκτυο αντιπροσώπων ...»

Στη συμφωνία η έννοια «αντιπρόσωπος» ορίζεται ως

κάθε άτομο ή οργανισμός που ορίζεται από την Επιτροπή για να ενεργεί τοπικά – χωρίς αποκλειστική εξουσιοδότηση – ως εκπρόσωπος του δικτύου.

- 4.3 Συνεπώς, εκπρόσωποι BRE είναι άτομα που ορίζονται από την Επιτροπή να εκπροσωπούν σε τοπικό επίπεδο το δίκτυο BRE που

λειτουργεί από την Επιτροπή. Έτσι λοιπόν, για λόγους χρηστής διοικητικής πρακτικής, η Επιτροπή πρέπει να βεβαιώνεται ότι ο προτεινόμενος αντιπρόσωπος είναι το κατάλληλο πρόσωπο για να την εκπροσωπεί στο πλαίσιο του δικτύου BRE.

- 4.4 Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής σε σχέση με την καταγγελία φαίνεται να δείχνουν πως η μόνη ανεξάρτητη έρευνα που διενεργήθηκε πριν οριστεί ο κ. Α ως αντιπρόσωπος BRE εκ μέρους της CITC, ήταν ο έλεγχος ότι η CITC είναι καταχωρισμένη επιχείρηση. Η συνήθης διοικητική πρακτική για την αντιμετώπιση μίας άγνωστης προηγούμενης εταιρείας θα προϋπέθετε περαιτέρω ελέγχους, για παράδειγμα, ζητώντας συστάσεις. Αυτό είναι ακόμη σημαντικότερο στην περίπτωση που η σύμβαση μεταξύ της Επιτροπής και μίας εταιρείας ή ατόμου προϋποθέτει ότι ο τελευταίος ενεργεί υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου, έστω και για περιορισμένους λόγους.
- 4.5 Το γεγονός ότι η Βόρεια Αγγλία αποτελεί μία περιοχή που δεν καλύπτεται ικανοποιητικά από εκπροσώπους BRE, δεν μπορεί να αιτιολογήσει την εκ μέρους της Επιτροπής παράλειψη να διενεργήσει έρευνες σχετικά με το bona fides ατόμου που ορίζεται εκπρόσωπός της στο πλαίσιο του δικτύου BRE.
- 4.6 Συνεπώς, φαίνεται πως η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί στις αναγκαίες έρευνες πριν από τον ορισμό του κ. Α. ως εκπροσώπου BRE.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής, φαίνεται αναγκαίο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Οι αντιπρόσωποι BRE φαίνεται να είναι άτομα που ορίζει η Επιτροπή να εκπροσωπούν σε τοπικό επίπεδο το δίκτυο BRE, που λειτουργεί υπ' ευθύνη της Επιτροπής. Για λόγους χρηστής διοικητικής πρακτικής πρέπει συνεπώς η Επιτροπή να βεβαιώνεται ότι ο προτεινόμενος αντιπρόσωπος είναι το κατάλληλο άτομο να την εκπροσωπεί στο πλαίσιο του δικτύου BRE.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέλειψε να διενεργήσει επαρκείς έρευνες, για παράδειγμα, ζητώντας συστάσεις πριν από τον ορισμό του κ. Α., εξ ονόματος της Cumbria International Trade Center, ως αντιπροσώπου της BRE που σε τοπικό επίπεδο εκπροσωπεί το δίκτυο BRE που λειτουργεί υπ' ευθύνη της Επιτροπής.

Δεδομένου ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορά διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν ορθό να επιζητηθεί ο φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΕ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΟΡΤΟΓΑΛΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 262/27.11.95/APF/PO/EF—ρο κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. F. προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή το Νοέμβριο του 1995 σχετικά με την καταγγελλόμενη ως ανεπαρκή δράση της Επιτροπής για την προστασία των συμφερόντων των πορτογάλων τελωνειακών υπαλλήλων.

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η έναρξη ισχύος της εσωτερικής αγοράς στις 31 Δεκεμβρίου 1992, είχε ιδιαίτερα αρνητικές επιπτώσεις για τους Πορτογάλους τελωνειακούς υπαλλήλους. Αυτό οφειλόταν σε ειδικούς παράγοντες που είχαν σχέση με τον τομέα αυτό στην Πορτογαλία, καθόσον παρά την ιδιωτική φύση του, ο τομέας αυτός υπόκειτο σε αυστηρή ρύθμιση εκ μέρους της κυβέρνησης.

Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, τα μέτρα που ενέκρινε η Κοινότητα για την αντιμετώπιση του προβλήματος ήταν ανεπαρκή, τόσο όσον αφορά το εύρος τους όσο και το περιορισμένο ποσό της χρηματοδότησης που περιλάμβαναν. Η καταγγελία ανέφερε ότι τα μέτρα δεν κάλυπταν τους τομείς όπου απασχολούνταν οι περισσότεροι Πορτογάλοι τελωνειακοί υπάλληλοι, δηλαδή το Πόρτο και τη Λισσαβώνα, που αποτελούν μέρος των εξωτερικών συνόρων της Κοινότητας. Επιπλέον, η συμμόρφωση με τις ειδικές προϋποθέσεις των πρωτοβουλιών αυτών δεν ήταν δυνατή στο πλαίσιο της σχετικής πορτογαλικής νομοθεσίας.

Ο κ. F. απέστειλε αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το θέμα αυτό το 1991 (αναφορά αριθ. 688/91). Λαμβάνοντας υπόψη το ποσό της ενίσχυσης που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε προβλέψει για τον τομέα αυτό, η Επιτροπή Αναφορών αποφάσισε να περατώσει την εξέταση της υπόθεσης.

Στην καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή το 1995, ο κ. F. υποστήριξε ότι, μη ενεργώντας ως όφειλε, η Κοινότητα μπορεί να είχε εξωσυμβατική ευθύνη.

Ο κ. F. υποστήριξε επίσης ότι απέστειλε αναφορά για το θέμα αυτό στον Επίτροπο PINHEIRO στις 19 Ιουλίου 1995, χωρίς να λάβει απάντηση.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ήταν οι εξής. Παραδεχόταν τη σοβαρότητα του προβλήματος που αντιμετώπιζαν οι τελωνειακοί υπάλληλοι μετά την έναρξη ισχύος της εσωτερικής αγοράς. Μολονότι η αναδιάρθρωση του τομέα αυτού ήταν κατά βάση η ευθύνη των κρατών μελών, η σημασία του προβλήματος είχε ως αποτέλεσμα η Επιτροπή να ενισχύσει τις εθνικές προσπάθειες με συνοδευτικά μέτρα. Αυτά συνίσταντο σε τρεις ομάδες δράσεις: (i) μεμονωμένες δράσεις στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου· (ii) δράσεις στο πλαίσιο του Περιφερειακού Ταμείου Ανάπτυξης, και ιδιαίτερα των πρωτοβουλιών INTERREG· και, (iii) στο πλαίσιο δράσεων που στόχευαν ειδικά τον εν λόγω τομέα, στο πλαίσιο του Κανονισμού του Συμβουλίου 3904/92/EOK. Η τελευταία ως άνω πρωτοβουλία είχε προϋπολογισμό 30 εκατ. Ecu εκ των οποίων 2,8 εκατ. Ecu προβλέπονταν για την Πορτογαλία.

Οι αρμόδιες πορτογαλικές αρχές, μεταξύ των διαφόρων πιθανών μέσων ενίσχυσης επέλεξαν το σύστημα ενίσχυσης για την εφαρμογή του Κανονισμού. Το σύστημα αυτό επέτρεπε τη χρηματοδότηση ορισμένων γεωγραφικών περιοχών που είχαν αποκλειστεί στο πλαίσιο του INTERREG (ειδικότερα στις περιοχές του Πόρτο και της Λισσαβώνας). Η Επιτροπή ανέφερε ότι ο καταγγέλλων είχε πλήρως ενημερωθεί για τις πρωτοβουλίες αυτές, που είχαν δημοσιευθεί στην επίσημη εφημερίδα της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και ότι είχαν χρηματοδοτηθεί στο πλαίσιο της μορφής της επιλεγμένης χρηματοδότησης.

Όσον αφορά τα κονδύλια που είχαν εγγραφεί στην πρωτοβουλία αυτή, η Επιτροπή υποστήριξε ότι το συμφωνημένο ποσό για τις πρωτοβουλίες αυτές ήταν ευθύνη της αρμόδιας επί του προϋπολογισμού αρχής της ΕΚ, που έχουν απόλυτη διακριτική ευχέρεια για το θέμα αυτό.

Μολονότι ο καταγγέλλων είχε απευθυνθεί στον Επίτροπο PINHEIRO, οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής (ΓΔ V) δεν είχαν ενημερωθεί περί του γεγονότος και, κατά συνέπεια, δεν είχαν την δυνατότητα να απαντήσουν στην επιστολή.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο καταγγέλλων επέμεινε ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει συνειδητοποιήσει την έλλειψη αποτελεσματικότητας της επιλογείας από τις

πορτογαλικές αρχές μορφής ενίσχυσης στο πλαίσιο του Κανονισμού 3904/92, καθόσον μόνο 7 πορτογάλοι υπάλληλοι επωφελούνταν από την βοήθεια αυτή. Η κατάσταση αυτή βρίσκεται σε αντίφαση με αυτό που συνέβη σε χώρες όπως το Βέλγιο, τη Γαλλία, ή τις Κάτω Χώρες. Αφετέρου, η πορτογαλική κυβέρνηση δεν έλαβε πρωτοβουλία για την βελτίωση της κατάστασης με μέσα όπως τα προγράμματα πρόωρης συνταξιοδότησης. Μολονότι οι πορτογαλικές αρχές ισχυρίζονταν ότι η βοήθεια ήταν πολύ επιτυχής, η αρμόδια πορτογαλική υπηρεσία κατέληξε ότι μόνο τρεις επίσημοι πορτογάλοι πράκτορες είχαν επωφεληθεί στο πλαίσιο του πρώτου προγράμματος INTERREG και μόνο 13 είχαν λάβει ενίσχυση στο πλαίσιο του Κανονισμού 3904/92.

Εν κατακλείδι, ο κ. F. θεωρούσε ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε την αρχή της επικουρικότητας για να απεκδυθεί των ευθυνών της και ότι ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής θα έπρεπε να τους αποζημιώσει για τις ζημιές που υπέστησαν.

Η απόφαση

1 Η άσκηση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής επί του θέματος

1.1 Οι αρμοδιότητες της Επιτροπής με βάση το άρθρο 7γ της Συνθήκης ΕΚ ήταν:

(i) «να λάβει υπόψη το μέγεθος της προσπάθειας που θα υποχρεωθούν να αναλάβουν ορισμένες οικονομίες που εμφανίζουν διαφορές στην ανάπτυξη κατά την περίοδο της εγκαθίδρυσης της εσωτερικής αγοράς» και

(ii) να εξετάσουν την πρόταση περί «κατάλληλων διατάξεων».

1.2 Μολονότι η Επιτροπή θεωρούσε ότι η ενίσχυση προς τον τελωνειακό τομέα ήταν κατά βάση αρμοδιότητα των κρατών μελών, φαίνεται επίσης ότι θεώρησε ορθό να προωθήσει κοινοτικά μέτρα στήριξης.

1.3 Εξετάζοντας το ενδεχόμενο περίπτωσης κακής διοίκησης, δεν είναι σωστό για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή να προσπαθεί να επιλύσει διαφορές που αναφέρονται στην αποτελεσματικότητα ή την επάρκεια των κοινοτικών πολιτικών, όταν κατ' ανάγκη στα θέματα αυτά υπεισέρχονται στοιχεία πολιτικής κρίσης.

1.4 Καθόσον η Επιτροπή έλαβε μέτρα για να απαλλαγεί των υποχρεώσεών της, φαίνεται πως δεν υπάρχουν ενδείξεις που να στοιχειοθετούν περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

- 1.5 Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έλαβε θέση επί του θέματος αυτού όταν ενέκρινε διάφορα επικριτικά ψηφίσματα, όπως αυτά της 17ης Σεπτεμβρίου και 20ής Νοεμβρίου 1992, καθώς και την έκθεση Jackson της 4ης Νοεμβρίου 1992.

2 Η διεκδίκηση αποζημίωσης

- 2.1 Ο καταγγέλλων ζητούσε από τον Διαμεσολαβητή να αναγνωρίσει το δικαίωμα κοινοτικής αποζημίωσης για ζημιές που υπέστησαν οι πορτογάλοι τελωνειακοί υπάλληλοι. Με βάση την ανωτέρω παράγραφο 1.3, η έρευνα της εν λόγω απαίτησης δεν είναι ορθή.
- 2.2 Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, με βάση το άρθρο 215 της Συνθήκης ΕΚ, αρμόδιο για την επιδίκαση αποζημιώσεων σε περιπτώσεις μη συμβατικής ευθύνης είναι το Δικαστήριο. Το Πρωτοδικείο θα πρέπει να εξετάσει μία τέτοια δυνατότητα στον τομέα των τελωνειακών υπαλλήλων¹.

3 Η παράλειψη απάντησης στην επιστολή του καταγγέλλοντος

- 3.1 Ο καταγγέλλων απέστειλε έκθεση σχετικά με την κατάσταση αυτή στον Επίτροπο PINHEIRO, η οποία ουδέποτε απαντήθηκε. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή αιτιολόγησε την παράλειψη αποστολής απάντησης με βάση το γεγονός ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες (ΓΔ V) ουδέποτε έλαβαν την έκθεση.
- 3.2 Με βάση τις Συνθήκες, η Επιτροπή αποτελεί ενιαίο νομικό πρόσωπο. Κατά συνέπεια, τα διάφορα τμήματα της Επιτροπής δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ανεξάρτητοι οργανισμοί αλλά μάλλον ως τμήματα μίας ενιαίας διοικητικής δομής. Μολονότι η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να ρυθμίζει την εσωτερική της οργάνωση όπως αυτή κρίνει καλύτερα για την εκτέλεση των καθηκόντων της, η εσωτερική αυτή οργάνωση δεν μπορεί να αιτιολογήσει την παράλειψη αποστολής απάντησης σε αλληλογραφία που παρελήφθη από πολίτες, σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης.
- 3.3 Στην παρούσα περίπτωση, ο καταγγέλλων μπορεί λογικά να ανέμενε ότι η αλληλογραφία που απευθύνθηκε στον πορτογάλο επίτροπο θα είχε διαβιβαστεί στην αρμόδια υπηρεσία προς απάντηση.

- 3.4 Λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που έχουν σχέση με ειδικά γεγονότα του παρελθόντος, δεν κρίθηκε ορθό να επιδιωχθεί νομικός διακανονισμός της υπόθεσης.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταγγελία αυτή, κρίνεται αναγκαίο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Ενώ η Επιτροπή έχει την δυνατότητα να ρυθμίζει την εσωτερική της οργάνωση όπως αυτή κρίνει καλύτερα για την εκπλήρωση των καθηκόντων της, η εσωτερική αυτή οργάνωση δεν μπορεί να αιτιολογήσει την παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία που παραλαμβάνεται από πολίτες, σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Στην παρούσα περίπτωση, ο καταγγέλλων ευλόγως μπορεί να ανέμενε ότι η αλληλογραφία που απέστειλε στον Επίτροπο θα διαβιβαζόταν στην αρμόδια υπηρεσία προς απάντηση.

Δεδομένου ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν ορθό να επιδιωχθεί ο φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΑΔΙΚΑ ΚΑΙ ΔΥΣΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 448/2.2.1996/MS/B/PD-fr κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Η κ. S., γαλλίδα και πορτογαλίδα υπήκοος, κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή τον Ιανουάριο του 1996, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εσφαλμένα είχε αποσύρει μία θέση απασχόλησης που είχε προταθεί σ' αυτήν μέσω ενός γραφείου προσωρινής απασχόλησης και την είχε καταχωρίσει σε «μαυροπίνακα» ούτως ώστε το γραφείο αυτό να μην την προωθήσει για οιαδήποτε μελλοντική προσωρινή απασχόληση στην Επιτροπή.

Από τον φάκελο φαίνεται ότι τον Δεκέμβριο του 1995, ένα γραφείο προσωρινής απασχόλησης είχε δώσει στην κ. S. μία σύμβαση με βάση την οποία όφειλε να εργαστεί για την Επιτροπή για πέντε ημέρες ως

βοηθός, βαθμού Β στη γενική διεύθυνση Χ. Η κ. Σ. εμφανίστηκε στο τμήμα προσωπικού της Επιτροπής στις 6 Δεκεμβρίου 1995 και της ζητήθηκε να υπογράψει ένα βιογραφικό σημείωμα όπου να αναγράφει ότι «η υπογράφουσα βεβαιού επί τηρή ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι αληθείς και πλήρεις». Το βιογραφικό σημείωμα δεν είχε συνταχθεί σε ειδικό προς τούτο έντυπο και σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιέχονται στον φάκελο δεν υπάρχουν οδηγίες προς τούτο. Ο υπάλληλος που χειριζόταν τον φάκελο εξαφανίστηκε επ' ολίγον και εν συνεχεία επέστρεψε δηλώνοντας ότι το βιογραφικό σημείωμα της κ. Σ. δεν ήταν σωστό, λόγω του ότι είχε δηλώσει πως κατείχε πανεπιστημιακό δίπλωμα μεταφραστή τριετούς φοιτήσεως, ενώ από τους φακέλους της Επιτροπής προέκυπτε ότι κατείχε επίσης και μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών πενταετούς φοίτησης σε εφαρμοσμένες γλωσσικές σπουδές. Με βάση το γεγονός αυτό, το τμήμα προσωπικού της Επιτροπής αποφάσισε ότι η καταγγέλλουσα δεν μπορούσε να προσληφθεί για τις προβλεπόμενες 5 ημέρες. Επιπλέον, επικοινωνήσε με το γραφείο προσωρινής απασχόλησης προκειμένου να ακυρώσει τη σύμβασή της και δίνοντας οδηγία να μην προτείνει το εν λόγω άτομο για άλλες θέσεις εργασίας στην Επιτροπή μέχρι νεότερας ανακοίνωσης.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι ενώ ένα δίπλωμα τριετούς φοιτήσεως δίνει την δυνατότητα σε υποψήφιο να καταλάβει θέση βαθμού Β, όπως στην προκειμένη περίπτωση, δίπλωμα πενταετούς φοιτήσεως δεν αποκλείει το άτομο από την εν λόγω θέση. Ωστόσο, υποστήριξε ότι η κ. Σ. προφανώς και σκοπίμως απέκρυψε το γεγονός ότι κατείχε πτυχίο πλήρων πανεπιστημιακών σπουδών (δίπλωμα πενταετούς φοιτήσεως) και ότι αυτό σήμαινε ότι το βιογραφικό της σημείωμα ήταν «ανακριβές λόγω παραλείψεως». Υπογράφοντας ένα έγγραφο το οποίο είναι «εσφαλμένο λόγω παραλείψεως» σημαίνει παραβίαση της αρχής της πίστης που αποτελεί προϋπόθεση σε κάθε σχέση μεταξύ δημόσιας αρχής και των υπαλλήλων της.

Όσον αφορά το λόγο της σκόπιμης παράλειψης, η Επιτροπή υπέθετε, εν μέρει με βάση τις ίδιες της δηλώσεις της καταγγέλλουσας, ότι οφειλόταν στον αποκλεισμό της από διαγωνισμό που είχε διοργανώσει το 1994 η Επιτροπή για θέσεις της κατηγορίας Γ. Η Επιτροπή την είχε αποκλείσει από τον εν λόγω διαγωνισμό, σύμφωνα με την πρακτική της, με βάση ότι κατείχε πλήρες πανεπιστημιακό δίπλωμα πενταετούς φοίτησης. Η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι η πρακτική αυτή κρίθηκε

παράνομη με απόφαση του Πρωτοδικείου του 1993¹. Έτσι λοιπόν, ο αποκλεισμός της κ. S από τον διαγωνισμό για τους λόγους αυτούς ήταν παράνομος. Ωστόσο, αυτό δεν μετέβαλε την άποψη της Επιτροπής ότι η κ. S είχε παραβεί την αρχή της πίστης.

Όσον αφορά τη νομική βάση της εν λόγω αρχής, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η αρχή αυτή, μολονότι δεν αναφέρεται ρητά στο Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης, υπονοείται στις σχέσεις με όλους τους δημοσίους υπαλλήλους. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρθηκε στην απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-146/89, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου² και στο άρθρο 50(1) του Κανονισμού του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που υπογραμμίζουν τη σημασία που αποδίδει ο κοινοτικός νομοθέτης στην εσφαλμένη πληροφόρηση.

Όσον αφορά τα νομικά δικαιώματα της προσφεύγουσας να καταλάβει τη θέση που της προσφέρθηκε, η Επιτροπή ανέφερε ότι υπήρχε μόνο νομική σχέση μεταξύ αυτής και του γραφείου που την προώθησε για προσωρινή εργασία για οιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό. Έτσι λοιπόν, η Επιτροπή δεν είχε παραβιάσει τη σύμβασή της με την κ. S. καθόσον δεν υπήρχε τέτοια σύμβαση μεταξύ αυτής και της Επιτροπής.

Τέλος, στις τελευταίες παρατηρήσεις της η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν υπήρχαν οδηγίες προς τα γραφεία προσωρινής απασχόλησης να μην προωθούν την κ. S. για εργασία σε θέσεις της Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας

Στις παρατηρήσεις της επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, η προσφεύγουσα επέμεινε επί της ουσίας ότι η Επιτροπή είχε αντιμετωπίσει την υπόθεσή της εσφαλμένα και άδικα. Επέμεινε στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε δικαίωμα να συγκρίνει τις πληροφορίες που είχαν υποβληθεί σε βιογραφικό σημείωμα υποψηφίου, με έγγραφα που είχαν υποβληθεί από το άτομο αυτό σε προηγούμενες περιπτώσεις. Επιπλέον, υποστήριξε ότι εξακολουθούσε να υπάρχει εντολή προς τις υπηρεσίες προσωρινής απασχόλησης να μη την προωθούν για θέσεις εργασίας στην Επιτροπή. Η κ. S. προσπάθησε να λάβει έγγραφη επιβεβαίωση από υπηρεσίες για το θέμα αυτό αλλά σύμφωνα με την προσφεύγουσα, οι υπηρεσίες ήσαν απρόθυμες να χορηγήσουν οτιδήποτε εγγράφως από φόβο προς την Επιτροπή.

Η απόφαση

Κατ' αρχάς, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι δεν γνώριζε οιοδήποτε κανόνα που να απαγορεύει στην Επιτροπή να ελέγχει την ορθότητα των πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε ένα βιογραφικό σημείωμα.

(1) Υπόθεση T – 60/92, Noonan κατά Επιτροπής [1993] ECR – II 911.

(2) [1991] ECR-II 1293.

Όσον αφορά τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή στην περίπτωση της κ. S., υπενθύμισε ότι αναμφισβήτητα δεν είχε αναφέρει το πανεπιστημιακό δίπλωμα πενταετούς φοιτήσεως στο βιογραφικό σημείωμα που υπέβαλε. Επίσης, ήταν πέραν πάσης αμφιβολίας ότι το εν λόγω δίπλωμα ουδεμία σχέση είχε με τη θέση για την οποία προσλαμβάνετο. Τεκμηριώνεται ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεώρησαν την παράλειψη μνείας του διπλώματος πενταετούς φοίτησης ως «σφάλμα παράλειψης», με αποτέλεσμα να μην προσληφθεί για την εν λόγω θέση και να δοθεί εντολή στο γραφείο που την είχε προωθήσει να μην την προωθήσει και πάλι για θέση στην Επιτροπή.

Το ερώτημα που έθετε η προσφυγή ήταν κατά πόσον η αντίδραση αυτή της Επιτροπής ήταν λογική και ανάλογη. Για την εκτίμηση του θέματος αυτού δεν είχε ουσιαστική αξία το κατά πόσον η παράλειψη αναφοράς του διπλώματος πενταετούς φοιτήσεως της κ. S ήταν εσκεμμένη ή όχι.

Αιτιολογώντας τα μέτρα που υιοθέτησε η Επιτροπή, επικαλέστηκε την αρχή της πίστης που ισχύει στις σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και όλων των δημοσίων υπαλλήλων και, αναφερόμενη στην υπόθεση Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου επιπλέον, ανέφερε ότι ο κοινοτικός νομοθέτης είχε δώσει ιδιαίτερη σημασία στην εσφαλμένη πληροφόρηση που χορηγείται στο πλαίσιο της πρόσληψης και παρέπεμψε στο άρθρο 50 (1) του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η υπόθεση Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου αφορούσε υπάλληλο ο οποίος διοχετεύοντας δυσφημιστικές δηλώσεις δεν είχε συμμορφωθεί στις υποχρεώσεις που ορίζουν τα άρθρα 12 και 21 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και το άρθρο 50(1) του Κανονισμού περί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με το προσωρινό προσωπικό. Ήταν σαφές ότι κανένα από τα στοιχεία της νομοθεσίας δεν μπορούσε να εφαρμοστεί απευθείας στην υπόθεση της κ. S., ειδικότερα λόγω του ότι προσλαμβάνανταν από γραφείο για 5 ημέρες εργασία. Ακόμη και αν το άρθρο 50 εφαρμόζονταν στην εν λόγω περίπτωση, κατ' αρχάς θα έπρεπε να επισημανθεί ότι το άρθρο αφορά εσφαλμένες πληροφορίες. Το βιογραφικό σημείωμα της κ. S δεν περιλάμβανε πληροφορίες που να αντίκεινται στην αλήθεια. Μία συγκεκριμένη επαγγελματική ζωή μπορεί να εκφραστεί σε πολλά διαφορετικά σημειώματα, ορισμένα από τα οποία μπορεί να είναι πιο εμπεριστατωμένα ή εκτενή σε σχέση με άλλα, χωρίς να μπορεί να αποδοθεί ο χαρακτηρισμός του εσφαλμένου σε μία σύντομη εκδοχή. Το υποβληθέν βιογραφικό σημείωμα μπορούσε να χαρακτηριστεί έως μη πλήρες. Κατά δεύτερον, αν οιαδήποτε εσφαλμένη πληροφορία μπορεί να επισύρει κυρώσεις, το άρθρο 50 προβλέπει ότι θα πρέπει να τεκμηριωθεί ότι «η εσφαλμένη πληροφορία που δόθηκε ήταν

καθοριστικό στοιχεία για την πρόσληψη του υπαλλήλου». Σύμφωνα με την ίδια την Επιτροπή δεν θα επηρέαζε επ' ουδενί την απόφαση για πρόσληψη το γεγονός ότι κατείχε δίπλωμα πενταετούς φοιτήσεως. Έτσι λοιπόν, φαίνεται πως η δήλωση ή η παράλειψη της δήλωσης πενταετούς φοιτήσεως ήταν άσχετη.

Συμπέρασμα

Με βάση το ιστορικό αυτό, κρίνεται αναγκαίο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή σε σχέση με την προσφεύγουσα ήταν αναιτιολόγητα και δυσανάλογα. Η Επιτροπή δεν θα έπρεπε να έχει αποσύρει την προσφορά εργασίας που είχε υποβληθεί στην κ. S. λόγω του ότι είχε υποβάλει εσφαλμένο βιογραφικό σημείωμα, αναφέροντας μόνο το πανεπιστημιακό δίπλωμα τριετούς φοιτήσεως, και ότι δεν θα έπρεπε να έχει δοθεί οδηγία στο γραφείο εξεύρεσης απασχόλησης να μη την προωθήσει για εργασία στην Επιτροπή.

Δεδομένου ότι ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής είχε δώσει διαβεβαίωση ότι η οδηγία αυτή είχε αποσυρθεί, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχε λόγος περαιτέρω ερευνών και, κατά συνέπεια, περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΛΗΨΗΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 503/20.3.96/AS/L/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. S., που εργάστηκε στο πρόγραμμα αυτόματης μετάφρασης Systran, προσέφυγε τον Μάρτιο του 1996 στον Διαμεσολαβητή κατά της Επιτροπής. Περιληπτικά από την καταγγελία απορρέουν τα κάτωθι σχετικά γεγονότα:

Το 1979, προσεφέρθη στον κ. S. μονοετές συμβόλαιο με την ιδιότητα του γλωσσικού προγραμματιστή από εταιρεία που είχε σύμβαση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την ανάπτυξη του συστήματος αυτόματης μετάφρασης «Systran». Το 1996, ο κ. S. εξακολούθησε να εργάζεται στο εν λόγω πρόγραμμα.

Από το 1979 έως το 1996, η ανάπτυξη του έργου Systran πραγματοποιείτο στο Λουξεμβούργο στο πλαίσιο 20 διαδοχικών

συμβάσεων, που συνήφθησαν διαδοχικά με 3 διαφορετικές εταιρείες.

Κατά την περίοδο αυτή, τα μέλη της ομάδας ανάπτυξης στην οποία συμμετείχε ο κ. S., εργάζονταν συνεχώς στο πρόγραμμα αυτό ως υπάλληλοι της εταιρείας η οποία είχε τη σύμβαση έργου με την Επιτροπή. Όταν η σύμβαση κατακυρώθηκε σε διαφορετική εταιρεία, η νέα εταιρεία ανέλαβε την απασχόληση ολόκληρης της ομάδας ανάπτυξης συλλογικά. Υπήρχαν ρήτρες στις συμβάσεις της Επιτροπής που προέβλεπαν ότι το προσωπικό ανάπτυξης του συστήματος Systran θα μπορούσε να μεταφέρεται από έναν εργολήπτη σε άλλον και ότι η Επιτροπή αποφάσιζε ποιός θα απασχολείτο και θα καθόριζε τις διακοπές και τους μισθούς του προσωπικού.

Το 1996, η Επιτροπή σχεδίασε να περιορίσει την συμμετοχή της στο αναπτυξιακό πρόγραμμα Systran με αποτέλεσμα να υπάρξουν απολύσεις προσωπικού.

Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, ο κ. S. ισχυρίστηκε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε την ηθική αν όχι τη νομική ευθύνη απέναντι στην ομάδα ανάπτυξης που είχε μεταβεί στο Λουξεμβούργο μόνο προκειμένου να εργαστεί σε ένα όργανο απέναντι στο οποίο είχε εμπιστοσύνη και που τώρα αντιμετωπίζει το φάσμα της απόλυσης. Ισχυριζόταν ότι η Επιτροπή έπρεπε να προβλέψει ένα «θεσμικό» πλαίσιο για την ομάδα ανάπτυξης στο πλαίσιο των υπηρεσιών της, ή στο πλαίσιο του κέντρου μετάφρασης για τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η προσφυγή διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Εν ολίγοις, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής έθιγαν τα εξής σημεία:

Η Επιτροπή (ΓΔ XIII) διερεύνησε το θέμα της αυτόματης μετάφρασης ήδη από το 1975. Η δραστηριότητα αυτή ήταν κερδοφόρα και, κατά συνέπεια, συνεχίστηκε υπό τους κανόνες που συνήθως ισχύουν για αναπτυξιακά σχέδια με μία σειρά από συμβάσεις για την παροχή υπηρεσιών που χρηματοδοτούντο στο πλαίσιο διαφόρων πολυγλωσσικών σχεδίων δράσης.

Κατά την 20ετία αυτή, απαιτείτο εξαιρετικά εξειδικευμένο προσωπικό, ούτως ώστε, μολονότι υπήρχε η διαδικασία μέσω διαγωνισμών και εναλλαγής αναδόχων, κάποιο τμήμα του προσωπικού παρέμενε σταθερό όλα αυτά τα χρόνια.

Η διαθεσιμότητα κονδυλίων εξαρτάται από πολιτική απόφαση που λαμβάνεται από την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή της Κοινότητας. Η χορήγηση κονδυλίων σε κάποιο συγκεκριμένο ανάδοχο βασίζεται στις διαδικασίες που ορίζει ο Δημοσιονομικός Κανονισμός και άλλοι σχετικοί κανόνες. Οι συμβάσεις συνάπτονται για περιορισμένη χρονική περίοδο, που δεν υπερβαίνει τα 3 χρόνια.

Με βάση στα στοιχεία αυτά, οι εμπλεκόμενοι σε προγράμματα που εξαρτώνται από χρηματοδότηση από τον κοινοτικό προϋπολογισμό δεν μπορούν να προσδοκούν λογικά την επ' άπειρο χρηματοδότηση.

Το πρόγραμμα Systran κάλυψε μία ασυνήθη μακρά περίοδο στη φάση ανάπτυξης. Το έργο ήταν επίσης ασυνήθες, κατά την έννοια ότι η Επιτροπή παίζει επίσης κύριο ρόλο ως χρήστης του τελικού προϊόντος.

Αυτοί που απασχολούνταν στο έργο είχαν προειδοποιηθεί από την αλλαγή της διατύπωσης στις συμβάσεις εργασίας το 1984, όπου περιελήφθη η κάτωθι ρήτρα:

«σε καμία περίπτωση ο συμβαλλόμενος, λόγω της επίδοσης στα καθήκοντά του με βάση τη σύμβαση αυτή, μπορεί να ισχυριστεί ότι έχει αποκτήσει δικαίωμα ή οιαδήποτε ή άλλη υποχρέωση να προσληφθεί ως μέλος του μόνιμου προσωπικού των υπηρεσιών της Επιτροπής»

Το 1993, μετά τα συμπεράσματα ενός πάνελ εμπειρογνομόνων, διενεργήθηκε παρουσίαση του μέλλοντος της αυτόματης μετάφρασης στην Επιτροπή για ολόκληρο το προσωπικό του έργου, με τη σύσταση ότι θα έπρεπε να διαφοροποιηθούν στον τομέα της γλωσσικής μηχανικής και να μην εξαρτώνται αποκλειστικά από κοινοτική χρηματοδότηση.

Από το 1994, η Επιτροπή είχε εξηγήσει επανειλημμένως τις ευκαιρίες διαφοροποίησης στον συμβαλλόμενο και το προσωπικό του.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο κ. S. επαναλάμβανε λεπτομερώς τον αρχικό ισχυρισμό του. Οι παρατηρήσεις περιλάμβαναν επίσης ορισμένα συμπληρωματικά σημεία, στα οποία περιληπτικά συμπεριλαμβάνονται και τα εξής:

Η Επιτροπή ανέκαθεν είχε κατευθυντήριες γραμμές και κανόνες συμπεριφοράς σχετικά με τις σχέσεις της με εξωτερικούς ανάδοχους και φορείς παροχής υπηρεσιών προκειμένου να αποτραπούν καταχρήσεις και φαινόμενα νεποτισμού. Αυτά έθεταν

το όριο των συμβάσεων να μην υπερβαίνει τα τρία χρόνια. Η Επιτροπή εκουσίως χρησιμοποίησε τους διάφορους προσωρινούς αναδόχους του Systran για να παρακάμψει τα χρονικά όρια όσον αφορά τις υπηρεσίες του προσωπικού Systran.

Η συμβατική ρήτρα που αναφέρεται στις παρατηρήσεις της Επιτροπής αφορά τον ανάδοχο και όχι το προσωπικό του έργου. Το προσωπικό του έργου θεωρούσε ως ντε φάκτο εργοδότη την Επιτροπή. Αν το προσωπικό του έργου θεωρείται ο πραγματικός ανάδοχος τότε με βάση τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου η Επιτροπή αναλαμβάνει νομικές υποχρεώσεις έναντι του προσωπικού του έργου.

Η απόφαση

1 Ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή έπρεπε να προβλέψει «θεσμικό πλαίσιο» για την ομάδα ανάπτυξης

- 1.1 Η πρόσληψη υπαλλήλου ή μέλους του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πρέπει να διενεργείται μόνο σύμφωνα με τις διαδικασίες και τους όρους που ορίζει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης.
- 1.2 Η πρόσληψη του προσωπικού εξωτερικού ανάδοχου οι υπηρεσίες του οποίου δεν ζητούνται πλέον από την Επιτροπή δεν πρέπει να γίνονται σύμφωνα με τις διαδικασίες ή τις προϋποθέσεις που ορίζει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης.
- 1.3 Συνεπώς, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή είχε υποχρέωση να παράσχει θεσμικό πλαίσιο για την ομάδα ανάπτυξης του Systran στο πλαίσιο των υπηρεσιών της ή στο πλαίσιο του κέντρου μετάφρασης των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2 Η ασυνήθως μακρά περίοδος ανάπτυξης του προγράμματος Systran

- 2.1 Υπάρχουν κανόνες που περιορίζουν τη χρονική διάρκεια για την οποία επιτρέπεται σε προσωπικό από εταιρείες που παρέχουν υπηρεσίες στο πλαίσιο ειδικών προγραμμάτων («εξωτερικό προσωπικό») να εργάζονται στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής. Οι κανόνες αυτοί στοχεύουν ειδικά στο να αποτρέψουν την δημιουργία ντε φάκτο σχέσεων απασχόλησης εκτός του πλαισίου του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Παραβίαση των κανόνων αυτών μπορεί να αποτελέσει περίπτωση κακής διοίκησης.
- 2.2 Από τις έρευνες συνάγεται πως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εργάστηκε επί σειρά ετών με το ίδιο προσωπικό ανάπτυξης του μεταφραστικού συστήματος Systran, μέσω διαφορετικών εταιρειών. Η Επιτροπή

αποδέχτηκε στις παρατηρήσεις της ότι η εν λόγω χρονική περίοδος ήταν ασυνήθως μακρά. Ωστόσο, με βάση τα στοιχεία που τέθηκαν στην διάθεση του Διαμεσολαβητή, δεν φαίνεται αυτό να συνιστά παραβίαση των κανόνων.

- 2.3 Για λόγους χρηστής διοίκησης, η Επιτροπή πρέπει να διασφαλίζει ότι το εξωτερικό προσωπικό θα λαμβάνει γνώση του καθεστώτος απασχόλησής του και των κανόνων που διέπουν τη χρήση εξωτερικού προσωπικού.
- 2.4 Στην περίπτωση του εξωτερικού προσωπικού που απασχολείται για ασυνήθως μακρά περίοδο και που αναπτύσσει ένα σημαντικό προϊόν για την Επιτροπή ως τελικό χρήστη, η Επιτροπή έχει ιδιαίτερη ευθύνη να λάβει θετικά μέτρα προκειμένου να αποφευχθεί ο προβλεπόμενος κίνδυνος, το εξωτερικό προσωπικό να παραπλανηθεί σχετικά με τις μελλοντικές του προοπτικές.
- 2.5 Με βάση το υλικό που συνέλεξε ο Διαμεσολαβητής, φαίνεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε από το 1979 έως το 1993 τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι το προσωπικό ανάπτυξης του Systran θα συνειδητοποιούσε ότι τα σχέδια της σταδιοδρομίας του δεν θα έπρεπε να επαφίονται αποκλειστικά στη συνέχιση του προγράμματος Systran.
- 2.6 Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή σχετικά με το θέμα της εν λόγω καταγγελίας δεν απέδειξαν ότι η σταδιοδρομία του προσωπικού ανάπτυξης του Systran επλήγη λόγω της ασυνήθως μακράς περιόδου ανάπτυξης του Systran. Επιπλέον, τα στοιχεία που συγκέντρωσε ο Διαμεσολαβητής, αφορούν ειδική περίοδο που ολοκληρώθηκε το 1993. Συνεπώς, δεν είναι ορθό ο Διαμεσολαβητής να επιζητήσει φιλικό διακανονισμό γι' αυτή την πτυχή της υπόθεσης.

3 Ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή έχει υποχρεώσεις έναντι του προσωπικού ανάπτυξης με βάση τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου

- 3.1 Ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή έχει υποχρεώσεις έναντι του προσωπικού ανάπτυξης του προγράμματος με βάση την νομοθεσία του Λουξεμβούργου θέτει ερωτήματα που άπτονται του εθνικού δικαίου και μπορούν να δημιουργήσουν διαφωνίες σε σχέση με γεγονότα και την ερμηνεία τους.
- 3.2 Τα θέματα αυτά μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά από αρμόδιο δικαστήριο που θα έχει τη δυνατότητα να ακούσει μαρτυρίες και να αξιολογήσει αντιφατικά στοιχεία επί γεγονότων και τη σχετική εθνική νομοθεσία.

- 3.3 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν φαίνεται να δικαιολογείται περαιτέρω έρευνα σε σχέση με τον ισχυρισμό αυτό από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Συμπέρασμα

Με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις, κρίνεται απαραίτητο να διατυπωθούν οι κάτωθι κριτικές παρατηρήσεις:

Από απόψεως χρηστής διοίκησης, η Επιτροπή θα έπρεπε να διασφαλίσει το εξωτερικό προσωπικό θα έχει επίγνωση του καθεστώτος απασχόλησής του και των κανόνων που διέπουν τη χρήση εξωτερικού προσωπικού.

Στην περίπτωση του εξωτερικού προσωπικού που απασχολείται για ασυνήθως μακρά χρονική περίοδο και που αναπτύσσει ένα σημαντικό προϊόν για την Επιτροπή ως τελικό χρήστη, η Επιτροπή έχει ιδιαίτερη ευθύνη να λάβει θετικά μέτρα προκειμένου να αποτραπεί ο διαβλεπόμενος κίνδυνος το εξωτερικό προσωπικό να παραπλανηθεί όσον αφορά τις μελλοντικές του προοπτικές.

Με βάση τα στοιχεία που τέθηκαν στην διάθεση του Διαμεσολαβητή, φαίνεται πως η Επιτροπή δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα από το 1979 έως το 1993 για να διασφαλίσει ότι το προσωπικό ανάπτυξης του Systran είχε λάβει γνώση ότι ο σχεδιασμός της σταδιοδρομίας τους δεν θα έπρεπε να βασίζεται στη συνέχιση του προγράμματος Systran.

Οι έρευνες που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής σε σχέση με την καταγγελία αυτή, δεν συγκέντρωσαν στοιχεία που να πιστοποιούν ότι η σταδιοδρομία του προσωπικού ανάπτυξης του Systran επλήγη λόγω της ασυνήθως μακράς περιόδου ανάπτυξης του Systran. Επιπλέον, τα ευρήματα του Διαμεσολαβητή αφορούσαν συγκεκριμένη χρονική περίοδο που τερματίστηκε το 1993. Συνεπώς, δεν είναι ορθό ο Διαμεσολαβητής να επιζητήσει τον φιλικό διακανονισμό σε σχέση με αυτή την πτυχή της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ: ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «LIFE»

Απόφαση επί της καταγγελίας 555/17.4.96/ALDM/ES/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Μ προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή τον Απρίλιο του 1996 εξ ονόματος του δημοτικού συμβουλίου της Κοιλάδας Ισάμπα της Ναβέρα, στην Ισπανία, κατά της ΓΔ ΧΙ της Επιτροπής.

Η πραγματική κατάσταση που αφορούσε την εν λόγω καταγγελία απέρρεε από τη δράση της Επιτροπής για την προστασία της φαιάς άρκτου που ζεί στην περιοχή των Πυρηναίων, μέσω οικονομικής ενίσχυσης στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE.

Το 1995, οι τοπικές και περιφερειακές οργανώσεις στις οποίες διοχετεύονταν η κοινοτική βοήθεια συζήτησαν την περίπτωση κατάρτισης μιας συμφωνίας συνεργασίας. Το συμβούλιο της Κοιλάδας Roncal δεν συμφώνησε με τα μέτρα που τέθηκαν στη συμφωνία, καθόσον, με βάση αυτά, θα περιοριζόταν ο έλεγχος του Συμβουλίου στη διαχείριση των φυσικών πόρων της περιοχής. Ως εκ τούτου, το δημοτικό συμβούλιο της Κοιλάδας Ισάμπα, που συμμετέχει στην Κοιλάδα του Roncal, αποφάσισε να μη συμμετάσχει στις δράσεις που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE.

Η θέση αυτή του δημοτικού συμβουλίου επικρίθηκε από τον Δρ. Ρ., που δημοσίευσε δηλώσεις που φάνηκαν να απηχούν τις ανησυχίες των υπηρεσιών της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων απευθύνθηκε επανειλημμένως εγγράφως στην ΓΔ ΧΙ ζητώντας, μεταξύ άλλων:

- (i) το δημοτικό συμβούλιο της Κοιλάδας Ισάμπα να θεωρηθεί μέρος σε κάθε κοινοτική πρωτοβουλία που έχει σχέση με την προστασία της φαιάς αρκούδας και το συμβούλιο να αναλάβει την διαχείριση οιασδήποτε πρωτοβουλίας αναληφθεί στο πλαίσιο των ορίων του·
- (ii) η ΓΔ ΧΙ να διαβιβάσει στο δημοτικό συμβούλιο την απόφαση ή την έκθεση που κατήρτισαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής στην οποία, σύμφωνα με πληροφορίες που δημοσίευσε ο Δρ. Ρ., είχαν διατυπώσει επικριτικές παρατηρήσεις σχετικά με την τοποθέτηση του δημοτικού συμβουλίου.

Ο καταγγέλλων ισχυριζόταν ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει δεόντως στα ερωτήματα αυτά.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Περιληπτικώς, οι παρατηρήσεις της ήταν οι εξής:

Η Επιτροπή είχε ήδη απαντήσει σε όλα τα θέματα που έθετε ο κ. Μ.

Στις επιστολές που απεστάλησαν από την Επιτροπή στον κ. Μ., τον ενημέρωναν ότι ορισμένα από τα θέματα που έθετε αφορούσαν αποκλειστικά τα κράτη μέλη.

Προκειμένου να εφαρμοστεί η κοινοτική πολιτική στον τομέα της προστασίας της φύσης, η Επιτροπή πρέπει να συνεργάζεται με τις αρχές που ορίζουν τα κράτη μέλη. Κατ' εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, οι αρχές αυτές είναι τα εθνικά όργανα που είναι αρμόδια για τα θέματα αυτά.

Δεν υπάρχει σχέση μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και του Δρ. Ρ., ανεξαρτήτως της εξαιρετικής επιστημονικής εκτιμήσεως που χαίρει το εν λόγω άτομο.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιβάστηκαν στον κ. Μ. με πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις εάν το επιθυμούσε. Δεν παρελήφθησαν παρατηρήσεις.

Η απόφαση

Με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατέληξε στα εξής συμπεράσματα:

1 Ενδεχόμενη συμμετοχή του δημοτικού συμβουλίου της Κοιλάδας Ισάμπα στην επιλογή και διαχείριση των προγραμμάτων LIFE

Ο κανονισμός 1973/92 του προγράμματος LIFE, θέτει τα κράτη μέλη σε ενδιάμεσο ρόλο μεταξύ Κοινότητας και οιοδήποτε τρίτου μέρους. Έτσι λοιπόν, η βασική ευθύνη για τον καθορισμό των προτεραιοτήτων μεταξύ των ενδεχομένων έργων καθώς και η μεταπαρακολούθησή τους επαφίεται κατά βάση στα κράτη μέλη. Λόγω της ειδικής αυτής θέσης, τα κράτη μέλη βρίσκονται σε πολύ καλή θέση προκειμένου να συντονίσουν τον ρόλο των διαφόρων εθνικών αρχών που εμπλέκονται στην εφαρμογή ή διαχείριση των έργων κοινοτικής χρηματοδότησης.

Μολονότι, συνεπώς, ο ρόλος της είναι μάλλον περιορισμένος, η Επιτροπή έχει ευθύνες έναντι των φορέων ή των ατόμων που επηρεάζονται από τα κοινοτικής χρηματοδότησης έργα. Πρέπει να τα ενημερώνει δεόντως σχετικά με τη φύση του χρηματοδοτικού της ρόλου

και να τους αναφέρει τους κατάλληλους διαύλους σε εθνικό επίπεδο που είναι αρμόδιοι για το χειρισμό των παρατηρήσεων τους.

Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στα αιτήματα του καταγγέλλοντος θα έπρεπε να έχουν υπεισέλθει σαφέστερα και ενδεδειγμένα στις εξουσίες του οργάνου όσον αφορά την εφαρμογή του προγράμματος LIFE, καθώς και στους κατάλληλους εθνικούς διαύλους στους οποίους θα έπρεπε να απευθυνθεί ο καταγγέλλων για να ζητήσει επίλυση του προβλήματος.

2 Δημόσιες δηλώσεις τρίτων στο δημοτικό συμβούλιο της Isaba Valley

Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι υπηρεσίες της δεν είχαν σχέση με τον Δρ. Ρ. Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν απεκάλυψαν στοιχεία που να αντιβαίνουν στη δήλωση της Επιτροπής.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή σε σχέση με την εν λόγω καταγγελία, κρίθηκε αναγκαίο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Η Επιτροπή έχει ευθύνες έναντι φορέων ή μεμονομένων ατόμων που επηρεάζονται από έργα κοινοτικής χρηματοδότησης. Θα πρέπει να τους ενημερώνει δεόντως σχετικά με τη φύση του χρηματοδοτικού της ρόλου και να τους υποδεικνύει τους κατάλληλους διαύλους σε εθνικό επίπεδο για τον χειρισμό των παρατηρήσεων του.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στα αιτήματα του καταγγέλλοντος θα έπρεπε να έχουν εξηγήσει σαφέστερα και πιο εμπεριστατωμένα τις εξουσίες του οργάνου όσον αφορά την εφαρμογή του προγράμματος LIFE, καθώς και τους κατάλληλους εθνικούς διαύλους στους οποίους θα μπορούσε να απευθυνθεί ο καταγγέλλων για να ζητήσει επίλυση του προβλήματος.

Γεδομένου ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν ορθό να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΑΜΟΙΒΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΕ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 606/22.5.96/ΑΗ/ΥΚ/ΛΗ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Μάιο του 1996, η κ. Η. κατήγγειλε στον Διαμεσολαβητή την υπερβολική καθυστέρηση στην καταβολή της αμοιβής και των εξόδων στα οποία είχε υποβληθεί για εργασία που είχε αναλάβει για λογαριασμό της Επιτροπής Ασφάλειας και Υγείας Ορυχείων και Λοιπών Εξορυκτικών Βιομηχανιών. Ειδικότερα, κατά την ημερομηνία υποβολής της καταγγελίας, στις 15 Μαΐου 1996, η κ. Η. δεν είχε εξοφληθεί τιμολόγιο που είχε υποβληθεί στις 13 Δεκεμβρίου 1995, μολονότι η σύμβαση όριζε την εξόφληση εντός 60 ημερών.

Η κ. Η παραπονείτο επίσης και για το γεγονός ότι τα τηλεομοιότυπα που είχε αποστείλει σχετικά με το εν λόγω θέμα δεν απαντήθηκαν.

Η εξέταση**Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Περιληπτικώς, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ήταν οι εξής:

Το πρώτο τιμολόγιο που εκδόθηκε από την καταγγέλλουσα τον Σεπτέμβριο του 1995 δεν ήταν σύμφωνο με τους δημοσιονομικούς κανόνες. Η καταγγέλλουσα υπέβαλε αναθεωρημένο τιμολόγιο στις αρχές του 1996. Καθόσον το οικονομικό έτος είχε αλλάξει, το αρμόδιο τμήμα έπρεπε να κινήσει εκ νέου την οικονομική διαδικασία από την φάση της δέσμευσης, καθόσον οι ζητούμενες πιστώσεις παραγράφονται στο τέλος κάθε έτους.

Η πληρωμή με βάση τη σύμβαση καθυστέρησε επίσης και για διοικητικούς λόγους και, τελικώς, εξωφλήθη στο δεύτερο εξάμηνο του 1996.

Η Επιτροπή ανέφερε επίσης τα εξής:

«Όσον αφορά τον διάλογο μεταξύ υπαλλήλων και της καταγγέλλουσας, λόγω του ότι δεν διαβιβάστηκαν από τα τμήματα που χειρίστηκαν το εν λόγω θέμα πληροφορίες ή αυτές έφθασαν πολύ καθυστερημένα, δεν ήταν δυνατόν να παρασχθεί λεπτομερής εξήγηση.»

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής διαβιβάστηκαν στην κ. Η. Περιληπτικά, οι παρατηρήσεις της επεσήμαιναν τα εξής σημεία:

Οι παρατηρήσεις αναφέρονταν μόνο στο θέμα της αμοιβής με βάση τη σύμβαση και όχι στις καθυστερήσεις για την καταβολή των εξόδων.

Η Επιτροπή δεν είχε δώσει λεπτομερή εξήγηση σχετικά με την καθυστέρηση που σημειώθηκε στην καταβολή της αμοιβής. Το αναθεωρημένο τιμολόγιο υπεβλήθη ταχυδρομικά και με τηλεομοιότυπο στις 13 Δεκεμβρίου 1995 και όχι στις αρχές του 1996.

Η αμοιβή εισπράχθηκε τελικά στις 4 Οκτωβρίου 1996, περισσότερο από εννέα μήνες μετά την υποβολή των τιμολογίων.

Η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει προσφέρει αποζημίωση για την καθυστέρηση στην καταβολή της αμοιβής και των δαπανών.

Περαιτέρω έρευνες

Από την εξέταση των παρατηρήσεων της Επιτροπής και της καταγγέλλουσας διαπιστώνεται ότι ορισμένες πτυχές της καταγγελίας παρέμειναν αναπάντητες. Ο Διαμεσολαβητής απευθύνθηκε συνεπώς και πάλι στην Επιτροπή περιλαμβάνοντας τις παρατηρήσεις και ερωτώντας ειδικότερα αν η Επιτροπή προτίθετο να προσφέρει οικονομική αποζημίωση.

Στην απάντησή της η Επιτροπή:

ζητούσε συγγνώμη για την καθυστέρηση της τελικής εξόφλησης των εξόδων·

αναλάμβανε να καταβάλει προσπάθεια να διασφαλίσει ώστε τέτοιες καθυστερήσεις να μην επαναληφθούν και πάλι στο μέλλον·

δήλωνε ότι είχε προσφέρει 245 Ecu ως αποζημίωση για την καθυστέρηση.

Η κ. Η επιβεβαίωσε στον Διαμεσολαβητή ότι είχε αποδεχθεί την εξήγηση και ήταν ικανοποιημένη από την καταβολή της αποζημίωσης. Δήλωσε ωστόσο ότι η προσφορά της Επιτροπής για αποζημίωση υποβλήθη στις 11 Απριλίου και έγινε αποδεκτή στις 12 Απριλίου, και ενώ της είχε παρασχεθεί διαβεβαίωση ότι η καταβολή θα γινόταν το αργότερο εντός 30 ημερών, αυτή ουσιαστικά κατεβλήθη στις 23 Ιουνίου.

Η κ. Η. εξέφρασε επίσης την ευχή η καταγγελία της να οδηγήσει σε βελτίωση της αποτελεσματικότητας της Επιτροπής πράγμα που θα ήταν

προς όφελος όχι μόνον αυτής της ίδιας αλλά και πολλών άλλων που βρίσκονται σε παρεμφερή θέση.

Η απόφαση

1 Καθυστερημένη πληρωμή εξόδων

Η Επιτροπή αναγνώρισε και ζήτησε συγγνώμη για την αναιτιολόγητη καθυστέρηση στην καταβολή των εξόδων της προσφεύγουσας. Για την καθυστέρηση αυτή κατέβαλε αποζημίωση.

Αυτή η πτυχή της καταγγελίας φαίνεται λοιπόν να έχει διευθετηθεί εκ μέρους της Επιτροπής ικανοποιητικά για την καταγγέλλουσα.

2 Καθυστερημένη πληρωμή αμοιβής

2.1 Όταν υπεβλήθη η αρχική καταγγελία, η οφειλόμενη αμοιβή με βάση τη σύμβαση δεν είχε καταβληθεί. Με βάση τα στοιχεία που παρέθεσε η καταγγέλλουσα, και τα οποία η Επιτροπή είτε επιβεβαίωσε είτε δεν αμφισβήτησε, η εξόφληση έγινε τελικά πάνω από 9 μήνες μετά την υποβολή του σχετικού τιμολογίου, ενώ σύμφωνα με τη σύμβαση η πληρωμή θα έπρεπε να έχει γίνει εντός 60 ημερών. Η Επιτροπή δεν έδωσε ικανοποιητική εξήγηση για την καθυστέρηση αυτή, ούτε ζήτησε συγγνώμη.

2.2 Συνεπώς, αυτή η πτυχή της καταγγελίας δεν είχε επιλυθεί. Η Επιτροπή υπελείφθη των προτύπων της χρηστής διοίκησης καταβάλλοντας την πληρωμή 7 μήνες αργότερα απ' ό,τι θα έπρεπε να είχε πράξει σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης με την καταγγέλλουσα.

3 Παράλειψη απάντησης σε αλληλογραφία

3.1 Η Επιτροπή φαίνεται να αναγνωρίζει ότι παρέλειψε να χειριστεί ικανοποιητικά την αλληλογραφία της καταγγέλλουσας. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν έδωσε ικανοποιητική εξήγηση σχετικά με την παράλειψη που σημειώθηκε ούτε ζήτησε συγγνώμη για αυτό.

3.2 Αυτή, συνεπώς, η πτυχή της καταγγελίας ισχύει. Η Επιτροπή υπελείφθη των προτύπων της χρηστής διοίκησης παραλείποντας να απαντήσει στην αλληλογραφία της καταγγέλλουσας.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες που διενήργησε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής σε σχέση με την καταγγελία αυτή, φαίνεται αναγκαίο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Η Επιτροπή υπελείφθη των προτύπων της χρηστής διοίκησης καταβάλλοντας την πληρωμή περισσότερο από 7 μήνες αργότερα απ' ό,τι θα έπρεπε να είχε πράξει σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης με την καταγγέλλουσα και παραλείποντας να απαντήσει στην αλληλογραφία της.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτές οι πτυχές της υπόθεσης αφορούσαν διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επεσήμανε την ανακοίνωση των επιτρόπων GRADIN και LIIKANEN, με τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου, σχετικά με χρονικά περιθώρια για τις πληρωμές της Επιτροπής και τους τόκους που πρέπει να καταβάλλονται σε καθυστερημένες πληρωμές (SEC (97) 1205, 10 Ιουνίου 1997). Από την ανακοίνωση προκύπτει ότι η Επιτροπή προσπαθεί να περιορίσει τις καθυστερήσεις των πληρωμών και προτείνει την καταβολή τόκων σε περιπτώσεις καθυστερήσεων.

Ο Διαμεσολαβητής θα επανεξετάσει την κατάσταση όσον αφορά τις προσφυγές σε βάρος της Επιτροπής που αφορούν καθυστερημένες πληρωμές αμοιβών και εξόδων, προκειμένου να εξετάσει το κατά πόσον είναι σκόπιμο να αναληφθεί μία εξέταση ίδιας πρωτοβουλίας για το θέμα αυτό.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ: ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΟΥ ΥΠΕΒΛΗΘΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόφαση επί της καταγγελίας 620/3.6.96/DH/DK/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. Η. από την Δανία, προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή τον Ιούνιο του 1996 υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή δεν είχε αντιμετωπίσει ορθά την καταγγελία που είχε υποβάλει σε αυτήν κατά των δανικών αρχών. Στην καταγγελία του προς την Επιτροπή ισχυριζόταν ότι οι δανικές αρχές είχαν παραβιάσει την οδηγία 83/515/ΕΟΚ και είχαν παραλείψει να μεταφέρουν το άρθρο 23 του Κανονισμού 4028/86/ΕΟΚ, που αμφότερα αναφέρονται στο αλιευτικό τομέα. Στην απάντησή του προς τον κ. Η. η Επιτροπή ανέφερε ότι η εξέταση της καταγγελίας δεν κατέληξε στη διαπίστωση παραβίασης της κοινοτικής νομοθεσίας.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Εν ολίγοις, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ήταν οι εξής:

Το αντικείμενο της καταγγελίας αναφέρεται σε απόφαση της Επιτροπής με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ.

Υπάρχει νομολογία σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή έχει διακριτική ευχέρεια σε σχέση με αυτό, που αποκλείει τη δυνατότητα ιδιωτών να προσφύγουν στο Δικαστήριο. Αποφασίζοντας να μην κινήσει διαδικασία για την υπόθεση αυτή, η Επιτροπή ενήργησε στο πλαίσιο των εξουσιών της σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

Ο στόχος των διατάξεων της οδηγίας, την οποία η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάζει η Δανία, είναι να καταγραφούν οι λεπτομερείς προϋποθέσεις για την χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης, σε περίπτωση που το κράτος μέλος αποφασίσει να θεσπίσει σχέδιο οικονομικής ενίσχυσης. Εφόσον η Δανία δεν έχει καταρτίσει σχέδιο οικονομικής ενίσχυσης, δεν υπάρχει παραβίαση. Όσον αφορά το άρθρο 23 του Κανονισμού 4028/86, υπάρχει εδραιωμένη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη δεν είναι υποχρεωμένα να μεταφέρουν διατάξεις ενός κανονισμού καθόσον οι κανονισμοί εφαρμόζονται απευθείας ως νομοθεσία στα κράτη μέλη.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντα

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του και ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να κινήσει δικαστική διαδικασία κατά της Δανίας.

Η απόφαση

Στην εκτίμηση του σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής κατ' αρχάς υπενθυμίζει ότι η Συνθήκη ΕΚ του δίνει το δικαίωμα να εξετάσει ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης μόνο σχετικά με τις δραστηριότητες των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Ο Διαμεσολαβητής δεν έχει δικαίωμα να διερευνήσει δραστηριότητες εθνικών αρχών ούτε να κινήσει δικαστικές διαδικασίες κατά κρατών μελών.

Η αναφορά στις παρατηρήσεις της Επιτροπής στις διακριτικές εξουσίες της με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ δεν έχει καμία σχέση. Από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής απορρέει σαφώς ότι θεωρούσε πως δεν σημειώθηκε παραβίαση εκ μέρους της Δανίας στην εν λόγω υπόθεση.

Κατά συνέπεια, δεν τίθεται θέμα διακριτικής ευχέρειας για κίνηση διαδικασίας στο πλαίσιο του άρθρου 169.

Όσον αφορά την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι η ύπατη αρχή ερμηνείας της κοινοτικής νομοθεσίας είναι το Δικαστήριο. Δεν υπάρχουν εν προκειμένω στοιχεία για την υπόθεση που να πιστοποιούν ότι η εκτίμηση της Επιτροπής ήταν εσφαλμένη.

Όσον αφορά τον χειρισμό της καταγγελίας εκ μέρους της Επιτροπής, φαίνεται πως η Επιτροπή την εξέτασε και απέστειλε στον κ. Η. απάντηση σχετικά με τις καταγγελίες του. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν είχε διαβιβάσει στον κ. Η. το σκεπτικό του συμπεράσματος ότι η Δανία δεν είχε παραβιάσει τις εν λόγω διατάξεις, έως ότου αυτός προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή. Αν είχε παράσχει νωρίτερα το σκεπτικό, η ανάγκη καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή δεν θα είχε ανακύψει. Ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει συνεπώς την κριτική παρατήρηση προς την Επιτροπή όσον αφορά το ότι θα έπρεπε να έχει κοινοποιήσει στον καταγγέλλοντα το σκεπτικό στην απάντηση που έδωσε στην καταγγελία.

Καθόσον η Επιτροπή εν συνεχεία διεβίβασε στον καταγγέλλοντα το σκεπτικό, δεν αιτιολογείται περαιτέρω έρευνα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ «ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ»

Απόφαση επί της καταγγελίας 630/6.6.96/CJ/UK/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. C. ήταν πρόεδρος μίας επιτροπής που διοργάνωσε το παγκόσμιο πρωτάθλημα ιστιοπλοΐας ατόμων με ειδικές ανάγκες στο HB τον Αύγουστο του 1994. Τον Νοέμβριο του 1993, απευθύνθηκε σε ένα οργανισμό με έδρα τις Κάτω Χώρες, τον FIPA (Ίδρυμα Διεθνούς Συνεργασίας για Έργα και Άλλες Δραστηριότητες Ανθρωπιστικής Φύσεως), ζητώντας επιχορήγηση για τη διοργάνωση. Το Μάρτιο του 1994, ο FIPA προσέφερε οικονομική βοήθεια από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή που αντιστοιχούσε στο 18% των συνολικών επιτρεπόμενων εξόδων, μέχρι του ποσού των 7.130 Ecu. Η προσφορά αυτή υπόκειτο σε όρους, συμπεριλαμβανομένης και της δημόσιας κοινοποίησης της υποστήριξης της Επιτροπής και της υποβολής ελεγμένων λογαριασμών μέχρι την 30ή Νοεμβρίου 1994. Η καταβολή θα γινόταν μόνο αφού η Επιτροπή θα είχε παραλάβει και εγκρίνει τους λογαριασμούς.

Ο κ. C. ζήτησε από την FIPA προκαταβολή, προκειμένου να αποφευχθεί καταβολή τόκων δανείου. Το αίτημα δεν έγινε δεκτό και, εν συνεχεία, προσέφυγε σε δανεισμό.

Το Νοέμβριο του 1994, ο κ. C. υπέβαλε ελεγμένους λογαριασμούς στην FIPA. Ωστόσο, παρά τις αλληπάλληλες τηλεφωνικές επικοινωνίες, δεν κατεβλήθη ποσό μέχρι τον Μάιο του 1995. Η πληρωμή ήταν μικρότερη από το αρχικά μέγιστο προσφερθέν ποσό. Λόγω της καθυστέρησης, η επιτροπή διοργάνωσης αποφάσισε τελικά να προβεί σε άλλες ρυθμίσεις προκειμένου να διακανονίσει το εκκρεμές δάνειο και ενημέρωσε την FIPA ότι δεν χρειαζόταν άλλη επιχορήγηση.

Τον Ιούνιο του 1996, ο κ. C. και η Δρ. Caroline JACKSON, μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εξ ονόματός του, παραπονέθηκαν για το γεγονός ότι:

- 1 η αναδρομική καταβολή επιχορήγησης έχει ως αποτέλεσμα περιττό επιπλέον κόστος·
- 2 ήταν άδικο εκ μέρους της Επιτροπής να ζητεί δημόσια αναγνώριση όταν δεν παρέχει οριστική υπόσχεση για χορήγηση χρηματοδότησης·
- 3 κακώς υπήρξε άρνηση καταβολής ολόκληρου του ποσού·
- 4 σημειώθηκε περιττή καθυστέρηση της καταβολής.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Η Επιτροπή ξεκίνησε τις παρατηρήσεις της επισημαίνοντας ότι συχνά χρησιμοποιεί ενδιάμεσους οργανισμούς όπως ο FIPA για τη διαχείριση ειδικών προγραμμάτων ενίσχυσης.

Συνοπτικά, η Επιτροπή προέβη στις εξής παρατηρήσεις σε σχέση με τις 4 πτυχές της καταγγελίας:

- 1 Ο κ. C. ενημερώθηκε από την FIPA ότι οι τόκοι του δανείου μπορούσαν να περιληφθούν στο παθητικό των λογαριασμών του οργανισμού. Με ικανοποίηση υπέγραψε τη σύμβαση και προχώρησε στην αίτηση για χορήγηση οικονομικής βοήθειας.
- 2 Οι ρήτρες που απαιτούν τη δημόσια αναγνώριση της κοινοτικής ενίσχυσης αποτελούν συνήθη πρακτική. Υπάρχει οριστική υπόσχεση για τη χορήγηση χρηματοδότησης αν ο ενδιαφερόμενος οργανισμός σεβαστεί τους όρους της σύμβασης.

- 3 Με βάση τους λογαριασμούς που υπεβλήθησαν στον FIPA, η καταβολή του αρχικού ποσού που χορηγήθηκε στον κ. C. (7.130 Ecu) θα έπρεπε να οδηγήσουν σε «κέρδος», καθόσον τα έσοδα ήταν υψηλότερα των εξόδων. Με βάση το άρθρο 3.1 της σύμβασης του FIPA με την Επιτροπή αυτό απαγορεύεται. Επιπλέον, η ρήτρα αριθ. 6 της σύμβασης του κ. C. με τον FIPA επιφυλάσσει το δικαίωμα «άρσης κάθε οικονομικής βοήθειας, αν ο ισολογισμός εσόδων εξόδων δεν αιτιολογεί τη χρήση οικονομικής βοήθειας». Η ανάγκη να μην υπάρχει κέρδος είχε εκ των προτέρων αποσαφηνιστεί προφορικά στον κ. C. από τον FIPA. Τον Μάιο του 1995, ο FIPA κατέβαλε στον κ. C. προκαταβολή 40% του αρχικώς χορηγηθέντος ποσού (2852 Ecu). Εν συνεχεία, προσφέρθηκε στον κ. C. τελική πληρωμή 2.155 Ecu, δηλαδή το υπόλοιπο του ποσού της χορηγηθείσας ενίσχυσης μείον το προφανές «κέρδος» που εμφανιζόταν στους λογαριασμούς και την ήδη εισπραχθείσα προκαταβολή. Ο κ. C. αρνήθηκε να αποδεχθεί την τελική πληρωμή που του προσφέρθηκε.
- 4 Σύμφωνα με τη σύμβαση μεταξύ της Επιτροπής και του FIPA, οι οικονομικές δηλώσεις της τελευταίας πρέπει να υποβάλλονται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994. Στην πράξη, αυτή ελήφθη μόλις στις 12 Σεπτεμβρίου 1995. Η καθυστέρηση αυτή μπορεί να είχε αρνητικές επιπτώσεις για οργανισμούς που αναμένουν πληρωμές από τον FIPA. Η ευθύνη για την καθυστέρηση επαφίεται κυρίως στον FIPA.

Στα τέλη του 1994, η Επιτροπή αποφάσισε να εφαρμόσει αυστηρότερα τις υφιστάμενες ρυθμίσεις για την πληρωμή οικονομικής ενίσχυσης. Μέχρι τότε, κάθε μεμονωμένος οργανισμός υπέβαλε την οικονομική του δήλωση στον FIPA όταν και όποτε μπορούσε. Εν συνεχεία ο FIPA τον διαβίβαζε στην ΓΔ Χ της Επιτροπής. Εφόσον διαπίστωνε την ορθότητα των λογαριασμών, η Επιτροπή κατέβαλε το αντίστοιχο ποσό στον FIPA ο οποίος με τη σειρά του, το διεβίβαζε στον οργανισμό. Η ρύθμιση αυτή επιβάρυνε με μεγάλο διοικητικό φόρτο τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Η οικονομική υπηρεσία της ΓΔ Χ αποφάσισε, συνεπώς, να εφαρμόσει μία νέα μέθοδο για το οικονομικό έτος 1994. Οι υποθέσεις δεν θα αντιμετωπίζονταν πλέον σε μεμονωμένη βάση. Ο FIPA θα εισέπραττε προκαταβολή 40% της συνολικής συνδρομής, αλλά το υπόλοιπο 60% θα το λάμβανε αφού υπέβαλε τους συνολικούς λογαριασμούς του.

Ο FIPA διαβίβασε την οικονομική δήλωση του κ. C. στην Επιτροπή με βάση τις παλιές ρυθμίσεις. Λόγω της νέας ρύθμισης, η ΓΔ Χ δεν ήλεγξε την οικονομική δήλωση, καθόσον είχε εντολή να ξεκινήσει τον έλεγχο μόνο εφόσον υποβληθεί η συνολική έκθεση δραστηριοτήτων της FIPA και οι λεπτομερείς λογαριασμοί.

Τα αλληπάλληλα τηλεφωνήματα του κ. C. απευθύνθηκαν στον FIPA και όχι στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για την καθυστέρηση, αλλά δήλωσε ότι τέτοιες προβληματικές περιπτώσεις είναι σπάνιες. Η Επιτροπή δήλωσε επίσης ότι τόσο ο FIPA όσο και η ίδια η Επιτροπή, είχαν αποκομίσει ως συμπέρασμα από την περίπτωση αυτή την ανάγκη για σαφή επικοινωνία σε περίπτωση που προκύψουν προβλήματα.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του ο κ. C. περιέλαβε συνοπτικά και τα κάτωθι σημεία:

Καθήκον κάθε φιλανθρωπικής οργάνωσης είναι να χειρίζεται τα του οίκου της κατά τρόπο αποτελεσματικό από απόψεως κόστους. Αυτό δεν σημαίνει να αναλαμβάνεται υψηλότερο κόστος απλώς και μόνο επειδή ο λογαριασμός θα πληρωθεί από κάποιον άλλο οργανισμό. Ως φορολογούμενος, δεν αποδεχόταν τις τάσεις της Επιτροπής επί του θέματος αυτού.

Λόγω των καθυστερήσεων εκ μέρους του FIPA και της Επιτροπής, η τελική πληρωμή προσφέρθηκε μερικούς μήνες αφότου η οργάνωση είχε ήδη κλείσει μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της. Κατά συνέπεια, δεν υπήρχε δυνατότητα αποδοχής της.

Η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε ζητήσει συγγνώμη για την καθυστέρηση που σημειώθηκε.

Η απόφαση

1 Αναδρομική καταβολή

- 1.1 Η σύμβαση μεταξύ του καταγγέλλοντος και του FIPA προέβλεπε μόνο αναδρομική καταβολή της χορηγούμενης ενίσχυσης. Συνεπώς, φαίνεται πως ο FIPA είχε τη δυνατότητα να αρνηθεί την πληρωμή προκαταβολής και, κατά συνέπεια, δεν σημειώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά αυτή την πτυχή της καταγγελίας.
- 1.2 Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος θέτουν το γενικό θέμα ότι η αναδρομική πληρωμή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα αυξημένο κόστος για τον κοινοτικό φορολογούμενο. Διευκρινίζοντας τους οικονομικούς όρους της κοινοτικής επιχορήγησης, η Επιτροπή πρέπει να συμμορφώνεται προς τον Δημοσιονομικό Κανονισμό, συμπεριλαμβανομένης και της υποχρέωσης για χρηστή οικονομική διαχείριση. Οι δραστηριότητες της Επιτροπής υπόκεινται σε έλεγχο όσον αφορά το θέμα αυτό από το Ελεγκτικό Συνέδριο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Συνεπώς, δεν φαίνεται ότι υπάρχει λόγος

ο Διαμεσολαβητής να υπεισέλθει στη διερεύνηση του γενικού αυτού θέματος.

2 Η προϋπόθεση αναγνώρισης της κοινοτικής επιχορήγησης

- 2.1 Φαίνεται ότι αποτελεί συνήθη πρακτική η απαίτηση για δημόσια αναγνώριση της κοινοτικής επιχορήγησης.
- 2.2 Η κοινοτική επιχορήγηση προβάλλεται σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης. Η υπόσχεση χρηματοδότησης είναι, συνεπώς, μάλλον υπό όρους παρά οριστική. Ωστόσο, από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής φαίνεται ότι θεωρεί πως η εκπλήρωση των όρων είναι στο πλαίσιο ελέγχου του δικαιούχου.
- 2.3 Δεν φαίνεται άδικη η πρακτική της Επιτροπής να επιζητεί δημόσια αναγνώριση για υπό όρους κοινοτική χρηματοδότηση αν εκπληρώνονται προϋποθέσεις οι οποίες βρίσκονται στο πλαίσιο ελέγχου του δικαιούχου.
- 2.4 Συνεπώς, δεν φαίνεται να διαπιστώνεται περίπτωση κακής διοίκησης όσον αφορά αυτή την πτυχή της καταγγελίας.

3 Το ποσό της καταβληθείσας επιχορήγησης

- 3.1 Με επιστολή του της 4 Ιουνίου 1995, ο κ. C. ευχαρίστησε τον FIPA για την καταβολή της προκαταβολής του 40% και δήλωσε ότι η επιτροπή διοργάνωσης: αποφάσισε να κλείσει τους λογαριασμούς· είχε προβεί σε εναλλακτικές ρυθμίσεις προκειμένου να διακανονίσει εκκρεμές δάνειο· δεν ζητούσε πλέον το υπόλοιπο της επιχορήγησης από τον FIPA. Συνεπώς, δεν φαίνεται να υπήρξε συμβατική διαφωνία μεταξύ του κ. C αφενός και του FIPA ή της Επιτροπής αφετέρου.
- 3.2 Από πλευράς Διαμεσολαβητή ορθό ήταν να εξεταστεί κατά πόσον, στις ρυθμίσεις που προέβη με τον καταγγέλλοντα σχετικά με το ποσό της καταβλητέας επιχορήγησης, η Επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με τις συνθήκες προδιαγραφές της χρηστής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης και της σαφούς νομικής βάσης των δράσεων της.
- 3.3 Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή εξηγούσε τη βάση επί της οποίας υπολογίστηκε η προσφερθείσα τελική πληρωμή. Το ποσό της αρχικής επιχορήγησης μειώθηκε κατά ποσό ίσο με το ποσό που οι λογαριασμοί του κ. C. εμφάνιζαν ως έσοδα υπερβαίνοντα τα έξοδα («κέρδος»). Αιτιολογώντας την μείωση αυτή, η Επιτροπή αναφέρθηκε στο άρθρο 3.1 της Σύμβασης FIPA με την Επιτροπή και την ρήτρα αριθ. 6 της σύμβασης του καταγγέλλοντος με την FIPA.

Ανέφερε επίσης ότι η FIPA κατέστησε σαφές στον κ. C προφορικά την ανάγκη να αποφεύγεται η παραγωγή «κέρδους».

- 3.4 Μία διάταξη στη σύμβαση μεταξύ FIPA και Επιτροπής δεν φαίνεται να αποτελεί νομική βάση για μείωση της πληρωμής που πρέπει να καταβληθεί με βάση τη σύμβαση μεταξύ FIPA και κ. C.
- 3.5 Η ρήτρα αριθ. 6 της σύμβασης του κ. C. με τον FIPA προέβλεπε «την άρση κάθε οικονομικής ενίσχυσης, αν η δήλωση εσόδων εξόδων δεν αιτιολογεί τη χρήση οικονομικής ενίσχυσης». Όπως αναφέρεται ανωτέρω στην παράγραφο 2.2, από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής απορρέει ότι θεωρεί πως η εκπλήρωση των όρων της σύμβασης για τη χορήγηση ενίσχυσης είναι στο πλαίσιο ελέγχου του δικαιούχου. Δεν θα μπορούσε να συνάδει με την προσέγγιση αυτή η ερμηνεία της ρήτρας αριθ. 6 της σύμβασης κατά τρόπο που να δίνει στον FIPA τη δυνατότητα να μειώσει την επιχορήγηση λόγω κάποιων όρων που δεν κατέστησαν σαφείς εκ των προτέρων στον δικαιούχο.
- 3.6 Ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η ανάγκη αποφυγής δημιουργίας «κέρδους» είχε καταστεί σαφής εκ μέρους της FIPA, δεν αντεκρούσθη από τον κ. C. Ωστόσο, οι συνήθεις πρακτικές της χρηστής διοίκησης απαιτούν ότι ο όρος που επιβάλλεται στο πλαίσιο μιας προσφοράς για χορήγηση ενίσχυσης πρέπει να αναφέρεται και εγγράφως, ούτως ώστε η ενδιαφερόμενη αρχή να έχει αποδείξεις ότι ο όρος αυτός κοινοποιήθηκε στον δικαιούχο της ενίσχυσης. Φαίνεται πως η Επιτροπή υπελείφθη των συνήθων προτύπων χρηστής διοίκησης στην εν λόγω περίπτωση, επαφιόμενη αποκλειστικά σε προφορική κοινοποίηση ενός τέτοιου όρου.
- 3.7 Επιπλέον, δεν είναι σαφές ότι μια προφορική ανακοίνωση μπορεί να αποτελέσει νομική βάση για τη συμβατική ισχύ ενός τέτοιου όρου. Η Επιτροπή δεν κατόρθωσε, συνεπώς, να καταδείξει ότι οι ενέργειες της σε σχέση με αυτή την πτυχή της υπόθεσης είχαν σαφή νομική βάση.

4 Διοικητική καθυστέρηση στην καταβολή πληρωμής

- 4.1 Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι οργανώσεις που ανέμεναν χρηματοδότηση μπορεί να επλήγησαν από το γεγονός ότι οι λογαριασμοί του FIPA, οι οποίοι θα έπρεπε να έχουν υποβληθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994, δεν υποβλήθηκαν παρά στις 12 Σεπτεμβρίου 1995. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η ευθύνη της καθυστέρησης οφείλεται κατά βάση στον FIPA.
- 4.2 Από την απάντηση της Επιτροπής απορρέει ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση του καταγγέλλοντος, η καθυστέρηση που σημειώθηκε οφείλεται στις νέες ρυθμίσεις που καθιέρωσε η Επιτροπή για την

έγκριση των λογαριασμών. Σύμφωνα με την Επιτροπή, ο FIPA διαβίβασε την οικονομική δήλωση του κ. C στην Επιτροπή με βάση τις παλαιές ρυθμίσεις. Λόγω των νέων ρυθμίσεων, η ΓΔ Χ δεν ήλεγξε την οικονομική δήλωση όταν παρελήφθη, αλλά είχε οδηγίες να αναμείνει μέχρις ότου η FIPA υπέβαλε τους δικούς της λογαριασμούς. Σύμφωνα με την Επιτροπή, τα αλληπάλληλα τηλεφωνήματα του κ. C σε σχέση με το θέμα απευθύνονταν στον FIPA και όχι στην Επιτροπή.

- 4.3 Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή εξέφρασε λύπη για την καθυστέρηση που σημειώθηκε. Συνεπώς, δεν φαίνεται αναγκαίο να υπάρξει περαιτέρω παρατήρηση εκ μέρους του Διαμεσολαβητή.

Συμπέρασμα

Η Επιτροπή ανέφερε στις παρατηρήσεις ότι τόσο η FIPA όσο και η Επιτροπή αποκόμισαν από την εν λόγω περίπτωση ότι υπάρχει ανάγκη ρητής κοινοποίησης όταν ανακύπτουν ενδεχόμενα προβλήματα. Ωστόσο, με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή σε σχέση με την εν λόγω καταγγελία, κρίνεται αναγκαίο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Οι συνήθεις πρακτικές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς απαιτούν όπως ο όρος που υποβάλλεται σε μία προσφορά χορήγησης ενίσχυσης θα πρέπει να αναφέρεται εγγράφως, ούτως ώστε η ενδιαφερόμενη αρχή να μπορεί να αποδεικνύει ότι ο όρος αυτός έχει κοινοποιηθεί στον δικαιούχο της επιχορήγησης. Φαίνεται πως η Επιτροπή υπελείφθη των συνήθων προτύπων χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς στην εν λόγω περίπτωση, επαφιόμενη αποκλειστικά στην προφορική κοινοποίηση του όρου αυτού. Επιπλέον, δεν είναι σαφές ότι η προφορική κοινοποίηση μπορεί να αποτελέσει νομική βάση για τη συμβατική εγκυρότητα ενός τέτοιου όρου. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι πράξεις της σε σχέση με αυτή την πτυχή της υπόθεσης είχαν σαφή νομική βάση.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης αφορά διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν ήταν σκόπιμο να επιζητηθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης

Συμπληρωματικές παρατηρήσεις

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής στην εν λόγω περίπτωση επεσήμαναν ότι συχνά χρησιμοποιεί ενδιάμεσους οργανισμούς για την διαχείριση ειδικών προγραμμάτων ενίσχυσης.

Σε ορισμένα σημεία, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής μπορούν να εκληφθούν ότι υπονοούν πως, σε περίπτωση που κάποιος ενδιαμέσος οργανισμός δεν ενεργήσει σύμφωνα με τα συνήθη πρότυπα χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, η Επιτροπή δεν έχει ευθύνη για την παράλειψη.

Συνεργαζόμενη στις έρευνες που διενεργεί ο Διαμεσολαβητής έχει ζωτική σημασία η Επιτροπή να διευκρινίζει ακριβώς το πού και πώς έχει σημειωθεί παράλειψη συμμόρφωσης προς τα συνήθη πρότυπα της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς. Αυτό μπορεί και πρέπει να περιλαμβάνει και την αποσαφήνιση, αν είναι απαραίτητο, ότι η παράλειψη οφείλεται σε ενδιαμέσο οργανισμό και όχι στις ίδιες τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Η Επιτροπή παραμένει ωστόσο υπεύθυνη για την ποιότητα της διαχείρισης που αναλαμβάνει μέσω ενδιαμέσου οργανισμού.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ: ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΤΩΝ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 659/24.6.96/AEKA/FIN/IJH κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο 1996, η Κεντρική Ένωση Ειδικών Κλάδων της ΑΚΑΒΑ (του Κεντρικού Εργατικού Συνδικάτου των Ακαδημαϊκών Επαγγελματιών της Φινλανδίας) κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την πρόσληψη Φινλανδών μεταφραστών και βοηθών μεταφραστών.

Η Ένωση ανέφερε ότι συνολικά 17 μεταφραστές που εργαζόντουσαν στην Εκπροσώπηση της Επιτροπής στο Ελσίνκι είχαν συμμετάσχει σε ανοιχτό διαγωνισμό που διοργανώθηκε από κοινού από την Επιτροπή και το ΕΚ και ότι απορρίφθηκαν 16 εξ αυτών.

Η Κεντρική Ένωση παραπονέθηκε για το ότι:

- 1 Οι υποψήφιοι δεν μπόρεσαν να αποκτήσουν πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια αξιολόγησης.
- 2 Δεν κοινοποιήθηκαν ούτε οι όροι για την επιλογή των διορθωτών ούτε τα ονόματά τους.
- 3 Σύμφωνα με τις πληροφορίες της, η μετάφραση του γαλλικού κειμένου υπέστη ιδιαίτερα αυστηρή μεταχείριση, δεδομένου ότι μόνο 2–3 μεταφραστές επελέγησαν για την προφορική εξέταση.

- 4 Χρειάζεται να ενταθεί η διαφάνεια, τόσο προς προστασία των νομικών δικαιωμάτων των υποψηφίων, όσο και για να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση.

Η Κεντρική Ένωση παρατηρούσε ότι, για λόγους οικονομίας, θα ήταν λογικότερο να επανεξεταστούν τα γραπτά των απορριφθέντων παρά να διοργανωθεί νέος διαγωνισμός.

Η έρευνα

Η καταγγελία διαβιάστηκε στην Επιτροπή και στο ΕΚ.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Συνοπτικά, η Επιτροπή παρατήρησε τα εξής:

- 1 Οι μεταφραστές της εκπροσώπησης της Επιτροπής στο Ελσίνκι είχαν προσληφθεί βάσει γραπτής μετάφρασης και συνέντευξης, και όχι βάσει ανοιχτού διαγωνισμού.
- 2 Η βασική αρχή που διέπει τους ανοιχτούς διαγωνισμούς είναι η ισότητα μεταχείρισης όλων των υποψηφίων.
- 3 Για κάθε διαγωνισμό διορίζεται Εξεταστική Επιτροπή, η οποία εργάζεται κατά τρόπο ανεξάρτητο και εμπιστευτικό. Η Εξεταστική Επιτροπή αποτελείται από εκπροσώπους της διοίκησης και των επιτροπών προσωπικού. Για να διαφυλαχθεί η ανεξαρτησία της Εξεταστικής Επιτροπής και για να αποφευχθεί η άσκηση εξωτερικών πιέσεων, δεν αποκαλύπτεται η ταυτότητα των μελών της.
- 4 Η Εξεταστική Επιτροπή ορίζει διορθωτές των γραπτών δοκιμασιών. Για να εξασφαλιστεί η υψηλή ποιότητα της αξιολόγησης, η Εξεταστική Επιτροπή ορίζει ως διορθωτές ικανούς και έμπειρους γλωσσολόγους. Κάθε γραπτό αξιολογείται ανεξάρτητα από τουλάχιστον δύο διορθωτές.
- 5 Κατά τη βαθμολόγηση των γραπτών εξασφαλίζεται η ανωνυμία των υποψηφίων.

Οι παρατηρήσεις του ΕΚ

Το ΕΚ προέβη, συνοπτικά, στις κάτωθι παρατηρήσεις:

- 1 Η Εξεταστική Επιτροπή διόρθωσε αμερόληπτα τα γραπτά των υποψηφίων. Κάθε γραπτό αξιολογείται από τουλάχιστον δύο διορθωτές, βάσει των κριτηρίων αξιολόγησης που θέσπισε η Εξεταστική Επιτροπή.

- 2 Η ανακοίνωση της βαθμολογίας κάθε γραπτού συνιστά επαρκή αιτιολόγηση της απόρριψης υποψηφίου. Στον εν λόγω διαγωνισμό, δόθηκε στους υποψηφίους επαρκώς αιτιολογημένη απόφαση.
- 3 Ο ισχυρισμός του καταγγέλλοντος όσον αφορά το βαθμό δυσχέρειας των διαφόρων γλωσσών δεν αντιστοιχεί στην πραγματικότητα. Η μεταχείριση όλων των γλωσσών ήταν ίδια. Επιπλέον, ο ισχυρισμός σχετικά με τον αριθμό των επιτυχών μεταφραστών του γαλλικού κειμένου είναι εσφαλμένος, δεδομένου ότι ο αριθμός τους ήταν σημαντικά μεγαλύτερος.
- 4 Η αποκάλυψη της ταυτότητας των μελών των Εξεταστικών Επιτροπών και των διορθωτών σε όλους τους υποψήφιους δε συμβιβάζεται με την εμπιστευτικότητα των εργασιών τους, την οποία προβλέπουν οι Κανονισμοί Υπηρεσιακής Κατάστασης και η επικρατούσα νομολογία. Η εμπιστευτικότητα επιτρέπει στις Εξεταστικές Επιτροπές να εργάζονται κατά τρόπο ανεξάρτητο και αμερόληπτο. Το ΕΚ τήρησε όλους τους κανόνες που αφορούν την επιλογή διορθωτών.
- 5 Το ΕΚ δεν μπορεί να δεχτεί την πρόταση της Κεντρικής Ένωσης για την αναβάθμιση των γραπτών του διαγωνισμού.
- 6 Εν πάσει περιπτώσει, οι απορριφθέντες υποψήφιοι είχαν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν εκ νέου στους διαγωνισμούς που θα διοργανώνονταν στα τέλη του 1996.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις της η Κεντρική Ένωση επέμεινε στην καταγγελία της. Όσον αφορά τις παρατηρήσεις του ΕΚ, η Ένωση δήλωσε ότι δεν είχε ζητήσει την αναβάθμιση αλλά την επανεξέταση των γραπτών.

Η απόφαση

1 Τα κριτήρια αξιολόγησης που ίσχυαν στο διαγωνισμό

- 1.1 Οι Εξεταστικές Επιτροπές, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου και τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, πρέπει να παρέχουν στους υποψηφίους την αιτιολόγηση και τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την κατανόηση των αποφάσεων που λαμβάνουν.
- 1.2 Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ανεπαρκές το γεγονός ότι, παρά τα αιτήματα της Ένωσης, ούτε η Επιτροπή ούτε το ΕΚ έδωσαν λεπτομερέστερα στοιχεία για τα κριτήρια αξιολόγησης των Εξεταστικών Επιτροπών.

- 1.3 Ο Διαμεσολαβητής έχει λάβει πολλές καταγγελίες που αφορούν το θέμα της πρόσληψης υπαλλήλων στα κοινοτικά όργανα. Οι καταγγελίες αυτές αφορούν, ιδιαίτερα, την έλλειψη διαφάνειας των διαδικασιών. Μεταξύ άλλων, οι καταγγέλλοντες παραπονοούντο για την αδυναμία απόκτησης πληροφοριών σχετικά με τα κριτήρια αξιολόγησης, παρά τα αιτήματά τους.
- 1.4 Σύμφωνα με το άρθρο 138Ε της Συνθήκης περί Θεσπίσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ο Διαμεσολαβητής δικαιούται να διενεργήσει έρευνες εξ ιδίας πρωτοβουλίας σχετικά με ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης κατά τις δραστηριότητες των κοινοτικών οργάνων και φορέων. Βάσει της διάταξης αυτής, ο Διαμεσολαβητής άρχισε έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας στις 7 Νοεμβρίου 1997 σχετικά με τις διαδικασίες που ακολουθεί η Επιτροπή κατά την πρόσληψη υπαλλήλων.
- 1.5 Στην έρευνα αυτή, ο Διαμεσολαβητής εφιστά την προσοχή της Επιτροπής επί του γεγονότος ότι, κοινοποιώντας πληροφορίες για τα κριτήρια αξιολόγησης στους υποψήφιους, η Επιτροπή θα αύξανε σημαντικά τη διαφάνεια των προσλήψεων και θα διευκόλυνε το έργο των Εξεταστικών Επιτροπών όσον αφορά το χειρισμό των αιτήσεων και παραπόνων των υποψηφίων.

2 Αποκάλυψη των ονομάτων και των κριτηρίων επιλογής των διορθωτών

- 2.1 Ως έχει το κοινοτικό δίκαιο, δεν υφίσταται νομική βάση που να υποχρεώνει την Επιτροπή ή το ΕΚ να αποκαλύψουν τα ονόματα και τα κριτήρια επιλογής των διορθωτών σε ένα υποψήφιο που το ζητεί.
- 2.2 Στα πλαίσια της έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας, ο Διαμεσολαβητής θα ερευνήσει το εάν προτίθεται η Επιτροπή να λάβει μέτρα για να επιτρέψει την αποκάλυψη των ονομάτων των διορθωτών στους ενδιαφερόμενους υποψήφιους.
3. Επιλογή γλώσσας και ίση μεταχείριση των υποψηφίων
- 3.1 Κατά τις έρευνες του Διαμεσολαβητή δεν προέκυψαν επαρκή στοιχεία που να καταδεικνύουν περίπτωση κακής διοίκησης είτε από την Επιτροπή είτε από το ΕΚ όσον αφορά τη μεταχείριση των υποψηφίων βάσει της εκ μέρους τους επιλογής γλώσσας.

Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας αυτής, φαίνεται απαραίτητο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Οι Εξεταστικές Επιτροπές, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου και τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, πρέπει να παρέχουν στους υποψηφίους την αιτιολόγηση και τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την κατανόηση των αποφάσεων που λαμβάνουν.

Δεδομένου ότι αυτή η πτυχή της περίπτωσης αφορούσε διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα συμβάντα του παρελθόντος, δεν ενδείκνυτο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του θέματος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή επί καταγγελιών για το θέμα της πρόσληψης προσωπικού έδειξαν ότι ήταν σκόπιμο να πραγματοποιηθεί γενικότερη έρευνα του θέματος.

Ο Διαμεσολαβητής κίνησε, στις 7 Νοεμβρίου 1997, έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας σχετικά με τις διαδικασίες που ακολουθεί η Επιτροπή κατά την πρόσληψη προσωπικού.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΕ ΑΝΟΙΧΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 675/1.7.96/AL/FIN/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούνιο 1996, η κ. L. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή τις διαδικασίες που ακολούθησε η Επιτροπή σε διαγωνισμό πρόσληψης.

Συμμετείχε στον ανοιχτό διαγωνισμό COM/A/907 και ήταν μεταξύ των 40 υποψηφίων που κλήθηκαν στην προφορική εξέταση. Όμως, δεν περιλήφθηκε στην κατάσταση επιτυχόντων. Τον Ιούλιο 1995, η Επιτροπή κοινοποίησε στην κ. L. τα αποτελέσματα και τη βαθμολογία της. Στις 17 Αυγούστου 1995, η κ. L. απευθύνθηκε στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Επιλογής ζητώντας την επανεξέταση των βαθμών της και αντίγραφα των διορθωμένων γραπτών της.

Η κ. L. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή ότι:

- 1 Δεν είχε λάβει απάντηση στην επιστολή της της 17ης Αυγούστου 1995.
- 2 Η Εξεταστική Επιτροπή αρνήθηκε να της δώσει αντίγραφα των διορθωμένων γραπτών της.

- 3 Δεν της δόθηκε ποτέ καμμία πληροφορία σχετικά με τα κριτήρια αξιολόγησης ή τον τρόπο βαθμολόγησης της Εξεταστικής Επιτροπής.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, η Επιτροπή προέβη στις κάτωθι παρατηρήσεις:

- 1 Η ανακοίνωση του διαγωνισμού προέβλεπε ότι στην κατάσταση επιτυχόντων θα περιλαμβανόντουσαν 20 κατ' ανώτατο όριο υποψήφιοι. Στην προφορική εξέταση προσκλήθηκαν περίπου 40 υποψήφιοι που είχαν πετύχει στις γραπτές δοκιμασίες. Οι βαθμοί που έδωσε η Εξεταστική Επιτροπή στην κ. L. είχαν ως αποτέλεσμα να μην περιληφθεί στους 20 καλύτερους υποψήφιους.
- 2 Σε επιστολή της 27ης Ιουνίου 1996, η κ. L. δήλωσε ότι είχε στείλει επιστολή στην Επιτροπή τη 17η Αυγούστου 1995 ζητώντας την επανεξέταση του φακέλου της και την επιστροφή των γραπτών της. Η Μονάδα Προσλήψεων της Επιτροπής εξέτασε τότε το φάκελο της κ. L., χωρίς να βρεί την επιστολή της 17ης Αυγούστου 1995.
- 3 Η κ. L. απευθύνθηκε στον Πρόεδρο της Εξεταστικής Επιτροπής στις 9 Μαΐου 1996 επισυνάπτοντας αντίγραφο της επιστολής της 17ης Αυγούστου 1995. Η Επιτροπή απάντησε την επιστολή της 9ης Μαΐου 1996 στις 13 Σεπτεμβρίου 1996. Σε αυτήν, η Επιτροπή ζητούσε συγγνώμη για την καθυστέρηση όσον αφορά την απάντηση στην επιστολή της 9ης Μαΐου 1996 της κ. L.

Οι παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας

Η κ. L. επέμεινε επί της καταγγελίας της. Συνήψε βεβαιωμένο αντίγραφο απόδειξης συστημένης επιστολής που έφερε την ημερομηνία της 22ας Αυγούστου 1995. Η επιστολή αυτή απευθυνόταν στον Πρόεδρο του Διαγωνισμού COM/A/907 στην ΓΔ IX της Επιτροπής.

Επιπλέον, η κ. L. τόνιζε ότι δεν είχε ζητήσει την επιστροφή των γραπτών της, όπως ανέφερε η γνώμη της Επιτροπής, αλλά απλώς αντιγράφων των διορθωμένων γραπτών της και της αξιολόγησής τους, ούτως ώστε να τα εξετάσει και αναλύσει για το μέλλον.

Η απόφαση

1 Απώλεια επιστολής υποψηφίου

- 1.1 Η καταγγέλλουσα παρείχε στο Διαμεσολαβητή βεβαιωμένο αντίγραφο απόδειξης συστημένης επιστολής που έφερε την ημερομηνία της 22ας Αυγούστου 1995.
- 1.2 Η Επιτροπή είχε δηλώσει στη γνώμη της ότι δεν είχε βρει την επιστολή της 17ης Αυγούστου 1995 της καταγγέλουσας.
- 1.3 Οι αρχές της χρηστής διοίκησης απαιτούν να απαντάται μία επιστολή που έφτασε στην Επιτροπή. Το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε χάσει την επιστολή της 17ης Αυγούστου 1995 συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στο γεγονός ότι θα έπρεπε να εξασφαλίσει ότι κάτι τέτοιο δε θα ξανασυμβεί μελλοντικά.

2 Αντίγραφα γραπτών δοκιμασιών

- 2.1 Ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων προβλέπει ότι, για κάθε διαγωνισμό, ορίζεται Εξεταστική Επιτροπή η οποία εργάζεται κατά τρόπο ανεξάρτητο και εμπιστευτικό. Ως έχει το κοινοτικό δίκαιο, δεν υφίσταται νομική βάση για να θεωρήσουμε ότι η Επιτροπή υποχρεούται να αποκαλύψει αντίγραφο διορθωμένου γραπτού στον υποψήφιο.
- 2.2 Ο Διαμεσολαβητής έχει λάβει πολλές καταγγελίες που αφορούν το θέμα της πρόσληψης υπαλλήλων στα κοινοτικά όργανα. Οι καταγγελίες αυτές αφορούν, ιδιαίτερα, την έλλειψη διαφάνειας των διαδικασιών. Μεταξύ άλλων, οι καταγγέλλοντες παραπονούνται για την αδυναμία απόκτησης αντιγράφων των διορθωμένων γραπτών τους, παρά τα αιτήματά τους.
- 2.3 Σύμφωνα με το άρθρο 138Ε της Συνθήκης περί Θεσπίσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ο Διαμεσολαβητής δικαιούται να διενεργήσει έρευνες εξ ιδίας πρωτοβουλίας σχετικά με ενδεχόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης κατά τις δραστηριότητες των κοινοτικών οργάνων και φορέων. Βάσει της διάταξης αυτής, ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας στις 7 Νοεμβρίου 1997 σχετικά με τις διαδικασίες που ακολουθεί η Επιτροπή κατά την πρόσληψη υπαλλήλων.
- 2.4 Στα πλαίσια της έρευνας ιδίας πρωτοβουλίας, ο Διαμεσολαβητής θα ερευνήσει το εάν προτίθεται η Επιτροπή να λάβει μέτρα για να

επιτρέψει τη χορήγηση αντιγράφων των διορθωμένων γραπτών στους ενδιαφερόμενους υποψηφίους.

3 Τα κριτήρια αξιολόγησης που εφήρμοσε η Εξεταστική Επιτροπή

- 3.1 Οι Εξεταστικές Επιτροπές, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου και τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, πρέπει να παρέχουν στους υποψηφίους την αιτιολόγηση και τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την κατανόηση των αποφάσεων που λαμβάνουν. Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ανεπαρκές το γεγονός ότι η Επιτροπή, παρά τα αιτήματα των καταγγελλόντων, δεν παρείχε λεπτομερέστερες πληροφορίες για τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποίησε η Εξεταστική Επιτροπή.
- 3.2 Ο Διαμεσολαβητής επέστησε την προσοχή της Επιτροπής επί του γεγονότος ότι, κοινοποιώντας πληροφορίες για τα κριτήρια αξιολόγησης στους υποψηφίους, η Επιτροπή θα αύξανε σημαντικά τη διαφάνεια της διαδικασίας προσλήψεων και θα διευκόλυνε το έργο των Εξεταστικών Επιτροπών όσον αφορά το χειρισμό των αποριών και παραπόνων των υποψηφίων.

Συμπέρασμα

Από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή φάνηκε απαραίτητη η διατύπωση των κάτωθι κριτικών παρατηρήσεων:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης απαιτούν να δίνεται απάντηση σε μία επιστολή που έφτασε στην Επιτροπή. Το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε χάσει την επιστολή της καταγγέλλουσας της 17ης Αυγούστου 1995 συνιστά περίπτωση κακής διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στο γεγονός ότι πρέπει να εξασφαλίσει ότι κάτι τέτοιο δε θα ξανασυμβεί στο μέλλον.

Οι Εξεταστικές Επιτροπές, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου και τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, πρέπει να παρέχουν στους υποψηφίους την αιτιολόγηση και τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την κατανόηση των αποφάσεων που λαμβάνουν. Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ανεπαρκές το γεγονός ότι η Επιτροπή, παρά τα αιτήματα της καταγγέλλουσας, δεν παρείχε λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποίησε η Εξεταστική Επιτροπή.

Επειδή αυτές οι πτυχές της περίπτωσης αφορούσαν διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα συμβάντα του παρελθόντος, δεν ενδείκνυτο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του θέματος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή επί καταγγελιών για το θέμα της πρόσληψης προσωπικού έδειξαν ότι ήταν σκόπιμο να πραγματοποιηθεί γενικότερη έρευνα του θέματος.

Ο Διαμεσολαβητής κίνησε, στις 7 Νοεμβρίου 1997, έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας σχετικά με τις διαδικασίες που ακολουθεί η Επιτροπή κατά την πρόσληψη προσωπικού.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 686/3.7.96/GR/D/VK κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούλιο 1996, ο κ. R. κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή την έλλειψη πληροφόρησης και τις σημαντικές καθυστερήσεις σε διαδικασία διαγωνισμού της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων συμμετείχε σε διαγωνισμό για θέσεις στον τομέα της βιοτεχνολογίας. Έλαβε γνωστοποίηση της παραλαβής των προσωπικών του εγγράφων τέσσερις μήνες μετά την αποστολή τους. Επί διετία δεν έλαβε άλλες πληροφορίες από την Επιτροπή. Τα τακτικά αιτήματά του για περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία πρόσληψης είχαν ως μόνο αποτέλεσμα να του σταλεί πάλι η ίδια απόδειξη παραλαβής. Ο καταγγέλλων τόνιζε ότι η διαδικασία επιλογής φαινόταν υπερβολικά μακρόχρονη. Αμφέβαλε για το εάν η διαδικασία διεκπεραιωνόταν σωστά και για την ορθή εξέταση του φακέλου του.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή δήλωσε ότι η διαδικασία επιλογής αποσκοπούσε στη δημιουργία κατάστασης επιτυχόντων για θέσεις προσωρινού υπαλλήλου, βοηθώντας τις διαφορετικές υπηρεσίες της Επιτροπής να επιλέξουν υποψηφίους. Οι υποψήφιοι δε διαθέτουν νομικό δικαίωμα να προσκληθούν σε συνέντευξη, ούτε οι επιτυχείς υποψήφιοι δικαίωμα απασχόλησης. Οι καθυστερήσεις οφειλόντουσαν στο μεγάλο αριθμό υποψηφίων και σε άλλα προβλήματα σχετικά με τη σύνθεση της Εξεταστικής Επιτροπής. Ο ισχυρισμός του κ. R. ότι ο φάκελός του δεν εξετάστηκε ορθώς ήταν αβάσιμος, δεδομένου ότι η Εξεταστική Επιτροπή εξέταζε κάθε αίτηση χωριστά.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων διατύπωσε τις κάτωθι παρατηρήσεις: η Επιτροπή δε φάνηκε να προβαίνει σε καμμία ενέργεια επί διετία· ο τομέας της έρευνας εξελίσσεται συνεχώς και οι υποψήφιοι για θέσεις στον τομέα αυτό πρέπει κατά συνέπεια να διαθέτουν τα πλέον σύγχρονα προσόντα· ήταν ακατανόητη η σημαντική καθυστέρηση της διαδικασίας επιλογής.

Επιπλέον, ο καταγγέλλων τόνιζε ότι, δεδομένης της επικρατούσας ανεργίας, η γενική ανακοίνωση κενών θέσεων με μάλλον ασαφή περιγραφή σίγουρα προσελκύουν πληθώρα αιτήσεων. Η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει προβλέψει το μεγάλο αριθμό των αιτήσεων και να έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα για να μπορέσει να τις διεκπεραιώσει δεόντως.

Η απόφαση

Από τις πληροφορίες που δόθηκαν στο Διαμεσολαβητή, φαίνεται ότι από το Φεβρουάριο 1995 και εφεξής, ο καταγγέλλων δεν έλαβε περαιτέρω πληροφορίες για την αίτησή του. Ως υποψήφιος, ενδιαφερόταν βέβαια για την πρόοδο της διαδικασίας επιλογής. Στην περίπτωση καθυστέρησης, η χρηστή διοικητική συμπεριφορά απαιτεί να ενημερώνονται οι υποψήφιοι για το στάδιο της διαδικασίας εντός λογικού χρονικού διαστήματος, ιδίως όταν ο ίδιος ο υποψήφιος έχει ζητήσει ρητά τις πληροφορίες αυτές. Η επανειλημμένη αποστολή της ίδιας γνωστοποίησης παραλαβής δε φαίνεται να ικανοποιεί την ανάγκη πληροφόρησης.

Η Επιτροπή αναγνώρισε την καθυστέρηση. Δήλωσε ότι ο καταγγέλλων θα ενημερωθεί προσωπικά για το πόρισμα της εξεταστικής επιτροπής.

Από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι χρειάζεται να διατυπωθούν οι κάτωθι κριτικές παρατηρήσεις:

Συνιστά χρηστή διοικητική συμπεριφορά η έγκαιρη απάντηση αιτημάτων. Στην παρούσα περίπτωση, ο καταγγέλλων δεν έλαβε καμμία πληροφορία επί τουλάχιστον περίοδο ενάμισυ χρόνου. Ο καταγγέλλων θα έπρεπε να έχει ενημερωθεί από την Επιτροπή για την κατάσταση της διαδικασίας επιλογής όταν το ζήτησε. Δεδομένου ότι η Επιτροπή γνωρίζει ότι πολλοί υποψήφιοι ανταποκρίνονται σε ανακοινώσεις κενών θέσεων, θα έπρεπε να έχει αντιμετωπίσει κατάλληλα το θέμα, ούτως ώστε οι υποψήφιοι να ενημερώνονται εγκαίρως για την επικρατούσα κατάσταση.

Επειδή αυτές οι πτυχές της περίπτωσης αφορούσαν διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα συμβάντα του παρελθόντος, δεν ενδείκνυτο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του θέματος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΡΝΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 709/9.7.96/TC/IRL/KT κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. C. από την Ιρλανδία προσέφυγε στο Διαμεσολαβητή τον Ιούλιο του 1996 σχετικά με άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να του επιτρέψει πρόσβαση σε ανταλλαγή επιστολών μεταξύ της Επιτροπής και του Γραφείου για Θέματα Καταναλωτών της Ιρλανδίας. Ο κ. C. απευθύνθηκε στην Επιτροπή καταγγέλλοντας ότι το Γραφείο για Θέματα Καταναλωτών της Ιρλανδίας παραβίαζε την κοινοτική νομοθεσία σε σχέση με αυτόν. Λόγω της καταγγελίας αυτής, η Επιτροπή είχε ανταλλαγή επιστολών με το Γραφείο για Θέματα Καταναλωτών στην Ιρλανδία. Δύο φορές ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή αντίγραφα της αλληλογραφίας αλλά η αίτηση του δεν έγινε δεκτή.

Συνοπτικά, η Επιτροπή υποστήριξε ότι αρνήθηκε την πρόσβαση για τους εξής λόγους:

Η απόφαση για την δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής προβλέπει ρητώς ότι αν ένα έγγραφο προέρχεται εκτός Επιτροπής (π.χ. η επιστολή του Γραφείου για Θέματα Καταναλωτών προς την Επιτροπή), η αίτηση πρέπει να διαβιβάζεται στο συντάκτη των εγγράφων· επιπλέον, το Γραφείο για Θέματα Καταναλωτών είχε ζητήσει εμπιστευτικότητα. Όσον αφορά την επιστολή της Επιτροπής προς το Γραφείο για Θέματα Καταναλωτών, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η κοινοποίησή του θα έπληττε τα συμφέροντα της Επιτροπής σε σχέση με την εμπιστευτικότητα των διαδικασιών της, που αποτελεί έναν από τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί την πρόσβαση στο πλαίσιο της απόφασης για τη δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα της Επιτροπής.

Η εξέταση

Ο Διαμεσολαβητής εκτίμησε ότι το εν λόγω θέμα ενέπιπτε στο πλαίσιο της εντολής του, καθόσον αφορούσε αίτημα για πρόσβαση σε έγγραφα που βρίσκονται υπό την κατοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή υποστήριξε τους λόγους που είχε αρχικά διατυπώσει για την άρνηση πρόσβασης σε επιστολή του Γραφείου για Θέματα Καταναλωτών προς την Επιτροπή. Ωστόσο, όσον αφορά την επιστολή της Επιτροπής προς το Γραφείο για Θέματα Καταναλωτών, η Επιτροπή αναθεώρησε την αρχική της απόφαση (υπό το φως της διετούς εμπειρίας σε σχέση με την εφαρμογή της πολιτικής όσον αφορά την πρόσβαση σε έγγραφα) και θεώρησε ότι «θα μπορούσε να κάνει δεκτό» το αίτημα του κ. C. για

πρόσβαση στην επιστολή, που εν συνεχεία επισυνάφθηκε και στις παρατηρήσεις της Επιτροπής.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής, ο καταγγέλλων ανέφερε ότι ζήτησε από το Γραφείο για Θέματα Καταναλωτών αντίγραφο της επιστολής τους προς την Επιτροπή, αλλά η αίτηση του δεν έγινε δεκτή. Έθεσε εν συνεχεία το ερώτημα του κατά πόσον η πολιτική σε θέματα δημόσιας πρόσβασης σε έγγραφα διαφέρουν από χώρα σε χώρα.

Η απόφαση

Στην εκτίμηση της καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι η Συνθήκη ΕΚ δεν περιλαμβάνει διάταξη περί διαφάνειας, ούτε υπάρχει γενικός κανόνας που να εφαρμόζεται σε όλα τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς που να παρέχουν γενικό δικαίωμα δημόσιας πρόσβασης σε έγγραφα. Υπενθύμισε επίσης ότι δικαιοδοσία έχει μόνο σε σχέση με τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς και, συνεπώς, οι εθνικές πολιτικές όσον αφορά την δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα βρίσκονται εκτός του πεδίου εντολής του.

Η Επιτροπή και το Συμβούλιο συμφώνησαν σε ένα κώδικα συμπεριφοράς σχετικά με τη δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα που καθιέρωσαν (στο εξής: ο Κώδικας), ο οποίος τουλάχιστον όσον αφορά την Επιτροπή, εφαρμόστηκε με την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1994.¹

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή σε σχέση με τα θέματα που έθιγε ο καταγγέλλων στράφηκαν συνεπώς στο κατά πόσον η Επιτροπή, αρνούμενη την πρόσβαση στην εν λόγω αλληλογραφία, ενήργησε σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς.

Οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα αναφέρουν τα εξής:

Σε περίπτωση που το έγγραφο που κατέχει ένα θεσμικό όργανο έχει συνταχθεί από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ένα κράτος μέλος, άλλο κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό ή οποιοδήποτε άλλο εθνικό ή διεθνή οργανισμό, η αίτηση πρέπει να διαβιβάζεται απευθείας στον συντάκτη.

(Τα όργανα] μπορούν να αρνηθούν την πρόσβαση προκειμένου να προστατεύσουν το συμφέρον του οργάνου όσον αφορά την εμπιστευτικότητα των διαδικασιών του.

(1) ΕΕ 1993 L 340/41· ΕΕ 1994 L 46/58.

Όσον αφορά την επιστολή του Γραφείου για Θέματα Καταναλωτών προς την Επιτροπή, από τις ανωτέρω διατάξεις φαίνεται πως οι εισερχόμενες στην Επιτροπή επιστολές βρίσκονται εκτός του πεδίου εφαρμογής της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με την δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα. Η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με το αίτημα του κ. C. φαίνεται να είναι σύμφωνη με τους εφαρμοστέους κανόνες.

Όσον αφορά την επιστολή της Επιτροπής προς το Γραφείο για Θέματα Καταναλωτών, ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T – 194/94 *Carvel και Guardian Newspapers κατά Συμβουλίου*¹, ότι τα θεσμικά όργανα, όταν επικαλούνται θέματα εμπιστευτικότητας των διαδικασιών τους, θα πρέπει να αντισταθμίζουν τα συμφέροντα των πολιτών για πρόσβαση στα έγγραφά τους με οιοδήποτε συμφέρον τους που απορρέει από την διατήρηση της εμπιστευτικότητας των διαδικασιών τους.

Δεν φαίνεται η απόφαση της Επιτροπής να μην επιτρέψει την πρόσβαση στην επιστολή της να είχε λάβει υπόψη της την αντιστάθμιση αυτή. Ενόσω διενεργούσε τις έρευνες του ο Διαμεσολαβητής, η Επιτροπή έλαβε μέτρα για να αποκαταστήσει το σφάλμα αυτό κοινοποιώντας το εν λόγω έγγραφο. Ο Διαμεσολαβητής περιορίστηκε συνεπώς στο να διατυπώσει κριτική παρατήρηση προς την Επιτροπή ούτως ώστε, στο μέλλον να συμμορφώνεται με την απαίτηση της αντιστάθμισης.

Με βάση όλα τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ: ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Απόφαση επί της καταγγελίας 773/29.7.96/SS/FIN/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιούλιο του 1996, ο κ. S. προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή εξ ονόματος του εαυτού του και τριών πεπειραμένων μεταφραστών και υποψηφίων. Η καταγγελία αφορούσε ένα γενικό διαγωνισμό, που διοργανώθηκε από την Επιτροπή, για μεταφραστές σουηδικής γλώσσας (EUR/LA/76). Έχοντας απορριφθεί στη γραπτή δοκιμασία, ο καταγγέλλων ζήτησε από την εξεταστική επιτροπή να αναθεωρήσει την βαθμολογία του και να του διαβιβάσει αντίγραφο του διορθωμένου κειμένου της δοκιμασίας.

(1) [1995] ECR-II 2765.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο κ. Σ κατήγγειλε ότι η απάντηση που του απεστάλη εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής στις 14 Μαρτίου 1996, συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης. Στην επιστολή της, η εξεταστική επιτροπή ανέφερε ότι είχε αναθεωρήσει την βαθμολογία και διαπίστωσε ότι αυτή ήταν ορθή και δίκαιη. Όσον αφορά το αίτημα του καταγγέλλοντος για πρόσβαση στο διορθωμένο γραπτό της δοκιμασίας, η Επιτροπή δήλωνε ότι δεν μπορούσε να κάνει δεκτό το αίτημα του, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι διαδικασίες της εξεταστικής επιτροπής ήταν εμπιστευτικές και κατ' εφαρμογήν της αρχής της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων. Στην καταγγελία του, ο κ. Σ. ζητούσε επίσης η γραπτή του δοκιμασία να εξεταζόταν και από ένα άλλο όργανο πέρα της εξεταστικής επιτροπής.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις τους, η Επιτροπή δήλωσε γενικώς ότι η βαθμολογία των γραπτών δοκιμασιών του διαγωνισμού αποτελεί μια διαδικασία σύγκρισης που καλύπτεται από την καταστατική υποχρέωση του απορρήτου όσον αφορά τις διαδικασίες των εξεταστικών επιτροπών και ότι τα κοινοτικά δικαστήρια έχουν δεχτεί ότι οι εξεταστικές επιτροπές έχουν σημαντικό περιθώριο αξιολόγησης των γραπτών δοκιμασιών των υποψηφίων.

Όσον αφορά την υπόθεση του κ. Σ, η Επιτροπή δήλωσε ότι η εξεταστική επιτροπή είχε ορίσει διορθωτές που ήταν ικανοί και πεπειραμένοι γλωσσικοί υπάλληλοι και κάθε γραπτό είχε αξιολογηθεί ανεξαρτήτως από τουλάχιστον δύο διορθωτές. Η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε εν συνεχεία περί της βαθμολογίας ενός εκάστου υποψηφίου και, δεδομένης της νομολογίας των κοινοτικών δικαστηρίων «δεν ετίθετο θέμα οιοδήποτε άλλο όργανο πέρα της εξεταστικής επιτροπής να προσπαθήσει να καθορίσει την βαθμολογία των υποψηφίων.»

Η απόφαση

Όσον αφορά την καταγγελία του καταγγέλλοντος σχετικά με την επιστολή της Επιτροπής της 14ης Μαΐου 1996, κατ' αρχάς ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η Επιτροπή αναφέρθηκε στην αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων προκειμένου να αιτιολογήσει την άρνησή της να επιτρέψει στον κ. Σ. να έχει πρόσβαση στο διορθωμένο γραπτό της δοκιμασίας. Αυτή η αρχή υποδηλώνει ότι ταυτόσημες καταστάσεις αντιμετωπίζονται κατά πανομοιότυπο τρόπο ενώ διαφορετικές καταστάσεις δεν αντιμετωπίζονται πανομοιότυπα. Η απόφαση περί διαβίβασης ή όχι αντιγράφου του διορθωμένου γραπτού δοκιμασίας σε υποψηφίους, αποτελεί μία απόφαση που πρέπει να ληφθεί στο νομικό πλαίσιο που ορίζει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης και η νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων και η επίκληση της εν λόγω

αρχής δεν φαίνεται να έχει καμία σχέση με την απόφαση αυτή. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η Επιτροπή δεν επανέλαβε το επιχείρημα αυτό στις παρατηρήσεις προς αυτόν. Έτσι λοιπόν, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η μνεία που υπάρχει στην απάντηση της Επιτροπής σε σχέση με την αρχή αυτή είναι παραπλανητική και προς τούτο διетύπωσε κριτική παρατήρηση.

Υπό την παρούσα κοινοτική νομοθεσία, δεν υπάρχει νομική βάση που να ορίζει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να διαβιβάσει σε υποψήφιο το αντίγραφο διορθωμένου γραπτού δοκιμασίας. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός αυτό και την ευρεία διακριτική ευχέρεια που έχουν αναγνωρίσει τα κοινοτικά δικαστήρια στις εξεταστικές επιτροπές, είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι οι εξεταστικές επιτροπές να συμμορφώνονται με τις νομικές εγγυήσεις, που ορίζουν τα κοινοτικά δικαστήρια και με τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς. Στην απάντηση του προς το αίτημα του κ. S. για αναθεώρηση της απόφασης της, η εξεταστική επιτροπή απλώς δήλωσε ότι «επιβεβαίωσε ότι η βαθμολογία του γραπτού του ήταν ορθή και δίκαιη». Δεν παρέσχε στον καταγγέλλοντα ένδειξη όσον αφορά τα στοιχεία και τη διαδικασία που εφήρμοσε για να καταλήξει στο εν λόγω αποτέλεσμα. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι αυτό δεν είναι ικανοποιητική απάντηση και, κατά συνέπεια, διατυπώνει κριτική παρατήρηση στην Επιτροπή κατά την έννοια ότι οι εξεταστικές επιτροπές, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων και τις αρχές της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς, θα έπρεπε να γνωστοποιούν στους υποψηφίους τους λόγους και τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την κατανόηση των αποφάσεων που έχουν λάβει.

Όσον αφορά το αίτημα του καταγγέλλοντος για αναθεώρηση του γραπτού της δοκιμασίας από όργανο άλλο από την εξεταστική επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι οι εφαρμοστέοι κανόνες δεν προβλέπουν κάποιο όργανο προσφυγής το οποίο, στο πλαίσιο του διαγωνισμού, θα μπορούσε να αναθεωρήσει την βαθμολογία των γραπτών την οποία έχει κάνει η εξεταστική επιτροπή.

Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ: ΜΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 956/18.10.96/RM/B/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Οκτώβριο 1996, η κ. Β., εκπροσωπούμενη από Βέλγο δικηγόρο, κατήγγειλε την Επιτροπή στο Διαμεσολαβητή.

Η κ. Β., Ολλανδή υπήκοος που ζεί στο Βέλγιο, κατέχει ολλανδικό δίπλωμα νοσοκόμας “*Diploma Verpleegkundige A*”, το οποίο απέκτησε το 1965. Το Φεβρουάριο 1994, οι βελγικές αρχές την πληροφόρησαν ότι δεν ήταν δυνατή η αναγνώριση του διπλώματός της.

Τον Απρίλιο 1994, η κ. Β. κατήγγειλε στην Επιτροπή την άρνηση αυτή, την οποία θεωρούσε αντίθετη με το κοινοτικό δίκαιο. Πίστευε ότι το δίπλωμα έπρεπε να αναγνωριστεί βάσει της Οδηγίας του Συμβουλίου 77/452 για την αμοιβαία αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων αποδεικτικών των τυπικών προσόντων των νοσοκόμων που είναι υπεύθυνες για γενική περίθαλψη, περιλαμβανομένων μέτρων προς διευκόλυνση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών¹.

Η κ. Β. απευθύνθηκε στο Διαμεσολαβητή επειδή θεώρησε μη ικανοποιητική την εκ μέρους της Επιτροπής εξέταση και χειρισμό της υπόθεσής της.

Η έρευνα**Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής**

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή δήλωσε ότι το δίπλωμα της κ. Β. είχε εκδοθεί προτού τεθεί σε ισχύ η Οδηγία 77/452 του Συμβουλίου. Επιπρόσθετα, η αμοιβαία αναγνώριση ενός διπλώματος βάσει της οδηγίας 77/452 εξαρτάται από τη συμβατότητα του διπλώματος με τις απαιτήσεις της Οδηγίας 77/453 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες των νοσοκόμων που είναι υπεύθυνες για γενική περίθαλψη². Το δίπλωμα όμως της κ. Β., αφορούσε εκπαίδευση που δεν ήταν συμβατή με τα ελάχιστα κριτήρια που θέσπιζε η Οδηγία του Συμβουλίου 77/453.

1 ΕΕ 1977 L 176/1.

2 ΕΕ 1977 L 176/8.

Η Επιτροπή δήλωνε περαιτέρω ότι η κ. Β. δεν μπορούσε να επωφεληθεί των διατάξεων του άρθρου 4 της Οδηγίας 77/452 για τα διπλώματα που δεν πληρούν τις απαιτήσεις της Οδηγίας 77/453, επειδή δε διέθετε το πιστοποιητικό εργασίας που ζητεί το άρθρο 4.

Πάντως, βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή θεωρούσε ότι οι βελγικές αρχές μπορούσαν να προσπαθήσουν να διευκολύνουν την πρόσβαση της κ. Β. στο επάγγελμά της παρά την αδυναμία εφαρμογής της Οδηγίας στην περίπτωση της. Οι εθνικές αρχές πρέπει να συγκρίνουν το εν λόγω δίπλωμα με τις απαιτήσεις που θεσπίζει η Οδηγία 77/453 και να αναφέρουν στον πολίτη ποιά προσόντα θεωρούν ότι λείπουν. Παρέχοντας την πληροφορία αυτή, οι αρχές επιτρέπουν στον πολίτη να αποφασίσει εάν θα προσπαθήσει να αποκτήσει τα ελλείποντα προσόντα.

Όσον αφορά το χειρισμό της περίπτωσης, η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε υποβάλει την περίπτωση –μαζί με άλλες παρεμφερείς– στην Επιτροπή Ανώτερων Υπαλλήλων για τη Δημόσια Υγεία που θεσπίστηκε από τις ανωτέρω Οδηγίες προς εξέταση των δυσχερειών υλοποίησής τους. Επιπλέον, απαριθμούσε τις επαφές της με τις βελγικές και ολλανδικές αρχές σχετικά με τις περιπτώσεις αυτές. Η Επιτροπή δήλωνε ότι η Επιτροπή Ανώτερων Υπαλλήλων πήρε απόφαση μόλις το φθινόπωρο του 1996, η οποία συνέπιπτε με την προαναφερθείσα νομική αξιολόγηση της Επιτροπής. Τέλος, η Επιτροπή δήλωνε ότι είχε πληροφορήσει την κ. Β. για τη νομική της αξιολόγηση με επιστολή της στις 25 Νοεμβρίου 1996.

Η απόφαση

Όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής αξιολόγηση της αρχικής καταγγελίας που της υποβλήθηκε, φαίνεται ότι η Επιτροπή συμμερίζεται την άποψη των βελγικών αρχών ότι το εν λόγω δίπλωμα δεν τηρεί τις ελάχιστες απαιτήσεις που θεσπίζει η Οδηγία 77/453. Στην περίπτωση αυτή προκύπτει σαφώς από το άρθρο 4 της Οδηγίας 77/452 ότι το δίπλωμα μπορεί να αναγνωρισθεί μόνο εάν συνοδεύεται από πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό θα έπρεπε να αναφέρει ότι ο κάτοχός του «έχει επιτελέσει καθήκοντα νοσοκόμου υπεύθυνου για τη γενική περίθαλψη για τουλάχιστον τρία χρόνια κατά την πενταετία που προηγείται της ημερομηνίας έκδοσης του πιστοποιητικού».

Στην περίπτωση που η πρόσβαση σε ένα επάγγελμα και η αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων δεν έχει αποτελέσει το αντικείμενο κοινοτικής νομοθεσίας, το δικαίωμα της ελευθερίας διακίνησης πρέπει να ασκηθεί βάσει των σχετικών διατάξεων της Συνθήκης, εν προκειμένω των άρθρων 48 και 52 ΕΚ. Οι διατάξεις αυτές έχουν άμεση ισχύ, και μπορούν συνεπώς να εφαρμοστούν από τα εθνικά δικαστήρια. Το

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει απαριθμήσει τις υποχρεώσεις που οι διατάξεις της Συνθήκης επιβάλλουν επί των εθνικών αρχών σε τέτοιες καταστάσεις¹. Το Δικαστήριο όρισε ότι:

«όποτε οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους λαμβάνουν αίτημα παροχής αδειάς σε ένα άτομο για την άσκηση επαγγέλματος, του οποίου η πρόσβαση εξαρτάται, βάσει του εθνικού δικαίου, από την κατοχή διπλώματος ή επαγγελματικού τίτλου, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα διπλώματα, πιστοποιητικά και λοιπές βεβαιώσεις προσόντων που έχει αποκτήσει ο ενδιαφερόμενος προκειμένου να ασκήσει το ίδιο επάγγελμα σε άλλο κράτος μέλος, προβαίνοντας σε σύγκριση μεταξύ της ειδικευμένης γνώσης και ικανοτήτων που πιστοποιούν τα διπλώματα αυτά και των γνώσεων και προσόντων που απαιτούν οι εθνικοί κανόνες.» (Απόφαση *Aranitis*, παράγραφος 31).

Συνεπώς φαίνεται να στέκει η θέση της Επιτροπής. Πρέπει πάντως να υπενθυμιστεί ότι το Δικαστήριο είναι η ανώτατη αρχή επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου.

Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή σχετικά με την παρούσα καταγγελία δεν αποκάλυψαν κατά συνέπεια καμία περίπτωση κακής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά την ερμηνεία των δύο Οδηγιών.

Όσον αφορά τον εκ μέρους της Επιτροπής χειρισμό της καταγγελίας, προκύπτει από την αναφερόμενη στη γνώμη της Επιτροπής απαρίθμηση των επαφών της με εθνικές αρχές σχετικά με αυτήν και παρεμφερείς υποθέσεις ότι η Επιτροπή διεκπεραίωσε ενεργώς την καταγγελία. Φαίνεται πάντως από την καταγγελία και τη γνώμη της Επιτροπής ότι επί τουλάχιστον ένα έτος, η καταγγέλλουσα δεν κρατήθηκε ενήμερη των ενεργειών της Επιτροπής.

Από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή επ' αυτής της πτυχής της καταγγελίας, φαίνεται να χρειάζεται η διατύπωση της κάτωθι κριτικής παρατήρησης:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης, στις οποίες υπόκειται και η Επιτροπή, απαιτούν να ενημερώνεται τακτικά ο καταγγέλλων σχετικά με τη διεκπεραίωση της καταγγελίας του. Η Επιτροπή θα έπρεπε συνεπώς να έχει ενημερώσει τακτικά την καταγγέλλουσα για το χειρισμό της καταγγελίας της. Συνεπώς, η παράλειψη ενημέρωσης της καταγγέλλουσας επί ένα ολόκληρο έτος δε φαίνεται να συμβιβάζεται με τις ανωτέρω αρχές.

(1) Περίπτωση C-164/94, *Aranitis*, [1996] ECR-I 135, περίπτωση C-104/91, *Aguirre Borrel*, [1992] ECR-I 3003 και περίπτωση C-340/89, *Vlassopoulou*, [1991] ECR-I 2357.

Επειδή αυτές οι πτυχές της περίπτωσης αφορούσαν διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα συμβάντα του παρελθόντος, δεν ενδείκνυτο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του θέματος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ TACIS

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 999/07.11.96/SN/UK/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Νοέμβριο 1996, ο κ. Stan NEWENS, Βουλευτής του ΕΚ, διαβίβασε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή εξ ονόματος του κ. Μ. για τις αναποτελεσματικές και αήθεις πρακτικές εκπροσώπου της Επιτροπής που είναι υπεύθυνος για ένα σχέδιο που χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα TACIS.

Ο καταγγέλλων προέβαλε τρεις ισχυρισμούς:

- 1 Κατά την άποψή του, τα όργανα της ΕΕ δεν κατάφεραν να ορίσουν και τηρήσουν ρεαλιστικές προθεσμίες για το σχέδιο.
- 2 Οι όροι του σχεδίου δεν ήταν ικανοποιητικοί· ιδίως ο προβλεπόμενος χρόνος για ορισμένες δραστηριότητες ήταν ανεπαρκής και οι αμοιβές των συμβούλων πολύ μικρές.
- 3 Η μεθοδολογία που εξέλιξε για το σχέδιο κατά την προπαρασκευαστική εργασία του δόθηκε σε άλλους.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι το σχέδιο για τις «στατιστικές τιμών στην οικοδόμηση» αποτελούσε μέρος ενός προγράμματος τεχνικής συνδρομής των χωρών TACIS στο στατιστικό τομέα. Βάσει του προγράμματος, το μεγαλύτερο μέρος της εργασίας διεξήγετο από τα εθνικά ινστιτούτα στατιστικής των κρατών μελών (MSNSI). Οι εκδηλώσεις ενδιαφέροντος για χρηματοδότηση από το πρόγραμμα θα αξιολογούντο και απαντούντο από συμβουλευτική Συντονιστική Ομάδα υπό την προεδρία της Επιτροπής, με συμμετοχή των εθνικών στατιστικών υπηρεσιών των χωρών TACIS, καθώς και MSNSI. Ιδιωτικές επιχειρήσεις καλούντο να συμμετάσχουν, μόνο εάν δεν υπήρχε MSNSI πρόθυμο και ικανό να διεκπεραιώσει την εργασία.

Το σχέδιο για τις «στατιστικές τιμών στην οικοδόμηση» ήταν το αποτέλεσμα αιτήματος διαφόρων χωρών της Κεντρικής Ασίας τον Οκτώβριο 1994. Δεδομένου ότι δεν υπήρχαν MSNSI για την επιτέλεση του έργου, εκπρόσωποι της Κεντρικής Στατιστικής Υπηρεσίας του ΗΒ (CSO/UK) πήραν την πρωτοβουλία να προσεγγίσουν την εταιρία συμβούλων του κ. Μ. (DLC) για να διερευνήσουν το ενδιαφέρον της για το σχέδιο. Αφού προσδιορίστηκε η DLC ως ενδεχόμενος εταίρος, ο φάκελος έμεινε εκκρεμής μέχρις ότου έγιναν διαθέσιμοι επαρκείς δημοσιονομικοί πόροι.

Μόλις έγινε αυτό το Μάρτιο 1996, η DLC κλήθηκε να υποβάλει συγκεκριμένη προσφορά, η οποία υποβλήθηκε το Μάιο 1996. Η προσφορά θεωρήθηκε υπερβολικά ακριβή και, μετά από διαπραγματεύσεις, η DLC απέρριψε τους οικονομικούς όρους που μπορούσε να προσφέρει το TACIS. Οι όροι αυτοί ήταν σύμφωνοι με τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής όσον αφορά την αποτελεσματικότητα του στατιστικού προγράμματος TACIS.

Η Επιτροπή προσπάθησε πάλι να συμμετάσχει κάποιο MSNSI στο πλαίσιο της Συντονιστικής Ομάδας. Το Σεπτέμβριο 1996, η Γερμανική Ομοσπονδιακή Στατιστική Υπηρεσία δέχτηκε να αναλάβει το σχέδιο. Η DLC ενημερώθηκε αμέσως για τη νέα κατάσταση.

Η πρόταση που υποβλήθηκε από τη DLC δεν παραδόθηκε σε άλλους ανταγωνιστές. Κατά τη συζήτηση όμως του σχεδίου, το κείμενο είχε βέβαια έρθει σε γνώση όλων των ενδιαφερομένων μερών. Η υλοποίηση του σχεδίου δεν βασίστηκε στο κείμενο αυτό, δεδομένου ότι η Γερμανική Ομοσπονδιακή Στατιστική Υπηρεσία ακολούθησε τη δική της προσέγγιση του εν λόγω στατιστικού τομέα.

Δεν ελήφθησαν παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος.

Η απόφαση

1 Διάρκεια των διαπραγματεύσεων

Από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι η πρώτη επαφή με τη DLC για το σχέδιο «τιμές στατιστικών στην οικοδόμηση» έγινε το Νοέμβριο 1994. Για δημοσιονομικούς όμως λόγους, η Επιτροπή δε δεσμεύτηκε επίσημα για τη χρηματοδότηση του σχεδίου μέχρι το Μάρτιο 1996. Η DLC κλήθηκε τότε να υποβάλει συγκεκριμένη πρόταση, η οποία ελήφθη το Μάιο 1996. Η τελική απόφαση ότι το σχέδιο ανελάμβανε η Γερμανική Ομοσπονδιακή Στατιστική Υπηρεσία πάρθηκε τον Οκτώβριο 1996.

Φαίνεται συνεπώς ότι ο κύριος λόγος της καθυστέρησης ήταν η έλλειψη επαρκών δημοσιονομικών πόρων για το σχέδιο.

Δεν υπάρχουν συνεπώς ενδείξεις περιττής διοικητικής καθυστέρησης εκ μέρους της Επιτροπής ή των υπαλλήλων της.

2 Οι όροι του σχεδίου

Στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή δήλωνε ότι οι όροι του σχεδίου ήσαν σύμφωνοι με τις περί αποτελεσματικότητας κατευθυντήριες γραμμές της για το στατιστικό πρόγραμμα του TACIS. Δεν υποβλήθηκαν στοιχεία στο Διαμεσολαβητή που να αμφισβητούν το γεγονός αυτό. Το περιεχόμενο των κατευθυντήριων γραμμών αποτελεσματικότητας αποτελεί αρμοδιότητα της Επιτροπής, υπό την εποπτεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του ΕΚ όσον αφορά θέματα υγιούς οικονομικής διαχείρισης.

Όμως, όταν συμφώνησε η Επιτροπή για την πραγματοποίηση επαφών με την DLC εξ ονόματός της, θα έπρεπε να έχει εξασφαλίσει την πληροφόρηση της εταιρίας σχετικά με τους όρους μιας ενδεχόμενης μελλοντικής σύμβασης. Αυτό θα παραμέριζε κάθε πιθανότητα παραπλάνησης της DLC σχετικά με τη δυνατότητα διαπραγμάτευσης των όρων αυτών, λόγω της έλλειψης άμεσων επαφών την Επιτροπή.

3 Η παράδοση της πρότασης του καταγγέλλοντος σε άλλους

Από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή, προέκυπτε ότι το σχετικό πρόγραμμα TACIS αποσκοπούσε αρχικά στη χρηματοδότηση του έργου από εθνικές Στατιστικές Υπηρεσίες των κρατών μελών και ότι κλήθηκαν ιδιωτικές εταιρίες να συμμετάσχουν μόνο όποτε οι εθνικές Στατιστικές Υπηρεσίες δεν μπορούσαν ή δεν ήθελαν να επιτελέσουν το έργο.

Προέκυπτε επίσης ότι οι εθνικές Στατιστικές Υπηρεσίες συμμετείχαν στη Συντονιστική Επιτροπή που εξέταζε τις προτάσεις χρηματοδότησης με συνέπεια να λαμβάνουν συνήθως γνώση των κειμένων των προτάσεων των ιδιωτικών εταιριών.

Όταν κλήθηκε η DLC να υποβάλει πρόταση, η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει πληροφορήσει ρητά την εταιρία ότι η πρότασή της θα διαβιβαζόταν στις εθνικές Στατιστικές Υπηρεσίες και ότι εάν κάποια Στατιστική Υπηρεσία εξέφραζε την επιθυμία να διεξάγει το έργο, θα την επέλεγε. Αυτό θα απέφευγε κάθε δυνατότητα παραπλάνησης της εταιρίας με αποτέλεσμα να πιστεύει ότι τις δοσοληψίες της με την Επιτροπή διέπουν οι συνήθεις αρχές της θεμιτής διεκπεραίωσης της υποβολής προσφορών για την ανάληψη συμβάσεων.

Όμως, η Επιτροπή δήλωσε ότι η υλοποίηση του σχεδίου από την Ομοσπονδιακή Στατιστική Υπηρεσία της Γερμανίας δε βασίστηκε στο κείμενο της πρότασης της DLC. Δεν υποβλήθηκαν στο Διαμεσολαβητή στοιχεία που να αμφισβητούν τον ισχυρισμό αυτό.

Συμπέρασμα

Βάσει των ανωτέρων πορισμάτων, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε απαραίτητο να διατυπώσει τις κάτωθι κριτικές παρατηρήσεις:

- 1 Όταν συμφώνησε για τις επαφές που θα γινόντουσαν με την εταιρία του καταγγέλλοντος εξ ονόματός της, η Επιτροπή έπρεπε να είχε εξασφαλίσει ότι η εταιρία θα ενημερωνόταν για τους όρους της ενδεχόμενης μελλοντικής σύμβασης. Έτσι θα είχε αποφευχθεί κάθε πιθανότητα παραπλάνησης της εταιρίας, λόγω της έμμεσης συνενόησης με την Επιτροπή, όσον αφορά τις δυνατότητες διαπραγμάτευσης των όρων αυτών.
- 2 Όταν κλήθηκε η εταιρία του καταγγέλλοντος να υποβάλει πρόταση, η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε πληροφορήσει ρητά την εταιρία ότι η πρότασή της θα διαβιβαζόταν στις εθνικές Στατιστικές Υπηρεσίες και ότι, θα δινόταν προτίμηση σε μία εθνική Στατιστική Υπηρεσία εφόσον εξέφραζε την επιθυμία να επιτελέσει το έργο. Έτσι θα είχε αποφευχθεί κάθε πιθανότητα παραπλάνησης της εταιρίας ότι τις σχέσεις της με την Επιτροπή επί του θέματος διέπουν οι συνήθειες αρχές της θεμιτής διεκπεραίωσης των προσφορών που υποβάλλονται για την ανάληψη συμβάσεων.

Επειδή αυτές οι πτυχές της περίπτωσης αφορούσαν διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα συμβάντα του παρελθόντος, δεν ενδείκνυτο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του θέματος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ: ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΑ

Απόφαση επί της καταγγελίας 1034/19.11.96/MS/IT/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Ο κ. S. από την Ιταλία προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή τον Νοέμβριο του 1996 σχετικά με το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε όσον αφορά ένα σημείωμα που είχε απευθύνει στην Επιτροπή στις 24 Μαΐου 1995.

Το ιστορικό με βάση το οποίο ο κ. Σ. απύθυνε σημείωμα προς την Επιτροπή ήταν, συνοπτικά, το εξής. Στις 3 Οκτωβρίου 1994 υπέγραψε σύμβαση με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανάπτυξης. Η σύμβαση υπεγράφη από 2 υπαλλήλους της Επιτροπής εξ ονόματος της υπηρεσίας. Η σύμβαση όριζε ότι ο κ. Σ. έπρεπε να μεταβεί ως «εκπαιδευόμενος εμπειρογνώμων» επί 1 χρόνο στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Μπουένος Άιρες στην Αργεντινή. Η μοναδική παράγραφος της σύμβασης προέβλεπε ότι η παραμονή θα του έδινε τη δυνατότητα να αποκτήσει επαγγελματική εμπειρία και πρακτική γνώση για θέματα συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Κοινότητας και αναπτυσσόμενων χωρών. Σε ένα έγγραφο που καταρτίστηκε την ίδια μέρα και υπεγράφη από τον κ. Σ και την Επιτροπή, υπό την επωνυμία «Mandat No 1625/ΕΦ», ο κ. Σ. ανελάμβανε να συμμετέχει γενικώς στις δραστηριότητες της αντιπροσωπείας και να φέρει σε πέρας, σε επίπεδο αντίστοιχο της κατάρτισής του, τα καθήκοντα που θα του ανέθετε ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας.

Έχοντας παραμείνει στην αντιπροσωπεία επί σχεδόν 8 μήνες, ο κ. Σ. απέστειλε το προαναφερθέν σημείωμα στις 24 Μαΐου 1995 σε ένα εκ των υπαλλήλων της Επιτροπής στις Βρυξέλλες που είχε υπογράψει τη σύμβαση. Στην επιστολή, ανέφερε ότι το έργο το οποίο του είχε ανατεθεί ήταν κάτω από το επίπεδο που ανέμενε και διαφορετικής φύσεως. Σύμφωνα με τον κ. Σ., αυτό είχε σχέση με το γεγονός ότι η αντιπροσωπεία ανέμενε κάποιον οικονομολόγο και όχι ένα άτομο όπως αυτός που είχε εκπαιδευτεί σε γεωργικά θέματα. Στο σημείωμά του κατέληγε δηλώνοντας ότι προτίθετο να συζητήσει οιαδήποτε πρόταση που θα του έδινε τη δυνατότητα να αξιοποιήσει τις επαγγελματικές του ικανότητες στο Μπουένος Άιρες, τις Βρυξέλλες ή σε άλλη αντιπροσωπεία.

Καθόσον το σημείωμα ήταν εσωτερικής φύσεως, έπρεπε να διαβιβαστεί στον παραλήπτη του μέσω του επικεφαλής της αντιπροσωπείας. Αυτό πραγματοποιήθηκε στις 7 Ιουνίου 1995 και στο διαβιβαστικό του σημείωμα, ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας διαφωνούσε επί της ουσίας με το περιεχόμενο του σημειώματος του κ. Σ. Ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας υποστήριξε ότι μολονότι το έργο που διενεργούσε η αντιπροσωπεία δεν είχε σχέση με αγροτική ανάπτυξη ή ανάπτυξη της υπαίθρου, στην πραγματικότητα αφορούσε ανάπτυξη και ότι το έργο που είχε αναλάβει ο κ. Σ., μολονότι ίσως δεν αντιστοιχούσε στις προσδοκίες του, δεν ήταν κατώτερο των επαγγελματικών του ικανοτήτων. Ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας ολοκλήρωνε το διαβιβαστικό του σημείωμα προτείνοντας μετά το πέρας της περιόδου που όριζε η σύμβαση του κ. Σ. αυτός να οριζόταν σε άλλη αντιπροσωπεία όπου θα μπορούσε να εργαστεί σε θέματα το αντικείμενο των οποίων θα ήταν πιο έντονα προσανατολισμένο σε θέματα υπαίθρου και αγροτικά θέματα. Ο κ. Σ. έλαβε αντίγραφο του συγγράμματος αυτού.

Ακολούθησαν επαφές μεταξύ του κ. S. και των υπηρεσιών της Επιτροπής στις Βρυξέλλες. Προφανώς, προτάθηκε στον κ. S. να παραμείνει στο Μπουένος Άιρες και να αναμείνει την άφιξη νέου επικεφαλής αντιπροσωπείας. Τον Οκτώβριο του 1995 ο κ. S. υπέγραψε την ανανέωση της σύμβασής του για άλλον ένα χρόνο. Με επιστολή του στις 6 Οκτωβρίου 1995, ο κ. S. ανέφερε ότι η αλλαγή της αντιπροσωπείας θα ήταν σφάλμα, εκτός και αν σε αντιστάθμιση της ζημίας που είχε υποστεί, του δινόταν η δυνατότητα να έχει μια νέα διετή περίοδο σε άλλη αντιπροσωπεία.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο κ. S. τόνιζε ότι του προσφέρθηκε η θέση στο Μπουένος Άιρες λόγω του ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής εκ λάθους τον εξέλαβαν ως οικονομολόγο, μολονότι ήταν προφανές από τα έγγραφα που είχε υποβάλει ότι ήταν εμπειρογνώμων σε αγροτικά θέματα. Για την καταγγελία αυτή προσκόμιζε τα σχετικά στοιχεία.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε κατ' αρχάς ότι ο στόχος των συμβάσεων κατάρτισης δεν ήταν κατ' ανάγκη το εν λόγω άτομο να λάβει συμπληρωματική κατάρτιση εντός του τομέα εξειδίκευσής του. Τα περιεχόμενα του προγράμματος κατάρτισης προσανατολίζονται στον τομέα της διαχείρισης και διοίκησης προγραμμάτων που συνάπτονται με την χώρα διορισμού του, στο πλαίσιο της διμερούς ή πολυμερούς συμφωνίας. Έτσι λοιπόν, δεν υπήρχε επίσημη ταξινόμηση στις συμβάσεις κατάρτισης ανάλογα με τον τομέα εξειδίκευσής του εν λόγω ατόμου.

Δεύτερον, η Επιτροπή ανέφερε ότι θεώρησε το διαβιβαστικό σημείωμα του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της 7 Ιουνίου 1995, αντίγραφο το οποίο έλαβε ο κ. S., ως απάντηση του σημειώματός του της 24 Μαΐου 1995. Επιπλέον, η Επιτροπή ανέφερε ότι, γενικώς, οι υπηρεσίες της αποφεύγουν να έχουν επίσημες άμεσες συνομιλίες με διάφορες υπηρεσίες της αντιπροσωπείας, πράγμα που θα σήμαινε ότι παραγνωρίζεται ή γίνεται υπέρβαση της εντολής του επικεφαλής της αντιπροσωπείας ως εκπροσώπου της Επιτροπής, αρμόδιου για την εφαρμογή των προγραμμάτων κατάρτισης.

Τρίτον, η Επιτροπή ανέφερε ότι ο κ. S. ενημερώνετο συστηματικά σχετικά με την διοικητική του θέση, ιδίως με σημείωμα της 16ης Νοεμβρίου 1995 που απευθύνθηκε στον επικεφαλής της αντιπροσωπείας, αντίγραφο του οποίου έλαβε ο κ. S. Το σημείωμα αυτό ανέφερε ότι θα του ανατίθεντο καθήκοντα σύμφωνα με το συμφέρον της υπηρεσίας.

Η Επιτροπή δεν σχολίασε το θέμα του κατά πόσον οι υπηρεσίες της είχαν ταξινομήσει εσφαλμένα τον κ. Σ. ως οικονομολόγο.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε στην καταγγελία του και ζήτησε από την Επιτροπή να του χορηγήσει ακόμη μια διετή περίοδο κατάρτισης αποζημιώνοντάς τον για την ζημία την οποία υπέστη.

Η απόφαση

Αξιολογώντας την τεκμηριωμένη καταγγελία του καταγγέλλοντος ότι κακώς ταξινομήθηκε ως οικονομολόγος, ο Διαμεσολαβητής κατ' αρχάς επισημαίνει ότι οι συμβάσεις που υπέγραψε ο κ. Σ., η υπηρεσία ανάπτυξης και η Επιτροπή, δεν όριζαν ιδιαίτερο τομέα εργασίας και ότι ο στόχος των προγραμμάτων κατάρτισης δεν ήταν κατ' ανάγκη να παράσχουν στο εν λόγω άτομο συμπληρωματική κατάρτιση στον τομέα εξειδίκευσής του. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν διέψευσε τον ισχυρισμό ότι η ορθή κατάταξη του κ. Σ. ως αγροτικού εμπειρογνώμονα θα μπορούσε να έχει σχέση με την απόφαση σχετικά με τα καθήκοντα που θα του ανετίθεντο, ούτε αντέκρουσε τον ισχυρισμό ότι οι υπηρεσίες της είχαν ταξινομήσει εσφαλμένα τον κ. Σ. Με βάση τα στοιχεία αυτά, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε κριτική παρατήρηση στην Επιτροπή, κατά την έννοια ότι θα έπρεπε να έχει ταξινομήσει ορθώς τον κ. Σ.

Δεύτερον, φαίνεται πως ο κ. Σ. δεν έλαβε επίσημη και ρητή έγγραφη απάντηση σε όλα τα σημεία που έθιγε στο σημειώμά του της 24ης Μαΐου 1995. Το διαβιβαστικό σημείωμα του επικεφαλής της αντιπροσωπείας, αντίγραφο του οποίου έλαβε ο κ. Σ., δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πλήρης απάντηση, καθόσον ο επικεφαλής αντιπροσωπείας δεν είχε την εξουσία να λάβει θέσεις επί όλων των θεμάτων που έθετε στο σημειώμά του ο κ. Σ. Ωστόσο, η σύμβαση που παρέτεινε την παραμονή του κ. Σ. στην αντιπροσωπεία στο Μπουένος Άιρες ανανεώθηκε για ακόμη ένα χρόνο με αμοιβαία συμφωνία τον Οκτώβριο του 1995 και το σημείωμα της 16ης Νοεμβρίου 1995 από τα κεντρικά γραφεία των Βρυξελλών προς τον επικεφαλής της αντιπροσωπείας, αντίγραφο του οποίου έλαβε ο κ. Σ., καθιστούσε σαφές ότι η άποψη της Επιτροπής ήταν ότι θα έπρεπε να αναλαμβάνει καθήκοντα σύμφωνα με το συμφέρον της υπηρεσίας. Η πρόταση για ανανέωση της σύμβασης για ακόμη ένα χρόνο στο Μπουένος Άιρες, αποτελούσε μία έμμεση απάντηση στις ενδεχόμενες επιθυμίες του κ. Σ. να διοριστεί σε άλλη αντιπροσωπεία. Τα δύο προαναφερθέντα σημειώματα αφορούσαν αμφότερα τα παράπονα που είχε διατυπώσει σχετικά με το καθορισμό των καθηκόντων του. Με βάση όλα τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η Επιτροπή ενήργησε σε σχέση με το σημείωμα του κ. Σ. της 24ης Μαΐου 1995 και ότι δεν υπήρχε λόγος που να τεκμηριώνει ότι η Επιτροπή όφειλε να του χορηγήσει μία ακόμη διετή περίοδο κατάρτισης.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες που διενήργησε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής σε σχέση με την καταγγελία αυτή, κρίνεται αναγκαίο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει προβεί σε ορθή ταξινόμηση του κ. Σ. ως εμπειρογνώμονα σε αγροτικά θέματα.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που είχαν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν κρίθηκε ορθό να επιζητηθεί ο φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ

Απόφαση σχετικά με την καταγγελία 1098/96/BB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Το Δεκέμβριο 1996, ο Χ κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή (i) την παραβίαση του ιατρικού απορρήτου από την Ιατρική Υπηρεσία της Επιτροπής και (ii) τις αδικαιολόγητες καθυστερήσεις όσον αφορά την αποστολή εγγράφου.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 (3) του Καταστατικού, η καταγγελία ταξινομήθηκε ως εμπιστευτική κατόπιν αιτήματος του καταγγέλλοντος.

Ο Χ εργαζόταν για την Επιτροπή ως ελεύθερος συνεργάτης (freelance). Τα ευρωπαϊκά όργανα έχουν συνάψει συμφωνία με ασφαλιστική εταιρία προς κάλυψη των εργαζομένων freelance από την απώλεια εισοδήματος σε περίπτωση ασθένειάς τους κατά τη διάρκεια σύμβασης.

Ο καταγγέλλων χρειάστηκε να υποστεί επείγουσα ιατρική θεραπεία ενώ εργαζόταν για την Επιτροπή. Όλα τα απαιτούμενα πιστοποιητικά στάλθηκαν αμέσως στη διοίκηση, συμπεριλαμβανομένου «ιατρικού δείκτη» του υπεύθυνου ιατρού. Το έγγραφο αυτό εστάλη εντός σφραγισμένου φακέλου στον Προϊστάμενο της Ιατρικής Υπηρεσίας της Επιτροπής με την ένδειξη «ιατρικό απόρρητο».

Ο καταγγέλλων πληροφορήθηκε εν συνεχεία από την Επιτροπή ότι είχε γίνει δεκτή η αίτηση και ότι ο φάκελος διαβιβάστηκε στην ασφαλιστική εταιρία. Ο Χ υποστήριξε ότι μεσολάβησε καθυστέρηση αρκετών εβδομάδων μέχρι να πάρει τελικά η ασφαλιστική εταιρία το φάκελο.

Το Δεκέμβριο 1996, ο Χ αντιλήφθηκε ότι τόσο ο υπάλληλος της ασφαλιστικής εταιρίας όσο και η Υπηρεσία της Επιτροπής με την οποία είχε επαφές ο Χ γνώριζαν τις εμπιστευτικές ιατρικές πληροφορίες.

Η έρευνα

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Συνοπτικά, στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή επεσήμανε τα εξής:

Βάσει του ασφαλιστικού συμβολαίου, ο Χ υπέβαλε διάφορα ιατρικά έγγραφα στην Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένου πιστοποιητικού που ανέφερε τη θεραπεία που είχε υποστεί, προκειμένου να διαβιβαστούν στην ασφαλιστική εταιρία.

Βάσει του άρθρου 7 του ασφαλιστικού συμβολαίου και του έντυπου που χρησιμοποιόταν τότε, το έγγραφο που ανέφερε τη φύση της εγχείρησης έπρεπε να είχε σταλεί στην ασφαλιστική εταιρία εντός σφραγισμένου φακέλου.

Μετά την καταγγελία του Χ, έγινε υπενθύμιση στους ενδιαφερομένους υπαλλήλους για τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται μελλοντικά σε τέτοιες περιπτώσεις. Η Επιτροπή τόνισε ότι οι υπάλληλοι που διεκπεραίωσαν την καταγγελία του Χ δεσμεύονται από την υποχρέωση απορρήτου του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης.

Η Επιτροπή έλαβε την αίτηση του Χ στις 16 Οκτωβρίου 1996 και την έστειλε στην ασφαλιστική εταιρία στις 31 Οκτωβρίου 1996 μετά την εξέτασή της από την Ιατρική Υπηρεσία. Η Επιτροπή ζήτησε αποδεικτικό παραλαβής, το οποίο δε χορήγησε η ασφαλιστική εταιρία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δε δέχτηκε την κατηγορία ότι είχε καθυστερήσει τη διαβίβαση των εγγράφων αυτών στην ασφαλιστική εταιρία, η οποία απάντησε στον Χ στις 4 Δεκεμβρίου 1996.

Όσον αφορά την εμπιστευτική φύση των ιατρικών πληροφοριών, η Επιτροπή υποστήριξε ότι επ' ουδενί μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για τις ενέργειες της ασφαλιστικής εταιρίας. Η Επιτροπή υπενθύμισε πάντως στην ασφαλιστική εταιρία τις υποχρεώσεις της όσον αφορά την εμπιστευτικότητα, μετά από συνάντηση με τον καταγγέλλοντα.

Όσον αφορά τις γενικές αρχές που διέπουν την εμπιστευτικότητα των ιατρικών πληροφοριών, η Επιτροπή δήλωσε ότι η διαβίβαση ιατρικών εγγράφων εντός σφραγισμένων φακέλων για την αποκλειστική χρήση των ιατρών της ασφαλιστικής εταιρίας, των ιατρών της Επιτροπής και του ασφαλισμένου, αποτελούσε επιλογή βάσει των όρων του ασφαλιστήριου συμβολαίου. Τα έγγραφα που πρέπει να υφίστανται αυτό το χειρισμό μπορούν να υποδεικνύονται από τους ασφαλισμένους στο έντυπο αίτησης για αποζημίωση.

Οι εργαζόμενοι freelance που έχουν ζητήσει την κάλυψη από την ασφάλιση ασθένειας πρέπει να σέβονται τις σχετικές διατάξεις και διαδικασίες.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Ο καταγγέλλων επέμεινε επί της καταγγελίας του και δέχτηκε ότι η Επιτροπή είχε στείλει σημείωμα στις 31 Οκτωβρίου 1996. Ο καταγγέλλων τόνιζε όμως ότι η ασφαλιστική εταιρία δεν είχε λάβει το έγγραφο μέχρι τις 24 Νοεμβρίου 1996.

Η απόφαση

1 Καταγγελλόμενη παραβίαση του ιατρικού απορρήτου

- 1.1 Στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης, η Επιτροπή πρέπει πάντα να εξασφαλίζει ότι επιφυλάσσεται στα έγγραφα που καλύπτονται από το ιατρικό απόρρητο η δέουσα μεταχείριση.
- 1.2 Από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι η Επιτροπή έχει δεχτεί ότι το έγγραφο που ανέφερε τη φύση της ιατρικής θεραπείας του καταγγέλλοντος έπρεπε να έχει σταλεί στην ασφαλιστική εταιρία εντός σφραγισμένου φακέλου.
- 1.3 Ο Διαμεσολαβητής πιστεύει ότι η παράλειψη της Επιτροπής να μεταχειριστεί τα ιατρικά έγγραφα του καταγγέλλοντος με τη δέουσα προσοχή είναι λυπηρή και συνιστά περίπτωση κακής διοίκησης.
- 1.4 Ο Διαμεσολαβητής επέστησε κατά συνέπεια την προσοχή της Επιτροπής επί του γεγονότος ότι έπρεπε να βεβαιωθεί ότι η επίκριση που περιέχεται στην απόφασή του θα γνωστοποιείτο στους υπαλλήλους που χειρίζονται έγγραφα που καλύπτονται από το ιατρικό απόρρητο, ούτως ώστε να αποφευχθούν τέτοια σφάλματα στο μέλλον κατά τη διεκπεραίωση παρεμφερών υποθέσεων.

2 Καταγγελλθείσα καθυστέρηση κατά τη διαβίβαση των εγγράφων στην ασφαλιστική εταιρία

- 2.1 Η Επιτροπή έλαβε την αίτηση του καταγγέλλοντος στις 16 Οκτωβρίου 1996. Μετά από την εξέτασή της από την Ιατρική Υπηρεσία της, η Επιτροπή έστειλε επιστολή στην ασφαλιστική εταιρία στις 31 Οκτωβρίου 1996.
- 2.2 Η Επιτροπή έδωσε στο Διαμεσολαβητή αντίγραφο της ανωτέρω επιστολής. Σε αυτήν, η Επιτροπή ζητούσε κοινοποίηση της παραλαβής, την οποία όμως δεν έδωσε η ασφαλιστική εταιρία. Πάντως, για να εκτιμηθεί εάν υπήρξε καθυστέρηση της Επιτροπής, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η ασφαλιστική εταιρία απάντησε στον καταγγέλλοντα στις 4 Δεκεμβρίου 1996, ήτοι ένα μήνα μετά την ημερομηνία που φέρει η επιστολή της Επιτροπής.
- 2.2 Προκύπτει συνεπώς από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή ότι φαίνεται αβάσιμη η κατηγορία ότι η Επιτροπή καθυστέρησε τη διαβίβαση των εγγράφων του καταγγέλλοντος στην ασφαλιστική εταιρία.

Συμπέρασμα

Ενόψη των ανωτέρω, φάνηκε απαραίτητο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι οι αρχές της χρηστής διοίκησης απαιτούν να εξασφαλίζει η Επιτροπή πάντοτε ότι επιφυλάσσεται στα έγγραφα που καλύπτονται από το ιατρικό απόρρητο η δέουσα μεταχείριση.

Από τις έρευνες του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι η Επιτροπή είχε δεχτεί ότι το έγγραφο που ανέφερε τη φύση της ιατρικής θεραπείας του καταγγέλλοντος έπρεπε να έχει σταλεί στην ασφαλιστική εταιρία εντός σφραγισμένου φακέλου.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι η παράλειψη της Επιτροπής να χειριστεί τα ιατρικά έγγραφα του καταγγέλλοντος με τη δέουσα προσοχή ήταν λυπηρή και συνιστούσε περίπτωση κακής διοίκησης.

Επειδή αυτές οι πτυχές της περίπτωσης αφορούσαν διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα συμβάντα του παρελθόντος, δεν ενδείκνυτο να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός του θέματος. Ο Διαμεσολαβητής περάτωσε συνεπώς την εξέταση της υπόθεσης.

ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 105/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Ιανουάριο του 1997, ο κ. D προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με τη διεξαγωγή διοργανικού διαγωνισμού προσλήψεων (EUR/LA/97) στον οποίο είχε συμμετάσχει το 1996.

Με επιστολή του στις 14 Νοεμβρίου 1996, η εξεταστική επιτροπή είχε ενημερώσει τον κ. D ότι η βαθμολογία που είχε συγκεντρώσει στην προκαταρκτική γραπτή δοκιμασία ήταν ανεπαρκής, με αποτέλεσμα να μην διορθωθούν οι υπόλοιπες δοκιμασίες του. Ο κ. D ζήτησε από την εξεταστική επιτροπή να αναθεωρήσει τους βαθμούς που είχε λάβει στην εν λόγω δοκιμασία. Υπέβαλε επίσης το εξής αίτημα:

«Με την επιφύλαξη της διαδικασίας αναθεώρησης, θα σας ήμουν επιπλέον ευγνώμων αν μου επιτρέπατε να έχω πρόσβαση στο διορθωμένο γραπτό προκειμένου να μπορέσω να υποβάλω παρατηρήσεις που, ενδεχομένως, θα έκρινα ότι θα στήριζαν την υπόθεσή μου».

Απαντώντας στο βασικό αίτημα του κ. D, η εξεταστική επιτροπή τον ενημέρωσε λεπτομερώς σχετικά με τα κριτήρια αξιολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν για την εν λόγω δοκιμασία, αναφέροντας ότι:

«Εξετάσαμε τη γραπτή δοκιμασία σας και θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι τα αποτελέσματα που σας κοινοποιήσαμε αντιστοιχούν στους βαθμούς που απένειμε η εξεταστική επιτροπή.

Ο στόχος των δοκιμασιών, όπως αναφέρεται και στην προκήρυξη, ήταν να καταρτιστεί κατάλογος των υποψηφίων που θα συγκέντρωναν την υψηλότερη βαθμολογία (144 στην περίπτωση του διαγωνισμού A7 και 96 στην περίπτωση του διαγωνισμού A8). Οι εξεταστές, που είναι έμπειροι μεταφραστές που εργάζονται σε θεσμικά όργανα της Ένωσης, τήρησαν τα ίδια αυστηρά κριτήρια αξιολόγησης σε κάθε περίπτωση.

Η δοκιμασία (α) στόχευε στο να αξιολογήσει την εμπεριστατωμένη γνώση της γλώσσας πηγής, την εμπεριστατωμένη γνώση της ισπανικής γλώσσας και την ικανότητα επίλυσης μεταφραστικών προβλημάτων. Προς ενημέρωσή σας, οι παράγοντες που ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό της συνολικής βαθμολογίας περιλαμβάνει και τους εξής:

* Όσον αφορά τη γλώσσα πηγής: μεγάλα, σοβαρά, ή μικρότερης σημασίας σφάλματα κατανόησης και ανακρίβεια·

* Όσον αφορά τη γλώσσα στόχου, η αξιολόγηση αφορούσε την ορθογραφία (μεγάλα, σοβαρά και μικρότερης σημασίας σφάλματα), τη μορφολογία και τη σύνταξη (συμφωνία χρόνου, διάρθρωση του λόγου, εσφαλμένη συντακτικά διάρθρωση κλπ) και το λεξιλόγιο (παράλειψη μίας ή περισσότερων λέξεων, παράλειψη προτάσεως, εσφαλμένοι όροι, βαρβαρισμοί)· ελήφθησαν επίσης υπόψη τα σφάλματα ύφους και η εσφαλμένη στίξη.

Αφετέρου, το καλό ύφος, η ορθή μετάφραση ενός σχετικά δύσκολου δοκιμίου, ή η εξαιρετική μετάφραση ενός εξαιρετικά δύσκολου δοκιμίου, προσμετράται υπέρ του υποψηφίου.

Κάθε γραπτό δοκιμασίας βαθμολογήθηκε από δύο χωριστούς διορθωτές και υπήρξε απόλυτος σεβασμός της ανωνυμίας του υποψηφίου. Στις περιπτώσεις που η εξεταστική επιτροπή το έκρινε απαραίτητο ορισμένα γραπτά βαθμολογήθηκαν από τρίτο εξεταστή.

Τα γραπτά βαθμολογήθηκαν με ιδιαίτερη προσοχή και με λύπη μας σας ανακοινώνουμε ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής όσον αφορά την δοκιμασία σας είναι τελεσίδικη».

Όσον αφορά το αίτημα του κ. D να λάβει γνώση του διορθωμένου γραπτού του, η εξεταστική επιτροπή ανέφερε ότι:

«Τέλος, επιθυμούμε να σας ενημερώσουμε ότι δεν μπορούμε να αποστείλουμε αντίγραφο της γραπτής δοκιμασίας σας, καθόσον, για λόγους αρχής, υποχρεούμεθα να αντιμετωπίσουμε όλους τους υποψηφίους εξίσου και οι διαδικασίες της εξεταστικής επιτροπής πρέπει να παραμείνουν απόρρητες.»

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή ο κ. D ανέφερε ότι δεν αμφισβητούσε την αξιολόγηση του γραπτού του από την εξεταστική επιτροπή. Καθόσον δεν γνώριζε την διορθωμένη δοκιμασία, δεν γνώριζε και κατά πόσον η εξεταστική επιτροπή είχε εφαρμόσει σωστά τα κριτήρια αξιολόγησης στην περίπτωση του. Ισχυρίστηκε ότι το επιχείρημα της εξεταστικής επιτροπής για να μην του επιτρέψει να λάβει γνώση του διορθωμένου γραπτού του ήταν ανεπαρκές και χαρακτηριζόταν από έλλειψη διαφάνειας.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της η Επιτροπή ανέφερε ότι η εξεταστική επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού και ότι η εξεταστική επιτροπή ήταν πολύ

ανοικτή έναντι του κ. D προκειμένου να του κοινοποιήσει τα κριτήρια αξιολόγησης για την εν λόγω δοκιμασία. Όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η εξεταστική επιτροπή δεν επέτρεπε στον κ. D να λάβει γνώση του διορθωμένου γραπτού του, η Επιτροπή ανέφερε επί της ουσίας ότι ήταν συνήθης πρακτική στα κοινοτικά θεσμικά όργανα να μην επιτρέπεται η κοινοποίηση των διορθωμένων γραπτών στους υποψηφίους και ότι σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι εξεταστικές επιτροπές έχουν ευρεία διακριτική εξουσία. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η μόνη υποχρέωση που έχουν οι εξεταστικές επιτροπές στον τομέα αυτό είναι να κοινοποιούν τους βαθμούς που λαμβάνουν οι υποψήφιοι.

Όσον αφορά τη διαφάνεια, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι κανόνες περί διαφάνειας δεν μπορούν να υπερισχύσουν του άρθρου 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, σύμφωνα με το οποίο οι διαδικασίες των εξεταστικών επιτροπών είναι απόρρητες. Σύμφωνα με την Επιτροπή, το απόρρητο δίνει στην εξεταστική επιτροπή τη δυνατότητα να ενεργεί ανεξάρτητα χωρίς να υπόκειται σε οιασδήποτε μορφής πίεση.

Παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο κ. D επέμεινε στην ουσία της καταγγελίας του. Ειδικότερα, τόνισε ότι δεν ζήτησε κοινοποίηση του διορθωμένου γραπτού του αλλά μόνο να του γνωστοποιηθεί το διορθωμένο γραπτό, δηλαδή δίνοντας έτσι στην εξεταστική επιτροπή τη δυνατότητα να εξερέιρε τρόπο με τον οποίον θα ελάμβανε την πληροφορία αυτή. Ο κ. D ανέφερε ότι ήταν απόλυτα διατεθειμένος να αποδεχθεί την απάλειψη από το διορθωμένο γραπτό οποιουδήποτε σημείου που θα μπορούσε να επιτρέψει τον προσδιορισμό του διορθωτή, στον βαθμό που ο κ. D θα λάμβανε γνώση των διορθώσεων.

Όσον αφορά τη διαφάνεια, ο κ. D ανέφερε ότι ο στόχος της διάταξης του άρθρου 6 στο Παράρτημα III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, δηλαδή η διασφάλιση της ανεξαρτησίας του έργου των εξεταστικών επιτροπών, δεν αιτιολογεί την άρνηση ενημέρωσής του σχετικά με τη διορθωμένη δοκιμασία κατά τρόπον ώστε, κατά τη διαδικασία αυτή, να μην είναι δυνατός ο προσδιορισμός των διορθωτών.

Η απόφαση

Το θέμα που έθεσε η καταγγελία του κ. D ήταν κατά πόσον η εξεταστική επιτροπή έχει δικαίωμα να αρνηθεί να τον ενημερώσει σχετικά με το εν λόγω διορθωμένο γραπτό. Εξετάζοντας το ερώτημα αυτό, κατ' αρχάς επισημαίνεται ότι δεν φαίνεται να είναι αναπιολόγητο το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή ερμήνευσε το αίτημα του κ. D να λάβει γνώση του διορθωμένου γραπτού του ως αίτημα κοινοποίησης του εν λόγω γραπτού. Η εξεταστική επιτροπή αιτιολόγησε την απόρριψη του αιτήματος αυτού παραπέμποντας στην αρχή της ίσης μεταχείρισης των

υποψηφίων και το απόρρητο των διαδικασιών της εξεταστικής επιτροπής.

Η αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων προϋποθέτει ότι πανομοιότυπες καταστάσεις δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται διαφορετικά ενώ διαφορετικές καταστάσεις δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται πανομοιότυπα. Η απόφαση περί της κοινοποίησης διορθωμένου γραπτού θα έπρεπε να βασιστεί στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης και τη νομολογία του Δικαστηρίου και η εν λόγω αρχή δεν φαίνεται να έχει καμία σχέση με μία τέτοια απόφαση. Πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή δεν παρέπεμψε στην αρχή αυτή στις παρατηρήσεις που υπέβαλε επί της καταγγελίας του κ. D στον Διαμεσολαβητή. Η αναφορά της εξεταστικής επιτροπής στην εν λόγω αρχή ήταν κατά την έννοια αυτή δημιουργेलι σύγχυση. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης απαιτούν να παρέχονται στους υποψηφίους επαρκείς αιτιολογήσεις για αποφάσεις που λαμβάνουν οι εξεταστικές επιτροπές. Η αναφορά στην αρχή της ίσης μεταχείρισης δεν φαίνεται να είναι επαρκής, καθόσον η αρχή δεν επηρεάζει την απόφαση του κατά πόσον δηλαδή θα πρέπει να παρέχεται πρόσβαση σε διορθωμένα γραπτά ή όχι. Με βάση τα στοιχεία αυτά, ο Διαμεσολαβητής διέτύπωσε κριτική παρατήρηση στην Επιτροπή.

Όσον αφορά τη μνεία της εξεταστικής επιτροπής στην εμπιστευτικότητα των διαδικασιών ως λόγο για τη μη κοινοποίηση του διορθωμένου γραπτού, υπό την παρούσα μορφή της κοινοτικής νομοθεσίας δεν υπάρχει υποχρέωση της Επιτροπής να κοινοποιεί διορθωμένα γραπτά στους υποψηφίους που το ζητούν. Έτσι λοιπόν, φαίνεται πως η εξεταστική επιτροπή είχε το δικαίωμα να αρνηθεί την κοινοποίηση του γραπτού, παραπέμποντας στην αρχή του απορρήτου των διαδικασιών των εξεταστικών επιτροπών.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Διαμεσολαβητή για την εν λόγω καταγγελία, κρίθηκε αναγκαίο να διατυπωθεί η κάτωθι κριτική παρατήρηση:

Η Επιτροπή δεν θα έπρεπε να έχει αιτιολογήσει την άρνηση κοινοποίησης του εν λόγω διορθωμένου γραπτού επικαλούμενη την αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων, καθόσον η αρχή αυτή δεν φαίνεται να επηρεάζει την απόφαση του κατά πόσον τα διορθωμένα γραπτά πρέπει να κοινοποιούνται ή όχι.

Δεδομένου ότι η εν λόγω πτυχή της υπόθεσης αφορούσε διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν κρίθηκε απαραίτητο να επιζητηθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή

Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής παραλαμβάνει πολλές καταγγελίες που αφορούν την έλλειψη διαφάνειας στις διαδικασίες προσλήψεων που διοργανώνουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, ο Διαμεσολαβητής κίνησε στις 7 Νοεμβρίου 1997 διαδικασία εξέτασης ίδιας πρωτοβουλίας για το θέμα αυτό, συμπεριλαμβάνοντας και το θέμα του κατά πόσον η Επιτροπή προτίθεται να επιτρέπει στους υποψηφίους να λαμβάνουν, εξερχόμενοι από τις εξεταστικές αίθουσες, τα ερωτήματα του διαγωνισμού και να κοινοποιεί διορθωμένα αντίγραφα των εξετάσεων στους υποψηφίους που το ζητούν. Στην επιστολή του, ο Διαμεσολαβητής ανέφερε ότι οι διακριτικές εξουσίες των εξεταστικών επιτροπών και το απόρρητο των διαδικασιών τους δεν φαίνεται να παρεμποδίζουν τη συμμόρφωση με τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της καταγγελίας 142/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Φεβρουάριο του 1997, ο κ. V προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με την εκ μέρους της Επιτροπής διενέργεια διοργανικού διαγωνισμού προσλήψεων (EUR/LA/98) στην οποία είχε συμμετάσχει το 1996.

Με επιστολή της στις 14 Νοεμβρίου 1996, η εξεταστική επιτροπή ενημέρωσε τον κ. V ότι η βαθμολογία που συγκέντρωσε σε μία από τις δοκιμασίες προεπιλογής, τη δοκιμασία (α), ήταν ανεπαρκής και, κατά συνέπεια, δεν διορθώθηκαν οι υπόλοιπες δοκιμασίες του.

Με επιστολές του στις 18 και 20 Νοεμβρίου 1996 ο κ. V ζήτησε από την εξεταστική επιτροπή αναθεώρηση της βαθμολογίας που είχε δοθεί στη δοκιμασία (α) και κοινοποίηση του διορθωμένου γραπτού. Ανέφερε ότι δεν αμφέβαλε σχετικά με την ορθότητα και την αμεροληψία των διορθώσεων αλλά δεν ήταν εύκολο να κατανοήσει τον εξαιρετικά χαμηλό βαθμό που είχε λάβει. Επιπλέον, ανέφερε ότι στη δοκιμασία (β) οι υποψήφιοι κλήθηκαν να απαντήσουν σε ερωτήσεις που δεν είχαν καμία σχέση με την προκήρυξη του διαγωνισμού και ότι η δοκιμασία (δ) δεν αντιστοιχούσε στις διατάξεις της προκήρυξης.

Όσον αφορά τις δύο εν λόγω δοκιμασίες, η προκήρυξη ανέφερε:

- (β) Δοκιμασία που συνίσταται σε έγγραφο ερωτήσεων σχετικά με τα βασικά στάδια της ευρωπαϊκής ενοποίησης και τις διάφορες κοινοτικές πολιτικές

- (δ) Μετάφραση στα ισπανικά, με χρήση λεξικών, γενικού κειμένου περίπου 45 γραμμών σχετικά με τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε γλώσσα επιλογής του υποψηφίου από αυτές που ορίζονται στο τμήμα V, σημεία Β (3), εκτός των γλωσσών που έχουν επιλεγεί για τις δοκιμασίες (α) και (γ).

Όσον αφορά τη δοκιμασία (β) ο κ. V θεωρούσε ότι ορισμένες ερωτήσεις που είχαν τεθεί δεν αφορούσαν τα βασικά στάδια της ευρωπαϊκής ενοποίησης και τις διάφορες κοινοτικές πολιτικές. Σύμφωνα με τον κ. V, αυτό ίσχυε για τις εξής ερωτήσεις.

- μία ερώτηση που αφορούσε τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
- μία ερώτηση που αφορούσε τις αρμοδιότητες του Πρωτοδικείου
- μία ερώτηση που αφορούσε την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή
- μία ερώτηση που αφορούσε την οργάνωση των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
- μία ερώτηση που αφορούσε τη διάρκεια της εντολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
- μία ερώτηση που αφορούσε τον ακριβή αριθμό των Επιτρόπων από ορισμένα κράτη μέλη
- μία ερώτηση που αφορούσε την κοινοτική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης και της εφαρμογής των κοινοτικών κανονισμών.

Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, ήταν προφανές ότι οι ερωτήσεις αυτές δεν καλύπτονταν από την διατύπωση της προκήρυξης, αν λαμβανόταν υπόψη ότι η προκήρυξη όσον αφορά τη προφορική δοκιμασία, προέβλεπε:

«Συνέντευξη με την εξεταστική επιτροπή προκειμένου να δοθεί σ' αυτήν η δυνατότητα να αξιολογήσει την καταλληλότητα του υποψηφίου να ανταποκριθεί στα καθήκοντα που περιγράφονται στο τμήμα Ι. Στη συνέντευξη θα εξεταστούν επίσης η εμπεριστατωμένη γνώση άλλων γλωσσών και η γνώση των θεσμικών οργάνων και των πολιτικών της Ένωσης.»

Ο κ. V ισχυρίστηκε ότι, διαβάζοντας κάτι τέτοιο, ο υποψήφιος θεωρεί ότι οι ερωτήσεις που αφορούν τα θεσμικά όργανα δεν θα ζητηθούν στην γραπτή δοκιμασία (β).

Όσον αφορά την δοκιμασία (δ), ο κ. V ισχυρίστηκε ότι το βασικό κείμενο δεν περιλάμβανε περίπου 45 γραμμές όπως προέβλεπε η προκήρυξη, αλλά 61 γραμμές.

Με επιστολές της στις 18 Δεκεμβρίου 1996 και 16 Ιανουαρίου 1997, η εξεταστική επιτροπή απήντησε στις επιστολές του καταγγέλοντος. Όσον αφορά το αίτημά του για αναθεώρηση, η επιτροπή τον ενημέρωσε ότι η δοκιμασία του αναθεωρήθηκε και διαπιστώθηκε ότι η βαθμολογία ήταν ορθή. Επιπλέον, η εξεταστική επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι δεν μπορούσε να χορηγήσει στον κ. V τα διορθωμένα γραπτά του λόγω της αρχής της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων και την αρχή του απορρήτου των διαδικασιών της.

Όσον αφορά την καταγγελία σε σχέση με την δοκιμασία (β), η εξεταστική επιτροπή ανέφερε ότι όλες οι ερωτήσεις που τέθηκαν ήταν σχετικές, άμεσα ή έμμεσα, με την διάταξη της προκήρυξης. Όσον αφορά τόσο την δοκιμασία (β) όσο και την δοκιμασία (δ), η εξεταστική επιτροπή προσέθεσε ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ήταν εντελώς αυτόνομη και ανεξάρτητη και είχε ευρείες διακριτικές εξουσίες, στον βαθμό που τηρούσε τις διατάξεις της προκήρυξης.

Μη έχοντας ικανοποιηθεί από τις απαντήσεις αυτές, ο κ. V προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή. Ισχυρίστηκε ότι οι απαντήσεις της εξεταστικής επιτροπής παρουσίαζαν έλλειψη διαφάνειας. Κατά την άποψή του, θεωρούσε φυσικό ένας υποψήφιος να έχει τη δυνατότητα να δει τα διορθωμένα γραπτά ή να λάβει με κάποιον άλλο τρόπο γνώση των διορθώσεων που έγιναν. Κατά την άποψη του, η εξεταστική επιτροπή έδινε στην αρχή του απορρήτου των διαδικασιών της μη αιτιολογημένο εύρος. Επιπλέον, επέμεινε ότι το περιεχόμενο των δοκιμασιών (β) και (δ) δεν ήταν αιτιολογημένα.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι η εξεταστική επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού. Όσον αφορά τους στις 7 Νοεμβρίου 1997 λόγους για τους οποίους η εξεταστική επιτροπή δεν επέτρεψε στον κ. V να λάβει γνώση του διορθωμένου γραπτού του, η Επιτροπή ανέφερε επί της ουσίας ότι είναι συνήθης πρακτική των κοινοτικών θεσμικών οργάνων να μην κοινοποιούν τα διορθωμένα γραπτά στους υποψηφίους και ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι εξεταστικές επιτροπές έχουν ευρείες διακριτικές εξουσίες. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η μόνη υποχρέωση των εξεταστικών επιτροπών στον τομέα αυτό είναι να κοινοποιούν τη βαθμολογία που συγκεντρώνουν οι υποψήφιοι.

Όσον αφορά την καταγγελία του κ. V σε σχέση με τη δοκιμασία (β), η Επιτροπή ανέφερε ότι, λαμβάνοντας υπόψη την καλή βαθμολογία που είχε λάβει στην δοκιμασία αυτή, η καταγγελία του ήταν αστήρικτη και δεν ήταν προς όφελος του. Όσον αφορά την δοκιμασία (δ), η Επιτροπή ανέφερε ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να δώσει στους υποψηφίους κείμενο 61 γραμμών προς μετάφραση ενέπιπτε στο πεδίο των διακριτικών εξουσιών των εξεταστικών επιτροπών.

Ο καταγγέλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής.

Η απόφαση

Όσον αφορά την άρνηση της εξεταστικής επιτροπής να δημοσιοποιήσει το διορθωμένο γραπτό στον κ. V, η εξεταστική επιτροπή αιτιολόγησε την απόφασή της παραπέμποντας στην αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων και το απόρρητο των διαδικασιών της.

Η αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων προϋποθέτει ότι πανομοιότυπες καταστάσεις δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν διαφορετικά ενώ διαφορετικές καταστάσεις δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν πανομοιότυπα. Η απόφαση για το κατά πόσον θα κοινοποιείται ένα διορθωμένο γραπτό πρέπει να λαμβάνεται με βάση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και τη νομολογία του Δικαστηρίου και η εν λόγω αρχή δεν φαίνεται να επηρεάζει την απόφαση αυτή. Πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή δεν παρέπεμψε στην εν λόγω αρχή στις παρατηρήσεις που υπέβαλε επί της καταγγελίας του κ. V στον Διαμεσολαβητή. Η παραπομπή της εξεταστικής Επιτροπής στην εν λόγω αρχή δημιουργεί συνεπώς σύγχυση. Οι αρχές της χρηστής διοίκησης προϋποθέτουν ότι θα πρέπει να δίδονται στους υποψηφίους επαρκείς αιτιολογήσεις των αποφάσεων που λαμβάνουν οι εξεταστικές επιτροπές. Η μεία της αρχής της ίσης μεταχείρισης δεν φαίνεται να είναι επαρκής, καθόσον η αρχή δεν επηρεάζει την απόφαση του κατά πόσον θα πρέπει να χορηγείται πρόσβαση σε διορθωμένα γραπτά ή όχι. Με βάση τα στοιχεία αυτά, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε κριτική επισήμανση στην Επιτροπή.

Σχετικά με την αναφορά της εξεταστικής επιτροπής στο απόρρητο των διαδικασιών της ως λόγο μη κοινοποίησης διορθωμένων γραπτών, υπό την σημερινή μορφή της κοινοτικής νομοθεσίας δεν υπάρχει υποχρέωση της Επιτροπής να κοινοποιεί διορθωμένα γραπτά σε υποψηφίους που το ζητούν. Έτσι λοιπόν, φαίνεται πως η εξεταστική επιτροπή είχε τη δυνατότητα να αρνηθεί την κοινοποίηση γραπτού παραπέμποντας στην αρχή του απορρήτου των διαδικασιών των εξεταστικών επιτροπών.

Όσον αφορά την καταγγελία του κ. V σχετικά με τη δοκιμασία (β), σύμφωνα με την προκήρυξη, η εν λόγω δοκιμασία έπρεπε να επικεντρώ-

νεται στις διάφορες φάσεις της ευρωπαϊκής ενοποίησης και τις διάφορες κοινοτικές πολιτικές, ενώ η προκήρυξη ανέφερε ότι η προφορική δοκιμασία θα είχε ως αντικείμενο και τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προκήρυξη φαίνεται να έδινε την εντύπωση ότι οι ερωτήσεις που θα περιοριζόνταν αυστηρά στα θεσμικά όργανα δεν θα ζητούντο κατά την δοκιμασία (β). Ωστόσο, φαίνεται ότι στην δοκιμασία (β) τέθηκαν ερωτήσεις που αφορούσαν τα θεσμικά όργανα χωρίς να υπάρχει προφανής σχέση με τις διάφορες φάσεις της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Η Επιτροπή παρουσίασε, σε σχέση με αυτό, δύο επιχειρήματα: κατ' αρχάς, ότι δεν ήταν προς το συμφέρον του κ. V να αμφισβητήσει την καταλληλότητα των ερωτήσεων, καθώς, εν πάση περιπτώσει, είχε επιτύχει στη δοκιμασία αυτή. Κατά δεύτερον, οι ερωτήσεις είχαν πράγματι σχέση, είτε έμμεσα είτε άμεσα, με το θέμα που ανέφερε η προκήρυξη. Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι το άρθρο 138ε της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών να προσφευγουν στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή δεν υποβάλλει την άσκηση του δικαιώματος αυτού σε όρους σχετικά με το προσωπικό συμφέρον που μπορεί να έχει για τον πολίτη το ζήτημα που υποβάλλεται στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα της Επιτροπής, οι αρχές της χρηστής διοίκησης ορίζουν ότι οι πολίτες πρέπει να επαφίενται στην ακρίβεια των δημοσίων δηλώσεων που διατυπώνει η Επιτροπή. Συνεπώς, δεν φαίνεται να αιτιολογείται η συγκεκριμένη διατύπωση η οποία έδινε στους πολίτες την εντύπωση ότι το αντικείμενο της δοκιμασίας θα ήταν πιά περιορισμένο απ' ό,τι ήταν στην πραγματικότητα. Με βάση τα στοιχεία αυτά, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε κριτική παρατήρηση στην Επιτροπή.

Όσον αφορά την καταγγελία του κ. V σε σχέση με τη δοκιμασία (δ), σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι εξεταστικές επιτροπές διαθέτουν ευρείες διακριτικές εξουσίες, υπό την προϋπόθεση ότι σέβονται την προκήρυξη του διαγωνισμού. Η προκήρυξη του διαγωνισμού ανέφερε ότι το προς μετάφραση κείμενο στην δοκιμασία (δ) θα ήταν περίπου 45 γραμμές, ενώ το πραγματικό κείμενο ήταν 61 γραμμές, συνεπώς κατά 33% μεγαλύτερο. Η υπέρβαση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί αντίστοιχη της διατύπωσης της προκήρυξης του διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπέβαλε κριτική παρατήρηση στην Επιτροπή.

Συμπέρασμα

Με βάση τις έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή για την εν λόγω καταγγελία, φαίνεται πως είναι απαραίτητο να διατυπωθούν οι κάτωθι κριτικές παρατηρήσεις:

Η Επιτροπή δεν θα έπρεπε να έχει αιτιολογήσει την άρνηση κοινοποίησης του εν λόγω διορθωμένου γραπτού παραπέμποντας στην

αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων, καθόσον η αρχή αυτή δεν φαίνεται να επηρεάζει την απόφαση του κατά πόσον τα διορθωμένα γραπτά πρέπει να κοινοποιούνται ή όχι.

Η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει καταρτίσει την προκήρυξη του διαγωνισμού κατά τρόπο ώστε να μην παραπλανά τους πολίτες όσον αφορά το περιεχόμενο των δοκιμασιών και θα έπρεπε να έχει σεβαστεί τη διατύπωση της προκήρυξης του διαγωνισμού.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτές οι πτυχές της υπόθεσης αφορούσαν διαδικασίες που είχαν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν κρίθηκε ορθό να επιζητηθεί ο φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

Λαμβάνοντας υπόψη τον μεγάλο αριθμό των καταγγελιών που λαμβάνει ο Διαμεσολαβητής σχετικά με την έλλειψη διαφάνειας στις διαδικασίες προσλήψεων που διοργανώνουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, ο Διαμεσολαβητής κίνησε στις 7 Νοεμβρίου 1997 έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας για το θέμα αυτό, συμπεριλαμβάνοντας και το θέμα του κατά πόσον η Επιτροπή προτίθεται να επιτρέψει στους υποψηφίους να λαμβάνουν εξερχόμενοι από τις εξεταστικές αίθουσες τα θέματα των δοκιμασιών και να κοινοποιεί διορθωμένα αντίγραφα των εξετάσεων στους υποψηφίους που το ζητούν. Στην επιστολή του, ο Διαμεσολαβητής ανέφερε ότι οι διακριτικές εξουσίες της εξεταστικής επιτροπής και το απόρρητο των διαδικασιών της δεν φαίνεται να παρεμποδίζουν τη συμμόρφωση με τις αρχές της χρηστής διαχείρισης.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ

Απόφαση επί της καταγγελίας 319/97/PD κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία

Τον Απρίλιο του 1997, ο κ. Κ. προσέφυγε στον Διαμεσολαβητή σχετικά με την παράλειψη της Επιτροπής να του επιστρέψει ιατρικά έξοδα στα οποία είχε υποβληθεί κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής.

Ο καταγγέλλων είχε επιτύχει στον διαγωνισμό COM/A/764 που διοργανώθηκε από την Επιτροπή. Εν όψει της πρόσληψής του, η Επιτροπή του ζήτησε να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση τον Νοέμβριο του 1994. Κατά την εξέταση αυτή, ζητήθηκε να προβεί σε μία επιπλέον ειδική εξέταση από ιατρό της επιλογής του· οι δαπάνες της εξέτασης αυτής θα επιστρέφονταν από την Επιτροπή. Τον Ιανουάριο του 1995 διαβίβασε τον λογαριασμό του ιατρού στην Επιτροπή. Τον Ιούνιο του 1995 η Επιτροπή προσέφερε στον κ. Κ. θέση εργασίας, αλλά η καθυστέρηση της επιστρο-

φής των ιατρικών εξόδων καθώς και ορισμένες άλλες αρνητικές εμπειρίες με την Επιτροπή κατά την διάρκεια του διαγωνισμού, οδήγησαν τον κ. Κ. να μην αποδεχτεί την προσφορά. Τον Οκτώβριο του 1995 απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή υπενθυμίζοντάς της την επιστροφή των εξόδων που δεν είχε ακόμη εισπράξει. Τον Απρίλιο του 1996 επανήλθε εγγράφως στην Επιτροπή προκειμένου να διεκδικήσει την επιστροφή των εξόδων.

Στην καταγγελία του, ο κ. Κ ισχυρίζεται ότι ήταν απαράδεκτο η Επιτροπή να μην του έχει επιστρέψει τα ιατρικά έξοδα και να μην έχει απαντήσει στις δύο επιστολές υπενθύμισης που της είχε απευθύνει.

Η εξέταση

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Η καταγγελία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι τα ιατρικά έξοδα του κ. Κ. δεν είχαν καταβληθεί εγκαίρως λόγω του ότι τα πρωτότυπα του τιμολογίου και άλλα στοιχεία είχαν απωλεσθεί και ότι στο μεταξύ είχε καταβληθεί η οφειλόμενη πληρωμή. Εξέφραζε τη λύπη της για την «ανεξήγητη» καθυστέρηση της καταβολής των δαπανών. Επιπλέον, διευκρίνιζε ότι είχε αλλάξει τις διαδικασίες διακανονισμού των αιτήσεων αυτών, ούτως ώστε να μην παρατηρηθούν στο μέλλον τέτοιες καθυστερήσεις.

Η Επιτροπή δεν σχολίασε την καταγγελία του κ. Κ. σχετικά με την παράλειψη απάντησης της στις επιστολές του.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

Στις παρατηρήσεις του, ο κ. Κ. εξέφρασε ικανοποίηση για το γεγονός ότι η καταγγελία του στον Διαμεσολαβητή είχε ως αποτέλεσμα η Επιτροπή να του επιστρέψει τα εν λόγω ιατρικά έξοδα. Ωστόσο, δεν είχε ικανοποιηθεί από το γεγονός ότι χρειάστηκε να προσφύγει στον Διαμεσολαβητή προκειμένου η Επιτροπή να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση επιστροφής των εξόδων και λόγω του ότι η Επιτροπή δεν απήντησε σχετικά με την παράλειψη απάντησης των επιστολών του.

Η απόφαση

Από την άποψη που διατύπωσε η Επιτροπή αλλά και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος φαίνεται πως η Επιτροπή διευθέτησε το θέμα της επιστροφής των ιατρικών εξόδων. Επιπλέον, φαίνεται ότι η Επιτροπή άλλαξε στο μεταξύ τις διαδικασίες για τον διακανονισμό τέτοιων αιτήσεων, ούτως ώστε στο μέλλον να καταβάλλονται χωρίς περιττή καθυστέρηση. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν έπρεπε να συνεχιστεί περαιτέρω η εξέταση αυτής της πτυχής της καταγγελίας.

Όσον αφορά τις δύο επιστολές υπενθύμισης προς την Επιτροπή, αυτή δεν αρνήθηκε ότι παρέλειψε να απαντήσει. Ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει συνεπώς κριτική παρατήρηση προς την Επιτροπή κατά την έννοια ότι θα έπρεπε να έχει απαντήσει εγκαίρως στις επιστολές του κ. Κ.

Δεδομένου ότι αυτή η πτυχή της υπόθεσης αφορά διαδικασίες που έχουν σχέση με συγκεκριμένα γεγονότα του παρελθόντος, δεν κρίθηκε σκόπιμο να επιζητηθεί φιλικός διακανονισμός όσον αφορά αυτή την πτυχή της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

3.7 ΕΡΕΥΝΕΣ ΙΔΙΑΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απόφαση επί της εξέτασης εξ ιδίας πρωτοβουλίας 674/COMLA/F/PD

Τον Ιούλιο 1996, ο Διαμεσολαβητής κίνησε εξέταση ιδίας πρωτοβουλίας βάσει καταγγελίας για τη διεξαγωγή του διαγωνισμού EUR/LA/76, που οργάνωσε η Επιτροπή.

Η έρευνα

Ο Διαμεσολαβητής κάλεσε την Επιτροπή να του δώσει πληροφορίες σχετικά με τα κάτωθι δύο θέματα που αφορούν το διαγωνισμό:

- 1 Τα προσόντα στα γερμανικά των ατόμων που ανέλαβαν τη διόρθωση των γραπτών των υποψηφίων στη γραπτή δοκιμασία μετάφρασης γερμανικού κειμένου στα σουηδικά.
- 2 Εάν δικαιούνται οι υποψήφιοι να δουν τις διορθώσεις των γραπτών τους και εάν όχι, για ποιο λόγο;

Η γνώμη της Επιτροπής

Η Επιτροπή απάντησε στο Διαμεσολαβητή με επιστολή της στις 18 Οκτωβρίου 1996.

Στη γνώμη της η Επιτροπή διατύπωνε τις εξής παρατηρήσεις:

- 1 Οι διορθωτές που χρησιμοποιήθηκαν στο διαγωνισμό EUR/LA/76 ήταν όλοι έμπειροι μεταφραστές, των οποίων πρώτη ξένη γλώσσα ήταν η γερμανική. Επιπλέον, η Επιτροπή δήλωνε ότι όλα τα γραπτά είχαν διορθωθεί ανεξάρτητα από δύο διορθωτές και ότι, όπου η Εξεταστική Επιτροπή το θεώρησε απαραίτητο, εξετάστηκαν τρίτη φορά από άλλο επαγγελματία μεταφραστή.

- 2 «Ουδέποτε αποτέλεσε πρακτική της Επιτροπής (ή άλλου Κοινοτικού Οργάνου) η επιστροφή των γραπτών σε υποψηφίους. Ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης ορίζει ότι η εργασία της Εξεταστικής Επιτροπής είναι μυστική. Οι Εξεταστικές Επιτροπές πρέπει να λειτουργούν κατά τρόπο ανεξάρτητο και έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα να κρίνουν την απόδοση των υποψηφίων. Επιπρόσθετα, κάτι τέτοιο θα ήταν δύσκολο από διοικητικής απόψεως: για παράδειγμα, μόνο οι δύο διαγωνισμοί COM/A/770 και 764 συγκέντρωσαν συνολικά περίπου 56.000 υποψηφίους. Θα μπορούσε επίσης να αποτελέσει άνιση μεταχείριση των υποψηφίων η επιστροφή των γραπτών μόνο σε όσους το ζητούσαν.»

Η απόφαση

Όσον αφορά το θέμα των προσόντων στη γερμανική των ατόμων που ανέλαβαν τη διόρθωση των γραπτών των υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/LA/76, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι η έρευνα δεν αποκάλυψε περίπτωση κακής διοίκησης.

Όσον αφορά την πρόσβαση των υποψηφίων στα διορθωμένα γραπτά τους, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι έλαβε μετά την έναρξη της έρευνας πολλές καταγγελίες που αφορούσαν επίσης είτε την έλλειψη πρόσβασης στα διορθωμένα γραπτά, είτε κάποια άλλη προφανή έλλειψη διαφάνειας των διαδικασιών πρόσληψης που οργανώνουν τα όργανα της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να αρχίσει εξέταση ίδιας πρωτοβουλίας επί του θέματος της διαφάνειας των διαδικασιών πρόσληψης και, στα πλαίσια της εξέτασης αυτής, επί του θέματος της πρόσβασης στα διορθωμένα γραπτά.

Βάσει των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι δεν συνέτρεχε λόγος περαιτέρω ερευνών και περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης.

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ.

Απόφαση επί της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας 303/97/PD

Τον Απρίλιο του 1997 ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας με βάση το άρθρο 138Ε της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η έρευνα αφορούσε τις δυνατότητες βελτίωσης της ποιότητας των διοικητικών διαδικασιών της Επιτροπής όσον αφορά τον χειρισμό των καταγγελιών σχετικά με την εκ μέρους των κρα-

τών μελών παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας κατά την προ της κίνησης δικαστικής διαδικασίας περίοδο.

Το ιστορικό της έρευνας

Το γενικό ιστορικό της έρευνας αυτής ήταν ουσιαστικά ότι ένα σημαντικό τμήμα της αποστολής του Διαμεσολαβητή συνίσταται στην ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών με τους ευρωπαίους πολίτες. Μία από τις σημαντικές σχέσεις αφορά ένα από τα πρωταρχικά καθήκοντα της Επιτροπής, που είναι αυτό του ότι λειτουργεί ως θεματοφύλακας της Συνθήκης σύμφωνα με το άρθρο 155 της Συνθήκης της Ρώμης. Η Επιτροπή υποστηρίζει σταθερά ότι η επισήμανση παραβιάσεων της κοινοτικής νομοθεσίας εκ μέρους κρατών μελών επαφίεται ως ένα μεγάλο βαθμό σε μεμονωμένους πολίτες και εταιρείες. Έτσι λοιπόν, έχει κομβική σημασία η εμπιστοσύνη που έχουν οι πολίτες σε σχέση με τον εκ μέρους της Επιτροπής χειρισμό των καταγγελλομένων παραβιάσεων.

Πιο συγκεκριμένα, ο Διαμεσολαβητής είχε λάβει πολλές καταγγελίες σχετικά με διοικητικές διαδικασίες της Επιτροπής όσον αφορά τον χειρισμό καταγγελιών που είχαν υποβάλει ιδιώτες και αφορούσαν την εκ μέρους των κρατών μελών παράλειψη εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την κοινοτική νομοθεσία. Το θέμα των καταγγελιών αυτών δεν αφορούσε την διακριτική εξουσία της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία κατά κρατών μελών με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης, αλλά μάλλον τη διοικητική διαδικασία που λαμβάνει χώρα πριν κινηθεί δικαστική διαδικασία. Οι ισχυρισμοί που περιείχαν οι καταγγελίες που υπεβλήθησαν στον Διαμεσολαβητή αφορούσαν, ειδικότερα, τον υπερβολικό χρόνο που μεσολαβούσε για την επεξεργασία των καταγγελιών, την έλλειψη ενημέρωσης σχετικά με τον τρέχοντα χειρισμό της καταγγελίας και την έλλειψη σκεπτικού όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή κατέληγε σε συμπέρασμα, σύμφωνα με το οποίο δεν υπήρχε παράβαση εκ μέρους κράτους μέλους.

Η εξέταση

Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής ανησυχούσε ιδιαίτερα σχετικά με τις διοικητικές διαδικασίες που χρησιμοποιούσε η Επιτροπή για τον χειρισμό των καταγγελιών. Με την επιφύλαξη του θέματος του κατά πόσον οι αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας απαιτούν ευρύτερα διαδικαστικά δικαιώματα για τους πολίτες που υποβάλουν καταγγελία στην Επιτροπή, κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή θα μπορούσε από μόνη της να καθιερώσει ευρύτερα διαδικαστικά δικαιώματα για τους εν λόγω πολίτες, στο πλαίσιο της χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς,

και σύμφωνα με την νομολογία του Δικαστηρίου με βάση την οποία μεμονωμένα άτομα δεν μπορούν να προσφύγουν ενώπιον του Δικαστηρίου κατά απόφασης της Επιτροπής να μην κινήσει τις διαδικασίες του άρθρου 169.

Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε λοιπόν η Επιτροπή να κοινοποιεί για τις καταχωρισμένες προσφυγές ένα προσωρινό συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας και τα στοιχεία που στήριζαν το συμπέρασμα αυτό, ζητώντας να υποβληθούν παρατηρήσεις εντός καθορισμένης χρονικής περιόδου πριν καταλήξει στην τελική της απόφαση. Επεσήμανε προς τούτο δύο πλεονεκτήματα της διαδικασίας αυτής. Κατ' αρχάς, θα συνέβαλε περισσότερο σε πιο αποτελεσματική διοίκηση, δίνοντας στους καταγγέλλοντες τη δυνατότητα να επικρίνουν τις απόψεις της Επιτροπής και, κατά συνέπεια, παρέχοντας στην Επιτροπή τη δυνατότητα να απαντήσει στις επικρίσεις αυτές. Δεύτερον, θα αύξανε την εμπιστοσύνη των πολιτών στην Επιτροπή, δίνοντας τους τη δυνατότητα να συμμετάσχουν πληρέστερα στη διαδικασία του άρθρου 169 καθιστώντας έτσι τις διαδικασίες αυτές πιο διαφανείς.

Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής

Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι καταγγελίες μεμονωμένων ατόμων αποτελούν τη σημαντικότερη πηγή επί των οποίων η ίδια η Επιτροπή βασίζει το καθήκον για παρακολούθηση της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή παραδεχόταν ότι οι καταγγέλλοντες έχουν κάποιο ρόλο στις διαδικασίες επί παραβάσει και ότι, κατά την προ της κίνησης της δικαστικής διαδικασίας περίοδο, απολαμβάνουν διαδικαστικών διασφαλίσεων που η Επιτροπή σταθερά αναπτύσσει και βελτιώνει. Η Επιτροπή δήλωσε ότι ήταν διατεθειμένη να συνεχίσει προς την κατεύθυνση αυτή.

Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι όλες οι καταγγελίες που παραλαμβάνονται στην Επιτροπή καταχωρίζονται χωρίς εξαίρεση. Αφ' ης στιγμής η Επιτροπή παραλαμβάνει μία καταγγελία, κοινοποιεί την παραλαβή της με επιστολή προς τον καταγγέλλοντα, επισυνάπτοντας παράρτημα όπου εξηγεί τις λεπτομέρειες της διαδικασίας επί παραβάσει. Αφ' ης στιγμής καταχωριστεί η καταγγελία, ο καταγγέλλων ενημερώνεται σχετικά με τη δράση που ανελήφθη σε σχέση με την καταγγελία του, συμπεριλαμβανομένων και των διαβημάτων που υποβάλλονται στις εμπλεκόμενες εθνικές αρχές. Ο καταγγέλλων ενημερώνεται επίσης σχετικά με το αποτέλεσμα της έρευνας που διενεργείται για την καταγγελία του, κατά πόσον ανελήφθη δράση επ' αυτής ή κινήθηκε διαδικασία επί παραβάσει. Κοινοποιείται επίσης στον καταγγέλλοντα οιαδήποτε άλλη διαδικασία παρεμφερούς φύσεως έχει ήδη κινηθεί.

Όσον αφορά τις προθεσμίες για την εξεργασία των καταγγελιών, η Επιτροπή ανέφερε ότι με βάση τον εσωτερικό κανονισμό της, μία απόφαση για περάτωση της εξέτασης ενός φακέλου χωρίς την ανάληψη δράσης ή μια απόφαση για την κίνηση επίσημης διαδικασίας επί παραβάσει σχετικά με κάθε καταγγελία πρέπει να λαμβάνεται εντός περιόδου μέχρι 1 έτους από την ημερομηνία κατά την οποία καταχωρίστηκε, εκτός από ειδικές περιπτώσεις, για τις οποίες θα πρέπει να αιτιολογούνται οι λόγοι. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης ότι οι καθυστερήσεις στην επεξεργασία των καταγγελιών συχνά έχουν σχέση με το γεγονός ότι οι συζητήσεις και οι ανταλλαγές απόψεων με εθνικές αρχές συχνά είναι χρονοβόρες. Η Επιτροπή θεωρεί ότι ένας από τους κατά προτεραιότητα στόχους της είναι η μείωση των καθυστερήσεων αυτών.

Όσον αφορά την ενημέρωση του καταγγέλλοντα σχετικά με το σχέδιο απόφασης για απόρριψη της καταγγελίας, η Επιτροπή ανέφερε ότι επανειλημμένως ο καταγγέλλων ενημερώνεται εκ των προτέρων ότι η καταγγελία του θα απορριφθεί, συχνά με μνεία των λόγων για την προτεινόμενη απόρριψή της. Η Επιτροπή δήλωσε ότι είναι διατεθειμένη να επεκτείνει την εν λόγω πρακτική, με εξαίρεση τις περιπτώσεις όπου η καταγγελία είναι εμφανώς αστήρικτη και τις περιπτώσεις όπου δεν υπήρξε απάντηση εκ μέρους του καταγγέλλοντος.

Η απόφαση

Η στάση της Επιτροπής σε σχέση με την έρευνα αυτή ήταν εποικοδομητική με διάθεση συνεργασίας. Ο Διαμεσολαβητής με ικανοποίηση διαπίστωσε ότι η Επιτροπή φάνηκε να είναι αποφασισμένη να αναπτύξει και να βελτιώσει σταθερά τη θέση των πολιτών στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 169, στην προ της κίνησης της δικαστικής διαδικασίας περίοδο.

Όσον αφορά την επεξεργασία των καταγγελιών και του χρόνου που απαιτείται προς τούτο, από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής συνάγεται ότι:

- 1 επιβεβαιώνεται η παραλαβή των καταγγελιών·
- 2 ο καταγγέλλων ενημερώνεται σχετικά με τη δράση που αναλαμβάνει η Επιτροπή·
- 3 με βάση τον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής, η απόφαση περί περάτωσης της εξέτασης ενός φακέλου χωρίς την ανάληψη δράσης ή η απόφαση περί της κίνησης επίσημης διαδικασίας επί παραβάσει, πρέπει να λαμβάνεται εντός μεγίστης περιόδου ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία καταχωρίστηκε η καταγγελία, εκτός από

ειδικές περιπτώσεις για τις οποίες πρέπει να αιτιολογούνται οι λόγοι. Οι λόγοι αυτοί μπορεί να έχουν σχέση με τον χρόνο που απαιτείται προκειμένου να διεξαχθούν οι αναγκαίες συζητήσεις με τις εμπλεκόμενες εθνικές αρχές και την αναμονή απάντησης στα αιτήματα της Επιτροπής για ενημέρωση από τις εν λόγω αρχές.

Ο σεβασμός των κανόνων αυτών φαίνεται να αποτελεί επαρκές μέσο για τη διασφάλιση τόσο της ενημέρωσης του πολίτη σχετικά με την επεξεργασία της καταγγελίας του, όσο και με το γεγονός ότι η επεξεργασία της καταγγελίας θα ολοκληρώνεται χωρίς αναίτια καθυστέρηση και εντός μεγίστης περιόδου ενός έτους, εκτός και αν συντρέχουν ειδικοί λόγοι. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε ότι η έρευνα δεν διαπίστωσε περίπτωση κακής διοίκησης σε σχέση με το θέμα αυτό.

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη της προτάσεις που υπεβλήθησαν σχετικά με τη βελτίωση των διαδικαστικών δικαιωμάτων των πολιτών στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 169 για την περίοδο πριν από την κίνηση δικαστικής διαδικασίας. Φαίνεται πως στο μέλλον, η Επιτροπή μπορεί σε κάθε περίπτωση να ενημερώνει τον καταγγέλλοντα σχετικά με την πρόθεσή της να περατώσει την εξέταση του φακέλου με τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν σημειώθηκε παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας, εκτός και αν η καταγγελία είναι εμφανώς αστήρικτη ή αν ο καταγγέλλων φαίνεται να μην ενδιαφέρεται πλέον για την τύχη της καταγγελίας του.

Πρόκειται για ένα σημαντικό βήμα στη διαδικασία την οποία έχει αναλάβει η ίδια η Επιτροπή για τη σταθερή βελτίωση και ανάπτυξη της διαδικαστικής θέσης του προσφεύγοντα στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 169, στην προ της κίνησης δικαστικής διαδικασίας περίοδο. Οι πολίτες θα έχουν έτσι τη δυνατότητα να διατυπώνουν τις απόψεις και τις επικρίσεις τους σχετικά με την άποψη της Επιτροπής πριν αυτή καταλήξει σε τελικό συμπέρασμα για το κατά πόσον σημειώθηκε παραβίαση της κοινοτικής νομοθεσίας.

Με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται περίπτωση κακής διοίκησης και, κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση.

Συμπληρωματικές παρατηρήσεις του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

Η Επιτροπή ανέφερε ότι, κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής μιας καταγγελίας, διαβιβάζει στον καταγγέλλοντα παράρτημα στο οποίο αναλύονται ο στόχος και οι λεπτομέρειες της διαδικασίας επί παραβάσει. Στο παράρτημα αυτό, η Επιτροπή παρέχει επίσης πληροφορίες σχετικά με τον ρόλο των εθνικών δικαστηρίων στη διασφάλιση της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας. Σε άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή τονίζει επίσης τον κομβικό ρόλο των εθνικών δικαστηρίων σε σχέση με το θέμα αυτό.

Στα κράτη μέλη υπάρχουν επίσης σημαντικοί εξωδικαστικοί μηχανισμοί, όπως οι εθνικοί διαμεσολαβητές και παρεμφερή όργανα, που έχουν δημιουργηθεί προκειμένου να παρέχουν στους πολίτες που πέφτουν θύματα κακής εφαρμογής του νόμου, δυνατότητα αποκατάστασης και καταγγελίας. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε στην Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα να παρέχει, όταν κρίνεται απαραίτητο, πληροφορίες σχετικά με τα όργανα αυτά.

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η αποστολή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή είναι να προστατεύει και να προωθεί, στο πλαίσιο της εντολής του, τα δικαιώματα των ευρωπαίων πολιτών στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής μοιράζεται την αποστολή αυτή με άλλα όργανα της Κοινότητας. Η αποτελεσματική δράση για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών προϋποθέτει συνεργασία, καλές εργασιακές σχέσεις, αμοιβαία εμπιστοσύνη και τακτικές επαφές μεταξύ του Διαμεσολαβητή και των άλλων κοινοτικών οργάνων, ιδίως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αντιμετωπίζουν επίσης καταγγελίες πολιτών.

4.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Οι πολίτες της Ένωσης έχουν δικαίωμα να υποβάλλουν αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και να προσφεύγουν στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή (άρθρο 8δ της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας). Ο Διαμεσολαβητής και η Επιτροπή Αναφορών του Κοινοβουλίου αποτελούν συνεπώς συμπληρωματικά όργανα. Η συνεργασία με τα δύο αυτά όργανα είναι, συνεπώς, κομβικής σημασίας.

Από την αρχή της ανάληψης των καθηκόντων του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, αποκαταστάθηκε στενή συνεργασία με την Επιτροπή Αναφορών και υπάρχει τακτική επαφή μεταξύ των δύο γραμματειών τους. Οι αντίστοιχες λειτουργίες και οι μέθοδοι εργασίας των δύο οργάνων αποσαφηνίστηκαν και υπήρξε μεταξύ τους συμφωνία σχετικά με την αμοιβαία διαβίβαση καταγγελιών και αναφορών, στις περιπτώσεις που αυτό είναι δυνατόν και με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντος ή του αναφέροντος.

Διανεμήθηκε ευρέως πρότυπο έντυπο στο οποίο μπορεί κάποιος να υποβάλει καταγγελία στον Διαμεσολαβητή. Το έντυπο δίνει στους καταγγέλλοντες τη δυνατότητα να δηλώσουν κατά πόσον συγκατατίθενται να διαβιβαστεί η καταγγελία τους σε άλλο αρμόδιο όργανο σε περίπτωση που ο Διαμεσολαβητής αδυνατεί να τη χειριστεί.

Στην περίπτωση που οι καταγγελίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εντολής του Διαμεσολαβητή αλλά μπορούν να αντιμετωπιστούν ως αναφορές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής τις διαβιβάζει

απευθείας στο Κοινοβούλιο για να αντιμετωπιστούν ως αναφορές, υπό την προϋπόθεση ότι έχει δοθεί συγκατάθεση του ενδιαφερομένου. Σε περιπτώσεις που δεν έχει χρησιμοποιηθεί το έντυπο της καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής επικοινωνεί εγγράφως με τον καταγγέλοντα προτείνοντάς του την διαβίβαση της καταγγελίας του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να αντιμετωπιστεί ως αναφορά.

Σε περίπτωση που οι καταγγελίες αναφέρονται σε θέματα που δυνητικά θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο αναφοράς, αλλά δεν είναι σαφώς διατυπωμένες ή επαρκώς τεκμηριωμένες, ο Διαμεσολαβητής ενημερώνει τον καταγγέλοντα σχετικά με τη δυνατότητα να υποβάλει αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και του επισυνάπτει αντίγραφο του φυλλαδίου σχετικά με το δικαίωμα υποβολής αναφοράς.

Το 1997, δύο αναφορές διαβιβάστηκαν στον Διαμεσολαβητή για να αντιμετωπιστούν ως καταγγελίες. 13 καταγγελίες διαβιβάστηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να αντιμετωπιστούν ως αναφορές και σε 86 καταγγέλοντες δόθηκε η συμβουλή να υποβάλουν αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η Επιτροπή Αναφορών εξετάζει την ετήσια έκθεση του Διαμεσολαβητή και υποβάλλει την έκθεσή της ενώπιον του Κοινοβουλίου. Ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε την ετήσια έκθεσή του για το 1996 στην Επιτροπή Αναφορών, στις Βρυξέλλες, στις 21 Απριλίου.

Στις 14 Ιουλίου 1997, ο κ. Södermann παρουσίασε την ετήσια έκθεση για το 1996 στη Σύνοδο της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο. Ακολούθησε συζήτηση στο Κοινοβούλιο της ετήσιας έκθεσης και της έκθεσης της Επιτροπής Αναφορών. Ο Διαμεσολαβητής αποδέχτηκε πρόσκληση να παρακολουθήσει συνέντευξη τύπου που διοργάνωσε η Επιτροπή Αναφορών στις 15 Ιουλίου, μαζί με τον κ. Alessandro FONTANA, Πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών και τον κ. Νικόλαο ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΖΗ εισηγητή της έκθεσης της επιτροπής.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 (7) του Καταστατικού του, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έχει την δυνατότητα να υποβάλει ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε περιπτώσεις που το Κοινοβούλιο μπορεί να αναλάβει δράση για να βοηθήσει τον Διαμεσολαβητή σύμφωνα με το Καταστατικό.

Στις 15 Δεκεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε την πρώτη του ειδική έκθεση στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. José Maria GIL-ROBLES. Την ειδική έκθεση ακολούθησε έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας σχετικά με τη δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα που κατέχουν 15

κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί. Η έρευνα ξεκίνησε τον Ιούνιο του 1996 και ολοκληρώθηκε με την απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 1996 του Διαμεσολαβητή, με βάση την οποία απευθύνθηκε σχέδιο συστάσεων σε 14 κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς.¹

Όλα τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί απέστειλαν λεπτομερείς γνωμοδοτήσεις στον Διαμεσολαβητή, όπως προβλέπει το άρθρο 3 (6) του Καταστατικού. Ειδική έκθεση ανέλυε τις λεπτομερείς απόψεις και επέσυρε την προσοχή σε θέματα που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιθυμούσε ίσως να εξετάσει περαιτέρω. Ωστόσο, δεν περιλάμβανε περαιτέρω επίσημες συστάσεις.

Πέρα από τις επαφές με την Επιτροπή Αναφορών, ο κ. SÖDERMAN παρακολούθησε και συνεδρίαση της Επιτροπής Κανονισμού στις 24 Σεπτεμβρίου στις Βρυξέλλες, στην οποία προτάθηκαν τροποποιήσεις του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις στο άρθρο 161 περιελήφθησαν στο σχέδιο έκθεσης του κ. CROWLEY. Η Επιτροπή Αναφορών γνωμοδότησε στις 10 Νοεμβρίου 1997.

Κατά την επίσκεψη του στο Βέλγιο στις 25–27 Νοεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρέστη σε συνεδρίαση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και Δικαιωμάτων των Πολιτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για ανταλλαγή απόψεων στο πλαίσιο της έκθεσης της κοινοβουλευτικής επιτροπής για την 14η ετήσια έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας (εισηγητής ο κ. Astrid THORS).

Ο κ. SODERMAN απευθύνθηκε στην επιτροπή για να την ενημερώσει σχετικά με την έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας που είχε αναλάβει σχετικά με τις διοικητικές διαδικασίες της Επιτροπής, όσον αφορά τον χειρισμό καταγγελιών που αφορούν παραβιάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας εκ μέρους κρατών μελών. (Σημείωση: στις 29 Ιανουαρίου 1998, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την έκθεση της Επιτροπής και ψήφισμα που χαιρέτιζε την πρωτοβουλία του Διαμεσολαβητή).

1 Ετήσια Έκθεση 1996, σελίδες 81-87..

4.2 Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Το άλλο ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο με το οποίο ο Διαμεσολαβητής έχει τακτικό διάλογο και συνεργασία είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι περισσότερες καταγγελίες που οδηγούν σε έρευνα του Διαμεσολαβητή αφορούν καταγγελλόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης δραστηριοτήτων της Επιτροπής. Αυτό είναι φυσικό καθώς η Επιτροπή είναι το βασικό κοινοτικό όργανο που λαμβάνει διοικητικές αποφάσεις που έχουν άμεση επίπτωση στους πολίτες.

Με βάση το άρθρο 155 της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Επιτροπή έχει την ευθύνη για τη διασφάλιση του σεβασμού της κοινοτικής νομοθεσίας, ιδίως εκ μέρους των κρατών μελών. Μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο με βάση το άρθρο 169 της Συνθήκης. Ως «θεματοφύλακας της Συνθήκης», η Επιτροπή έχει σημαντική ευθύνη για τη διασφάλιση του σεβασμού των νομικών δικαιωμάτων των πολιτών της Ένωσης. Οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν καταγγελίες στην Επιτροπή αν εκτιμούν ότι τα δικαιώματά τους παραβιάζονται, ιδίως εκ μέρους κράτους μέλους. Για τη διευκόλυνση των καταγγελιών η Επιτροπή έχει δημοσιεύσει ένα πρότυπο έντυπο καταγγελίας στην Επίσημη Εφημερίδα.¹

Κατά τη διάρκεια του έτους, ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε και ολοκλήρωσε μία έρευνα ίδιας πρωτοβουλίας σχετικά με τις διοικητικές διαδικασίες της Επιτροπής για τον χειρισμό των καταγγελιών που αφορούν την εκ μέρους κράτους μέλους παραβίαση κοινοτικής νομοθεσίας. Η απόφαση του Διαμεσολαβητή που περατώνει την έρευνα παρατίθεται συνοπτικά στο κεφάλαιο 3 κατωτέρω.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με Επιτρόπους, υπό την προεδρία του Προέδρου SANTER, στις 23 Απριλίου και παρουσίασε την ετήσια έκθεση για το 1996. Οι επίτροποι και ο κ. SÖDERMAN προέβησαν σε ανταλλαγή απόψεων κοινού ενδιαφέροντος.

Στις 4 Ιουλίου, ο κ. SÖDERMAN, συνοδευόμενος από τον κύριο διοικητικό υπάλληλο κ. Ian HARDEN, συναντήθηκε με τους γενικούς διευθυντές της Επιτροπής.

Στις 10 Οκτωβρίου, ο κ. Jose MARTINEZ ARAGON, ανώτερος νομικός υπάλληλος και η κ. Ursula GARDERET, βοηθός διοικητική υπάλληλος του Διαμεσολαβητή, συναντήθηκαν με υπαλλήλους της Διεύθυνσης Απασχόλησης, Βιομηχανικών Σχέσεων και Κοινωνικών Υποθέσεων (ΓΔ V) προκειμένου να διενεργήσουν έλεγχο εγγράφων σε σχέση με μία καταγγελία.

¹ ΕΕ C 26/6 1/2/89, 89/C 26/07.

Ο κ. SÖDERMAN και ο κύριος διοικητικός υπάλληλος Ian HARDEN συναντήθηκε με τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής κ. Carlo TROJAN και τον κ. Jean-Claude EECKHOUT, Διευθυντή της Διεύθυνσης Ε της Γενικής Γραμματείας στο Στρασβούργο στις 21 Οκτωβρίου. Ο Διαμεσολαβητής και ο Γενικός Γραμματέας συμφώνησαν ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η διενέργεια ανεπίσημης συνάντησης θα μπορούσε να αποτελέσει και τον καλύτερο τρόπο εξεύρεσης φιλικού διακανονισμού σύμφωνα με το άρθρο 3 (5) του Καταστατικού και συζητήθηκε η δυνατότητα η Επιτροπή να υιοθετήσει κώδικα χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς των υπαλλήλων της. Συμφώνησαν επίσης να συνεργαστούν για τη διοργάνωση περαιτέρω σεμιναρίου για τους υπαλλήλους επαφής των εθνικών Διαμεσολαβητών και παρεμφερών οργάνων. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον Γενικό Γραμματέα ότι θεωρούσε το έργο του δικτύου Euro-Jus, των νομικών συμβούλων μερικής απασχόλησης που εργάζονται στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής στα κράτη μέλη, σημαντικής αξίας για την παροχή αποτελεσματικών συμβουλών στους Ευρωπαίους πολίτες σχετικά με τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας.

4.3 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ο κ. SÖDERMAN συναντήθηκε με τον κ. PIRIS, Γενικό Διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου, στις 22 Απριλίου στις Βρυξέλλες. Συναντήθηκε επίσης με τον κ. BOIXAREAU, Γενικό Διευθυντή της Γραμματείας του Συμβουλίου για θέματα Προϋπολογισμού, Διοίκησης και σχέσεων με τα κοινοτικά όργανα.

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου κ. Jürgen Trunpf, ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι το Συμβούλιο ενέκρινε στις 9 Ιουνίου μία νέα διαδικασία για τον χειρισμό των καταγγελιών που αφορούν καταγγελλόμενες περιπτώσεις κακής διοίκησης εκ μέρους της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου όταν ενεργεί ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στο πλαίσιο του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης. Στο εξής, η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου είναι αρμόδια για τον χειρισμό των καταγγελιών αυτών και για την παροχή των σχετικών πληροφοριών απευθείας στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.

Ο κ. SÖDERMAN κλήθηκε να γευματίσει με την COREPER στις Βρυξέλλες στις 25 Ιουλίου. Προέβη σε ανασκόπηση του έργου του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και απήντησε σε ερωτήσεις.

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

Για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των ευρωπαίων πολιτών, έχει αναπτυχθεί ένα ευέλικτο σύστημα συνεργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και των Διαμεσολαβητών και των παρεμφερών οργάνων των κρατών μελών.

Η υλοποίηση πολλών πτυχών της κοινοτικής νομοθεσίας επαφίεται στην αρμοδιότητα των εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών αρχών στα κράτη μέλη. Οι καταγγελίες των πολιτών που θεωρούν ότι οι αρχές αυτές έχουν παραβιάσει τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας, βρίσκονται εκτός του πεδίου εντολής του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, ακόμη και στην περίπτωση που εμπλέκεται δικαίωμα που αφορά την ιθαγένεια της Ένωσης, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία που διασφαλίζεται από το άρθρο 8α της Συνθήκης ΕΚ. Σε πολλές περιπτώσεις, οι καταγγελίες αυτές μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικότερα από τους εθνικούς διαμεσολαβητές ή παρεμφερή όργανα (όπως οι Επιτροπές Αναφορών), που ασχολούνται όλο και περισσότερο με θέματα που αφορούν την εκ μέρους των εθνικών διοικήσεων εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας.

5.1 ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΑΦΗΣ

Σε ένα σεμινάριο που πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο τον Σεπτέμβριο του 1996, οι εθνικοί Διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα, καθώς και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμφώνησαν να δημιουργήσουν ένα δίκτυο υπαλλήλων επαφής. Το δίκτυο στοχεύει στην προώθηση της ελεύθερης ροής των πληροφοριών σχετικά με την κοινοτική νομοθεσία και την εφαρμογή της καθώς και το να καταστήσει εύκολη τη διαβίβαση καταγγελιών στο όργανο που είναι πιο αρμόδιο για τον χειρισμό τους.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διοργάνωσε σεμινάριο για τους υπαλλήλους επαφής στις Βρυξέλλες, στις 23 και 24 Ιουνίου 1997, σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας σε εθνικό επίπεδο. Μεταξύ των ομιλητών περιλαμβάνονταν ο κ. Jacob SÖDERMAN, ο κ. Alessandro FONTANA, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο κ. Lars CLEVESKOLD από το γραφείο του Σουηδού Διαμεσολαβητή, ο κ. Axel VOSS, εκπρόσωπος της Euro-Jus από το γραφείο πληροφοριών της Επιτροπής στη Γερμανία, ο κ. Peter DYRBERG από το γραφείο του Ευρωπαϊού

Διαμεσολαβητή, ο κ. VAN NUFFEL από την Νομική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ο κ. Saverio BAVIERA εκ μέρους της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι συμμετέχοντες στο σεμινάριο παρακολούθησαν επίσης και μέρος της συνεδρίασης της Επιτροπής Αναφορών.

Κατά την τελική συνεδρίαση του σεμιναρίου, υπο την προεδρία του κ. Michael BROPHY του γραφείου του Ιρλανδού Διαμεσολαβητή, οι συμμετέχοντες υπέβαλαν προτάσεις σχετικά με τις πρακτικές δυνατότητες μελλοντικής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένης και της καθιέρωσης μίας τακτικής επιστολής επαφής από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και τη διοργάνωση περαιτέρω σεμιναρίων.

Η πρώτη επιστολή επαφής διανεμήθηκε στα τέλη του Οκτωβρίου 1997. Στόχος είναι αργότερα η επιστολή επαφής να δημοσιεύεται σε ηλεκτρονική μορφή. Για τη διευκόλυνση της εξέλιξης αυτής και τη δυνατότητα να υπάρξει ένα δίκτυο για τους χρήστες του Internet, το γραφείο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ανέλαβε να ερευνήσει τη χρήση του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και του Internet από τους Ευρωπαίους Διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα.

Ο κ. Claude DESJEAN, Γενικός Γραμματέας του Γάλλου Διαμεσολαβητή, επισκέφθηκε τα γραφεία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στις 5 Ιουνίου 1997 και ενημερώθηκε από τον κ. HARDEN σχετικά με θέματα διοίκησης και δημοσιονομικά θέματα που αφορούσαν την παροχή διοικητικών υπηρεσιών στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.

5.2 ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Στο σεμινάριο που διοργανώθηκε το 1996 στο Στρασβούργο, συμφωνήθηκε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής να μπορεί να λαμβάνει ερωτήματα από τους Ευρωπαίους Διαμεσολαβητές σχετικά με θέματα κοινοτικής νομοθεσίας και είτε να δίδει απαντήσεις απευθείας, είτε να διοχετεύει τις ερωτήσεις στο αρμόδιο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης προς απάντηση.

Κατά το 1997, αντιμετωπίστηκαν δύο τέτοια ερωτήματα από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Είχαν αποσταλεί από τον Ιρλανδό Διαμεσολαβητή και αφορούσαν καταγγελίες που χειριζόταν. Το πρώτο ερώτημα που απεστάλη στις 14 Μαρτίου 1997, αφορούσε την ερμηνεία διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την καταβολή πριμοδοτήσεων εκτατικής καλλιέργειας. Το δεύτερο, που απεστάλη στις 20 Ιουνίου 1997, αφορούσε την αποζημίωση μετά την εκ νέου πληρωμή εισφοράς πλεονασματικής παραγωγής γάλακτος, στο πλαίσιο του κανονισμού του Συμβουλίου 2055/93.

Τα ερωτήματα διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή, με αίτημα για απάντηση εντός 3 μηνών. Οι απαντήσεις που απεστάλησαν διαβιβάστηκαν στον Ιρλανδό Διαμεσολαβητή.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε 3 καταγγελίες που αφορούσαν εθνικές αρχές και, κατά συνέπεια, βρίσκονταν εκτός του πεδίου εντολής του, προκειμένου να τις χειριστούν οι αρμόδιοι εθνικοί διαμεσολαβητές: την υπ' αριθ. 17/97/BB (εμπιστευτική υπόθεση) και την υπ' αριθ. 1006/97/BB που διαβιβάστηκε στον φιλανδό κοινοβουλευτικό διαμεσολαβητή, καθώς και την 650/97/PD που διαβιβάστηκε στον εθνικό διαμεσολαβητή των Κάτω Χωρών. Η καταγγελία 705/97/BK διαβιβάστηκε ομοίως στο Κοινοβούλιο του Λουξεμβούργου για να αντιμετωπιστεί ως αναφορά.

Σε μία άλλη υπόθεση (257/97/IJH), ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατήγγειλε τον τρόπο με τον οποίο η Γραμματεία της Επιτροπής Αναφορών είχε χειριστεί μία αναφορά που προερχόταν από έναν από τα μέλη της εκλογικής του περιφέρειας. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής αποφάσισε ότι δεν υπήρχαν λόγοι να κινήσει έρευνα. Ωστόσο, ζήτησε πληροφορίες από τον Πορτογάλο Διαμεσολαβητή (Provedor de justica), τον κ. José Meneres PIMENTEL σχετικά με το ανωτέρω θέμα, που επίσης αφορούσε και την εκ μέρους των πορτογαλικών αρχών κατάσχεση οχήματος που ανήκε στο μέλος της εκλογικής περιφέρειας του ευρωβουλευτή. Ο κ. PIMENTEL ενημέρωσε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή ότι το θέμα αυτό αφορούσε απόφαση πορτογαλικού δικαστηρίου και διαβίβασε αντίγραφο της σχετικής απόφασης. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε τα στοιχεία αυτά στον βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

5.3 ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

Στις 28–30 Οκτωβρίου διοργανώθηκε στη Βαρκελώνη διήμερο σεμινάριο για την προώθηση της αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και των συναδέλφων του σε περιφερειακό επίπεδο, του Διαμεσολαβητή της Καταλωνίας, El Sindix de Greuges de Catalunya, τον κ. Anton CANELLAS. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρακολούθησε την συνεδρίαση συνοδευόμενος από τον κ. Peter DYRBERG, τον κ. José MARTINEZ ARAGON εκ μέρους της γραμματείας του. Άλλοι συμμετέχοντες στη συνεδρίαση ήταν οι εκπρόσωποι των περιφερειακών διαμεσολαβητών και περιφερειακών επιτροπών αναφορών των κρατών μελών, ο Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Alessandro FONTANA, και ο προϊστάμενος της Γραμματείας της Επιτροπής Αναφορών κ. Saverio BAVIERA.

Ο κ. SÖDERMAN εξεφώνησε ομιλία που αφορούσε τους στόχους της συνεργασίας μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και των περιφερειακών διαμεσολαβητών και παρεμφερών οργάνων, όσον αφορά την επίβλεψη της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας. («El papel del Defensor del pueblo»).

Ο κ. DYRBERG έλαβε το λόγο αναλύοντας την πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου σε διάφορες περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης και της ελεύθερης κυκλοφορίας και της αρχής περί μη διακρίσεων. Ο κ. MARTINEZ ARAGON αναφέρθηκε στον ρόλο των τοπικών οργάνων και περιοχών στο έργο της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά την ευθύνη τους για την ορθή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας.

Η τελική διακήρυξη του σεμιναρίου τόνισε την ανάγκη στενότερης συνεργασίας. Συμφωνήθηκε οι περιφερειακοί διαμεσολαβητές και τα παρεμφερή όργανα να ορίσουν επίσης υπαλλήλους επαφής, προκειμένου να συντονίζουν τη συνεργασία τους με τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή στον τομέα της κοινοτικής νομοθεσίας. Εντός του 1988 προβλέπεται σεμινάριο μεταπαρακολούθησης που θα διοργανωθεί από τον διαμεσολαβητή της φλαμανδική περιοχής του Βελγίου, κ. Jan GOORDEN.

5.4 ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

Στις 9–11 Σεπτεμβρίου, ο κ. SÖDERMAN παρακολούθησε την 6η ετήσια σύνοδο των ευρωπαίων εθνικών διαμεσολαβητών που συνήλθε στην Ιερουσαλήμ του Ισραήλ. Συνοδευόταν από τον κύριο διοικητικό υπάλληλο κ. Ian HARDEN και τον αρμόδιο για θέματα τύπου υπάλληλο, κ. Ilta HELKAMA.

Η σύνοδος διοργανωνόταν από την δικαστή κ. Miriam BEN-PORAT, Επίτροπο Δημοσίων Καταγγελιών και Κρατικού Ελέγχου. Οι συμμετοχές προέρχονταν από πάνω από 20 χώρες.

Η κ. BEN-PORAT εξεφώνησε την εναρκτήρια ομιλία με θέμα «Ο Διαμεσολαβητής ως συνήγορος της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Κατά την ομιλία της, ανακοίνωσε ότι το αξιωματί της ως δημοσίου επιτρόπου για θέματα καταγγελιών το εξής θα αποκαλείτο «Διαμεσολαβήτρια». Αναφέρθηκε επίσης επιδοκιμαστικά και στην ερμηνεία του όρου « κακή διοίκηση» που περιλαμβανόταν στην ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή το 1995.

Ο κ. SÖDERMAN στην πρώτη συνεδρίαση, που πραγματοποιήθηκε υπό την προεδρία του κ. Claes EKLUNDH, κοινοβουλευτικού διαμεσολαβητή της Σουηδίας (Chefjustitieombudsman), αναφέρθηκε στον «Ρόλο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή». Παρενέβησαν επίσης για το θέμα του

περιεχομένου και του επιπτώσεων της ετήσια έκθεσης του Διαμεσολαβητή: οι κκ. Marten OOSTING, κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής των Κάτω Χωρών (de nationale ombudsman), ο κ. Jacques PELLETIER, γάλλος Διαμεσολαβητής (Médiateur de la République) και ο προεδρεύων της συνεδρίασης.

Η Δικαστής κ. Miriam BEN-PORAT, οικοδεσπότης της 6ης συνάντησης των Ευρωπαίων Διαμεσολαβητών στο Ισραήλ το 1997, με τον κ. SÖDERMAN και τον κ. Ian HARDEN.

Στην τελική συνεδρίαση υπό την προεδρία του Sir William REID, τέως κοινοβουλευτικού επιτρόπου διοίκησης του Ηνωμένου Βασιλείου, ο κ. Katalin GONCZOL από την Ουγγαρία, αναφέρθηκε στα θέματα του άσυλου, των προσφύγων και της μετανάστευσης. Κατά τη συζήτηση που επακολούθησε συμφωνήθηκε ότι οι διατάξεις της Συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με το άσυλο και τη μετανάστευση καθιστούσαν απαραίτητο να προβλεφθεί στενότερη συνεργασία για τα θέματα αυτά μεταξύ των ευρωπαίων εθνικών διαμεσολαβητών. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κλήθηκε να διοργανώσει τη συνεργασία αυτή.

6 ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η ενημερωτική στρατηγική του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή έχει δύο στόχους. Ο πρώτος αφορά την ενημέρωση των ατόμων, που έχουν κάποιο λόγο για να καταγγείλουν περιπτώσεις κακής διοίκησης κατά τις δραστηριότητες κάποιου κοινοτικού οργάνου ή φορέα, σχετικά με το δικαίωμά τους να απευθύνονται στο Διαμεσολαβητή, καθώς και το πώς να το κάνουν.

Ο δεύτερος στόχος αφορά τη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ της ΕΕ και των πολιτών της, με την ενημέρωση των πολιτών γενικά για το ρόλο του Διαμεσολαβητή στις προσπάθειες προς υλοποίηση της δέσμευσης της ΕΕ για ανοιχτές, δημοκρατικές και υπόλογες μορφές διοίκησης. Ταυτόχρονα, είναι σημαντικό να αποφευχθούν εσφαλμένες προσδοκίες, οι οποίες θα είχαν ως αποτέλεσμα να αυξηθεί ο αριθμός των καταγγελιών που δεν εμπίπτουν στην εντολή του Διαμεσολαβητή.

Οι Nathaneel, Andrea, Jessica, Laura και Manuel του δημοτικού σχολείου του Poggio, Ιταλία, θυμήθηκαν το γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή με όμορφη κάρτα τους μετά την επιτυχή "Giornata dell' Unione Europea" που είχαν οργανώσει με τους δασκάλους τους στις 9 Μαΐου 1997.

Κατά συνέπεια, η ενημερωτική στρατηγική επικεντρώθηκε κυρίως στην παροχή ορθών πληροφοριών σε ομάδες ενδεχόμενων καταγγελλόντων. Ταυτόχρονα, καταβάλλεται προσπάθεια τόσο οι συμβατικές δημοσιεύσεις όσο και οι ιστοσελίδες (web-site) του Διαμεσολαβητή να είναι ενδιαφέροντα και «ζωντανά», ούτως ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για εκπαιδευτικούς σκοπούς, ιδίως για τους νέους που πληροφορούνται για την Ευρώπη.

Κατά το 1997, επιτεύχθηκε πρόοδος όσον αφορά την επίτευξη και των δύο στόχων. Αυξήθηκε ο συνολικός αριθμός των καταγγελιών γενικά, αλλά και των παραδεκτών καταγγελιών ειδικότερα. Είναι όμως σαφές ότι πρέπει να συνεχιστούν οι προσπάθειες, ιδίως σε σχέση με κράτη μέλη όπως η Ιταλία και η Γερμανία, για να εξασφαλιστεί ότι όλοι όσοι έχουν πραγματικό λόγο να απευθυνθούν στο Διαμεσολαβητή γνωρίζουν το δικαίωμά τους αυτό.

6.1 ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ 1997

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΣΤΟ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

Τα επίσημα εγκαίνια των γραφείων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο πραγματοποιήθηκαν στις 8 Απριλίου, παρουσία του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. José María GIL-ROBLES, του Γάλλου Υπουργού Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (Délegué aux affaires européennes), κ. Michel BARNIER, και του Γάλλου Εθνικού Διαμεσολαβητή (Médiateur de la République), κ. Jacques PELLETIER.

Επί τη ευκαιρία αυτή, δόθηκε κοινή συνέντευξη τύπου από τους κ.κ. BARNIER, PELLETIER και SÖDERMAN.

Ο κ. Michel BARNIER, Γάλλος Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, τίμησε με την παρουσία του τα εγκαίνια του γραφείου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ CHADWYCK-HEALEY

Η Ευρωπαϊκή Ένωση της Πληροφορίας (European Information Association) απένευσε το πρώτο βραβείο EIA Chadwyck-Healey στον κ. Jacob SÖDERMAN στις 29 Απριλίου για τις επιτεύξεις του στον τομέα

της ευρωπαϊκής πληροφόρησης το 1997. Το βραβείο Chadwyck-Healey απονέμεται ετησίως στο άτομο που διακρίθηκε ιδιαίτερα όσον αφορά την προώθηση και αναβάθμιση της πρόσβασης σε πληροφορίες για την ΕΕ και την Ευρώπη γενικότερα.

Το Βραβείο δόθηκε στον κ. SÖDERMAN εις αναγνώριση της συμβολής του στην προώθηση του δικαιώματος των ευρωπαίων πολιτών στην πρόσβαση σε επίσημα έγγραφα των κοινοτικών οργάνων, και της έκκλησής του να κατοχυρωθεί η πρόσβαση στα έγγραφα από την αναθεωρημένη Συνθήκη για την ΕΕ. Το ποσό του βραβείου δωρήθηκε στη Διεθνή Αμνηστία.

ΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΟΥ ΟΟΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ

Ο κ. SÖDERMAN παρακολούθησε συμπόσιο για την «Ηθική στο Δημόσιο Τομέα: Προκλήσεις και Δυνατότητες για τις Χώρες του ΟΟΣΑ» που πραγματοποιήθηκε στις 3–4 Νοεμβρίου στο Παρίσι. Το συμπόσιο παρακολούθησαν κυβερνητικοί υπάλληλοι και ακαδημαϊκοί εμπειρογνώμονες και εξέτασε θέματα όπως η δεοντολογία και η μεγαλύτερη διαφάνεια στη διακυβέρνηση, οι ηθικές αρχές και οι αξίες της «νέας δημόσιας διαχείρισης» και η αλληλεπικάλυψη του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Ο κ. SÖDERMAN προήδρευσε της πρώτης συνόδου εργασίας με θέμα τις «Ηθικές προκλήσεις σε καιρούς μεταβολών.»

Ο κ. SÖDERMAN παρουσιάζει την Ετήσια Έκθεσή του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά τη σύνοδο του Ιουλίου στο Στρασβούργο.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ 1996 ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Η Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή για το έτος 1996 παρουσιάστηκε στο ΕΚ κατά τη σύνοδο της 14ης Ιουλίου 1997 στο Στρασβούργο.

ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε την Πρώτη Ειδική Έκθεσή του προς τον Πρόεδρο του ΕΚ, κ. José Maria GIL-ROBLES, στις 15 Δεκεμβρίου. Η έκθεση υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 3§7 του Καταστατικού και αφορά την έκβαση της έρευνας ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή επί της πρόσβασης των πολιτών στα έγγραφα που κατέχουν κοινοτικά όργανα και φορείς.

Το Δεκέμβριο, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρουσίασε την πρώτη Ειδική Έκθεσή του στον κ. José Maria GIL-ROBLES, Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

6.2 ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Το 1995 άρχισε ενημερωτική εκστρατεία προς ανύψωση του επιπέδου επίγνωσης των ευρωπαίων πολιτών για την ύπαρξη του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Στην εκστρατεία αυτή συνέβαλε σημαντικά το πρόγραμμα επίσημων επισκέψεων του Διαμεσολαβητή στα κράτη μέλη, το οποίο άρχισε το 1996, καθώς και οι δημόσιες ομιλίες και συμμετοχές σε διασκέψεις και συναντήσεις.

Κατά το 1997, ο κ. SÖDERMAN συνέχισε το πρόγραμμα επαφών του Διαμεσολαβητή με τους ευρωπαίους πολίτες και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στα κράτη μέλη.

Ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του συνέχισαν επίσης να πραγματοποιούν ομιλίες και διαλέξεις για το ρόλο και τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή σε ευρωπαϊκά και διεθνή κογκρέσα, σεμινάρια και συναντήσεις. Επιπρόσθετα, ο κ. SÖDERMAN συναντήθηκε με πολλούς ερευνητές και ομάδες επισκεπτών. Πέραν των συγκεκριμένων επισκέψεων που απαριθμούνται κατωτέρω, πραγματοποιήθηκαν τακτικές επισκέψεις στις Βρυξέλλες και το Λουξεμβούργο για συναντήσεις με άλλα κοινοτικά όργανα (βλ. επίσης κεφάλαιο 4).

ΒΕΛΓΙΟ

Στις 18 Μαρτίου, ο Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με τους νεοεκλεγέντες Βέλγους Ομοσπονδιακούς Διαμεσολαβητές, κ.κ. Pierre—Yves MONETTE και Herman WUYTS, στις Βρυξέλλες και συζήτησαν επαγγελματικά βιώματα. Τον κ. SÖDERMAN συνόδευε ο κ. Peter DYRBERG.

Στις 6 Μαΐου, ο κ. Peter DYRBERG συμμετείχε στη διάσκεψη «Υπηκοότητα της ΕΕ – Ισχύουσα κατάσταση και μελλοντικές προοπτικές», που διοργάνωσε στις Βρυξέλλες η «European Citizens Action Service».

Ο κ. SÖDERMAN πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στο Βέλγιο στις 25–27 Νοεμβρίου. Κατά την εκεί παραμονή του, επισκέφτηκε το Γραφείο του Βέλγου Ομοσπονδιακού Διαμεσολαβητή και συνάντησε τους Ομοσπονδιακούς Διαμεσολαβητές, κ.κ. WUYTS και MONETTE. Ομίλησε επίσης στο νομικό προσωπικό του Γραφείου για τις εμπειρίες του ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και πρώην Φιλανδός Διαμεσολαβητής.

Στο Γραφείο Πληροφοριών του ΕΚ τον κ. SÖDERMAN δέχτηκε ο κ. THOMAS, Διευθυντής του Γραφείου, και ο κ. BOUMANS, Υποδιευθυντής. Η ανταλλαγή απόψεων αφορούσε το έργο του Διαμεσολαβητή και την αποστολή του Γραφείου Πληροφοριών, καθώς και τις δυνατότητες ένταξης της συνειδητοποίησης των πολιτών όσον αφορά το Διαμεσολαβητή κατά την Ημέρα της Ευρώπης που θα εορταστεί στις 9 Μαΐου 1998.

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε επίσης τη Βελγική Βουλή, όπου τον υποδέχτηκε ο Αντιπρόεδρος του Κοινοβουλίου, κ. VAN DER MAEL και άλλοι βουλευτές. Ομίλησε στην Επιτροπή Αναφορών του Βελγικού Κοινοβουλίου και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή που είναι αρμόδια για ευρωπαϊκά ζητήματα.

Η τελευταία ημέρα της επίσκεψης αφιερώθηκε σε συνάντηση με εκπροσώπους της βελγικής κοινωνίας, που πραγματοποιήθηκε στο κτήριο

του ΕΚ. Στη συνάντηση συμμετείχε πολύς κόσμος και υποβλήθηκαν πολλές ερωτήσεις στο Διαμεσολαβητή. Στη συνέντευξη τύπου που ακολούθησε, παραβρέθηκαν δημοσιογράφοι των σημαντικότερων βελγικών εφημερίδων, όπως οι *De Morgen*, *Le Soir*, *La Libre Belgique*, *Het Laatste Nieuws* και η *De Financieel Economische Tijd*, με αποτέλεσμα την καλή κάλυψη της επίσκεψης του Διαμεσολαβητή στο Βέλγιο.

Κατά την επίσκεψή του στο Βέλγιο, ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε την εκεί Αντιπροσωπεία της Επιτροπής. Συνάντησε τον κ. VANDEBON, Διευθυντή της Αντιπροσωπείας, και τον κ. MOËS, Υποδιευθυντή, καθώς και τον κ. P. VANDE CASTEELE του δικτύου Euro-Jus, ο οποίος ομίλησε για την εμπειρία του ως Συμβούλου της Euro-Jus.

ΔΑΝΙΑ

Στις 19–21 Μαρτίου, ο Διαμεσολαβητής επισκέφτηκε τη Δανία συνοδευόμενος από τον κ. Peter DYRBERG. Συναντήθηκε και συνομίλησε με τον κ. Ove FICH, Πρόεδρο της Επιτροπής για ζητήματα ΕΕ της Δανικής Βουλής, τον κ. Bjørn ELMQUIST, Πρόεδρο της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων, και τα μέλη των δύο επιτροπών. Η Επιτροπή για ζητήματα ΕΕ εκπόνησε εν συνεχεία έκθεση επί της Ετήσιας Έκθεσης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το 1996, η οποία δημοσιεύτηκε στις 8 Οκτωβρίου 1997.

Ο κ. SÖDERMAN συναντήθηκε επίσης με το Δανό Διαμεσολαβητή (Folketingets Ombudsmand), κ. Hans GAMMELTOFT–HANSEN, και το προσωπικό του.

Ο κ. SÖDERMAN συναντήθηκε με τον κ. Thomas A. CHRISTENSEN, Διευθυντή της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Κοπεγχάγη και το προσωπικό του, που είχε διοργανώσει την επίσκεψη, και έδωσε συνέντευξη τύπου. Συναντήθηκε επίσης με τον κ. Mikael BRAMSEN, Προϊστάμενο του Γραφείου Πληροφοριών του ΕΚ. Σε εκεί γεύμα συναντήθηκε, μεταξύ άλλων, και με τον κ. Ole DUE, πρώην Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε τη Γερμανία στις 3–5 Μαρτίου, συνοδευόμενος της κ. Vicky KLOPPENBURG. Στο Mainz, συναντήθηκε με το Διαμεσολαβητή του κρατιδίου Rheinland–Pfalz, κ. Ullrich GALLE. Συνέκριναν τις διαφορετικές τους εντολές και καθήκοντα και συζήτησαν συγκεκριμένες υποθέσεις που αφορούσαν το κοινοτικό δίκαιο. Ο κ. SÖDERMAN συνάντησε επίσης τον Αντιπρόεδρο του Κοινοβουλίου της Rheinland Pfalz, κ. Hans–Günter HEINZ και τον πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών,

κ. Klaus HAMMER. Σε συνέντευξη τύπου, ο κ. SÖDERMAN αναφέρθηκε στην εργασία του και συζήτησε περιπτώσεις που είχε εξετάσει.

Στη Βόνη, ο κ. SÖDERMAN παρακολούθησε διάσκεψη με θέμα «Το δικαίωμα αναφοράς, αυτοδύναμο» που οργάνωσε η κ. Christa NICKELS, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Γερμανικού Κοινοβουλίου (Deutsche Bundestag), στα πλαίσια πρωτοβουλίας για την εισαγωγή συστήματος εθνικού διαμεσολαβητή στη Γερμανία. Ο κ. SÖDERMAN εκμεταλλεύτηκε επίσης την ευκαιρία για να ανταλλάξει απόψεις με υπαλλήλους της Επιτροπής Αναφορών του Γερμανικού Κοινοβουλίου, μεταξύ των οποίων η Δρ. Friederike FREIFRAU VON WELCK, ο κ. Franz KREMSEK και η υπάλληλος σύνδεσης, κ. Inge GERSTBERGER. Ο κ. SÖDERMAN συνάντησε επίσης τον Υπουργό Εξωτερικών και Γερμανό εκπρόσωπο στη διακυβερνητική διάσκεψη, Δρ. Werner HOYER για ανταλλαγή απόψεων και ενημέρωση.

Ο κ. SÖDERMAN κλήθηκε να ομιλήσει επί της εργασίας και της εντολής του σε δείπνο που παρέθεσε το Γραφείο του ΕΚ στη Βόνη, ενώπιον εκπροσώπων ενώσεων και οργανισμών σχετικών με την ΕΕ, ανώτερων δημόσιων υπαλλήλων και δημοσιογράφων από τη Βόνη. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε συζήτηση στρογγυλής τραπέζης στο Γραφείο με εκπροσώπους ενώσεων που ασχολούνται με τα συμφέροντα του καταναλωτή, περιβαλλοντικά ζητήματα, γεωργία, εμπόριο και βιομηχανία. Ο κ. SÖDERMAN συνάντησε επίσης τον Προϊστάμενο του Γραφείου της Επιτροπής στη Βόνη, κ. Axel BUNZ, και το Σύμβουλο των Πολιτών, κ. Axel VOSS, για ανταλλαγή απόψεων. Στη Λέσχη του Τύπου της Βόνης, συναντήθηκε με δημοσιογράφους.

Ο κ. Peter DYRBERG εκφώνησε ομιλία για τον «Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ως Στοιχείο της Αφοσίωσης της ΕΕ στη Διαφάνεια και τη Δημοκρατία» στα πλαίσια της διάσκεψης «Αστική Κοινωνία Ευρώπη», που διοργάνωσε στις 4 Απριλίου στο *Loccum* (Γερμανία) το γερμανικό ίδρυμα *Mitarbeit*.

Ο κ. GALLE, Διαμεσολαβητής του κρατιδίου Rheinland-Pfalz, πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή στις 21 Οκτωβρίου. Κατά τις συζητήσεις, οι κ.κ. GALLE και SÖDERMAN τόνισαν τη σημασία της καλής συνεργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και των εθνικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών των κρατών μελών και συζήτησαν το ενδεχόμενο συνάντησης με διαμεσολαβητές σε επίπεδο γερμανικών *Länder*.

Ο κ. GALLE μπόρεσε επίσης να συναντήσει τον πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών κ. Alessandro FONTANA, τον Αντιπρόεδρο κ. ULLMANN και την κ. SCHMIDBAUER, μέλος της Επιτροπής Αναφορών. Συνάντησε επίσης τον κ. Willie ROTHLEY, Αντιπρόεδρο της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Ο κ. SÖDERMAN παρακολούθησε τη συνάντηση “*VI Jornadas Europeas en el Parlament de Catalunya*” που οργάνωσε το Καταλανικό Συμβούλιο του Ευρωπαϊκού Κινήματος στη Βαρκελώνη, Ισπανία. Ο Διαμεσολαβητής εκφώνησε ομιλία με τίτλο “*El papel del Defensor del Pueblo Europeo y la ciudadanía europea*” στις 27 Ιανουαρίου. Στους ομιλητές συγκαταλεγόταν ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου της Καταλονίας, κ. Joan REVENTOS, ο Πρόεδρος του Καταλανικού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κινήματος, κ. Eduard SAGARRA, και ο Πρόεδρος του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κινήματος στην Ισπανία, κ. Carlos Ma BRU. Η συνάντηση έτυχε καλής δημοσιογραφικής κάλυψης και ο κ. SÖDERMAN έδωσε διάφορες ραδιοφωνικές συνεντεύξεις.

Ο κ. Anton CAÑELLAS, *El Síndic de Greuges de Catalunya*, ο κ. SÖDERMAN και ο κ. Eduard SAGARRA, Πρόεδρος του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κινήματος, κατά τη διάρκεια της επίσκεψης στη Βαρκελώνη τον Ιανουάριο.

Στις 27–29 Ιανουαρίου, ο κ. José MARTINEZ ARAGON εκπροσώπησε το Διαμεσολαβητή στη διάσκεψη “*The IGC: Information and role for the citizens*” που οργάνωσε το *Universidad Alval* de Henares της Μαδρίτης, Ισπανία. Στους ομιλητές συγκαταλεγόταν ο Υφυπουργός Ευρωπαϊκών Ζητημάτων, κ. DE MIGUEL, ο κ. MORAN, ο κ. MEDINA, ο κ. VERDE I ALDEA και ο κ. ROBLES PIQUER, ο Ισπανός Διαμεσολαβητής, κ. Fernando γLVAREZ DE MIRANDA Y TORRES, και πολλοί ακαδημαϊκοί και δημοσιογράφοι. Ο κ. MARTINEZ ARAGON ομίλησε για το έργο του Διαμεσολαβητή σε σχέση με τη διαφάνεια. Το γεγονός καλύφθηκε εκτενώς από τον τύπο.

Το Δεύτερο Ετήσιο Κογκρέσο των Διαμεσολαβητών της Λατινικής Αμερικής πραγματοποιήθηκε στο Τολέδο, Ισπανία, στις 14–16 Απριλίου.

Κατόπιν προσκλήσεως του Ισπανού Διαμεσολαβητή (*Defensor del Pueblo*), κ. Fernando ÁLVAREZ DE MIRANDA Y TORRES, ο κ. SÖDERMAN εκφώνησε την εναρκτήρια ομιλία με θέμα «Τα δικαιώματα των πολιτών και οι διαδικασίες οικονομικής ολοκλήρωσης» (*"Derechos ciudadanos y procesos de integración económica: Reflexiones críticas desde la perspectiva de la unión europea"*). Στο κογκρέσο συμμετείχαν όλοι οι εθνικοί διαμεσολαβητές της Λατινικής Αμερικής, οι πρόεδροι των Επιτροπών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της περιοχής, οι Διαμεσολαβητές της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και όλοι οι ισπανοί περιφερειακοί διαμεσολαβητές. Οι εργασίες του Κογκρέσου επικεντρώθηκαν στα ανθρώπινα δικαιώματα των αυτοχθόνων και στο ρόλο του διαμεσολαβητή για την εποπτεία του δικαστικού κλάδου.

Κατόπιν προσκλήσεως του καθηγητή Carlos MOREIRO του Κέντρου Ευρωπαϊκών Νομικών Σπουδών, ο κ. SÖDERMAN έδωσε διάλεξη για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή (*"El papel del Defensor del pueblo europeo"*) στις 16 Απριλίου 1997 στο Πανεπιστήμιο Carlos III της Μαδρίτης. Περιέγραψε στους φοιτητές τα μέσα που διαθέτουν οι ευρωπαίοι πολίτες προς προστασία των δικαιωμάτων τους, καθώς και τις εμπειρίες του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 27 Οκτωβρίου, κατόπιν προσκλήσεως του κ. LIZÓN, Διαμεσολαβητή της περιοχής της Valencia, ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε την πόλη για να δώσει διάλεξη για το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή (*"El papel del Defensor del pueblo europeo"*) σε διάσκεψη που οργάνωσε το "Club de Encuentro Manuel Broseta", ενώπιον διοικητικών υπαλλήλων, επιχειρηματιών, καθηγητών και φοιτητών. Οργανώθηκε συνέντευξη τύπου, και ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνεντεύξεις σε εφημερίδες, μεταξύ των οποίων οι *El País*, *EFE*, *El Periodico* και *Avui*.

Το Πρώτο Ευρωπαϊκό Κογκρέσο των Νεαρών Τσιγγάνων πραγματοποιήθηκε στις 6–9 Νοεμβρίου στη Βαρκελώνη. Επρόκειτο για μία από τις πρωτοβουλίες στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Έτους κατά του Ρατσισμού. Συγκέντρωσε περίπου 300 τσιγγάνους νεαρής ηλικίας από ολόκληρη την Ευρώπη προς επιδίωξη τρόπων για την υπεράσπιση και προώθηση της Ρωμανικής κουλτούρας. Της εναρκτήριας τελετής προήδρευσε ο πρίγκιπας Felipe de BORBÓN.

Ο κ. SÖDERMAN κλήθηκε να συμμετάσχει στο Κογκρέσο και να προεδρεύσει της τελευταίας συνεδρίασης, στην οποία παρευρίσκετο και ο Πρόεδρος της περιφερειακής κυβέρνησης της Καταλονίας, κ. PUJOL. Ο κ. SÖDERMAN τόνισε τη σημασία της καταπολέμησης των διακρίσεων κάθε είδους για την ανάπτυξη μιας ελεύθερης κοινωνίας. Το Κογκρέσο αναφέρθηκε εκτενώς στον τύπο (π.χ. *La Vanguardia*, *El País*, *ABC*, *El Periodico*, *Avui* και *El Punt*).

ΓΑΛΛΙΑ

Ο κ. Ian HARDEN εκπροσώπησε το Διαμεσολαβητή σε συμπόσιο με θέμα «Ευρωπαϊκή υπηκοότητα», που πραγματοποιήθηκε στις 20–21 Φεβρουαρίου στην Κορσική, κατόπιν προσκλήσεως του Περιφερειακού Ινστιτούτου Διοίκησης της Μπαστιά. Το συμπόσιο οργανώθηκε στο πλαίσιο του «Εθνικού Διαλόγου για την Ευρώπη» της Γαλλικής Κυβέρνησης.

Το συμπόσιο εγκαινίασε ο κ. Claude ERIGNAC, Νομάρχης της Κορσικής, και ο κ. Jean BAGGIONI, Ευρωβουλευτής και Πρόεδρος του Εκτελεστικού Συμβουλίου της Κορσικής. Ο κ. HARDEN ομίλησε με θέμα “La fonction du Médiateur européen depuis sa création dans le Traité de Maastricht” («Το λειτουργήμα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή από της θεσπίσεώς του στη Συνθήκη του Μάαστριχτ»). Μεταξύ των ομιλητών ήσαν ο κ. Pierre CHAUBON και ο κ. Philippe BARDIAUX, του γραφείου του Γάλλου Εθνικού Διαμεσολαβητή, ο δρ. Alberto OLIVO, Difensore civico di Trento και ο κ. Yves SALESSE, Conseiller d’Etat.

Ο κ. HARDEN εκπροσώπησε το Διαμεσολαβητή ως μέλος της επιτροπής του Περιφερειακού Φόρουμ “l’Europe et la vie quotidienne”, που πραγματοποιήθηκε στις Βερσαλίες στις 27 Μαρτίου. Το Φόρουμ οργανώθηκε στο πλαίσιο του «Εθνικού Διαλόγου για την Ευρώπη» της Γαλλικής Κυβέρνησης και είχε τρία θέματα: επιμόρφωση στην Ευρώπη, εργασία στην Ευρώπη και η ιδιότητα του Ευρωπαίου πολίτη. Του Φόρουμ προήδρευσε ο Γάλλος Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, κ. Michel BARNIER. Στην επιτροπή συμμετείχαν, μεταξύ άλλων, ο Γάλλος Υπουργός Υγείας, κ. GAYMARD, η Αντιπρόεδρος του ΕΚ, κ. Nicole FONTAINE, και το μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κ. BERNICOT.

Ο κ. Jacob SÖDERMAN προσκλήθηκε από το Γάλλο Εθνικό Διαμεσολαβητή, κ. Jacques PELLETIER, να επισκεφθεί το γραφείο του στο Παρίσι στις 7–9 Οκτωβρίου. Στην επίσκεψη συνόδευσαν το Διαμεσολαβητή ο κ. Olivier VERHEECKE και η κ. Daniela TIRELLI.

Τα βασικά θέματα που συζητήθηκαν με τον κ. PELLETIER και το σύμβουλο εξωτερικών σχέσεων, κ. BARDIAUX, αφορούσαν την εμπειρία του Γάλλου Διαμεσολαβητή όσον αφορά τη διαπραγμάτευση φιλικών διευθετήσεων και την εφαρμογή της αρχής της ευθυδικίας. Οι προϊστάμενοι διαφόρων μονάδων προέβησαν σε επισκόπηση των εργασιών και της δομής του συστήματος του Διαμεσολαβητή στη Γαλλία. Στο γεύμα, ο κ. SÖDERMAN είχε επίσης την ευκαιρία να συναντήσει τον κ. DENOIX DE SAINT MARC, Αντιπρόεδρο του Conseil d’Etat.

Στις 8 Οκτωβρίου, κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε στη Lille την Délégation Départementale du Médiateur της περιοχής του Nord–Pas–de–Calais και το Centre Interministériel des Renseignements Administratifs (CIRA). Συναντήθηκε με τον κ. FIEMS, Délégué Départemental και Διευθυντή του

CIRA, ο οποίος εξήγησε το ρόλο του Délégué Départemental στο γαλλικό σύστημα του διαμεσολαβητή. Μετά από συνάντηση με το Νομάρχη, κ. Alain OHREL, ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνέντευξη τύπου σε τοπικούς δημοσιογράφους. Δέχτηκε επίσης πρόσκληση της κ. ROUGERIE, *Délégué à la Citoyenneté et à la Médiation*, να επισκεφτεί το δημαρχείο της Lille. Η κ. ROUGERIE εξήγησε την πρωτοβουλία του Δήμου της Lille να θεσπίσει υπηρεσία διαμεσολάβησης σε δημοτικό επίπεδο. Η συνέντευξη τύπου που έδωσαν οι κ.κ. PELLETIER και SÖDERMAN στη Lille δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες *L'Union*, *Nord Éclair* και *La Voix du Jeudi*.

Στις 9 Οκτωβρίου στο Παρίσι, ο κ. SÖDERMAN συνάντησε τους Προέδρους του Δικηγορικού Συλλόγου του Παρισιού και της Διάσκεψης Δικηγόρων της Γαλλίας, με τους οποίους επισκέφτηκε τα δικαστήρια. Στο γραφείο Πληροφοριών του ΕΚ και στην Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Παρίσι, συναντήθηκε με τον κ. Bernard CHEVALLIER και τον κ. Jean-Louis GIRAUDY, Διευθυντές των δύο γραφείων και έδωσε κοινή συνέντευξη τύπου με τον κ. PELLETIER.

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε επίσης το *Conseil Constitutionnel* και έγινε δεκτός από τον Πρόεδρό του, κ. Roland DUMAS.

Προτού ολοκληρώσει την επίσκεψή του, ο κ. SÖDERMAN εκφώνησε ομιλία για το ρόλο του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε συνάντηση των εθνικών Διαμεσολαβητών που συμμετείχαν στη δημιουργία της Ένωσης Γαλλόφωνων Διαμεσολαβητών.

Ο κ. PELLETIER και ο κ. SÖDERMAN κατά την επίσκεψη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Παρίσι το Σεπτέμβριο.

Ο κ. Ian HARDEN εκφώνησε ομιλία με θέμα *“L'accès aux documents des Institutions et des organes de l'Union européenne”* σε ημερίδα πληροφόρησης με θέμα *“L'Europe: sources d'information”*, που οργάνωσε το *Centre d'Information sur les Institutions Européennes* στο Στρασβούργο στις 20 Οκτωβρίου.

ΙΤΑΛΙΑ

Ο κ. Peter DYRBERG συμμετείχε σε διάσκεψη που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο από τις 28 Φεβρουαρίου μέχρι την 1η Μαρτίου στη Φλωρεντία, για τις αποκεντρωμένες υπηρεσίες στην Κοινότητα. Ο κ. DYRBERG εξέθεσε το έργο του Διαμεσολαβητή και ιδιαίτερα την έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή για την πρόσβαση των πολιτών στα έγγραφα.

Η κ. Vicky KLOPPENBURG συμμετείχε σε σεμινάριο για τα «Δικαιώματα των Πολιτών της ΕΕ», που οργάνωσε η υπηρεσία Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της κυβέρνησης της αυτόνομης επαρχίας του Südtirol στις 7 Νοεμβρίου 1997 στο Bolzano, Ιταλία. Στην ομιλία της αναφέρθηκε στην εντολή και το ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε σύγκριση με τα αντίστοιχα της Επιτροπής Αναφορών του ΕΚ. Στους ομιλητές συγκαταλεγόντουσαν ο καθηγητής Fausto CAPELLI, Διευθυντής του Ευρωπαϊκού Κολλεγίου της Πάρμα, και ο δρ. Walter OBERWEXER του Πανεπιστημίου του Innsbruck.

Ο κ. Ian HARDEN συμμετείχε σε Φόρουμ για τους «Νέους Τρόπους Ευρωπαϊκής Πληροφόρησης» που οργάνωσε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Πληροφοριών, στις 8–10 Νοεμβρίου στη Φλωρεντία, Ιταλία. Μίλησε με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και η πρόσβαση των πολιτών στα έγγραφα των Κοινοτικών Οργάνων και Φορέων». Εκφώνησαν επίσης ομιλίες, μεταξύ άλλων, ο κ. Andrea PIERUCCI του ιδιαίτερου γραφείου του Επίτροπου OREJA και ο κ. Peter DOYLE εξ ονόματος της ΓΔ Χ της Επιτροπής.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Στις 15–16 Μαΐου, ο κ. SÖDERMAN συμμετείχε στη συνάντηση EURO-JUS στο Λουξεμβούργο, συνοδευόμενος από τον κ. Peter DYRBERG. Μίλησε για το ρόλο του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και περιέγραψε την εργασία του.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Ο κ. Peter DYRBERG εκφώνησε ομιλία για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και τη διαφάνεια σε διάσκεψη για την επικείμενη Συνθήκη του Άμστερνταμ, που οργανώθηκε την 31η Μαΐου στο

Άμστερνταμ από του Ολλανδούς βουλευτές της Σοσιαλιστικής Ομάδας του ΕΚ.

Στις 18–19 Σεπτεμβρίου, ο κ. SÖDERMAN παρακολούθησε το σεμινάριο «Διαφάνεια και ανοιχτή πρόσβαση» που οργάνωσε το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Δημόσιας Διοίκησης (ΕΙΠΑ) στο Μάαστριχτ. Μίλησε με θέμα «Ο ρόλος και η επίπτωση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή όσον αφορά την πρόσβαση σε έγγραφα και τη διαφάνεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.»

Ο κ. Ian HARDEN συμμετείχε στο συμπόσιο για τη «Διαχείριση της Νέας Συνθήκης της ΕΕ: ευκαμψία και νομιμότης», που πραγματοποιήθηκε στο Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Δημόσιας Διοίκησης, Μάαστριχτ, από τις 26 έως τις 28 Νοεμβρίου 1997, προκειμένου να συζητηθεί η επίπτωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ επί των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε την Αυστρία στις 3–6 Ιουνίου. Συναντήθηκε με την κ. Benita FERRERO-WALDNER, Υπουργό Εξωτερικών, και με τον Πρέσβη κ. Gregor WOSCHNAGG, Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, και άλλους εκπροσώπους του Υπουργείου. Συνάντησε επίσης τον κ. Peter WITTMANN, Υπουργό της Ομοσπονδιακής Καγκελαρίας. Μετά από επίσκεψη στο Αυστριακό Κοινοβούλιο (*Nationalrat*) δείπνησε με τον κ. Heinrich NEISSER, Δεύτερο Πρόεδρο του Αυστριακού Κοινοβουλίου, και με αυστριακούς δημοσιογράφους.

Η κ. Ingrid KOROSEC, *Volksanwältin*, και ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά τον εορτασμό της 20ής επετείου του θεσμού του Διαμεσολαβητή στην Αυστρία.

Επ' ευκαιρία της 20ής επετείου της θέσπισης του θεσμού του Αυστριακού εθνικού Διαμεσολαβητή (Österreichische Volksanwaltschaft), ο κ. SÖDERMAN εκφώνησε ομιλία με θέμα «Υπάρχει κλασσικός Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής;»

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε επίσης την Ομοσπονδιακή Ακαδημία Δημόσιας Διοίκησης και μίλησε για το ρόλο και τα καθήκοντα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Κατά την επίσκεψή του, συνάντησε τον Προϊστάμενο της Ακαδημίας, κ. Walter DOHR, και συζήτησε με αποφοίτους της Ακαδημίας που έχουν ειδικευτεί σε κοινοτικά ζητήματα.

Κατά την παραμονή του στη Βιέννη, ο κ. SÖDERMAN είχε επίσης την ευκαιρία να επισκεφτεί τα γραφεία του Αυστριακού Εργατικού Συνδικάτου ÖGB και να συναντηθεί με τον κ. Karl Heinz NACHNEBEL, Προϊστάμενο της Γραμματείας της Διεθνούς ÖGB. Επισκέφτηκε επίσης: το Ομοσπονδιακό Γεωργικό Επιμελητήριο, όπου συναντήθηκε με τον Πρόεδρό του, κ. Rudolf SCHWARZBÖCK και άλλους εκπροσώπους το Αυστριακό Εργατικό Επιμελητήριο, όπου συναντήθηκε με τον Πρόεδρό του, κ. Herbert TUMPEL και το Αυστριακό Εμπορικό Επιμελητήριο. Σε γεύμα εργασίας, συνάντησε επίσης τον κ. Wolfgang STREITENBERGER, Προϊστάμενο της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη Βιέννη, και τον κ. Michael REINPRECHT, Προϊστάμενο του γραφείου Πληροφοριών του ΕΚ.

ΦΙΛΑΝΔΙΑ

Ο κ. SÖDERMAN μίλησε στη συνάντηση της *Nordiska Administrativa Förbundet* που πραγματοποιήθηκε στις 21–22 Αυγούστου 1997 στο Ελσίνκι. Τη συνάντηση παρακολούθησαν περίπου 200 μέλη της ένωσης, δικηγόροι που εργάζονται στο δικαστικό τομέα, μέλη της δημόσιας διοίκησης ή πανεπιστημιακοί σκανδιναβικών χωρών.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Στις 29–31 Ιανουαρίου, ο κ. SÖDERMAN παρακολούθησε σεμινάριο στο Πανεπιστήμιο του Gothenburg και εκφώνησε ομιλία με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – πραγματική εξουσία ή δημοκρατικό διακοσμητικό στοιχείο;» Ακολούθησε συνέντευξη τύπου, που οργάνωσε η Αντιπροσωπεία της Επιτροπής.

Ο κ. SÖDERMAN συμμετείχε επίσης στο σεμινάριο “Nya dimensioner till välfärden” μαζί με τον κ. Pˆdraig FLYNN, Μέλος της Επιτροπής, και την κ. Pauline GREEN, Ευρωβουλευτή, και συμμετείχε σε ένα Pressträff (ανοιχτή συγκέντρωση) προς συζήτηση ευρωπαϊκών ζητημάτων στον Κεντρικό Σταθμό του Gothenburg.

Στις 4 Δεκεμβρίου, ο κ. SÖDERMAN εκφώνησε ομιλία για τη «Λειτουργία του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή» σε συνάντηση που οργάνωσε η ELISA, οργάνωση σπουδαστών κοινοτικού δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Gothenburg (Σουηδία), με συνδρομή του Γραφείου Πληροφοριών του ΕΚ. Τη διάλεξη παρακολούθησαν πάνω από 100 άτομα, στα οποία περιλαμβανόντουσαν προσκεκλημένοι δικηγόροι της περιοχής.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Κατά την επίσκεψή του στο ΗΒ στις 13–14 Μαρτίου, ο κ. SÖDERMAN εκφώνησε ομιλία στο Ινστιτούτο Ευρωπαϊκού Δημόσιου Δικαίου του Πανεπιστημίου του Hull. Η διάλεξη με τίτλο «Χίλιες και μία καταγγελίες – Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εν κινήσει» δημοσιεύτηκε αργότερα στην εφημερίδα *European Public Law* που εκδίδει ο Διευθυντής του Ινστιτούτου, καθηγητής Patrick BIRKINSHAW.

Κατά τη διαμονή του στο Λονδίνο, ο κ. SÖDERMAN συναντήθηκε στις 29 Απριλίου με τον κ. Geoffrey MARTIN, Προϊστάμενο της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής, και τον κ. Martyn BOND, Προϊστάμενο του Γραφείου Πληροφοριών του ΕΚ στο Λονδίνο.

Ο κ. SÖDERMAN, συνοδευόμενος από τη Νομική Υπάλληλο κ. Benita BROMS, επισκέφτηκε το Λονδίνο στις 8–10 Ιουλίου. Στις 8 Ιουλίου, ο κ. SÖDERMAN κατέθεσε στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής των Λόρδων για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπό την προεδρία του Λόρδου TORDOFF. Η συνεδρίαση μαγνητοσκοπήθηκε για μελλοντική μετάδοση, ενώ δημοσιεύτηκε αργότερα σχετική Έκθεση από την Εξεταστική Επιτροπή (4η Έκθεση, Σύνοδος 1997–1998, HL 18). Ο κ. SÖDERMAN συναντήθηκε επίσης με τον κ. Michael BUCKLEY, Κοινοβουλευτικό Επίτροπο Διοίκησης.

Ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνέντευξη στον κ. Norman SMITH (στούντιο του BBC στο Westminster) για το πρόγραμμα του Radio 4 “Europe Now” στις 8 Ιουλίου 1997. Στις 9 Ιουλίου 1997, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στο Λονδίνο, τόσο στα αγγλικά όσο και στα ισπανικά, προς την κ. Geraldine RIJS της *Bloomberg Television* για το πρόγραμμα “Financial Markets Commodities News”.

Στις 10 Ιουλίου, ο Διαμεσολαβητής συνάντησε τον κ. Geoffrey MARTIN, Προϊστάμενο της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής στο Λονδίνο, και παρακάθησε σε γεύμα εργασίας που παρέθεσε ο κ. Martyn BOND, Προϊστάμενος του Γραφείου Πληροφοριών του ΕΚ στο Λονδίνο, με το βρετανικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δημοσιογράφων.

Στη Βραδυνή Συνάντηση της Ευρωπαϊκής Ομάδας Δικηγόρων, ο κ. SÖDERMAN μίλησε με θέμα «Ο ρόλος του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή»

και παρακάθησε σε δείπνο με τον Αντιπρόεδρο της Ομάδας, κ. Simon HOLMES, και μέλη αυτής.

Ο κ. Ian HARDEN εκπροσώπησε το Διαμεσολαβητή σε εργαστήριο για τη διαφάνεια και την πρόσβαση σε έγγραφα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Αξιολόγηση Φαρμακευτικών Προϊόντων (EMA), που οργάνωσε η EMA στις 30 Οκτωβρίου στο Λονδίνο. Σε αυτό συμμετείχαν ο κ. José-Luis VALVERDE LÓPEZ, Ευρωβουλευτής, και εκπρόσωποι της βιομηχανίας, καταναλωτές, δημοσιογράφοι και η Υπηρεσία Τροφίμων και Φαρμάκων των ΗΠΑ. Ο κ. HARDEN μίλησε στο εργαστήριο για την έρευνα ιδίας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή επί του θέματος της πρόσβασης των πολιτών σε έγγραφα.

6.3 ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οι σύμβουλοι τύπου όλων των Πρεσβειών της Φινλανδίας στα κράτη μέλη της ΕΕ συναντήθηκαν με το Διαμεσολαβητή στις 15 Ιανουαρίου στο Στρασβούργο.

Οι εκπρόσωποι των Σκανδιναβικών εργατικών συνδικάτων στις Βρυξέλλες, κ.κ. Sven SVENSSON, John SVENNINGSSEN, Knut-Arne SANDEN και Heikki POHJA συναντήθηκαν με το Διαμεσολαβητή στις 15 Ιανουαρίου στο Στρασβούργο.

Η κ. Benita BROMS και η κ. Ilta HELKAMA παρακολούθησαν το 9ο “Stammtisch Pierre PFLIMLIN” με θέμα “*Des Finlandais à Strasbourg*” στις 29 Ιανουαρίου στο Στρασβούργο, και εξέθεσαν το ρόλο και τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή.

Στις 14 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN υποδέχτηκε ομάδα σπουδαστών του Πανεπιστημίου της Λιέγης και παρουσίασε το ρόλο και τις ευθύνες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Ομάδα 25 φοιτητών διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Erasmus του Ρότερνταμ επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 19 Φεβρουαρίου.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης της Φινλανδίας, κ. Kari HÄKÄMIES, συνοδευόμενος από τον κ. Jan TÖRNQVIST, Διευθυντή Νομοθεσίας, και την κ. Raija TOIVAINEN, Ανώτερο Στέλεχος του Υπουργείου Δικαιοσύνης, επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 8 Απριλίου.

Ο καθηγητής Roy GREGORY του Κέντρου Σπουδών Διαμεσολαβητή του Πανεπιστημίου του Reading, συζήτησε με τον κ. SÖDERMAN στο Στρασβούργο στις 18 Απριλίου το ερευνητικό του πρόγραμμα που χρηματοδοτείται από τη Leverhulme Trust, με θέμα τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.

Ο κ. SÖDERMAN μίλησε για το ρόλο και την εργασία του Διαμεσολαβητή στο δείπνο του Σκανδιναβικού Δικτύου Γυναικών στις 21 Απριλίου στις Βρυξέλλες.

Μέλη της Επιτροπής Αναφορών του Κοινοβουλίου του γερμανικού κρατιδίου Rheinland-Pfalz έγιναν δεκτοί στις 22 Απριλίου στις Βρυξέλλες από τον κ. Peter DYRBERG, ο οποίος παρουσίασε την εργασία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Ομάδα σπουδαστών της Δανικής Σχολής Επιχειρηματικών Σπουδών Niels Brock, έγιναν δεκτοί στις 29 Απριλίου στις Βρυξέλλες από τον κ. Peter DYRBERG, ο οποίος μίλησε για το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 12 Μαΐου ο κ. SÖDERMAN συνάντησε ομάδα φινλανδών δημόσιων υπαλλήλων που παρακολουθούσαν το τμήμα "La France et l'Union européenne" που οργάνωσε το Centre des Etudes européennes de Strasbourg.

Ομάδα 17 σπουδαστών του Τμήματος Επιχειρηματικών Σπουδών και Επεξεργασίας Δεδομένων του Πολυτεχνείου του Τορνιό επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή, ενώ ομάδα 40 Σουηδών συνταξιούχων και επιχειρηματιών, Aktiva Seniorer, επισκέφτηκαν το Διαμεσολαβητή στις 13 Μαΐου στο Στρασβούργο.

Ο κ. SÖDERMAN συνάντησε τον Πρωθυπουργό της Δημοκρατίας της Δυτικής Σαχάρας, κ. Mahfoud Ali BEIBA, στις 14 Μαΐου στο Στρασβούργο.

Η κ. Benita BROMS, Νομική Υπάλληλος, συμμετείχε σε συμπόσιο με θέμα «Η Κοινωνική Χάρτα του 21ου Αιώνα», που οργανώθηκε από τη Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης στο Στρασβούργο στις 14–16 Μαΐου.

Στις 15 Μαΐου και 9 Σεπτεμβρίου 1997, η κ. Vicky KLOPPENBURG εξέθεσε το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε ομάδες επισκεπτών από την Κάτω Σαξωνία (Σαξωνία, Γερμανία), κατόπιν προσκλήσεως της κ. Brigitte LANGENHAGEN, Μέλους του ΕΚ.

Το ΕΚ οργάνωσε ημέρα ανοιχτών θυρών τη 18η Μαΐου στο Στρασβούργο, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ημέρας. Το γεγονός στέφθηκε από επιτυχία, με αθρόα προσέλευση επισκεπτών. Στο περίπτερο του Διαμεσολαβητή οι επισκέπτες καλούντο να συμμετάσχουν σε διαγωνισμό γνώσεων για το ρόλο και τα καθήκοντα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Στους νικητές δόθηκαν μικρά βραβεία.

Ο κ. SÖDERMAN επισκέφτηκε το Όσλο, Νορβηγία, στις 31 Μαΐου. Παραβρέθηκε στην Ευρωπαϊκή Περιφερειακή Συνάντηση της Lex Mundi, παγκόσμιας ένωσης 134 ανεξάρτητων δικηγορικών εταιριών, και μίλησε

για το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή όσον αφορά τη διαφάνεια («Μία ανοιχτή και διαφανής Ευρωπαϊκή διοίκηση»).

Η κ. Paulina OROS, Υποδιευθύντρια στο Υπουργείο Δικαιοσύνης της Ουγγαρίας, και δύο μέλη του προσωπικού της επισκέφθηκαν το γραφείο του Διαμεσολαβητή στις Βρυξέλλες στις 3 Ιουνίου. Ο κ. Peter DYRBERG προέβη σε επισκόπηση του ρόλου του Διαμεσολαβητή.

Στις 4 Ιουνίου, ο κ. Peter DYRBERG παρουσίασε το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή σε ομάδα φοιτητών που ετοιμάζουν τη διδακτορική τους διατριβή στο Ινστιτούτο Διεθνούς Οικονομικού Δικαίου του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι, κατά την επίσκεψή τους στις Βρυξέλλες.

Ο κ. Claude DESJEAN, Γενικός Γραμματέας του Γάλλου Διαμεσολαβητή, επισκέφτηκε το γραφείο του Διαμεσολαβητή στις 5 Ιουνίου 1997 και ενημερώθηκε από τον κ. Ian HARDEN για διοικητικά και δημοσιονομικά ζητήματα που αφορούν την παροχή διοικητικών υπηρεσιών στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Η κ. Jennifer LONG, Βοηθός της Επιτροπής Οικονομικών της βρετανικής Βουλής των Κοινοτήτων, επισκέφτηκε τα γραφεία του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στις 12 Ιουνίου και ενημερώθηκε για το έργο του Διαμεσολαβητή από τον κ. HARDEN.

Στις 18 Ιουνίου, ο κ. Peter DYRBERG υποδέχτηκε ομάδα διδασκάλων του γερμανικού κρατιδίου Sachsen-Anhalt στις Βρυξέλλες και παρουσίασε το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Giuseppe GUARNERI, πρώην προϊστάμενος της Υπηρεσίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, μίλησε στο προσωπικό του Διαμεσολαβητή για το έργο του στις 11 Ιουλίου, κατά τη διάρκεια ανεπίσημου γεύματος.

Εξ ονόματος της Γερμανικής κυβέρνησης, ένα γερμανικό γραφείο παραγωγών, «l'image», έκανε στις 14–15 Ιουλίου βιντεο–πορτραίτο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή με στόχο τους νέους.

Ομάδα 28 δικαστών και δικηγόρων από τη Φινλανδία συνάντησαν το Διαμεσολαβητή κατά την επίσκεψή τους στο Στρασβούργο στις 22 Σεπτεμβρίου.

Η Αναπληρώτρια Κοινοβουλευτική Διαμεσολαβήτρια της Φινλανδίας, κ. Riitta-Leena PAUNIO, και αντιπροσωπεία του γραφείου της στο Ελσίνκι επισκέφθηκαν τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή στις 26 Σεπτεμβρίου.

Στις 3 Οκτωβρίου, ο Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με τον κ. Ulf ÖBERG, Referendaire στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, ο οποίος ετοιμάζει διδακτορική διατριβή με θέμα τη διαφάνεια.

Η ημέρα Ανοικτών Θυρών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στα κτίρια του Στρασβούργου έδωσε τη δυνατότητα στους πολίτες να δουν από κοντά τις δραστηριότητες της Ένωσης.

Ένας από τους επισκέπτες, συγκεντρωμένος για να βρει τις σωστές απαντήσεις στο διαγωνισμό γνώσεων για τα καθήκοντα και το έργο του Διαμεσολαβητή.

Ομάδα σπουδαστών του δήμου του Vihti, Φινλανδία, επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 14 Οκτωβρίου. Άλλη ομάδα επισκεπτών από τη Φινλανδία έγινε δεκτή στις 20 Οκτωβρίου.

Η κ. Linda REIF, καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο της Alberta (Edmonton, Καναδάς) και επιμελήτρια εκδόσεων στο Διεθνές Ινστιτούτο Διαμεσολαβητή, επισκέφτηκε το γραφείο του Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο στις 20–24 Οκτωβρίου στα πλαίσια έρευνας για το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

Στις 22 Οκτωβρίου 1997 και στις 17 Δεκεμβρίου 1997, η κ. Vicky KLOPPENBURG προσκλήθηκε από τον κ. Gerhard SCHMID, Ευρωβουλευτή, να ομιλήσει σε εκπροσώπους της τοπικής και περιφερειακής διοίκησης της Βαυαρίας για τη σημασία του έργου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή για τους γερμανούς πολίτες.

Στις 18 Νοεμβρίου, ο κ. SÖDERMAN υποδέχτηκε στο Στρασβούργο ομάδα 18 φοιτητών που παρακολουθούν το πρόγραμμα για τη Διεθνή Νομική Συνεργασία της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου *Vrije* των Βρυξελλών και τους εξέθεσε συνοπτικά το ρόλο του ως Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

Ο κ. SÖDERMAN γευμάτισε με τον κ. Olof SALMEN, Πρόεδρο του Σκανδιναβικού Συμβουλίου, επ' ευκαιρία της επίσκεψής του στο Στρασβούργο στις 19 Νοεμβρίου. Τον κ. SALMEN συνόδευε η κ. Berglind AUGEIRS-DOTTIR, Γενική Διευθύντρια της Γραμματείας του Σκανδιναβικού Συμβουλίου, η κ. Susanne ERIKSSON, Ανώτερη Σύμβουλος του Ålands Lagting και ο κ. Guy LINDSTRÖM, Γενικός Γραμματέας της Φινλανδικής Αντιπροσωπείας του Σκανδιναβικού Συμβουλίου.

Ο κ. SÖDERMAN υποδέχτηκε ομάδα 24 διδασκάλων του *Handelsskolen i Ballerup* (Δανία) στις 21 Νοεμβρίου και εξέθεσε το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Peter Gjerloeff BONNOR, διδακτορικός ερευνητής της Νομικής Σχολής του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου, επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 24–25 Νοεμβρίου και συνομίλησε με τους κ.κ. SÖDERMAN και HARDEN.

Ο κ. Leif SÉVON, Δικαστής του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, και η κ. Virpi TIILI, Δικαστής του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, επισκέφτηκαν το Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο την 1η Δεκεμβρίου. Ο κ. SÖDERMAN εξέθεσε το έργο του. Ο κ. SÉVON και η κα. TIILI εκφώνησαν ομιλίες προς τους νομικούς υπαλλήλους του γραφείου του Διαμεσολαβητή για τη νομολογία των Δικαστηρίων.

Ο κ. PALLICER, Τοπικός Διαμεσολαβητής για τους κατοίκους και τουρίστες της πόλης Calvià της Μαγιόρκας, επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή

στις 2 Δεκεμβρίου. Ο κ. PALLICER και ο κ. SÖDERMAN αλληλοενημερώθηκαν για το ρόλο και τα καθήκοντά τους και αντάλλαξαν απόψεις.

Ο καθηγητής MOREIRO του Κέντρου Ευρωπαϊκών Νομικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Carlos III της Μαδρίτης, επισκέφτηκε το Διαμεσολαβητή στις 12 Δεκεμβρίου, συνοδευόμενος από τους φοιτητές του.

Στις 16 Δεκεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής κλήθηκε να εκφωνήσει ομιλία στο γεύμα της Ομάδας Καγκουρό. Παραβρέθηκαν περίπου 50 Ευρωβουλευτές, υποστηρικτές της Ομάδας Καγκουρό και προσκεκλημένοι. Ο κ. SÖDERMAN εξήγησε τη φύση των προβλημάτων που καταγγέλλουν οι ευρωπαίοι πολίτες στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

6.4 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

“Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Ερωτήματα και απαντήσεις” είναι ένα φυλλάδιο που απευθύνεται τόσο στους ενδεχόμενους καταγγέλλοντες όσο και στην ενημέρωση του ευρύτερου κοινού για το έργο του Διαμεσολαβητή. Το φυλλάδιο διανέμεται ευρέως στα Γραφεία Πληροφοριών του ΕΚ και της Επιτροπής στα κράτη μέλη, στα γραφεία των Εθνικών Διαμεσολαβητών και παρεμφερών φορέων, σε δίκτυα όπως τα «Info centres» στην Ευρώπη, τα «Euro Info-points», τα κέντρα ευρωπαϊκής τεκμηρίωσης, τα Ευρω-βιβλιοπωλεία και σε ορισμένους συγκεκριμένους στόχους, όπως οργανώσεις καταναλωτών, εμπορικά επιμελητήρια και επαγγελματικές οργανώσεις. Κατά το 1997, η ζήτηση του φυλλαδίου ήταν τόσο μεγάλη ώστε εξαντλήθηκε η αρχική έκδοση των 100.000 αντιτύπων και χρειάστηκε ανατύπωση.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής αναφέρεται επίσης σε γενικές δημοσιεύσεις και ενημερωτικά προγράμματα της ΕΕ όπως το *Citizens First*, μία κοινή πρωτοβουλία του ΕΚ και της Επιτροπής, μέρος του «Προγράμματος Ενημέρωσης των Ευρωπαίων πολιτών».

Ο Διαμεσολαβητής σκοπεύει να εκμεταλλευτεί πλήρως τις νέες δυνατότητες πληροφόρησης και αλληλεπίδρασης που προσφέρει το Internet. Το 1997, ο Διαμεσολαβητής δημιούργησε ειδική σελίδα για το Website του (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>), στην οποία παρέχονται βασικές πληροφορίες για το Διαμεσολαβητή, όπως οι Ετήσιες εκθέσεις, οι σημαντικότερες ομιλίες και αποφάσεις του Διαμεσολαβητή, το φυλλάδιο και το έντυπο καταγγελίας. Είναι δυνατή η άμεση και εύκολη πρόσβαση αυτής της σελίδας από το Website του ΕΚ και vice versa. Υπάρχει επίσης διασύνδεση από και προς το server “Europa”. Από τις αρχές του 1998, θα περιληφθεί, και θα ενημερώνεται τακτικά, πολύ ευρύτερο υλικό, όπως ανακοινώσεις τύπου και περιλήψεις αποφάσεων του Διαμεσολαβητή.

Οι πληροφορίες στο Internet, πάντως, αποτελούν προσθήκη και όχι υποκατάστατο των συμβατικών δημοσιεύσεων, οι οποίες είναι προσβατές σε πολύ μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού από το Internet.

Η Ετήσια Έκθεση του Διαμεσολαβητή για το 1996 παρουσιάστηκε στο ΕΚ στις 14 Ιουλίου 1997 και διανεμήθηκε σε ευρωπαϊκά όργανα, διεθνείς θεσμούς Διαμεσολάβησης, Διαμεσολαβητές των κρατών μελών, βιβλιοθήκες πανεπιστημίων, κέντρα ευρωπαϊκής τεκμηρίωσης και στα μέσα ενημέρωσης. Δημοσιεύτηκε επίσης στην Επίσημη Εφημερίδα και περιλήφθηκε στο Website του Διαμεσολαβητή.

6.5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Η αποτελεσματική χρησιμοποίηση των μέσων μαζικής ενημέρωσης είναι σημαντική και για τους δύο στόχους της ενημερωτικής στρατηγικής. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης φτάνουν ανθρώπους που έχουν ενδεχομένως πραγματικούς λόγους καταγγελίας περιπτώσεων κακής διοίκησης κατά τις δραστηριότητες κάποιου κοινοτικού οργάνου ή φορέα, και ενημερώνουν γενικά τους ευρωπαίους για την ύπαρξη και τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή.

Οργανώθηκαν τακτικά συνεντεύξεις τύπου (9 συνολικά) στα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια των επισκέψεων του κ. SÖDERMAN, καθώς και σε ειδικές περιπτώσεις, όπως τα εγκαίνια των γραφείων του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο στις 8 Απριλίου. Τα εγκαίνια κάλυψαν 20 περίπου δημοσιογράφοι.

Επ' ευκαιρία της υποβολής της Ετήσιας έκθεσης του Διαμεσολαβητή για το 1996 προς το ΕΚ στο Στρασβούργο στις 14 Ιουλίου, ο κ. SÖDERMAN δείπνησε με ομάδα δημοσιογράφων διαφόρων κρατών μελών. Παραβρέθηκε επίσης σε συνέντευξη τύπου που οργάνωσε η Επιτροπή Αναφορών στις 15 Ιουλίου, μαζί με τον κ. Νικόλαο ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΖΗ, Πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών.

Στις 20 Φεβρουαρίου, ο κ. SÖDERMAN προσκλήθηκε στο παραδοσιακό γεύμα της Πέμπτης της Λέσχης Τύπου του Στρασβούργου. Εκφώνηση σε ομιλία στα μέλη της λέσχης για το ρόλο και τα καθήκοντα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Επιπρόσθετα, ο κ. SÖDERMAN συναντήθηκε με διάφορες ομάδες δημοσιογράφων κατά τις επισκέψεις του σε κράτη μέλη, στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο, μεταξύ των οποίων συγκαταλλέγονται το βρετανικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δημοσιογράφων (Λονδίνο, 10 Ιουλίου), ομάδα 17 Σκανδιναβών δημοσιογράφων, μελών του Nordisk Journalist-center (Βρυξέλλες, 10 Απριλίου) και ομάδα 12 δημοσιογράφων ραδιοφώ-

νου του Daily News of Denmark's Radio (Στρασβούργο, 17 Σεπτεμβρίου). Έλαβε επίσης μέρος στη συνάντηση της Εθνικής Ένωσης Δημοσιογράφων (Βρυξέλλες, Σεπτέμβριος) και υποδέχτηκε στο Στρασβούργο ομάδες δημοσιογράφων από διάφορα κράτη μέλη.

Ο κ. SÖDERMAN έδωσε συνέντευξη σε ιταλικό τηλεοπτικό πρόγραμμα για παιδιά σχολικής ηλικίας της Ρώμης στις 17 Απριλίου, το οποίο αναφέρεται στις ιδέες των παιδιών για την ΕΕ. Στην παραγωγή του προγράμματος συνεργάστηκε η ΓΔ Χ της Επιτροπής.

Ο κ. BORDRY πήρε συνέντευξη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το Lettres des Européens στις 6 Νοεμβρίου στο Στρασβούργο.

Πέραν των προαναφερθεισών συνεντεύξεων που έδωσε στα μέσα ενημέρωσης κατά τις επισκέψεις του σε κράτη μέλη, ο κ. SÖDERMAN έδωσε περίπου 50 συνεντεύξεις σε δημοσιογράφους εφημερίδων, περιοδικών και ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών των κρατών μελών, όπως τα: *European Voice*, *The European*, *The Insider*, οι ολλανδικές εφημερίδες *Algemeen Dagblad* και *NRC Handelsblad*, η βελγική *De Morgen*, η γερμανική *Badische Zeitung*, οι σουηδικές εφημερίδες *Dagens Nyheter* και *Finanstidningen*, οι φινλανδικές *Turun Sanomat*, *Keskisuomalainen*, *Ilkka* και *Nykypäivä*, οι *Times*, οι γερμανικές *Wirtschaftswoche* και *EU Magazin*, η ολλανδική *Plus*, οι ραδιοφωνικοί σταθμοί *BBC Radio*, *France Inter*, *Radio France Internationale*, *Deutsche Welle*, *Radio Nederland*, *Radio Portuguesa*, *RAI*, *Sveriges radio* και *Sveriges radio/Gotland*, ο φινλανδικός ραδιοφωνικός σταθμός *YLE* και οι τηλεοπτικοί σταθμοί *Televisión Española*, *Danmarks television*, *STV* (Σουηδία) και *YLE* και *MTV* (Φινλανδία).

Ο κ. SÖDERMAN έδωσε επίσης συνεντεύξεις σε μέσα ενημέρωσης εκτός ΕΕ, όπως στη χιλιανή εφημερίδα *El Mercurio*, στην ουγγρική εφημερίδα *Magyar Hirlap* και στον ιαπωνικό τηλεοπτικό σταθμό *Japan Broadcasting Company*.

**ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α: ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΟ 1997****Α ΕΞΕΤΑΣΘΕΙΣΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟ 1997****1. Σύνολο περιπτώσεων από την 1.1.97 έως την 31.12.97 1412*** Μη περατωθείσες καταγγελίες και έρευνες στις 31.12.96 227¹

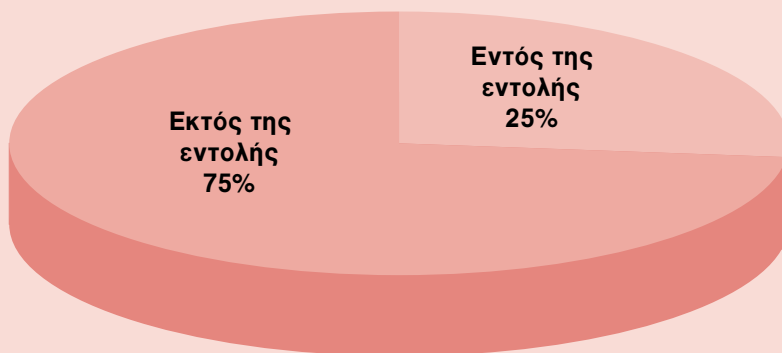
* Ληφθείσες καταγγελίες το 1997 1181

* Νέες έρευνες ίδιας πρωτοβουλίας του Διαμεσολαβητή 4

2. Ολοκλήρωση της εξέτασης του παραδεκτού 97%**3. Ταξινόμηση των καταγγελιών****α) Ως προς την εντολή του Διαμεσολαβητή**

* εντός της εντολής : 368 (27%)

* εκτός της εντολής : 998 (73%)

ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ Ε. Δ.

1 Εκ των οποίων 2 ίδιας πρωτοβουλίας και 106 απaráδεκτες καταγγελίες

β) Λόγοι για τους οποίους δεν εμπίπτουν στην εντολή

* μη επιτρεπόμενη καταγγελία	10
* όχι κατά κοινοτικού οργάνου ή φορέα	946
* δεν αφορά περίπτωση κακής διοίκησης	42

γ) Ανάλυση των καταγγελιών που εμπίπτουν στην εντολή**Παραδεκτές καταγγελίες: 230**

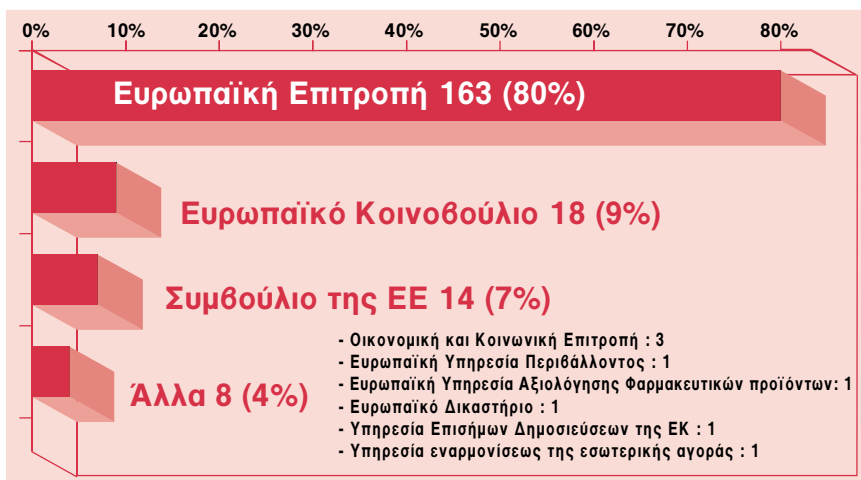
* κινηθείσες έρευνες:	196
* ανυπαρξία λόγων έρευνας:	34
- έχει εξεταστεί ή εξετάζεται από την Επιτροπή Αναφορών	17
- άλλοι:	17

Απαράδεκτες καταγγελίες: 138**Απαράδεκτες επειδή:**

* Δεν προσδιορίζεται ο συντάκτης/το αντικείμενο	48
* Υπέρβαση της προθεσμίας	4
* Δεν έγιναν προηγούμενα διοικητικά διαβήματα	64
* Εξετάζεται ή έχει εξεταστεί από Δικαστήριο	17
* Στις περιπτώσεις προσωπικού, μη εξάντληση εσωτερικών δυνατοτήτων	5

B ΚΙΝΗΘΕΙΣΣ ΕΡΕΥΝΕΣ**200**

(196 παραδεκτές καταγγελίες και 4 ιδίας πρωτοβουλίας)

1. Όργανα και φορείς που αφορούν οι έρευνες¹

1 Μερικές περιπτώσεις αφορούν δύο ή περισσότερα όργανα ή φορείς.

2. Είδος καταγγελλόμενης κακής διοίκησης ¹

	Έλλειψη ή άρνηση παροχής πληροφοριών, διαφάνεια 60 (25%)
	Διακρίσεις 42 (17%)
	Διαδικασίες, δικαιώματα υπεράσπισης 32 (13%)
	Αδικία, κατάχρηση εξουσίας 23 (9%)
	Καθυστερήσεις που μπορούσαν να αποφευχθούν 22 (9%)
	Αμέλεια 22 (9%)
	Παράλειψη εκπλήρωσης υποχρεώσεων (άρθρο 169) 20 (8%)
	Νομικό σφάλμα 14 (6 %)
	Άλλες περιπτώσεις κακής διοίκησης 9 (4%)

¹ Ενίοτε καταγγέλλονται 2 είδη κακής διοίκησης.

Γ- ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ Ή ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ 1271

1. Καταγγελίες εκτός εντολής	998
13 καταγγελίες διαβιβάστηκαν ως αναφορές στο ΕΚ,	
3 σε εθνικούς Διαμεσολαβητές,	
1 ως αναφορά σε εθνικό κοινοβούλιο και σε	
490 καταγγέλλοντες: συστήθηκε να απευθυνθούν σε άλλη υπηρεσία:	
* Εθνικό/περιφερειακό διαμεσολαβητή ή αναφορά στο κοινοβούλιο	254
* Υποβολή αναφοράς στο ΕΚ	86
* Ευρωπαϊκή Επιτροπή	76
* Ευρωπαϊκό Δικαστήριο	1
* Άλλα	73
2. Καταγγελίες εντός της εντολής, αλλά μη παραδεκτές	138
3. Καταγγελίες εντός της εντολής, παραδεκτές αλλά άνευ λόγου για την πραγματοποίηση έρευνας	34
4. Έρευνες που περατώθηκαν με αιτιολογημένη απόφαση	101¹
* Δε διαπιστώθηκε περίπτωση κακής διοίκησης	59 ²
* Με κριτική παρατήρηση προς το όργανο	21
* Ρυθμίστηκε από το όργανο	16
* Φιλική διευθέτηση	3
* Ειδική έκθεση	1
* Εγκαταλείφθηκε από τον καταγγέλλοντα	2
* Άλλοι	6 ³

Δ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 1997 (1181 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ)

1. Πηγή των καταγγελιών	
* Εστάλησαν απευθείας στο Διαμεσολαβητή:	1162
– από πολίτες:	1067
– από εταιρίες:	38
– από ενώσεις:	57
* Διαβιβάστηκαν από Ευρωβουλευτή:	17
* Αναφορές που διαβιβάστηκαν στο Διαμεσολαβητή	2

1 Μία έρευνα μπορεί να περατωθεί για 1 ή περισσότερους από τους κάτωθι λόγους

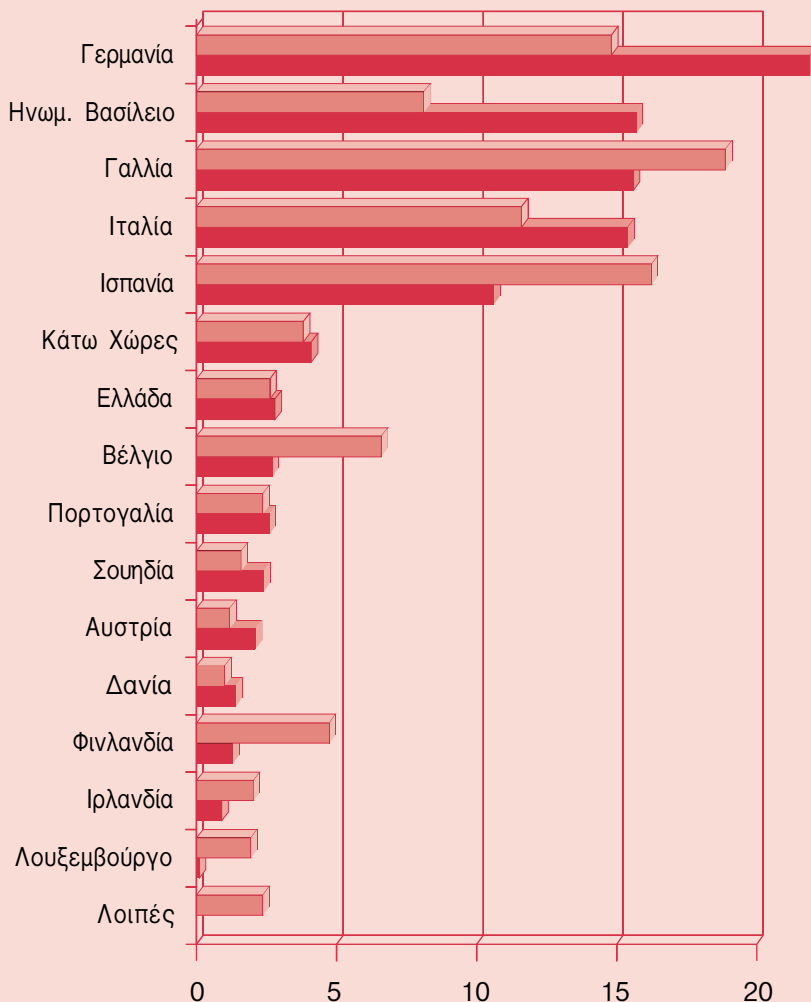
2 Εκ των οποίων 2 ιδίας πρωτοβουλίας

3 3 περατώθηκαν λόγω της κίνησης δικαστικής διαδικασίας, 3 επειδή ο Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε μετά την έναρξη της έρευνας για στοιχεία που καθιστούσαν απαράδεκτη την καταγγελία.

2. Γεωγραφική προέλευση καταγγελιών

Σύγκριση μεταξύ πληθυσμού και καταγγελιών

καταγγελίες που ελήφθησαν (%) πληθυσμός εντός της ΕΕ (%)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β: Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το άρθρο 12 του Δημοσιονομικού Κανονισμού των ΕΚ ορίζει ότι ο Διαμεσολαβητής υποβάλλει πριν από την 1η Μαΐου κάθε έτους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκτίμηση των δαπανών και εσόδων του για το προσεχές έτος.

Το Καταστατικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή ορίζει ότι ο προϋπολογισμός του Διαμεσολαβητή επισυνάπτεται στο τμήμα 1 (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο οποίος δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Οι μισθοί, τα επιδόματα και οι λοιπές επιβαρύνσεις που αφορούν την απασχόληση περιλαμβάνονται στον Τίτλο 1 του Προϋπολογισμού. Ο Τίτλος αυτός περιλαμβάνει και τις δαπάνες αποστολών. Ο Τίτλος 2 του προϋπολογισμού καλύπτει τα κτίρια, τον εξοπλισμό και διάφορες λειτουργικές δαπάνες.

Προς αποφυγή περιττής αλληλεπικάλυψης διοικητικών και τεχνικών εργασιών, πολλές από τις υπηρεσίες που χρειάζεται ο Διαμεσολαβητής προσφέρονται από το ΕΚ ή μέσω αυτού. Όποτε οι υπηρεσίες αυτές απαιτήσαν πρόσθετες άμεσες δαπάνες του Κοινοβουλίου, έγινε συνήθως χρέωση κατά το 1997, και η πληρωμή πραγματοποιήθηκε μέσω του λογαριασμού-συνδέσμου. Το ενοίκιο γραφείων και οι υπηρεσίες μετάφρασης αποτελούν τα μεγαλύτερα έξοδα που διευθετούνται με τον τρόπο αυτό.

Από τις αρχές του 1997, η δύναμη προσωπικού του Διαμεσολαβητή είναι 16μελής (ήτοι τρία άτομα περισσότερα απότι στα τέλη του 1996). Όλες οι θέσεις είναι προσωρινές.

Το σύνολο των πιστώσεων που διατέθηκαν στον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή για το 1997 ανήρχετο σε 2.581.819 Ecu. Ο Τίτλος 1 (μισθοί, επιδόματα και λοιπές δαπάνες που σχετίζονται με την απασχόληση) ανήρχετο σε 1.815.819 Ecu. Ο Τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες λειτουργικές δαπάνες) ανήρχετο σε 764.000 Ecu.

Ο κάτωθι πίνακας εκθέτει τις πραγματικές δαπάνες το 1997 σε διαθέσιμες πιστώσεις που αναλήφθηκαν.

Τίτλος 1	1.519.865 Ecu
Τίτλος 2	599.120 Ecu
Σύνολο	2.119.852 Ecu

Τα έσοδα συνίστανται σε κρατήσεις από την αμοιβή του Διαμεσολαβητή και των υπαλλήλων του. Το 1997 τα συνολικά έσοδα ανήλθαν σε 209.413 Ecu.

Ο προϋπολογισμός 1998, που ετοιμάστηκε το 1997, προβλέπει δύναμη προσωπικού 17 ατόμων, ήτοι ένα περισσότερο από το 1997.

Οι συνολικές πιστώσεις για το 1998 ανέρχονται σε 2.782.178 Ecu. Ο Τίτλος 1 (μισθοί, επιδόματα και λοιπές δαπάνες που αφορούν την απασχόληση) ανέρχεται σε 2.003.178 Ecu. Ο Τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες λειτουργικές δαπάνες) ανέρχεται σε 772.000 Ecu.

Ο προϋπολογισμός 1998 προβλέπει συνολικά έσοδα (κρατήσεις από την αμοιβή του Διαμεσολαβητή και του προσωπικού του) ύψους 264.421 Ecu.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ: ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Jacob SÖDERMAN

Γραμματεία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

Ian HARDEN

Κύριος Υπάλληλος
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2384

Olivier VERHEECKE

Νομικός Υπάλληλος (από 1.9.1997)
Τηλ.: 00 33 3 88 17 53 46

Benita BROMS

Νομικός Υπάλληλος
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2423

Ilta HELKAMA

Υπεύθυνη Τύπου
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2398

Daniela TIRELLI

Βοηθός
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2402

Nathalie CHRISTMANN

Γραμματέας του Ε.Δ. (μέχρι 13.7.1997)
Διοικητική Υπάλληλος (από 14.7.1997)
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2383

Isabelle FOUCAUD

Γραμματέας
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2391

Patrick SCHMITT

Κλητήρας (από 1.2.1997)
Τηλ.: 00 33 3 88 17 7093

Xavier DENOËL

Ασκούμενος
(από 1.7.1997)

José MARTINEZ ARAGON

Γραμματέας (από 1.2.1997)
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2401

Vicky KLOPPENBURG

Νομικός Υπάλληλος
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2383

Katja HEEDE

Νομικός Υπάλληλος
(μέχρι 14.2.1997)

Francesca MANCINI

Βοηθός (μέχρι 30.9.1997)

Παναγιώτης ΘΑΝΟΥ

Βοηθός
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2403

Murielle RICHARDSON

Γραμματέας (μέχρι 13.7.1997)
Γραμματέας του Ε.Δ. (από 14.7.1997)
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2388

Stephanie KUNZE

Γραμματέας (από 1.9.97)
Τηλ.: 00 33 3 88 17 2393

Ida PALUMBO

Ασκουμένη
(από 1.10.1997)

Το προσωπικό στο Στρασβούργο

Το προσωπικό στις Βρυξέλλες

Peter DYRBERG

Ανώτατος Νομικός Υπάλληλος
(από 16.2.97)
Τηλ.: 00 32 2 284 2003

Ursula GARDERET

Γραμματέας (από 1.2.1997)
Τηλ.: 00 32 2 284 2300

Anna RUSCITTI

Γραμματέας
(μέχρι την 30.6.1997
στο Στρασβούργο)
Τηλ.: 00 32 2 284 6393

Hanna Mari ANTILAINEN

Ασκουμένη
(από 1.7.1997)

**ΠΩΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΝ
ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ****ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ**

- Ταχυδρομικώς
The European Ombudsman
1, av. du President Robert Schuman
B.P. 403
F - 67000 Strasbourg Cedex

- Τηλεφωνικώς
00.33.3.88.17.2313
00.33.3.88.17.2383

- Μέσω Fax
00.33.3.88.17.90.62

- Μέσω e-mail
euro-ombudsman@europarl.eu.int
- Μέσω Internet
<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

- Ταχυδρομικώς
The European Ombudsman
rue Wiertz
Eastman
B - 1047 Bruxelles

- Τηλεφωνικώς
00.32.2.284.21.80

- Μέσω Fax
00.32.2.284.49.14